

**MORMONIN KIRJA
TOINEN TODISTUS JEESUKSESTA KRISTUKSETA**

**MORMONIN KIRJA
MORMONIN KÄDEN
LEVYIHIN
KIRJOITTAMA KERTOMUS
OTETTU NEFIN LEVYISTÄ**

Se on siis lyhennelmä Nefin kansan ja myös lamanilaisten aikakirjasta. Kirjoitettu lamanilaisille, jotka ovat Israelin huoneen jäännös, ja myös juutalaisille ja pakanoille. Kirjoitettu käskystä sekä profetian ja ilmoituksen Hengen avulla. Kirjoitettu ja sinetöity sekä kätkeyty Herran huomaan, jotteivät ne tuhoutuisi -- tullakseen julki Jumalan lahjan ja voiman avulla käännettäväksi. Moronin käden sinetöimä ja Herran huomaan kätkeyty, tullakseen julki oikeana aikana pakanoiden avulla. Käännös Jumalan lahjan avulla.

Myös lyhennelmä Eterin kirjasta, joka on aikakirja Jeredin kansasta, joka hajotettiin, kun Herra sekoitti ihmisten kielen, kun he rakensivat tornia päästäkseen taivaaseen; osoitukseksi Israelin huoneen jäännökselle, kuinka suuria Herra on tehnyt sen isien hyväksi ja jotta se tuntisi Herran liitot, jottei sitä hylätä ikiajoiksi; ja myös juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että JEESUS ON KRISTUS, IANKAIKKINEN JUMALA, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille. Ja nyt, jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisten erehdyksiä; älkää siis tuomitko sitä, mikä on Jumalasta, jotta teidät havaittaisiin tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä.

Alkuperäinen käännös levyistä englantiin
Joseph Smith nuorempi
Ensimmäinen englanninkielinen painos julkaistiin
Palmyrassa New Yorkissa USA:ssa vuonna 1830

JOHDANTO

Mormonin kirja on Raamattuun verrattava pyhä kirja. Se kertoo Jumalan kanssakäymisistä Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden kanssa ja sisältää ikuisen evankeliumin täyteyden.

Kirjan kirjoittivat monet muinaiset profeetat profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Mormon-niminen profeetta ja historioitsija lainasi ja lyhensi heidän kultalevyihin kirjoitettuja sanojaan. Aikakirja kertoo kahdesta suuresta sivilisaatiosta. Toinen lähti Jerusalemissa vuonna 600 eKr. ja jakaantui myöhemmin kahdeksi kansakunnaksi, jotka tunnetaan nefiläisinä ja lamanilaisina. Toinen lähti matkaan paljon varhemmin, kun Herra sekoitti kielet Babylonin tornilla. Tämä ryhmä tunnetaan jerediläisinä. Tuhansien vuosien kuluttua kaikki paitsi lamanilaiset tuhoutuivat, ja he ovat Amerikan intiaanien pääasiallisia esi-isiä.

Kruunaava Mormonin kirjaan muistiin merkitty tapahtuma on Herran Jeesuksen Kristuksen henkilökohtainen palvelutyö nefiläisten keskuudessa pian hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Kirja selittää evankeliumin oppeja, esittää pelastussuunnitelman ja kertoo ihmisille, mitä heidän on tehtävä saadakseen rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen pelastuksen tulevassa elämässä.

Päätettyään kirjoituksensa Mormon luovutti kertomuksen pojalleen Moronielle, joka lisäsi siihen muutamia omia sanojaan ja kätki levyt Kumoran kukkulaan. Sama Moroni ilmestyi syyskuun 21. päivänä 1823, nyt kirkastettuna, ylösnousseena olentona, profeetta Joseph Smithille ja kertoi hänelle muinaisesta aikakirjasta ja sanoi, että se käännettäisiin englannin kielelle.

Aikanaan levyt luovutettiin Joseph Smithille, joka käänsi ne Jumalan lahjan ja voiman avulla. Aikakirja on nyt julkaistu monilla kielillä uutena lisätodistuksena siitä, että Jeesus Kristus on elävän Jumalan Poika ja että kaikki, jotka tulevat hänen luokseen ja noudattavat hänen evankeliuminsa lakeja ja toimituksia, voivat pelastua.

Profeetta Joseph Smith sanoi tästä kirjasta: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.”

Joseph Smithin lisäksi Herra antoi yhdentoista muun nähdä kultalevyt itse ja tulla Mormonin kirjan todenperäisyyden ja jumalallisuuden erityisiksi todistajiksi. Heidän kirjalliset todistuksensa ovat tässä ”Kolmen silminäkijän todistuksena” ja ”Kahdeksan silminäkijän todistuksena”.

Kehotamme kaikkia ihmisiä kaikkialla lukemaan Mormonin kirjan, pohtimaan sydämessään sen sisältämää sanomaa ja kysymään sitten Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, onko kirja totta. Ne, jotka näin menettelevät ja kysyvät uskossa, saavat todistuksen sen todenperäisyydestä ja jumalallisuudesta Pyhän Hengen voimalla. (Katso Moroni 10:3–5.)

Ne, jotka saavat tämän jumalallisen todistuksen Pyhältä Hengeltä, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on hänen ilmoituksensaajansa ja profeettansa näinä viimeisinä aikoina ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle valmistautumiseksi Messiaan toista tulemistä varten.

KOLMEN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että me Isän Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta olemme nähneet levyt, jotka sisältävät tämän kirjan, joka on aikakirja Nefin kansasta sekä heidän veljistään lamanilaisista ja myös Jeredin kansasta, joka tuli tornilta, josta on puhuttu. Ja me tiedämme myös, että ne on käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla, sillä hänen äänensä on julistanut sen meille; sen tähden me tiedämme varmasti, että kirja on tosi. Ja me todistamme myös, että me olemme nähneet levyissä olevat kaiverrukset; ja ne on näytetty meille Jumalan eikä ihmisen voimalla. Ja me julistamme vakain sanoin, että Jumalan enkeli laskeutui taivaasta ja toi ja asetti levyt silmiemme eteen, että me katsoimme ja näimme ne ja niissä olevat kaiverrukset; ja me tiedämme, että Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta me näimme ja todistamme, että tämä on totta. Ja se on ihmeellistä meidän silmissämme. Joka tapauksessa Herran ääni käski meidän todistaa siitä; sen tähden, ollaksemme kuuliaisina Jumalan käskyille, me todistamme tästä. Ja me tiedämme, että jos olemme uskollisia Kristuksessa, me puhdistamme vaatteemme kaikkien ihmisten verestä, ja meidät havaitaan tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä, ja me saamme asua hänen kanssaan iankaikkisesti taivaissa. Ja kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala. Aamen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

KAHDEKSAN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että Joseph Smith nuorempi, tämän kirjan kääntäjä, on näyttänyt meille levyt, joista on puhuttu ja jotka näyttävät kullalta; ja kaikkia levyjä, jotka mainittu Smith on kääntänyt, me olemme käsitelleet käsillämme; ja me näimme myös niissä olevat kaiverrukset, jotka kaikki näyttävät olevan muinaista työtä ja taidokasta tekoa. Ja tästä me todistamme vakain sanoin, että mainittu Smith on näyttänyt meille, sillä me olemme ne nähneet ja tunnustelleet niiden painoa ja tiedämme varmasti, että mainitulla Smithillä on levyt, joista olemme puhuneet. Ja me annamme nimemme maailmalle, todistukseksi maailmalle siitä, mitä olemme nähneet. Emmekä me valehtele; Jumala on sen todistaja.

Christian Whitmer
Jacob Whitmer
Peter Whitmer nuorempi
John Whitmer

Hiram Page
Joseph Smith vanhempi
Hyrum Smith
Samuel H. Smith

PROFEETTA JOSEPH SMITHIN TODISTUS

Profeetta Joseph Smith kertoo Mormonin kirjan esiin tulemisesta omin sanoin:

"Syyskuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän -- -- iltana [1823] -- -- antauduin rukoilemaan ja anomaan kaikkivaltialta Jumalalta -- --.

Ollessani näin huutamassa avuksi Jumalaa havaitsin huoneeseeni ilmestyvän valon, joka voimistui voimistumistaan, kunnes huone oli valoisampi kuin keskipäivällä, kun samassa vuoteeni viereen ilmestyi persoona, joka seisoj ilmassa, sillä hänen jalkansa eivät koskettaneet lattiaa.

Hänellä oli yllään häikäisevän valkoinen väljä viitta. Se oli valkoisempi kuin mikään maanpäällinen, mitä olin milloinkaan nähnyt, enkä usko, että mikään maanpäällinen voitaisiinkaan tehdä niin tavattoman valkoiseksi ja loistavaksi. Hänen kätensä olivat paljaat, samoin hänen käsivartensa hieman ranteiden yläpuolelle; niin myös hänen jalkansa olivat paljaat, kuten hänen säärensäkin olivat vähän nilkkojen yläpuolelle. Myös hänen päänsä ja kaulansa olivat paljaat. Saatoin havaita, ettei hänellä ollut yllään muuta vaatetta kuin tämä viitta, koska se oli auki, niin että saatoin nähdä hänen poveensa.

Ei ainoastaan hänen viittansa ollut tavattoman valkoinen, vaan hänen koko olemuksensa oli kuvaamattoman kirkas, ja hänen kasvonsa todella kuin salama. Huoneessa oli tavattoman valoisaa, muttei niin perin kirkasta kuin aivan hänen olemuksensa ympärillä. Kun ensi kerran katsoin häntä, pelkäsin, mutta pian pelkoni väistyi.

Hän kutsui minua nimeltä ja sanoi minulle olevansa Jumalan edestä minulle lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni, että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tulitisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa.

Hän sanoi, että oli olemassa talteen pantu kirja, kultalevyihin kirjoitettu, joka kertoi tämän mantereen muinaisista asukkaista ja mistä he olivat lähtöisin. Hän sanoi myös, että siihen sisältyi ikuisen evankeliumin täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen muinaisille asukkaille;

edelleen, että oli olemassa kaksi hopeakehyksiin kiinnitettyä kiveä -- ja nämä rintakilpeen kiinnitetty kivet muodostivat niin kutsutut urimin ja tummimin -- levyjen mukana talletettuina; ja muinaisina eli entisinä aikoina näiden kivien hallussapitäjät ja käyttäjät olivat näkijöitä; ja että Jumala oli valmistanut ne kirjan kääntämisen tarkoitusta varten.

* * * * *

Vielä hän sanoi minulle, että kun saisin nuo levyt, joista hän oli puhunut -- sillä aika, jolloin ne saataisiin, ei ollut vielä täytynyt -- minä en saisi näyttää niitä kenellekään, en myöskään rintakilpeä enkä siinä olevia urimia ja tummimia; ainoastaan niille, joille minun käskettäisiin näyttää ne; jos näyttäisin, minut hävitettäisiin. Hänen kertoessaan minulle levyistä mieleeni avautui näky, niin että saatoin nähdä paikan, johon levyt oli talletettu, ja sen niin selvästi ja tarkasti, että tunsin paikan käydessäni sillä.

Tämän sanoman jälkeen näin valon huoneessa alkavan kokoontua aivan minulle puhuneen persoonan ympärille, ja sitä jatkui, kunnes huone jäi jälleen pimeäksi, paitsi aivan hänen ympäriltänsä, jolloin näin silmänräpäyksellisesti ikään kuin käytävän avautuvan suoraan ylös taivaaseen, ja hän nousi, kunnes hän hävisi kokonaan, ja huone jäi sellaiseksi kuin se oli ollut ennen tämän taivaallisen valon ilmestymistä.

Makasin mietiskellen tätä merkillistä tapahtumaa ja ihmetellen suuresti sitä, mitä tämä epätavallinen sanansaattaja oli kertonut minulle, kun kesken mietiskelyni äkkiä havaitsin huoneeni alkavan valjeta uudelleen, ja hetkessä, kuten minusta tuntui, sama taivaallinen sanansaattaja oli jälleen vuoteeni vierellä.

Hän aloitti ja kertoi uudestaan aivan samat asiat kuin ensimmäisellä käynnillään, ilman vähäisintäkään poikkeamaa; sen tehtyään hän ilmoitti minulle suurista tuomioista, jotka kohtaisivat maata nälänhädän,

miekan ja ruttotaudin suurien hävitysten myötä, ja että nämä ankarat tuomiot kohtaisivat maata tämän sukupolven aikana. Nämä asiat kerrottuaan hän nousi jälleen ylös kuten oli tehnyt aikaisemminkin.

Vaiikutukset mieleeni olivat tähän mennessä olleet niin syvällisiä, että uni oli kaikonnut silmistäni ja makasin hämmästyksissäni sekä näkemäni että kuulemani vallassa. Mutta kuinka yllätyinkään, kun näin saman sanansaattajan jälleen vuoteeni vierellä ja kuulin hänen vielä kerran kertovan eli toistavan minulle samat asiat kuin aikaisemminkin; ja hän lisäsi varoituksen minulle, sanoen minulle, että Saatana yrittäisi kiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua. Siitä hän kielsi minua sanoen, että kun saisin levyt, minulla ei saisi olla mielessäni muuta pyrkimystä kuin Jumalan kirkastaminen, eikä minulla saisi olla mitään muuta vaikutinta kuin hänen valtakuntansa rakentaminen; muutoin en voisi saada niitä.

Tämän kolmannen käynnin jälkeen hän nousi jälleen taivaaseen kuten ennenkin, ja minä jäin jälleen pohtimaan juuri kokemani eriskummallisuutta, kun kukko kiekui melkein heti taivaallisen sanansaattajan noustua luotani kolmannen kerran, ja havaitsin, että päivä alkoi sarastaa, niin että keskustelujemme oli täytynyt viedä koko tuo yö.

Pian tämän jälkeen nousin vuoteestani ja, kuten tavallista, lähdin päivän välttämättömiin töihin; mutta kun yritin tehdä työtä kuten muulloinkin, havaitsin voimani niin huvenneiksi, että olin täysin kykenemätön. Isäni, joka työskenteli kanssani, havaitsi jonkin olevan minussa vialla ja käski minun mennä kotiin. Lähdin aikomuksenani mennä talolle, mutta yrittäessäni ylittää sen pellon aidan, jolla olimme, voimani pettivät kokonaan, ja vaivuin avuttomana maahan ja olin hetken aivan tietämätön kaikesta.

Ensimmäinen asia, jonka saatan muistaa, oli ääni, joka puhui minulle kutsuen minua nimeltä. Nostin katseeni ja näin saman sanansaattajan seisovan pääni yläpuolella valon ympäröimänä kuten aikaisemminkin. Sitten hän taas kertoi minulle kaiken, mitä hän oli kertonut minulle edellisenä yönä, ja käski minun mennä isäni luo ja kertoa hänelle näystä ja käskyistä, jotka olin saanut.

Minä tottelin; palasin isäni luokse pellolle ja kerroin hänelle koko asian. Hän vastasi minulle, että se oli Jumalasta ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käskenyt. Lähdin pellolta ja menin paikalle, jossa sanansaattaja oli sanonut minulle levyjen olevan talletettuina; ja paikasta saamani näyn selvyiden vuoksi tunsin sen heti sille saavuttuani.

Lähellä Manchesterin kylää Ontarion piirikunnassa New Yorkissa on huomattavan kokoinen kukkula ja korkein kaikista lähiseudulla. Tämän kukkulan länsilaidalla, lähellä lakea, huomattavan kokoisen kiven alla levyt olivat kivilokeroon talletettuina. Tämä kivi oli paksu ja kupera keskeltä päällyspuolta ja ohuempi reunoilta, niin että keskikohta oli näkyvässä maan pinnalla, mutta koko reuna oli maan peitossa.

Poistettuani maan otin vivun, jonka panin kiven reunan alle, ja hieman ponnistamalla nostin sen ylös. Katsoin sisään ja näin siellä tosiaan levyt, urimin ja tummimin sekä rintakilven, niin kuin sanansaattaja oli kertonut. Lokero, jossa ne olivat, oli muodostettu jonkinlaisella sementillä yhteen liitetystä kivistä. Lokeron pohjalle oli pantu kaksi kiveä lokeron poikki, ja näiden kivien päällä olivat levyt ja niiden ohessa muut esineet.

Yritin ottaa ne esiin, mutta sanansaattaja kielsi minua, ja minulle ilmoitettiin jälleen, ettei niiden julki tuomisen aika ollut vielä tullut eikä tulisikaan ennen kuin neljän vuoden kuluttua tuosta hetkestä; mutta hän sanoi minulle, että minun piti tulla tuolle paikalle tasan yhden vuoden kuluttua tuosta hetkestä ja että hän tapaisi minut siellä ja että minun pitäisi tehdä niin jatkuvasti, kunnes tulisi aika saada levyt.

Sen mukaisesti, kuten minua oli käsketty, menin aina vuoden kuluttua ja tapasin siellä saman sanansaattajan joka kerta ja sain häneltä jokaisen keskustelumme aikana opetusta ja tietoa siitä, mitä Herra aikoi tehdä ja miten ja millä tavalla hänen valtakuntaansa oli määrä johtaa viimeisinä aikoina.

* * * * *

Vihdoin tuli levyjen, urimin ja tummimin sekä rintakilven saamisen aika. Syyskuun kahdentenakymmenentenäkähdentena päivänä

tuhatkahdeksansataakaksikymmentäseitsemän, mentyäni kuten aina taas vuoden kuluttua paikalle, jossa ne olivat talletettuina, sama taivaallinen sanansaattaja antoi ne minulle tällaisin ohjein: että minä olisin niistä vastuussa; että jos huolimattomuuttani tai jonkin laiminlyöntini tähden kadottaisin ne, minut erotettaisiin pois, mutta jos tekisin kaikkeni niiden varjelemiseksi, kunnes hän, sanansaattaja, tulisi hakemaan ne, ne olisivat turvassa.

Pian ymmärsin syyn, miksi olin saanut niin ankarat ohjeet niiden turvassa pitämiseksi ja minkä vuoksi sanansaattaja oli sanonut, että kun olisin tehnyt, mitä kädestäni vaaditaan, hän tulisi hakemaan ne. Sillä tuskin tuli tunnetuksi, että ne olivat hallussani, kun ne yritettiin saada minulta mitä sitkeimmin ponnistuksin. Tuon aikeen vuoksi turvauduttiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin. Vaino kävi entistä katkerammaksi ja ankarammaksi, ja joukolti ihmisiä oli jatkuvasti valppaana saadakseen ne minulta, mikäli mahdollista. Mutta Jumalan viisauden avulla ne pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan ne ovat vielä tänäkin päivänä, toukokuun toisena päivänä vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkahdeksan.”

Katso kertomusta kokonaisuudessaan Kallisarvoisesta helmestä: Joseph Smith -- Historia, tai teoksesta History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon historia), osa 1, luvut 1-6.

Muinainen aikakirja, joka näin oli tullut maasta esiin tomusta puhuvan kansan äänenä ja oli käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla nykyaikaiselle kielelle, kuten jumalallisella vahvistuksella on todistettu, julkaistiin maailmalle ensi kerran englanniksi vuonna 1830 Mormonin kirjana.

LYHYT SELVITYS MORMONIN KIRJASTA

Mormonin kirja on muinaisen Amerikan kansoista kertova pyhä aikakirja, joka kaiverrettiin metallilevyihin. Itse kirjassa puhutaan neljänlaisista metallilevyistä:

1. *Nefin levyt*, joita oli kahdenlaisia: pienet levyt ja isot levyt. Edelliset oli omistettu erityisesti hengellisille asioille ja profeettojen palvelutyölle ja opetuksille, kun taas jälkimmäiset sisälsivät enimmäkseen kyseisten kansojen maallista historiaa (1. Nefi 9:2-4). Moosian ajoista lähtien isot levyt käsittivät kuitenkin myös asioita, joilla oli suuri hengellinen merkitys.

2. *Mormonin levyt*, jotka käsittävät Mormonin lyhennelmän Nefin isoista levyistä monin huomautuksin. Näihin levyihin sisältyi myös Mormonin historian jatko sekä hänen poikansa Moronin lisäyksiä.

3. *Eterin levyt*, jotka esittävät jerediläisten historian. Moroni lyhensi tämän aikakirjan, lisäsi omia huomautuksiaan ja liitti kirjan yleiseen historiaan nimellä "Eterin kirja".

4. *Pronssilevyt*, jotka Lehin väki otti mukaansa Jerusalemissa vuonna 600 eKr. Nämä sisälsivät "viisi Mooseksen kirjaa -- -- ja myös juutalaisten aikakirjan alusta alkaen -- -- Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti; ja myös pyhien profeettojen profetiat" (1. Nefi 5:11-13). Mormonin kirjassa on monia lainauksia näihin levyihin sisältyvistä Jesajan ja muiden raamatullisten ja ei-raamatullisten profeettojen kirjoituksista.

Mormonin kirja koostuu viidestätoista pääosasta, joita yhtä poikkeusta lukuun ottamatta nimitetään kirjoiksi ja joista kukin on nimetty pääasiallisen tekijänsä mukaan. Ensimmäinen jakso (ensimmäiset kuusi kirjaa, joista Omnin kirja on viimeinen) on käännetty Nefin pienistä levyistä. Omnin ja Moosian kirjojen väliin on sijoitettu Mormonin sanat. Ne liittyvät pieniin levyihin kaiverretun aikakirjan ja Mormonin lyhennelmän isoista levyistä toisiinsa.

Pisin jakso, Moosian kirjasta Mormonin kirjan lukuun 7, on käännös lyhennelmästä, jonka Mormon oli tehnyt Nefin isoista levyistä. Päätösjakson, Mormonin kirjan luvusta 8 teoksen loppuun, kaiversi Mormonin poika Moroni, joka päätettyään aikakirjan isänsä elämästä teki lyhennelmän jerediläisten aikakirjasta (Eterin kirja) ja lisäsi myöhemmin osat, jotka tunnetaan Moronin kirjana.

Suunnilleen vuonna 421 jKr. Moroni, viimeinen nefiläisistä profeetoista ja historioitsijoista, sinetöi pyhän aikakirjan ja kätki sen Herran huomaan saatettavaksi esiin myöhemmin aikoina, kuten Jumalan ääni hänen muinaisten profeettojensa kautta oli ennustanut. Vuonna 1823 jKr. tämä sama Moroni, tuolloin ylösnousseena persoonana, tuli profeetta Joseph Smithin luokse ja luovutti kaiverretut levyt myöhemmin hänelle.

Tästä laitoksesta: Mormonin kirjan englanninkielisten laitosten tekstissä on toistunut eräitä vähäisiä virheitä. Tämä suomenkielinen käännös perustuu laitokseen, johon on tehty korjauksia, joita on pidetty tarkoituksenmukaisina aineiston saattamiseksi yhdenmukaiseksi ennen julkaisua laadittujen käsikirjoitusten ja profeetta Joseph Smithin toimittamien varhaisten laitosten kanssa.

ENSIMMÄINEN NEFIN KIRJA HÄNEN HALLITUSKAUTENSA JA PALVELUTYÖNSÄ

Kertomus Lehistä ja hänen vaimostaan Sariasta sekä hänen neljästä pojastaan, nimeltään (vanhimmasta alkaen) Laman, Lemuel, Sam ja Nefi. Herra kehottaa Lehiä lähtemään Jerusalemin maasta, koska tämä profetoi kansalle sen pahuudesta ja se tavoittelee hänen henkeään. Hän kulkee kolme päivää erämaahan perheensä kanssa. Nefi ottaa veljensä mukaan ja palaa Jerusalemin maahan hakemaan juutalaisten aikakirjaa. Kertomus heidän kärsimyksistään. He ottavat Ismaelin tyttäriä vaimoksi. He ottavat mukaan perheensä ja lähtevät erämaahan. Heidän kärsimyksensä ja ahdinkonsa erämaassa. Heidän matkojensa kulku. He tulevat suurten vesien äärelle. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Hän saattaa heidät häpeään ja rakentaa laivan. He antavat paikalle nimeksi Runsaus. He kulkevat suurten vesien poikki luvattuun maahan ja niin edelleen. Tämä on Nefin kertomuksen mukaan, eli toisin sanoen minä, Nefi, kirjoitin tämän aikakirjan.

LUKU 1 (Noin 600 eKr.)

1:1 Minä, Nefi, synnyin hyvistä vanhemmista, ja sen tähden minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä; ja nähtyäni monia ahdinkoja elinpäivieni aikana mutta oltuani silti Herran suuressa suosiossa kaikkina elämäni päivinä, niin, saatuani paljon tietoa Jumalan hyvydestä ja salaisuuksista, teen sen tähden aikakirjan siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut.

1:2 Niin, minä teen aikakirjan isäni kielellä, jossa yhdistyvät juutalaisten tietämys ja egyptiläisten kieli.

1:3 Ja minä tiedän, että aikakirja, jonka teen, on totta; ja minä teen sen omin käsin; ja minä teen sen tietoni mukaan.

1:4 Sillä tapahtui Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden ensimmäisen vuoden alkaessa (isäni Lehi oli asunut Jerusalemissa kaikkina elämänsä päivinä); ja sinä samana vuonna tuli monia profeettoja profetoiden kansalle, että sen täytyy tehdä parannus, tai suuri Jerusalemin kaupunki täytyy hävittää.

1:5 Niin tapahtui, että isäni Lehi meni rukoilemaan Herraa, niin, aivan koko sydämestään, kansansa puolesta.

1:6 Ja tapahtui hänen rukoillessaan Herraa, että tulipatsas tuli ja asettui kalliolle hänen eteensä; ja hän näki ja kuuli paljon; ja näkemiensä ja kuulemiensa asioiden tähden hän värisi ja vapisi tavattomasti.

1:7 Ja tapahtui, että hän palasi omaan taloonsa Jerusalemiin; ja hän heittäytyi vuoteelleen, koska hän oli Hengen ja näkemiensä asioiden vallassa.

1:8 Ja hänen ollessaan näin Hengen vallassa hänet vietiin pois näyssä, jopa niin että hän näki taivaiden aukenevan, ja hän käsitti näkevänsä Jumalan istumassa valtaistuimellaan ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa.

1:9 Ja tapahtui, että hän näki Erään laskeutuvan taivaan keskeltä, ja hän näki, että hänen kirkkautensa ylitti keskipäivän auringon kirkkauden.

1:10 Ja hän näki myös kahdentoista muun seuraavan häntä, ja heidän kirkkautensa voitti taivaankannen tähtien kirkkauden.

1:11 Ja he tulivat alas ja kulkivat maan päällä; ja ensimmäinen tuli ja seisahtui isäni eteen ja antoi hänelle kirjan ja pyysi häntä lukemaan.

1:12 Ja tapahtui, että lukiessaan hän täyttyi Herran Hengellä.

1:13 Ja hän luki sanoen: Voi, voi Jerusalemiä, sillä minä olen nähnyt sinun iljetyksesi! Niin, ja monia asioita isäni luki Jerusalemissa -- että se ja sen asukkaat hävitettäisiin; monet menehtyisivät miekkaan, ja monet vietäisiin vankeina Babyloniin.

1:14 Ja tapahtui, että kun isäni oli lukenut ja nähnyt paljon suuria ja ihmeellisiä asioita, hän huudahti Herralle monia asioita, kuten: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, oi, Herra Jumala Kaikkivaltias! Sinun valtaistuimesi on korkealla taivaissa, ja sinun voimasi ja hyvyytesi ja armonsi ovat kaikkien maan asukkaiden yllä; ja koska sinä olet armollinen, et salli niiden, jotka tulevat sinun luoksesi, hukkaa!

1:15 Ja tällä tavoin isäni puhui ylistäessään Jumalaansa, sillä hänen sielunsa riemuitsi, ja hänen koko sydämensä oli täynnä sen tähden, mitä hän oli nähnyt, eli mitä Herra oli näyttänyt hänelle.

1:16 Ja nyt minä, Nefi, en kerro kaikkea siitä, mitä isäni on kirjoittanut, sillä hän on kirjoittanut monia asioita, jotka hän näki näyissä ja unissa; ja hän on myös kirjoittanut monia asioita, jotka hän profetoi ja puhui lapsilleen ja joista minä en kerro kaikkea.

1:17 Vaan minä kerron siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut. Katso, minä teen ayhennelmän isäni aikakirjasta levyihin, jotka olen valmistanut omin käsin; ja nyt, lyhennettyäni isäni aikakirjan, kerron sitten omasta elämästäni.

1:18 Ja nyt, minä tahdon teidän tietävän, että kun Herra oli näyttänyt niin monia ihmeellisiä asioita isälleni Lehille, kuten Jerusalemin hävityksestä, katso, hän lähti kansan keskuuteen ja alkoi profetoida ja julistaa sille sitä, mitä hän oli sekä nähnyt että kuullut.

1:19 Ja tapahtui, että juutalaiset pilkkasivat häntä sen tähden, mitä hän todisti heistä, sillä hän totisesti todisti heidän jumalattomuudestaan ja heidän iljetyksistään; ja hän todisti, että se, mitä hän näki ja kuuli, ja myös se, mitä hän luki kirjasta, ilmoitti selkeästi Messiaan tulemisesta sekä maailman lunastuksesta.

1:20 Ja kun juutalaiset kuulivat nämä asiat, he vihastuivat hänelle, niin, samoin kuin muinoin profeetoille, joita he olivat karkottaneet ja kivittäneet ja surmanneet; ja he tavoittelivat hänenkin henkeään riistääksensä sen. Mutta katso, minä, Nefi, osoitan teille, että Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua.

LUKU 2

(Noin 600 eKr.)

2:1 Sillä katso, tapahtui, että Herra puhui isälleni, niin, nimittäin unessa, ja sanoi hänelle: Siunattu olet sinä, Lehi, sen tähden, mitä olet tehnyt; ja koska sinä olet ollut uskollinen ja julistanut tälle kansalle sitä, mitä minä käskin sinun julistaa, katso, se tavoittelee henkeäsi.

2:2 Ja tapahtui, että Herra käski isääni, niin unessa ottamaan perheensä ja lähtemään erämaahan.

2:3 Ja tapahtui, että hän oli kuuliainen Herran sanalle, minkä vuoksi hän teki, niin kuin Herra käski häntä.

2:4 Ja tapahtui, että hän lähti erämaahan. Ja hän jätti talonsa ja perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa eikä ottanut mukaansa mitään muuta kuin perheensä ja muonavaroja ja teltoja ja lähti erämaahan. {600 eKr.}

2:5 Ja hän tuli alas rajamaille lähelle Punaisenmeren rantaa; ja hän kulki erämaassa rajamailloja, jotka ovat lähempänä Punaistamerta; ja hän kulki erämaassa perheensä kanssa, johon kuuluivat äitini Saria ja vanhemmat veljeni, jotka olivat Laman, Lemuel ja Sam.

2:6 Ja tapahtui, että kuljettuaan kolme päivää erämaassa hän pystytti telttansa erääseen laaksoon vesivirran partaalle.

2:7 Ja tapahtui, että hän rakensi alttarin kivistä ja uhrasi uhrin Herralle ja kiitti Herraa, meidän Jumalaamme.

2:8 Ja tapahtui, että hän antoi virralle nimeksi Laman, ja se laski Punaiseenmereen; ja laakso oli rajamailla lähellä sen suuta.

2:9 Ja kun isäni näki, että virran vedet laskivat Punaisenmeren altaaseen, hän puhui Lamanille sanoen: Oi jospa olisit tämän joen kaltainen virraten alati kaiken vanhurskauden altaaseen!

2:10 Ja hän puhui myös Lemuelille: Oi jospa olisit tämän laakson kaltainen, vahva ja luja ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä!

2:11 Nyt tämän hän puhui Lamanin ja Lemuelin uppiniskaisuuden tähden, sillä katso, he nurisivat monissa asioissa isäänsä vastaan, koska hän oli näkyjen näkijä ja oli johdattanut heidät pois Jerusalemin maasta, niin että he olivat jättäneet perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa menehtyäkseen erämaassa. Ja tämän he sanoivat hänen tehneen sydämensä mielettömien kuvittelujen tähden.

2:12 Ja näin Laman ja Lemuel, jotka olivat vanhimmat, nurisivat isäänsä vastaan. Ja he nurisivat siksi, etteivät he tunteneet sen Jumalan tekoja, joka oli heidät luonut.

2:13 Eivätkä he uskoneet, että Jerusalem, tuo suuri kaupunki, voitaisiin hävittää profeettojen sanojen mukaan. Ja he olivat Jerusalemissa olevien juutalaisten kaltaisia, jotka yrittivät riistää isäni hengen.

2:14 Ja tapahtui, että isäni puhui heille Lemuelin laaksossa aomallisesti, Henkeä täynnä, kunnes heidän ruumiinsa vapisi hänen edessään. Ja hän saattoi heidät häpeään, niin että he eivät uskaltaneet puhua häntä vastaan; sen vuoksi he tekivät, niin kuin hän käski heitä.

2:15 Ja isäni asui teltassa.

2:16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman nuori mutta silti isokokoinen sekä sangen halukas tuntemaan Jumalan salaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen, ja katso, hän puhutteli minua ja pehmitti sydämeni, niin että uskoin joka sanan, jonka isäni oli puhunut; sen vuoksi en kapinoinut häntä vastaan kuten veljeni.

2:17 Ja minä puhuin Samille ilmaisten hänelle sen, mitä Herra oli ilmoittanut minulle Pyhän Henkensä kautta. Ja tapahtui, että hän uskoi minun sanoihini.

2:18 Mutta katso, Laman ja Lemuel eivät tahtoneet kuulla sanojani; ja koska olin murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden, minä huusin Herran puoleen heidän tähtensä.

2:19 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Siunattu olet sinä, Nefi, uskosi tähden, sillä sinä olet etsinyt minua uutterasti, nöyryn sydämin.

2:20 Ja sikäli kuin te pidätte minun käskyni, te menestytte ja teidät johdatetaan lupauksen maahan, niin, nimittäin maahan, jonka minä olen valmistanut teitä varten, eli maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi.

2:21 Ja mikäli sinun veljesi kapinoivat sinua vastaan, heidät erotetaan pois Herran edestä.

2:22 Ja sikäli kuin sinä pidät minun käskyni, sinusta tehdään johtaja ja opettaja veljillesi.

2:23 Sillä katso, sinä päivänä, jona he kapinoivat minua vastaan, minä kiroan heidät, nimittäin ankaralla kirouksella, eikä heillä ole valtaa sinun jälkeläisiisi, elleivät nämäkin kapinoi minua vastaan.

2:24 Ja jos he kapinoivat minua vastaan, heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi herättämään heidän muistinsa.

LUKU 3

(Noin 600-592 eKr.)

3:1 Ja tapahtui, että minä, Nefi, palasin isäni teltaan puhumasta Herran kanssa.

3:2 Ja tapahtui, että hän puhui minulle sanoen: Katso, minä olen uneksinut unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljesi on palattava Jerusalemiin.

3:3 Sillä katso, Labanilla on juutalaisten aikakirja sekä minun esi-isieni asukuluettelo, ja ne on kaiverrettu pronssilevyihin.

3:4 Sen vuoksi Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljesi on mentävä Labanin talolle ja etsittävä aikakirjat ja tuotava ne tänne erämaahan.

3:5 Ja nyt, katso, sinun veljesi nurisevat sanoen, että se, mitä olen heiltä vaatinut, on vaikeaa; mutta katso, en minä ole sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.

3:6 Mene siis, poikani, niin sinä olet Herran suosiossa, koskaat ole nurissut.

3:7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskee heidän tehdä.

3:8 Ja tapahtui, että kuultuaan nämä sanat isäni oli tavattoman iloinen, sillä hän tiesi, että Herra oli siunannut minua.

3:9 Ja minä, Nefi, ja veljeni lähdimme matkaan erämaassa teltoinemme mennäksemme ylös Jerusalemin maahan.

3:10 Ja tapahtui, että mentyämme ylös Jerusalemin maahan minä ja veljeni neuvottelimme keskenämme.

3:11 Ja me heitimme arpaa -- kuka meistä menisi Labanin taloon. Ja tapahtui, että arpa lankesi Lamanille; ja Laman meni Labanin taloon, ja hän puhui hänen kanssaan hänen istuessaan talossansa.

3:12 Ja hän pyysi Labanilta aikakirjoja, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotka sisälsivät isäni sukuluettelon.

3:13 Ja katso, tapahtui, että Laban vihastui ja heitti hänet ulos edestään eikä tahtonut hänen saavan aikakirjoja. Sen vuoksi hän sanoi hänelle: Katso, sinä olet rosvo, ja minä surmaan sinut.

3:14 Mutta Laman pakeni hänen edestään ja kertoi meille, mitä Laban oli tehnyt. Ja me kävimme tavattoman murheellisiksi, ja veljeni olivat palaamaisillaan isäni luokse erämaahan.

3:15 Mutta katso, minä sanoin heille, että niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskenyt meidän tehdä.

3:16 Olkaamme siis uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; menkäämme sen tähden alas isämme perintömaalle, sillä katso, hän jätti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia rikkauksia. Ja kaiken tämän hän on tehnyt Herran käskyjen tähden.

3:17 Sillä hän tiesi, että Jerusalem täytyi hävittää ihmisten jumalattomuuden tähden.

3:18 Sillä katso, he ovat hylänneet profeettojen sanat. Jos siis isäni jäisi tähän maahan sen jälkeen, kun hänen on käsketty paeta maasta, katso, hänkin menehtyisi. Sen vuoksi hänen täytyy paeta maasta.

3:19 Ja katso, on Jumalan viisauden mukaista, että me saamme nämä aikakirjat, jotta voimme säilyttää lapsillemme isiemme kielen;

3:20 sekä jotta voimme säilyttää heille sanat, jotka on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla ja jotka Jumalan Henki ja voima on antanut heille maailman alusta alkaen aina tähän nykyhetkeen asti.

3:21 Ja tapahtui, että tällä tavoin puhuen minä suostuttelin veljiäni, että he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä.

3:22 Ja tapahtui, että me menimme alas perintömaallemme, ja me kokosimme yhteen akultamme ja hopeamme ja kalleutemme.

3:23 Ja koottuamme nämä yhteen me menimme jälleen ylös Labanin talolle.

3:24 Ja tapahtui, että me menimme sisään Labanin luo ja pyysimme häntä antamaan meille aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, mistä me antaisimme hänelle kultamme ja hopeamme ja kaikki kalleutemme.

3:25 Ja tapahtui, että kun Laban näki omaisuutemme ja että se oli tavattoman suuri, hän himoitsi sitä niin, että hän heitti meidät ulos ja lähetti palvelijansa surmaamaan meidät, jotta hän saisi meidän omaisuutemme.

3:26 Ja tapahtui, että me pakenimme Labanin palvelijoita, ja meidän oli pakko jättää omaisuutemme jälkeemme, ja se joutui Labanin käsiin.

3:27 Ja tapahtui, että me pakenimme erämaahan, eivätkä Labanin palvelijat saaneet meitä kiinni, ja me kätkeydyimme kallion onkaloon.

3:28 Ja tapahtui, että Laman oli vihoissaan minulle sekä isälleni; ja samoin oli Lemuel, sillä hän kuunteli Lamanin sanoja. Sen vuoksi Laman ja Lemuel puhuivat paljon kovia sanoja meille, nuoremmille veljillemme, ja he löivät meitä vieläpä sauvalla.

3:29 Ja tapahtui, että kun he löivät meitä sauvalla, katso, Herran enkeli tuli ja seisautui heidän eteensä, ja hän puhui heille sanoen: Miksi lyötte nuorempaa veljeänne sauvalla? Ettekö tiedä, että Herra on valinnut hänet teidän johtajaksenne, ja tämä teidän pahojen tekojenne tähden? Katso, menkää jälleen ylös Jerusalemiin, niin Herra antaa Labanin teidän käsiinne.

3:30 Ja puhuttuaan meille enkeli meni pois.

3:31 Ja enkelin mentyä Laman ja Lemuel alkoivat jälleen nurista sanoen: Kuinka on mahdollista, että Herra antaa Labanin käsiimme? Katso, hän on mahtava mies, ja hän voi käskeä viittäkymmentä, niin, hän voi surmatakin viisikymmentä; miksi ei sitten meitä?

LUKU 4

(Noin 600-592 eKr.)

4:1 Ja tapahtui, että minä puhuin veljilleni sanoen: Menkäämme jälleen ylös Jerusalemiin ja olkaamme uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; sillä katso, hän on mahtavampi kuin koko maa, miksi ei sitten mahtavampi kuin Laban viisinekympinensä, niin, tai kuin jopa kymmeninetuhansinensa?

4:2 Sen tähden menkäämme ylös; olkaamme vahvoja kuin Mooses, sillä totisesti hän puhui Punaisenmeren vesille, ja ne jakaantuivat kahtia, ja isämme pääsivät sen poikki, pois orjuudesta, kuivaa maata pitkin, ja faraon sotajoukot seurasivat ja hukkuivat Punaisenmeren vesiin.

4:3 Nyt, katso, te tiedätte, että tämä on totta; ja te tiedätte myös, että enkeli on puhunut teille; kuinka siis voitte epäillä? Menkäämme ylös; Herra kykenee pelastamaan meidät samoin kuin isämme ja hävittämään Labanin samoin kuin egyptiläiset.

4:4 Nyt, kun olin puhunut nämä sanat, he olivat vielä vihaisia ja jatkoivat yhä nurinaansa; silti he seurasivat minua ylös, kunnes tulimme Jerusalemin muurien ulkopuolelle.

4:5 Ja se tapahtui yöllä; ja minä käskin heidän piiloutua muurien ulkopuolelle. Ja kun he olivat piiloutuneet, minä, Nefi, hiivin kaupunkiin ja kuljin Labanin taloa kohti.

4:6 Ja Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.

4:7 Kuitenkin minä kuljin eteenpäin, ja kun tulin lähelle Labanin taloa, näin miehen, ja hän oli kaatunut maahan eteeni, sillä hän oli juopunut viinistä.

4:8 Ja kun tulin hänen luoksensa, huomasin, että hän oli Laban.

4:9 Ja minä näin hänen miekkansa, ja minä vedin sen esiin tupestaan; ja sen kahva oli puhdasta kultaa, ja se oli tavattoman hienoa tekoa; ja minä näin, että sen terä oli kaikkein parasta terästä.

4:10 Ja tapahtui, että Henki vaati minua tappamaan Labanin; mutta minä sanoin sydämestäni: Milloinkaan en ole vuodattanut ihmisverta. Ja minä kavahdin enkä olisi tahtonut surmata häntä.

4:11 Ja Henki sanoi minulle jälleen: Katso, Herra on jättänyt hänet sinun käsiisi. Niin, ja minä tiesin myös, että hän oli tavoitellut minun omaa henkeäni; niin, eikä hän tahtonut kuulla Herran käskyjä; ja hän oli myös ottanut meidän omaisuutemme.

4:12 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle jälleen: Surmaa hänet, sillä Herra on antanut hänet sinun käsiisi;

4:13 katso, Herra surmaa jumalattomat toteuttaakseen vanhurskaat tarkoituksensa. On parempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon.

4:14 Ja nyt, kun minä, Nefi, olin kuullut nämä sanat, muistin Herran sanat, jotka hän puhui minulle erämaassa, sanoen: Sikäli kuin sinun jälkeläisesi pitävät minun käskyni, he menestyvät lupauksen maassa.

4:15 Niin, ja minä ajattelin myös, etteivät he voisi pitää Herran käskyjä Mooseksen lain mukaan, ellei heillä olisi lakia.

4:16 Ja minä tiesin myös, että laki oli kaiverrettuna pronssilevyissä.

4:17 Ja vielä minä tiesin, että Herra oli antanut Labanin minun käsiini tästä syystä -- että minä hankkisin aikakirjat hänen käskyjensä mukaan.

4:18 Sen tähden minä tottelin Hengen ääntä ja tartuin Labanin pään hiuksista ja iskin hänen päänsä poikki hänen omalla miekallaan.

4:19 Ja iskettyäni Labanin pään poikki hänen omalla miekallaan otin hänen vaatteensa ja puin ne oman vartaloni ylle, niin, joka ainoan, ja vyötin hänen varusteensa kupeilleni.

4:20 Ja tämän tehtyäni menin Labanin aarrekammion. Ja kulkiessani Labanin aarrekammion päin, katso, näin Labanin palvelijan, jolla oli aarrekammion avaimet. Ja minä käskin häntä Labanin äänellä menemään minun kanssani aarrekammioon.

4:21 Ja hän luuli minun olevan hänen isäntänsä Laban, sillä hän näki vaatteet sekä kupeilleni vyötetyn miekan.

4:22 Ja hän puhui minulle juutalaisten vanhimmista tietäen, että hänen isäntänsä Laban oli ollut yöllä ulkona heidän parissaan.

4:23 Ja minä puhuin hänelle ikään kuin olisin ollut Laban.

4:24 Ja minä sanoin hänelle myös, että minun oli vietävä kaiverrukset, jotka olivat pronssilevyissä, vanhemmille veljilleni, jotka olivat muurien ulkopuolella.

4:25 Ja minä käskin häntä myös seuraamaan minua.

4:26 Ja koska hän luuli, että minä puhuin kirkon veljistä ja että minä olin todella se Laban, jonka olin surmannut, hän sen vuoksi seurasi minua.

4:27 Ja hän puhui minulle monta kertaa juutalaisten vanhimmista, mennessäni veljieni luokse, jotka olivat muurien ulkopuolella.

4:28 Ja tapahtui, että minut nähdessään Laman pelästyi tavattomasti, ja myös Lemuel ja Sam. Ja he pakenivat edestäni, sillä he luulivat, että minä olin Laban ja että hän oli surmannut minut ja tavoitteli heidänkin henkeään.

4:29 Ja tapahtui, että minä huusin heidän peräänsä, ja he kuuluivat minua; sen vuoksi he lakkasivat pakenemasta edestäni.

4:30 Ja tapahtui, että kun Labanin palvelija näki veljeni, hän alkoi vapista ja aikoi paeta edestäni ja palata Jerusalemin kaupunkiin.

4:31 Ja nyt, koska minä, Nefi, olin isokokoinen mies ja koska olin myös saanut paljon voimaa Herralta, tartuin sen tähden Labanin palvelijaan ja pitelin häntä kiinni, niin ettei hän pakenisi.

4:32 Ja tapahtui, että minä puhuin hänen kanssaan, että jos hän kuulisi minun sanojani, niin totta kuin Herra elää ja minä elän, aivan niin, että jos hän kuulisi meidän sanojamme, me säästäisimme hänen henkensä.

4:33 Ja minä puhuin hänelle vieläpä valalla vannaen, ettei hänen tarvitse pelätä; että hän olisi vapaa mies meidän laillamme, jos hän lähtisi alas erämaahan meidän kanssamme.

4:34 Ja minä puhuin hänelle myös sanoen: Totisesti Herra on käskenyt meidän tehdä tämän; ja eikö meidän pidä olla tunnollisia Herran käskyjen pitämisessä? Jos siis lähdet alas erämaahan isäni luokse, sinä saat sijan joukossamme.

4:35 Ja tapahtui, että Soram sai rohkeutta sanoista, jotka puhuin. Nyt Soram oli palvelijan nimi, ja hän lupasi, että hän lähtisi alas erämaahan isämme luokse. Niin, ja hän myös vannoi meille valan, että hän jäisi meidän joukkoomme siitä hetkestä lähtien.

4:36 Nyt me halusimme hänen jäävän joukkoomme tästä syystä, jotta juutalaiset eivät saisi tietää paostamme erämaahan, jotta he eivät ajaisi meitä takaa ja tuhoaisi meitä.

4:37 Ja tapahtui, että kun Soram oli vannonut meille valan, pelkomme hänen vuokseen lakkasivat.

4:38 Ja tapahtui, että me otimme pronssilevyt ja Labanin palvelijan mukaamme ja lähdimme erämaahan ja matkasimme isämme teltalle.

LUKU 5

(Noin 600-592 eKr.)

5:1 Ja tapahtui, että kun me olimme menneet alas erämaahan isämme luokse, katso, hän täyttyi ilosta, ja myös äitini Saria oli tavattoman iloinen, sillä hän oli todella surrut meidän tähtemme.

5:2 Sillä hän oli luullut, että me olimme menehtyneet erämaassa; ja hän oli myös syytellyt isääni sanoen hänelle, että hän oli näkyjen näkijä, sanoen: Katso, sinä olet johdattanut meidät pois perintömaaltamme, eikä poikiani enää ole, ja me menehdymme erämaahan.

5:3 Ja tällä tavoin puhuen äitini oli syytellyt isääni.

5:4 Ja oli tapahtunut, että isäni puhui hänelle sanoen: Minä tiedän, että olen näkyjen näkijä, sillä ellen olisi nähnyt näyssä sitä, mikä on Jumalan, en olisi tuntenut Jumalan hyvyyttä vaan olisin jäänyt Jerusalemiin ja menehtynyt veljieni kanssa.

5:5 Mutta katso, minä olen saanut lupauksen maan, ja näistä asioista minä riemuitsen; niin, ja minä tiedän, että Herra pelastaa poikani Labanin käsistä ja tuo heidät takaisin meidän luoksemme alas erämaahan.

5:6 Ja tällä tavalla puhuen isäni Lehi lohdutti äitiäni Sariaa meidän vuoksemme sillä aikaa, kun me matkasimme erämaassa ylös Jerusalemin maahan hankkiaksemme juutalaisten aikakirjan.

5:7 Ja kun me olimme palanneet isäni telttaan, katso, heidän ilonsa tuli täydeksi ja äitini sai lohdun.

5:8 Ja hän puhui sanoen: Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on käskenyt miestäni pakenemaan erämaahan; niin, ja minä tiedän myös varmasti, että Herra on suojellut poikiani ja pelastanut heidät Labanin käsistä ja antanut heille voimaa, jolla he saattoivat toteuttaa sen, mitä Herra käski heidän tehdä. Ja tällä tavalla hän puhui.

5:9 Ja tapahtui, että he riemuitsivat tavattomasti ja uhrasivat teuras -- ja polttouhreja Herralle; ja he kiittivät Israelin Jumalaa.

5:10 Ja kun he olivat kiittäneet Israelin Jumalaa, isäni Lehi otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, ja tutki niitä alusta alkaen.

5:11 Ja hän näki, että ne sisälsivät viisi Mooseksen kirjaa, jotka kertoivat maailman luomisesta sekä Aadamista ja Eevasta, jotka olivat ensimmäiset vanhempamme;

5:12 ja myös juutalaisten aikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti;

5:13 ja myös pyhien profeettojen profetiat alusta alkaen aina Sidkian hallituskauden alkuun asti; sekä monta profetiaa, jotka on puhuttu Jeremian suulla.

5:14 Ja tapahtui, että isäni Lehi löysi pronssilevyistä myös isiensä sukuluettelon; sen vuoksi hän tiesi olevansa Joosefin jälkeläinen, niin, nimittäin sen Joosefin, joka oli Jaakobin poika, joka myytiin Egyptiin ja jota Herran käsi varjeli, jotta hän voisi varjella isänsä Jaakobin ja koko hänen perhekuntansa menehtymästä nälänhätään.

5:15 Ja heidät oli myös johdattanut pois orjuudesta ja pois Egyptin maasta tuo sama Jumala, joka oli varjellut heitä.

5:16 Ja näin isäni Lehi löysi isiensä sukuluettelon. Ja myös Laban oli Joosefin jälkeläinen, minkä vuoksi hän ja hänen isänsä olivat pitäneet aikakirjoja.

5:17 Ja nyt, kun isäni näki kaiken tämän, hän täyttyi Hengellä ja alkoi profetoida jälkeläisistään --

5:18 että nämä pronssilevyt kulkeutuisivat kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille, jotka olisivat hänen jälkeläisiään.

5:19 Ja nyt, hän sanoi, etteivät nämä pronssilevyt koskaan tuhoutuisi; eikä aika niitä enää himmentäisi. Ja hän profetoi monia asioita jälkeläisistään.

5:20 Ja tapahtui, että tähän asti minä ja isäni olimme pitäneet käskyt, jotka Herra oli antanut meille.

5:21 Ja me olimme hankkineet aikakirjat, jotka Herra oli käskenyt meidän hankkia, ja tutkineet niitä ja havainneet, että ne olivat tavoittelemisen arvoiset, niin, tosiaankin suuriarvoiset meille, koska siten saatoimme säilyttää Herran käskyt lapsillemme.

5:22 Sen vuoksi oli Herran viisauden mukaista, että me kuljettaisimme niitä mukanaamme matkatessamme erämaassa lupauksen maata kohti.

LUKU 6

(Noin 600-592 eKr.)

6:1 Ja nyt minä, Nefi, en esitä isieni sukuluetteloa aikakirjani tässä osassa, enkä esitä sitä milloinkaan myöhemminkään näissä levyissä, joita kirjoitan, sillä se esitetään aikakirjassa, jota isäni on pitänyt; sen vuoksi en kirjoita sitä tähän kirjaan.

6:2 Sillä riittää, kun sanon, että me olemme Joosefin jälkeläisiä.

6:3 Enkä minä välitä esittää tarkkaa selostusta kaikista isäni asioista, sillä niitä ei voi kirjoittaa näihin levyihin, sillä haluan tilaa voidakseni kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan.

6:4 Sillä vakaa tarkoitukseni on, että voisin saada ihmiset tulemaan Abrahamin Jumalan ja lisäkin Jumalan ja Jaakobin Jumalan luokse ja pelastumaan.

6:5 Sen vuoksi en kirjoita sitä, mikä on mieluisaa maailmalle, vaan sitä, mikä on mieluisaa Jumalalle ja niille, jotka eivät ole maailmasta.

6:6 Sen vuoksi minä annan jälkeläisilleni käskyn, ettei heidän pidä täyttää näitä levyjä sellaisella, millä ei ole arvoa ihmislapsille.

LUKU 7

(Noin 600-592 eKr.)

7:1 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että kun isäni Lehi oli lakannut profetoimasta jälkeläisistään, tapahtui, että Herra puhui hänelle jälleen sanoen, ettei ollut soveliasta, että hän, Lehi, veisi perheensä yksin erämaahan, vaan että hänen poikiensa tuli ottaa tyttäriä vaimoksi, jotta he voisivat hankkia jälkeläisiä Herralle lupauksen maassa.

7:2 Ja tapahtui, että Herra antoi hänelle käskyn, että minun, Nefin, ja veljieni oli palattava jälleen Jerusalemin maahan ja tuotava Ismael ja hänen perheensä alas erämaahan.

7:3 Ja tapahtui, että minä, Nefi, lähdin jälleen veljieni kanssa erämaahan mennäksemme ylös Jerusalemiin.

7:4 Ja tapahtui, että me menimme ylös Ismaelin talolle, ja me pääsimme suosioon Ismaelin silmissä, niin että puhuimme hänelle Herran sanat.

7:5 Ja tapahtui, että Herra pehmitti Ismaelin sekä hänen perhekuntansa sydämen, niin että he lähtivät meidän kanssamme matkaan alas erämaahan isämme teltalle.

7:6 Ja tapahtui, että kun me matkasimme erämaassa, katso, Laman ja Lemuel ja kaksi Ismaelin tyttäristä ja kaksi Ismaelin poikaa ja heidän perheensä kapinoivat meitä vastaan -- eli minua, Nefiä, ja Samia ja isäänsä Ismaelia ja hänen vaimoan ja hänen kolmea muuta tytärtään vastaan.

7:7 Ja siinä kapinassa tapahtui, että he halusivat palata Jerusalemin maahan.

7:8 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden; sen tähden minä puhuin heille, niin, nimittäin Lamanille ja Lemuelille, sanoen: Katso, te olette minun vanhempia veljiäni, ja kuinka te olette niin paatuneita sydämeltänne ja sokeita mieleltänne, että minun, teidän nuoremman veljenne, tarvitsee puhua teille, niin, ja näyttää teille esimerkkiä?

7:9 Kuinka ette ole kuulleet Herran sanaa?

7:10 Kuinka olette unohtaneet, että olette nähneet Herran enkelin?

7:11 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, mitä suuria Herra on tehnyt meidän hyväksemme pelastaessaan meidät Labanin käsistä, ja myös, jotta saisimme aikakirjan?

7:12 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, että Herra kykenee tekemään kaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat buskoa häneen? Olkaamme sen vuoksi uskollisia hänelle.

7:13 Ja jos me olemme uskollisia hänelle, me saamme lupauksen maan; ja jonakin tulevana aikana te tulette tietämään, että Herran sana Jerusalemin hävityksestä on toteutuva, sillä kaiken, mitä Herra on puhunut Jerusalemin hävityksestä, täytyy toteutua.

7:14 Sillä katso, Herran Henki lakkaa pian kiistelemästä heidän kanssaan, sillä katso, he ovat hylänneet profeetat, ja Jeremian he ovat heittäneet vankilaan. Ja he ovat tavoitelleet isäni henkeä, niin että he ovat ajaneet hänet pois maasta.

7:15 Nyt katso, minä sanon teille, että jos te palaatte Jerusalemiin, tekin menehdytte heidän kanssaan. Ja nyt, jos tämä on valintanne, menkää ylös siihen maahan ja muistakaa sanat, jotka minä puhun teille, että jos menette, tekin menehdytte; sillä näin Herran Henki vaatii minua puhumaan.

7:16 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin puhunut nämä sanat veljilleni, he vihastuivat minulle. Ja tapahtui, että he kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat tavattoman vihaisia, ja he sitoivat minut köysillä, sillä he tavoittelivat henkeäni, jättääkseen minut erämaahan villipetojen syötäväksi.

7:17 Mutta tapahtui, että minä rukoilin Herraa sanoen: Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, pelasta minut veljieni käsistä; niin, anna minulle voimaa katkoakseni nämä siteet, joilla minut on sidottu.

7:18 Ja tapahtui, että sanottuani nämä sanat, katso, siteet kirposivat käsistäni ja jaloistani, ja minä seisoin veljieni edessä ja puhuin heille jälleen.

7:19 Ja tapahtui, että he taaskin vihastuivat minulle ja yrittivät käydä minuun käsiksi, mutta katso, yksi Ismaelin tyttäristä, niin, sekä tämän äiti ja yksi Ismaelin pojista vetosivat veljiini, niin että he pehmittivät sydämensä, ja he lakkasivat yrittämästä ottaa minua hengiltä.

7:20 Ja tapahtui, että he olivat murheellisia jumalattomuutensa tähden, niin että he kumartuivat maahan edessäni ja pyysivät minua antamaan heille anteeksi sen, mitä he olivat tehneet minua vastaan.

7:21 Ja tapahtui, että minä annoin auliisti heille anteeksi kaiken, mitä he olivat tehneet, ja kehotin heitä rukoilemaan anteeksiantoa Herralta, Jumalaltaan. Ja tapahtui, että he tekivät niin. Ja kun he olivat rukoilleet Herraa, me jatkoimme jälleen matkaamme isämme teltaa kohti.

7:22 Ja tapahtui, että me tulimme alas isämme teltalle. Ja kun minä ja veljeni ja koko Ismaelin huone olimme tulleet alas isäni teltalle, he kiittivät Herraa, Jumalaansa, ja he uhrasivat hänelle teuras -- ja polttouhreja.

LUKU 8

(Noin 600-592 eKr.)

8:1 Ja tapahtui, että me olimme koonneet yhteen kaikenlaisia erilaatuisia siemeniä, sekä kaikenlaisen viljan että myös kaikenlaisten hedelmien siemeniä.

8:2 Ja tapahtui, että viipyessään erämaassa isäni puhui meille sanoen: Katso, minä olen uneksinut unen, eli toisin sanoen minä olen nähnyt näyn.

8:3 Ja katso, sen tähden, mitä olen nähnyt, minulla on syytä riemuita Herrassa Nefin sekä Samin tähden, sillä minulla on syytä olettaa, että he ja myös monet heidän jälkeläisistänsä pelastuvat.

8:4 Mutta katso, Laman ja Lemuel, minä pelkään tavattomasti teidän tähtenne, sillä katso, minä muistan nähneeni unessani pimeän ja kolkon erämaan.

8:5 Ja tapahtui, että minä näin miehen, ja hän oli puettuna valkoiseen viittaan; ja hän tuli ja seisahtui eteeni.

8:6 Ja tapahtui, että hän puhui minulle ja käski minua seuraamaan itseään.

8:7 Ja tapahtui, että kun seurasin häntä, näin olevani pimeässä ja kolkossa autiomaassa.

8:8 Ja kuljettuani monen tunnin ajan pimeydessä aloin rukoilla Herraa, että hän armahtaisi minua lempeiden armotekojensa paljouden mukaan.

8:9 Ja tapahtui, että rukoiltuani Herraa näin suuren ja avaran kentän.

8:10 Ja tapahtui, että minä näin puun, jonka hedelmät olivat haluttavia tehdäkseen ihmisen onnelliseksi.

8:11 Ja tapahtui, että minä menin puulle nauttimaan sen hedelmää; ja minä huomasin, että se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan ennen olin maistanut. Niin, ja minä näin, että sen hedelmä oli valkoista, voittaen kaiken milloinkaan näkemäni valkoisuuden.

8:12 Ja kun nautin sen hedelmää, se täytti sieluni tavattoman suurella ilolla; sen vuoksi aloin toivoa, että perheenikin nauttisi sitä, sillä minä tiesin, että se oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

8:13 Ja luodessani katseeni ympärilleni, jotta kenties löytäisin perheenikin, minä näin vesivirran; ja se virtasi eteenpäin, ja se oli lähellä puuta, jonka hedelmää olin nauttimassa.

8:14 Ja minä katsoin nähdäkseni, mistä se tuli, ja minä näin sen alkupään vähän matkan päässä; ja sen alkupäässä minä näin äitinne Sarian ja Samin ja Nefin, ja he seisoivat ikään kuin tietämättä, minne mennä.

8:15 Ja tapahtui, että minä viittoilin heille, ja minä myös sanoin heille kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni nauttimaan hedelmää, joka oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

8:16 Ja tapahtui, että he tulivat luokseni ja nauttivat myös hedelmää.

8:17 Ja tapahtui, että minä halusin myös Lamanin ja Lemuelin tulevan nauttimaan hedelmää; sen vuoksi loin katseeni virran alkupäähän, jotta kenties näkisin heidät.

8:18 Ja tapahtui, että minä näin heidät, mutta he eivät tahtoneet tulla luokseni nauttimaan hedelmää.

8:19 Ja minä näin rautakaiteen, ja se kulki virran partaalla ja johti puulle, jonka luona seisoin.

8:20 Ja minä näin myös kaidan ja kapean polun, joka kulki rautakaiteen vieressä aina puulle asti, jonka luona seisoin; ja se johti myös alkulähteen ohitse suurelle ja avaralle kentälle, joka oli kuin maailma.

8:21 Ja minä näin lukemattomat joukot ihmisiä, joista monet ponnistelivat eteenpäin päästäkseen polulle, joka johti puulle, jonka luona seisoin.

8:22 Ja tapahtui, että he tulivat ja alkoivat kulkea polkua, joka johti puulle.

8:23 Ja tapahtui, että nousi pimeyden sumu, aivan niin, tavattoman suuri pimeyden sumu, niin että ne, jotka olivat alkaneet kulkea polkua, eksyivät tieltä, niin että he kulkivat pois ja joutuivat hukkaan.

8:24 Ja tapahtui, että minä näin toisia, jotka ponnistelivat eteenpäin, ja he tulivat ja tarttuivat kiinni rautakaiteen päästä; ja he ponnistelivat eteenpäin pimeyden sumun läpi pitäen kiinni rautakaiteesta, kunnes he tulivat esiin ja nauttivat puun hedelmää.

8:25 Ja nautittuaan puun hedelmää he loivat katseensa ympärilleen ikään kuin olisivat olleet häpeissään.

8:26 Ja minäkin loin katseeni ympärilleni ja näin vesivirran toisella puolella suuren ja avaran rakennuksen, ja se oli ikään kuin ilmassa, korkealla maan yläpuolella.

8:27 Ja se oli täynnä ihmisiä, sekä vanhoja että nuoria, sekä miehiä että naisia; ja heidän pukeutumistapansa oli tavattoman hieno; ja he pilkkasivat ja osoittelivat sormellaan niitä, jotka olivat tulleet puulle ja olivat nauttimassa hedelmää.

8:28 Ja maistettuaan hedelmää he olivat häpeissään niiden tähden, jotka ivasivat heitä; ja he lankesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan.

8:29 Ja nyt minä, Nefi, en puhu kaikkia isäni sanoja.

8:30 Vaan, kirjoittaakseni lyhyesti, katso, hän näki toisten väkijoukkojen ponnistelevan eteenpäin; ja ne tulivat ja tarttuivat kiinni arautakaiteen päästä; ja ne ponnistelivat tietään eteenpäin pitäen jatkuvasti kiinni rautakaiteesta, kunnes ne tulivat perille ja lankesivat maahan ja nauttivat puun hedelmää.

8:31 Ja hän näki myös muita väkijoukkoja, jotka hapuilivat kohti sitä suurta ja avaraa rakennusta.

8:32 Ja tapahtui, että monet hukkuivat lähteen syvyysiin, ja monet joutuivat hukkaan hänen näkyvistään vaeltaessaan oudoilla teillä.

8:33 Ja suuri oli se väkijoukko, joka meni siihen outoon rakennukseen. Ja mentyään siihen rakennukseen he osoittelivat ivan sormella minua ja niitä, jotka myös olivat nauttimassa hedelmää, mutta me emme piitanneet heistä.

8:34 Nämä ovat isäni sanat: Sillä kaikki, jotka piittasivat heistä, olivat langenneet.

8:35 Ja Laman ja Lemuel eivät nauttineet hedelmää, sanoi isäni.

8:36 Ja tapahtui isäni puhuttua kaikki unensa eli näkynsä sanat, joita oli paljon, että hän sanoi meille pelkäävänsä tavattomasti Lamanin ja Lemuelin puolesta näiden näyssä näkemiensä asioiden tähden; hän nimittäin pelkäsi, että heidät karkotettaisiin Herran edestä.

8:37 Ja hän kehotti heitä silloin kaikin vanhempien lempein tuntein kuulemaan hänen sanojaan, jotta Herra kenties olisi heille armollinen eikä karkottaisi heitä; niin, isäni saarnasi heille.

8:38 Ja kun hän oli saarnannut heille sekä profetoanut heille monista asioista, hän pyysi heitä pitämään Herran käskyt; ja hän lakkasi puhumasta heille.

LUKU 9

(Noin 600-592 eKr.)

9:1 Ja kaiken tämän isäni näki ja kuuli ja puhui asuessaan teltassa Lemuelin laaksossa, sekä hyvin paljon muuta, mitä ei voida kirjoittaa näihin levyihin.

9:2 Ja nyt, kuten olen puhunut näistä levyistä, katso, nämä eivät ole ne levyt, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansani historiasta, sillä niille levyille, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansastani, olen antanut Nefin nimen; sen vuoksi niitä nimitetään Nefin levyiksi, oman nimeni mukaan, ja myös näitä levyjä nimitetään Nefin levyiksi.

9:3 Joka tapauksessa olen saanut Herralta käskyn valmistaa nämä levyt nimenomaan sitä tarkoitusta varten, että olisi olemassa kaiverrettu kertomus kansani palvelutyöstä.

9:4 Toisiin levyihin tulee kaivertaa kertomus kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista; sen vuoksi nämä levyt ovat suurimmaksi osaksi palvelutyöstä, ja toiset levyt ovat suurimmaksi osaksi kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista.

9:5 Ja nyt, Herra on käskenyt minua valmistamaan nämä levyt jotakin omaa viisasta tarkoitustaan varten, jota tarkoitusta minä en tiedä.

9:6 Mutta Herra tietää kaiken alusta asti; sen vuoksi hän valmistaa keinon täyttää kaikki työnsä ihmislasten keskuudessa, sillä katso, hänellä on kaikki valta kaikkien sanojensa toteuttamiseen. Ja näin on. Aamen.

LUKU 10

(Noin 600-592 eKr.)

10:1 Ja nyt minä, Nefi, jatkan näihin levyihin kertomusta tekemisistäni ja hallituskaudestani ja palvelutyöstäni; ja nyt, voidakseni jatkaa kertomustani minun on puhuttava jonkin verran isäni sekä veljienikin asioista.

10:2 Sillä katso, tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta unensa sanoja sekä kehottamasta heitä kaikkeen uutteruuteen, hän puhui heille juutalaisista --

10:3 että sen jälkeen, kun heidät olisi hävitetty, nimittäin tuo suuri Jerusalemin kaupunki, ja monet viety vankeina Babyloniin, he Herran hyväksi näkemänä aikana palaisivat takaisin, niin, heidät nimittäin tuotaisiin takaisin vankeudesta; ja kun heidät olisi tuotu takaisin vankeudesta, he omistaisivat jälleen perintömaansa.

10:4 Niin, nimittäin kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemistä, Herra Jumala nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin profeetan -- Messiaan, eli toisin sanoen maailman Vapahtajan.

10:5 Ja hän puhui myös profeetoista, kuinka suuri joukko oli todistanut näistä asioista, tästä Messiaasta, josta hän oli puhunut, eli tästä maailman Lunastajasta.

10:6 Ja nyt, koko ihmissuku oli kadotetussa ja langenneessa tilassa ja tulisi aina olemaan, ellei se turvaisi tähän Lunastajaan.

10:7 Ja hän puhui myös profeetasta, joka tulee ennen Messiasta raivaamaan Herralle tien --

10:8 niin, vieläpä hän menee erämaahan ja huutaa: Raivatkaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi; sillä teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne; ja hän on minua väkevämpi, jonka kengännauhoja minä olen arvoton avaamaan. Ja paljon isäni puhui tästä asiasta.

10:9 Ja isäni sanoi, että hän kastaa Betabarassa, Jordanin tuolla puolen; ja hän sanoi myös, että hän kastaa vedellä, jopa että hän kastaa Messiaan vedellä.

10:10 Ja kastettuaan Messiaan vedellä hän näkee ja todistaa kastaneensa Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

10:11 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat isäni puhui veljilleni evankeliumista, jota saarnattaisiin juutalaisten keskuudessa, sekä juutalaisten vaipumisesta epäuskoon. Ja heidän surmattuaan Messiaan, joka oli tuleva, hän surmatuksi tultuaan oli nouseva kuolleista ja ilmoittava itsensä Pyhän Hengen kautta pakanoille.

10:12 Aivan niin, isäni puhui paljon pakanoista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin oliivipuuhun, jonka oksat taitetaan pois ja bhajotetaan kaikkialle maan päälle.

10:13 Sen vuoksi hän sanoi olevan välttämätöntä, että meidät johdatetaan kaikki yhdessä lupauksen maahan, niin että toteutuu se Herran sana, että meidät hajotetaan kaikkialle maan päälle.

10:14 Ja kun Israelin huone hajotetaan, se kootaan jälleen yhteen; eli sanalla sanoen, kun pakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteyden, oliivipuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettaisiin paikoilleen eli he tulisivat tuntemaan tosi Messiaan, Herransa ja Lunastajansa.

10:15 Ja tällä tavoin puhuen isäni profetoi ja puhui veljilleni, ja paljon muutakin, mitä en kirjoita tähän kirjaan, sillä minä olen kirjoittanut niistä toiseen kirjaani niin paljon kuin minusta oli hyväksi.

10:16 Ja kaikki tämä, mistä olen puhunut, tapahtui isäni asuessa teltassa Lemuelin laaksossa.

10:17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kuultuani isäni joka sanan siitä, mitä hän näki näyssä, sekä siitä, mitä hän puhui Pyhän Hengen voimalla, jonka voiman hän sai uskon kautta Jumalan Poikaan -- ja Jumalan Poika oli Messias, joka oli tuleva -- minä, Nefi, olin myös halukas näkemään ja kuulemaan ja tietämään näistä asioista Pyhän Hengen voimalla, joka on Jumalan lahja kaikille niille, jotka etsivät häntä uutterasti, sekä muinaisina aikoina että sinä aikana, jolloin hän ilmoittaisi itsensä ihmislapsille.

10:18 Sillä hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja tie on ollut raivattuna kaikille ihmisille maailman perustamisesta asti, jos he tekevät parannuksen ja tulevat hänen luoksensa.

10:19 Sillä se, joka etsii uutterasti, löytää; ja Jumalan salaisuudet paljastetaan hänelle Pyhän Hengen voimalla, niin näinä aikoina kuin muinaisinkin aikoina, ja niin muinaisina aikoina kuin tulevinakin aikoina; sen vuoksi Herran kulku on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

10:20 Muista siis, oi ihminen, että joudut tuomiolle kaikista teoistasi.

10:21 Sen vuoksi, jos olet koetusaikanasi pyrkinyt tekemään sitä, mikä on jumalatonta, sinut havaitaan epäpuhtaaksi Jumalan tuomioistuimen edessä, eikä mikään epäpuhdas voi asua Jumalan luona; sen vuoksi sinut täytyy karkottaa pois iäksi.

10:22 Ja Pyhä Henki antaa minulle valtuuden puhua näistä asioista eikä kieltää niitä.

LUKU 11 (Noin 600-592 eKr.)

11:1 Sillä tapahtui sen jälkeen, kun olin halunnut tietää sen, mitä isäni oli nähnyt, ja uskoen Herran kykenevän ilmaisemaan sen minulle, että istuessani pohdiskelemassa sydämässäni minut temmattiin pois

Herran Hengessä, niin, tavattoman korkealle vuorelle, jota en ollut koskaan ennen nähnyt ja jolle en ollut koskaan ennen jalallani astunut.

11:2 Ja Henki sanoi minulle: Katso, mitä haluat?

11:3 Ja minä sanoin: Haluan nähdä sen, mitä isäni näki.

11:4 Ja Henki sanoi minulle: Uskotko, että isäsi näki puun, josta hän on puhunut?

11:5 Ja minä sanoin: Kyllä, sinä tiedät, että minä uskon kaikki isäni sanat.

11:6 Ja kun olin puhunut nämä sanat, Henki huusi kovalla äänellä sanoen: Hoosianna Herralle, korkeimmalle Jumalalle, sillä hän on koko maan Jumala, aivan niin, kaiken yläpuolella. Ja siunattu olet sinä, Nefi, koska uskot korkeimman Jumalan Poikaan; sen vuoksi saat nähdä sen, mitä olet halunnut.

11:7 Ja katso, tämä annetaan sinulle merkiksi, että kun olet nähnyt puun, joka kantoi hedelmää, jota isäsi maistoi, saat nähdä myös miehen laskeutuvan taivaasta, ja hänet sinä näet omin silmin; ja kun olet nähnyt hänet, sinun tulee todistaa, että hän on Jumalan Poika.

11:8 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin puun, ja se oli sen apuun kaltainen, jonka isäni oli nähnyt; ja sen kauneus oli paljon suurempi, niin, voittaen kaiken kauneuden; ja sen valkaisuus voitti lumikinoksen valkaisuuden.

11:9 Ja tapahtui, että kun olin nähnyt puun, sanoin Hengelle: Minä näen, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkia muita kallisarvoisempi.

11:10 Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?

11:11 Ja minä sanoin hänelle: Tietää sen tulkinnan -- sillä minä puhuin hänelle, niin kuin mies puhuu, sillä minä näin, että hänellä oli miehen hahmo; mutta siitä huolimatta minä tiesin, että se oli Herran Henki; ja hän puhui minulle, niin kuin mies puhuu toisen kanssa.

11:12 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ikään kuin katsoakseni häntä, enkä nähnyt häntä, sillä hän oli mennyt pois edestäni.

11:13 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuren Jerusalemin kaupungin sekä muita kaupunkeja. Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja Nasaretin kaupungissa minä näin neitsyen, ja hän oli tavattoman ihana ja valkea.

11:14 Ja tapahtui, että minä näin taivaiden aukenevan, ja enkeli tuli alas ja seiso i edessäni; ja hän sanoi minulle: Nefi, mitä näet?

11:15 Ja minä sanoin hänelle: Neitsyen, kaikkia muita neitsyitä kauniimman ja ihanamman.

11:16 Ja hän sanoi minulle: Tiedätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?

11:17 Ja minä sanoin hänelle: Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta.

11:18 Ja hän sanoi minulle: Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti lihan tavan mukaan.

11:19 Ja tapahtui, että minä näin, että hänet vietiin pois Hengessä; ja kun hän oli ollut pois vietynä Hengessä jonkin aikaa, enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

11:20 Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi lasta sylissään.

11:21 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika! Tiedätkö sen puun tarkoituksen, jonka isäsi näki?

11:22 Ja minä vastasin hänelle sanoen: Kyllä, se on Jumalan rakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; sen vuoksi se on kaikkein haluttavinta.

11:23 Ja hän puhui minulle sanoen: Niin, ja riemullisinta sielulle.

11:24 Ja sanottuaan nämä sanat hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Pojan menevän ihmislasten keskuuteen; ja minä näin monen lankeavan maahan hänen jalkojensa juureen ja palvelevan häntä.

11:25 Ja tapahtui, että minä näin, että rautakaide, jonka isäni oli nähnyt, oli Jumalan sana, joka johti elävien vesien lähteelle eli elämän puulle, jotka vedet kuvaavat Jumalan rakkautta; ja minä näin myös, että elämän puu kuvasi Jumalan rakkautta.

11:26 Ja enkeli sanoi minulle jälleen: Katso ja näe, kuinka Jumala alentaa itsensä!

11:27 Ja minä katsoin ja näin maailman Lunastajan, josta isäni oli puhunut; ja minä näin myös profeetan, joka oli raivaava tietä hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa meni hänen luokseen, ja tämä kastoi hänet; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päällensä kyyhkysen hahmossa.

11:28 Ja minä näin, että hän kulki palvellen ihmisiä voimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja joukoittain ihmisiä oli kokoontunut yhteen kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkottivat hänet keskuudestaan.

11:29 Ja minä näin myös kahdentoista muun seuraavan häntä. Ja tapahtui, että heidät vietiin Hengessä pois kasvojeni edestä, enkä minä nähnyt heitä.

11:30 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin taivaiden aukenevan jälleen, ja minä näin enkelien laskeutuvan ihmislasten luokse, ja he palvelivat heitä.

11:31 Ja hän puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Karitsan kulkevan ihmislasten keskuudessa. Ja minä näin joukoittain ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja riivaajat ja saastaiset henget ahdistivat; ja enkeli puhui ja näytti kaiken tämän minulle. Ja he parantuivat Jumalan Karitsan voimasta, ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.

11:32 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, että ihmiset ottivat hänet kiinni; niin, ikuisen Jumalan Poika oli maailman tuomittavana; ja minä näin ja todistan.

11:33 Ja minä, Nefi, näin, että hänet korotettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden.

11:34 Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljoudet, että ne olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan Karitsan apostoleita vastaan; sillä näin Herran enkeli niitä kahtatoista nimitti.

11:35 Ja maan ihmispaljous oli kokoontunut yhteen; ja minä näin, että se oli suuressa ja avarassa rakennuksessa, sen rakennuksen kaltaisessa, jonka isäni näki. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso maailmaa ja sen viisautta; niin, katso, Israelin huone on kokoontunut yhteen taistelemaan Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

11:36 Ja tapahtui, että minä näin ja todistan, että se suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, ja se sortui, ja sen sortuminen oli tavattoman suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Tällainen on oleva kaikkien niiden kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen tuho, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

LUKU 12

(Noin 600-592 eKr.)

12:1 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso ja näe jälkeläisesi sekä veljiesi jälkeläiset. Ja minä katsoin ja näin lupauksen maan, ja minä näin joukoittain ihmisiä, niin, ikään kuin heitä olisi ollut yhtä paljon kuin meren hiekkaa.

12:2 Ja tapahtui, että minä näin väkijoukkoja kokoontuneina yhteen taistelemaan toinen toistansa vastaan; ja minä näin sotia ja sotahuhuja ja suuria teurastuksia miekalla kansani keskuudessa.

12:3 Ja tapahtui, että minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja kiistojen jatkuessa maassa, ja minä näin monia kaupunkia, niin etten edes laskenut niitä.

12:4 Ja tapahtui, että minä näin pimeyden sumun lupauksen maan yllä; ja minä näin salamoita ja kuulin ukkosen jylinää ja maanjäristyksiä ja kaikenlaisia melskeisiä ääniä; ja minä näin maan ja kallioiden halkeavan; ja minä näin vuorten sortuvan kappaleiksi; ja minä näin maan tasankojen murtuvan; ja minä näin monien kaupunkien vajoavan; ja minä näin monien palavan tulella; ja minä näin monien sortuvan maahan sen järähtelyn tähden.

12:5 Ja tapahtui minun nähtyäni nämä asiat, että minä näin pimeyden huurun haihtuvan maan päältä; ja katso, minä näin väkijoukot, jotka eivät olleet saaneet surmaansa Herran suurten ja kauhistavien tuomioiden tähden.

12:6 Ja minä näin taivaiden aukenevan ja Jumalan Karitsan laskeutuvan taivaasta; ja hän tuli alas ja näyttäytyi heille.

12:7 Ja minä myös näin ja todistan, että Pyhä Henki laskeutui kahdentoista muun päälle; ja he olivat Jumalan asettamia ja valittuja.

12:8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso Karitsan kahtatoista opetuslasta, jotka on valittu palvelemaan sinun jälkeläisiäsi.

12:9 Ja hän sanoi minulle: Sinähän muistat Karitsan kaksitoista apostolia? Katso, he ovat ne, jotka tulevat tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa; sen vuoksi he tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläistesi kaksitoista palvelijaa, sillä te olette Israelin huonetta.

12:10 Ja nämä kaksitoista palvelijaa, jotka sinä näet, tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläisesi. Ja katso, he ovat vanhurskaita ikuisesti, sillä heidän uskonsa tähden Jumalan Karitsaan heidän vaatteensa valkaistaan hänen veressään.

12:11 Ja enkeli sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin kolmen sukupolven kuolevan vanhurskaudessa; ja niiden vaatteet olivat valkeat niin kuin Jumalan Karitsan. Ja enkeli sanoi minulle: Nämä on valkaistu Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen.

12 Ja minä, Nefi, näin myös monen neljännessä sukupolvesta kuolevan vanhurskaina.

12:13 Ja tapahtui, että minä näin maan ihmispaljouksien kokoontuneen yhteen.

12:14 Ja enkeli sanoi minulle: Katso jälkeläisiäsi sekä veljiesi jälkeläisiä.

12:15 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin jälkeläiskansani kokoontuneen yhteen suurin joukoin veljieni jälkeläisiä vastaan; ja he olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan.

12:16 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso saastaisen veden lähdeä, jonka isäsi näki, niin, nimittäin sitä virtaa, josta hän puhui; ja sen syvyudet ovat helvetin syvyyksiä.

12:17 Ja pimeyden sumut ovat sen Perkeleen kiusauksia, joka sokaisee ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä ja eksyttää heidät laveille teille, niin että he hukkuvat ja joutuvat kadotetuiksi.

12:18 Ja se suuri ja avara rakennus, jonka isäsi näki, on ihmislasten turhamaiset kuvitelmat ja ylpeys. Ja heidät erottaa suuri ja kauhistava kuilu, niin, nimittäin iankaikkisen Jumalan ja Messiaan oikeudenmukaisuuden sana, Messiaan, joka on Jumalan Karitsa, josta Pyhä Henki todistaa maailman alusta tähän hetkeen asti ja tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti.

12:19 Ja enkelin puhuessa näitä sanoja minä katsoin ja näin, että veljieni jälkeläiset taistelivat minun jälkeläisiäni vastaan, enkelin sanan mukaan; ja jälkeläisteni ylpeyden ja Perkeleen kiusausten tähden minä näin veljieni jälkeläisten kukistavan jälkeläiskansani.

12:20 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin veljieni jälkeläiskansan voittaneen minun jälkeläiseni; ja he kulkivat maassa suurin joukoin.

12:21 Ja minä näin heidän kokoontuneen yhteen suurin joukoin, ja minä näin heidän keskuudessaan sotia ja sotahuhuja, ja minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja sotahuhujen keskellä.

12:22 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, nämä tulevat vaipumaan epäuskoon.

12:23 Ja tapahtui, että minä näin, että heidän vaivuttuaan epäuskoon heistä tuli tumma ja inhottava ja saastainen kansa, täynnä joutilaisuutta ja kaikenlaisia iljetyksiä.

LUKU 13 (Noin 600-592 eKr.)

13:1 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin monia kansakuntia ja valtakuntia.

13:2 Ja enkeli sanoi minulle: Mitä näet? Ja minä sanoin: Minä näen monia kansakuntia ja valtakuntia.

13:3 Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat pakanoiden kansakunnat ja valtakunnat.

13:4 Ja tapahtui, että minä näin pakanoiden kansakuntien keskuudessa suuren kirkon muodostamisen.

13:5 Ja enkeli sanoi minulle: Katso sen kirkon muodostamista, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi, joka surmaa Jumalan pyhiä, niin, ja kiduttaa heitä ja sitoo heidät ja kytkee heidät rautaisella ikeellä ja alistaa heidät orjuuteen.

13:6 Ja tapahtui, että minä näin tämän suuren ja iljettävän kirkon, ja minä näin, että Perkele oli sen perustaja.

13:7 Ja minä näin myös kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia vaatteita; ja minä näin monta porttoa.

13:8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso, kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kallisarvoisia vaatteita ja porttoja tämä suuri ja iljettävä kirkko haluaa.

13:9 Ja myös maailman ylistyksen tähden he hävittävät Jumalan pyhiä ja alistavat heidät orjuuteen.

13:10 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuria vesiä; ja ne erottivat pakanat veljieni jälkeläisistä.

13:11 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan viha on veljiesi jälkeläisten päällä.

13:12 Ja minä katsoin ja näin pakanoiden keskuudessa miehen, jonka suuret vedet erottivat veljieni jälkeläisistä; ja minä näin Jumalan Hengen tulevan alas ja vaikuttavan mieheen, ja hän meni suurten vesien yli vieläpä veljieni jälkeläisten luokse, jotka olivat luvatussa maassa.

13:13 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Hengen vaikuttavan muihin pakanoihin, ja he lähtivät pois orjuudesta suurten vesien yli.

13:14 Ja tapahtui, että minä näin joukoittain pakanoita lupauksen maassa; ja minä näin Jumalan vihan olevan veljieni jälkeläisten päällä, ja pakanat hajottivat ja löivät heidät.

13:15 Ja minä näin Herran Hengen olevan pakanoiden päällä, ja he menestyivät ja saivat maan perinnöksensä; ja minä näin, että he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja kauniita, niin kuin minun kansani ennen kuin se surmattiin.

13:16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, nöyrytyivät Herran edessä; ja Herran voima oli heidän kanssaan.

13:17 Ja minä näin, että pakanat, joista he olivat lähtöisin, olivat kokoontuneet yhteen vesille sekä maalle taistellakseen heitä vastaan.

13:18 Ja minä näin, että Jumalan voima oli heidän kanssaan, ja myös, että Jumalan viha oli kaikkien niiden päällä, jotka olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan heitä vastaan.

13:19 Ja minä, Nefi, näin, että ne pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, vapautuivat Jumalan voimalla kaikkien toisten kansakuntien käsistä.

13:20 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että he menestyivät maassa; ja minä näin kirjan, ja sitä kuljetettiin heidän keskuudessaan.

13:21 Ja enkeli sanoi minulle: Tiedätkö sinä kirjan tarkoituksen?

13:22 Ja minä sanoin hänelle: En tiedä.

13:23 Ja hän sanoi: Katso, se lähtee juutalaisen suusta. Ja minä, Nefi, näin sen; ja hän sanoi minulle: Kirja, jonka näet, on aikakirja juutalaisista; se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja se sisältää myös monia pyhien profeettojen profetioita; ja se on niiden kaiverrusten kaltainen aikakirja, jotka ovat pronssilevyissä, paitsi ettei niitä ole niin paljon; kuitenkin se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; sen vuoksi ne ovat suuriarvoiset pakanoille.

13:24 Ja Herran enkeli sanoi minulle: Sinä olet nähnyt, että kirja lähti juutalaisen suusta; ja kun se lähti juutalaisen suusta, se sisälsi Herran evankeliumin täyteen, Herran, josta kaksitoista apostolia todistavat; ja he todistavat sen totuuden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa.

13:25 Nämä asiat siis kulkeutuvat juutalaisilta puhtaina pakanoille, sen totuuden mukaan, joka on Jumalassa.

13:26 Ja niiden kulkeuduttua Karitsan kahdentoista apostolin käden kautta juutalaisilta pakanoille sinä näet tuon suuren ja iljettävän kirkon muodostamisen, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi; sillä katso, se on ottanut Karitsan evankeliumista pois monia osia, jotka ovat selkeitä ja erittäin kallisarvoisia; ja myös monia Herran liittoja se on ottanut pois.

13:27 Ja kaiken tämän se on tehnyt voidakseen vääristellä Herran oikeat tiet, voidakseen sokaista ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä.

13:28 Ja nyt, sinä näet, että kun kirja on kulkeutunut suuren ja iljettävän kirkon käsien lävitse, monta selkeää ja kallisarvoista asiaa on otettu pois siitä kirjasta, joka on Jumalan Karitsan kirja.

13:29 Ja näiden selkeiden ja kallisarvoisten asioiden pois ottamisen jälkeen se kulkeutuu kaikille pakanakansakunnille; ja sen kulkeuduttua kaikille pakanakansakunnille, niin, vieläpä näkemiesi suurten vesienkin ylitse, niiden pakanoiden mukana, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta, sinä näet -- niiden monien selkeiden ja kallisarvoisten asioiden tähden, jotka on otettu pois kirjasta, jotka olivat selkeitä ihmislasten ymmärrykselle sen selkeyden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa -- näiden asioiden tähden, jotka on otettu pois Karitsan evankeliumista, tavattoman monet kompastuvat, niin että Saatanalla on heihin suuri valta.

13:30 Kuitenkin sinä näet, että ne pakanat, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta ja jotka Jumalan voima on kohottanut kaikkien toisten kansakuntien yläpuolelle maassa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, joka on maa, josta Herra Jumala on tehnyt isäsi kanssa liiton, että hänen jälkeläisensä saavat sen perintömaaksensa; ja nyt, sinä näet, ettei Herra Jumala salli, että pakanat hävittävätkö kokonaan jälkeläistesi sekoituksen, joka on veljiesi joukossa.

13:31 Eikä hän myöskään salli, että pakanat hävittävätkö veljiesi jälkeläiset.

13:32 Eikä Herra Jumala myöskään salli, että pakanat jäävät ikuisesti siihen kauheaan sokeuden tilaan, jossa sinä näet heidän olevan niiden selkeiden ja sangen kallisarvoisten Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka se ailjettava kirkko, jonka muodostumisen sinä olet nähnyt, on salannut.

13:33 Sen vuoksi Jumalan Karitsa sanoo: Minä olen armollinen pakanoille rangaistakseni Israelin huoneen jäännöstä suurella tuomiolla.

13:34 Ja tapahtui, että Herran enkeli puhui minulle sanoen: Katso, sanoo Jumalan Karitsa, rangaistuani Israelin huoneen jäännöstä -- ja tämä jäännös, josta minä puhun, on sinun isäsi jälkeläiset -- siis rangaistuani heitä tuomiolla ja lyötyäni heitä pakanoiden kädellä ja pakanoiden kompastuttua pahasti niiden selkeimpien ja kallisarvoimpien Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka tuo iljettava kirkko, joka on porttojen äiti, on salannut, sanoo Karitsa: Minä olen armollinen pakanoille sinä aikana, niin että tuon omalla voimallani heille julki paljon evankeliumistani, joka on oleva selkeä ja kallisarvoinen, sanoo Karitsa.

13:35 Sillä katso, sanoo Karitsa: Minä olen ilmoittava itseni sinun jälkeläisillesi, niin että he kirjoittavat paljon sellaista, mitä minä opetan heille ja mikä on selkeää ja kallisarvoista; ja sen jälkeen, kun sinun jälkeläisesi on hävitetty ja he vaipuvat epäuskoon, ja myös sinun veljiesi jälkeläiset, katso, nämä asiat kätketään, jotta ne tulisivat ilmi pakanoille Karitsan lahjan ja voiman avulla.

13:36 Ja niihin kirjoitetaan minun evankeliumini, sanoo Karitsa, ja minun kallioni ja minun pelastukseni.

13:37 Ja siunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun Siionini sinä aikana, sillä heillä on oleva Pyhän Hengen lahja ja voima; ja jos he kestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä ja pelastetaan Karitsan ikuiseen valtakuntaan; ja ne, jotka julistavat rauhaa, niin, sanomaa suuresta ilosta, kuinka ihanat he ovatkaan vuorilla.

13:38 Ja tapahtui, että minä näin veljieni jälkeläisten jäännöksen, sekä että Jumalan Karitsan kirja, joka oli lähtenyt juutalaisen suusta, tuli pakanoilta veljieni jälkeläisten jäännökselle.

13:39 Ja kun se oli tullut heille, minä näin toisia kirjoja, jotka tulivat Karitsan voimasta pakanoilta heille, jotta pakanat ja veljieni jälkeläisten jäännös sekä juutalaiset, jotka oli hajotettu kaikkialle maan päälle, tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että profeettojen ja Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjat ovat todet.

13:40 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Nämä viimeiset aikakirjat, jotka olet nähnyt pakanoiden keskuudessa, tulevat vahvistamaan todeksi ne ensimmäiset, jotka ovat Karitsan kahdeltatoista apostolilta, ja ilmaisemaan ne selkeät ja kallisarvoiset asiat, jotka on otettu niistä pois; ja ilmaisevat kaikille suvuille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen luoksensa, tai he eivät voi pelastua.

13:41 Ja heidän on tultava niiden sanojen mukaan, jotka vahvistetaan Karitsan suulla; ja Karitsan sanat tullaan ilmaisemaan sinun jälkeläistesi aikakirjoissa samoin kuin Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjoissa; sen vuoksi ne molemmat vahvistetaan yhdeksi, sillä kaikella maalla on yksi Jumala ja yksi Paimen.

13:42 Ja tulee aika, jolloin hän ilmoittaa itsensä kaikille kansakunnille, sekä juutalaisille että myös pakanoille; ja kun hän on ilmoittanut itsensä juutalaisille sekä pakanoille, sitten hän ilmoittaa itsensä pakanoille sekä juutalaisille, ja viimeiset ovat ensimmäisiä ja ensimmäiset ovat viimeisiä.

LUKU 14

(Noin 600-592 eKr.)

14:1 Ja tapahtuu, että jos pakanat kuulevat Jumalan Karitsaa sinä aikana, jona hän ilmoittaa itsensä heille sanassa sekä voimassa, todellisissa teoissa ottaakseen pois heidän kompastuskivensä --

14:2 eivätkä paaduta sydäntään Jumalan Karitsaa vastaan, heidät luetaan isäsi jälkeläisten joukkoon, eli heidät luetaan Israelin huoneeseen, ja he ovat siunattu kansa luvatussa maassa ikuisesti; heitä ei enää alisteta orjuuteen, eikä Israelin huonetta enää sekoiteta.

14:3 Ja se suuri kuoppa, jonka se suuri ja iljettävä kirkko, joka on Perkeleen ja hänen lastensa perustama, on kaivanut heitä varten voidakseen eksyttää ihmissielut alas helvettiin -- eli se suuri kuoppa, joka on kaivettu ihmisten tuhoksi, täytetään niillä, jotka sen kaivoivat, heidän täydelliseksi tuhokseen, sanoo Jumalan Karitsa; ei sielun tuhoksi, paitsi että se heitetään siihen helvettiin, jolla ei ole loppua.

14:4 Sillä katso, tämä on Perkeleen orjuuden mukaista ja myös Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaista kaikkia niitä kohtaan, jotka harjoittavat jumalattomuutta ja iljetyksiä hänen edessään.

14:5 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, Nefille, sanoen: Sinä olet nähnyt, että jos pakanat tekevät parannuksen, heidän käy hyvin; ja sinä tiedät myös Herran liitoista Israelin huoneen kanssa; ja sinä olet myös kuullut, että jokaisen, joka ei tee parannusta, täytyy hukkuu.

14:6 Voi sen tähden pakanoita, jos he paaduttavat sydämensä Jumalan Karitsaa vastaan.

14:7 Sillä tulee aika, sanoo Jumalan Karitsa, jolloin minä teen suuren ja ihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa, teon, joka on oleva ikuinen, tavalla tai toisella -- joko saadakseni heidät vakuuttuneiksi rauhasta ja iankaikkisesta elämästä tai jättääkseni heidät sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden valtaan, niin että he joutuvat orjuuteen ja myös tuhoon sekä ajallisesti että hengellisesti, sen Perkeleen orjuuden mukaan, josta minä olen puhunut.

14:8 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat enkeli sanoi minulle: Muistatko Isän liitot Israelin huoneen kanssa? Minä sanoin hänelle: Kyllä.

14:9 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso ja näe se suuri ja iljettävä kirkko, joka on iljetysten äiti ja jonka perustaja on Perkele.

14:10 Ja hän sanoi minulle: Katso, on vain kaksi kirkkoa: toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja toinen on Perkeleen kirkko; sen vuoksi jokainen, joka ei kuulu Jumalan Karitsan kirkkoon, kuuluu siihen suureen kirkkoon, joka on iljetysten äiti; ja se on koko maan huora.

14:11 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin koko maan huoran, ja hän istui suurten vesien päällä; ja hänellä oli valta yli koko maan, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa.

14:12 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli harvalukuinen sen huoran jumalattomuuden ja iljetysten tähden, joka istui suurten vesien päällä; kuitenkin minä näin, että Karitsan

kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös kaiken maan päällä; ja heidän valtapiirinsä maan päällä olivat vähäisiä sen suuren huoran jumalattomuuden tähden, jonka minä näin.

14:13 Ja tapahtui, että minä näin iljetysten suuren äidin kokoavan yhteen suuria joukkoja kaikkialla maan päällä, kaikkien pakanakansakuntien keskuudessa, taistelemaan Jumalan Karitsaa vastaan.

14:14 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan voimalla suuressa kirkkaudessa.

14:15 Ja tapahtui, että minä näin, että Jumalan viha vuodatettiin sen suuren ja iljettävän kirkon päälle, niin että maan kaikkien kansakuntien ja sukujen keskuudessa oli sotia ja sotahuhuja.

14:16 Ja kun sotia ja sotahuhuja alkoi olla kaikkien niiden kansakuntien keskuudessa, jotka kuuluivat iljetysten äidille, enkeli puhui minulle sanoen: Katso, Jumalan viha on porttojen äidin päällä; ja katso, sinä näet kaiken tämän --

14:17 ja kun tulee aika, jolloin Jumalan viha vuodatetaan porttojen äidin päälle, joka on kaiken maan suuri ja iljettävä kirkko, jonka perustaja on Perkele, silloin, sinä aikana, alkaa Isän työ tien raivaamiseksi hänen liittojensa toteuttamiselle, jotka hän on tehnyt Israelin huonetta olevan kansansa kanssa.

14:18 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

14:19 Ja minä katsoin ja näin miehen, ja hän oli pukeutunut valkoiseen viitta.

14:20 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, yksi Karitsan kahdestatoista apostolista.

14:21 Katso, hän on näkevä ja kirjoittava loput näistä asioista, niin, ja myös paljon sellaista, mikä on ollut.

14:22 Ja hän kirjoittaa myös maailman lopusta.

14:23 Ja nyt, se, mitä hän kirjoittaa, on oikeaa ja totta; ja katso, se kirjoitetaan kirjaan, jonka sinä näit lähtevän juutalaisen suusta; ja silloin, kun se lähti juutalaisen suusta, eli kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta ja erittäin kallisarvoista ja helppoa kaikkien ihmisten ymmärtää.

14:24 Ja katso, siinä, mitä tämä Karitsan apostoli kirjoittaa, on paljon sellaista, mitä sinä olet nähnyt, ja katso, loputkin sinä näet.

14:25 Mutta sitä, mitä sinä näet tämän jälkeen, sinun ei pidä kirjoittaa, sillä Herra Jumala on asettanut Jumalan Karitsan apostolin kirjoittamaan sen.

14:26 Ja myös muille, jotka ovat olleet, hän on näyttänyt kaiken, ja he ovat kirjoittaneet sen; ja se on sinetöity tulemaan ilmi puhtaudessaan sen totuuden mukaan, joka on Karitsassa, Herran itse hyväksi näkemänä aikana Israelin huoneelle.

14:27 Ja minä, Nefi, kuulin ja todistan, että Karitsan apostolin nimi oli Johannes, enkelin sanan mukaan.

14:28 Ja katso, minua, Nefiä, on kielletty kirjoittamasta loppua siitä, mitä näin ja kuulin; sen vuoksi se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, ja olen kirjoittanut vain pienen osan siitä, mitä näin.

14:29 Ja minä todistan, että näin sen, mitä isäni näki, ja Herran enkeli ilmaisi sen minulle.

14:30 Ja nyt lakkaan puhumasta siitä, mitä näin ollessani Hengessä pois vietyinä; ja vaikka kaikkea näkemääni ei olekaan kirjoitettu, se, mitä olen kirjoittanut, on totta. Ja näin on. Aamen.

LUKU 15
(Noin 600-592 eKr.)

15:1 Ja tapahtui, että sen jälkeen, kun minut, Nefi, oli viety pois hengessä ja olin nähnyt kaiken tämän, minä palasin isäni teltalle.

15:2 Ja tapahtui, että minä näin veljeni, ja he väittelivät keskenään siitä, mitä isäni oli puhunut heille.

15:3 Sillä hän totisesti puhui heille monia suuria asioita, joita oli vaikea ymmärtää, ellei kysynyt Herralta; ja koska he olivat sydämeltänsä paatuneita, he eivät sen tähden turvautuneet Herraan, niin kuin heidän olisi pitänyt.

15:4 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden sekä sen tähden, mitä olin nähnyt, ja tiesin, että sen täytyy väistämättä tapahtua ihmislasten suuren jumalattomuuden tähden.

15:5 Ja tapahtui, että ahdistukseni saivat minut valtaansa, sillä pidin ahdistuksiani kaikkea muuta suurempina kansani tuhon tähden, sillä minä olin nähnyt sen sortumisen.

15:6 Ja tapahtui, että saatuani voimani takaisin puhuin veljilleni haluten saada tietää heiltä heidän kiistojensa syyn.

15:7 Ja he sanoivat: Katso, me emme voi ymmärtää sitä, mitä isämme on puhunut oliivipuun luonnollisista oksista sekä pakanoista.

15:8 Ja minä sanoin heille: Oletteko kysyneet Herralta?

15:9 Ja he sanoivat minulle: Emme ole, sillä ei Herra meille sellaisia ilmaise.

15:10 Katso, minä sanoin heille: Miksi ette pidä Herran käskyjä? Miksi haluatte hukkoa sydämenne paatumuksen tähden?

15:11 Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? -- Jos ette paaduta sydäntänne ja pyydätte minulta uskossa, uskoen saavanne ja pitäen tunnollisesti minun käskyni, varmasti nämä asiat ilmaistaan teille.

15:12 Katso, minä sanon teille, että Israelin huonetta vertasi oliivipuuhun Herran Henki, joka oli isässämme; ja katso, eikö meitä ole taitettu pois Israelin huoneesta, ja emmekö me ole Israelin huoneen oksa?

15:13 Ja nyt, isämme tarkoittaa luonnollisten oksien oksastamisella pakanoiden täyteen kautta sitä, että myöhempinä aikoina, kun jälkeläisemme ovat vaipuneet epäuskoon, niin, monen vuoden ajan, ja monta sukupolvea sen jälkeen, kun Messias ilmoittaa itsensä ruumiissa ihmislapsille, silloin Messiaan evankeliumin täyteys tulee pakanoille ja pakanoilta meidän jälkeläistemme jäännökselle --

15:14 ja sinä aikana meidän jälkeläistemme jäännös on tietävä, että he ovat Israelin huonetta ja että he ovat Herran liittokansa; ja silloin he tuntevat ja tulevat tuntemaan esi-isänsä sekä tuntemaan Lunastajansa evankeliumin, jota hän opetti heidän isilleen; sen vuoksi he tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua.

15:15 Ja eivätkö he silloin, sinä päivänä, riemuitse ja ylistä ikuista Jumalaansa, kalliotansa ja pelastustansa? Niin, eivätkö he sinä päivänä saa voimaa ja ravintoa tosi viinipuusta? Niin, eivätkö he tule Jumalan tosi laumaan?

15:16 Katso, minä sanon teille: Kyllä; heidät muistetaan jälleen Israelin huoneessa; heidät oksastetaan tosi oliivipuuhun, sillä he ovat oliivipuun luonnollinen oksa.

15:17 Ja tätä isämme tarkoittaa; ja hän tarkoittaa, että se ei tapahdu, ennen kuin pakanat ovat hajottaneet heidät; ja hän tarkoittaa, että se tulee pakanoiden kautta, jotta Herra voi osoittaa voimansa pakanoille, juuri siitä syystä, että juutalaiset eli Israelin huone hylkää hänet.

15:18 Sen vuoksi isämme ei ole puhunut yksin meidän jälkeläisistämme vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten liittoon, joka toteutuisi myöhempinä aikoina, jonka liiton Herra teki isämme Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.

15:19 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille paljon näistä asioista, eli minä puhuin heille juutalaisten palauttamisesta myöhempinä aikoina.

15:20 Ja minä esitin heille Jesajan sanoja, jotka hän puhui juutalaisten eli Israelin huoneen palauttamisesta; ja kun heidät palautettaisiin, heitä ei enää sekoitettaisi eikä heitä enää hajotettaisi. Ja tapahtui, että minä puhuin monia sanoja veljilleni, niin että he leppyivät ja nöyryivät Herran edessä.

15:21 Ja tapahtui, että he puhuivat minulle jälleen sanoen: Mitä tarkoittaa tämä, mitä isämme näki unessa? Mitä tarkoittaa puu, jonka hän näki?

15:22 Ja minä sanoin heille: Se kuvasi elämän puuta.

15:23 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa isämme näkemä rautakaide, joka johti puulle?

15:24 Ja minä sanoin heille, että se oli Jumalan sana; eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan dkiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa eikä sokaista heitä eksyttääkseen heidät tuhoon.

15:25 Sen vuoksi minä, Nefi, kehotin heitä ottamaan varteen Herran sanan, niin, minä kehotin heitä kaikin sieluni voimin ja kaikin kyvyin, joita minulla oli, ottamaan varteen Jumalan sanan ja muistamaan pitää hänen käskynsä aina kaikessa.

15:26 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa vesivirta, jonka isämme näki?

15:27 Ja minä sanoin heille, että isäni näkemä vesi oli saastaisuus; ja hänen mielensä oli niin kaiken muun vallassa, ettei hän huomannut veden saastaisuutta.

15:28 Ja minä sanoin heille, että kauhea kuilu erotti jumalattomat elämän puusta sekä Jumalan pyhistä.

15:29 Ja minä sanoin heille, että se kuvasi sitä kauheaa helvettiä, jonka enkeli minulle sanoi olevan valmistettuna jumalattomia varten.

15:30 Ja minä sanoin heille, että isämme näki myös Jumalan oikeudenmukaisuuden erottavan jumalattomat vanhurskaista; ja sen kirkkaus oli leimuavan tulen kirkkauden kaltainen, joka kohoaa ylös Jumalan luokse aina ja ikuisesti ja jolla ei ole loppua.

15:31 Ja he sanoivat minulle: Tarkoittaako tämä ruumiin piinaa koetusaikana vai tarkoittaako se sielun lopullista tilaa ajallisen ruumiin kuoleman jälkeen, vai puhuuko se ajallisista asioista?

15:32 Ja tapahtui, että minä sanoin heille sen kuvaavan sekä ajallisia että hengellisiä asioita; sillä tulisi aika, jolloin heidän täytyy tulla tuomituiksi tekojensa mukaan, niin, nimittäin niiden tekojensa mukaan, jotka ajallinen ruumis on tehnyt heidän koetusaikansa.

15:33 Sen vuoksi, jos he kuolisivat jumalattomuudessaan, heidätkin olisi karkotettava sen perusteella, mikä on hengellistä ja mikä kuuluu vanhurskauteen; sen vuoksi heidät täytyy tuoda Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan; ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän täytyy olla saastaisia; ja jos he ovat saastaisia, täytyy olla niin, etteivät he voi asua Jumalan valtakunnassa; jos niin olisi, Jumalan valtakunnankin täytyisi olla saastainen.

15:34 Mutta katso, minä sanon teille: Jumalan valtakunta ei ole saastainen, eikä mikään epäpuhdas voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan; sen vuoksi täytyy olla saastaisuuden paikka valmistettuna sille, mikä on saastaista.

15:35 Ja paikka on valmistettuna, niin, nimittäin tuo kauhea helvetti, josta olen puhunut, ja Perkele on sen valmistaja; sen vuoksi ihmisten sielun lopullisena osana on asua Jumalan valtakunnassa tai joutua karkotetuiksi pois sen oikeudenmukaisuuden tähden, josta olen puhunut.

15:36 Sen vuoksi jumalattomat suljetaan pois vanhurskaiden joukosta sekä siltä elämän puulta, jonka hedelmä on kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa ja haluttavampaa; niin, ja se on suurin kaikista Jumalan lahjoista. Ja näin minä puhuin veljilleni. Aamen.

LUKU 16

(Noin 600-592 eKr.)

16:1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljilleni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kestämään.

16:2 Ja tapahtui, että minä sanoin heille, että tiesin puhuneeni kovia asioita jumalattomia vastaan totuuden mukaan; ja vanhurskaat minä olen osoittanut syyttömiksi ja todistanut, että heidät ylennetään viimeisenä päivänä; sen vuoksi syylliset pitävät totuutta kovana, sillä se viiltää heitä aivan sisimpään asti.

16:3 Ja nyt, veljeni, jos te olisitte vanhurskaita ja olisitte halukkaita kuulemaan totuutta ja ottamaan sen varteen voidaksenne vaeltaa oikeamielisesti Jumalan edessä, niin te ette nurisisi totuuden tähden ja sanoisi: Sinä puhut kovia asioita meitä vastaan.

16:4 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kehotin veljiäni hyvin hartaasti pitämään Herran käskyt.

16:5 Ja tapahtui, että he nöyryivät Herran edessä, niin että minulla oli iloa ja suuria toiveita heistä, että he vaeltaisivat vanhurskauden polkuja.

16:6 Nyt, kaikki tämä sanottiin ja tapahtui isäni asuessa teltassa laaksossa, jota hän kutsui Lemueliksi.

16:7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, otin yhden Ismaelin tyttäristä vaimoksi; ja myös veljeni ottivat Ismaelin tyttäriä vaimoksi; ja myös Soram otti Ismaelin vanhimman tyttären vaimoksi.

16:8 Ja siten isäni oli täyttänyt kaikki Herran käskyt, jotka hänelle oli annettu. Ja myös minua, Nefiä, Herra oli siunannut tavattomasti.

16:9 Ja tapahtui, että Herran ääni puhui isälleni yöllä ja käski häntä lähtemään seuraavana päivänä matkaan erämaahan.

16:10 Ja tapahtui, että kun isäni nousi aamulla ja meni teltan ovelle, hän näki suureksi hämmästyksensä maassa taidokasta tekoa olevan pyöreän pallon; ja se oli hienoa pronssia. Ja pallon sisällä oli kaksi osoitinta; ja toinen osoitti suuntaa, johon meidän oli erämaassa kuljettava.

16:11 Ja tapahtui, että me kokosimme yhteen kaiken, mitä meidän piti viedä erämaahan, sekä kaikki loput muonavaramme, jotka Herra oli antanut meille; ja me otimme kaikenlaisia siemeniä, jotka voimme viedä erämaahan.

16:12 Ja tapahtui, että me otimme telttamme ja lähdimme erämaahan Lamanjoen poikki.

16:13 Ja tapahtui, että me kuljimme neljän päivän ajan lähes eteläkaakon suuntaan; ja me pystytimme jälleen telttamme; ja me annoimme paikalle nimeksi Saser.

16:14 Ja tapahtui, että me otimme jousemme ja nuolemme ja menimme erämaahan surmaamaan ravintoa perheillemme; ja surmattuamme ravintoa perheillemme palasimme takaisin perheidemme luo erämaahan, Saserin paikkaan. Ja me kuljimme jälleen erämaassa samaa suuntaa noudattaen, pystytellen erämaan hedelmällisimmissä osissa, jotka olivat rajamailla lähellä Punaistamerta.

16:15 Ja tapahtui, että me kuljimme monen päivän ajan surmaten matkan varrella ravintoa jousillamme ja nuolillamme ja kivillämme ja lingoillamme.

16:16 Ja me seurasimme pallon ohjeita, jotka johdattivat meidät erämaan hedelmällisempiin osiin.

16:17 Ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme joksikin aikaa telttamme, jotta voisimme jälleen levätä ja saada ravintoa perheillemme.

16:18 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, menin surmaamaan ravintoa, katso, minä rikoin jouseni, joka oli tehty hienosta teräksestä; ja rikottuani jouseni, katso, veljeni olivat minulle vihoissaan jouseni menetyksen vuoksi, sillä me emme saaneet mitään ravintoa.

16:19 Ja tapahtui, että me palasimme ilman ravintoa perheidemme luo; ja koska he olivat matkaamisestaan perin uuvuksissa, he kärsivät suuresti ravinnon puutteesta.

16:20 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat alkoivat nurista tavattomasti kärsimystensä ja ahdinkojensa vuoksi erämaassa; ja isänikin alkoi nurista Herraa Jumalaansa vastaan; niin, ja he kaikki olivat tavattoman murheellisia, niin että he nurisivat Herraa vastaan.

16:21 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin joutunut ahdinkoon veljieni tähden, koska minä olin menettänyt jouseni, ja koska heidän jousensa olivat menettäneet jänteveytensä, alkoi olla tavattoman vaikeaa, niin että emme voineet saada mitään ravintoa.

16:22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, koska he olivat jälleen paaduttaneet sydämensä, jopa niin, että he nurisivat Herraa Jumalaansa vastaan.

16:23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein puusta jousen ja suorasta kepistä nuolen; niinpä minä aseistauduin jousella ja nuolella, lingolla ja kivillä. Ja minä sanoin isälleni: Minne minä menen hankkimaan ravintoa?

16:24 Ja tapahtui, että hän kysyi Herralta, sillä he olivat nöyrytyneet minun sanojeni tähden; sillä minä puhuin heille paljon koko sieluni voimalla.

16:25 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, ja häntä totisesti nuhdeltiin nurinastaan Herraa vastaan, niin että hän vaipui murheen syvyyksiin.

16:26 Ja tapahtui, että Herran ääni sanoi hänelle: Katso palloa ja näe, mitä on kirjoitettu.

16:27 Ja tapahtui, että kun isäni näki, mitä palloon oli kirjoitettu, hän pelkäsi ja vapisi tavattomasti, ja samoin veljeni ja Ismaelin pojat ja meidän vaimomme.

16:28 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pallossa olevat osoittimet toimivat sen uskon ja tarkkuuden ja varteen ottamisen mukaan, jota me niille osoitimme.

16:29 Ja niihin oli kirjoitettuna myös uusi kirjoitus, joka oli selkeästi luettavissa ja joka antoi meille ymmärrystä Herran teistä; ja se oli kirjoitettuna ja vaihtui aika ajoin sen uskon ja tarkkuuden mukaan, jota me sille osoitimme. Ja niin me näemme, että vähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria.

16:30 Ja tapahtui, että minä, Nefi, menin ylös vuoren huipulle niiden ohjeiden mukaan, jotka pallossa annettiin.

16:31 Ja tapahtui, että minä surmasin villieläimiä, niin että sain ravintoa perheillemme.

16:32 Ja tapahtui, että minä palasin teltoillemme kantaen eläimiä, jotka olin surmannut; ja nyt, kun he näkivät, että minä olin saanut ravintoa, kuinka suuri olikaan heidän ilonsa! Ja tapahtui, että he nöyrytyivät Herran edessä ja kiittivät häntä.

16:33 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan kulkien lähes samaan suuntaan kuin alussa; ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme jälleen telttamme viipyäksemme jonkin aikaa.

16:34 Ja tapahtui, että Ismael kuoli, ja hänet haudattiin paikkaan, jota kutsuttiin Nahomiksi.

16:35 Ja tapahtui, että Ismaelin tyttäret surivat tavattomasti isänsä menetystä ja ahdinkojaan erämaassa; ja he nurisivat isääni vastaan, koska hän oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta, sanoen: Meidän isämme on kuollut, niin, ja me olemme vaeltaneet paljon erämaassa, ja me olemme kärsineet paljon ahdinkoa, nälkää, janoa ja uupumusta; ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen meidän täytyy menehtyä erämaassa nälkään.

16:36 Ja näin he nurisivat isääni vastaan sekä minua vastaan; ja he halusivat palata takaisin Jerusalemiin.

16:37 Ja Laman sanoi Lemuelille sekä Ismaelin pojille: Katso, surmatkaamme isämme sekä veljemme Nefi, joka on ottanut asiakseen olla meidän, jotka olemme hänen vanhempia veljiänsä, johtaja ja opettaja.

16:38 Nyt, hän sanoo, että Herra on puhunut hänen kanssansa ja myös että enkelit ovat palvelleet häntä. Mutta katso, me tiedämme, että hän valehtelee meille; ja hän kertoo meille tällaista ja tekee monenlaista viekkailta juonillaan voidakseen pettää meidän silmämme, ajatellen kenties, että hän voi johdattaa meidät johonkin outoon erämaahan; ja johdatettuaan meidät pois hän on ajatellut ryhtyä meidän kuninkaaksemme ja hallitsijaksemme voidakseen tehdä meille tahtonsa ja mielensä mukaan. Ja tällä tavoin veljeni Laman yllytti heidän sydämiään vihaan.

16:39 Ja tapahtui, että Herra oli meidän kanssamme, aivan niin, Herran ääni tuli ja puhui heille monia sanoja ja nuhteli heitä tavattomasti; ja kun Herran ääni oli nuhdellut heitä, he käänsivät vihansa pois ja tekivät parannuksen synneistään, niin että Herra jälleen siunasi meitä ravinnolla, niin että me emme menehtyneet.

LUKU 17

(Noin 592-591 eKr.)

17:1 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan erämaahan; ja me kuljimme siitä lähtien lähes itään päin. Ja me kuljimme ja kärsimme paljon ahdinkoa erämaassa; ja meidän naisemme synnyttivät lapsia erämaassa.

17:2 Ja niin suuret olivat Herran siunaukset meille, että eläessämme raa'alla lihalla erämaassa naisemme imettivät runsaasti lapsiaan ja olivat vahvoja, eli niin kuin miehet; ja he alkoivat kestää matkaamisensa nurisematta.

17:3 Ja tästä me näemme, että Jumalan käskyt on täytettävä. Ja jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjestää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käskenyt heidän tehdä; sen vuoksi hän järjesti meille keinot ollessamme erämaassa.

17:4 Ja me olimme monen vuoden ajan, niin, nimittäin kahdeksan vuotta, erämaassa. {592 eKr.}

17:5 Ja me tulimme maahan, jolle annoimme nimeksi Runsaus sen monien hedelmien sekä villihunajan tähden; ja kaiken tämän Herra oli valmistanut, jotta emme menehtyisi. Ja me näimme meren, jolle annoimme nimeksi Irreantum, mikä on käännettynä suuret vedet.

17:6 Ja tapahtui, että me pystytimme telttamme meren rantaan; ja vaikka olimme kärsineet monia ahdinkoja ja paljon vaikeuksia, niin, jopa niin paljon, että emme voi kirjoittaa niitä kaikkia, me riemuitsimme tavattomasti tullessamme meren rantaan; ja me annoimme paikalle nimeksi Runsaus sen hedelmien paljouden tähden.

17:7 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin ollut Runsaudenmaassa monen päivän ajan, Herran ääni tuli minulle sanoen: Nouse ja mene vuorelle. Ja tapahtui, että minä nousin ja menin ylös vuorelle ja huusin Herran puoleen.

17:8 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Rakenna laiva sillä tavoin kuin minä sinulle näytän, jotta voisit kuljettaa väkesi näiden vesien poikki.

17:9 Ja minä sanoin: Herra, minne minä menen, jotta löytäisin malmia sulatettavaksi, niin että voin tehdä työkaluja rakentaakseni laivan sillä tavalla kuin sinä olet minulle näyttänyt?

17:10 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle, minne minun oli mentävä löytääkseni malmia, jotta voisit tehdä työkaluja.

17:11 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein eläinten nahoista palkeet, joilla lietsoa tulta; ja kun olin tehnyt palkeet, jotta minulla olisi, millä lietsoa tulta, löin kahta kiveä yhteen tehdäkseni tulen.

17:12 Sillä Herra ei ollut tähän asti sallinut meidän tehdä paljon tulta erämaassa matkatessamme, sillä hän sanoi: Minä teen teidän ruoastanne maukasta, niin ettei teidän tarvitse kypsentää sitä;

17:13 ja minä olen myös teidän valonanne erämaassa, ja minä raivaan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan luvattua maata kohti; ja te tulette tietämään, että minä teitä johdatan.

17:14 Niin, ja Herra sanoi myös: Saavuttuanne luvattuun maahan te tulette tietämään, että minä, Herra, olen Jumala ja että minä, Herra, pelastin teidät tuholta, eli että minä toin teidät pois Jerusalemin maasta.

17:15 Sen vuoksi minä, Nefi, kilvoittelin pitääkseni Herran käskyt, ja minä kehotin veljiäni uskollisuuteen ja uutteruuteen.

17:16 Ja tapahtui, että minä tein työkaluja metallista, jota sulatin kalliosta.

17:17 Ja kun veljeni näkivät, että minä aioin rakentaa laivan, he alkoivat nurista minua vastaan sanoen: Veljemme on hullu, sillä hän luulee, että hän osaa rakentaa laivan; niin, ja hän luulee myös, että hän osaa kulkea näiden suurten vesien poikki.

17:18 Ja näin veljeni syyttelivät minua eivätkä halunneet tehdä työtä, sillä he eivät uskoneet, että minä osaisin rakentaa laivan; eivätkä he myöskään tahtoneet uskoa, että Herra opetti minua.

17:19 Ja nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden; ja nyt, kun he näkivät minun käyvän murheelliseksi, he olivat sydämessään iloisia, niin että he riemuitsivat minun tähteni sanoen: Me tiesimme, että sinä et osaisi rakentaa laivaa, sillä me tiesimme, että sinulta puuttui arvostelukykä; sen vuoksi sinä et pysty viemään päätökseen niin suurta työtä.

17:20 Ja sinä olet samanlainen kuin isämme, jonka hänen sydämensä mielettömät kuvitelmat ovat vieneet harhaan; niin, hän on johdattanut meidät pois Jerusalemin maasta, ja me olemme vaeltaneet erämaassa nämä monet vuodet; ja naisemme ovat raataneet raskaana ollessaan, ja he ovat synnyttäneet

lapsia erämaassa ja kärsineet kaikkea, paitsi kuolemaa; ja heidän olisi ollut parempi kuolla ennen lähtöään Jerusalemissa kuin joutua kärsimään näitä ahdinkoja.

17:21 Katso, me olemme kärsineet erämaassa nämä monet vuodet, minkä ajan olisimme voineet nauttia omaisuudestamme ja perintömaastamme; niin, ja me olisimme voineet olla onnellisia.

17:22 Ja me tiedämme, että ihmiset, jotka olivat Jerusalemin maassa, olivat vanhurskasta kansaa, sillä he noudattivat Herran säädöksiä ja tuomioita ja kaikkia hänen käskyjensä Mooseksen lain mukaan; sen vuoksi me tiedämme, että he olivat vanhurskasta kansaa; ja meidän isämme on tuominnut heidät ja johdattanut meidät pois, koska kuulimme hänen sanojaan; niin, ja veljemme on samanlainen kuin hän. Ja tällä tavoin puhuen veljeni nurisivat ja syytelivät meitä.

17:23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille sanoen: Uskotteko, että meidän isämme, jotka olivat Israelin lapsia, olisi johdatettu pois egyptiläisten käsistä, elleivät he olisi kuulleet Herran sanoja?

17:24 Niin, luuletteko, että heidät olisi johdatettu pois orjuudesta, ellei Herra olisi käskenyt Moosesta johdattamaan heidät pois orjuudesta?

17:25 Nyt te tiedätte, että Israelin lapset olivat orjuudessa, ja te tiedätte, että heidän päälleen sälytettiin tehtäviä, jotka olivat raskaita kestää; niinpä te tiedätte, että heille täytyi olla hyväksi, että heidät tuotiin pois orjuudesta.

17:26 Nyt te tiedätte, että Herra käski Moosesta tekemään tuon suuren työn; ja te tiedätte, että hänen sanastaan Punaisenmeren vedet jakaantuivat kahtia, ja he kulkivat sen poikki kuivaa maata pitkin.

17:27 Mutta te tiedätte, että egyptiläiset, jotka olivat faraon sotajoukkoja, hukkuivat Punaiseenmereen.

17:28 Ja te tiedätte myös, että heitä ruokittiin mannalla erämaassa.

17:29 Niin, ja te tiedätte myös, että Mooses löi sanallansa kalliioon, sen Jumalan voiman mukaan, joka oli hänessä, ja siitä tuli vettä, niin että Israelin lapset saattoivat sammuttaa janonsa.

17:30 Ja siitä huolimatta, että heitä johdatettiin ja Herra, heidän Jumalansa, heidän Lunastajansa, kulki heidän edellään johdattaen heitä päivällä ja antaen heille valoa yöllä ja tehden heidän hyväkseen kaiken, mitä ihmisen oli hyvä saada, he paaduttivat sydämensä ja sokaisivat mielensä ja herjasivat Moosesta sekä todellista ja elävää Jumalaa.

17:31 Ja tapahtui, että sanansa mukaisesti hän hävitti heidät; ja sanansa mukaisesti hän johdatti heitä; ja sanansa mukaisesti hän teki kaiken heidän hyväkseen; eikä mikään tapahtunut muutoin kuin hänen sanansa mukaan.

17:32 Ja kun he olivat kulkeneet Jordanvirran poikki, hän teki heistä voimallisia ajamaan pois maan lapset, niin, hajottamaan heidät tuohon.

17:33 Ja nyt, luuletteko, että tämän maan lapset, jotka olivat lupauksen maassa ja jotka meidän isämme ajoivat pois, luuletteko, että he olivat vanhurskaita? Katso, minä sanon teille: Eivät.

17:34 Luuletteko, että isämme olisivat olleet heitä valitumpia, jos he olisivat olleet vanhurskaita? Minä sanon teille: Eivät.

17:35 Katso, Herralle kaikki liha on samanarvoista; se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa. Mutta katso, tämä kansa oli hylännyt Jumalan jokaisen sanan, ja he olivat pahuudessa kypsät; ja Jumalan vihan täyteys oli heidän päällensä; ja Herra kiroi maan heitä vastaan ja siunasi sen meidän isillemme; eli hän kiroi sen heitä vastaan heidän tuhomukseen, ja hän siunasi sen meidän isillemme, niin että he saivat sen valtaansa.

17:36 Katso, Herra on luonut maan, jotta se tulisi asutuksi; ja hän on luonut lapsensa, jotta he ottaisivat sen haltuunsa.

17:37 Ja hän nostaa vanhurskaan kansakunnan ja hävittää jumalattomien kansakunnat.

17:38 Ja hän johdattaa pois vanhurskaat ihaniin maihin, ja jumalattomat hän hävittää ja kiroaa maan heille, heidän itsensä tähden.

17:39 Hän hallitsee ylhäällä taivaissa, sillä se on hänen valtaistuimensa, ja tämä maa on hänen jalkojensa koroke.

17:40 Ja hän rakastaa niitä, jotka haluavat pitää häntä Jumalanaan. Katso, hän rakasti meidän isiämme, ja hän teki heidän kanssaan liiton, niin, nimittäin Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin kanssa; ja hän muisti liitot, jotka hän oli tehnyt; sen vuoksi hän toi heidät pois Egyptin maasta.

17:41 Ja hän pani heidät ahtaalle autiomaassa sauvallansa, sillä he paaduttivat sydämensä, niin kuin tekin olette tehneet; ja Herra pani heidät ahtaalle heidän pahuutensa tähden. Hän lähetti tulisia lentäviä käärmeitä heidän keskuuteensa, ja kun heitä purtiin, hän valmisti heille keinon parantua; eikä heidän tarvinnut tehdä muuta kuin katsoa; ja keinon yksinkertaisuuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka menehtyivät.

17:42 Ja he paaduttivat sydämensä kerran toisensa jälkeen, ja he herjasivat Moosesta ja myös Jumalaa; kuitenkin te tiedätte, että hänen verraton voimansa johdatti heidät lupauksen maahan.

17:43 Ja nyt, kaiken tämän jälkeen, on tullut aika, että heistä on tullut jumalattomia, niin, lähes kypsytyteen asti; ja varmaankin he ovat tänä päivänä joutumaisillaan hävitetyiksi, sillä minä tiedän, että sen päivän täytyy varmasti tulla, jolloin heidät täytyy hävittää, lukuun ottamatta muutamia harvoja, jotka viedään pois vankeuteen.

17:44 Sen vuoksi Herra käski isääni lähtemään erämaahan; ja myös juutalaiset tavoittelivat hänen henkeään; niin, ja tekin olette tavoitelleet hänen henkeään; sen vuoksi te olette murhaajia sydämeltänne, ja te olette heidän kaltaisiaan.

17:45 Te olette kerkeitä tekemään pahaan mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet enkelin, ja hän puhui teille; niin, te olette kuulleet hänen äänensä kerran toisensa jälkeen; ja hän on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan; sen vuoksi hän on puhunut teille kuin ukkosen äänellä, joka järisytti maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

17:46 Ja te tiedätte myös, että kaikkivaltiaan sanansa voimalla hän voi saada maan katoamaan; niin, ja te tiedätte, että sanallaan hän voi saada louhikot tasoittumaan, ja tasaiset maat murtuvat. Oi, kuinka silloin voitte olla niin paatuneita sydämeltänne?

17:47 Katso, minun sieluani raastaa piina teidän tähtenne, ja sydämeni kärsii tuskaa; minä pelkään, että teidät hylätään iäksi. Katso, minä olen niin täynnä Jumalan Henkeä, ettei ruumiissani ole lainkaan voimaa.

17:48 Ja nyt tapahtui, että kun olin puhunut nämä sanat, he olivat minulle vihoissaan ja halusivat heittää minut meren syvyyksiin; ja kun he tulivat käydäkseen minuun käsiksi, minä puhuin heille sanoen: Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä minä kiellän teitä koskemasta minuun, sillä minä olen täynnä Jumalan voimaa, jopa niin että se kuluttaa lihaani; ja jokainen, joka käy käsiksi minuun, on kuivettava niin kuin kuiva ruoko; ja hän on oleva kuin tyhjää Jumalan voiman edessä, sillä Jumala on lyövä häntä.

17:49 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin heille, ettei heidän enää pidä nurista isäänsä vastaan eikä heidän pidä evätä työtään minulta, sillä Jumala oli käskenyt minun rakentaa laivan.

17:50 Ja minä sanoin heille: Vaikka Jumala olisi käskenyt minun tehdä mitä tahansa, minä voisin tehdä sen. Vaikka hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Ole maata, se olisi maata; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.

17:51 Ja nyt, jos Herralla on niin suuri voima ja hän on tehnyt niin monta ihmettä ihmislasten keskuudessa, niin miksei hän voisi opettaa minua rakentamaan laivaa?

17:52 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin monia asioita veljilleni, niin että he joutuivat ymmälle eivätkä osanneet väittää minua vastaan; eivätkä he uskaltaneet käydä minuun käsiksi eivätkä kajota minuun sormellaankaan, niin, moneen päivään. Nyt he eivät uskaltaneet tehdä tätä, etteivät he kuivettuisi edessäni; niin voimallinen oli Jumalan Henki, ja näin se oli vaikuttanut heihin.

17:53 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ojenna taas kätesi veljiäsi kohti, eivätkä he kuivetu edessäsi, mutta minä järkytän heitä, sanoo Herra, ja tämän minä teen, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.

17:54 Ja tapahtui, että minä ojensin käteni veljiäni kohti, eivätkä he kuivettuneet edessäni; mutta Herra ravisutti heitä tosiaankin sen sanan mukaan, jonka hän oli puhunut.

17:55 Ja nyt, he sanoivat: Me tiedämme varmasti, että Herra on sinun kanssasi, sillä me tiedämme, että Herran voima on ravisuttanut meitä. Ja he lankesivat maahan eteeni ja aikoivat palvella minua, mutta minä en sallinut sitä vaan sanoin: Minä olen veljenne, niin, nimittäin nuorempi veljenne; palvelkaa siis Herraa, teidän Jumalanne, ja kunnioittakaa isäanne ja äitiänne, että saisitte elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa.

LUKU 18

(Noin 591-590 eKr.)

18:1 Ja tapahtui, että he palvelivat Herraa ja lähtivät mukaani; ja me käsittelimme puita taidokkaasti. Ja Herra näytti minulle aika ajoin, millä tavoin minun tuli käsitellä laivapuita.

18:2 Nyt minä, Nefi, en käsitellyt puuta ihmisten oppiman tavan mukaan, enkä rakentanut laivaa ihmisten tavan mukaan, vaan minä rakensin sen sillä tavalla, jonka Herra oli näyttänyt minulle; sen vuoksi se ei ollut ihmisten tavan mukaan.

18:3 Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä rukoilin usein Herraa; sen vuoksi Herra näytti minulle suuria asioita.

18:4 Ja tapahtui, että kun minä olin saanut laivan valmiiksi Herran sanan mukaan, veljeni näkivät, että se oli hyvä ja että se oli tavattoman hienoa tekoa; sen vuoksi he nöyryivät jälleen Herran edessä.

18:5 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, että meidän tuli nousta ja mennä alas laivaan.

18:6 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, valmisteltuamme kaiken — paljon hedelmiä ja lihaa erämaasta ja hunajaa runsaasti ja muonavaroja sen mukaan kuin Herra oli meitä käskenyt — me menimme alas laivaan kaikkine lasteinemme ja siemeninemme ja kaikkinemme, mitä olimme tuoneet mukanamme, kukin ikänsä mukaan; me siis menimme kaikki alas laivaan vaimoinemme ja lapsinemme.

18:7 Ja nyt, isälleni oli syntynyt kaksi poikaa erämaassa; vanhemman nimi oli Jaakob ja nuoremman Joosef.

18:8 Ja tapahtui, että kun me kaikki olimme menneet alas laivaan ja ottaneet mukaan muonavaramme ja sen, mitä meidän oli käsketty ottaa, me lähdimme merelle, ja tuuli kuljetti meitä eteenpäin kohti luvattua maata.

18:9 Ja kun tuuli oli kuljettanut meitä eteenpäin monen päivän ajan, katso, veljeni ja Ismaelin pojat sekä heidän vaimonsa ryhtyivät ilonpitoon, niin että he alkoivat tanssia ja laulaa ja puhua perin karkeasti, jopa niin, että he unohtivat, millä voimalla heidät oli tuotu sinne; niin, he yltyivät tavattoman karkeiksi.

18:10 Ja minä, Nefi, aloin tavattomasti pelätä, että Herra vihastuisi meille ja löisi meitä meidän pahuutemme tähden, niin että meri nielisi meidät syvyyksiinsä; sen vuoksi minä, Nefi, aloin puhua heille hyvin vakavasti, mutta katso, he vihastuivat minulle ja sanoivat: Me emme halua nuoremman veljemme olevan johtajanamme.

18:11 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel tarttuivat minuun ja sitoivat minut köysillä, ja he kohtelivat minua perin raa'asti, mutta Herra salli sen voidakseen osoittaa voimansa, sen sanansa täyttämiseksi, jonka hän oli puhunut jumalattomista.

18:12 Ja tapahtui, että kun he olivat sitoneet minut, niin etten voinut liikkua, suunnannäyttäjä, jonka Herra oli valmistanut, lakkasi toimimasta.

18:13 Sen vuoksi he eivät tienneet, minne heidän tuli ohjata laivaa, koska nousi kova myrsky, niin, kova ja kauhea rajuilma, ja me ajauduimme vesillä taaksepäin kolmen päivän ajan; ja he alkoivat pelätä tavattomasti, että he hukkuisivat mereen; kuitenkin he eivät päästäneet minua.

18:14 Ja neljäntenä päivänä, jona ajauduimme taaksepäin, rajuilma alkoi olla tavattoman ankara.

18:15 Ja tapahtui, että meri oli nielemäisillään meidät syvyyksiinsä. Ja kun olimme ajautuneet vesillä taaksepäin neljän päivän ajan, veljeni alkoivat käsittää, että Jumalan tuomiot olivat heidän päällensä ja että heidän oli menehdyttävä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistansa; sen vuoksi he tulivat luokseni ja päästivät siteet, jotka olivat ranteissani, ja katso, ne olivat turvonneet tavattomasti; ja myös nilkkani olivat sangen turvonneet, ja niiden kipu oli kova.

18:16 Kuitenkin minä turvauduin Jumalaani ja ylistin häntä kaiken päivää, enkä minä nurissut Herraa vastaan ahdistustensa tähden.

18:17 Nyt isäni Lehi oli puhunut paljon heille sekä Ismaelin pojille; mutta katso, he syytivät monia uhkauksia jokaista vastaan, joka puhui puolestani; ja koska vanhempani olivat vuosien painamia ja olivat kärsineet paljon surua lastensa tähden, he kävivät heikoiksi, jopa niin, että joutuivat sairastuoteeseen.

18:18 Surunsa ja paljon murheensa tähden ja veljeni pahuuden tähden oli lähellä, että heidät olisi jopa jouduttu ottamaan pois tästä ajasta kohtaamaan Jumalansa; niin, heidän harmaat hapsensa miltei jouduttiin laskemaan lepoon maan tomuun; niin, oli jopa lähellä, että heidät olisi heitetty murehtien vetiseen hautaan.

18:19 Ja myös Jaakob ja Joosef, jotka olivat nuoria ja tarvitsivat paljon ravintoa, olivat murheissaan äitinsä ahdistusten tähden; eikä myöskään vaimoni kyynelillään ja rukouksillaan eivätkä lapseni saaneet veljieni sydämiä pehmitetyiksi, niin että he olisivat päästäneet minut.

18:20 Eikä mikään muu kuin Jumalan voima, joka uhkasi heitä tuholla, voinut pehmittää heidän sydämiään; sen vuoksi, kun he näkivät, että meri oli nielemäisillään heidät syvyyksiinsä, he tekivät parannuksen siitä, mitä olivat tehneet, niin että päästivät minut.

18:21 Ja tapahtui, että kun he olivat päästäneet minut, katso, minä otin suunnannäyttäjän, ja se toimi, niin kuin halusin. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa; ja kun olin rukoillut, tuulet asettuivat ja myrsky asettui, ja tuli aivan tyven.

18:22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, ohjasin laivaa, niin että me purjehdimme jälleen luvattua maata kohti.

18:23 Ja tapahtui, että kun olimme purjehtineet monen päivän ajan, me saavuimme luvattuun maahan; ja me menimme maihin ja pystytimme telttamme ja nimitimme sen luvatuksi maaksi.

18:24 Ja tapahtui, että me aloimme muokata maata, ja me aloimme kylvää siemeniä, eli me panimme maahan kaikki siemenemme, jotka olimme tuoneet Jerusalemin maasta. Ja tapahtui, että ne kasvoivat tavattomasti; meitä siis siunattiin runsaasti.

18:25 Ja tapahtui, että me havaitsimme lupauksen maassa, matkatessamme erämaassa, että metsissä oli kaikenlaisia eläimiä, sekä lehmiä että härkiä, ja aaseja ja hevosia ja vuohia ja villivuohia ja kaikenlaisia villieläimiä, jotka olivat hyödyksi ihmisille. Ja me löysimme kaikenlaista malmia, sekä kultaa että hopeaa ja kuparia.

LUKU 19 (Noin 589-570 eKr.)

19:1 Ja tapahtui, että Herra antoi minulle käskyn, minkä vuoksi minä valmistin metallista levyjä voidakseni kaivertaa niihin kansani aikakirjan. Ja valmistamiini levyihin minä kaiversin kertomuksen isästäni sekä matkoistamme erämaassa ja isäni profetiat; ja myös monia omia profetioitani olen kaivertanut niihin.

19:2 Enkä minä tiennyt silloin, kun valmistin ne, että Herra käskisi minun valmistaa nämä levyt; sen vuoksi isäni aikakirja ja hänen isiensä sukuluettelo ja suurempi osa kaikista meidän tekemisistämme erämaassa on kaiverrettu niihin ensimmäisiin levyihin, joista olen puhunut; sen vuoksi niistä asioista, jotka tapahtuivat ennen kuin valmistin nämä levyt, on tosiasiassa kerrottu yksityiskohtaisemmin ensimmäisissä levyissä.

19:3 Ja valmistettuani nämä levyt käskyn mukaisesti minä, Nefi, sain käskyn, että palvelutyö ja profetiat, niiden selkeämmät ja kallisarvoisemmat osat, tuli kirjoittaa näihin levyihin ja että kirjoitetut asiat tuli säilyttää opetuksiksi kansalleni, joka pitäisi maata hallussaan, sekä muita viisaita tarkoituksia varten, jotka tarkoitukset ovat Herran tiedossa.

19:4 Sen vuoksi minä, Nefi, tein toisiin levyihin aikakirjan, joka sisältää kertomuksen tai joka sisältää laajemman kertomuksen kansani sodista ja kiistoista ja hävityksistä. Ja tämän minä olen tehnyt ja antanut kansalleni käskyn, mitä sen on tehtävä minun mentyäni ja että näiden levyjen tulee periytyä sukupolvelta toiselle tai profeetalta toiselle, kunnes Herra antaa muita käskyjä.

19:5 Ja myöhemmin kerron siitä, kuinka valmistin nämä levyt; ja sitten, katso, jatkan sen mukaan, mitä olen puhunut; ja teen sen, jotta pyhemmät asiat säilyisivät kansani tiedossa.

19:6 Kuitenkaan en kirjoita levyihin mitään, ellen pidä sitä pyhänä. Ja nyt, jos erehdyn, niin erehdyttiin muinoin; ei niin, että tahtoisin puolustella itseäni toisten ihmisten tähden, vaan tahtoisin puolustella itseäni minussa lihan mukaan olevan heikkouden tähden.

19:7 Sillä sellaista, mitä jotkut ihmiset pitävät suuriarvoisena sekä ruumiille että sielulle, toiset eivät pidä minkään arvoisena ja polkevat sen jalkoihinsa. Aivan niin, jopa Israelin Jumalankin ihmiset polkevat jalkoihinsa; sanon: polkevat jalkoihinsa, mutta tahtoisin sanoa toisin: he eivät pidä häntä minkään arvoisena eivätkä kuule hänen neuvojensa ääntä.

19:8 Ja katso, hän tulee enkelin sanojen mukaisesti kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemissa.

19:9 Ja pahuutensa tähden maailma ei pidä häntä minkään arvoisena; sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he sylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hyväntahtoisuuden ja pitkämielisyyden tähden.

19:10 Ja meidän isiemme Jumala, heidän, jotka hän johdatti pois Egyptistä, pois orjuudesta, sekä varjeli erämaassa, eli Abrahamin ja lisäksi ja Jaakobin Jumala, antaa itsensä enkelin sanojen mukaisesti ihmisenä jumalattomien ihmisten käsiin, jotta hänet korotettaisiin Senokin sanojen mukaisesti

ja ristiinnaulittaisiin Neumin sanojen mukaisesti ja pantaisiin hautaan Senosin sanojen mukaisesti, jotka hän puhui kolmen päivän pimeydestä, joka olisi hänen kuolemastaan annettava merkki niille, jotka asuisivat meren saarilla, etenkin niille, jotka ovat Israelin huonetta.

19:11 Sillä näin puhui profeetta: Herra Jumala on varmasti puhutteleva koko Israelin huonetta sinä aikana, toisia äänellään heidän vanhurskautensa tähden, heidän suureksi ilokseen ja pelastuksekseni, ja toisia voimansa ukkosenjylinällä ja salamoilla, rajuilmalla, tulella ja savulla ja pimeyden huurulla ja maan aukeamisella ja vuorilla, jotka korotetaan.

19:12 Ja kaiken tämän täytyy varmasti tulla, sanoo profeetta Senos. Ja maan kallioiden täytyy haljeta; ja maan jyrinän tähden Jumalan Henki vaikuttaa moniin meren saarten kuninkaisiin, niin että he huudahtavat: Luonnon Jumala kärsii!

19:13 Ja mitä tulee niihin, jotka ovat Jerusalemissa, sanoo profeetta, he joutuvat kaikkien ihmisten kurittamiksi, koska he ristiinnaulitsevat Israelin Jumalan ja kääntävät pois sydämensä kieltäen merkit ja ihmeet ja Israelin Jumalan voiman ja kirkkauden.

19:14 Ja koska he kääntävät pois sydämensä, sanoo profeetta, ja ovat halveksineet Israelin Pyhää, he vaeltavat lihas ja monekseen ja heille vihelletään ja heitä pilkataan ja vihataan kaikkien kansakuntien keskuudessa.

19:15 Mutta kun tulee se aika, sanoo profeetta, jolloin he eivät enää käännä sydäntänsä Israelin Pyhää vastaan, silloin hän muistaa ne liitot, jotka hän teki heidän isiensä kanssa.

19:16 Niin, silloin hän muistaa meren saaret; niin, kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, minä kokoan maan neljältä ilmansuunnalta, sanoo Herra profeetta Senosin sanojen mukaisesti.

19:17 Niin, ja koko maa on näkevä Herran pelastuksen, sanoo profeetta; jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa tulee siunatuksi.

19:18 Ja minä, Nefi, olen kirjoittanut nämä asiat kansalleni, jotta minä kenties voisin saada sen muistamaan Herran, Lunastajansa.

19:19 Sen vuoksi minä puhun koko Israelin huoneelle, jos se saa nämä asiat.

19:20 Sillä katso, minulla on hengessä vaiva niistä, jotka ovat Jerusalemissa, ja se uuvuttaa minut niin, että kaikki niveleni ovat heikot; sillä ellei Herra olisi ollut niin armollinen, että hän näytti heidän osansa minulle, niin kuin muinoin profeetoille, minäkin olisin menehtynyt.

19:21 Ja hän varmasti näytti muinoin profeetoille kaiken heitä koskevan; ja hän näytti monille myös meidän osamme; sen vuoksi on välttämätöntä, että me tiedämme heistä, sillä se on kirjoitettuna pronssilevyihin.

19:22 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, opetin veljilleni näitä asioita; ja tapahtui, että minä luin heille monia asioita, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotta he tietäisivät, mitä Herra on tehnyt muissa maissa, ihmisten keskuudessa muinoin.

19:23 Ja minä luin heille monia asioita, jotka oli kirjoitettu Mooseksen kirjoihin; mutta voidakseni saada heidät täydellisemmin uskomaan Herraan, heidän Lunastajansa, minä luin heille, mitä profeetta Jesaja oli kirjoittanut; sillä minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi.

19:24 Sen vuoksi minä puhuin heille sanoen: Kuulkaa profeetan sanoja, te, jotka olette Israelin huoneen jäännöistä, oksa, joka on taitettu pois; kuulkaa profeetan sanoja, jotka kirjoitettiin koko Israelin huoneelle, ja soveltakaa ne itseenne, jotta teillä olisi toivo samoin kuin veljillänne, joista teidät on taitettu pois; sillä tällä tavalla profeetta on kirjoittanut.

LUKU 20

(Vertaa Jesajan lukuun 48. Noin 589-570 eKr.)

20:1 Kuuntele ja kuule tätä, oi Jaakobin huone, jota kutsutaan Israelin nimellä ja joka olet lähtenyt Juudan vesistä eli kasteen vesistä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja kutsutte Israelin Jumalaa mutta ette vanhoja vilpittömästi ettekä vanhurskaasti.

20:2 Kuitenkin he nimittävät itseään pyhän kaupungin mukaan, mutta he eivät turvaudu Israelin Jumalaan, joka on Herra Sebaot; niin, Herra Sebaot on hänen nimensä.

20:3 Katso, menneet asiat minä olen alusta asti julistanut, ja ne lähtivät minun suustani, ja minä toteutin ne. Äkisti minä ne toteutin.

20:4 Ja minä tein sen, koska tiesin, että sinä olet omapäinen, ja sinun niskasi on rautajänne ja otsasi vaskea;

20:5 ja minä olen aivan alusta asti julistanut sinulle; ennen kuin ne tapahtuivat, minä ne sinulle kuulutin; ja minä kuulutin ne, ettet sanoisi: Minun epäjumalani on ne tehnyt, ja veistetty kuvani ja valettu kuvani on ne säättänyt.

20:6 Sinä olet nähnyt ja kuullut tämän kaiken; ja etkö sitä myönnä? Ja että kuulutan sinulle tästä lähtien uusia asioita, tosiaankin, salattuja asioita, etkä niitä tiennyt.

20:7 Ne on luotu nyt, eikä alussa; tosiaankin, ennen sitä aikaa, jolloin et ole niistä kuullut, ne sinulle julistettiin, ettet sanoisi: Katso, minä tiesin ne!

20:8 Niin, etkä sinä kuullut; niin, sinä et tiennyt; niin, siitä ajasta alkaen ei korvasi ole ollut auki; sillä minä tiesin, että sinä menettelisit perin uskottomasti ja olisit kutsuttu rikkojaksi kohdusta alkaen.

20:9 Kuitenkin oman nimeni tähden minä viivyttän vihaani, ja ylistyksekseni minä hillitsen vihani sinua kohtaan, niin etten sinua hävitä.

20:10 Sillä katso, minä olen sulattanut sinua, minä olen valinnut sinut ahdingon ajossa.

20:11 Itseni tähden, niin, itseni tähden minä tämän teen, sillä minä en salli nimeäni häväistävän, enkä anna kunniaani toiselle.

20:12 Kuule minua, oi Jaakob, ja Israel, jonka olen kutsunut, sillä minä se olen; minä olen ensimmäinen, ja minä olen myös viimeinen.

20:13 Minun käteni on myös laskenut maan perustukset, ja minun oikea käteni on levittänyt taivaat. Minä kutsun niitä, ja ne tottelevat yhdessä.

20:14 Tulkaa koolle te kaikki ja kuulkaa; kuka heistä on julistanut nämä asiat heille? Herra on rakastanut häntä; niin, ja hän toteuttaa sanansa, jonka hän on julistanut heidän kauttaan; ja hän tekee mielensä mukaan Babylonille, ja hänen käsivartensa tulee kaldealaisten päälle.

20:15 Vielä Herra sanoo: Minä, Herra, niin, minä olen puhunut; niin, minä olen hänet kutsunut julistamaan, minä olen hänet tuonut, ja hän on menestynyt teillänsä.

20:16 Lähestykää minua; minä en ole puhunut salassa; alusta asti, siitä ajasta alkaen, jolloin se julistettiin, olen minä puhunut; ja Herra Jumala ja hänen Henkensä on lähettänyt minut.

20:17 Ja näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen hänet lähettänyt; Herra, sinun Jumalasi, joka opettaa sinulle, mikä on sinulle hyväksi, joka johdattaa sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä, on sen tehnyt.

20:18 Oi, kunpa olisit kuullut minun käskyjäni, niin sinun rauhasi olisi ollut kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot.

20:19 Myös sinun jälkeläisesi olisivat olleet niin kuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niin kuin hiekan jyvät; hänen nimeään ei olisi hävitetty eikä tuhottu minun edestäni.

20:20 Lähtekää Babylonista, paetkaa kaldealaisten luota; laulaen julistakaa, kertokaa tämä, kuuluttakaa maan ääriin asti; sanokaa: Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin.

20:21 Eivätkä he janoa kärsineet; hän vei heitä autiomaiden halki; vedet hän pani vuotamaan kalliosta heille; hän halkaisi kallionkin, ja vedet virtasivat.

20:22 Ja vaikka hän on tehnyt kaiken tämän ja suurempiakin, jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra.

LUKU 21

(Vertaa Jesajan lukuun 49. Noin 589-570 eKr.)

21:1 Ja vielä: Kuule, oi sinä Israelin huone, kaikki te, jotka on taitettu pois ja ajettu pois kansani paimenten jumalattomuuden tähden, eli kaikki te, jotka on taitettu pois, jotka on hajotettu vieraisiin maihin, jotka olette minun kansaani, oi Israelin huone. Kuunnelkaa minua, oi saaret, ja kuulkaa, te kaukaiset kansat; Herra kutsui minut kohdussa ollessani, äitini vatsassa ollessani hän minun nimeni mainitsi.

21:2 Ja hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätensä varjoon hän minut kätki ja teki minusta hiotun nuolen; viineensä hän minut kätki

21:3 ja sanoi minulle: Sinä, oi Israel, olet minun palvelijani, jossa minut kirkastetaan.

21:4 Silloin minä sanoin: Turhan takia olen uurastanut, tyhjään ja turhaan olen haaskannut voimani; onhan oikeuteni Herran huomassa ja työni Jumalani huomassa.

21:5 Ja nyt, sanoo Herra, joka teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen tuodakseen Jaakobin takaisin luokseen: Vaikka Israelia ei koottaisikaan, kuitenkin minä olen arvokas Herran silmissä, ja minun Jumalani on minun voimani.

21:6 Ja hän sanoi: Vähäistä on se, että olet minun palvelijani nostaaksesi ennalleen Jaakobin heimot ja tuodaksesi takaisin Israelin eloon jääneet. Minä annan sinut myös valoksi pakanoille, niin että sinä olisit minun pelastukseni maan ääriin asti.

21:7 Näin sanoo Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, tälle ihmisen halveksimalle, kansakuntien kammoamalle, hallitsijoiden orjalle: Kuninkaat saavat nähdä ja nousevat seisomaan, ruhtinaatkin palvelevat Herran tähden, joka on uskollinen.

21:8 Näin sanoo Herra: Oikealla hetkellä minä olen teitä kuullut, oi meren saaret, ja pelastuksen päivänä minä olen teitä auttanut; ja minä varjelen teitä ja annan teille palvelijani kansan liitoksi saattaakseni ennalleen maan, jakaakseni autioituneet perintöosat;

21:9 jotta voisit sanoa vangituille: Lähtekää, pimeydessä istuville: Tulkaa esiin! He syövät teiden varsilla, ja kaikki korkeat paikat ovat heidän laitumenaan.

21:10 Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei heitä ahdistaa helle eikä aurinko; sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, niin, vesilähteille hän heidät opastaa.

21:11 Ja minä teen kaikki vuoreni tieksi, ja minun valtatieni korotetaan.

21:12 Ja silloin, oi Israelin huone, katso, nämä tulevat kaukaa; ja katso, nämä pohjoisesta ja lännestä ja nämä Assuanin maasta.

21:13 Laulakaa, oi taivaat, ja iloitse, oi maa, sillä idässä olevien jalat vahvistetaan; ja puhjetkaa lauluun, oi vuoret, sillä heitä ei enää lyödä; sillä Herra on lohduttanut kansaansa ja armahtaa ahdistettujansa.

21:14 Mutta katso, Siion on sanonut: Herra on minut hylännyt, ja minun Herrani on minut unohtanut — mutta hän on osoittava, ettei hän ole.

21:15 Sillä voiko nainen unohtaa rintalapsensa, niin ettei hän säälisi kohtunsa poikaa? Kyllä, he voivat unohtaa, mutta minä en sinua unohda, oi Israelin huone.

21:16 Katso, minä olen piirtänyt sinut kätteni kämmeniin; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

21:17 Sinun lapsesi rientävät sinun tuhoojiasi vastaan, ja ne, jotka repivät sinut raunioiksi, menevät luotasi pois.

21:18 Kohota katseesi ympärillesi ja katso; kaikki nämä kokoontuvat yhteen, ja he tulevat sinun luoksesi. Ja niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, sinä saat todella pukea heidät kaikki päällesi niin kuin korun, ja kuin morsian saat kietoa heidät yllesi.

21:19 Sillä sinun rauniosi ja autiot paikkasi ja hävitetty maasi on nyt tuleva asukkailleen ahtaaksi; ja ne, jotka sinut nielaisivat, ovat kaukana.

21:20 Lapset, jotka saat ensimmäiset menetettyäsi, sanovat jälleen korviesi kuullen: Täällä on ahdasta, tee minulle tilaa, että minä voin asua.

21:21 Silloin sinä kysyt sydämestäsi: Kuka nämä on minulle synnyttänyt, minähän olen lapseni menettänyt ja olen hedelmätön, vankina ja vaeltanut paikasta toiseen? Ja kuka nämä on kasvattanut? Katso, minähän jäin yksin; missä nämä ovat olleet?

21:22 Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan viirini kansoille; ja he tuovat poikasi sylissä ja kantavat tyttäresi olallaan.

21:23 Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoilensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

21:24 Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko lailliset vangit?

21:25 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan; sillä minä taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja sinun lapsesi minä pelastan.

21:26 Ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

LUKU 22 (Noin 589-570 eKr.)

22:1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lukenut nämä asiat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, veljeni tulivat luokseni ja sanoivat minulle: Mitä nämä sinun lukemasi asiat tarkoittavat? Katso, onko ne ymmärrettävä sen mukaisesti, mikä on hengellistä, mikä tapahtuu hengen mukaisesti eikä lihan?

22:2 Ja minä, Nefi, sanoin heille: Katso, ne ilmoitettiin profeetalle Hengen äänellä, sillä Hengen avulla profeetoille ilmaistaan kaikki, mikä kohtaa ihmislapsia lihan mukaisesti.

22:3 Sen vuoksi ne asiat, joista minä olen lukenut, kuuluvat sekä ajallisiin että hengellisiin, sillä näyttää siltä, että Israelin huone hajotetaan ennemmin tai myöhemmin kaikkialle maan päälle sekä kaikkien kansakuntien sekaan.

22:4 Ja katso, on jo monia, joista Jerusalemissa olevat eivät enää tiedä mitään. Niin, suurin osa kaikista heimoista on johdatettu pois; ja ne ovat hajotettuina siellä täällä meren saarilla; ja missä ne ovat, kukaan meistä ei tiedä, paitsi että me tiedämme, että ne on johdatettu pois.

22:5 Ja sen jälkeen, kun ne on johdatettu pois, nämä asiat on profetoitu niistä sekä kaikista niistä, jotka tämän jälkeen hajotetaan ja sekoitetaan Israelin Pyhän tähden, sillä häntä vastaan he paaduttavat sydämensä; sen vuoksi heidät hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, ja kaikki ihmiset vihaavat heitä.

22:6 Kuitenkin sen jälkeen, kun pakanat ovat heitä ruokkineet ja Herra on nostanut kätensä pakanoiden ylle ja pystyttänyt heidät viiriksi, ja heidän lapsiaan on kannettu heidän sylissänsä ja heidän tyttäriään on kannettu heidän olkapäillään, katso, nämä asiat, joista on puhuttu, ovat ajallisia; sillä tällaiset ovat Herran liitot meidän isiemme kanssa, ja se tarkoittaa meitä tulevina päivinä sekä kaikkia veljiämme, jotka ovat Israelin huonetta.

22:7 Ja se tarkoittaa, että tulee aika, sitten kun koko Israelin huone on hajotettu ja sekoitettu, jolloin Herra Jumala on nostava väkevän kansakunnan pakanoiden keskuudessa, aivan niin, tässä maassa; ja se hajottaa meidän jälkeläisemme.

22:8 Ja kun meidän jälkeläisemme on hajotettu, Herra Jumala ryhtyy tekemään pakanoiden keskuudessa ihmeellistä tekoa, joka on oleva suuriarvoinen meidän jälkeläisillemme; sen vuoksi sitä verrataan siihen, että pakanat ravitsevat heitä ja kantavat heitä sylissänsä ja olkapäillään.

22:9 Ja sillä on arvoa myös pakanoille, eikä ainoastaan pakanoille vaan koko Israelin huoneelle niiden liittojen ilmaisemiseksi, jotka taivaallinen Isä on tehnyt Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläistesi kautta tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.

22:10 Ja minä tahdon, veljeni, teidän tietävän, että kaikki suvut maan päällä eivät voi tulla siunatuiksi, ellei hän paljasta käsivarttaan kansakuntien silmien edessä.

22:11 Sen vuoksi Herra Jumala ryhtyy paljastamaan käsivarttaan kaikkien kansakuntien silmien edessä antamalla liittonsa ja evankeliuminsa niille, jotka ovat Israelin huonetta.

22:12 Sen vuoksi hän tuo heidät jälleen pois orjuudesta, ja heidät kootaan yhteen perintömaihinsa; ja heidät tuodaan pois synkeydestä ja pimeydestä, ja he tulevat tietämään, että Herra on heidän Vapahtajansa ja heidän Lunastajansa, Israelin Väkevä.

22:13 Ja sen suuren ja iljettävän kirkon, joka on koko maan huora, veri on tuleva heidän itsensä päälle, sillä he sotivat keskenänsä, ja heidän omien kätensä miekka iskee heidän omaan päähänsä, ja he juopuvat omasta verestään.

22:14 Ja jokainen kansakunta, joka sotii sinua vastaan, oi Israelin huone, käännytetään toinen toistansa vastaan, ja ne putoavat kuoppaan, jonka ne kaivoivat saadaksensa Herran kansan satimeen. Ja kaikki, jotka taistelevat Siionia vastaan, hävitetään, ja se suuri huora, joka on vääristellyt Herran oikeat tiet, eli se suuri ja iljettävä kirkko, sortuu tomuun, ja sen sortuminen on suuri.

22:15 Sillä katso, sanoo profeetta, joutuin tulee aika, jolloin Saatanalla ei ole enää valtaa ihmislasten sydämiin; sillä pian tulee päivä, jolloin kaikki ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin oljenkorsia; ja tulee päivä, jolloin heidät on poltettava.

22:16 Sillä pian tulee aika, jolloin Jumalan vihan täyteys vuodatetaan kaikkien ihmislasten päälle, sillä hän ei salli, että jumalattomat hävittävä vanhurskaat.

22:17 Sen vuoksi hän varjelee vanhurskaat voimallansa, vaikka hänen vihansa täyteen olisi tullava ja vanhurskaat olisi varjeltava jopa niin, että heidän vihollisensa hävitettäisiin tulella. Sen vuoksi vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, sillä näin sanoo profeetta: Heidät pelastetaan vaikka ikään kuin tulen kautta.

22:18 Katsokaa, veljeni, minä sanon teille, että tämän on pian tullava; aivan niin, veren ja tulen ja savupilvien on tullava; ja sen on tapahduttava tämän maan päällä; ja se kohtaa ihmisiä lihan mukaan, jos he haluavat paaduttaa sydämensä Israelin Pyhää vastaan.

22:19 Sillä katso, vanhurskaat eivät huku; sillä sen ajan on totisesti tullava, jolloin kaikki Siionia vastaan taistelevat erotetaan pois.

22:20 Ja Herra on varmasti raivaava tien kansallensa toteuttaen Mooseksen sanat, jotka hän puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on teille nostava esiin profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanookin. Ja tapahtuu, että kaikki ne, jotka eivät sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.

22:21 Ja nyt minä, Nefi, julistan teille, että tämä profeetta, josta Mooses puhui, oli Israelin Pyhä; sen vuoksi hän tuomitsee vanhurskaasti.

22:22 Eikä vanhurskaiden tarvitse pelätä, sillä he ovat niitä, joita ei sekoiteta. Mutta Perkeleen valtakunta perustetaan ihmislasten keskuuteen, mikä valtakunta perustetaan niiden keskuuteen, jotka ovat lihassa —

22:23 sillä joutuin tulee aika, jolloin kaikki kirkot, jotka perustetaan edun tavoittelemiseksi, ja kaikki ne, jotka perustetaan vallan saamiseksi lihan keskuudessa, ja ne, jotka perustetaan suosion saavuttamiseksi maailman silmissä, ja ne, jotka etsivät lihan himoja ja sitä, mikä on maailmasta, ja tekevät kaikenlaista pahaa, niin, sanalla sanoen kaikki ne, jotka kuuluvat Perkeleen valtakuntaan, ovat niitä, joiden tarvitsee pelätä ja vapista ja väristä; he ovat niitä, jotka täytyy painaa maan tomuun; he ovat niitä, jotka täytyy polttaa kuin oljenkorret; ja tämä on profeetan sanojen mukaan.

22:24 Ja joutuin tulee aika, jolloin vanhurskaita pitää johdatettaman kuin juottovasikoita, ja Israelin Pyhän pitää hallitseman vallassa ja väkevyydessä ja voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

22:25 Ja hän kokoaa lapsensa maan neljältä ilmansuunnalta, ja hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet; ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen; ja hän ruokkii lampaitaan, ja hänessä he löytävät laitumen.

22:26 Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa; sen vuoksi häntä ei voida päästää irti moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole valtaa ihmisten sydämiin, sillä he elävät vanhurskaudessa, ja Israelin Pyhä hallitsee.

22:27 Ja nyt, katso, minä, Nefi, sanon teille, että kaiken tämän on tullava lihan mukaan.

22:28 Mutta katso, kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat saavat olla turvassa Israelin Pyhässä, jos ne tekevät parannuksen.

22:29 Ja nyt minä, Nefi, lopetan; sillä minä en rohkene toistaiseksi puhua enempää näistä asioista.

22:30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tietävän, että asiat, jotka on kirjoitettu pronssilevyihin, ovat totta, ja ne todistavat, että ihmisen on oltava kuuliainen Jumalan käskyille.

22:31 Ja nyt, teidän ei pidä luulla, että minä ja isäni olemme ainoat, jotka ovat todistaneet niistä ja myös opettaneet niitä. Ja nyt, jos te olette kuuliaisaa käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan viimeisenä päivänä. Ja näin on. Aamen.

TOINEN NEFIN KIRJA

(Noin 589-545 eKr.)

Kertomus Lehin kuolemasta. Nefin veljet kapinoivat Nefiä vastaan. Herra kehottaa Nefiä lähtemään erämaahan. Hänen matkansa erämaassa, ja niin edelleen.

LUKU 1

(Noin 589-570 eKr.)

1:1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut opettamasta veljiäni, myös isämme Lehi puhui heille monia asioita ja muistutti heitä siitä, kuinka suuria Herra oli tehnyt heidän hyväkseen tuodessaan heidät pois Jerusalemin maasta.

1:2 Ja hän puhui heille heidän kapinoinnistaan vesillä ja Jumalan armeliaisuudesta hänen säästäessään heidän henkensä, niin ettei meri niellyt heitä.

1:3 Ja hän puhui heille myös lupauksen maasta, jonka he olivat saaneet -- kuinka armollinen Herra oli ollut kehottaessaan meitä pakenemaan Jerusalemin maasta.

1:4 Sillä katso, hän sanoi, minä olen nähnyt näyn, josta tiedän, että Jerusalemi on hävitetty; ja jos me olisimme jääneet Jerusalemiin, mekin olisimme menehtyneet.

1:5 Mutta, hän sanoi, ahdingoistamme huolimatta olemme saaneet lupauksen maan, maan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; maan, josta Herra Jumala on tehnyt kansani liiton, että se on oleva jälkeläisteni perintömaa. Niin, Herra on luvannut tämän maan ikuisesti minulle ja lapsilleni sekä kaikille niille, jotka Herran käsi johdattaisi muista maista.

1:6 Sen vuoksi minä, Lehi, profetoin sen Hengen vaikutusten mukaan, joka minussa on, ettei kukaan tule tähän maahan muuten kuin Herran käden tuomana.

1:7 Sen vuoksi tämä maa on pyhitetty sille, jonka hän tuo. Ja jos he palvelevat häntä hänen antamiensa käskyjen mukaisesti, se on oleva heille vapauden maa; sen vuoksi heitä ei koskaan alisteta orjuuteen; jos niin käy, se tapahtuu pahuuden tähden; sillä jos pahuus saa vallan, maa on oleva kirottu heidän tähtensä, mutta vanhurskaille se on oleva ikuisesti siunattu.

1:8 Ja katso, on viisasta, että tämä maa pidetään vielä salassa muilta kansakunnilta, sillä katso, monet kansakunnat levittäytyisivät maahan, niin ettei perinnölle jäisi sijaa.

1:9 Ja nyt, minä, Lehi, olen saanut lupauksen, että mikäli ne, jotka Herra Jumala tuo pois Jerusalemin maasta, pitävät hänen käskynsä, he menestyvät tässä maassa; ja heidät pidetään salassa kaikilta muilta kansakunnilta, jotta he voisivat pitää tämän maan hallussaan. Ja jos he pitävät hänen käskynsä, he ovat siunattuja tässä maassa, eikä kukaan häiritse heitä eikä ota heidän perintömaataan, ja he saavat asua turvassa ikuisesti.

1:10 Mutta katso, kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, sen jälkeen kun ovat saaneet niin suuria siunauksia Herran kädestä -- saatuaan tiedon maan ja kaikkien ihmisten luomisesta, saatuaan tuntea Herran suuret ja ihmeelliset teot maailman luomisesta alkaen, saatuaan voiman tehdä kaiken uskon avulla, saatuaan kaikki käskyt alusta asti ja hänen äärettömän hyvyytensä tuotua heidät tähän ihanaan lupauksen maahan -- katso, minä sanon, että jos tulee päivä, jolloin he hylkäävät Israelin Pyhän, tosi Messiaan, Lunastajansa ja Jumalansa, katso, heidän päällensä tulevat hänen tuomionsa, joka on oikeamielinen.

1:11 Niin, hän tuo heidän luoksensa toisia kansakuntia, ja hän antaa niille valtaa, ja hän ottaa heiltä pois maat, jotka heillä on hallussaan, ja antaa hajottaa ja lyödä heidät.

1:12 Niin, kuten sukupolvi seuraa toista, heidän keskuudessaan on oleva verenvuodatuksia ja suuria rangaistuksia; sen vuoksi, poikani, minä tahdon teidän muistavan, niin, minä tahdon teidän kuulevan sanojani.

1:13 Oi, kunpa te heräisitte, heräisitte syvästä unesta, niin, nimittäin helvetin unesta, ja ravistaisitte pois ne kauheat kahleet, joilla teidät on kahlittu, jotka kahleet kahlitsevat ihmislapsia, niin että heidät viedään pois vankeina alas iankaikkisen kurjuuden ja onnettomuuden kuiluun.

1:14 Herätkää ja nouskaa tomusta ja kuulkaa vapisevan vanhemman sanoja, jonka jäsenet teidän on pian laskettava kylmään ja hiljaiseen hautaan, josta yksikään matkamies ei voi palata; vielä muutama päivä, niin minä menen kaiken maan tietä.

1:15 Mutta katso, Herra on lunastanut minun sieluni helvetistä; minä olen nähnyt hänen kirkkautensa ja minut on iankaikkisesti ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla.

1:16 Ja minä toivon, että te muistatte noudattaa Herran säädöksiä ja tuomioita; katso, tämä on ollut minun sieluni huolena alusta asti.

1:17 Murhe on painanut sydäntäni kerran toisensa jälkeen, sillä olen pelännyt, että teidän sydämenne paatumuksen tähden Herra, teidän Jumalanne, kävisi teidän kimppuunne vihansa täyteydessä, niin että teidät erotettaisiin pois ja hävitettäisiin iäksi;

1:18 tai että kirous tulisi teidän päällenne monen sukupolven ajaksi; ja teitä kohtaa miekka ja nälänhätä, ja teitä vihataan ja teitä johdatetaan Perkeleen tahdon ja orjuuden mukaisesti.

1:19 Oi, poikani, kunpa tämä ei kohtaisi teitä, vaan te olisitte valittu ja Herran suosima kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon, sillä hänen tiensä ovat vanhurskaat ikuisesti.

1:20 Ja hän on sanonut, että mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa, mutta mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun edestäni.

1:21 Ja nyt, jotta sieluni voisi iloita teistä ja jotta sydämeni voisi jättää tämän maailman iloisena teidän tähtenne, niin etten joutuisi alas hautaan surren ja murehtien, nouskaa tomusta, poikani, ja olkaa miehiä ja olkaa päättäväisesti yhtä mieleltänne ja sydämeltänne, yksimielisiä kaikessa, jotta ette joutuisi orjuuteen;

1:22 jottei teitä kirottaisi ankaralla kirouksella sekä jotta ette vetäisi oikeamielisen Jumalan suuttumusta päällenne sekä sielun että ruumiin tuhoksi, niin, iankaikkiseksi tuhoksi.

1:23 Herätkää, poikani; pukeutukaa vanhurskauden varusteisiin. Ravistakaa pois kahleet, joilla teidät on kahlittu, ja tulkaa esiin synkeydestä ja nouskaa tomusta.

1:24 Älkää enää kapinoiko veljeänne vastaan, jonka näyt ovat olleet suuria ja joka on pitänyt käskyt siitä ajasta asti, kun me lähdimme Jerusalemissa, ja joka on ollut välineenä Jumalan käsissä meidän tuomisessamme lupauksen maahan, sillä ilman häntä me olisimme menehtyneet nälkään erämaassa; kuitenkin te tavoittelitte hänen henkeään; niin, ja hän on kärsinyt paljon murhetta teidän tähtenne.

1:25 Ja minä pelkään ja vapisen tavattomasti teidän tähtenne, että hän joutuu jälleen kärsimään; sillä katso, te olette syyttäneet häntä siitä, että hän tavoitteli valtaa ja määräämisasemaa teihin nähden, mutta minä tiedän, ettei hän ole tavoitellut valtaa eikä määräämisasemaa teihin nähden, vaan hän on tavoitellut Jumalan kunniaa ja teidän omaa iankaikkista parastanne.

1:26 Ja te olette nurisseet, koska hän on puhunut teille suoraan. Te sanotte, että hän on ollut ankara; te sanotte, että hän on ollut teille vihoissaan; mutta katso, hänen ankaruutensa oli hänessä olevan Jumalan sanan voiman ankaruutta; ja se, mitä te sanotte vihastukseksi, oli totuus, sen mukaisesti, mikä on Jumalassa, mitä hän ei pystynyt pidättämään vaan paljasti rohkeasti teidän pahuutenne.

1:27 Ja on välttämätöntä, että Jumalan voima on hänen kanssaan, jopa niin että hän voi käskeä teitä tottelemaan. Mutta katso, ei hän itse vaan hänessä oleva Herran Henki aukaisi hänen suunsa puhumaan, niin ettei hän voinut sitä sulkea.

1:28 Ja nyt, poikani Laman sekä Lemuel ja Sam, sekä te poikani, jotka olette Ismaelin poikia, katso, jos te kuulette Nefin ääntä, te ette huku. Ja jos te kuulette häntä, minä jätän teille siunauksen, niin, nimittäin ensimmäisen siunaukseni.

1:29 Mutta jos te ette kuule häntä, minä otan pois ensimmäisen siunaukseni, aivan niin, minun siunaukseni, ja se on oleva hänen päällensä.

1:30 Ja nyt, Soram, minä puhun sinulle: Katso, sinä olet Labanin palvelija; mutta sinut on tuotu pois Jerusalemin maasta, ja minä tiedän, että sinä olet poikani Nefin uskollinen ystävä ikuisesti.

1:31 Sen vuoksi, koska sinä olet ollut uskollinen, sinun jälkeläisiäsi siunataan hänen jälkeläistensä kanssa, niin että he elävät kauan ja menestyvät tässä maassa; eikä mikään muu kuin heidän keskuudessaan oleva pahuus voi vahingoittaa eikä häiritä heidän menestystään tässä maassa ikuisesti.

1:32 Niinpä jos te pidätte Herran käskyt, Herra on pyhittänyt tämän maan sinun jälkeläistesi turvaksi yhdessä minun poikani jälkeläisten kanssa.

LUKU 2

(Noin 589-570 eKr.)

2:1 Ja nyt, Jaakob, minä puhun sinulle: Sinä olet minun esikoiseni ahdistukseni aikoina erämaassa. Ja katso, sinä olet lapsuudessasi kärsinyt ahdinkoja ja paljon murhetta veljiesi karkeuden tähden.

2:2 Kuitenkin sinä Jaakob, esikoiseni erämaassa, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi.

2:3 Sen vuoksi sinun sielusi on oleva siunattu, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa, ja sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa. Sen vuoksi minä tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden, sillä sinä olet nähnyt, että ajan täytyessä hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.

2:4 Ja sinä olet nuoruudessasi nähnyt hänen kirkkautensa; sen vuoksi sinä olet siunattu samoin kuin ne, joita hän on palveleva lihassa, sillä Henki on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja keino on ollut valmistettuna ihmisen lankeemuksesta asti, ja pelastus on vapaa.

2:5 Ja ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta erottaakseen hyvän pahasta. Ja laki on ihmisille annettu. Eikä lain mukaan mitään lihaa julisteta syyttömäksi, eli lain mukaan ihmiset erotetaan pois. Niin, ajallisen lain mukaan heidät erotetaan pois, ja myös hengellisen lain mukaan he hukuvat, pois siitä, mikä hyvää on, ja tulevat ikuisesti kurjiksi.

2:6 Sen vuoksi lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa, sillä hän on täynnä armoa ja totuutta.

2:7 Katso, hän antaa itsensä uhriksi synnin tähden täyttääkseen lain vaatimukset kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, eikä kenenkään muun hyväksi voida lain vaatimuksia täyttää.

2:8 Kuinka tärkeää sen vuoksi onkaan, että nämä asiat ilmaistaan maan asukkaille, jotta he voivat tietää, ettei mikään liha voi asua Jumalan edessä muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaisesti ja ottaa sen jälleen Hengen voimasta saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ollen ensimmäinen, joka nousee ylös.

2:9 Sen vuoksi hän on Jumalalle ensi hedelmä, koska hän puhuu kaikkien ihmislasten puolesta; ja ne, jotka uskovat häneen, pelastuvat.

2:10 Ja koska kaikkien puolesta puhutaan, kaikki ihmiset tulevat Jumalan luokse; niinpä he seisovat hänen edessään hänen tuomittavinaan totuuden ja pyhyyden mukaisesti, joka hänessä on. Ja nyt, sen lain vaatimukset, jonka Pyhä on antanut säädetyn rangaistuksen langettamiseksi, mikä säädetty rangaistus on vastakohtana onnelle, joka on säädetty, sovituksen vaatimusten täyttämiseksi --

2:11 sillä on välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta. Ellei niin olisi, erämaassa syntynyt esikoiseni, ei voisi olla vanhurskautta eikä jumalattomuutta, ei pyhyttä eikä kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa. Sen vuoksi kaiken on oltava osista syntyvä kokonaisuus; sen vuoksi, jos se olisi yhtä ja samaa, sen olisi jätävä kuolleeksi, vaille elämää ja kuolemaa tai katoavaa tai katoamatonta, onnea tai kurjuutta, vaille tietoisuutta tai tiedottomuutta.

2:12 Niinpä se olisi luotu tyhjän tähden; niinpä sen luomisella ei olisi ollut mitään tarkoitusta. Sen tähden tämä tekisi tyhjäksi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa sekä Jumalan voiman ja armon ja oikeudenmukaisuuden.

2:13 Ja jos te sanotte, että ei ole olemassa lakia, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa syntiä. Jos te sanotte, että ei ole olemassa syntiä, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa vanhurskautta. Ja ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea. Ja ellei ole vanhurskautta eikä onnea, ei ole myöskään rangaistusta eikä kurjuutta. Ja ellei näitä ole, ei ole olemassa Jumalaa. Ja ellei ole olemassa Jumalaa, ei ole meitäkään, eikä maata, sillä mitään ei olisi voitu luoda, ei toimimaan eikä toiminnan kohteeksi; niinpä kaiken olisi täytynyt hävitä olemattomiin.

2:14 Ja nyt, poikani, minä puhun nämä asiat teille teidän hyödyksenne ja opiksenne, sillä Jumala on olemassa, ja hän on luonut kaiken, sekä taivaat että maan, ja kaiken, mitä niissä on, sekä sen, mikä toimii, että sen, mihin toiminta kohdistuu.

2:15 Ja jotta hänen iankaikkiset tarkoituksensa toteutuisivat ihmisen päämäärässä hänen luotuaan ensimmäiset vanhempamme ja maan eläimet ja ilman linnut ja sanalla sanoen kaiken, mikä on luotu, oli oltava vastakohtaisuutta; kielletty hedelmäkin vastakohtana elämän puulle, toisen ollessa makea ja toisen karvas.

2:16 Sen vuoksi Herra Jumala salli ihmisen toimia omasta puolestaan. Ja nyt, ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä houkuttelisi.

2:17 Ja minun, Lehin, on lukemieni asioiden perusteella oletettava, että Jumalan enkeli oli langennut taivaasta, sen mukaisesti mitä on kirjoitettu; sen vuoksi hänestä tuli Perkele, koska hän oli tavoitellut sellaista, mikä oli pahaa Jumalan edessä.

2:18 Ja koska hän oli langennut taivaasta ja oli tullut ikuisesti kurjaksi, hän tavoitteli myös koko ihmissuvun kurjuutta. Sen vuoksi hän sanoi Eevalle, niin, nimittäin tuo vanha käärme, joka on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä -- sen vuoksi hän sanoi: Nauttikaa kiellettyä hedelmää, ettekä te kuole, vaan te tulette olemaan kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan.

2:19 Ja kun Adam ja Eeva olivat nauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata.

2:20 Ja he ovat synnyttäneet lapsia, aivan niin, koko maan suvun.

2:21 Ja ihmislasten elinaika pidennettiin Jumalan tahdon mukaisesti, jotta he voisivat tehdä parannuksen lihassa ollessaan; sen vuoksi heidän tilastaan tuli koetustila, ja heidän aikansa pidennettiin niiden käskyjen mukaisesti, jotka Herra Jumala antoi ihmislapsille. Sillä hän antoi käskyn, että kaikkien

ihmisten on tehtävä parannus; sillä hän ilmaisi kaikille ihmisille, että he olivat kadotettuja vanhempiensa rikkomuksen tähden.

2:22 Ja nyt, katso, ellei Aadam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut, vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaiken, mikä oli luotu, olisi täytynyt jäädä samaan tilaan, jossa se oli luomisensa jälkeen; ja sen olisi täytynyt jäädä sellaiseksi ikuisesti, eikä sillä olisi ollut loppua.

2:23 Eikä heillä olisi ollut lapsia; niinpä he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta; tekemättä hyvää, sillä he eivät tunteneet syntiä.

2:24 Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka tietää kaiken.

2:25 Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.

2:26 Ja Messias tulee ajan täytyessä lunastaakseen ihmislapset lankeemuksesta. Ja koska heidät lunastetaan lankeemuksesta, heistä on tullut ikuisesti vapaita, niin että he erottavat hyvän pahasta, toimimaan omasta puolestaan eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käskyjen mukaisesti, jotka Jumala on antanut.

2:27 Sen vuoksi ihmiset ovat vapaita lihan mukaisesti, ja heille on annettu kaikki, mikä on ihmiselle tarpeen. Ja he ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä kurjia kuin hän itse.

2:28 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te turvaudutte suureen Välimieheen ja kuulette hänen suuria käskyjään ja olette uskollisia hänen sanoilleen ja valitsette iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti,

2:29 ettekä valitse iankaikkista kuolemaa lihan tahdon ja siinä olevan pahuuden mukaisesti, joka antaa Perkeleen hengelle vallan orjuuttaa viedäkseen teidät alas helvettiin, jotta hän voisi hallita teitä omassa valtakunnassaan.

2:30 Minä olen puhunut nämä muutamat sanat teille kaikille, poikani, koetusaikani viimeisinä päivinä; ja minä olen valinnut hyvän osan, profeetan sanojen mukaisesti. Eikä minulla ole muuta tarkoitusta kuin teidän sielunne ikuinen hyvinvointi. Amen.

LUKU 3

(Noin 589-570 eKr.)

3:1 Ja nyt minä puhun sinulle, Joosef, nuorimmaiseni. Sinä synnyit minun ahdinkojeni erämaassa; niin, suurimman murheen aikoina äitisi sinut synnytti.

3:2 Ja Herra pyhittäköön myös sinulle tämän maan, joka on mitä ihanin maa, perinnöksesi ja jälkeläistesi perinnöksi yhdessä veljiesi kanssa, ikuiseksi turvaksesi, jos te pidätte Israelin Pyhän käskyt.

3:3 Ja nyt, Joosef, nuorimmaiseni, jonka olen tuonut ahdinkojeni erämaasta, Herra siunatkoon sinua ikuisesti, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä kokonaan.

3:4 Sillä katso, sinä olet minun kupeideni hedelmä, ja minä olen sen Joosefin jälkeläinen, joka vietiin vankina Egyptiin. Ja suuria olivat ne Herran liitot, jotka hän teki Joosefin kanssa.

3:5 Ja nyt, Joosef totisesti näki meidän aikamme. Ja hän sai Herralta lupauksen, että hänen kupeidensa hedelmästä Herra Jumala nostaisi Israelin huoneelle vanhurskaan oksan; ei Messiasta, vaan oksan, joka taitettaisiin pois mutta kuitenkin muistettaisiin Herran liitoissa, joissa Messias ilmoitettaisiin heille myöhempinä aikoina voiman hengessä, niin että heidät tuotaisiin pimeydestä valoon -- niin, pimeyden kätköstä ja orjuudesta vapauteen.

3:6 Sillä Joosef totisesti todisti sanoen: Herra, minun Jumalani, on nostava esiin näkijän, joka on valittu näkijä minun kupeideni hedelmälle.

3:7 Niin, Joosef totisesti sanoi: Näin sanoo Herra minulle: Minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä esiin valitun näkijän, ja häntä tullaan pitämään suuressa arvossa sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa. Ja hänelle minä annan käskyn, että hänen on tehtävä sinun kupeidesi hedelmän, veljiensä, hyväksi työ, joka on heille suuriarvoinen, jopa niin, että se saattaa heidät tuntemaan ne liitot, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa.

3:8 Ja minä annan hänelle käskyn, ettei hänen pidä tehdä mitään muuta työtä kuin sitä, mitä minä käsken hänen tehdä. Ja minä teen hänestä suuren silmissäni, sillä hän tekee minun työtäni.

3:9 Ja hän on oleva suuri niin kuin Mooses, jonka minä olen sanonut nostavani teille vapauttamaan kansani, oi Israelin huone.

3:10 Ja Mooseksen minä nostan vapauttamaan sinun kansasi Egyptin maasta.

3:11 Mutta näkijän minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä, ja hänelle minä annan voiman tuoda julki sanani sinun kupeidesi jälkeläisille -- eikä vain tuoda julki sanaani, sanoo Herra, vaan myös saada heidät vakuuttuneiksi minun sanastani, joka silloin on jo levinnyt heidän keskuuteensa.

3:12 Sen vuoksi sinun kupeidesi hedelmä on kirjoitettava, ja Juudan kupeiden hedelmä on kirjoitettava; ja se, mitä sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa, sekä se, mitä Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa, kasvavat yhteen kumoamaan vääriä oppeja ja lopettamaan kiistoja ja luomaan rauhan sinun kupeidesi hedelmän keskuuteen ja saattamaan heidät myöhemmin aikoina tuntemaan isänsä sekä tuntemaan minun liittoni, sanoo Herra.

3:13 Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi sinä aikana, jolloin minun työni alkaa kaiken kansani keskuudessa, jotta sinut palautettaisiin ennalles, oi Israelin huone, sanoo Herra.

3:14 Ja näin Joosef profetoi, sanoen: Katso, sitä näkijää Herra siunaa; ja ne, jotka pyrkivät tuhoamaan hänet, hävitetään; sillä tämä lupaus, jonka minä olen saanut Herralta kupeideni hedelmästä, täyttyy. Katso, minä olen varma tämän lupauksen täyttymisestä;

3:15 ja hänelle annetaan nimi minun mukaani, ja se on hänen isänsä nimen mukaan. Ja hän on minun kaltaiseni, sillä se, minkä Herra tuo julki hänen kätensä kautta, tuo Herran voimasta kansani pelastukseen.

3:16 Niin, näin Joosef profetoi: Minä olen varma tästä asiasta, samoin kuin olen varma Moosesta koskevasta lupauksesta; sillä Herra on sanonut minulle: Minä säilytän sinun jälkeläisesi ikuisesti.

3:17 Ja Herra on sanonut: Minä nostan esiin erään Mooseksen, ja minä annan hänelle voimaa sauvassa, ja minä annan hänelle ymmärrystä kirjoittamisessa. Kuitenkaan minä en kirvoita hänen kieltään, niin että hän puhuisi paljon, sillä minä en tee häntä voimalliseksi puheessa. Mutta minä kirjoitan hänelle lakini oman käteni sormella; ja minä teen puhemiehen hänelle.

3:18 Ja Herra sanoi minulle myös: Minä nostan näkijän sinun kupeidesi hedelmälle, ja minä teen hänelle puhemiehen. Ja minä, katso, minä annan hänen kirjoittaa sinun kupeidesi hedelmän kirjoituksen sinun kupeidesi hedelmälle; ja sinun kupeistasi lähtevä puhemies julistaa sen.

3:19 Ja ne sanat, jotka hän kirjoittaa, ovat sanoja, jotka minä olen viisaudessani nähnyt hyväksi julistaa sinun kupeidesi hedelmälle. Ja on oleva ikään kuin sinun kupeidesi hedelmä olisi huutanut heille tomusta; sillä minä tunnen heidän uskonsa.

3:20 Ja he huutavat tomusta, niin, nimittäin parannusta veljilleen, vieläpä monen sukupolven mentyä heidän jälkeensä. Ja tapahtuu, että heidän huutonsa kuuluu, aivan heidän sanojensa yksinkertaisuuden mukaisesti.

3:21 Heidän uskonsa tähden heidän sanansa lähtevät minun suustani heidän veljillensä, jotka ovat sinun kupeidesi hedelmää; ja heidän sanojensa heikkouden minä teen vahvaksi heidän uskossaan, jotta minun liittoni, jonka minä tein sinun isiesi kanssa, muistettaisiin.

3:22 Ja nyt, katso, poikani Joosef, tällä tavoin muinainen isäni profetoi.

23 Sen vuoksi sinä olet siunattu tämän liiton tähden, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä, sillä he kuulevat kirjan sanoja.

3:24 Ja heidän keskuudestaan on nouseva yksi voimallinen, joka tekee paljon hyvää sekä sanoin että teoin, sillä hän on Jumalan käsissä väline, joka suurella uskolla tekee voimallisia ihmeitä ja tekee sitä, mikä on suurta Jumalan silmissä, saaden aikaan paljon Israelin huoneen ja sinun veljesi jälkeläisten palauttamiseksi entiseen asemaansa.

3:25 Ja nyt, sinä olet siunattu, Joosef. Katso, sinä olet pieni; kuule sen vuoksi veljesi Nefin sanoja, niin sinulle tapahtuu niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen puhunut. Muista kuolevan isäsi sanat. Amen.

LUKU 4

(Noin 589-570 eKr.)

4:1 Ja nyt minä, Nefi, puhun profetioista, joita isäni puhui Joosefista, joka vietiin Egyptiin.

4:2 Sillä katso, hän totisesti profetoi kaikista jälkeläisistään. Eikä ole monia suurempia profetioita kuin ne, jotka hän kirjoitti. Ja hän profetoi meistä ja meidän tulevista sukupolvistamme, ja ne on kirjoitettu pronssilevyihin.

4:3 Ja nyt, kun isäni oli lakannut puhumasta Joosefin profetioista, hän kutsui Lamanin lapset, hänen poikansa ja tyttärensä, ja sanoi heille: Katso, poikani ja tyttäreni, te, jotka olette esikoiseni poikia ja tyttäriä, minä tahdon, että kallistatte korvanne minun sanoilleni.

4:4 Sillä Herra Jumala on sanonut, että mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa; ja mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun edestäni.

4:5 Mutta katso, poikani ja tyttäreni, minä en voi mennä hautaani jättämättä siunausta teille, sillä katso, minä tiedän, että jos teidät kasvatetaan tielle, jota teidän tulee kulkea, te ette siltä poikkea.

4:6 Ja nyt, jos teidät kirotaan, katso, minä jätän teille siunaukseni, niin että kirous otetaan teiltä pois ja pannaan vastattavaksi vanhempienne päälle.

4:7 Sen vuoksi, minun siunaukseni tähden Herra Jumala ei salli, että te hukutte; sen vuoksi hän on armollinen teille ja jälkeläisillenne ikuisesti.

4:8 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta Lamanin pojille ja tyttärille, hän käski tuoda Lemuelin pojat ja tyttäret eteensä.

4:9 Ja hän puhui heille sanoen: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette toisen poikani poikia ja tyttäriä; katso, minä jätän teille saman siunauksen, jonka jätin Lamanin pojille ja tyttärille; sen vuoksi teitä ei hävitetä kokonaan, vaan lopulta jälkeläisenne tulevat siunatuiksi.

4:10 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta heille, katso, hän puhui Ismaelin pojille, niin, ja vieläpä koko hänen perhekunnalleen.

4:11 Ja lakattuaan puhumasta heille hän puhui Samille sanoen: Siunattuja olette sinä ja sinun jälkeläisesi, sillä sinä olet perivä maan veljesi Nefin lailla. Ja sinun jälkeläisesi luetaan hänen jälkeläistensä joukkoon; ja sinusta tulee veljesi kaltainen, ja sinun jälkeläisistäsi hänen jälkeläistensä kaltaisia; ja sinä olet siunattu koko elinaikasi.

4:12 Ja tapahtui, että kun isäni Lehi oli puhunut koko perhekunnalleen sydämensä tunteiden ja hänessä olevan Herran Hengen mukaisesti, hän kävi vanhaksi. Ja tapahtui, että hän kuoli, ja hänet haudattiin.

4:13 Ja tapahtui, ettei kulunut montakaan päivää hänen kuolemastaan, kun Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat vihastuivat minulle Herran nuhteiden vuoksi.

4:14 Sillä minun, Nefin, oli pakko puhua heille hänen sanansa mukaisesti; sillä minä olin puhunut heille monia asioita, ja samoin isäni ennen kuolemaansa; monia niistä sanoista on kirjoitettu toisiin levyihini, sillä historiallisempi osa on kirjoitettu toisiin levyihini.

4:15 Ja näihin minä kirjoitan sitä, mitä sielussani on, ja monia niistä kirjoituksista, jotka on kaiverrettu pronssilevyihin. Sillä minun sieluni iloitsee kirjoituksista, ja minun sydämeni pohdiskelee niitä ja kirjoittaa niitä lasteni opiksi ja hyödyksi.

4:16 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, mikä on Herran, ja minun sydämeni pohdiskelee alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut.

4:17 Kuitenkin, huolimatta Herran suuresta hyvyydestä, kun hän on näyttänyt minulle suuret ja ihmeelliset tekonsa, sydämeni huudahtaa: Oi, minä kurja ihminen! Niin, minun sydämeni murehtii lihani tähden, sieluni suree pahojen tekojeni tähden.

4:18 Minä olen saarroksissa kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti kietoutuvat minuun.

4:19 Ja kun haluan riemuita, sydämeni huokaa syntieni tähden; kuitenkin minä tiedän, keneen olen turvannut.

4:20 Minun Jumalani on ollut minun tukeni; hän on johdattanut minut ahdinkojeni lävitse erämaassa, ja hän on varjellut minua suuren syvyyden vesillä.

4:21 Hän on täyttänyt minut rakkaudellansa, jopa niin että se kuluttaa lihaani.

4:22 Hän on saattanut viholliseni häpeään, niin että on saattanut heidät vapisemaan minun edessäni.

4:23 Katso, hän on kuullut huutoni päivällä, ja hän on antanut minulle näyissä tietoa yöaikaan.

4:24 Ja päivällä minä olen rohkaistunut voimallisessa rukouksessa hänen edessään; niin, ääneni minä olen lähettänyt korkeuteen; ja enkelit tulivat alas ja palvelivat minua.

4:25 Ja hänen Henkensä siivillä minun ruumiini on viety tavattoman korkeille vuorille. Ja minun silmäni ovat nähneet suuria asioita, niin, nimittäin liiankin suuria ihmiselle; sen tähden minua kiellettiin kirjoittamasta niitä.

4:26 Oi, jos siis olen nähnyt niin suuria asioita, jos Herra alentaen itsensä ihmislasten puoleen on tullut ihmisten luokse niin suurella armolla, miksi minun sydämeni itkisi ja sieluni viipyisi murheen laaksossa ja lihani riutuisi ja voimani herpaantuisi ahdinkojeni tähden?

4:27 Ja miksi minä antautuisin syntiin lihani tähden? Niin, miksi minä antaisin periksi kiusauksille, niin että Paholainen saisi sijaa sydämessäni hävittääkseen rauhani ja ahdistaakseen sieluani? Miksi olen vihoissani viholliseni tähden?

4:28 Herää, sieluni! Älä enää näänny synnin tähden. Riemuitse, oi sydämeni, äläkä enää anna sijaa sieluni viholliselle.

4:29 Älä enää vihastu vihollisteni tähden. Älä herpaannuta voimaani ahdinkojeni tähden.

4:30 Riemuitse, oi sydämeni, ja huuda Herran puoleen ja sano: Oi Herra, minä ylistän sinua ikuisesti; niin, minun sieluni riemuitsee sinussa, minun Jumalani ja pelastukseni kallio.

4:31 Oi Herra, lunastathan sieluni? Pelastathan minut vihollisteni käsistä? Teethän minut sellaiseksi, että vapisen synnin ilmaantuessa?

4:32 Olkoot helvetin portit alati minulta suljetut, sillä sydämeni on särkynyt ja mieleni on murtunut! Oi Herra, ethän sulje vanhurskautesi portteja edestäni, jotta voisin kulkea syvän laakson polkua, jotta voisin pysyä tiukasti tasaisella tiellä!

4:33 Oi Herra, kiedothan minut vanhurskautesi viitaan! Oi Herra, valmistathan minulle pakotien vihollisteni edeltä! Teethän polkuni suoraksi edessäni! Ethän aseta kompastuskiveä tielleni, vaan raivaathan tien edessäni etkä tuki minun tietäni vaan viholliseni tiet.

4:34 Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun turvaan ikuisesti. Minä en pane turvaani lihan käsivarteen, sillä minä tiedän, että kirottu on se, joka panee turvansa lihan käsivarteen. Niin, kirottu on se, joka panee turvansa ihmiseen tai tekee lihan käsivarreksensa.

4:35 Niin, minä tiedän, että Jumala antaa auliisti sille, joka pyytää. Niin, minun Jumalani antaa minulle, jos en ano väärin; sen tähden minä korotan ääneni sinun puoleesi; niin, minä huudan sinun puoleesi, Jumalani, vanhurskauteni kallio. Katso, minun ääneni on ikuisesti kohoava sinun puoleesi, sinä kallioni ja ikuinen Jumalani. Aamen.

LUKU 5

(Noin 569-559 eKr.)

5:1 Katso, tapahtui, että minä, Nefi, huusin paljon Herran, Jumalani, puoleen veljieni vihan tähden.

5:2 Mutta katso, heidän vihansa minua vastaan yltyi, niin että he tavoittelivat henkeäni.

5:3 Niin, he nurisivat minua vastaan sanoen: Meidän nuorempi veljemme aikoo hallita meitä, ja meillä on ollut paljon koettelemusta hänen tähtensä; surmatkaamme sen vuoksi nyt hänet, ettei meitä enempää ahdistettaisi hänen sanojensa tähden. Sillä katso, me emme halua häntä hallitsijaksemme, sillä meidän, jotka olemme vanhempia veljiä, kuuluu hallita tätä kansaa.

5:4 Nyt minä en kirjoita näihin levyihin joka sanaa, jonka he sanoivat nuristessaan minua vastaan, vaan minulle riittää, kun sanon, että he tavoittelivat henkeäni.

5:5 Ja tapahtui, että Herra kehotti minua, Nefiä, lähtemään heidän luotaan ja pakenemaan erämaahan, ja kaikkia niitä, jotka halusivat lähteä mukaani.

5:6 Sen vuoksi tapahtui, että minä, Nefi, otin perheeni sekä Soramin ja hänen perheensä ja vanhemman veljeni Samin ja hänen perheensä ja nuoremmat veljeni Jaakobin ja Joosefin sekä sisareni ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani. Ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani, olivat niitä, jotka uskoivat Jumalan varoituksiin ja ilmoituksiin; sen vuoksi he kuulivat sanojani.

5:7 Ja me otimme telttamme ja kaiken, mitä vain saatoimme ottaa, ja matkasimme erämaassa monen päivän ajan. Ja matkattuamme monen päivän ajan me pystytimme telttamme.

5:8 Ja väkeni tahtoi meidän antavan sille paikalle nimeksi Nefi; sen vuoksi me nimitimme sen Nefiksi.

- 5:9 Ja kaikki ne, jotka olivat minun kanssani, ryhtyivät nimittämään itseään Nefin kansaksi.
- 5:10 Ja me noudatimme tarkoin Herran tuomioita ja säädöksiä ja käskyjä kaikessa Mooseksen lain mukaan.
- 5:11 Ja Herra oli meidän kanssamme, ja me menestymme suuresti; sillä me kylvimme siemeniä ja korjasimme runsaan sadon. Ja me aloimme kasvattaa katraita ja laumoja ja kaikenlaisia eläimiä.
- 5:12 Ja minä, Nefi, olin ottanut mukaani myös aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sekä pallon eli suunnannäyttäjän, jonka Herran käsi oli valmistanut isälleni, niin kuin on kirjoitettu.
- 5:13 Ja tapahtui, että me aloimme menestyä suuresti ja lisääntyä maassa.
- 5:14 Ja minä, Nefi, otin Labanin miekan ja tein sen mallin mukaisesti monta miekkaa, ettei vain se kansa, jota nyt kutsuttiin lamanilaisiksi, mitenkään kävisi kimppuumme ja hävittäisi meitä; sillä minä tiesin heidän vihansa minua ja lapsiani ja kaikkia niitä kohtaan, joita kutsuttiin kansakseni.
- 5:15 Ja minä opetin kansani rakentamaan rakennuksia ja käsittelemään kaikenlaista puuta ja rautaa ja kuparia ja pronssia ja terästä ja kultaa ja hopeaa ja kallisarvoisia metalleja, joita oli runsaasti.
- 5:16 Ja minä, Nefi, rakensin temppelin; ja minä rakensin sen Salomon temppelin tapaan, paitsi että sitä ei rakennettu niin monista kalleuksista, sillä niitä ei ollut maasta saatavissa; sen vuoksi sitä ei voitu rakentaa Salomon temppelin kaltaiseksi. Mutta rakennustapa oli samanlainen kuin Salomon temppelin, ja se oli tavattoman hienoa tekoa.
- 5:17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sain kansani ahkeroimaan ja tekemään työtä käsillensä.
- 5:18 Ja tapahtui, että he tahtoivat minut kuninkaaksensa. Mutta minä, Nefi, en halunnut, että heillä olisi kuningas; kuitenkin tein heidän hyväkseen sen mitä vallassani oli.
- 5:19 Ja katso, veljilleni olivat toteutuneet ne Herran sanat, jotka hän puhui heistä sanoen, että minä olisin heidän johtajansa ja opettajansa. Ja nyt, minä olin ollut heidän johtajansa ja opettajansa, Herran käskyjen mukaisesti, aina siihen asti, kunnes he tavoittelivat minun henkeäni.
- 5:20 Ja nyt, toteutui Herran sana, jonka hän puhui minulle sanoen: Mikäli he eivät kuule sinun sanojasi, heidät erotetaan pois Herran edestä. Ja katso, heidät erotettiin pois hänen edestään.
- 5:21 Ja hän oli saattanut kirouksen, niin, nimittäin ankaran kirouksen, tulemaan heidän päällensä heidän pahuutensa tähden. Sillä katso, he olivat paaduttaneet sydämensä häntä vastaan, niin että heistä oli tullut kuin piikiveä; ja nyt, koska he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja ihastuttavia, niin jotta he eivät olisi viettelyksenä kansalleni, Herra Jumala muutti heidän ihonsa mustaksi.
- 5:22 Ja näin sanoo Herra Jumala: Minä teen heidät inhottaviksi sinun kansallesi, elleivät he tee parannusta pahoista teoistansa.
- 5:23 Ja kirottuja ovat sen jälkeläiset, joka sekaantuu heidän jälkeläisiinsä, sillä heidät kirotaan, vieläpä samalla kirouksella. Ja Herra puhui niin, ja niin tapahtui.
- 5:24 Ja heidän päällään olevan kirouksen tähden heistä tuli joutilas kansa, täynnä ilkeyttä ja kataluutta, ja he metsästivät erämaassa petoeläimiä.
- 5:25 Ja Herra Jumala sanoi minulle: Heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi, herättämään heidät muistamaan minua; ja elleivät he muista minua ja kuule minun sanojani, he kurittavat heitä jopa niin, että he tuhoutuvat.
- 5:26 Ja tapahtui, että minä, Nefi, vihin Jaakobin ja Joosefin papeiksi ja opettajiksi kansani maahan.

5:27 Ja tapahtui, että me elimme onnellisina.

5:28 Ja kolmekymmentä vuotta oli kulunut siitä, kun me lähdimme Jerusalemissa. {569 eKr.}

5:29 Ja minä, Nefi, olin kirjoittanut valmistamiini levyihin kansani aikakirjaa tähän asti.

5:30 Ja tapahtui, että Herra Jumala sanoi minulle: Valmista toiset levyt, ja kaiverra niihin paljon sellaista, mikä on hyvää minun silmissäni, kansasi hyödyksi.

5:31 Sen vuoksi minä, Nefi, ollakseni kuuliainen Herran käskyille, menin ja valmistin nämä levyt, joihin olen kaivertanut nämä asiat.

5:32 Ja minä kaiversin sellaista, mikä on mieluisaa Jumalalle. Ja jos minun kansani on mieltynyt siihen, mikä on Jumalan, se mieltyy kaiverruksiini, jotka ovat näissä levyissä.

5:33 Ja jos kansani haluaa tuntea tarkemmin kansani historiaa, sen täytyy tutkia toisia levyjäni.

5:34 Ja minulle riittää, kun sanon, että neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ja meillä oli jo ollut sotia ja kiistoja veljemme kanssa. {559 eKr.}

LUKU 6

(Noin 559-545 eKr.)

6:1 Nefin veljen Jaakobin sanat, jotka hän puhui Nefin kansalle:

6:2 Katso, rakkaat veljeni, Jumala on kutsunut minut, Jaakobin, ja minut on asetettu hänen pyhän järjestyksensä mukaan, ja minut on vihkinnyt veljeni Nefi, johon te katsotte kuninkaana eli suojelijana ja jonka turvaan te luotatte, katso, te tiedätte, että minä olen puhunut teille tavattoman monia asioita.

6:3 Kuitenkin minä puhun teille jälleen, sillä minä haluan teidän sielujenne parasta. Niin, minulla on suuri huoli teistä, ja te itse tiedätte, että on aina ollut. Sillä minä olen kehottanut teitä hyvin hartaasti, ja minä olen opettanut teille isäni sanoja, ja minä olen puhunut teille kaikesta siitä, mitä on kirjoitettu, maailman luomisesta alkaen.

6:4 Ja nyt, katso, minä haluan puhua teille siitä, mikä on ja mikä on tuleva; sen vuoksi minä luen teille Jesajan sanoja. Ja ne ovat sanat, jotka veljeni on halunnut minun puhuvan teille. Ja minä puhun teille oman itsenne tähden, jotta oppisitte Jumalanne nimen ja ylistäisitte sitä.

6:5 Ja nyt, sanat, jotka aion lukea, ovat Jesajan sanat, jotka hän puhui koko Israelin huoneesta; sen vuoksi niitä voidaan soveltaa teihin, sillä te olette Israelin huonetta. Ja on paljon sellaista, mitä Jesaja on puhunut, mitä voidaan soveltaa teihin, koska te olette Israelin huonetta.

6:6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan viirini kansoille; ja he tuovat poikiasi sylissään ja kantavat tyttäriäsi olkapäillään.

6:7 Ja kuninkaasta tulee sinulle kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

6:8 Ja nyt minä, Jaakob, haluan puhua jonkin verran näistä sanoista. Sillä katso, Herra on näyttänyt minulle, että ne, jotka olivat Jerusalemissa, mistä me tulimme, on surmattu ja viety pois vankeina.

6:9 Kuitenkin Herra on näyttänyt minulle, että he palaisivat takaisin. Ja hän on näyttänyt minulle myös, että Herra Jumala, Israelin Pyhä, on ilmoittava itsensä heille lihassa; ja sen jälkeen kun hän

ilmoittaisi itsensä, he ruoskisivat häntä ja ristiinnaulitsivat hänet, sen enkelin sanojen mukaan, joka puhui siitä minulle.

6:10 Ja kun he ovat paaduttaneet sydämensä ja niskoitelleet Israelin Pyhää vastaan, katso, Israelin Pyhän tuomiot tulevat heidän päälleen. Ja tulee aika, jolloin heitä lyödään ja ahdistetaan.

6:11 Ja nyt, kun heitä on ajettu sinne tänne -- sillä näin enkeli sanoi -- monia ahdistetaan lihassa, eikä heidän sallita menehtyä uskollisten rukousten tähden; heidät hajotetaan ja heitä lyödään ja vihataan, mutta kuitenkin Herra on oleva heille armollinen, niin että kun he tulevat tuntemaan Lunastajansa, heidät kootaan jälleen yhteen perintömaihinsa.

6:12 Ja siunattuja ovat pakanat, he, joista profeetta on kirjoittanut; sillä katso, jos he tekevät parannuksen eivätkä taistele Siionia vastaan eivätkä liity siihen suureen ja iljettävään kirkkoon, he pelastuvat; sillä Herra Jumala on toteuttava liittonsa, jotka hän on tehnyt lastensa kanssa; ja tästä syystä profeetta on kirjoittanut nämä asiat.

6:13 Ja nyt ne, jotka taistelevat Siionia ja Herran liittokansaa vastaan, joutuvat nuolemaan tomun heidän jaloistaan; eikä Herran kansa joudu häpeään. Sillä Herran kansa ovat ne, jotka häntä odottavat; sillä he odottavat yhä Messiaan tulemistä.

6:14 Ja katso, profeetan sanojen mukaan Messias on jälleen toisen kerran ryhtyvä voittamaan heitä takaisin; sen vuoksi hän ilmoittaa itsensä heille voimassa ja suuressa kirkkaudessa, heidän vihollistensa tuhoksi, kun tulee se aika, jolloin he uskovat häneen; eikä hän hävitä ketään, joka uskoo häneen.

6:15 Ja ne, jotka eivät usko häneen, hävitetään tulella ja rajuilmalla ja maanjäristyksillä ja verenvuodatuksilla ja ruttotaudilla ja nälänhädällä. Ja he tulevat tietämään, että Herra on Jumala, Israelin Pyhä.

6:16 Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko laillinen vanki?

6:17 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan, sillä Väkevä Jumala vapauttaa liittokansansa. Sillä näin sanoo Herra: Minä taistelen niitä vastaan, jotka sinua vastaan taistelevat --

6:18 ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; ja he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

LUKU 7

(Vertaa Jesaja 50. Noin 559-545 eKr.)

7:1 Niin, sillä näin sanoo Herra: Olenko minä lähettänyt sinut pois, tai olenko minä sinut iäksi karkottanut? Sillä näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja? Kenen luokse minä olen sinut lähettänyt, tai kenelle velkojalleni minä olen teidät myynyt? Niin, kenelle olen teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette myyneet itse itsenne, ja teidän rikkomustenne tähden äitinne on lähetetty pois.

7:2 Ja nyt, kun saavuin, ei ollut ketään; kun kutsuin, niin ei ollut ketään vastaamassa. Oi Israelin huone, onko minun käteni käynyt liian lyhyeksi lunastamaan, tai olenko minä voimaton vapauttamaan? Katso, nuhtelullani minä kuivaan meren, minä teen heidän virtansa autiomaaksi ja saatan niiden kalat lemuamaan, koska vedet ovat kuivuneet, ja ne kuolevat janoon.

7:3 Minä puen taivaat mustiin, ja säkkikankaaseen minä ne verhoan.

7:4 Herra Jumala on antanut minulle oppineiden kielen, jotta taitaisin puhua sanan ajallansa sinulle, oi Israelin huone. Kun olet uupunut, hän herättää aamu aamulta. Hän herättää korvani kuulemaan oppineiden tavoin.

7:5 Herra Jumala on aukaissut minun korvani, enkä minä kapinoinut enkä kääntynyt pois.

7:6 Minä annoin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi. Minä en kätkenyt kasvojeni häväistykseltä ja sylkäisyltä.

7:7 Sillä Herra Jumala auttaa minua, sen tähden minua ei saateta häpeään. Sen tähden olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi, ja minä tiedän, etten joudu häpeään.

7:8 Ja Herra on lähellä, ja hän osoittaa syyttömyyteni. Kuka tahtoo kiistellä kanssani? Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastustajani? Tulloon hän lähelleni, niin minä yön hänet suuni voimalla.

7:9 Sillä Herra Jumala auttaa minua. Ja kaikki ne, jotka tuomitsevat minut, katso, kaikki he käyvät vanhoiksi kuin vaate, ja koi syö heidät.

7:10 Kuka teistä on se, joka pelkää Herraa ja joka tottelee hänen palvelijansa ääntä mutta joka vaeltaa pimeydessä ja on valoa vailla?

7:11 Katso, kaikki te, jotka sytytätte liekin ja jotka ympäröitte itsenne kipinöillä, vaeltakaa oman tulenne valossa ja kipinöissä, jotka itse sytytätte. Tämän te saatte minun kädestäni: te laskeudutte murheisina lepoon.

LUKU 8

(Vertaa Jesaja 51 ja 52:1-2. Noin 559-545 eKr.)

8:1 Kuulkaa minua, te, jotka tavoittelette vanhurskautta. Katsokaa sitä kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja sitä kaivosonkaloa, josta teidät on kaivettu.

8:2 Katsokaa Abrahamia, isäanne, ja Saaraa, häntä joka teidät synnytti; sillä minä kutsuin hänet, Abrahamin, yksinään ja siunasin hänet.

8:3 Sillä Herra lohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikkia sen autioita paikkoja; ja hän tekee sen autiomaan Eedenin kaltaiseksi ja sen aron kuin Herran puutarhaksi. Riemu ja ilo on oleva siellä, kiitos ja ylistyslaulu.

8:4 Kuule minua, kansani, ja kallista minulle korvasi, oi kansakuntani; sillä laki lähtee minusta, ja minä säädän oikeuteni kansojen valoksi.

8:5 Minun vanhurskauteni on lähellä, minun pelastukseni on lähtenyt matkaan, ja minun käsivarteni on tuomitseva kansan. Saaret odottavat minua, ja minun käsivarteeni ne turvaavat.

8:6 Kohottakaa katseenne taivaita kohden, ja katselkaa maata alhaalla; sillä taivaat katoavat pois kuin savu, ja maa käy vanhaksi kuin vaate; ja sen asukkaat kuolevat samalla tavalla. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti eikä minun vanhurskauteni häviä.

8:7 Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämeen minä olen kirjoittanut lakini; älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkääkä säikkykö heidän herjauksiaan.

8:8 Sillä koi syö heidät niin kuin vaatteen, ja toukka syö heitä kuin villaa. Mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti ja minun pelastukseni polvesta polveen.

8:9 Herää, herää! Pukeudu voimaan, oi Herran käsivarsi; herää niin kuin muinaisina päivinä. Etkö sinä ole se, joka on iskenyt hengiltä Rahabin ja haavoittanut lohikäärmettä?

8:10 Etkö sinä ole se, joka on kuivannut meren, suuren syvyyden vedet; joka on muuttanut meren syvänteet tieksi lunastettujen kulkea yli?

8:11 Ja nyt, Herran lunastetut palaavat ja tulevat laulaen Siioniin; ja heidän päällensä on ikuinen riemu ja pyhyys, ja he saavat ilon ja riemun; murhe ja suru pakenevat.

8:12 Minä olen, niin, minä olen teidän lohduttajanne. Katso, kuka sinä olet, että pelkää ihmistä, joka on kuoleva, ja ihmislasta, jonka käy niin kuin ruohon?

8:13 Ja unohdat Herran, Luojasi, joka on levittänyt auki taivaat ja laskenut maan perustukset, ja olet pelännyt alati joka päivä sortajan raivoa, niin kuin hän olisi valmis tuhoamaan? Ja missä on sortajan raivo?

8:14 Vangittu maanpakolainen pääsee pian vapaaksi, eikä hän kuole vankikuoppaan eikä häneltä puutu leipää.

8:15 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, jonka aallot pauhasivat; Herra Sebaot on minun nimeni.

8:16 Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi ja kätkenyt sinut käteni varjoon pystyttäakseni taivaat ja laskeakseni maan perustukset ja sanoakseni Siionille: Katso, sinä olet minun kansani.

8:17 Herää, herää, nouse, oi Jerusalem, joka olet juonut Herran kädestä hänen kiivautensa maljan -- sinä olet juonut vavistuksen maljan pohjasakat viimeiseen pisaraan.

8:18 Eikä ketään taluttajaa kaikkien niiden poikien joukossa, jotka hän on synnyttänyt; ei ketään käteen tarttuvaa kaikissa niissä pojissa, jotka hän on kasvattanut.

8:19 Nämä kaksi poikaa ovat tulleet luoksesi sinua säälimään -- hävitystäsi ja tuhoasi ja nälkää ja miekkaa -- ja kenen avulla minä sinua lohdutan?

8:20 Sinun poikasi ovat taintuneet näitä kahta lukuun ottamatta; he makaavat kaikkien katujen päässä; kuin villihärkä verkossa, he ovat täynnä Herran kiivautta, sinun Jumalasi nuhdetta.

8:21 Kuule siis nyt tätä, sinä poloinen ja päihtynyt, vaikka et viinistä:

8:22 Näin sanoo sinun Herrasi: Herra ja sinun Jumalasi ajaa kansansa asiaa; katso, minä olen ottanut pois sinun kädestäsi vavistuksen maljan, kiivauteni maljan pohjasakat; sinun ei enää tarvitse juoda siitä.

8:23 Vaan minä panen sen sinun ahdistajiesi käteen, niiden, jotka ovat sanoneet sielullesi: Kumarru maahan, että voimme kulkea ylitse! -- Ja sinä olet antanut ruumiisi maankamaraksi ja kaduksi kulkijoille.

8:24 Herää, herää, pukeudu voimaasi, oi Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki; sillä vastedes ei tule sinun sisällesi enää ympärileikkaamatonta eikä epäpuhdasta.

8:25 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu, oi Jerusalem; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion!

LUKU 9

(Noin 559-545 eKr.)

9:1 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen lukenut nämä, jotta te tietäisitte Herran liitoista, jotka hän on tehnyt koko Israelin huoneen kanssa --

9:2 jotka hän on puhunut juutalaisille pyhien profeettojensa suulla aina alusta asti, polvesta polveen, kunnes tulee aika, jolloin heidät tuodaan takaisin Jumalan tosi kirkkoon ja lammastarhaan, kun heidät kootaan kotiin perintömaihinsa ja asetetaan asumaan kaikkiin lupauksen maihinsa.

9:3 Katso, rakkaat veljeni, minä puhun teille tämän, jotta te riemuitsisitte ja nostaisitte pääne ikuisesti niiden siunausten tähden, jotka Herra Jumala suo teidän lapsillenne.

9:4 Sillä minä tiedän, että te olette tutkineet paljon, monet teistä, tietääksenne tulevista asioista; sen vuoksi minä tiedän teidän tietävän, että meidän lihamme täytyy kuihtua ja kuolla; kuitenkin me saamme ruumiissamme nähdä Jumalan.

9:5 Niin, minä tiedän teidän tietävän, että hän näyttäytyy ruumiissa niille, jotka ovat Jerusalemissa, mistä me tulimme; sillä on tarpeen, että se tapahtuu heidän keskuudessaan; sillä on välttämätöntä, että suuri Luoja sallii itsensä tulla ihmisen alamaiseksi lihassa ja kuolee kaikkien ihmisten puolesta, jotta kaikki ihmiset voisivat tulla hänen alamaisikseen.

9:6 Sillä koska kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, suuren Luojan armollisen suunnitelman toteuttamiseksi on oltava ylösnousemuksen voima, ja ylösnousemuksen on tullava ihmisen osaksi lankeemuksen tähden; ja lankeemus tuli rikkomuksen tähden; ja koska ihmisestä tuli langennut, hänet erotettiin pois Herran edestä.

9:7 Sen vuoksi on oltava ääretön sovitus -- ellei olisi ääretöntä sovitusta, tämä katoava ei voisi pukeutua katoamattomaan. Sen vuoksi ensimmäisen tuomion, joka kohtasi ihmistä, olisi täytynyt jäädä voimaan loputtomasti. Ja jos niin, tämä liha olisi joutunut äitiinsä maahan lahoamaan ja hajoamaan ollakseen enää nousematta.

9:8 Oi Jumalan viisautta, hänen laupeuttaan ja armoaan! Sillä katso, ellei liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaisuuteen, joka lankesi iankaikkisen Jumalan edestä ja tuli Perkeleeksi, ollakseen enää nousematta.

9:9 Ja meidän henkemme olisi täytynyt tulla hänen kaltaisekseen ja meistä olisi täytynyt tulla riivaajia, Perkeleen enkeleitä, niin että olisimme joutuneet suljetuiksi pois Jumalamme edestä ja jäämään valheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin, niin, sen olennon luo, joka petti ensimmäiset vanhempamme ja joka muuttaa itsensä miltei valon enkeliksi ja yllyttää ihmislapsia salaisiin murhaliittoihin ja kaikenlaisiin salaisiin pimeyden tekoihin.

9:10 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme hyvyys, hänen, joka valmistaa meille pakokeinon tämän kauhean hirviön otteesta, eli tuon hirviön, kuoleman ja helvetin, jota minä kutsun ruumiin kuolemaksi ja myös hengen kuolemaksi.

9:11 Ja meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, vapautuskeinon ansiosta tämä kuolema, josta minä olen puhunut, joka on ajallinen, luovuttaa kuolleensa; tämä kuolema on hauta.

9:12 Ja tämä kuolema, josta olen puhunut, joka on hengellinen kuolema, luovuttaa kuolleensa; tämä hengellinen kuolema on helvetti; sen vuoksi kuoleman ja helvetin on luovutettava kuolleensa, ja helvetin on luovutettava vangitut henkensä, ja haudan on luovutettava vangitut ruumiinsa, ja ihmisten ruumis ja henki yhdistetään jälleen toisiinsa, ja se tapahtuu Israelin Pyhän ylösnousemuksen voimasta.

9:13 Oi kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma! Sillä toisaalta Jumalan paratiisin on luovutettava vanhurskaiden henget, ja haudan on luovutettava vanhurskaiden ruumiit, ja henki ja ruumis yhdistetään jälleen, ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja kuolemattomia, ja he ovat eläviä sieluja, joilla on täydellinen tieto, kuten meillä lihassa, paitsi että meidän tietomme tulee täydelliseksi.

9:14 Ja niin meillä on oleva täydellinen tieto kaikesta syyllisyydestämme ja epäpuhtaudestamme ja alastomuudestamme; ja vanhurskailla on oleva täydellinen tieto ilostaan ja vanhurskaudesta, ja he ovat puetetut puhtauteen, niin, nimittäin vanhurskauden viittaan.

9:15 Ja tapahtuu, että kun kaikki ihmiset ovat siirtyneet tästä ensimmäisestä kuolemasta elämään, koska heistä on tullut kuolemattomia, heidän täytyy saapua Israelin Pyhän tuomioistuimen eteen; ja sitten tulee tuomio, ja silloin heidät on tuomittava Jumalan pyhän tuomion mukaisesti.

9:16 Ja niin totta kuin Herra elää, sillä Herra Jumala on näin puhunut, ja se on hänen iankaikkinen sanansa, joka ei voi kadota, että ne, jotka ovat vanhurskaita, ovat edelleenkin vanhurskaita, ja ne, jotka ovat saastaisia, ovat edelleenkin saastaisia; ja nyt, ne, jotka ovat saastaisia, ovat Perkele ja hänen enkelinsä, ja he joutuvat ikuiseseen tuleen, joka on heille valmistettu; ja heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti ja vailla loppua.

9:17 Oi meidän Jumalamme suuruutta ja oikeudenmukaisuutta! Sillä hän toteuttaa kaikki sanansa, ja ne ovat lähteneet hänen suustansa, ja hänen lakinsa on täytyttävä.

9:18 Mutta katso, vanhurskaat, Israelin Pyhän pyhät, ne, jotka ovat uskoneet Israelin Pyhään, ne, jotka ovat kestäneet maailman ristiä ja halveksineet sen häväistystä, he perivät Jumalan valtakunnan, joka on ollut valmistettuna heille maailman perustamisesta asti, ja heidän ilonsa on täysi ikuisesti.

9:19 Oi meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, armon suuruutta! Sillä hän pelastaa pyhänsä tuolta kauhealta hirviöltä, Perkeleeltä, ja kuolemalta ja helvetiltä, ja siitä tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina.

9:20 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme pyhyys! Sillä hän tietää kaiken, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.

9:21 Ja hän tulee maailmaan voidakseen pelastaa kaikki ihmiset, jos he kuulevat hänen ääntään; sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon tuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat Aadamin sukuun.

9:22 Ja hän kärsii tämän, jotta ylösnousemus tulisi kaikkien ihmisten osaksi, jotta kaikki seisoisivat hänen edessään suurena tuomiopäivänä.

9:23 Ja hän käskää kaikkia ihmisiä, että heidän on tehtävä parannus ja otettava kaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, tai muuten heitä ei voida pelastaa Jumalan valtakuntaan.

9:24 Ja elleivät he tee parannusta ja usko hänen nimeensä ja ota kastetta hänen nimeensä ja kestä loppuun asti, heidät on tuomittava, sillä Herra Jumala, Israelin Pyhä, on näin puhunut.

9:25 Ja nyt, hän on antanut lain; ja missä lakia ei ole annettu, siinä ei ole rangaistusta; ja missä ei ole rangaistusta, siinä ei ole tuomiota; ja missä ei ole tuomiota, siinä Israelin Pyhän armoteoilla on oikeus heihin, sovituksen tähden; sillä he ovat vapautettuja hänen voimansa avulla.

9:26 Sillä sovitus tyydyttää hänen oikeudenmukaisuutensa vaatimukset kaikkiin niihin nähden, joille lakia ei ole annettu, niin että he ovat vapautettuja tuon kauhean hirviön, kuoleman ja helvetin ja Perkeleen, vallasta ja tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina; ja heidät tuodaan takaisin sen Jumalan luokse, joka antoi heille hengen ja joka on Israelin Pyhä.

9:27 Mutta voi sitä, jolle laki on annettu, niin, jolla on kaikki Jumalan käskyt niin kuin meillä ja joka rikkoo niitä ja joka tuhlaa koetusaikansa, sillä kauhea on hänen tilansa!

9:28 Oi tuota Paholaisen viekasta suunnitelmaa! Oi ihmisten turhamaisuutta ja heikkoutta ja järjettömyyttä! Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina eivätkä kuule Jumalan neuvoa, sillä he panevat sen syrjään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän viisautensa on järjettömyyttä, eikä se heitä hyödytä. Ja he hukkuvat.

9:29 Mutta on hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja.

9:30 Mutta voi rikkaita, jotka ovat rikkaita maailman tavarasta. Sillä rikkautensa tähden he halveksivat köyhiä, ja he vainoavat sävyisiä, ja heidän sydämensä on heidän aarteissaan; sen vuoksi heidän aarteensa on heidän jumalansa. Ja katso, heidän aarteensakin katoaa heidän mukanaan.

9:31 Ja voi kuuroja, jotka eivät tahdo kuulla; sillä he hukkuvat.

9:32 Voi sokeita, jotka eivät tahdo nähdä, sillä hekin hukkuvat.

9:33 Voi sydämeltään ympärileikkaamattomia, sillä tieto heidän pahoista teoistansa vaivaa heitä viimeisenä päivänä.

9:34 Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas helvettiin.

9:35 Voi murhaajaa, joka tarkoituksellisesti tappaa, sillä hän on kuoleva.

9:36 Voi niitä, jotka harjoittavat haureutta, sillä heidät syöstään alas helvettiin.

9:37 Niin, voi niitä, jotka palvovat epäjumalia, sillä kaikkien riivaajien Riivaaja on mieltynyt heihin.

9:38 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka kuolevat synneissään, sillä heidän pitää palata Jumalan luokse ja nähdä hänen kasvonsa ja jäädä synteihinsä.

9:39 Oi rakkaat veljeni, muistakaa, kuinka kauheaa on rikkoa tuota pyhää Jumalaa vastaan sekä kuinka kauheaa on taipua tuon viekastelijan houkutuksiin. Muistakaa: lihallinen mieli tuottaa kuoleman ja hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän.

9:40 Oi rakkaat veljeni, kallistakaa korvanne minun sanoilleni. Muistakaa Israelin Pyhän suuruus. Älkää sanoko, että minä olen puhunut kovia asioita teitä vastaan, sillä jos niin teette, te herjaatte totuutta vastaan; sillä minä olen puhunut teidän Luojanne sanoja. Minä tiedän, että totuuden sanat ovat kovia kaikkea epäpuhtautta vastaan, mutta vanhurskaat eivät pelkää niitä, sillä he rakastavat totuutta eivätkä järky.

9:41 Oi siis rakkaat veljeni, tulkaa Herran, Pyhän, luokse. Muistakaa, että hänen polkunsu ovat vanhurskaat. Katso, ihmisen tie on kaita, mutta se on suorana reittinä hänen edessään, ja portin vartija on Israelin Pyhä; eikä hän käytä siihen palvelijaa; eikä ole mitään muuta tietä kuin portin kautta; sillä häntä ei voi pettää, sillä Herra Jumala on hänen nimensä.

9:42 Ja jokaiselle, joka kolkuttaa, hän avaa; ja viisaat ja oppineet ja ne, jotka ovat rikkaita, jotka pöyhkeilevät tietämyksensä ja viisautensa ja rikkauksiensa tähden -- niin, he ovat niitä, joita hän halveksii; ja elleivät he luovu näistä ja pidä itseänsä mielettöminä Jumalan edessä ja alennu nöyryyden syvyyyksiin, hän ei aukaise heille.

9:43 Mutta se, mikä on viisaiden ja ymmärtäväisten, pysyy heiltä ikuisesti salassa -- nimittäin se onni, joka on pyhille valmistettu.

9:44 Oi rakkaat veljeni, muistakaa minun sanani. Katso, minä riisun vaatteeni ja puistelen ne teidän edessänne; minä rukoulen pelastukseni Jumalaa, että hän katsoisi minua kaikkitutkivalla silmällänsä; sen vuoksi te tulette tietämään viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, että Israelin Jumala näki, että minä puistelin teidän pahat tekonne sielustani ja että minä seison kirkkaana hänen edessään ja olen vapaa teidän verestänne.

9:45 Oi rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen kahleet, joka haluaa sitoa teidät kiinni; tulkaa sen Jumalan luokse, joka on teidän pelastuksenne kallio.

9:46 Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, jolloin vanhurskaille jaetaan oikeutta, sitä tuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois kauhean pelon vallassa, jotta ette muistaisi täydellisesti

kauheaa syyllisyyttänne, niin että teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias -- mutta minä tiedän syyllisyyteni; minä rikoin sinun lakiasi vastaan, ja rikkomukseni ovat minun; ja Perkele on saanut minut, niin että minä olen hänen kauhean kurjuutensa saalis.

9:47 Mutta katso, veljeni, onko välttämätöntä, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhean todellisuuden? Raastaisinko minä teidän sieluanne, jos mielenne olisi puhdas? Puhuisinko minä teille suoraan totuuden suoruuden mukaisesti, jos olisitte synnistä vapautettuja?

9:48 Katso, jos te olisitte pyhiä, minä puhuisin teille pyhydestä; mutta koska te ette ole pyhiä ja te pidätte minua opettajana, minun täytyy välttämättä opettaa teille synnin seuraukset.

9:49 Katso, minun sieluni kammoaa syntiä, ja minun sydämeni iloitsee vanhurskaudesta, ja minä ylistän Jumalani pyhää nimeä.

9:50 Tulkaa, veljeni, kaikki janoiset, tulkaa vesien ääreen; ja se, jolla ei ole rahaa, tulkoon ostamaan ja syömään; niin, tulkaa ostamaan viiniä ja maitoa ilmaiseksi ja maksutta.

9:51 Ja nyt, älkää tuhatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkään työtänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi. Kuulkaa minua tarkasti ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut, ja tulkaa Israelin Pyhän luokse ja kestittäkää itseänne sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua, ja antakaa sielunne nauttia runsaista antimista.

9:52 Katso, rakkaat veljeni, muistakaa Jumalanne sanat; rukoilkaa häntä alati päivisin, ja kiittäkää hänen pyhää nimeään öisin. Riemuitkoon sydämenne.

9:53 Ja katso, kuinka suuret ovat Herran liitot ja kuinka suuri hänen alentumisensa ihmislasten puoleen; ja suuruutensa ja armonsa ja laupeutensa tähden hän on luvannut meille, ettei meidän jälkeläisiämme hävitetä kokonaan, lihan mukaisesti, vaan että hän varjelee heidät; ja tulevien sukupolvien aikana heistä tulee vanhurskas oksa Israelin huoneelle.

9:54 Ja nyt, veljeni, minä tahtoisin puhua teille enemmän, mutta huomenna minä julistan teille loppuosan sanoistani. Aamen.

LUKU 10 (Noin 559-545 eKr.)

10:1 Ja nyt minä, Jaakob, puhun teille taas, rakkaat veljeni, tästä vanhurskaasta oksasta, josta olen puhunut.

10:2 Sillä katso, ne lupaukset, jotka olemme saaneet, ovat lupauksia meille lihan mukaisesti; ja nyt, vaikka minulle on näytetty, että monet lapsistamme menehtyvät lihassa epäuskon tähden, Jumala on kuitenkin armollinen monille, ja meidän lapsemme tuodaan takaisin, niin että he voivat päästä siihen, mikä antaa heille todellisen tiedon heidän Lunastajastaan.

10:3 Ja nyt, kuten minä sanoin teille, on välttämätöntä, että Kristus -- sillä viime yönä enkeli sanoi minulle, että tämä on oleva hänen nimensä -- tulisi juutalaisten keskuuteen, niiden keskuuteen, jotka ovat jumalattomampi osa maailmaa; ja he ristiinnaulitsevat hänet -- sillä näin meidän Jumalamme näkee hyväksi; eikä maan päällä ole mitään muuta kansakuntaa, joka ristiinnaulitsisi Jumalansa.

10:4 Sillä jos ne voimalliset ihmeet tapahtuisivat muiden kansakuntien keskuudessa, ne tekisivät parannuksen ja tietäisivät, että hän on niiden Jumala.

10:5 Mutta pappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jerusalemissa olevat niskuroivat häntä vastaan, niin että hänet ristiinnaulitaan.

10:6 Ja nyt, heidän pahojen tekojensa tähden heidän osakseen tulee tuhoa, nälänhätää, ruttotautia ja verenvuodatusta; ja ne, joita ei tuhota, hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan.

10:7 Mutta katso, näin sanoo Herra Jumala: Kun tulee aika, jolloin he uskovat minuun, että minä olen Kristus, silloin minä olen tehnyt heidän isiensä kanssa liiton, että heidät tuodaan lihasna, maan päällä, takaisin omiin perintömaihinsa.

10:8 Ja tapahtuu, että heidät kootaan pitkästä hajaannuksestaan meren saarilta ja maan neljältä ääreltä, ja pakanakansakunnat tulevat olemaan suuret minun silmissäni, sanoo Jumala, koska ne vievät heidät heidän perintömaihinsa.

10:9 Niin, pakanoiden kuninkaista tulee heille kasvatusisiä, ja heidän kuningattaristansa tulee imettäjiä; sen vuoksi Herran lupaukset ovat suuret pakanoille, sillä hän on ne puhunut, ja kuka voi kiistää?

10:10 Mutta katso, tämä maa, sanoo Jumala, on oleva sinun perintömaasi, ja pakanat tulevat siunatuiksi maassa.

10:11 Ja tämä maa on oleva pakanoille vapauden maa, eikä maassa nouse kuninkaita pakanoille.

10:12 Ja minä linnoitan tämän maan kaikkia muita kansakuntia vastaan.

10:13 Ja se, joka taistelee Siionia vastaan, menehtyy, sanoo Jumala.

10:14 Sillä se, joka nostattaa kuninkaan minua vastaan, menehtyy, sillä minä, Herra, taivaan kuningas, olen heidän kuninkaansa, ja minä olen ikuisesti valona niille, jotka kuulevat minun sanani.

10:15 Ja nyt, tästä syystä, jotta minun liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihasna, toteutuisivat, minun on tehtävä tyhjäksi pimeyden ja murhien ja iljetysten salaiset teot.

10:16 Sen vuoksi se, joka taistelee Siionia vastaan, niin juutalainen kuin pakana, niin orja kuin vapaa, niin mies kuin nainen, menehtyy; sillä he ovat niitä, jotka ovat kaiken maan huora; sillä ne, jotka eivät ole minun puolellani, ovat minua vastaan, sanoo meidän Jumalamme.

10:17 Sillä minä täytän lupaukseni, jotka olen antanut ihmislapsille ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihasna.

10:18 Ja nyt, rakkaat veljeni, näin sanoo meidän Jumalamme: Minä ahdistan sinun jälkeläisiäsi pakanoiden kädellä; kuitenkin minä pehmitän pakanoiden sydämet, niin että he ovat kuin isä heille; sen vuoksi pakanat tulevat siunatuiksi ja heidät luetaan Israelin huoneeseen.

10:19 Ja nyt, minä pyhitän ikuisesti tämän maan perintömaaksi sinun jälkeläisillesi ja niille, jotka luetaan sinun jälkeläistesi joukkoon, sillä se on oivallinen maa, sanoo Jumala minulle, kaikkia muita maita parempi; sen vuoksi minä tahdon kaikkien siinä asuvien ihmisten palvelevan minua, sanoo Jumala.

10:20 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska näemme, että armollinen Jumalamme on antanut meille näin paljon tietoa näistä asioista, muistakaamme hänet ja hylätkäämme syntimme ja älkäämme olko alla päin, sillä meitä ei ole hylätty; tosin meidät on ajettu pois perintömaastamme, mutta meidät on johdattu parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren poluksemme, ja me olemme meren saarella.

10:21 Mutta suuret ovat Herran lupaukset niille, jotka ovat meren saarilla; ja nyt, koska puhutaan saarista, täytyy olla enemmän kuin tämä, ja niilläkin asuu meidän veljiämme.

10:22 Sillä katso, Herra Jumala on aika ajoin johdattanut Israelin huonetta pois tahtonsa ja mielensä mukaisesti. Ja nyt, katso, Herra muistaa kaikki ne, jotka on taitettu pois, minkä vuoksi hän muistaa meidätkin.

10:23 Rohkaskaa sen tähden sydämenne ja muistakaa, että te olette vapaita toimimaan omasta puolestanne -- valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien.

10:24 Ja nyt, rakkaat veljeni, tehkää sovinto Jumalan tahdon kanssa älkääkää Perkeleen ja lihan tahdon kanssa; ja muistakaa tehtyänne sovinnon Jumalan kanssa, että te pelastutte ainoastaan Jumalan armosta ja sen kautta.

10:25 Ja nyt, herättäköön Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla, ja myös ikuisesta kuolemasta sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, niin että ylistäisitte häntä jumalallisesta armosta. Aamen.

LUKU 11

(Noin 559-545 eKr.)

11:1 Ja nyt, Jaakob puhui kansalleni paljon enemmänkin siihen aikaan, mutta vain nämä asiat minä olen kirjoittanut, sillä se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle.

11:2 Ja nyt minä, Nefi, kirjoitan lisää Jesajan sanoja, sillä minun sieluni iloitsee hänen sanoistaan. Sillä minä sovellan hänen sanojansa kansaani, ja minä lähetän ne kaikille lapsilleni, sillä hän totisesti näki Lunastajani, niin kuin minäkin olen hänet nähnyt.

11:3 Ja myös veljeni Jaakob on nähnyt hänet, niin kuin minä olen hänet nähnyt; sen vuoksi minä lähetän heidän sanansa lapsilleni osoittaakseni heille, että sanani ovat totta. Ja nyt, kolmen sanoilla, Jumala on sanonut, minä vahvistan sanani. Kuitenkin Jumala lähettää enemmän todistajia, ja hän osoittaa tosiksi kaikki sanansa.

11:4 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, että voin osoittaa kansalleni todeksi Kristuksen tulemisen, sillä tätä tarkoitusta varten Mooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta asti antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.

11:5 Ja minun sieluni iloitsee myös Herran liitoista, jotka hän on tehnyt isiemme kanssa; niin, minun sieluni iloitsee hänen armostaan ja hänen oikeudenmukaisuudestaan ja voimastaan ja laupeudesta suuressa ja iankaikkisessa kuolemasta vapauttamisen suunnitelmassa.

11:6 Ja minun sieluni iloitsee siitä, että saan osoittaa kansalleni todeksi, että ellei Kristusta tulisi, kaikkien ihmisten täytyisi hukkua.

11:7 Sillä ellei olisi Kristusta, ei olisi Jumalaa; ja ellei olisi Jumalaa, meitä ei ole, sillä ei olisi voinut olla mitään luomista. Mutta on olemassa Jumala, ja hän on Kristus, ja hän tulee oman aikansa täytyessä.

11:8 Ja nyt minä kirjoitan joitakin Jesajan sanoja, niin että jokainen kansastani, joka näkee nämä sanat, voi ylentää sydämensä ja riemuuta kaikkien ihmisten puolesta. Nämä ovat nyt ne sanat, ja te voitte soveltaa niitä itseenne ja kaikkiin ihmisiin.

LUKU 12

(Vertaa Jesaja 2. Noin 559-545 eKr.)

12:1 Sana, jonka Jesaja, Amosin poika, näki Juudasta ja Jerusalemista:

12:2 Ja tapahtuu viimeisinä aikoina, jolloin Herran huoneen vuori seisoo lujana, ylimpänä vuorista ja kohoo korkeimpana kukkuloista ja kaikki kansakunnat virtaavat sen luokse,

12:3 että monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen; ja hän opettaa meille teitänsä, ja me tahdomme kulkea hänen polkujaan; sillä Siionista lähtee laki ja Jerusalemista Herran sana.

12:4 Ja hän tuomitsee kansakuntien kesken ja nuhtelee monia kansoja; ja ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi -- kansakunta ei kohota miekkaa kansakuntaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

12:5 Oi Jaakobin lapset, tulkaa ja vaeltakaamme Herran valossa; niin, tulkaa, sillä te olette kaikki kulkeneet harhaan, kukin jumalattomille teillensä.

12:6 Sen tähden, oi Herra, sinä olet hylännyt kansasi, Jaakobin lapset, koska he ovat täynnä idän tapoja ja kuuntelevat ennustajia kuin filistealaiset, ja he mieltyvät muukalaisten lapsiin.

12:7 Heidän maansa on myös täynnä hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole loppua; heidän maansa on myös täynnä hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

12:8 Heidän maansa on myös täynnä epäjumalia; kättensä töitä he palvovat, omien sormiensa luomuksia.

12:9 Ja halpasäätyinen ei kumarru, eikä ylhäinen nöyry; sen tähden älä anna hänelle anteeksi.

12:10 Oi te jumalattomat, menkää vuorten uumeniin ja piiloutukaa maan tomuun, sillä Herran pelko ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyövät teitä.

12:11 Ja tapahtuu, että ihmisen kopea katsanto nöyrtyy ja ihmisten korskeus taipuu maahan, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

12:12 Sillä Herran Sebaotin päivä kohtaa pian kaikkia kansakuntia, niin, joka ainoaa; nimittäin ylpeitä ja kopeita ja jokaista, joka on ylhäinen, ja hänet painetaan alas.

12:13 Niin, ja Herran päivä kohtaa kaikkia Libanonin setrejä, sillä ne ovat korkeita ja ylhäisiä, ja kaikkia Basanin tammia,

12:14 ja kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia kukkuloita, ja kaikkia kansakuntia, jotka ovat ylhäisiä, ja jokaista kansaa,

12:15 ja jokaista korkeaa tornia ja jokaista vahvaa muuria,

12:16 ja kaikkia meren laivoja ja kaikkia Tarsisin laivoja ja kaikkia ihania kuvia.

12:17 Ja ihmisen kopeus taipuu maahan, ja ihmisten korskeus painetaan alas, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

12:18 Ja epäjumalat hän hävittää, joka ikisen.

12:19 Ja he menevät kallion onkaloihin ja maan luoliin, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyö heidät, kun hän nousee järjyttämään maata kauhistavasti.

12:20 Sinä päivänä ihminen heittää myyrille ja lepakoille hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka hän on tehnyt itselleen palvottaviksi,

12:21 mennäkseen kallioiden halkeamiin ja louhikkoisten kallioiden huipuille, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen kirkkautensa ylhäisyys lyö heidät, kun hän nousee järjyttämään kauhistavasti maata.

12:22 Lakatkaa luottamasta ihmiseen, jonka henkäys on hänen sieraimissaan, sillä mitä arvoa hänellä on?

LUKU 13

(Vertaa Jesaja 3. Noin 559-545 eKr.)

13:1 sillä katso, Herra, Herra Sebaot ottaa pois Jerusalemita ja Juudalta tuen ja turvan, kaiken leivän turvan ja kaiken veden tuen --

13:2 voimallisen miehen ja soturin, tuomarin ja profeetan ja ymmärtäväisen ja vanhimman,

13:3 viidenkymmenenpäällikön ja ylimyksen ja neuvonantajan ja oivan tietäjän ja sulavan kaunopuhujan.

13:4 Ja minä annan lapset heille ruhtinaiksi, ja pienokaiset hallitsevat heitä.

13:5 Ja ihmiset ovat kukin toisensa ja kukin lähimmäisensä sortamia; lapsi rehentelee vanhalle ja mitätön kunnianarvoiselle.

13:6 Kun mies tarttuu veljeensä isänsä talosta ja sanoo: Sinulla on vaatteet, ryhdy sinä meille johtajaksi, äläkä anna tämän hävityksen tapahtua kätesi alla --

13:7 sinä päivänä tämä vannoo sanoen: Minä en rupea parantajaksi, sillä talossani ei ole leipää eikä vaatetta; älkää tehkö minusta kansan hallitsijaa.

13:8 Sillä Jerusalem on raunioina ja Juuda on kukistunut, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat olleet Herraa vastaan vihoittaen hänen kunniansa silmät.

13:9 Heidän kasvonsa todistavat ulkomuodollaan heitä vastaan ja julistavat heidän syntinsä samaksi kuin Sodoman, eivätkä he voi sitä salata. Voi heidän sieluansa, sillä he ovat hankkineet itselleen pahan palkan.

13:10 Sanokaa vanhurskaille, että heidän käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

13:11 Voi jumalattomia, sillä he hukkuvat, sillä heidän kättensä palkka on heidän päällensä!

13:12 Ja minun kansani sortajat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Oi kansani, sinun opastajasi vievät sinut harhaan ja hämmentävät polkujesi suunnan.

13:13 Herra nousee käymään oikeutta ja nousee tuomitsemaan kansaa.

13:14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen ruhtinaiden kanssa, sillä te olette syöneet tyhjiin viinitarhan, ja köyhiltä ryöstämänne saalis on taloissanne.

13:15 Mitä te tarkoittatte? Te lyötte minun kansani kappaleiksi ja murskaatte köyhien kasvot, sanoo Herra Jumala Sebaot.

13:16 Edelleen Herra sanoo: Koska Siionin tyttäret ovat korskeita ja kulkevat kenokauloina ja silmät vilkkuen, astelevat sipsutellen ja helisyttävät nilkkojensa helyjä --

13:17 sen tähden Herra peittää rupeen Siionin tyttärien pääläen, ja Herra paljastaa heidän häpynsä.

13:18 Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän helisevien korujensa ja hiusverkkojensa ja puolikuuriipustensa loiston,

13:19 käädyt, rannerenkaat ja hunnut,

13:20 päähineet ja nilkkakorut ja otsanauhat ja hajustepullot ja korvarenkaat,

13:21 sormukset ja nenärenkaat,

13:22 vaihtovaatekerrat ja viitat ja liinat ja kukkarot,

13:23 harsovaatteet ja pellavavaatteet ja päähineet ja huivit.

13:24 Ja tapahtuu, että tuoksun sijaan tulee löyhyä ja vyön sijaan kahleköysi ja hiuslaitteen sijaan kaljuus ja kirjaillun puvun sijaan säkkivaate; polttomerkki kauneuden sijaan.

13:25 Sinun miehesi kaatuvat miekkaan ja sinun väkeväsi sotaan.

13:26 Ja hänen porttinsa valittavat ja surevat, ja hän on autio ja istuu maassa.

LUKU 14

(Vertaa Jesaja 4. Noin 559-545 eKr.)

14:1 JA sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen, ja he sanovat: Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain saamme käyttää sinun nimeäsi, jotta pääsisimme häpeästämme.

14:2 Sinä päivänä Herran oksa on oleva kaunis ja ylväs ja maan hedelmä oivallinen ja kukoistava Israelin pelastuneille.

14:3 Ja tapahtuu, että Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, jokaista, joka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa --

14:4 kun Herra on pessyt pois Siionin tyttären saastan ja puhdistanut Jerusalemin veren sen keskeltä tuomion hengellä ja polttamisen hengellä.

14:5 Ja Herra luo Siionin vuoren jokaisen asuinsijan ylle ja sen kokousten ylle savupilven päivän ajaksi ja leimuavan tulen loimun yöksi; sillä kaiken Siionin kirkkauden yllä on oleva suoja.

14:6 Ja on oleva maja varjona päivän helteeltä ja turvapaikkana ja suojana myrskyltä ja sateelta.

LUKU 15

(Vertaa Jesaja 5. Noin 559-545 eKr.)

15:1 Ja silloin minä tahdon laulaa armaalleni rakkaani laulun hänen viinitarhastaan. Armaallani on viinitarha hyvin hedelmällisellä kukkulalla.

15:2 Ja hän aitasi sen ja perkasi puhtaaksi kivistä ja istutti sinne parasta viiniköynnöstä ja rakensi sen keskelle tornin ja teki sinne myös viinikuurnan; ja hän odotti sen tuottavan rypäleitä, mutta se tuotti villirypäleitä.

15:3 Ja nyt, oi Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, minä pyydän teitä: tuomitkaa minun ja viinitarhani välillä.

15:4 Mitä olisi viinitarhalleni vielä voitu tehdä, mitä en ole tehnyt siellä? Ja nyt, kun minä odotin sen tuottavan rypäleitä, se tuotti villirypäleitä.

15:5 Ja nyt, kuulkaa: Minä kerron teille, mitä teen viinitarhalleni -- minä poistan sen aidan, ja se syödään paljaaksi, ja minä hajotan sen muurin, ja se tallataan maahan;

15:6 ja minä jätän sen hylkymaaksi; sitä ei karsita eikä kuokita, vaan siihen nousee ohdaketta ja orjantappuraa; ja minä kiellän pilviäkin sille sadetta satamasta.

15:7 Sillä Herran Sebaotin viinitarha on Israelin huone ja Juudan miehet se istutus, josta hän iloitsi; ja hän odotti oikeutta, ja katso, tuli sorto; vanhurskautta, mutta katso, tuli valitus.

15:8 Voi niitä, jotka liittävätkin talon taloon, kunnes ei jää enää tilaa, niin että he ovat yksin keskellä maata!

15:9 Omin korvin olen kuullut Herran Sebaotin sanovan: Totisesti monet talot autioituvat, ja suuret ja kauniit kaupungit jäävät asujaa vaille.

15:10 Niin, kymmenen auranalan viinitarha tuottaa yhden tynnyrin, ja kymmenen mittaa siementä tuottaa yhden mitan.

15:11 Voi niitä, jotka nousevat varhain aamulla lähteäkseen väkijuoman perään, niitä, jotka jatkavat yömyöhään viinistä hehkuvina!

15:12 Ja harput ja lyyrat, rummut ja huilut ja viinit ovat heidän pidoissaan, mutta he eivät huomaa Herran tekoja eivätkä näe hänen kättensä töitä.

15:13 Sen tähden minun kansani on joutunut vankeuteen, koska sillä ei ole tietoa; ja sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen ihmispaljous nääntyy janoon.

15:14 Sen tähden helvetti on levittänyt kitansa ja avannut suunsa ammолleen, ja sinne uppoavat sen ylhäiset ja sen remuava joukko ja sen loisto ja se, joka riemua pitää.

15:15 Ja halpasäätyinen alennetaan, ja mahtava nöyrytetään, ja kopeiden silmät nöyrytetään.

15:16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen tuomiossa, ja Jumala, joka on pyhä, on oleva pyhitetty vanhurskaudessa.

15:17 Silloin karitsat käyvät laitumella tapansa mukaan, ja lihavain autioita paikkoja syövät vieraat.

15:18 Voi niitä, jotka raahaavat pahoja tekoja turhuuden nuorilla ja syntiä kuin vaunuköydellä;

15:19 jotka sanovat: Pitäköön hän kiirettä, jouduttakoon työtänsä, jotta me sen näkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän neuvo, jotta me sen tuntisimme.

15:20 Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi; jotka kääntävät pimeyden valoksi ja valon pimeydeksi; jotka kääntävät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!

15:21 Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään viisaita ja omasta mielestään ymmärtäväisiä!

15:22 Voi niitä, jotka ovat väkeviä viinin juonnissa ja voimamiehiä väkijuomien sekoittajina;

15:23 jotka julistavat jumalattomat syyttömiksi lahjuksesta ja ottavat vanhurskaalta pois hänen vanhurskautensa!

15:24 Sen tähden, niin kuin tuli ahmii oljenkorret ja liekki polttaa akanat, niin lahoaa heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan, koska he ovat hylänneet Herran Sebaotin lain ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

15:25 Sen tähden on Herran viha syttynyt hänen kansaansa kohtaan, ja hän on ojentanut kätensä sitä vastaan ja lyönyt sitä, ja kukkulat vapisivat, ja heidän raatonsa olivat silvottuina keskellä katuja. Tästä kaikesta huolimatta ei hänen vihansa ole väistynyt, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

15:26 Ja hän kohottaa merkkiviirin kaukaisille kansakunnille ja viheltää ne luokseen maan äärestä; ja katso, ne tulevat viipymättä, nopeasti; ei kukaan niiden joukossa väsy eikä kompastu.

15:27 Ei kukaan torku eikä nuku, eikä heidän kupeidensa vyö aukea, eikä heidän kenkiensä hihna katkea.

15:28 Heidän nuolensa ovat terävät ja kaikki jousensa jännitetyt, ja heidän hevostensa kaviot ovat kuin pii ja heidän pyöränsä kuin pyörretuuli, heidän ärjyntänsä kuin leijonan.

15:29 He ärjyvät kuin nuoret leijonat, niin, he ärjyvät ja sieppaavat saaliin ja vievät pois turvaan, eikä kukaan pelasta.

15:30 Ja sinä päivänä he ärjyvät heitä vastaan, niin kuin meri ärjyy, ja jos he katsovat maata, he näkevät pimeyttä ja murhetta, ja valo on pimennyt sen taivaalta.

LUKU 16

(Vertaa Jesaja 6. Noin 559-545 eKr.)

17:1 Kuningas Ussian kuolinvuonna minä myös näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät tempelin.

17:2 Sen yläpuolella seisoivat serafit; heillä oli kuusi siipeä kullakin; kahdella he peittivät kasvonsa, ja kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.

17:3 Ja he huusivat toinen toiselleen ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kirkkauttansa.

17:4 Ja ovenpielet vapisivat huutajan äänen voimasta, ja huone tuli täyteen savua.

17:5 Silloin sanoin minä: Voi minua, sillä minä hukun, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun keskellä kansaa, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.

17:6 Silloin lensi luokseni yksi serafeista kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta,

17:7 ja hän pani sen suulleni ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut huuliasi, ja sinun pahat tekosi on otettu pois ja sinun syntisi puhdistettu.

17:8 Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä olen, lähetä minut.

17:9 Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa, mutta he eivät ymmärtäneet; ja näkemällä nähkää, mutta he eivät käsittäneet.

17:10 Paaduta tämän kansan sydän ja koveta sen korvat ja sulje sen silmät -- ettei se näkisi silmillään eikä kuulisi korvillaan eikä ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi terveeksi.

17:11 Silloin minä sanoin: Herra, kuinka pitkäksi aikaa? Ja hän sanoi: Siksi kunnes kaupungit ovat hävitettyinä, asukkaita vailla, ja talot tyhjillään ja maa on kokonaan autio;

17:12 ja Herra on siirtänyt ihmiset kauas, sillä maa jää keskeltä aivan hylätyksi.

17:13 Mutta vielä jää jäljelle kymmenesosa, ja se palaa takaisin, ja se hävitetään niin kuin lehmus ja niin kuin tammi, joiden elinvoima jää niihin, kun ne pudottavat lehtensä; niin senkin elinvoima on oleva pyhä siemen.

LUKU 17

(Vertaa Jesaja 7. Noin 559-545 eKr.)

17:1 Ja tapahtui siihen aikaan, kun Ahas, Jotamin poika, Ussian pojanpoika, oli Juudan kuninkaana, että Syyrian kuningas Resin ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät ylös Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan mutta eivät voineet valloittaa sitä.

17:2 Ja Daavidin huoneelle kerrottiin sanoen: Syyria on liittoutunut Efraimin kanssa. Ja hänen sydämensä vapisi, ja hänen kansansa sydän, niin kuin metsän puut vapisevat tuulessa.

17:3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt tapaamaan Ahasia, sinä ja sinun poikasi Sear-Jasub, Yläaltaan kanavan päähän Pesijänkentän tielle,

17:4 ja sano hänelle: Pidä varasi ja ole rauhallinen; älä pelkää äläkä sydän kurkussa säiky noita kahta savuavaa kekälettä, Resinin ja hänen syyrialaistaensa ja Remaljan pojan hehkuvaa vihaa.

17:5 Koska Syyria, Efraim ja Remaljan poika ovat juonitelleet sinua vastaan sanoen:

17:6 Lähtekäämme ylös Juudaa vastaan ahdistamaan sitä, ja jakakaamme se keskenämme ja asettakaamme sen keskuuteen kuningas, niin, Tabelin poika,

17:7 näin sanoo Herra Jumala: Ei se onnistu, eikä niin tule käymään.

17:8 Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluttua Efraim on murskattu, niin ettei se ole enää kansa.

17:9 Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, te ette varmasti kestä.

17:10 Edelleen Herra puhui Ahasille vielä sanoen:

17:11 Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi; pyydä joko syvyyksissä tai ylhäällä korkeuksissa.

17:12 Mutta Ahas sanoi: En pyydä enkä pane Herraa koetukselle.

17:13 Ja hän sanoi: Kuule nyt, oi Daavidin huone: Eikö riitä, että te väsyttätte ihmiset, vaan väsyttättekö vielä minun Jumalanikin?

17:14 Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

17:15 Voita ja hunajaa hän syö, niin että hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

17:16 Sillä ennen kuin lapsi oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, maasta, jota sinä kammoat, luopuvat sen molemmat kuninkaas.

17:17 Herra lähettää sinulle ja kansallesi ja isäsi huoneelle ajan, jollaista ei ole tullut sitten sen päivän, jolloin Efraim erosi Juudasta -- lähettää Assyrian kuninkaan.

17:18 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra viheltää luokseen kärpäsen, joka on Egyptin perukoilla, ja mehiläisen, joka on Assyrian maassa.

17:19 Ja ne tulevat ja asettuvat kaikki autioihin laaksoihin ja kallionkoloihin ja kaikkiin orjantappuroihin ja kaikkiin pensaikkoihin.

17:20 Samana päivänä Herra ajaa palkatulla partaveitsellä, virran tuolla puolen asuvilla, Assyrian kuninkaalla, pään ja jalkakarvat; ja se vie parrankin.

17:21 Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies ruokkii nuoren lehmän ja kaksi lammasta;

17:22 ja tapahtuu, että hän niiden antaman runsaan maidon tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syö jokainen, joka on jäljellä maassa.

17:23 Ja tapahtuu sinä päivänä, että jokainen paikka, jossa oli tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa.

17:24 Nuolet ja jouset mukanaan on miesten sinne mentävä, koska koko maa on täynnä ohdaketta ja orjantappuraa.

17:25 Eikä niille kukkuloille, joita kerran kuokalla kuokittiin, kukaan mene ohdakkeiden ja orjantappuroiden pelosta, vaan sinne ajetaan härät, ja niitä tallaa pikkukarja.

LUKU 18

(Vertaa Jesaja 8. Noin 559-545 eKr.)

18:1 Edelleen Herran sana sanoi minulle: Ota itsellesi iso kirjakäärö ja kirjoita siihen ihmisen kynällä: Maher-Salal-Has-Basista.

18:2 Ja minä otin itselleni uskolliset todistajat kirjoittamaan, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

18:3 Ja minä lähestyin profeetatarta, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Silloin Herra sanoi minulle: Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas.

18:4 Sillä katso, ennen kuin lapsi on oppinut huutamaan: isäni, ja: äitini, viedään Damaskoksen rikkauudet ja Samarian ryöstösaalis Assyrian kuninkaan eteen.

18:5 Herra puhui minulle taaskin sanoen:

18:6 Koska tämä kansa pitää halpana hiljaa virtaavia Siloan vesiä ja riemuitsee Resinistä ja Remaljan pojasta,

18:7 niin sen tähden, katso, Herra nostattaa heidän yllensä virran vedet, väkevät ja paljot, nimittäin Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa; ja hän nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräittänsä yli.

18:8 Ja hän kulkee läpi Juudan, hän tulvii ja menee yli äyräittänsä, hän yltää aina kaulaan saakka; ja hänen levitetty siipensä peittävät sinun maasi äärestä ääreen, oi Immanuel.

18:9 Liittykää yhteen, oi te kansat, niin teidät murskataan kappaleiksi; ja kallistakaa korvanne, kaikki te kaukaisten maiden asukkaat: vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi; vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi.

18:10 Neuvotelkaa yhdessä, niin se raukeaa tyhjiin; sanokaa sana, niin se ei pidä; sillä Jumala on meidän kanssamme.

18:11 Sillä näin Herra puhui minulle lujalla kädellä ja kielsi minua vaeltamasta tämän kansan tietä, sanoen:

18:12 Älä sinä sano salaliitoksi kaikkea sitä, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo, äläkä pelkää, mitä he pelkäävät, äläkä pelästy.

18:13 Pidä pyhänä itse Herra Sebaot, ja häntä pelkää, ja häntä kauhistu.

18:14 Ja hän on oleva pyhäkkö, mutta kompastuskivi ja loukkauskallio molemmille Israelin huoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

18:15 Ja monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja loukkaantuvat ja joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

18:16 Sido todistus talteen, sinetöi laki opetuslasteni keskellä.

18:17 Ja minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja panen toivoni häneen.

18:18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

18:19 Ja kun he sanovat teille: Kysykää neuvoa niiltä, joissa on vainajahenkiä, ja velhoilta, jotka supisevat ja mumisevat -- eikö kansan pitäisi kääntyä Jumalansa puoleen, jotta elävät kuulisivat kuolleilta?

18:20 Lakiin ja todistukseen; ja elleivät he puhu tämän sanan mukaisesti, se johtuu siitä, ettei heissä ole valoa.

18:21 Ja he kulkevat sen läpi ankarasti ahdistettuina ja nälkäisinä; ja tapahtuu, että nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa ja katsovat ylhäälle.

18:22 Ja he katsovat maata ja näkevät vaivaa ja pimeyttä, tuskan synkeyttä, ja heidät ajetaan pimeyteen.

LUKU 19

(Vertaa Jesaja 9. Noin 559-545 eKr.)

19:1 Kuitenkaan synkeys ei ole sellainen kuin se oli hänen ahdinkonsa aikana, kun hän ensin kevyesti ahdisti Sebulonin maata ja myöhemmin ahdisti raskaasti Naftalin maata Punaisenmeren tiellä Jordanin tuolla puolen kansakuntien Galileassa.

19:2 Kansa, joka pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, on valo loistanut.

19:3 Sinä olet lisännyt kansakunnan ja enentänyt ilon -- he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan ja niin kuin miehet riemuitsevat jakaessaan saalista.

19:4 Sillä sinä olet murskannut hänen kuormansa ikeen ja hänen hartioidensa vitsan, hänen sortajansa sauvan.

19:5 Sillä soturin jokainen taistelu on melskettä, ja veren tahrinat vaatteet poltetaan ja ne joutuvat tulen ruoaksi.

19:6 Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille, ja valta on hänen harteillaan; ja hänen nimensä on Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Ikuinen Isä, Rauhan Ruhtinas.

19:7 Vallan ja rauhan enentymisellä ei ole loppua Daavidin valtaistuimella eikä hänen valtakunnassaan sen järjestämiseksi ja perustamiseksi oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti vastedes, vieläpä ikuisesti. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin kiivaus.

19:8 Herra lähetti sanansa Jaakobille, ja se on kohdannut Israelia.

19:9 Ja koko kansa tulee tietämään, nimittäin Efraim ja Samarian asukkaat, jotka ylpein ja röyhkein sydämin sanovat:

19:10 Tiilet ovat sortuneet maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä; sykomorit on kaadettu, mutta me vaihdamme ne setreihin.

19:11 Sen tähden Herra nostattaa Resinin vastustajat häntä vastaan ja liittää yhteen hänen vihollisensa;

19:12 syyrialaiset edessä ja filistealaiset takana, ja he syövät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

19:13 Sillä kansa ei palaa sen luokse, joka sitä lyö, eikä se etsi Herraa Sebaotia.

19:14 Sen tähden Herra leikkaa Israelilta pään ja hännän, oksan ja kaislanvarren samana päivänä.

19:15 Vanhin, hän on pää, ja profeetta, joka valheita opettaa, hän on häntä.

19:16 Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät heidät, ja heidän johdettavansa tuhoutuvat.

19:17 Sen tähden Herra ei iloitse heidän nuorukaisistaan eikä armahda heidän orpojaan ja leskiään; sillä jokainen heistä on tekopyhä ja pahantekijä, ja jokainen suu puhuu mielettömiä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

19:18 Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli; se syö ohdakkeet ja orjantappurat ja sytyttää metsien tiheiköt, ja ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan.

19:19 Herran Sebaotin vihasta maa pimenee, ja ihmiset ovat kuin tulen ruokaa; kukaan ei säästä veljeään.

19:20 Ja hän ahmii oikealta ja jää nälkäiseksi, ja hän syö vasemmalta, eivätkä he tule kylläisiksi; he syövät kukin oman käsivartensa lihaa --

19:21 Manasse Efraimia, ja Efraim Manassea; he yhdessä käyvät Juudaa vastaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa väistä, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

LUKU 20

(Vertaa Jesaja 10. Noin 559-545 eKr.)

20:1 Voi niitä, jotka säätävät vääriä säädöksiä ja jotka kirjoittavat tekemiään katalia päätöksiä

20:2 estääkseen tarvitsevia saamasta oikeutta ja riistääkseen kansani köyhiltä oikeuden, niin että lesket joutuvat heidän saaliiksensa ja että he voivat ryöstää orvoilta!

20:3 Ja mitä te teette rangaistuksen päivänä ja hävityksessä, joka tulee kaukaa? Kenen luo pakenette apua hakemaan? Ja minne kätkette rikkautenne?

20:4 Ilman minua heidän on kumarruttava vangittujen joukkoon ja kaaduttava surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, vaan hänen kätensä on yhä ojennettuna.

20:5 Oi assyrialaista, minun vihani vitsaa; ja heidän suuttumuksensa on sauva heidän kädessään.

20:6 Minä lähetän hänet tekopyhää kansakuntaa vastaan ja käsken hänet vihani kansaa vastaan ryöstämään ja saalistamaan ja tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

20:7 Mutta hän ei tarkoita sitä, eikä hän ajattele sydämessään niin; vaan hänellä on mielessään tuhota ja hävittää monia kansakuntia.

20:8 Sillä hän sanoo: Eivätkö minun ruhtinaani ole kaikki kuninkaita?

20:9 Eikö Kalne ole niin kuin Karkemis? Eikö Hamat niin kuin Arpad? Eikö Samaria ole niin kuin Damaskos?

20:10 Niin kuin minun käteni on perustanut epäjumalien valtakunnat, joiden veistetyt kuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian;

20:11 enkö minä tekisi Jerusalemile ja sen epäjumalille samoin kuin olen tehnyt Samarialle ja sen epäjumalille?

20:12 Ja nyt tapahtuu, että kun Herra on tehnyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä rankaisen Assyrian kuninkaan pöyhkeän sydämen hedelmää ja hänen kopean katseensa ylpeyttä.

20:13 Sillä hän sanoo: Käteni voimalla ja omalla viisaudellani olen tehnyt tämän kaiken, sillä minä olen ymmärtäväinen; ja minä olen siirtänyt kansojen rajat ja olen ryöstänyt niiden aarteet, ja minä olen kukistanut asukkaat urhean miehen lailla;

20:14 ja minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin kuin linnunpesään; ja minä olen koonnut kaikki maat niin kuin hylätyt munat kootaan; eikä ollut ketään, joka olisi siipeä liikauttanut tai nokkaa avannut tai piipittänyt.

20:15 Kerskaileeko kirves sille, joka sillä hakkaa? Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin vitsa heiluttaisi itseään kohottajilleen, tai ikään kuin sauva kohoaisi itsestään, ikään kuin ei olisikaan puuta!

20:16 Sen tähden Herra, Herra Sebaot lähettää hänen lihaviensa keskuuteen laihuuden, ja hänen loistonsa alle hän sytyttää palon niin kuin tulipalon.

20:17 Ja Israelin valosta tulee tuli ja hänen Pyhästään tulenlieska, joka polttaa ja nielee hänen orjantappuransa ja hänen ohdakkeensa yhdessä päivässä;

20:18 ja kuluttaa hänen metsänsä ja viljavan peltonsa vehmauden, sekä sielun että ruumiin; ja he ovat kuin lipunkantaja uupuessaan.

20:19 Ja niin vähiin käyvät hänen metsänsä puut, että lapsi voi merkitä ne muistiin.

20:20 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Israelin jäännös ja ne, jotka Jaakobin huoneesta ovat säästyneet, eivät enää turvaudu lyöjäänsä vaan turvautuvat uskollisina Herraan, Israelin Pyhään.

20:21 Jäännös palaa takaisin, niin, nimittäin Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan luo.

20:22 Sillä vaikka sinun kansasi Israel olisi kuin meren hiekka, kuitenkin vain jäännös siitä palaa; säädetty hävitys tulee vanhurskauden tulvana.

20:23 Sillä Herra Jumala Sebaot toteuttaa hävityksen, nimittäin päätöksensä mukaisesti koko maassa.

20:24 Sen tähden, näin sanoo Herra Jumala Sebaot: Oi kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää assyrialaista; hän lyö sinua vitsalla ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin tapaan.

20:25 Sillä aivan pieni hetki vielä, niin suuttumus lakkaa, ja vihani kääntyy heidän tuhomukseen.

20:26 Ja Herra Sebaot nostaa ruoskan häntä vastaan niin kuin Midianin teurastuksessa Orebin kallion luona; ja niin kuin hänen sauvansa oli meren yllä, niin hän kohottaa sen Egyptin tapaan.

20:27 Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen kuormansa otetaan pois sinun harteiltasi ja hänen ikeensä sinun niskastasi, ja ies tuhotaan voitelun tähden.

- 20:28 Hän on tullut Aijatiin, hän on kulkenut Migroniin; Mikmasiin hän on jättänyt kuormastonsa.
- 20:29 He ovat kulkeneet solan poikki; he ovat yöpyneet Gebaan; Ramat pelkää, Saulin Gibeaa on paennut.
- 20:30 Korota äänesi, oi Gallimin tytär; anna sen kuulua Laisaan asti, oi poloinen Anatot.
- 20:31 Madmena on lähtenyt tiehensä; Gebimin asukkaat kokoontuvat paetakseen.
- 20:32 Vielä samana päivänä hän seisautuu Nobiin; hän heristää kättään Siionin tyttären vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.
- 20:33 Katso, Herra, Herra Sebaot katkoo kauhulla oksiston, ja korkealle ulottuvat hakataan maahan, ja korskeat nöyryytetään.
- 20:34 Ja hän hakkaa metsien tiheiköt kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu mahtavan edessä.

LUKU 21

(Vertaa Jesaja 11. Noin 559-545 eKr.)

- 21:1 Ja lisain kannosta lähtee verso, ja vesa kasvaa hänen juuristaan.
- 21:2 Ja hänen päällensä laskeutuu Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja väkevyyden henki, tiedon ja Herran pelon henki;
- 21:3 ja antaa hänelle Herran pelossa nopean ymmärryksen; eikä hän tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta.
- 21:4 Vaan hän tuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan sävyisien asiaa; ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.
- 21:5 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.
- 21:6 Edelleen, susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttäläs yhdessä; ja pikkulapsi paimentaa niitä.
- 21:7 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.
- 21:8 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu lapsi pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.
- 21:9 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.
- 21:10 Ja sinä päivänä on oleva lisain juurivesa, joka kohoaa kansojen merkkiviirinä; sen luokse pakanat pyrkivät, ja hänen leposijansa on oleva kirkkaudellinen.
- 21:11 Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä tuodakseen takaisin kansansa jäljellä olevan jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä ja Patrosista ja Kuusista ja Elamista ja Sinearista ja Hamatista ja meren saarilta.
- 21:12 Ja hän pystyttää merkkiviirin kansakunnille ja kokoaa Israelin karkotetut ja kerää yhteen Juudan hajotetut maan neljältä kulmalta.

21:13 Edelleen, Efraimin kateus katoaa, ja Juudan vastustajat hävitetään; Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia.

21:14 Vaan he ryntäävät länteen filistealaisten niskaan; he saalistavat kaikkia idän heimoja; Edom ja Moab joutuvat heidän käsiinsä; ja Ammonin lapset tottelevat heitä.

21:15 Ja Herra hävittää kokonaan Egyptin merenlahden, ja hän heristää kättään väkevällä tuulellansa virran yllä ja lyö sen seitsemäksi joeksi ja antaa ihmisten kulkea ylitse kuivin jaloin.

21:16 Ja on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle Assyriasta, niin kuin oli Israelille sinä päivänä, jolloin se lähti ylös Egyptin maasta.

LUKU 22

(Vertaa Jesaja 12. Noin 559-545 eKr.)

22:1 Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi Herra, minä ylistän sinua; vaikka sinä olit minulle vihoissasi, sinun vihasi on väistynyt, ja sinä lohdutit minua.

22:2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä luotan, enkä pelkää; sillä Herra JEHOVA on minun voimani ja lauluni; hänestä tuli minulle myös pelastus.

22:3 Sen tähden te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.

22:4 Ja sinä päivänä te sanotte: Ylistäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, julistakaa hänen tekojaan kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen.

22:5 Laulakaa Herralle, sillä oivallisia hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa.

22:6 Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat, sillä suuri on Israelin Pyhä teidän keskellänne.

LUKU 23

(Vertaa Jesaja 13. Noin 559-545 eKr.)

23:1 Babylonin tuomion ennustus, jonka Jesaja, Amosin poika, näki.

23:2 Kohottakaa lippu korkealle vuorelle, korottakaa äänenne heille, viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista.

23:3 Minä olen antanut käskyn pyhitetyilleni, minä olen myös kutsunut väkeviäni, sillä minun vihani ei ole niiden päällä, jotka riemuitsevat minun korkeudestani.

23:4 Väenpaljouden pauhina vuorilla on kuin suuren kansan pauhina, yhteen kokoontuneiden kansakuntien valtakuntien melske; Herra Sebaot järjestää taistelujoukot.

23:5 He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääreltä, niin, Herra ja hänen suuttumuksensa aseet, hävittämään koko maan.

23:6 Valittakaa, sillä Herran päivä on käsillä; se tulee tuhona Kaikkivaltialta.

23:7 Sen tähden herpoavat kaikki kädet, jokaisen sydän jähmettyy;

23:8 ja he pelkäävät; kivut ja murheet saavat heidät valtaansa; he hämmästyvät toisiaan; heidän kasvonsa ovat kuin liekit.

23:9 Katso, Herran päivä tulee armottomana täynnä kiivastusta ja hehkuvaa vihaa muuttamaan maan autioksi; ja hän hävittää siitä sen syntiset.

23:10 Sillä taivaan tähdet ja sen tähtikuviot eivät anna valoaan; aurinko pimenee radallaan, eikä kuu säteile valoaan.

23:11 Ja minä rankaisen maailmaa pahuudesta ja jumalattomia heidän pahoista teoistaan; minä teen lopun ylpeiden ylimielisyydestä ja painan maahan pelättyjen korskeuden.

23:12 Minä teen ihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta, niin, ihmisen harvinaisemmaksi kuin Ofirin kulta.

23:13 Sen tähden minä järjytän taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivastuksessa ja hänen hehkuvan vihansa päivänä.

23:14 Ja he ovat kuin pakosalle ajetut gasellit ja kuin lampaat, joita kukaan ei kokoa; ja he kääntyvät kukin oman kansansa luo ja pakenevat kukin omaan maahansa.

23:15 Jokainen ylpeä lävistetään, niin, ja jokainen, joka on liittynyt jumalattomiin, kaatuu miekkaan.

23:16 Heidän lapsensakin lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä; heidän talonsa ryöstetään ja heidän vaimonsa raiskataan.

23:17 Katso, minä yllytän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta ja kullasta välitä eivätkä niihin mielly.

23:18 Heidän jousensa myös murskaavat nuorukaiset, ja kohdun hedelmää he eivät sääli; heidän silmänsä eivät lapsia säästä.

23:19 Ja Babylonin, kuningaskuntien kruunun, kaldealaisten suuruuden kaunistuksen, käy niin kuin silloin, kun Jumala kukisti Sodomian ja Gomorran.

23:20 Koskaan siellä ei ole asukkaita, eikä siellä asuta polvesta polveen; eikä arabi pystytä sinne telttaa; eivätkä paimenet lepuuta siellä laumojansa.

23:21 Vaan autiomaan villipedot makaavat siellä, ja heidän huoneensa ovat täynnä ulvovia otuksia; ja pöllöt asuvat siellä, ja villivuohet tanssivat siellä.

23:22 Ja saarten villipedot ulvovat heidän autoissa taloissaan ja sakaalit heidän huvipalatsissaan; ja hänen hetkensä on lähellä, eikä hänen aikaansa pidennetä. Sillä minä tuhoan hänet joutuin; niin, sillä minä olen armollinen kansalleni, mutta jumalattomat hukkuvat.

LUKU 24

9Vertaa Jesaja 14. Noin 559-545 eKr.0

24:1 Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja sijoittaa sen sen omaan maahan; ja muukalaiset liittyvät siihen, ja he yhdistyvät Jaakobin huoneeseen.

24:2 Ja kansat ottavat sen ja tuovat sen sen sijalle; niin, kaukaa maan ääristä asti; ja se palaa lupauksen maihinsa. Ja Israelin huone ottaa ne haltuunsa, ja Herran maa on oleva palvelijoita ja palvelijattaria varten; ja se vangitsee vangitsijansa, ja se hallitsee sortajiansa.

24:3 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra antaa sinulle levon murheestasi ja pelostasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinut oli pantu palvelemaan.

24:4 Ja tapahtuu sinä päivänä, että sinä virität Babylonin kuninkaasta tämän sananparren ja sanot: Kuinka on sortajasta tullut loppu, loppu kultaisesta kaupungista!

24:5 Herra on taittanut jumalattomilta sauvan, hallitsijoilta valtikat.

24:6 Sitä, joka löi kansoja raivon vallassa, löi lakkaamatta, sitä, joka hallitsi kansakuntia vihan voimalla, vainotaan, eikä kukaan estä.

24:7 Kaikki maa on levossa ja rauhassa; se puhkeaa laulamaan.

24:8 Niin, sypressit riemuitsevat sinusta, sekä Libanonin setrit, sanoen: Kun sinut on kaadettu, ei kukaan kaataja tule meitä vastaan.

24:9 Helveti alhaalla on kiihdyksissä sinun tähtesi ottaaksensa sinut vastaan, kun tulet; sinun tähtesi se ajaa liikkeelle kuolleet, kaikki maan johtomiehetkin; se on nostattanut valtaistuimiltansa kaikki kansakuntien kuninkaat.

24:10 Kaikki he puhuvat ja sanovat sinulle: Oletko sinäkin tullut heikoksi niin kuin me? Onko sinusta tullut meidän kaltaisemme?

24:11 Hautaan on vaipunut sinun komeutesi; sinun harppujesi ääni ei kuulu; madot ovat vuoteena allasi, ja madot peittävät sinut.

24:12 Kuinka olet taivaalta pudonnut, oi Lusifer, sarastuksen poika! Onko alas maahan survaistu sinut, joka kukistit kansakunnat!

24:13 Sillä sinä olet sanonut sydämässäsi: Minä nousen taivaaseen, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle; minä tahdon myös istua kokoontumisvuorella kaukana pohjoisessa;

24:14 minä nousen pilvien huippuja korkeammalle; minä olen Korkeimman vertainen.

24:15 Mutta sinut syöstään alas helvettiin, pohjimmaiseen kuiluun.

24:16 Jotka sinut näkevät, tuijottavat sinua ja tarkastelevat sinua ja sanovat: Onko tämä se mies, joka järkytti maata ja joka vapisutti valtakuntia?

24:17 Ja teki maailman autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit, eikä avannut vankiensä huonetta?

24:18 Kaikki kansakuntien kuninkaat, niin, aivan kaikki, lepäävät kunniassa, kukin omassa kammiossaan.

24:19 Mutta sinut on viskattu haudastasi kuin iljettävä vesa ja niiden jäännökset, jotka on surmattu, miekalla lävistetty, jotka suistuvat kuilun kiville kuin jalkoihin tallattu raato.

24:20 Et pääse liittymään heihin haudassa, koska olet hävittänyt maasi ja surmannut kansasi; pahantekijäin jälkeläisiä ei koskaan enää mainita.

24:21 Valmistakaa teurastus heidän lapsillensa heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nouse ja ota haltuunsa maata ja täytä maanpiiriä kaupungeilla.

24:22 Sillä minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Babylonilta nimen ja jäännöksen ja pojan ja veljenpojan, sanoo Herra.

24:23 Edelleen, minä teen sen haikaroiden alueeksi ja vesilammikoiksi; ja minä lakaisen sen tuhon luudalla, sanoo Herra Sebaot.

24:24 Herra Sebaot on vannonut sanoen: Niin kuin minä olen ajatellut, niin on varmasti tapahtuva; ja niin kuin minä olen päättänyt, niin on pysyvä:

24:25 Että minä tuon assyrialaisen maahani ja tallean hänet jalkojeni alle vuorillani; silloin hänen ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioiltaan.

24:26 Tämä on päätös, joka on päätetty kaikesta maasta; ja tämä on käsi, joka on ojennettuna kaikkien kansakuntien yli.

24:27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt, ja kuka sen kumoo? Ja hänen kätensä on ojennettuna, ja kuka sen kääntää pois?

24:28 Kuningas Ahasin kuolinvuonna oli tämä tuomion ennustus:

24:29 Älä riemuitse, koko Filistea, koska lyöjäsi sauva on katkennut, sillä käärmeen juuresta kasvaa myrkkykäärme, ja sen hedelmä on tulinen lentävä käärme.

24:30 Ja köyhien esikoiset saavat syödä, ja tarvitsevat saavat levätä turvassa; ja minä tapan sinun juuresi nälänhädällä, ja se surmaa sinun jäännöksesi.

24:31 Valita, oi portti, huuda, oi kaupunki; sinä koko Filistea olet lamautunut; sillä pohjoisesta tulee savu, eikä yksikään ole poissa paikaltaan.

24:32 Mitä on vastattava kansakuntien sanansaattajille? Että Herra on perustanut Siionin, ja hänen kansansa köyhät löytävät siinä turvansa.

LUKU 25

(Noin 559-545 eKr.)

25:1 Nyt minä, Nefi, puhun jonkin verran niistä sanoista, jotka olen kirjoittanut ja jotka Jesajan suu on puhunut. Sillä katso, Jesaja puhui paljon sellaista, mitä monien kansastani oli vaikea ymmärtää, sillä he eivät tiedä, millä tavalla juutalaisten keskuudessa profetoitiin.

25:2 Sillä minä, Nefi, en ole opettanut heille paljon juutalaisten tavoista, sillä heidän työnsä olivat pimeyden töitä ja heidän tekonsa olivat iljetysten tekoja.

25:3 Ja nyt, minä kirjoitan kansalleni, kaikille niille, jotka ottavat myöhemmin vastaan tämän, mitä kirjoitan, jotta he tietäisivät Jumalan tuomiot, että ne kohtaavat kaikkia kansakuntia sen sanan mukaisesti, jonka hän on puhunut.

25:4 Kuule siis, oi kansani, joka olet Israelin huonetta, ja kallista korvasi sanoilleni; sillä vaikka Jesajan sanat eivät ole selkeitä sinulle, ne ovat kuitenkin selkeitä kaikille niille, jotka ovat täynnä profetian henkeä. Mutta minä annan sinulle profetian sen hengen mukaisesti, joka minussa on; sen tähden minä profetoin sen selkeyden mukaisesti, joka minussa on ollut siitä ajasta lähtien, kun lähdin Jerusalemissa isäni kanssa; sillä katso, minun sieluni iloitsee selkeydestä kansalleni, jotta se voisi oppia.

25:5 Niin, minun sieluni iloitsee Jesajan sanoista, sillä minä olen tullut Jerusalemissa, ja silmäni ovat nähneet sen, mikä on juutalaisten, ja minä tiedän, että juutalaiset ymmärtävät sen, mikä on profeettojen, eikä ole muuta kansaa, joka ymmärtäisi juutalaisille puhuttua niin kuin he, paitsi jos heitä on opetettu juutalaisten tavan mukaisesti.

25:6 Mutta katso, minä, Nefi, en ole opettanut lapsiani juutalaisten tavan mukaisesti; mutta katso, minä olen itse asunut Jerusalemissa, minkä vuoksi minä tunnen ympäröivät seudut; ja minä olen kertonut lapsilleni juutalaisten keskuudessa tapahtuneista Jumalan tuomioista, lapsilleni, kaiken sen mukaisesti, mitä Jesaja on puhunut, enkä minä kirjoita niitä.

25:7 Mutta katso, minä jatkan omaa profetiaani selkeyteni mukaisesti; minä tiedän, että siitä ei kukaan voi erehtyä; mutta niinä aikoina, jolloin Jesajan profetiat toteutuvat, ihmiset tietävät varmasti, aikoina, jolloin ne tapahtuvat.

25:8 Sen vuoksi ne ovat arvokkaat ihmislapsille, ja joka luulee, etteivät ne ole, heille minä erityisesti tahdon puhua ja osoittaa sanat omalle kansalleni; sillä minä tiedän, että ne ovat heille suuriarvoiset viimeisinä aikoina, sillä sinä aikana he ymmärtävät ne; niinpä minä olen kirjoittanut ne heidän hyväkseen.

25:9 Ja niin kuin yksi sukupolvi on hävitetty juutalaisten keskuudessa pahuuden tähden, niin heitä on hävitetty polvesta polveen heidän pahojen tekojensa mukaan; eikä ketään heistä ole koskaan hävitetty Herran profeettojen heille siitä ennustamatta.

25:10 Sen vuoksi heille oli kerrottu hävityksestä, joka oli kohtaava heitä heti isäni lähdettyä Jerusalemissa; kuitenkin he paaduttivat sydämensä; ja minun profetiani mukaisesti heidät on hävitetty lukuun ottamatta niitä, jotka on viety vankeina Babyloniin.

25:11 Ja nyt minä puhun tämän sen hengen tähden, joka minussa on. Ja vaikka heidät on viety pois, he palaavat takaisin ja ottavat haltuunsa Jerusalemin maan; sen vuoksi heidät tuodaan takaisin perintömaahansa.

25:12 Mutta katso, heillä on oleva sotia ja sotahuhuja; ja kun tulee aika, jolloin Isän Ainosyntyinen, niin, nimittäin taivaan ja maan Isä, ilmoittaa itsensä heille lihassa, katso, he hylkäävät hänet pahuutensa ja sydämensä paatumuksen ja uppiniskaisuutensa tähden.

25:13 Katso, he ristiinnaulitsevat hänet; ja kun hänet on pantu hautakammioon kolmen päivän ajaksi, hän nousee kuolleista parantaminen siivissään, ja kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä, pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, minun sieluni iloitsee voidessani profetoida hänestä, sillä minä olen nähnyt hänen aikansa, ja minun sydämeni ylistää hänen pyhää nimeään.

25:14 Ja katso, tapahtuu, että kun Messias on noussut kuolleista ja ilmoittanut itsensä kansalleen, kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä, katso, Jerusalemi hävitetään jälleen; sillä voi niitä, jotka taistelevat Jumalaa ja hänen kirkkonsa kansaa vastaan.

25:15 Ja nyt, juutalaiset hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan; niin, ja myös Babylon hävitetään; sen vuoksi toiset kansakunnat hajottavat juutalaiset.

25:16 Ja kun heidät on hajotettu ja Herra Jumala on kurittanut heitä toisilla kansakunnilla monen sukupolven ajan, niin, vieläpä polvesta polveen, kunnes heidät on saatu uskomaan Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja sovitukseseen, joka on ääretön koko ihmissuvulle -- ja kun se aika tulee, jolloin he uskovat Kristukseen ja palvelevat Isää hänen nimessään, puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, eivätkä enää odota muuta Messiaasta, silloin, siihen aikaan, tulee aika, jolloin heidän on välttämätöntä uskoa nämä asiat.

25:17 Ja Herra ojentaa jälleen toisen kerran kätensä tuodakseen kansansa takaisin sen kadotetusta ja langenneesta tilasta. Sen vuoksi hän ryhtyy tekemään ihmeellistä tekoa ja ihmettä ihmislasten keskuudessa.

25:18 Sen vuoksi hän tuo heille julki sanansa, jotka sanat tuomitsevat heidät viimeisenä päivänä, sillä ne annetaan heille siinä tarkoituksessa, että heidät saataisiin vakuuttuneiksi tosi Messiaasta, jonka he hylkäsivät; ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, ettei heidän enää pidä odottaa Messiaasta tulevaksi, koska ketään ei tulisi, paitsi väärä Messias, joka pettäisi ihmisiä; sillä vain yhdestä Messiaasta ovat profeetat puhuneet, ja tämä Messias on se, jonka juutalaiset hylkäävät.

25:19 Sillä profeettojen sanojen mukaan Messias tulee kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemissa; ja profeettojen sanojen mukaan sekä Jumalan enkelin sanan mukaan hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika.

25:20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut selkeästi, niin että ette voi erehtyä. Ja niin totta kuin Herra Jumala elää, joka toi Israelin ylös Egyptin maasta ja antoi Moosekselle voiman parantaa kansakunnat myrkkykäärmeiden purtua heitä, jos he loisivat katseensa käärmeeseen, jonka hän kohotti heidän nähtäväksensä, sekä antoi hänelle voiman lyödä kallioon, niin että vesi virtaisi; niin, katso, minä sanon teille, että niin kuin tämä on totta ja niin totta kuin Herra Jumala elää, mitään muuta nimeä ei ole annettu taivaan alla paitsi tämä Jeesus Kristus, josta olen puhunut, jonka kautta ihminen voi pelastua.

25:21 Ja nyt, tästä syystä Herra Jumala on luvannut minulle, että tämä, mitä minä kirjoitan, pysyy tallessa ja säilyy ja periytyy jälkeläisilleni polvesta polveen, jotta täytyisi Joosefille annettu lupaus, että hänen jälkeläisensä eivät koskaan menehtyisi, niin kauan kuin maa pysyisi.

25:22 Sen vuoksi nämä asiat kulkeutuvat polvesta polveen niin kauan kuin maa pysyy; ja ne kulkeutuvat Jumalan tahdon ja mielen mukaisesti; ja ne kansakunnat, joilla ne on hallussaan, tuomitaan niistä niiden sanojen mukaisesti, jotka on kirjoitettu.

25:23 Sillä me ponnistelemme uutterasti kirjoittaaksemme, saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen ja tekemään sovinnon Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä.

25:24 Ja vaikka me uskomme Kristukseen, me noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, kunnes laki tulee täytetyksi.

25:25 Sillä tätä tarkoitusta varten laki annettiin; sen vuoksi laki on tullut meille kuolleeksi, ja meidät on tehty eläviksi Kristuksessa uskomme tähden; kuitenkin me noudatamme lakia käskyjen tähden.

25:26 Ja me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa.

25:27 Ja nyt, me puhumme laista, jotta lapsemme tietäisivät, että laki on kuollut, ja he tietäessään, että laki on kuollut, odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa, ja tietäisivät, mitä tarkoitusta varten laki annettiin. Ja että kun laki on täytetty Kristuksessa, heidän ei pidä paaduttaa sydäntään häntä vastaan, kun lain täytyy tulla hävitetyksi.

25:28 Ja nyt, katso, kansani, te olette uppiniskainen kansa; sen vuoksi minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi ymmärtää väärin. Ja sanat, jotka olen puhunut, ovat todistuksena teitä vastaan, sillä ne riittävät opettamaan kenelle tahansa oikean tien; sillä oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä, sillä kieltämällä hänet te kiellätte myös profeetat ja lain.

25:29 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä; ja Kristus on Israelin Pyhä; sen vuoksi teidän on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne ja koko sielustanne; ja jos te tämän teette, teitä ei suinkaan karkoteta.

25:30 Ja niin kauan kuin se on välttämätöntä, teidän on noudatettava Jumalan tekoja ja toimituksia, kunnes laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

LUKU 26 (Noin 559-545 eKr.)

26:1 Ja kun Kristus on noussut kuolleista, hän näyttäytyy teille, lapseni ja rakkaat veljeni; ja sanat, jotka hän puhuu teille, ovat laki, jota teidän tulee noudattaa.

26:2 Sillä katso, minä sanon teille, että olen nähnyt, että monta sukupolvea kuolee pois, ja kansani keskuudessa on suuria sotia ja kiistoja.

26:3 Ja kun Messias tulee, kansalleni annetaan merkkejä hänen syntymästään sekä hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan; ja se päivä on suuri ja kauhistava jumalattomille, sillä he menehtyvät; ja he menehtyvät, koska he karkottavat profeetat ja pyhät ja kivittävät heitä ja surmaavat heitä; sen vuoksi pyhien veren huuto nousee maasta ylös Jumalan luokse heitä vastaan.

26:4 Ja niin, kaikki ne, jotka ovat ylpeitä ja jotka tekevät sitä, mikä on jumalaton, päivä, joka tulee, polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, sillä he ovat kuin oljenkorsia.

26:5 Ja ne, jotka tappavat profeettoja ja pyhiä, maan syvyydet nielevät heidät, sanoo Herra Sebaot; ja vuoret peittävät heidät, ja pyörretuulet kuljettavat heidät pois, ja rakennukset sortuvat heidän päällensä ja musertavat heidät kappaleiksi ja murskaavat heidät tomuksi.

26:6 Ja heitä rangaistaan ukonilmoilla ja salamoilla ja maanjäristyksillä ja kaikenlaisella tuholla, sillä Herran vihan tuli syttyy heitä vastaan, ja he ovat kuin oljenkorsia, ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot.

26:7 Oi sieluni tuskaa ja piinaa kansani surmattujen menetyksen tähden! Sillä minä, Nefi, olen nähnyt sen, ja se miltei kuluttaa minut Herran edessä; mutta minun täytyy huutaa Jumalalleni: Sinun tiesi ovat oikeamieliset.

26:8 Mutta katso, vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja eivätkä tuhoa heitä, vaan odottavat lujina Kristusta kaikesta vainosta huolimatta niiden merkkien tähden, joita annetaan -- katso, he ovat niitä, jotka eivät menehdy.

26:9 Vaan Vanhurskauden Poika ilmestyy heille, ja hän parantaa heidät, ja heillä on rauha hänen kanssaan, kunnes kolme sukupolvea on kuollut pois ja monet neljännestä sukupolvesta ovat kuolleet pois vanhurskaudessa.

26:10 Ja kun tämä on tapahtunut, pikainen tuho kohtaa kansaani; sillä sieluni tuskista huolimatta minä olen nähnyt sen; sen vuoksi minä tiedän, että se tapahtuu; ja he myyvät itsensä tyhjästä, sillä ylpeytensä ja järjettömyytensä palkkana he saavat tuhon; sillä koska he antautuvat Perkeleelle ja valitsevat mieluummin pimeyden kuin valon teot, sen tähden heidän on mentävä alas helvettiin.

26:11 Sillä ei Herran Henki ainaisesti kiistele ihmisen kanssa. Ja kun Henki lakkaa kiistelemästä ihmisen kanssa, silloin tulee pikainen tuho, ja tämä surettaa sieluani.

26:12 Ja kuten minä puhuin juutalaisten saamisesta vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on tosi Kristus, on välttämätöntä, että myös pakanat saadaan vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala

26:13 ja että hän ilmoittaa itsensä kaikille niille, jotka uskovat häneen, Pyhän Hengen voimalla, niin, jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, tehden voimallisia ihmeitä, merkkejä ja ihmetekoja ihmislusten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti.

26:14 Mutta katso, minä profetoin teille viimeisistä ajoista; niistä ajoista, jolloin Herra Jumala on tuova nämä asiat julki ihmislapsille.

26:15 Sen jälkeen kun minun jälkeläiseni ja veljieni jälkeläiset ovat vaipuneet epäuskoon ja pakanat ovat lyöneet heidät, niin, kun Herra Jumala on leiriytynyt yltympäri heitä vastaan ja saartanut heidät valleilla ja pystyttänyt linnoituksia heitä vastaan, ja kun heidät on painettu alas tomuun, vieläpä niin ettei heitä enää ole, sittenkin vanhurskaiden sanat kirjoitetaan ja uskollisten rukoukset kuullaan, eikä kaikkia niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, unohdeta.

26:16 Sillä ne, jotka hävitetään, puhuvat heille maasta, ja heidän puheensa kuuluu vaimeana tomusta, ja heidän äänensä on kuin sen, jossa on vainajahenki; sillä Herra Jumala antaa heille voiman, että he voivat kuiskailla heistä ikään kuin se tulisi maasta; ja heidän puheensa kuiskaa tomusta.

26:17 Sillä näin sanoo Herra Jumala: He kirjoittavat siitä, mitä heidän keskuudessaan tapahtuu, ja se kirjoitetaan ja sinetöidään kirjaan; eivätkä ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, niitä saa, sillä he pyrkivät hävittämään sen, mikä on Jumalasta.

26:18 Ja nyt, kuten ne, jotka on tuhottu, on tuhottu joutuin -- ja heidän pelättyjensä paljous on kuin akanat, jotka katoavat -- niin, näin sanoo Herra Jumala: Se tapahtuu hetkessä, yhtäkkiä.

26:19 Ja tapahtuu, että niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, lyödään pakanoiden kädellä.

26:20 Ja pakanat ylpistyvät omissa silmissään ja ovat kompastuneet kompastuskivensä suuruuden tähden, niin että he ovat perustaneet monia kirkkoja; silti he ylenkatsovat Jumalan voimaa ja ihmeitä ja saarnaavat itselleen omaa viisauttaan ja omaa tietämystään etua saadakseen ja murskatakseen köyhien kasvat.

26:21 Ja perustetaan monia kirkkoja, jotka aiheuttavat kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta.

26:22 Ja on myös salaliittoja, kuten muinaisinakin aikoina, Perkeleen liittojen mukaisesti, sillä hän on kaiken tällaisen alullepanija, eli murhien ja pimeyden tekojen alullepanija; niin, ja hän taluttaa heitä kaulasta pellavaköydellä, kunnes hän sitoo heidät vahvoilla köysillään iäksi.

26:23 Sillä katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Herra Jumala ei toimi pimeydessä.

26:24 Hän ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, sillä hän rakastaa maailmaa, jopa niin, että hän antaa oman henkensä voidakseen vetää kaikki ihmiset luoksensa. Sen vuoksi hän ei kiellä ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestaan.

26:25 Katso, huutaako hän kenellekään sanoen: Lähde pois luotani? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän sanoo: Tulkaa minun luokseni, kaikki te maan ääret, ostakaa maitoa ja hunajaa ilmaiseksi ja maksutta.

26:26 Katso, onko hän käskenyt ketään lähtemään pois synagogista tai jumalanpalvelushuoneista? Katso, minä sanon teille: Ei.

26:27 Onko hän kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi pelastuksestaan? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän on antanut sen vapaasti kaikille ihmisille, ja hän on käskenyt kansaansa, että sen tulee taivuttaa kaikkia ihmisiä parannukseen.

26:28 Katso, onko Herra kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen hyvydestään? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus, eikä ketään kielletä.

26:29 Hän kieltää pappisvallan, sillä katso, pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman ylistystä; mutta Siionin parasta he eivät tavoittele.

26:30 Katso, Herra on kieltänyt tämän; ja nyt, Herra Jumala on antanut käskyn, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa rakkautta, mikä rakkaus on todellista rakkautta. Ja ellei heillä olisi rakkautta, he eivät olisi mitään. Jos heillä siis olisi rakkautta, he eivät sallisi Siionin työntekijän menehtyä.

26:31 Mutta Siionin työntekijän tulee tehdä työtä Siionin hyväksi, sillä jos hän tekee työtä rahan vuoksi, hän hukkuu.

26:32 Ja vielä Herra Jumala on antanut käskyn, ettei ihmisten pidä murhata, ettei heidän pidä valehdella, ettei heidän pidä varastaa, ettei heidän pidä turhaan lausua Herran Jumalansa nimeä, ettei heidän pidä kadehtia, ettei heidän pidä olla pahansuopia, ettei heidän pidä kiistellä keskenään, ettei heidän pidä harjoittaa haureutta ja ettei heidän pidä tehdä mitään tällaista, sillä jokainen, joka sellaista tekee, hukkuu.

26:33 Sillä mikään näistä pahoista teoista ei ole Herrasta, sillä hän tekee ihmislasten keskuudessa sitä, mikä hyvää on; ja hän tekee vain sellaista, mikä on selkeää ihmislapsille, ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään; eikä hän torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, mustia eikä valkoisia, orjia eikä vapaita, miehiä eikä naisia; ja hän muistaa pakanat, ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia, sekä juutalaiset että pakanat.

LUKU 27

9Vertaa Jesaja 29. Noin 559-545 eKr.0

27:1 Mutta katso, viimeisinä aikoina eli pakanoiden aikoina -- niin, katso, kaikki pakanoiden kansakunnat ja myös juutalaiset, sekä ne, jotka tulevat tähän maahan, että ne, jotka ovat muissa maissa, aivan niin, kaikissa maailman maissa, katso, he juopuvat pahuudesta ja kaikenlaisista iljetyksistä —

27:2 ja kun se aika tulee, Herra Sebaot rankaisee heitä ukkosella ja maanjäristyksellä ja suurella pauhulla ja myrskyllä ja rajuilmalla ja ahnaalla tulenlieskalla.

27:3 Ja kaikki kansakunnat, jotka taistelevat Siionia vastaan ja ahdistavat sitä, ovat kuin yöllinen uninäky, eli heidän käy kuin nälkäisen, joka uneksii, ja katso, hän syö, mutta herää ja hänen sielunsa on tyhjä; tai kuin janoisen, joka uneksii, ja katso, hän juo, mutta herää, ja katso, hän on nääntynyt, ja hänen sielullansa on jano; niin, samoin käy kaikkien kansakuntien paljouden, joka taistelee Siionin vuorta vastaan.

27:4 Sillä katso, te kaikki, jotka teette paha, seisahdukkaa ja kummastelkaa, sillä te tulette huutamaan ja parkumaan; niin, te tulette juopumaan, mutta ette viinistä, te tulette hoippumaan, mutta ette väkijuomasta.

27:5 Sillä katso, Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen. Sillä katso, te olette sulkeneet silmäanne ja te olette hylänneet profeetat; ja teidän hallitsijanne ja näkijät hän on peittänyt teidän pahuutenne tähden.

27:6 Ja tapahtuu, että Herra Jumala tuo teille julki kirjan sanat, ja ne ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet.

27:7 Ja katso, kirja on sinetöity; ja kirjassa on ilmoitus Jumalalta maailman alusta sen loppuun asti.

27:8 Ja nyt, näiden sinetöityjen asioiden tähden, sitä, mikä on sinetöity, ei anneta ihmisten jumalattomuuden ja iljetysten aikana. Sen vuoksi kirja salataan heiltä.

27:9 Mutta kirja annetaan eräälle miehelle, ja hän antaa kirjan sanat, jotka ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet tomussa; ja hän antaa nämä sanat toiselle;

27:10 mutta niitä sanoja, jotka on sinetöity, hän ei anna, eikä hän anna kirjaa. Sillä kirja on sinetöity Jumalan voimalla, ja sinetöity ilmoitus pidetään kirjassa Herran hyväksi näkemään aikaan asti, jotta ne tulisivat julki; sillä katso, ne ilmoittavat kaiken maailman perustamisesta sen loppuun asti.

27:11 Ja tulee aika, jolloin kirjan sinetöidyt sanat luetaan katoilta; ja ne luetaan Kristuksen voimalla; ja ihmislapsille ilmoitetaan kaikki, mitä milloinkaan on ollut ihmislasten keskuudessa ja mitä milloinkaan on tuleva aina maailman loppuun asti.

27:12 Ja nyt, sinä päivänä, jolloin kirja annetaan miehelle, josta olen puhunut, kirja kätketään maailman silmiltä, niin etteivät kenenkään silmät sitä näe, paitsi että kolme todistajaa näkee sen Jumalan voimalla, sen lisäksi, jolle kirja annetaan; ja he todistavat kirjan ja siinä olevien asioiden totuudesta.

27:13 Eikä sitä näe kukaan muu, paitsi muutamat Jumalan tahdon mukaisesti, todistaakseen hänen sanastaan ihmislapsille; sillä Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat puhuvat ikään kuin kuolleista.

27:14 Sen vuoksi Herra Jumala on ryhtyvä tuomaan julki kirjan sanoja; ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan!

27:15 Mutta katso, tapahtuu, että Herra Jumala sanoo sille, jolle hän kirjan antaa: Ota nämä sanat, joita ei ole sinetöity, ja anna ne toiselle, jotta hän voi näyttää niitä oppineelle, sanoen: Lue tämä, rukoilen sinua. Ja oppinut sanoo: Tuo tänne kirja, niin minä luen ne.

27:16 Ja nyt, he sanovat näin maailman kunnian tähden ja etua saadakseen, eivätkä Jumalan kunnian tähden.

27:17 Ja mies sanoo: En voi tuoda kirjaa, sillä se on sinetöity.

27:18 Silloin oppinut sanoo: En voi lukea sitä.

27:19 Ja nyt tapahtuu, että Herra Jumala antaa jälleen kirjan ja sen sanat sille, joka ei ole oppinut; ja mies, joka ei ole oppinut, sanoo: En ole oppinut.

27:20 Silloin Herra Jumala sanoo hänelle: Oppineiden ei pidä niitä lukea, sillä he ovat hylänneet ne, ja minä kykenen tekemään oman työni; sen vuoksi sinun tulee lukea ne sanat, jotka minä sinulle annan.

27:21 Älä kajoa niihin, mitkä on sinetöity, sillä minä tuon ne julki itse hyväksi näkemänäni aikana; sillä minä osoitan ihmislapsille, että minä kykenen tekemään oman työni.

27:22 Ja nyt, kun olet lukenut ne sanat, jotka olen käskenyt sinun lukea, ja saanut todistajat, jotka olen sinulle luvannut, silloin sinetöi kirja jälleen ja kätke se minun huomaani, jotta voin säilyttää sanat, joita et ole lukenut, kunnes omassa viisaudessani näen hyväksi ilmoittaa kaiken ihmislapsille.

27:23 Sillä katso, minä olen Jumala; ja minä olen ihmeiden Jumala; ja minä osoitan maailmalle, että minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja minä toimin ihmislasten keskuudessa ainoastaan heidän uskonsa mukaisesti.

27:24 Ja jälleen tapahtuu, että Herra sanoo sille, joka lukee sanat, jotka hänelle annetaan:

27:25 Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan mutta on vetänyt sydämensä minusta kauas ja sen pelko minua kohtaan on ihmiskäskyjen mukaan opetettua —

27:26 sen tähden minä ryhdyn tekemään tämän kansan keskuudessa ihmeellistä tekoa, niin, ihmeellistä tekoa ja ihmettä, sillä sen viisaiden ja oppineiden viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten ymmärrys kätketään.

27:27 Ja voi niitä, jotka syvälle yrittävät kätkeä suunnitelmansa Herralta! Ja heidän tekonsa ovat pimeässä, ja he sanovat: Kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Ja he sanovat myös: Totisesti, teidän asioiden ylösalaisin kääntämistänne tullaan pitämään savenvalajan saven kaltaisena. Mutta katso, minä osoitan heille, sanoo Herra Sebaot, että minä tiedän kaikki heidän tekonsa. Sillä sanooko teos tekijästään: Ei hän ole minua tehnyt? Tai sanooko luomus luojastaan: Ei hän mitään ymmärrä?

27:28 Mutta katso, sanoo Herra Sebaot: Minä osoitan ihmislapsille, että on vain lyhyt aika enää, ja Libanon muuttuu viljavaksi vainioksi; ja viljavaa vainiota pidetään metsän veroisena.

27:29 Ja sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.

27:30 Ja sävyisätkin ilahtuvat, ja he iloitsevat Herrasta, ja köyhät ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhästä.

27:31 Sillä niin totta kuin Herra elää, he saavat nähdä, että pelätystä tehdään loppu ja pilkkaaja poltetaan ja kaikki pahuuteen kärkkäät hävitetään,

27:32 ja ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisestä rikkojan ja virittävät ansan sille, joka portilla tuomitsee, ja sysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden.

27:33 Sen tähden, Herra, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin huoneesta näin: Nyt Jaakob ei joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa nyt kalpene.

27:34 Vaan kun hän näkee lapsensa, minun kätteni työn, keskuudessaan, he pitävät pyhänä minun nimeni ja pitävät pyhänä Jaakobin pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

27:35 Nekin, jotka hengessä eksyivät, tulevat ymmärrykseen, ja ne, jotka nurisivat, ottavat opikseen.

LUKU 28

9Noin 559-545 eKr.0

28:1 Ja nyt, katso, veljeni, minä olen puhunut teille, niin kuin Henki on minua vaatinut; sen vuoksi minä tiedän, että näin täytyy varmasti tapahtua.

28:2 Ja ne asiat, jotka kirjasta kirjoitetaan, tulevat olemaan suuriarvoisia ihmislapsille ja etenkin meidän jälkeläisillemme, jotka ovat Israelin huoneen jäännöistä.

28:3 Sillä sinä päivänä tapahtuu, että kirkot, joita on perustettu, eikä Herralle, sanovat toisillensa: Katso, minä, minä olen Herran; ja toiset sanovat: Minä, minä olen Herran, ja niin sanoo jokainen, joka on perustanut kirkkoja, eikä Herralle --

28:4 ja ne kiistelevät keskenänsä, ja niiden papit kiistelevät keskenänsä, ja he opettavat omalla tietämyksellään ja kieltävät Pyhän Hengen, joka antaa sanat.

28:5 Ja he kieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, voiman, ja he sanovat kansalle: Kuunnelkaa meitä ja kuulkaa meidän opetuksiamme, sillä katso, tänään ei ole Jumalaa, sillä Herra ja Lunastaja on tehnyt työnsä, ja hän on antanut voimansa ihmisille;

28:6 katso, kuulkaa minun opetuksiani; jos he sanovat, että on tapahtunut ihme Herran käden kautta, älkää sitä uskoko, sillä tänä päivänä hän ei ole ihmeiden Jumala; hän on työnsä tehnyt.

28:7 Niin, ja on monia, jotka sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, sillä huomenna me kuolemme, ja meidän käy hyvin.

28:8 Ja on myös monia, jotka sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, mutta pelätkää silti Jumalaa -- hän hyväksyy pienen synnin tekemisen; niin, valehdelkaa vähäsen, käyttäkää toista hyväksenne hänen sanojensa tähden, kaivakaa kuoppa lähimmäisellenne; ei tässä ole mitään pahaa; ja tehkää kaikkea tätä, sillä huomenna me kuolemme; ja jos olemmekin syyllisiä, Jumala antaa meille muutaman raipaniskun, ja lopulta meidät pelastetaan Jumalan valtakuntaan.

28:9 Niin, ja tulee olemaan monia, jotka opettavat tällä tavoin vääriä ja turhia ja mielettömiä oppeja ja pöyhkeilevät sydämessään ja yrittävät syvälle kätkeä suunnitelmansa Herralta; ja heidän tekonsa ovat pimeässä.

28:10 Ja pyhien veri huutaa maasta heitä vastaan.

28:11 Niin, he ovat kaikki poikenneet pois; he ovat turmeltuneet.

28:12 Ylpeyden tähden ja väärin opettajien ja väärän opin tähden heidän kirkkonsa ovat turmeltuneet, ja heidän kirkkonsa ovat ylhäisiä; ylpeyden tähden he pöyhkeilevät.

28:13 He riistävät köyhiä hienojen pyhäkköjensä tähden; he riistävät köyhiä hienojen vaatteidensa tähden; ja he vainoavat säävyisiä ja sydämeltään vaatimattomia, koska he pöyhkeilevät ylpeydessään.

28:14 He ovat uppiniskaisia ja pystypäisiä; niin, ja ylpeyden ja jumalattomuuden ja iljetysten ja haureuden tähden he ovat kaikki kulkeneet harhaan, paitsi muutamat, jotka ovat nöyriä Kristuksen seuraajia; kuitenkin heitä johdatellaan, niin että monta kertaa he eksyvät, koska heitä opetetaan ihmisten opetusten mukaisesti.

28:15 Oi viisaita ja oppineita ja rikkaita, jotka pöyhkeilevät sydämensä kopeudessa, ja kaikkia niitä, jotka saarnaavat vääriä oppeja, ja kaikkia niitä, jotka harjoittavat haureutta ja vääristelevät Herran oikean tien; voi, voi, voi heitä, sanoo Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä heidät syöstään alas helvettiin!

28:16 Voi niitä, jotka sysäivät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden ja herjaavat sitä, mikä hyvää on, ja sanovat, ettei se ole minkään arvoista! Sillä tulee päivä, jolloin Herra Jumala rankaisee joutuin maan asukkaita; ja sinä päivänä, jona he ovat pahuudessa täysin kypsiä, he menehtyvät.

28:17 Mutta katso, jos maan asukkaat tekevät parannuksen jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, heitä ei hävitetä, sanoo Herra Sebaot.

28:18 Mutta katso, sen suuren ja iljettävän kirkon, koko maan huoran, täytyy sortua maahan, ja sen sortumisen täytyy olla suuri.

28:19 Sillä Perkeleen valtakunnan täytyy järkkyä, ja ne, jotka siihen kuuluvat, on herätettävä parannukseen, tai Perkele kytkee heidät ikuisiin kahleisiinsa, ja he yltyvät vihaan ja hukkuvat;

28:20 sillä katso, sinä aikana hän riehuu ihmislasten sydämässä ja yllyttää heitä vihaan sitä vastaan, mikä on hyvää.

28:21 Ja toiset hän rauhoittaa ja tuodittaa heidät lihalliseen turvallisuuteen, niin että he sanovat: kaikki on hyvin Siionissa, niin, Siion menestyy, kaikki on hyvin -- ja näin Perkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin.

28:22 Ja katso, toisia hän mielistelee ja sanoo heille, ettei helvettiä ole; ja hän sanoo heille: Minä en ole Perkele, sillä sellaista ei ole -- ja näin hän kuiskuttelee heidän korviinsa, kunnes hän kytkee heidät kauheisiin kahleisiinsa, joista ei ole vapautusta.

28:23 Niin, he ovat kuoleman ja helvetin vallassa; ja kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on seistävä Jumalan valtaistuimen edessä ja tultava tuomituiksi tekojensa mukaan, ja sieltä heidän on mentävä paikkaan, joka on heille valmistettu, nimittäin tuli- ja tulikivijärveen, mikä on loputon piina.

28:24 Voi sen tähden sitä, joka on huoleton Siionissa!

28:25 Voi sitä, joka huutaa: Kaikki on hyvin!

28:26 Niin, voi sitä, joka kuulee ihmisten opetuksia ja kieltää Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan!

28:27 Niin, voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet, emmekä tarvitse enempää!

28:28 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka vapisevat ja ovat vihoissaan Jumalan totuuden tähden! Sillä katso, se, joka on rakennettu kalliolle, ottaa sen vastaan iloiten; ja se, joka on rakennettu hiekkaperustalle, vapisee peläten sortuvansa.

28:29 Voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet Jumalan sanan, emmekä me tarvitse enempää Jumalan sanaa, sillä meillä on tarpeeksi!

28:30 Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani ja kallistavat korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat viisautta; sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän; ja niiltä, jotka sanovat: meillä on tarpeeksi, heiltä otetaan pois sekin, mitä heillä on.

28:31 Kirottu on se, joka turvaa ihmiseen eli tekee lihan käsivarreksensa eli kuulee ihmisten opetuksia, ellei heidän opetuksiansa anneta Pyhän Hengen voimalla.

28:32 Voi pakanoita, sanoo Herra Jumala Sebaot! Sillä vaikka minä ojennan käsivarteni heille päivästä päivään, he kieltävät minut; kuitenkin minä olen heille armollinen, sanoo Herra Jumala, jos he tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni; sillä minun käsivarteni on ojennettuna kaiken päivää, sanoo Herra Jumala Sebaot.

LUKU 29

9Noin 559-545 eKr.0

29:1 Mutta katso, on monia -- sinä aikana, kun minä ryhdyn tekemään ihmeellistä tekoa heidän keskuudessaan, jotta muistaisin liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa, jotta vielä toisen kerran ojentaisin käteni voittaakseni takaisin kansani, joka on Israelin huonetta;

29:2 ja myös, jotta muistaisin lupaukset, jotka olen antanut sinulle, Nefi, sekä sinun isällesi, että minä muistaisin teidän jälkeläisiänne ja että teidän jälkeläistenne sanat lähtisivät minun suustani teidän jälkeläisillenne; ja minun sanani kuuluvat vihellyksenä maan ääriin, viirinä kansalleni, joka on Israelin huonetta;

29:3 ja koska minun sanani kuuluvat vihellyksenä -- monet pakanoista sanovat: Raamattu! Raamattu! Meillä on Raamattu, eikä voi olla muuta Raamattua.

29:4 Mutta näin sanoo Herra Jumala: Oi mielettömiä, he saavat Raamatun; ja se on lähtevä juutalaisilta, minun ikivanhalta liittokansaltani. Ja mitenkä he kiittävät juutalaisia Raamatusta, jonka he heiltä saavat? Niin, mitä pakanat tarkoittavat? Muistavatko he juutalaisten vaivannäköä ja työtä ja tuskia ja heidän uutteruuttaan minua kohtaan pelastuksen tuomisessa pakanoille julki?

29:5 Oi te pakanat, oletteko muistaneet juutalaisia, minun ikivanhaa liittokansaani? Ette, vaan te olette kironneet heitä ja olette vihanneet heitä, ettekä ole yrittäneet tuoda heitä takaisin. Mutta katso, minä annan kaiken tämän tulla takaisin teidän itsenne päälle, sillä minä, Herra, en ole unohtanut kansaani.

29:6 Sinä mieletön, joka sanot: Raamattu, meillä on Raamattu, emmekä tarvitse muuta Raamattua. Oletteko saaneet Raamattua muilta kuin juutalaisilta?

29:7 Ettekö tiedä, että kansakuntia on enemmän kuin yksi? Ettekö tiedä, että minä, Herra, teidän Jumalanne, olen luonut kaikki ihmiset ja että minä muistan ne, jotka ovat meren saarilla, ja että minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa; ja minä tuon julki sanani ihmislapsille, niin, vieläpä kaikille maan kansakunnille?

29:8 Minkä vuoksi nurisette siksi, että saatte enemmän minun sanaani? Ettekö tiedä, että kahden kansakunnan todistus on teille todisteena siitä, että minä olen Jumala, että minä muistan yhden kansakunnan niin kuin toisenkin? Sen vuoksi minä puhun samat sanat yhdelle kansakunnalle kuin

toisellekin. Ja kun ne kaksi kansakuntaa kohtaavat, niiden kahden kansakunnan todistuksetkin kohtaavat.

29:9 Ja minä teen tämän osoittaakseni monille, että minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti ja että minä puhun julki sanani oman mieleni mukaan. Ja koska olen puhunut yhden sanan, teidän ei pidä luulla, että en voi puhua toista; sillä minun työni ei ole vielä tullut valmiiksi, eikä tule ennen ihmisen loppua, eikä siitä vastedes ja ikuisesti.

29:10 Niinpä, koska teillä on Raamattu, teidän ei pidä luulla, että se sisältää kaikki minun sanani, eikä teidän pidä luulla, etten ole kirjoittanut enempää.

29:11 Sillä minä käsken kaikkia ihmisiä, sekä idässä että lännessä ja pohjoisessa ja etelässä ja meren saarilla, että heidän tulee kirjoittaa ne sanat, jotka minä heille puhun; sillä niistä kirjoista, jotka kirjoitetaan, minä tuomitsen maailman, jokaisen ihmisen tekojensa mukaan, sen mukaisesti, mitä on kirjoitettu.

29:12 Sillä katso, minä puhun juutalaisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös nefiläisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös muille Israelin huoneen heimoille, jotka olen johdattanut pois, ja ne kirjoittavat sen; ja minä puhun myös kaikille maan kansakunnille, ja ne kirjoittavat sen.

29:13 Ja tapahtuu, että juutalaiset saavat nefiläisten sanat, ja nefiläiset saavat juutalaisten sanat, ja nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, ja Israelin kadonneet heimot saavat nefiläisten ja juutalaisten sanat.

29:14 Ja tapahtuu, että minun kansani, joka on Israelin huonetta, kootaan kotiin omiin maihinsa; ja myös minun sanani kootaan yhteen. Ja minä osoitan niille, jotka taistelevat minun sanaani vastaan ja minun kansaani vastaan, joka on Israelin huonetta, että minä olen Jumala ja että minä tein Abrahamin kanssa liiton, että muistaisin hänen jälkeläisensä ikuisesti.

LUKU 30 (Noin 559-545 eKr.)

30:1 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä tahdon puhua teille; sillä minä, Nefi, en soisi teidän luulevan, että te olette vanhurskaampia kuin pakanat tulevat olemaan. Sillä katso, ellette te pidä Jumalan käskyjä, te kaikki hukutte yhtäläisesti; ja niiden sanojen tähden, jotka on puhuttu, teidän ei pidä luulla, että pakanat hävitetään kokonaan.

30:2 Sillä katso, minä sanon teille, että jokainen, joka pakanoista tekee parannuksen, on Herran liittokansaa; ja jokainen juutalainen, joka ei tee parannusta, karkotetaan; sillä Herra ei tee liittoa kenenkään muun kuin sellaisten kanssa, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen Poikaansa, joka on Israelin Pyhä.

30:3 Ja nyt, minä tahdon profetoida vielä jonkin verran juutalaisista ja pakanoista. Sillä sen jälkeen kun se kirja, josta olen puhunut, tulee julki ja kirjoitetaan pakanoille ja sinetöidään jälleen Herran huomaan, on monia, jotka uskovat sanoihin, jotka on kirjoitettu; ja he vievät ne meidän jälkeläistemme jäännökselle.

30:4 Ja silloin meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää meistä, siitä, kuinka me lähdimme Jerusalemissa ja että he ovat juutalaisten jälkeläisiä.

30:5 Ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan heidän keskuudessaan; ja niin heille palautetaan tieto heidän isistänsä sekä heidän isiensä keskuudessa ollut tieto Jeesuksesta Kristuksesta.

30:6 Ja silloin he riemuitsevat, sillä he tietävät, että se on heille Jumalan kädestä tuleva siunaus; ja heidän pimeyden suomunsa alkavat pudota heidän silmistään; eikä montakaan sukupolvea kuole heidän keskuudessaan, ennen kuin he ovat puhdas ja ihastuttava kansa.

30:7 Ja tapahtuu, että juutalaiset, jotka on hajotettu, alkavat myös uskoa Kristukseen; ja he alkavat kokoontua yhteen maan päällä; ja kaikista, jotka uskovat Kristukseen, tulee myös ihastuttavaa kansaa.

30:8 Ja tapahtuu, että Herra Jumala aloittaa työnsä kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa toteuttaakseen kansansa ennalleen palauttamisen maan päällä.

30:9 Ja Herra Jumala tuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan sävyisien asiaa. Ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.

30:10 Sillä joutuin tulee aika, jolloin Herra Jumala panee toimeen suuren jaon ihmisten keskuudessa, ja jumalattomat hän hävittää; ja hän säästää kansansa, niin, vaikka hänen täytyisi tuhota jumalattomat tulella.

30:11 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.

30:12 Ja silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttäläs yhdessä ja pikkulapsi paimentaa niitä.

30:13 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.

30:14 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.

30:15 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.

30:16 Ja nyt, kaikkien kansakuntien asiat ilmaistaan, eli kaikki asiat ilmaistaan ihmislapsille.

30:17 Ei ole mitään salaista, mitä ei ilmoiteta; ei ole mitään pimeyden tekoa, jota ei tuoda ilmi valossa; eikä ole mitään maan päällä sinetöityä, mitä ei päästetä.

30:18 Sen vuoksi kaikki, mitä ihmislapsille on ilmoitettu, ilmoitetaan sinä päivänä; eikä Saatanalla ole enää valtaa ihmislasten sydämiin pitkään aikaan. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä päätän sanani.

LUKU 31

(Noin 559-545 eKr.)

31:1 Ja nyt minä, Nefi, lakkaan profetoimasta teille, rakkaat veljeni. Enkä minä voi kirjoittaa kuin vähän siitä, minkä tiedän varmasti täytyvän tapahtua; enkä voi myöskään kirjoittaa kuin vähän veljeni Jaakobin sanoista.

31:2 Ja nyt, se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, paitsi muutamia sanoja, jotka minun on puhuttava Kristuksen opista; ja nyt, minä puhun teille selkeästi, profetoimiseni selkeyden mukaisesti.

31:3 Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä; sillä tällä tavoin Herra Jumala toimii ihmislasten keskuudessa. Sillä Herra Jumala valaisee ymmärryksen, sillä hän puhuu ihmisille heidän kielensä mukaisesti, jotta he ymmärtäisivät.

31:4 Ja nyt, minä tahdon teidän muistavan, että minä olen puhunut teille siitä profeetasta, jonka Herra näytti minulle ja joka on kastava Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

31:5 Ja nyt, jos Jumalan Karitsa, joka on pyhä, on tarpeen kastaa vedellä kaiken vanhurskauden täyttämiseksi, niin oi, kuinka paljon enemmän meidät, jotka olemme epäpyhiä, on tarpeen kastaa, niin, nimittäin vedellä!

31:6 Ja nyt, minä tahdon kysyä teiltä, rakkaat veljeni: Millä tavoin Jumalan Karitsa täytti kaiken vanhurskauden, kun hänet kastettiin vedellä?

31:7 Ettekö tiedä, että hän oli pyhä? Mutta huolimatta siitä, että hän oli pyhä, hän osoittaa ihmislapsille, että hän nöyryy Isän edessä lihan mukaisesti ja todistaa Isälle, että hän on kuuliainen hänelle pitämällä hänen käskynsä.

31:8 Ja nyt, kun hänet oli kastettu vedellä, Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä kyyhkysen hahmossa.

31:9 Ja vielä, se osoittaa ihmislapsille, kuinka kaita on se polku ja kuinka kapea se portti, josta heidän tulee mennä sisälle hänen näytettyään esimerkkiä heidän edessään.

31:10 Ja hän sanoi ihmislapsille: Seuraa sinä minua. Sen vuoksi, rakkaat veljeni, voimmeko me seurata Jeesusta, elleme ole halukkaita pitämään Isän käskyjä?

31:11 Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, ja ottakaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen.

31:12 Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka kastetaan minun nimeeni, Isä antaa Pyhän Hengen kuten minulle; ja nyt, seuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekevän.

31:13 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä tiedän, että jos te seuraatte Poikaa täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällenne kasteen kautta -- eli seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste, ja silloin te voitte puhua enkelien kielellä ja huutaa ylistystä Israelin Pyhälle.

31:14 Mutta katso, rakkaat veljeni, näin Pojan ääni tuli minulle sanoen: Kun te olette tehneet parannuksen synneistänne ja todistaneet Isälle vesikasteella, että haluatte pitää minun käskyeni, ja olette saaneet tulen ja Pyhän Hengen kasteen ja voitte puhua uudella kielellä, niin, nimittäin enkelien kielellä, ja jos te tämän jälkeen kiellätte minut, teille olisi ollut parempi, että ette olisi minua tunteneet.

31:15 Ja minä kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti, minun Rakkaani sanat ovat todet ja luotettavat. Se, joka kestää loppuun asti, se pelastuu.

31:16 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tiedän tästä, että ellei ihminen kestä loppuun asti noudattaen elävän Jumalan Pojan esimerkkiä, hän ei voi pelastua.

31:17 Tehkää sen vuoksi sitä, mitä olen sanonut teille nähneeni teidän Herranne ja Lunastajan tekevän; sillä tästä syystä ne on minulle näytetty, jotta te tietäisitte sen portin, josta teidän tulee mennä sisälle. Sillä portti, josta teidän tulee mennä sisälle, on parannus ja vesikaste; ja silloin tulee teidän syntienne anteeksianto tulen ja Pyhän Hengen kautta.

31:18 Ja silloin te olette tällä kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään; niin, te olette menneet sisälle portista; te olette tehneet Isän ja Pojan käskyjen mukaisesti; ja te olette saaneet Pyhän Hengen, joka todistaa Isästä ja Pojasta täyttäen hänen antamansa lupauksen, että jos te menette sisälle oikealla tavalla, te saatte.

31:19 Ja nyt, rakkaat veljeni, kun olette päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle, minä kysyn, onko kaikki tehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä te olette päässeet tähän saakka vain Kristuksen sanan avulla, järkkymättömän uskon avulla häneen, turvautuen täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan.

31:20 Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

31:21 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, tämä on se keino; eikä ole muuta keinoa eikä nimeä taivaan alla annettu, jonka avulla ihminen voi pelastua Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, katso, tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä, jotka ovat yksi Jumala, ilman loppua. Aamen.

LUKU 32

(Noin 559-545 eKr.)

32:1 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä luulen, että te pohdiskelette jonkin verran sydämässänne sitä, mitä teidän pitäisi tehdä mentyänne sisälle oikealla tavalla. Mutta katso, miksi te pohdiskelette näitä asioita sydämässänne?

32:2 Ettekö muista minun sanoneen teille, että saatuanne Pyhän Hengen te voisitte puhua enkelien kielellä? Ja nyt, kuinka te voisitte puhua enkelien kielellä muutoin kuin Pyhän Hengen avulla?

32:3 Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi he puhuvat Kristuksen sanoja. Ja nyt, minä sanoin teille: Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

32:4 Ja nyt, kun minä olen puhunut nämä sanat, jos ette voi ymmärtää niitä, se johtuu siitä, että te ette pyydä ettekä kolkuta; sen vuoksi teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkua pimeydessä.

32:5 Sillä katso, vielä minä sanon teille, että jos te menette sisälle oikealla tavalla ja saatte Pyhän Hengen, se osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

32:6 Katso, tämä on Kristuksen oppi, eikä mitään muuta oppia anneta, ennen kuin hän ilmoittaa itsensä teille lihassa. Ja kun hän ilmoittaa itsensä teille lihassa, tehkää tarkoin se, mitä hän teille sanoo.

32:7 Ja nyt minä, Nefi, en voi sanoa enempää; Henki estää minua puhumasta, ja minä jään suremaan ihmisten epäuskon ja jumalattomuuden ja tietämättömyyden ja uppiniskaisuuden tähden; sillä he eivät tahdo etsiä tietoa eivätkä ymmärtää suurta tietoa, kun se annetaan heille selkeänä, aivan niin selkeänä kuin sana voi olla.

32:8 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä huomaan, että te vielä pohdiskelette sydämässänne; ja minua surettaa se, että minun on puhuttava teille tästä asiasta. Sillä jos te kuulisitte Henkeä, joka opettaa ihmistä rukoilemaan, te tietäisitte, että teidän on rukoiltava; sillä paha henki ei opeta ihmistä rukoilemaan vaan opettaa hänelle, ettei hänen pidä rukoilla.

32:9 Mutta katso, minä sanon teille, että teidän on rukoiltava aina ja uupumatta; ettei teidän pidä tehdä Herralle mitään, ellette ensiksi rukoile Isää Kristuksen nimessä, jotta hän pyhittäisi teidän tekonne teille, jotta tekonne olisivat sielunne parhaaksi.

LUKU 33

(Noin 559-545 eKr.)

33:1 Ja nyt minä, Nefi, en voi kirjoittaa kaikkea sitä, mitä kansani keskuudessa opetettiin; enkä minä ole voimallinen kirjoittamisessa kuten puhumisessa; sillä kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin.

33:2 Mutta katso, on monia, jotka paaduttavat sydämensä Pyhää Henkeä vastaan, niin ettei sillä ole heissä sijaa; sen vuoksi he hylkäävät paljon sellaista, mikä on kirjoitettu, eivätkä pidä sitä minkään arvoisena.

33:3 Mutta minä, Nefi, olen kirjoittanut sen, minkä olen kirjoittanut, ja pidän sitä suuriarvoisena, ja etenkin omalle kansalleni. Sillä minä rukoilen alati sen puolesta päivällä, ja silmäni kostuttavat päänaluseni yöllä sen tähden; ja minä huudan Jumalani puoleen uskossa, ja minä tiedän, että hän kuulee huutoni.

33:4 Ja minä tiedän, että Herra Jumala pyhittää rukoukseni kansani hyväksi. Ja sanat, jotka minä olen heikkoudessa kirjoittanut, tehdään sille vahvoiksi, sillä ne saavat sen tekemään hyvää; ne antavat sille tiedon sen isistä; ja ne puhuvat Jeesuksesta ja saavat sen uskomaan häneen ja kestäämään loppuun asti, mikä on iankaikkinen elämä.

33:5 Ja ne puhuvat ankarasti syntiä vastaan, totuuden selkeyden mukaisesti; sen vuoksi kukaan ihminen ei tule olemaan vihoissaan sanoista, jotka olen kirjoittanut, paitsi jos hän on Perkeleen hengestä.

33:6 Minä riemuitsen selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut minun sieluni helvetistä.

33:7 Minä tunnen rakkautta kansaani kohtaan, ja minulla on suuri usko Kristukseen, että saan tavata monta sielua tahrattomana hänen tuomioistuimensa edessä.

33:8 Minä tunnen rakkautta juutalaista kohtaan -- sanon juutalaista, koska tarkoitan niitä, joiden luota tulin.

33:9 Minä tunnen rakkautta myös pakanoita kohtaan. Mutta katso, kenenkään näiden puolesta en voi toivoa, elleivät he tee sovintoa Kristuksen kanssa ja mene sisälle kapeasta portista ja kulje kaitaa polkua, joka johtaa elämään, ja pysy sillä polulla koetusajan loppuun asti.

33:10 Ja nyt, rakkaat veljeni sekä juutalaiset ja kaikki te maan ääret, kuulkaa näitä sanoja ja uskokaa Kristukseen; ja ellette usko näitä sanoja, uskokaa Kristukseen. Ja jos te uskotte Kristukseen, te uskotte näihin sanoihin, sillä ne ovat Kristuksen sanoja, ja hän on antanut ne minulle; ja ne opettavat kaikkia ihmisiä tekemään hyvää.

33:11 Ja päätelkää itse, eivätkö ne ole Kristuksen sanoja -- sillä Kristus on osoittava teille voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat hänen sanojaan; ja te ja minä seisomme kasvotusten hänen tuomioistuimensa edessä; ja te tulette tietämään, että hän on käskenyt minua kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta.

33:12 Ja minä rukoilen Isää Kristuksen nimessä, että monet meistä, elleivät kaikki, voivat pelastua hänen valtakuntaansa sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

33:13 Ja nyt, rakkaat veljeni, kaikki, jotka olette Israelin huonetta, ja kaikki te maan ääret, minä puhun teille kuin tomusta huutavan ääni: Jääkää hyvästi, kunnes se suuri päivä on tuleva.

33:14 Ja teille, jotka ette tahdo päästä osallisiksi Jumalan hyvyydestä ja kunnioittaa juutalaisten sanoja sekä minun sanojani ja niitä sanoja, jotka lähtevät Jumalan Karitsan suusta, katso, teille minä jätän ikuiset hyvästit, sillä nämä sanat tuomitsevat teidät viimeisenä päivänä.

33:15 Sillä se, minkä minä sinetöin maan päällä, esitetään teitä vastaan tuomioistuimen edessä; sillä näin Herra on käskenyt minua, ja minun on toteltava. Aamen.

NEFIN VELJEN JAAKOBIN KIRJA

(Noin 544-361 eKr.)

Sanat, jotka hän saarnasi veljilleen. Hän saattaa häpeään miehen, joka pyrkii kumoamaan Kristuksen opin. Muutama sana Nefin kansan historiasta.

LUKU 1

(Noin 544-421 eKr.)

1:1 Sillä katso, tapahtui, että viisikymmentäviisi vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa; ja nyt, Nefi antoi minulle, Jaakobille, käskyn pienistä levyistä, joihin nämä asiat on kaiverrettu. {544 eKr.}

1:2 Ja hän antoi minulle, Jaakobille, käskyn, että minun tulee kirjoittaa näihin levyihin joitakin sellaisista asioista, joita pitäisin kallisarvoisimpina; ettei minun pitäisi kosketella kuin lyhyesti tämän Nefin kansaksi kutsutun kansan historiaa.

1:3 Sillä hän sanoi, että hänen kansansa historia tuli kaivertaa hänen toisiin levyihinsä ja että minun tuli varjella näitä levyjä ja jättää ne perintönä jälkeläisilleni polvesta polveen.

1:4 Ja jos olisi saarnaamista, joka on pyhää, tai ilmoitusta, joka on suurta, tai profetoimista, minun tulisi kaivertaa pääasiat niistä näihin levyihin ja kosketella niitä niin paljon kuin mahdollista, Kristuksen tähden ja kansamme tähden.

1:5 Sillä uskon ja suuren huolen tähden meille todella oli ilmoitettu kansastamme, mitä sille tapahtuisi.

1:6 Ja me saimme myös monia ilmoituksia ja paljon profetoimisen hengen; sen vuoksi me tiesimme Kristuksesta ja hänen valtakunnastaan, joka oli tuleva.

1:7 Ja nyt, me teimme utterasti työtä kansamme keskuudessa saadaksemme sen tulemaan Kristuksen luokse ja pääsemään osalliseksi Jumalan hyvydestä, jotta se pääsisi hänen lepoonsa, niin ettei hän vain mitenkään vanhoisi vihassaan, ettei se pääsisi sinne, kuten vihoitettuna koetuksen päivinä Israelin lasten ollessa autiomaassa.

1:8 Sen vuoksi me toivomme Jumalan nimessä, että voisimme saada kaikki ihmiset olemaan kapinoimatta Jumalaa vastaan, vihoittamatta häntä, ja että sen sijaan kaikki ihmiset uskoisivat Kristukseen ja katsoisivat hänen kuolemaansa ja kärsisivät hänen ristinsä ja kestäisivät maailman häväistyksen; sen vuoksi minä, Jaakob, otan täyttääkseni veljeni Nefin käskyn.

1:9 Ja Nefi alkoi olla vanha, ja hän käsitti, että hänen on pian kuoltava; sen vuoksi hän voiteli erään miehen olemaan nyt kansansa kuninkaana ja hallitsijana, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

1:10 Koska kansa oli rakastanut Nefiä suuresti, koska hän oli ollut sen suuri suojelija, oli käyttänyt Labanin miekkaa sen puolustukseksi ja oli tehnyt koko elinaikansa työtä sen parhaaksi --

1:11 sen vuoksi kansa halusi pitää hänen nimensä muistissa. Ja jokaiselle, joka tuli hallitsemaan hänen jälkeensä, kansa antoi nimen toinen Nefi, kolmas Nefi, ja niin edelleen, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti; ja näin kansa heitä kutsui, olivatpa he minkä nimisiä tahansa.

1:12 Ja tapahtui, että Nefi kuoli.

1:13 Nyt ne, jotka eivät olleet lamanilaisia, olivat nefiläisiä; heitä kutsuttiin kuitenkin nefiläisiksi, jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi, soramilaisiksi, lamanilaisiksi, lemuellilaisiksi ja ismaelilaisiksi.

1:14 Mutta minä, Jaakob, en tämän jälkeen erottele heitä näillä nimillä, vaan kutsun lamanilaisiksi niitä, jotka pyrkivät hävittämään Nefin kansan, ja niitä, jotka ovat Nefin ystäviä, minä kutsun nefiläisiksi tai Nefin kansaksi, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

1:15 Ja nyt tapahtui, että Nefin kansa alkoi toisen kuninkaan hallituskauden aikana käydä sydämeltään paatuneeksi ja antautua jonkin verran jumalattomiin tapoihin, kuten Daavid muinoin halutessaan monta vaimoa ja sivuvaimoa, ja myös hänen poikansa Salomo.

1:16 Niin, ja he alkoivat myös etsiä paljon kultaa ja hopeaa ja alkoivat ylpistyä jonkin verran kopeudessa.

1:17 Sen vuoksi minä, Jaakob, puhuin heille nämä sanat opettaessani heitä tempelissä, saatuani ensin tehtäväni Herralta.

1:18 Sillä Nefin käsi oli vihkinyt minut, Jaakobin, ja veljeni Joosefin tämän kansan papeiksi ja opettajiksi.

1:19 Ja me pidimme virkamme kunniaassa Herran edessä ottaen päällemme vastuun ja ottaen kansan synnit itsemme päälle vastattaviksi, ellemme opettaisi heille Jumalan sanaa hyvin utterasti; sen vuoksi, jos tekisimme työtä kaikin voimin, heidän verensä ei tulisi meidän vaatteillemme; muuten heidän verensä tulisi meidän vaatteillemme, eikä meitä havaittaisi tahrattomiksi viimeisenä päivänä.

LUKU 2

(Noin 544-421 eKr.)

1 Sanat, jotka Nefin veli Jaakob puhui Nefin kansalle Nefin kuoleman jälkeen:

2:2 Nyt, rakkaat veljeni, sen vastuun mukaisesti, joka minulla on Jumalalle siitä, että pidän virkani vakaasti kunniaassa, ja voidakseni puhdistaa vaatteeni teidän synneistänne, minä, Jaakob, tulen tänä päivänä ylös tempeliin voidakseni julistaa teille Jumalan sanaa.

2:3 Ja te tiedätte itse, että minä olen tähän asti ollut uttera kutsumukseni virassa; mutta tänä päivänä minua painaa paljon suurempi toivo ja huoli teidän sielunne hyvinvoinnista kuin minua on tähän asti painanut.

2:4 Sillä katso, toistaiseksi te olette olleet kuuliaisia sille Herran sanalle, jonka minä olen teille antanut.

2:5 Mutta katso, kuulkaa minua ja tietäkää, että taivaan ja maan kaikkivoivan Luojan avulla minä voin kertoa teille teidän ajatuksenne, sen kuinka te alatte askaroida synnissä, mikä synti näyttää hyvin iljettävältä minusta, niin, ja iljettävältä Jumalasta.

2:6 Niin, se surettaa sieluani ja saa minut kavahtamaan häpeästä Luojani edessä, että minun on todistettava teille teidän sydäntenne jumalattomuudesta.

2:7 Ja minua surettaa myös se, että minun on puhuttava niin kovin voimakkaasti teistä vaimojenne ja lastenne edessä, joista monien tunteet ovat tavattoman arat ja siveät ja hervät Jumalan edessä, mikä on mieluisaa Jumalalle.

2:8 Ja minä luulen, että he ovat tulleet tänne ylös kuulemaan mieluisaa Jumalan sanaa, niin, sitä sanaa, joka parantaa haavoittuneen sielun.

2:9 Sen vuoksi sieluani painaa, että minun on Jumalalta saamani ankaran käskyn tähden ojennettava teitä teidän rikostenne mukaisesti, suurennettava niiden haavoja, jotka jo ovat haavoittuneita, sen sijaan että lohduttaisin ja parantaisin heidän haavojaan; ja niille, jotka eivät ole haavoittuneet, sen sijaan että he

saivat kestitä itseään mieluisalla Jumalan sanalla, ovat tikarit valmiina lävistämään heidän sielunsa ja haavoittamaan heidän herkkää mieltään.

2:10 Mutta tehtävän suuruudesta huolimatta minun on tehtävä Jumalan ankarien käskyjen mukaisesti ja puhuttava teille teidän jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne niiden läsnä ollessa, joilla on puhdas sydän ja särkynyt sydän, ja kaikkivaltiaan Jumalan kaikkinäkevän silmän katseen alla.

2:11 Sen vuoksi minun on puhuttava teille totuus Jumalan sanan selkeyden mukaisesti. Sillä katso, kun minä kysyin Herralta, minulle tuli sana näin sanoen: Jaakob, mene huomispäivänä ylös temppeeliin ja julista tälle kansalle sanaa, jonka minä sinulle annan.

2:12 Ja nyt, katso, veljeni, tämä on sana, jonka minä teille julistan, että monet teistä ovat alkaneet etsiä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja, joita on mitä runsaimmin tässä maassa, joka on lupauksen maa teille ja jälkeläisillenne.

2:13 Ja kaitselmuksen käsi on ollut teille suopea erittäin mieluisalla tavalla, niin että olette saaneet paljon rikkauksia; ja koska jotkut teistä ovat saaneet runsaammin kuin teidän veljenne, te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa ja olette uppiniskaisia ja ylimielisiä vaatetuksenne kalleuden tähden ja vainoatte veljiänne, koska luulette olevanne heitä parempia.

2:14 Ja nyt, veljeni, luuletko te, että Jumala julistaa teidät tässä asiassa syyttömiksi? Katso, minä sanon teille: Ei, vaan hän tuomitsee teidät, ja jos te edelleenkin pidätte kiinni näistä asioista, hänen tuomioidensa täytyy joutuin kohdata teitä.

2:15 Oi kunpa hän osoittaisi teille, että hän voi nähdä teidän lävitsenne, ja yhdellä silmänsä katsahduksella hän voi lyödä teidät tomuun!

2:16 Oi kunpa hän puhdistaisi teidät tästä pahuudesta ja iljetyksestä. Ja oi, kunpa te kuuntelisitte hänen käskyjensä sanaa ettekä antaisi tämän sydämenne kopeuden tuhota sielujanne!

2:17 Pitäkää veljiänne saman arvoisina kuin itseänne, ja olkaa ystävällisiä kaikille ja anteliaita omaisuutenne suhteen, jotta he voisivat olla rikkaita kuten tekin.

2:18 Mutta ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa.

2:19 Ja kun olette saaneet toivon Kristuksessa, te saatte rikkauksia, jos niitä etsitte; ja te etsitte niitä tarkoituksenne tehdä hyvää -- vaatettaaksenne alastomia ja ruokkiaksenne nälkäisiä ja vapauttaaksenne vankeja ja tuodaksenne huojennusta sairaille ja ahdistetuille.

2:20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut teille ylpeydestä; ja ne teistä, jotka olette ahdistaneet lähimmäistänne ja vainonneet häntä, koska olitte sydämessänne ylpeitä siitä, mitä Jumala on teille antanut, mitä sanotte siitä?

2:21 Ettekö luule, että sellaiset asiat ovat iljettäviä hänestä, joka on luonut kaiken lihan? Ja yksi olento on hänen silmissään yhtä kallisarvoinen kuin toinenkin. Ja kaikki liha on tomua; ja hän on luonut heidät aivan samaa tarkoitusta varten, että he pitäisivät hänen käskynsä ja ylistäisivät häntä ikuisesti.

2:22 Ja nyt minä lakkaan puhumasta teille tästä ylpeydestä. Ja ellei minun olisi puhuttava teille vakavammasta rikoksesta, sydämeni riemuitsisi tavattomasti teidän tähtenne.

2:23 Mutta Jumalan sana painaa minua teidän vakavampien rikostenne tähden. Sillä katso, näin sanoo Herra: Tämä kansa alkaa käydä pahemmaksi; se ei ymmärrä kirjoituksia, sillä se yrittää haureutta harjoittaessaan puolustella itseään sen perusteella, mitä on kirjoitettu Daavidista ja hänen pojastaan Salomosta.

2:24 Katso, Daavidilla ja Salomolla todella oli monta vaimoa ja sivuvaimoa, mikä oli iljettävää minun edessäni, sanoo Herra.

2:25 Sen vuoksi, näin sanoo Herra, minä olen johdattanut tämän kansan pois Jerusalemin maasta käsivarteni voimalla nostaakseni itselleni vanhurskaan oksan Joosefin kupeiden hedelmästä.

2:26 Sen vuoksi minä, Herra Jumala, en salli, että tämä kansa tekee niin kuin ihmiset muinoin.

2:27 Sen vuoksi, veljeni, kuulkaa minua ja kuunnelkaa Herran sanaa: Sillä älköön teidän keskuudessanne kenelläkään miehellä olko kuin yksi vaimo; älköönkään hänellä olko yhtään sivuvaimoa;

2:28 sillä minä, Herra Jumala, iloitsen naisten siveydestä. Ja haureus on iljetys minun edessäni; näin sanoo Herra Sebaot.

2:29 Ja nyt, tämän kansan tulee pitää minun käskyni, sanoo Herra Sebaot, tai kirottu olkoon maa sen tähden.

2:30 Sillä jos minä tahdon hankkia itselleni jälkeläisiä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; muuten kuulkoon se tätä.

2:31 Sillä katso, minä, Herra, olen nähnyt kansani tyttärien murheen ja kuullut heidän suremisensa Jerusalemin maassa, niin, ja kaikissa minun kansani maissa heidän aviomiestensä jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

2:32 Enkä minä salli, sanoo Herra Sebaot, että tämän Jerusalemin maasta johdattamani kansan ihanien tyttärien valitukset nousevat luokseni kansani miehiä vastaan, sanoo Herra Sebaot.

2:33 Sillä heidän ei pidä johdattaa kansani tyttäriä orjuuteen heidän herkkyytensä tähden, tai muuten minä rankaisen heitä ankaralla kirouksella, niin että he ovat tuhon omat; sillä heidän ei pidä harjoittaa haureutta, niin kuin ihmiset muinoin, sanoo Herra Sebaot.

2:34 Ja nyt, katso, veljeni, te tiedätte, että nämä käskyt annettiin isällemme Lehille; sen vuoksi te olette tienneet ne entuudestaan; ja suuri tuomio kohtaa teitä, sillä te olette tehneet tällaista, mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä.

2:35 Katso, te olette tehneet suurempia pahoja tekoja kuin veljemme lamanilaiset. Te olette särkeneet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen huonon esimerkinne vuoksi heidän edessään; ja heidän sydämensä nyyhkytykset kohoavat ylös Jumalan luokse teitä vastaan. Ja teitä kohtaavan Jumalan sanan ankaruuden tähden monet sydämet ovat menettäneet toivonsa syville haavoille lävistettyinä.

LUKU 3

(Noin 544-421 eKr.)

3:1 Mutta katso, minä, Jaakob, tahdon puhua teille, jotka olette puhdassydämiä. Turvautukaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaistuksen niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne.

3:2 Oi te kaikki puhdassydämiset, nostakaa pääne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakkaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on luja, ikuisesti.

3:3 Mutta voi, voi teitä, jotka ette ole puhdassydämiä, jotka olette saastaisia tänä päivänä Jumalan edessä, sillä ellette tee parannusta, maa kirotaan teidän tähtenne; ja lamanilaiset, jotka eivät ole teidän laillanne saastaisia mutta silti kirottuja ankaralla kirouksella, kurittavat teitä aina tuhoon asti.

3:4 Ja ellette tee parannusta, tulee joutuin aika, jolloin he ottavat haltuunsa teidän perintömaanne, ja Herra Jumala johdattaa vanhurskaat pois teidän keskuudestanne.

3:5 Katso, teidän veljenne lamanilaiset, joita te vihaatte heidän saastaisuutensa ja heidän ihoaan kohdanneen kirouksen tähden, ovat vanhurskaampia kuin te; sillä he eivät ole unohtaneet Herran käskyä, joka annettiin meidän isällemme -- että heillä tulee olla vain yksi vaimo, ja sivuvaimoja heillä ei saa olla yhtään, eikä heidän keskuudessaan saa harjoittaa haureutta.

3:6 Ja nyt, tämän käskyn he pitävät tarkoin; sen vuoksi, tämän tarkkuuden tähden tämän käskyn noudattamisessa Herra Jumala ei hävitä heitä vaan on heille armollinen, ja jonakin päivänä heistä tulee siunattu kansa.

3:7 Katso, heidän aviomiehensä rakastavat vaimoaan, ja heidän vaimonsa rakastavat aviomiestään; ja heidän aviomiehensä ja vaimonsa rakastavat lapsiaan; ja heidän epäuskonsa ja heidän vihansa teitä kohtaan johtuu heidän isiensä pahuudesta; paljonko heitä parempia te siis olette suuren Luojanne silmissä?

3:8 Oi veljeni, minä pelkään, että ellette tee parannusta synneistänne, heidän ihonsa tulee olemaan valkoisempi kuin teidän, kun teidät tuodaan heidän kanssansa Jumalan valtaistuimen eteen.

3:9 Sen vuoksi minä annan teille käskyn, joka on Jumalan sana, että ette enää herjaa heitä heidän ihonsa tummuuden tähden, eikä teidän pidä herjata heitä heidän saastaisuutensa tähden, vaan teidän tulee muistaa oma saastaisuutenne ja muistaa, että heidän saastaisuutensa johtui heidän isistänsä.

3:10 Ja nyt, muistakaa lapsianne, kuinka olette murehduttaneet heidän sydämiään sen esimerkin tähden, jonka olette heille antaneet; ja muistakaa myös, että te voitte saastaisuutenne tähden saattaa lapsenne turmioon, ja heidän syntinsä voidaan kasata teidän päällenne viimeisenä päivänä.

3:11 Oi veljeni, kuulkaa minun sanojani; herättäkää sielunne kyvyt; ravistakaa itseänne, jotta heräisitte kuoleman unesta; ja päästäkää itsenne helvetin tuskista, jottei teistä tulisi Perkeleen enkeleitä, jotka heitetään tuohon tuli- ja tulikivijärveen, mikä on toinen kuolema.

3:12 Ja nyt minä, Jaakob, puhuin paljon muutakin Nefin kansalle varoittaen sitä haureudesta jairstaudesta ja kaikenlaisesta synnistä, kertoen sille niiden kauheista seurauksista.

3:13 Ja sadattakaan osaa tämän kansan, joka nyt alkoi olla lukuista, tekemisistä ei voida kirjoittaa näihin levyihin; mutta isompiin levyihin on kirjoitettu paljon sen tekemisistä ja sen sodista ja kiistoista ja sen kuninkaiden hallituskausista.

3:14 Näitä levyjä kutsutaan Jaakobin levyiksi, ja Nefin käsi on valmistanut ne. Ja minä lakkaan puhumasta näitä sanoja.

LUKU 4

(Noin 544-421 eKr.)

4:1 Nyt, katso, tapahtui, että minä, Jaakob, olin opettanut paljon kansaani sanoin (enkä voi kirjoittaa kuin vähän sanoistani sanojemme levyihin kaivertamisen vaikeuden tähden), ja me tiedämme, että se, mitä me kirjoitamme levyihin, pysyy varmasti;

4:2 mutta kaikki, mitä me kirjoitamme johonkin muuhun kuin levyihin, tuhoutuu ja häviää; mutta me voimme kirjoittaa levyihin muutamia sanoja, jotka antavat lapsillemme ja myös rakkaille veljillemme vähäisessä määrin tietoa meistä, eli heidän isistään --

4:3 nyt tästä me riemuitsemme; ja me ponnistelemme utterasti kaivertaaksemme nämä sanat levyihin toivoen, että rakkaat veljemme ja lapsemme ottavat ne vastaan kiitollisin sydämin ja lukevat niitä, niin että he oppivat iloiten eivätkä murehtien ja halveksien ensimmäisistä vanhemmistaan.

4:4 Sillä tätä tarkoitusta varten me olemme kirjoittaneet nämä asiat, jotta he tietäisivät, että me tiesimme Kristuksesta, ja meillä oli toivo hänen kirkkaudestaan monta sataa vuotta ennen hänen tulemistaan; eikä vain meillä itsellämme ollut toivo hänen kirkkaudestaan, vaan myös kaikilla pyhillä profeetoilla, jotka olivat ennen meitä.

4:5 Katso, he uskoivat Kristukseen ja palvelivat Isää hänen nimessään, ja myös me palvelemme Isää hänen nimessään. Ja tätä tarkoitusta varten me noudatamme Mooseksen lakia, koska se suuntaa meidän sielumme häneen; ja tästä syystä se pyhitetään meille vanhurskaudeksi, samoin kuin Abrahamin ansioksi luettiin se, että hän oli erämaassa kuuliainen Jumalan käskyille, mitä tuli poikansa lisäksi uhraamiseen, mikä on vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisestä Pojastaan.

4:6 Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja profetian henki; ja kaikki nämä todistukset saatuamme me saamme toivon, ja uskostamme tulee järkähtämätön, niin että me todella voimme käskää Jeesuksen nimessä, ja puutkin tottelevat meitä ja vuoret ja meren aallot.

4:7 Kuitenkin Herra Jumala näyttää meille meidän heikkouksemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostaan ja hänen suuresta itsensä alentamisesta ihmislasten puoleen meillä on voima tehdä tällaista.

4:8 Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot. Kuinka tutkimattomat ovatkaan hänen salaisuuksiensa syvyudet; ja mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä. Eikä kukaan ihminen tunne hänen teitensä, ellei niitä ilmoiteta hänelle; älkää siis veljet halveksiko Jumalan ilmoituksia.

4:9 Sillä katso, hänen sanansa voimasta ihminen tuli maan päälle, joka maa luotiin hänen sanansa voimalla. Jos siis Jumala pystyi puhumaan, niin että maailma syntyi, ja puhumaan, niin että ihminen luotiin, oi miksei hän sitten pystyisi käskemään maata tai sen päällä olevaa kättensä tekoa tahtonsa ja mielensä mukaan?

4:10 Älkää siis, veljet, pyrkikö neuvomaan Herraa vaan ottamaan neuvoja hänen kädestänsä. Sillä katso, te itse tiedätte, että hän neuvoo viisaasti ja oikeudenmukaisesti ja sangen armollisesti kaikkia luotujansa.

4:11 Sen vuoksi, rakkaat veljet, tehkää sovinto hänen kanssaan Kristuksen, hänen ainosyntyisen Poikansa, sovituksen kautta, niin voitte saada ylösnousemuksen sen ylösnousemuksen voiman mukaisesti, joka on Kristuksessa, ja teidät voidaan esittää Jumalalle Kristuksen ensi hedelminä, koska teillä on usko ja olette saaneet kirkkauden hyvän toivon hänessä, ennen kuin hän ilmoittaa itsensä lihassa.

4:12 Ja nyt, rakkaat, älkää ihmetelkö, että minä kerron teille näitä asioita; sillä miksi ei voisi puhua Kristuksen sovituksesta ja saada täydellistä tietoa hänestä, samoin kuin saada tietoa ylösnousemuksesta ja tulevasta maailmasta?

4:13 Katso, veljeni, se joka profetoi, profetoikoon ihmisille ymmärrettävästi; sillä Henki puhuu totta eikä valehtele. Sen vuoksi se puhuu asioista, niin kuin ne todella ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan; sen vuoksi nämä asiat on ilmoitettu meille selkeästi, sielumme pelastukseksi. Mutta katso, me emme ole yksin näiden asioiden todistajia, sillä Jumala puhui ne myös muinoin profeetoille.

4:14 Mutta katso, juutalaiset olivat uppiniskaista kansaa; ja he halveksivat selkeitä sanoja ja tappoivat profeetat ja etsivät sellaista, mitä he eivät voineet ymmärtää. Ja nyt, sokeutensa tähden -- mikä sokeus johtui siitä, että he katsoivat yli maalin -- heidän täytyi langeta; sillä Jumala on ottanut heiltä pois selkeytensä ja antanut heille monia asioita, joita he eivät voi ymmärtää, koska he sitä halusivat. Ja koska he sitä halusivat, Jumala on tehnyt sen, niin että he kompastuvat.

4:15 Ja nyt Henki johdattaa minua, Jaakobia, profetoimaan; sillä minä huomaan minussa olevan Hengen vaikutuksesta, että kompastuessaan juutalaiset hylkäävät sen kiven, jolle he voisivat rakentaa ja saada varman perustuksen.

4:16 Mutta katso, kirjoitusten mukaan tästä kivistä tulee suuri ja viimeinen ja ainoa varma perustus, jolle juutalaiset voivat rakentaa.

4:17 Ja nyt, rakkaani, kuinka on mahdollista, että nämä varman perustuksen hylättyään voivat koskaan rakentaa sille, niin että siitä voi tulla heidän kulmakivensä?

4:18 Katso, rakkaat veljeni, minä ilmaisen tämän salaisuuden teille, ellen mitenkään järky lujudestani Hengessä ja kompastu teistä tuntemani suuren huolen tähden.

LUKU 5

(Noin 544-421 eKr.)

5:1 Katso, veljeni, ettekö muista lukeneenne profeetta Senosin sanoja, jotka hän puhui Israelin huoneelle, sanoen:

5:2 Kuule, oi sinä Israelin huone, ja kuuntele minun, Herran profeetan, sanoja.

5:3 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä vertaan sinua, oi Israelin huone, jaloon oliivipuuhun, jonka mies otti ja jota hän ravitsi viinitarhassaan; ja se kasvoi ja kävi vanhaksi ja alkoi lahota.

5:4 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä meni sinne ja näki, että hänen oliivipuunsa alkoi lahota; ja hän sanoi: Minä leikkaan sen ja käännän maata sen ympäriltä ja ravitsen sitä, niin että se kenties versoo nuoria ja hentoja oksia eikä menehdy.

5:5 Ja tapahtui, että hän leikkasi sen ja käänsi maata sen ympäriltä ja ravitsi sitä sanansa mukaisesti.

5:6 Ja tapahtui, että monen päivän kuluttua se alkoi kasvaa jonkin verran, nuoria ja hentoja oksia; mutta katso, sen latvus alkoi menehtyä.

5:7 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä näki sen, ja hän sanoi palvelijalleen: Tämän puun menettäminen surettaa minua; mene sen vuoksi leikkaamaan oksia villistä oliivipuusta ja tuo ne tänne minulle; ja me leikkaamme pois nuo pääokset, jotka alkavat kuivettua, ja heitämme ne tuleen palamaan.

5:8 Ja katso, sanoo viinitarhan herra, minä otan pois monta näistä nuorista ja hennoista oksista, ja minä oksastan ne, mihin tahdon; eikä ole väliä, vaikka tämän puun juuri menehtyisi, sillä minä voin säilyttää sen hedelmän itselläni; sen vuoksi minä otan nämä nuoret ja hennot oksat ja oksastan ne, mihin tahdon.

5:9 Ota sinä villin oliivipuun oksat ja oksasta ne niiden sijaan; ja nämä, jotka minä olen leikannut pois, minä heitän tuleen ja poltan ne, jotta ne eivät olisi tiellä viinitarhassani.

5:10 Ja tapahtui, että viinitarhan herran palvelija teki viinitarhan herran sanan mukaisesti ja oksasti puuhun villin oliivipuun oksia.

5:11 Ja viinitarhan herra käski kääntää maata sen ympäriltä ja leikata ja ravita sitä, sanoen palvelijoilleen: Tämän puun menettäminen surettaa minua; sen vuoksi, voidakseni kenties säilyttää sen juuret, niin etteivät ne menehtyisi, voidakseni säilyttää ne itselläni, olen tämän tehnyt.

5:12 Mene siis työhösi; tarkkaile puuta ja ravitse sitä sanojeni mukaisesti.

5:13 Ja nämä minä sijoitan viinitarhani etäisimpään osaan, minne tahdon, ei sillä ole väliä sinulle; ja minä teen sen säilyttääkseni itselläni puun luonnolliset oksat sekä kootakseni talteen sen hedelmää

toisen vuodenajan varalle, itseäni varten; sillä tämän puun ja sen hedelmän menettäminen surettaa minua.

5:14 Ja tapahtui, että viinitarhan herra meni menojaan ja kätki jalon oliivipuun luonnolliset oksat viinitarhan etäisimpiin osiin, yhdet yhtäälle ja toiset toisaalle, tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

5:15 Ja tapahtui, että kului pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme työtä viinitarhassa.

5:16 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sekä palvelija menivät alas viinitarhaan tekemään työtä. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Katso, katso tänne; katso puuta.

5:17 Ja tapahtui, että viinitarhan herra katsoi ja näki puun, johon villit oliivipuun oksat oli oksastettu; ja se oli kasvanut ja alkanut kantaa hedelmää. Ja hän näki sen olevan hyvää; ja sen hedelmä oli luonnollisen hedelmän kaltaista.

5:18 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso, villin puun oksat ovat saaneet kosteutta sen juuresta, niin että sen juuri on tuottanut paljon voimaa; ja sen juuren paljon voiman tähden villioksat ovat tuottaneet jaloa hedelmää. Nyt, ellemme olisi oksastaneet näitä oksia, puu olisi menehtynyt. Ja nyt, katso, minä kokoan talteen paljon hedelmää, jota niiden puu on tuottanut; ja sen hedelmää minä kokoan talteen toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

5:19 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Tule, menkäämme viinitarhan etäisimpään osaan katsomaan, eivätkö puun luonnollisetkin oksat ole tuottaneet paljon hedelmää, jotta voisin koota talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

5:20 Ja tapahtui, että he menivät sinne, minne isäntä oli kätkenyt puun luonnolliset oksat, ja hän sanoi palvelijalle: Katso näitä; ja hän näki ensimmäisen tuottaneen paljon hedelmää; ja hän näki myös, että se oli hyvää. Ja hän sanoi palvelijalle: Ota niiden hedelmää ja kokoa sitä talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten; sillä katso, hän sanoi, näin pitkän ajan olen sitä ravinnut, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

5:21 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Miksi tulit tänne istuttamaan tämän puun, tai tämän puun oksan? Sillä katso, se oli koko viinitarhasi maan karuina kohta.

5:22 Ja viinitarhan herra sanoi hänelle: Älä neuvo minua; minä tiesin, että se oli karu kohta maata; niinpä minä sanoin sinulle, että olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja sinä näet, että se on tuottanut paljon hedelmää.

5:23 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Katso tänne; katso, minä olen istuttanut toisenkin oksan puusta; ja sinä tiedät, että tämä maan kohta oli karumpi kuin ensimmäinen. Mutta katso puuta. Minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja se on tuottanut paljon hedelmää; kerää sen tähden se ja kokoa se talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten.

5:24 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi jälleen palvelijalleen: Katso tänne ja näe toinenkin oksa, jonka olen istuttanut; näethän, että minä olen ravinnut sitäkin, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

5:25 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso tänne ja näe viimeinen. Katso, tämän minä olen istuttanut hyvään kohtaan maata; ja minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja vain osa puusta on tuottanut jaloa hedelmää, ja toinen osa puusta on tuottanut villiä hedelmää; katso, minä olen ravinnut tätä puuta samoin kuin toisiakin.

5:26 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Leikkaa pois ne oksat, jotka eivät ole tuottaneet hyvää hedelmää, ja heitä ne tuleen.

5:27 Mutta katso, palvelija sanoi hänelle: Leikatkaamme sitä ja kääntäkäämme maata sen ympäriltä ja ravitkaamme sitä vähän kauemmin, jotta se kenties tuottaisi sinulle hyvää hedelmää, niin että voit koota sitä talteen toisen vuodenajan varalle.

5:28 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja viinitarhan herran palvelija ravitsivat kaikkea viinitarhan hedelmää.

5:29 Ja tapahtui, että oli kulunut pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme taas työtä viinitarhassa. Sillä katso, aika lähestyy, ja pian tulee loppu; sen vuoksi minun on koottava talteen hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

5:30 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja palvelija menivät alas viinitarhaan; ja he tulivat sen puun luokse, jonka luonnolliset oksat oli katkaistu pois ja johon villioksat oli oksastettu; ja katso, puu notkui kaikenlaista hedelmää.

5:31 Ja tapahtui, että viinitarhan herra maistoi hedelmää, jokaista lajia määränsä mukaisesti. Ja viinitarhan herra sanoi: Katso, näin pitkän ajan me olemme ravinneet tätä puuta, ja minä olen koonnut itseäni varten talteen paljon hedelmää toisen vuodenajan varalle.

5:32 Mutta katso, tällä kertaa se on tuottanut paljon hedelmää, eikä mikään siitä ole hyvää. Ja katso, siinä on kaikenlaista huonoa hedelmää; eikä siitä ole minulle mitään hyötyä, huolimatta kaikesta työstämme; ja nyt tämän puun menettäminen surettaa minua.

5:33 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Mitä me teemme puulle, jotta voisin jälleen säilyttää siitä hyvää hedelmää omaa itseäni varten?

5:34 Ja palvelija sanoi isännälleen: Katso, koska sinä oksastit villin oliivipuun oksat puuhun, ne ovat ravinneet juuria, niin että ne ovat elossa eivätkä ole menehtyneet; sen vuoksi sinä näet, että ne ovat vielä hyvät.

5:35 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Puusta ei ole minulle mitään hyötyä, eikä sen juurista ole minulle mitään hyötyä, niin kauan kuin se tuottaa kelvotonta hedelmää.

5:36 Kuitenkin minä tiedän, että juuret ovat hyvät, ja minä olen säilyttänyt ne omaa tarkoitustani varten; ja suuren voimansa tähden ne ovat tähän asti tuottaneet villioksista hyvää hedelmää.

5:37 Mutta katso, villioksat ovat kasvaneet ja ovat tulleet sen juuria voimakkaammiksi; ja koska villioksat ovat voittaneet sen juuret, se on tuottanut paljon kelvotonta hedelmää; ja koska se on tuottanut niin paljon kelvotonta hedelmää, sinä näet, että se alkaa menehtyä; ja pian siitä tulee kypsä heitettäväksi tuleen, ellemmme tee jotakin sen säilyttämiseksi.

5:38 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Menkäämme alas viinitarhan etäisimpiin osiin katsomaan, ovatko luonnollisetkin oksat tuottaneet kelvotonta hedelmää.

5:39 Ja tapahtui, että he menivät alas viinitarhan etäisimpiin osiin. Ja tapahtui, että he näkivät, että luonnollistenkin oksien hedelmä oli turmeltunut, eli ensimmäisen ja toisen ja myös viimeisen; ja ne kaikki olivat turmeltuneet.

5:40 Ja viimeisen villihedelmät olivat voittaneet sen osan puusta, joka tuotti hyvää hedelmää, niin että oksa oli kuivettunut ja kuollut.

5:41 Ja tapahtui, että viinitarhan herra itki ja sanoi palvelijalle: Mitä muuta olisin voinut tehdä viinitarhalleni?

5:42 Katso, minä tiesin, että kaikki viinitarhan hedelmät, paitsi nämä, olivat turmeltuneet. Ja nyt nämäkin, jotka ovat kerran tuottaneet hyvää hedelmää, ovat turmeltuneet; ja nyt mitkään viinitarhani puut eivät kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi.

5:43 Ja katso, tämän viimeisen, jonka oksa on kuivettunut, minä istutin hyvään kohtaan maata; niin, nimittäin sellaiseen, jota pidin kaikkia muita viinitarhani maan osia oivallisempana.

5:44 Ja sinä näit, että minä myös hakkasin maahan sen, mikä oli tiellä tässä kohdassa maata, niin että saatoin istuttaa tämän puun sen sijaan.

5:45 Ja sinä näit, että osa siitä tuotti hyvää hedelmää ja osa siitä tuotti villihedelmää; ja koska minä en leikannut sen oksia ja heittänyt niitä tuleen, katso, ne ovat voittaneet hyvän oksan, niin että se on kuivettunut.

5:46 Ja nyt, katso, kaikesta viinitarhani hoidosta huolimatta sen puut ovat turmeltuneet, niin etteivät ne tuota hyvää hedelmää; ja nämä minä olin toivonut voivani säilyttää kootakseni talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten. Mutta katso, niistä on tullut villin oliivipuun kaltaisia, eivätkä ne kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi; ja niiden menettäminen surettaa minua.

5:47 Mutta mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhassani? Olenko minä antanut käteni herpaantua, niin etten ole ravinnut sitä? Ei, minä olen ravinnut sitä, ja minä olen kääntänyt maata ympäriinsä, ja minä olen leikannut sitä, ja minä olen lannoittanut sitä; ja minä olen ojentanut kättäni melkein kaiken päivää, ja loppu lähestyy. Ja viinitarhani kaikkien puiden maahan kaataminen ja niiden heittäminen tuleen palamaan surettaa minua. Kuka on turmellut viinitarhani?

5:48 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Eikö se johdu viinitarhasi korkeudesta -- eivätkö sen oksat ole voittaneet juuria, jotka ovat hyvät? Ja koska oksat ovat voittaneet sen juuret, katso, ne ovat kasvaneet nopeammin kuin juurien voima, ottaen voiman itsellensä. Katso, minä sanon, eikö tämä ole syy siihen, että sinun viinitarhasi puut ovat turmeltuneet?

5:49 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Menkäämme kaatamaan maahan viinitarhan puut ja heittämään ne tuleen, niin että ne eivät ole tiellä viinitarhassani, sillä minä olen tehnyt kaiken. Mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhani hyväksi?

5:50 Mutta katso, palvelija sanoi viinitarhan herralle: Säästä sitä vielä vähän kauemmin.

5:51 Ja herra sanoi: Kyllä, minä säästän sitä vielä vähän kauemmin, sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua.

5:52 Ja nyt, ottakaamme oksia näistä, jotka olen istuttanut viinitarhani etäisimpiin osiin, ja oksastakaamme ne siihen puuhun, josta ne ovat peräisin; ja leikatkaamme puusta ne oksat, joiden hedelmä on kaikkein karvainta, ja oksastakaamme niiden sijaan puun luonnollisia oksia.

5:53 Ja tämän minä teen, jotta puu ei menehtyisi, jotta voisin kenties säilyttää itselläni sen juuret omaa tarkoitustani varten.

5:54 Ja katso, puun luonnollisten oksien juuret, jotka minä istutin, minne tahdoin, ovat yhä elossa; ja nyt, voidakseni säilyttää nekin omaa tarkoitustani varten otan tämän puun oksia ja oksastan ne niihin. Eli minä oksastan niihin niiden kantapuun oksia voidakseni säilyttää juuretkin omaa itseäni varten, niin että kun ne ovat kyllin vahvat, ne kenties voivat tuottaa minulle hyvää hedelmää, ja minulla voi vielä olla iloa viinitarhani hedelmästä.

5:55 Ja tapahtui, että he ottivat luonnollisesta puusta, joka oli villiintynyt, ja oksastivat luonnollisiin puihin, jotka myös olivat villiintyneet.

5:56 Ja he ottivat myös luonnollisista puista, jotka olivat villiintyneet, ja oksastivat niiden kantapuuhun.

5:57 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Älä leikkaa puista muita villioksia kuin ne, jotka ovat kaikkein karvaimpia; ja oksasta niihin sen mukaisesti kuin olen sanonut.

5:58 Ja me ravitsemme jälleen viinitarhan puita ja karsimme niiden oksia; ja me leikkaamme puista ne oksat, jotka ovat lahoja, jotka väistämättä menehtyisivät, ja heitämme ne tuleen.

5:59 Ja tämän minä teen, jotta niiden juuret kenties voimistuisivat hyvyytensä tähden ja oksien vaihtumisen tähden, jotta hyvät voittaisivat kelvottomat.

5:60 Ja koska minä olen säilyttänyt luonnolliset oksat ja niiden juuret ja olen oksastanut luonnolliset oksat takaisin kantapuuhunsa ja olen säilyttänyt niiden kantapuun juuret, jotta viinitarhani puut kenties jälleen voisivat tuottaa hyvää hedelmää; ja voidakseni jälleen iloita viinitarhani hedelmästä ja voidakseni kenties riemuita suuresti siitä, että olen säilyttänyt ensimmäisen hedelmän juuret ja oksat --

5:61 ryhdy siis toimeen ja kutsu palvelijoita, jotta tekisimme kaikin voimin uutterasti työtä viinitarhassa valmistaaksemme keinon, jotta voisin jälleen tuottaa luonnollista hedelmää, mikä luonnollinen hedelmä on hyvää ja kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa.

5:62 Ryhtykäämme siis tekemään työtä kaikin voimin tämän viimeisen kerran, sillä katso, loppu lähestyy, ja tämä on viimeinen kerta, kun minä leikkaan viinitarhaani.

5:63 Oksastakaa oksat; aloittakaa viimeisistä, jotta ne tulisivat ensimmäisiksi ja jotta ensimmäiset tulisivat viimeisiksi, ja kääntäkää maata puiden ympäriltä, sekä vanhojen että nuorien, ensimmäisten ja viimeisten, ja viimeisten ja ensimmäisten, jotta kaikki vielä viimeisen kerran tulisivat ravituiksi.

5:64 Ja nyt, kääntäkää maata niiden ympäriltä ja leikatkaa niitä ja lannoittakaa niitä vielä kerran, viimeisen kerran, sillä loppu lähestyy. Ja jos nämä viimeiset oksakset kasvavat ja tuottavat luonnollista hedelmää, niin valmistakaa niille keino, jotta ne voivat kasvaa.

5:65 Ja kun ne alkavat kasvaa, poistakaa ne oksat, jotka tuottavat karvasta hedelmää, hyvien voimakkuuden ja niiden koon mukaisesti; älkääkää poistako huonoja oksia yhdellä kertaa, etteivät niiden juuret olisi liian vahvat oksaksille ja niiden oksakset menehtyisi ja minä menettäisi viinitarhani puita.

5:66 Sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua; poistakaa sen vuoksi huonot sitä mukaa kuin hyvät kasvavat, jotta juuri ja latvus olisivat yhtä voimakkaat, kunnes hyvät voittavat huonot ja huonot kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, jotta ne eivät ole tiellä viinitarhassani; ja niin minä hävitän huonot viinitarhastani.

5:67 Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan takaisin luonnolliseen puuhun;

5:68 ja luonnollisen puun oksat minä oksastan puun luonnollisiin oksiin; ja näin minä yhdistän ne jälleen, jotta ne tuottavat luonnollista hedelmää, ja ne tulevat olemaan yhtä.

5:69 Ja huonot heitetään pois, niin, nimittäin koko minun viinitarhani maasta; sillä katso, vain tämän kerran minä leikkaan viinitarhaani.

5:70 Ja tapahtui, että viinitarhan herra lähetti palvelijansa; ja palvelija meni ja teki, niin kuin herra oli käskenyt häntä, ja toi toisia palvelijoita; ja heitä oli vähän.

5:71 Ja viinitarhan herra sanoi heille: Ryhtykää työhön viinitarhassa kaikin voimin. Sillä katso, tämä on viimeinen kerta, kun minä ravitsen viinitarhaani, sillä loppu on käsillä, ja toinen vuodenaika tulee joutuin; ja jos te teette työtä kaikin voimin minun kanssani, te saatte iloita siitä hedelmästä, jota minä kokoan talteen itseäni varten sen ajan varalle, joka pian on tuleva.

5:72 Ja tapahtui, että palvelijat menivät tekemään työtä kaikin voimin; ja viinitarhan herra teki myös työtä heidän kanssansa; ja he tottelivat viinitarhan herran käskyjä kaikessa.

5:73 Ja viinitarhassa alkoi jälleen olla luonnollista hedelmää; ja luonnolliset oksat alkoivat kasvaa ja kukoistaa tavattomasti; ja villioksia alettiin leikata ja heittää pois; ja he pitivät niiden juuren ja latvuksen tasasuhteisina niiden voiman mukaan.

5:74 Ja näin he tekivät työtä hyvin utterasti viinitarhan herran käskyjen mukaisesti, kunnes huonot oli heitetty pois viinitarhasta, ja herra oli säilyttänyt itsellään puut, jotka tuottivat taas luonnollista hedelmää; ja ne tulivat kuin yhdeksi; ja hedelmät olivat yhtäläisiä; ja viinitarhan herra oli säilyttänyt itsellään luonnollisen hedelmän, joka oli hänelle kaikkein kallisarvoisinta alusta asti.

5:75 Ja tapahtui, että kun viinitarhan herra näki, että hänen hedelmänsä oli hyvää ja ettei hänen viinitarhansa ollut enää turmeltunut, hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: Katso, tämän viimeisen kerran me olemme ravinneet viinitarhaani; ja te näette, että minä olen tehnyt tahtoni mukaisesti; ja minä olen säilyttänyt luonnollisen hedelmän, niin että se on hyvää, samoin kuin se oli alussa. Ja te olette siunattuja, sillä koska olette olleet utteria tehdessänne työtä minun kanssani viinitarhassani ja olette pitäneet minun käskyni ja olette tuottaneet minulle jälleen luonnollisen hedelmän, niin ettei viinitarhani ole enää turmeltunut, ja huono on heitetty pois, katso, te saatte iloita kanssani viinitarhani hedelmästä.

5:76 Sillä katso, minä kokoan talteen viinitarhani hedelmää pitkäksi aikaa omaa itseäni varten toisen vuodenajan varalle, joka tulee joutuin; ja viimeisen kerran minä olen ravinnut viinitarhaani ja leikannut sitä ja kääntänyt sen maata ja lannoittanut sitä; ja nyt, minä kokoan talteen hedelmää omaa itseäni varten pitkäksi aikaa, sen mukaisesti kuin olen puhunut.

5:77 Ja kun tulee aika, jolloin kelvotonta hedelmää tulee jälleen viinitarhaani, silloin minä käsken koota hyvät ja huonot; ja hyvät minä säilytän itselleni, ja huonot minä heitän omaan paikkaansa. Ja sen jälkeen tulee toinen vuodenaika ja loppu; ja viinitarhani minä poltatan tulella.

LUKU 6 (Noin 544-421 eKr.)

6:1 Ja nyt, katso, veljeni, kuten sanoin teille, että profetoisin, katso, tämä on profetiani -- että se, mitä tämä profeetta Senos puhui Israelin huoneesta verraten sitä jaloon oliivipuuhun, on varmasti tapahtuva.

6:2 Ja se päivä, jolloin hän ojentaa kätensä vielä toisen kerran pelastaakseen kansansa, on se päivä, niin, nimittäin viimeinen kerta, jolloin Herran palvelijat lähtevät hänen voimassaan ravitsemaan ja leikkaamaan hänen viinitarhaansa; ja sen jälkeen loppu tulee pian.

6:3 Ja kuinka siunattuja ovatkaan ne, jotka ovat tehneet utterasti työtä hänen viinitarhassaan; ja kuinka kirottuja ovatkaan ne, jotka karkotetaan omaan paikkaansa! Ja maailma poltetaan tulella.

6:4 Ja kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme meille, sillä hän muistaa Israelin huoneen, sekä juuret että oksat; ja hän ojentaa sille käsiään kaiken päivää; ja se on uppiniskaista ja vastustelevaa kansaa; mutta kaikki, jotka eivät paaduta sydäntään, pelastuvat Jumalan valtakuntaan.

6:5 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä pyydän teitä vakavin sanoin, että tekisitte parannuksen ja tulisitte täysin vilpittömin sydämin ja pysyisitte uskollisina Jumalalle, niin kuin hän on uskollinen teille. Ja niin kauan kuin hänen armonsa käsivarsi on ojennettuna teitä kohti päivän valossa, älkää paaduttako sydäntänne.

6:6 Niin, jos te tänään kuulette hänen ääntänsä, älkää paaduttako sydäntänne; sillä miksi haluatte kuolla?

6:7 Sillä katso, kun teitä on kaiken päivää ravittu Jumalan hyvällä sanalla, tahdotteko sen jälkeen tuottaa kelvotonta hedelmää, niin että teidät täytyy kaataa maahan ja heittää tuleen?

6:8 Katso, tahdotteko hylätä nämä sanat? Hylkäätekö profeettojen sanat, ja hylkäätekö kaikki ne sanat, jotka on puhuttu Kristuksesta, sen jälkeen kun niin monet ovat hänestä puhuneet, ja kiellättekö Kristuksen hyvän sanan ja Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan, ja sammutatteko Jumalan Hengen ja teettekö pilkkaa suuresta lunastussuunnitelmasta, joka on teitä varten laadittu?

6:9 Ettekö tiedä, että jos teette tämän, niin lunastuksen ja ylösnousemuksen voima, joka on Kristuksessa, saattaa teidät seisomaan häpeän ja kauhean syyllisyyden vallassa Jumalan tuomioistuimen edessä?

6:10 Ja oikeudenmukaisuuden voiman mukaisesti, sillä oikeudenmukaisuutta ei voida kieltää, teidän on mentävä siihen tuli- ja tulikivijärveen, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti, mikä tuli- ja tulikivijärvi on loputon piina.

6:11 Oi rakkaat veljeni, tehkää siis parannus ja menkää sisälle ahtaasta portista ja kulkekaa eteenpäin sitä tietä, joka on kapea, kunnes saatte iankaikkisen elämän.

6:12 Oi, olkaa viisaita; mitä muuta voin sanoa?

6:13 Lopuksi jätän teille jäähyväiset, kunnes kohtaan teidät iloiten Jumalan tuomioistuimen edessä, joka tuomioistuin täyttää jumalattomat kauhealla kauhulla ja pelolla. Aamen.

LUKU 7

(Noin 544-421 eKr.)

7:1 Ja nyt tapahtui muutaman vuoden kuluttua, että Nefin kansan keskuuteen tuli mies, jonka nimi oli Serem.

7:2 Ja tapahtui, että hän alkoi saarnata kansan keskuudessa ja julistaa sille, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja hän saarnasi paljon sellaista, mikä oli kansaa mielistelevää; ja tämän hän teki voidakseen kumota opin Kristuksesta.

7:3 Ja hän ponnisteli uutterasti voidakseen eksyttää ihmisten sydämet, niin että hän eksyttikin monien sydämet; ja tietäen, että minä, Jaakob, uskoin Kristukseen, joka oli tuleva, hän etsi usein tilaisuutta tulla minun luokseni.

7:4 Ja hän oli oppinut, niin että hän taisi täydellisesti kansan kielen; sen vuoksi hän saattoi mielistellä paljon ja puhua hyvin voimallisesti, Perkeleen voiman mukaisesti.

7:5 Ja hän toivoi voivansa järkyttää minut uskostani, huolimatta niistä monista ilmoituksista ja monista asioista, joita olin nähnyt näistä asioista; sillä minä olin todella nähnyt enkeleitä, ja he olivat palvelleet minua. Ja minä olin myös kerran toisensa jälkeen kuullut Herran äänen puhuvan minulle todellisina sanoin; sen vuoksi minua ei voinut järkyttää.

7:6 Ja tapahtui, että hän tuli minun luokseni, ja tällä tavoin hän puhui minulle sanoen: Veli Jaakob, minä olen etsinyt paljon tilaisuutta puhuakseni sinulle, sillä olen kuullut ja tiedänkin, että sinä kuljet paljon ympäri saarnaten sitä, mitä sinä sanot evankeliumiksi eli opiksi Kristuksesta.

7:7 Ja sinä olet eksyttänyt paljon tätä kansaa, niin että se vääristelee Jumalan oikean tien eikä noudata Mooseksen lakia, joka on oikea tie, ja kääntää Mooseksen lain sellaisen olennon palvelemiseksi, jonka sinä sanot tulevan monen sadan vuoden kuluttua. Ja nyt, katso, minä, Serem, julistan sinulle, että tämä on jumalanpilkkaa, sillä ei kukaan ihminen tiedä sellaisista asioista, sillä hän ei voi tietää tulevista asioista. Ja tällä tavalla Serem kiisteli kanssani.

7:8 Mutta katso, Herra Jumala vuodatti Henkeänsä minun sieluuni, niin että minä saatoin hänet häpeään kaikissa hänen sanoissaan.

7:9 Ja minä sanoin hänelle: Kiellätkö sinä Kristuksen, joka on tuleva? Ja hän sanoi: Jos olisi olemassa joku Kristus, minä en kieltäisi häntä; mutta minä tiedän, ettei mitään Kristusta ole, ei ole ollut eikä tule koskaan olemaan.

7:10 Ja minä sanoin hänelle: Uskotko sinä kirjoituksiin? Ja hän sanoi: Uskon.

7:11 Ja minä sanoin hänelle: Sitten sinä et ymmärrä niitä, sillä ne totisesti todistavat Kristuksesta. Katso, minä sanon sinulle, ettei kukaan profeetoista ole kirjoittanut eikä profetoinut puhumatta tästä Kristuksesta.

7:12 Eikä tässä ole kaikki -- se on ilmoitettu minulle, sillä minä olen kuullut ja nähnyt; ja se on myös ilmoitettu minulle Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi minä tiedän, että ellei sovitusta olisi, koko ihmissuvun täytyisi joutua kadotetuksi.

7:13 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Näytä minulle merkki tällä Pyhän Hengen voimalla, josta sinä niin paljon tiedät.

7:14 Ja minä sanoin hänelle: Mikä minä olen kiusaamaan Jumalaa näyttämään sinulle merkkiä sellaisesta, minkä tiedät olevan totta? Sinä kiellät kuitenkin sen, koska olet Perkeleestä. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni; mutta jos Jumala lyö sinua, olkoon se sinulle merkinä siitä, että hänellä on valta sekä taivaassa että maan päällä, ja myös siitä, että Kristus on tuleva. Ja tapahtukoon sinun tahtosi, oi Herra, eikä minun.

7:15 Ja tapahtui, että kun minä, Jaakob, olin puhunut nämä sanat, Herran voima valtasi hänet, niin että hän kaatui maahan. Ja tapahtui, että häntä ruokittiin monen päivän ajan.

7:16 Ja tapahtui, että hän sanoi kansalle: Kokoontukaa yhteen huomispäivänä, sillä minä kuolen; ja nyt, minä haluan puhua kansalle, ennen kuin kuolen.

7:17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä suuri joukko ihmisiä kokoontui yhteen; ja hän puhui heille selkeästi ja kielsi sen, mitä oli heille opettanut, ja tunnusti Kristuksen ja Pyhän Hengen voiman ja enkelien palveluksen.

7:18 Ja hän puhui heille selkeästi, että Perkeleen voima oli pettänyt hänet. Ja hän puhui helvetistä ja iankaikkisuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.

7:19 Ja hän sanoi: Minä pelkään, että olen tehnyt anteeksiantamattoman synnin, sillä olen valehdellut Jumalalle; sillä minä kielsin Kristuksen ja sanoin uskovani kirjoituksiin; ja ne totisesti todistavat hänestä. Ja koska olen näin valehdellut Jumalalle, pelkään suuresti, että tilani on oleva kauhea; mutta minä tunnustan Jumalalle.

7:20 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän ei voinut sanoa muuta; ja hän heitti henkensä.

7:21 Ja kun ihmiset olivat kuulleet hänen puhuvan nämä asiat, juuri kun hän oli heittämisillään henkensä, he hämmästyivät tavattomasti, niin että Jumalan voima tuli heidän päälleen, ja he joutuivat sen valtaan, niin että kaatuivat maahan.

7:22 Nyt, tämä oli minulle, Jaakobille, mieluista, sillä olin pyytänyt sitä Isältäni, joka on taivaassa; sillä hän oli kuullut huutoni ja vastannut rukoukseeni.

7:23 Ja tapahtui, että rauha ja rakkaus Jumalaa kohtaan palautui taas kansan keskuuteen; ja se tutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja.

7:24 Ja tapahtui, että monia tapoja keksittiin lamanilaisten voittamiseksi takaisin ja palauttamiseksi totuuden tuntemiseen; mutta se kaikki oli turhaa, sillä he nauttivat sodista ja verenvuodatuksista, ja heillä oli iankaikkinen viha meitä veljiään vastaan. Ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä aseidensa voimalla.

7:25 Sen vuoksi Nefin kansa linnoittautui heitä vastaan aseillansa ja kaikin voimin, turvaten Jumalaan ja pelastuksensa kallioon; sen vuoksi se selviytyi vielä voittajana vihollisistaan.

7:26 Ja tapahtui, että minä, Jaakob, aloin olla vanha; ja koska tämän kansan aikakirjaa pidetään Nefin toisissa levyissä, sen vuoksi minä päätän tämän aikakirjan julistaen, että olen kirjoittanut parhaan tietoni mukaisesti, sanomalla, että aika on kulunut myötämme, ja myös elämämme on kulunut, niin kuin se olisi ollut meille unta; me olemme yksinäistä ja vakavaa kansaa, vaeltajia, Jerusalemissa karkotettuja, erämaassa ahdistuksessa syntyneitä ja veljiemme vihaamia, mikä aiheutti sotia ja kiistoja; sen vuoksi me surimme kaiken elinaikamme.

7:27 Ja minä, Jaakob, käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani; sen vuoksi minä sanoin pojalleni Enokselle: Ota nämä levyt. Ja minä kerroin hänelle, mitä veljeni Nefi oli käskennyt minun tehdä, ja hän lupasi olla kuuliainen käskyille. Ja minä päätän kirjoittamiseni näihin levyihin, mikä kirjoittaminen on ollut vähäistä; ja lukijalle minä jätän jäähyväiset toivoen, että monet veljistäni lukisivat sanani. Veljet, adieu.

ENOSIN KIRJA
(Noin 544-420 eKr.)

1:1 Katso, tapahtui, että minä, Enos, tiesin isäni vanhurskaaksi mieheksi, sillä hän opetti minua omalla kielellään sekä kasvatti ja ojensi minua Herran tahdon mukaan -- ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi --

1:2 ja minä kerron teille kamppailusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini anteeksi.

1:3 Katso, minä menin metsiin eläimiä metsästäämään; ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta, painuivat syvälle sydämeeni.

1:4 Ja minun sielullani oli nälkä; ja minä polvistuin maahan Luojani eteen, ja minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se ylti taivaisiin.

1:5 Ja minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.

1:6 Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.

1:7 Ja minä sanoin: Herra, kuinka se on tapahtunut?

1:8 Ja hän sanoi minulle: Uskosi tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmoittaa itsensä lihassa; mene siis, uskosi on tehnyt sinut puhtaaksi.

1:9 Nyt, tapahtui, että kun olin kuullut nämä sanat, aloin toivoa veljieni nefiläisten parasta; sen vuoksi minä vuodatin koko sieluni Jumalalle heidän puolestaan.

1:10 Ja kamppaillessani näin hengessä, katso, Herran ääni tuli jälleen mieleeni sanoen: Minä muistan veljiäsi sen mukaisesti, kuinka tunnollisesti he pitivät minun käskyni. Minä olen antanut heille tämän maan, ja se on pyhä maa, enkä minä kiroa sitä muuten kuin pahuuden tähden; sen vuoksi minä muistan veljiäsi, niin kuin olen sanonut, ja heidän rikkomuksensa minä saatan murhetta tuottaen heidän itsensä päälle.

1:11 Ja kun minä, Enos, olin kuullut nämä sanat, uskoni Herraan alkoi olla järkähtämätön; ja minä rukoilin häntä monasti pitkään kamppailien veljieni lamanilaisten puolesta.

1:12 Ja tapahtui, että kun olin rukoillut ja tehnyt työtä hyvin utterasti, Herra sanoi minulle: Minä annan sinulle toiveidesi mukaan, uskosi tähden.

1:13 Ja nyt, katso, tämä oli se toive, jota häneltä toivoin -- että jos kansani, nefiläiset, lankeaisi rikkomukseen ja mahdollisesti tuhoutuisi, ja lamanilaiset eivät tuhoutuisi, niin Herra Jumala varjelisi kansani, nefiläisten, aikakirjan, vaikka pyhän käsivartensa voimalla, jotta se voitaisiin jonakin tulevana aikana tuoda julki lamanilaisille, niin että heidät kenties voitaisiin johdattaa pelastukseen --

1:14 sillä tällä hetkellä meidän ponnistelumme heidän palauttamiseksensa oikeaan uskoon olivat turhia. Ja he vanhoivat vihassaan, että jos vain mahdollista, he hävittäisivät meidän aikakirjamme ja meidät sekä kaikki meidän isiemme perimätiedot.

1:15 Ja nyt, koska minä tiesin, että Herra Jumala kykeni varjelemaan meidän aikakirjamme, minä huusin alati hänen puoleensa, sillä hän oli sanonut minulle: Mitä tahansa te uskossa pyydätte, uskoen saavanne sen Kristuksen nimessä, te saatte sen.

1:16 Ja minulla oli usko, ja minä huusin Jumalan puoleen, että hän varjelisi aikakirjat; ja hän teki minun kanssani liiton, että hän toisi ne lamanilaisille julki itse hyväksi näkemänään aikana.

1:17 Ja minä, Enos, tiesin, että tapahtuisi hänen tekemänsä liiton mukaisesti; sen vuoksi sieluni sai levon.

1:18 Ja Herra sanoi minulle: Myös sinun isäsi ovat pyytäneet minulta tätä, ja heille tapahtuu heidän uskonsa mukaisesti; sillä heidän uskonsa oli samankaltainen kuin sinun.

1:19 Ja nyt tapahtui, että minä, Enos, kuljin Nefin kansan keskuudessa profetoiden tulevista asioista ja todistaen siitä, mitä olin kuullut ja nähnyt.

1:20 Ja minä todistan, että Nefin kansa pyrki uutterasti tuomaan lamanilaisia takaisin oikeaan uskoon Jumalaan. Mutta työmmme oli turhaa; heidän vihansa oli piintynyttä, ja heidän paha luontonsa johti heitä, niin että heistä tuli villi ja julma ja verenhimoinen kansa, täynnä epäjumalien palvontaa ja saastaisuutta; he söivät petoeläimiä, asuivat teltoissa ja vaelsivat ympäriinsä erämaassa lyhyt nahkainen lannevaate vyötäisillään ja pää ajeltuna; ja he olivat taitavia jousen, sapelin ja kirveen käytössä. Ja monet heistä söivät pelkästään raakaa lihaa; ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä.

1:21 Ja tapahtui, että Nefin kansa viljeli maata ja kasvatti kaikenlaista viljaa ja hedelmiä ja katraita ja laumojia ja kaikenlaisia erilaatuisia karjakatraita ja vuohia ja villivuohia ja myös paljon hevosia.

1:22 Ja meidän keskuudessamme oli tavattoman monia profeettoja. Ja kansa oli uppiniskaista kansaa, hidasta ymmärtämään.

1:23 Ja ainoastaan tavaton kovuus, saarnaaminen ja profetoiminen sodista ja kiistoista ja hävityksistä ja sen jatkuva muistuttaminen kuolemasta ja iankaikkisuuden kestosta ja Jumalan tuomioista ja voimasta ja kaikesta tästä -- sen jatkuva herättelemine pysymään Herran pelossa -- sanon, että ainoastaan tämä sekä tavattoman suora puhe esti sitä syöksymästä joutuin tuhoon. Ja tällä tavoin minä kirjoitan siitä.

1:24 Ja minä näin sotia nefiläisten ja lamanilaisten välillä elinaikani kuluessa.

1:25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha, ja sataseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun isämme Lehi lähti Jerusalemissa. {420 eKr.}

1:26 Ja minä käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani, ja Jumalan voima oli vaikuttanut minuun niin, että minun oli saarnattava ja profetoitava tälle kansalle ja julistettava sanaa sen totuuden mukaisesti, joka on Kristuksessa. Ja minä olen julistanut sitä koko elinaikani, ja minä olen riemuinnut siitä enemmän kuin siitä, mikä on maailmasta.

1:27 Ja pian minä menen leposijalleni, joka on minun Lunastajani luona; sillä minä tiedän, että hänessä minä saan levon. Ja minä riemuitsen siitä päivästä, jolloin kuolevainen ruumiini pukeutuu kuolemattomuuteen ja seisoo hänen edessään; silloin minä näen iloiten hänen kasvonsa, ja hän sanoo minulle: Tule minun luokseni, sinä siunattu, sinulle on sija valmistettuna minun Isäni huoneissa. Aamen.

JAROMIN KIRJA

(Noin 399-361 eKr.)

1:1 Nyt, katso minä, Jarom, kirjoitan muutaman sanan isäni Enosin käskyn mukaisesti sukuluettelomme pitämiseksi.

1:2 Ja koska nämä levyt ovat pienet ja koska nämä asiat kirjoitetaan siinä tarkoituksessa, että ne olisivat veljiemme lamanilaisten hyödyksi, sen vuoksi on välttämätöntä, että minä kirjoitan vähän; mutta minä en kirjoita profetoimisistani enkä ilmoituksistani. Sillä mitä minä voisin kirjoittaa sen lisäksi, mitä isäni ovat kirjoittaneet? Sillä eivätkö he ole ilmoittaneet pelastussuunnitelmaa? Minä sanon teille: Ovat; ja minusta tämä riittää.

1:3 Katso, on välttämätöntä, että tämän kansan keskuudessa tehdään paljon ihmisten sydämen kovuuden ja heidän korviensa kuurouden ja heidän mielensä sokeuden ja heidän niskansa jäykkyyden tähden; kuitenkin Jumala on heille tavattoman armollinen eikä ole vielä hävittänyt heitä maan päältä.

1:4 Ja meidän joukossamme on monia, jotka saavat paljon ilmoituksia, sillä eivät he kaikki ole uppiniskaisia. Ja kaikilla, jotka eivät ole uppiniskaisia ja joilla on usko, on yhteys Pyhään Henkeen, joka antaa ilmoitusta ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti.

1:5 Ja nyt, katso, kaksisataa vuotta oli kulunut, ja Nefin kansa oli tullut vahvaksi maassa. Se noudatti tarkoin Mooseksen lakia ja pyhitti sapatinpäivän Herralle. Eikä se rienannut; eikä se pilkannut Jumalaa. Ja maan lait olivat tavattoman ankaria. {399 eKr.}

1:6 Ja se oli levinnyt suureen osaan maata, ja myös lamanilaiset. Ja he olivat tavattoman paljon lukuisampia kuin nefiläiset, ja he rakastivat murhaa ja joivat eläinten verta.

1:7 Ja tapahtui, että he tulivat monta kertaa taistelemaan meitä nefiläisiä vastaan. Mutta meidän kuninkaamme ja johtajamme olivat voimallisia miehiä uskossa Herraan, ja he opettivat kansalle Herran teitä; sen vuoksi me pidimme puolellemme lamanilaisia vastaan ja ajoimme heidät pois maittamme ja aloimme linnoittaa kaupunkijamme ja muita perintösijojamme.

1:8 Ja me lisäännymme suuresti ja levisimme maassa ja tulimme tavattoman rikkaiksi kullasta ja hopeasta ja kalleuksista ja taidokkaista puuteoksista, rakennuksista ja koneista sekä raudasta ja kuparista ja pronssista ja teräksestä, ja teimme kaikenlaisia erilaatuisia työkaluja maanviljelykseen, ja sota-aseita -- nimittäin teräväkärkisiä nuolia ja viiniä ja heittokeihäitä ja keihäitä ja kaikkia sotavarusteluja.

1:9 Ja koska me olimme näin valmiina kohtaamaan lamanilaiset, he eivät menestyneet meitä vastaan. Mutta kävi toteen Herran sana, jonka hän oli puhunut isillemme sanoen: Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa.

1:10 Ja tapahtui, että Herran profeetat uhkasivat Nefin kansaa Jumalan sanan mukaisesti, että ellei se pitäisi käskyjä vaan lankeaisi rikkomukseen, se hävitettäisiin maan päältä.

1:11 Sen vuoksi profeetat ja papit ja opettajat tekivät uutterasti työtä kehottaen sangen pitkämielisesti kansaa uutteruuteen, opettaen Mooseksen lakia ja sitä, mitä tarkoitusta varten se oli annettu, taivuttaen sitä odottamaan Messiasta ja uskomaan, että hän tulee, ikään kuin hän olisi jo tullut. Ja tällä tavoin he opettivat sitä.

1:12 Ja tapahtui, että näin tekemällä he estivät sen hävittämisen maasta; sillä he pistelivät sanalla sen sydämiä herätellen sitä alati parannukseen.

1:13 Ja tapahtui, että kaksisataakolmekymmentäkahdeksan vuotta oli kulunut sotien ja kiistojen ja erimielisyyksien jatkuessa suuren osan ajasta. {361 eKr.}

1:14 Enkä minä, Jarom, kirjoita enempää, sillä levyt ovat pienet. Mutta katso, veljeni, te voitte katsoa Nefin toisista levyistä; sillä katso, niihin on kaiverrettu aikakirjat sodistamme kuninkaiden kirjoitusten mukaisesti eli niiden aikakirjojen mukaan, joita he ovat kirjoittaneet.

1:15 Ja minä luovutan nämä levyt poikani Omnin käsiin, jotta niitä pidettäisiin isieni käskyjen mukaisesti.

OMNIN KIRJA

(Noin 323-130 eKr.)

1:1 Katso, tapahtui, että minä, Omni, sain isältäni Jaromilta käskyn, että minun tulee kirjoittaa jonkin verran näihin levyihin sukuluettelomme säilyttämiseksi --

1:2 sen vuoksi minä tahdon teidän tietävän, että minä taistelin elinaikanani paljon miekalla varjellakseni kansaani nefiläisiä joutumasta vihollistensa lamanilaisten käsiin. Mutta katso, minä itse olen jumalaton mies, enkä minä ole pitänyt Herran säädöksiä ja käskyjä, niin kuin minun olisi pitänyt.

1:3 Ja tapahtui, että kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi vuotta oli kulunut, ja meillä oli monia rauhan aikoja; ja meillä oli monia vakavan sodan ja verenvuodatuksen aikoja. Niin, ja lopulta kaksisataakahdeksänkymmentäkaksi vuotta oli kulunut, ja minä olin pitänyt näitä levyjä isieni käskyjen mukaisesti; ja minä uskoin ne poikani Amaronin haltuun. Ja minä lopetan. {323 eKr.} {317 eKr.}

1:4 Ja nyt minä, Amaron, kirjoitan isäni kirjaan kaiken sen, mitä kirjoitan, ja sitä on vähän.

1:5 Katso, tapahtui, että kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja jumalattomampi osa nefiläisistä oli hävitetty. {279 eKr.}

1:6 Sillä Herra ei sallinut, johdatettuaan heidät pois Jerusalemin maasta ja estettyään ja varjeltuaan heitä joutumasta vihollistensa käsiin, niin, hän ei sallinut, että ne sanat eivät kävisi toteen, jotka hän oli puhunut meidän isillemme, sanoen, että mikäli te ette pidä minun käskyjäni, te ette menesty maassa.

1:7 Sen vuoksi Herra rankaisi heitä suurella tuomiolla; kuitenkin hän säästi vanhurskaat, niin etteivät he menehtyneet, vaan hän pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä.

1:8 Ja tapahtui, että minä luovutin levyt veljelleni Kemisille.

1:9 Nyt minä, Kemis, kirjoitan sen vähän, mitä kirjoitan, samaan kirjaan kuin veljeni; sillä katso, minä näin, mitä hän viimeksi kirjoitti, että hän kirjoitti sen omalla kädellään; ja hän kirjoitti sen sinä päivänä, jona hän luovutti ne minulle. Ja tällä tavoin me pidämme aikakirjoja, sillä se on meidän isiemme käskyjen mukaista. Ja minä lopetan.

1:10 Katso, minä, Abinadom, olen Kemisin poika. Katso, tapahtui, että minä näin paljon sotaa ja kiistaa kansani nefiläisten ja lamanilaisten välillä; ja minä olen omalla miekallani ottanut hengiltä monta lamanilaista puolustaessani veljiäni.

1:11 Ja katso, tämän kansan aikakirja on kaiverrettu levyihin, jotka ovat kuninkaiden hallussa, polvesta polveen; enkä minä tiedä mistään muusta ilmoituksesta kuin siitä, mitä on kirjoitettu, enkä myöskään profetiasta; niinpä on kirjoitettu riittävästi. Ja minä lopetan.

1:12 Katso, minä olen Amaleki, Abinadomin poika. Katso, minä puhun teille jonkin verran Moosiasta, josta tehtiin Sarahemlan maan kuningas; sillä katso, Herra kehotti häntä pakenemaan Nefin maasta, ja kaikkien, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä, tuli myös lähteä maasta hänen kanssaan erämaahan --

1:13 ja tapahtui, että hän teki, niin kuin Herra oli häntä käsenyt. Ja he lähtivät maasta erämaahan, kaikki, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä; ja heitä johdatettiin monilla saarnoilla ja profetioilla. Ja heitä ojennettiin alati Jumalan sanalla, ja hänen käsivartensa voima johdatti heitä erämaan halki, kunnes he tulivat alas maahan, jota kutsutaan Sarahemlan maaksi.

1:14 Ja he löysivät kansan, jota kutsuttiin Sarahemlan kansaksi. Nyt, Sarahemlan kansan keskuudessa oli suuri riemu, ja myös Sarahemla riemuitsi tavattomasti, koska Herra oli lähettänyt Moosian väen, mukanaan pronssilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjan.

1:15 Katso, tapahtui, että Moosia sai tietää, että Sarahemlan kansa oli tullut Jerusalemissa siihen aikaan, kun Juudan kuningas Sidkia vietiin vankina Babyloniin.

1:16 Ja se matkasi erämaassa, ja Herran käsi johdatti sen suurten vesien ylitse siihen maahan, josta Moosia sen löysi; ja se oli asunut siellä siitä lähtien.

1:17 Ja siihen aikaan, kun Moosia löysi sen, se oli tullut tavattoman lukuisaksi. Kuitenkin sillä oli ollut monia sotia ja vakavia kiistoja, ja sitä oli kaatunut miekkaan kerran toisensa jälkeen; ja sen kieli oli turmeltunut; eikä se ollut tuonut mitään aikakirjoja mukanaan, ja se kielsi Luojansa olemassaolon; eikä Moosia eikä Moosian väki voinut ymmärtää sitä.

1:18 Mutta tapahtui, että Moosia käski opettaa sille hänen kieltään. Ja tapahtui, että kun sille oli opetettu Moosian kieltä, Sarahemla esitti isiensä sukuuuttelon muistinsa mukaisesti; ja se on kirjoitettu, mutta ei näihin levyihin.

1:19 Ja tapahtui, että Sarahemlan ja Moosian kansat liittyivät yhteen, ja Moosia nimitettiin niiden kuninkaaksi.

1:20 Ja tapahtui Moosian aikana, että hänelle tuotiin iso kivi, jossa oli kaiverruksia; ja hän käänsi kaiverukset Jumalan lahjan ja voiman avulla.

1:21 Ja niissä kerrottiin eräästä Koriantumrista ja hänen kansansa surmatuista. Ja Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, ja tämä asui sen keskuudessa yhdeksän kuun ajan.

1:22 Se puhui myös muutaman sanan hänen isistään. Ja hänen ensimmäiset vanhempansa olivat lähteneet tornilta siihen aikaan, kun Herra sekoitti kansan kielen; ja Herran ankuruus kohtasi heitä hänen tuomionsa mukaisesti, jotka ovat oikeudenmukaisia; ja heidän luunsa lepäävät hajallaan pohjoisenpuoleisessa maassa.

1:23 Katso, minä, Amaleki, synnyin Moosian aikana; ja olen elänyt niin kauan, että olen nähnyt hänen kuolemansa; ja hänen poikansa Benjamin hallitsee hänen jälkeensä.

1:24 Ja katso, minä olen nähnyt kuningas Benjaminin aikana vakavan sodan ja paljon verenvuodatusta nefiläisten ja lamanilaisten välillä. Mutta katso, nefiläiset pääsivät heihin nähden paljon edullisempaan asemaan, nimittäin niin että kuningas Benjamin ajoi nämä pois Sarahemlan maasta.

1:25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha; ja koska minulla ei ole jälkeläisiä ja tiedän kuningas Benjaminin olevan vanhurskas mies Herran edessä, minä sen tähden luovutan nämä levyt hänelle kehottaen kaikkia ihmisiä tulemaan Jumalan, Israelin Pyhän, luokse ja uskomaan profetoimiseen ja ilmoituksiin ja enkelien palvelukseen ja kielillä puhumisen lahjaan ja kielten tulkitsemisen lahjaan ja kaikkeen, mikä hyvää on; sillä ei ole mitään, mikä on hyvää, paitsi jos se tulee Herralta; ja se, mikä on paha, tulee Perkeleeltä.

1:26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tahdon teidän tulevan Kristuksen luokse, joka on Israelin Pyhä, ja pääsevän osallisiksi hänen pelastuksestaan ja hänen lunastuksensa voimasta. Niin, tulkaa hänen luoksensa ja uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle ja paastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti ja kestäkää loppuun asti; ja niin totta kuin Herra elää, te pelastutte.

1:27 Ja nyt tahtoisin puhua jonkin verran eräästä joukosta, joka meni ylös erämaahan palatakseen Nefin maahan; sillä oli suuri joukko niitä, jotka halusivat ottaa perintömaansa haltuunsa.

1:28 Sen vuoksi he menivät ylös erämaahan. Ja heidän johtajansa oli vahva ja mahtava mies ja uppiskainen mies; niinpä hän aiheutti kiistan heidän keskuudessaan, ja he kaikki saivat surmansa erämaassa, viittäkymmentä lukuun ottamatta, ja he palasivat takaisin Sarahemlan maahan.

1:29 Ja tapahtui, että he ottivat mukaansa myös huomattavan joukon muita ja lähtivät jälleen matkaan erämaahan.

1:30 Ja minulla, Amalekilla, oli veli, joka myös meni heidän mukaansa, enkä minä ole sen jälkeen saanut tietää heistä. Ja minä laskeudun kohta hautaani, ja nämä levyt ovat täynnä. Ja minä päätän puheeni.

MORMONIN SANAT

(Noin 385 jKr.)

1:1 Ja nyt minä, Mormon, aion luovuttaa tekemäni aikakirjan poikani Moronin käsiin; katso, minä olen nähnyt melkein kaiken kansani nefiläisten tuhon.

1:2 Ja monta sataa vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen minä luovutan nämä aikakirjat poikani käsiin; ja minä luulen, että hän tulee näkemään koko kansani tuhoutumisen. Mutta suokoon Jumala, että hän jäisi eloon kansan jälkeen, jotta hän voisi kirjoittaa jonkin verran siitä ja jonkin verran Kristuksesta, jotta se kenties jonakin päivänä olisi sille hyödyksi. {Noin 385 jKr.}

1:3 Ja nyt, minä puhun jonkin verran siitä, mitä olen kirjoittanut; sillä tehtyäni lyhennelmän Nefin levyistä aina tämän kuningas Benjaminin, josta Amaleki puhui, hallituskauteen asti, tutkin aikakirjoja, jotka oli luovutettu käsiini, ja löysin nämä levyt, jotka sisälsivät tämän lyhyen kertomuksen profeteoista, Jaakobista aina tämän kuningas Benjaminin hallituskauteen asti, ja myös paljon Nefin sanoja.

1:4 Ja se, mitä näissä levyissä on, on minulle mieluisaa Kristuksen tulemista koskevien profetioiden tähden; ja isäni tiesivät, että monet niistä ovat toteutuneet; niin, ja minäkin tiedän, että kaikki, mitä meistä on profetoitu aina tähän päivään asti, on toteutunut, ja kaiken, mikä ulottuu tätä päivää pitemmälle, täytyy varmasti tapahtua --

1:5 niinpä minä valitsin nämä asiat päättääkseni aikakirjani niihin, minkä loppuosan aikakirjastani otan Nefin levyistä; enkä voi kirjoittaa sadattakaan osaa kansani asioista.

1:6 Mutta katso, minä otan nämä levyt, jotka sisältävät nämä profetiat ja ilmoitukset, ja liitän ne aikakirjani loppuosaan, sillä ne ovat minusta oivalliset; ja minä tiedän, että ne tulevat olemaan oivalliset veljilleni.

1:7 Ja minä teen tämän viisasta tarkoitusta varten, sillä näin kuulen kuiskauksen, minussa olevan Herran Hengen vaikutuksen mukaisesti. Ja nyt, minä en tiedä kaikkea, mutta Herra tietää kaiken, mikä on tuleva; sen vuoksi hän vaikuttaa minussa niin, että teen hänen tahtonsa mukaisesti.

1:8 Ja rukoukseni Jumalalle koskee veljiäni, että he vielä kerran tulisivat tuntemaan Jumalan, niin, Kristuksen lunastuksen, jotta he vielä kerran olisivat ihastuttava kansa.

1:9 Ja nyt minä, Mormon, ryhdyn päättämään aikakirjaani, jonka otan Nefin levyistä; ja minä teen sitä sen tiedon ja ymmärryksen mukaisesti, jonka Jumala on minulle antanut. {Noin 385 jKr.}

1:10 Ja nyt, tapahtui, että kun Amaleki oli luovuttanut nämä levyt kuningas Benjaminin käsiin, hän otti ne ja pani muiden levyjen joukkoon, jotka sisälsivät kuninkaiden polvesta polveen perintönä jättämät aikakirjat aina kuningas Benjaminin aikaan asti.

1:11 Ja kuningas Benjaminin jälkeen ne periytyivät polvesta polveen, kunnes ne ovat joutuneet minun käsiini. Ja minä, Mormon, rukoilen Jumalaa, että ne varjeltuisivat tämän jälkeenkin. Ja minä tiedän, että ne varjeltuvat, sillä niihin on kirjoitettu suuria asioita, joiden perusteella kansani ja sen veljet tullaan tuomitsemaan suurena ja viimeisenä päivänä sen Jumalan sanan mukaisesti, joka on kirjoitettu.

1:12 Ja nyt, tästä kuningas Benjaminista -- hänellä oli jonkin verran kiistoja oman kansansa keskuudessa.

1:13 Ja tapahtui myös, että lamanilaisten sotajoukot tulivat alas Nefin maasta taistelemaan hänen kansaansa vastaan. Mutta katso, kuningas Benjamin kokosi yhteen sotajoukkonsa ja piti puolensa heitä vastaan, ja hän taisteli oman käsivartensa voimalla Labanin miekalla.

1:14 Ja Herran voimalla he taistelivat vihollisiaan vastaan, kunnes he olivat surmanneet monta tuhatta lamanilaista. Ja tapahtui, että he taistelivat lamanilaisia vastaan, kunnes olivat ajaneet heidät pois kaikilta perintömailtaan.

1:15 Ja tapahtui, että kun oli ollut vääriä Kristuksia, ja heidän suunsa oli suljettu ja heitä rangaistu rikostensa mukaisesti,

1:16 ja kun oli ollut vääriä profeettoja ja vääriä saarnaajia ja opettajia kansan keskuudessa, ja kaikkia näitä oli rangaistu rikostensa mukaisesti, ja kun oli ollut paljon kiistaa ja monia loikkauksia lamanilaisten puolelle, katso, tapahtui, että kuningas Benjamin niiden pyhien profeettojen avulla, joita oli hänen kansansa keskuudessa --

1:17 sillä katso, kuningas Benjamin oli pyhä mies, ja hän hallitsi kansaansa vanhurskaasti; ja maassa oli monia pyhiä miehiä, ja he puhuivat Jumalan sanaa voimalla ja valtuudella; ja he olivat hyvin ankaria kansan uppiniskaisuuden tähden --

1:18 näiden avulla siis kuningas Benjamin, tehden työtä ruumiinsa kaikin voimin ja koko sielunsa kyvyin, ja myös profeetat, vakiinnutti vielä kerran rauhan maassa.

MOOSIAN KIRJA

(Noin 130-92 eKr.)

LUKU 1

(Noin 130-124 eKr.)

1:1 Eikä nyt kiistaa ollut enää koko Sarahemlan maassa, kaiken kuningas Benjaminille kuuluvan kansan keskuudessa, niin että kuningas Benjaminilla oli jatkuva rauha kaikkina loppuina elinpäivinänsä.

1:2 Ja tapahtui, että hänellä oli kolme poikaa, ja hän antoi heille nimeksi Moosia ja Helorum ja Helaman. Ja hän käski opettaa heille kaiken heidän isiensä kielestä, jotta heistä siten tulisi ymmärtäviäisiä miehiä ja jotta he tietäisivät profetioista, jotka oli puhuttu heidän isiensä suulla ja jotka Herran käsi oli heille antanut.

1:3 Ja hän opetti heille myös aikakirjoista, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sanoen: Poikani, minä tahdon teidän muistavan, että ellei olisi näitä levyjä, jotka sisältävät nämä aikakirjat ja nämä käskyt, me kärsisimme tietämättömyydestä vielä tällä nykyhetkelläkin, tuntematta Jumalan salaisuuksia.

1:4 Sillä ei ollut mahdollista, että isämme Lehi olisi voinut muistaa kaikki nämä asiat opettaakseen niitä lapsilleen, ellei apuna olisi ollut näitä levyjä; sillä koska hänelle oli opetettu egyptiläisten kieli, hän osasi sen tähden lukea näitä kaiveruksia ja opettaa niitä lapsilleen, niin että he siten saattoivat opettaa niitä lapsilleen ja täyttää siten Jumalan käskyt aina tähän nykyhetkeen asti.

1:5 Minä sanon teille, poikani, että ilman näitä esineitä, jotka Jumalan käsi on säilyttänyt ja varjellut, jotta me voisimme lukea ja ymmärtää hänen salaisuuksiaan ja pitää hänen käskynsä aina silmiemme edessä, isämmeikin olisivat vaipuneet epäuskoon, ja me olisimme olleet samanlaisia kuin veljemme lamanilaiset, jotka eivät tiedä mitään näistä asioista eivätkä edes usko niihin, kun niitä opetetaan heille, isiensä perimätietojen tähden, jotka eivät ole oikeita.

1:6 Oi poikani, minä tahdon teidän muistavan, että nämä sanat ovat totta ja myös että nämä aikakirjat ovat totta. Ja katso, myös Nefin levyt, jotka sisältävät meidän isiemme aikakirjat ja sanat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Jerusalemissa, aina tähän asti, ja ne ovat totta; ja me voimme tietää niiden olevan varmasti totta, koska meillä on ne silmiemme edessä.

1:7 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te muistaisitte tutkia niitä tarkasti, jotta siitä olisi teille hyötyä; ja minä tahdon teidän pitävän Jumalan käskyt, jotta menestyisitte maassa niiden lupauksen mukaisesti, jotka Herra antoi isillemme.

1:8 Ja kuningas Benjamin opetti pojillensa paljon muutakin, mitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

1:9 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut opettamasta poikiaan, hän kävi vanhaksi ja hän käsitti, että hänen oli hyvin pian mentävä kaiken maan tietä; sen tähden hän näki hyväksi antaa kuninkuuden yhdelle pojistaan.

1:10 Sen tähden hän käski tuoda Moosian eteensä; ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui hänelle, sanoen: Poikani, minä tahdon sinun antavan kuulutuksen kautta koko tämän maan, kaiken tämän kansan eli Sarahemlan kansan ja Moosian kansan keskuudessa, jotka asuvat maassa, jotta ne siten voitaisiin koota yhteen; sillä huomispäivänä minä kuulutan tälle kansalleni omasta suustani, että sinä olet kuningas ja hallitsija tälle kansalle, jonka Herra, meidän Jumalamme, on meille antanut. {Noin 124 eKr.}

1:11 Ja edelleen minä annan tälle kansalle nimen, jotta se siitä voidaan erottaa kaikista niistä kansoista, jotka Herra Jumala on tuonut pois Jerusalemin maasta; ja tämän minä teen, koska se kansa on pitänyt tarkoin Herran käskyt.

1:12 Ja minä annan sille nimen, jota ei koskaan pyyhitä pois, paitsi rikkomuksen tähden.

1:13 Niin, ja edelleen minä sanon sinulle, että jos tämä Herran suuresti suosima kansa lankeaa rikkomukseen ja siitä tulee jumalaton ja avionrikkojakansa, niin Herra luopuu siitä, niin että siitä tulee siten heikko veljiensä lailla; eikä hän enää varjele sitä verrattomalla ja ihmeellisellä voimallaan, niin kuin hän tähän asti on varjellut isiämme.

1:14 Sillä minä sanon sinulle, että ellei hän olisi ojentanut käsivarttaan meidän isiemme varjelukseksi, he olisivat varmasti joutuneet lamanilaisten käsiin ja heidän vihansa uhreiksi.

1:15 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli päättänyt nämä sanat pojalleen, hän antoi hänen vastuulleen kaikki valtakunnan asiat.

1:16 Ja edelleen hän antoi hänen vastuulleen aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sekä Nefin levyt sekä Labanin miekan ja pallon eli suunnanosoitajan, joka johdatti meidän isämme erämaan poikki ja jonka Herran käsi oli valmistanut heidän kunkin johdattamiseksi sen avulla, sen varteen ottamisen ja tunnollisuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittivat.

1:17 Sen tähden, kun he olivat uskottomia, he eivät menestyneet eivätkä edistyneet matkallaan, vaan ajautuivat taaksepäin ja vetivät Jumalan suuttumuksen päällensä; ja sen tähden heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa.

1:18 Ja nyt, tapahtui, että Moosia meni ja teki, niin kuin hänen isänsä oli käskenyt häntä, ja kuulutti kaikille ihmisille, jotka olivat Sarahemlan maassa, että he kokoontuisivat sen vuoksi yhteen mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka hänen isänsä puhuisi heille.

LUKU 2 (Noin 124 eKr.)

2:1 Ja tapahtui, että kun Moosia oli tehnyt, niin kuin hänen isänsä oli käskenyt häntä, ja antanut kuulutuksen kautta koko maan, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille.

2:2 Ja heitä oli suuri joukko, jopa niin paljon, ettei heitä laskettu; sillä he olivat lisääntyneet suuresti ja tulleet suureksi maassa.

2:3 Ja he ottivat myös katraidensa esikoisia uhratakseen teuras- ja polttouhreja Mooseksen lain mukaisesti;

2:4 ja myös kiittääkseen Herraa, Jumalaansa, joka oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta ja joka oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä ja nimittänyt vanhurskaita miehiä heidän opettajikseen ja myös vanhurskaan miehen heidän kuninkaakseen, joka oli vakiinnuttanut rauhan Sarahemlan maassa ja joka oli opettanut heitä pitämään Jumalan käskyt, jotta he voisivat riemuita ja täytyä rakkaudesta Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan.

2:5 Ja tapahtui, että kun he tulivat ylös temppelille, he pystyttivät telttansa ympäriinsä, kukin mies perheensä mukaan, johon kuuluivat hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja tyttärensä ja heidän poikansa ja heidän tyttärensä vanhimmaasta aina nuorimpaan asti, kunkin perheen ollessa erillään toisistaan.

2:6 Ja he pystyttivät telttansa temppelin ympärille, kukin mies telttansa ovi temppeliin päin, jotta he siten voisivat jäädä telttoihinsa ja kuulla sanat, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille;

2:7 sillä koska väkijoukko oli niin suuri, että kuningas Benjamin ei voinut opettaa heitä kaikkia temppelin seinien sisäpuolella, hän käski sen vuoksi pystyttää tornin, jotta hänen kansansa kuulisi sanat, jotka hän puhuisi sille.

2:8 Ja tapahtui, että hän alkoi puhua kansallensa tornista; eivätkä he kaikki voineet kuulla hänen sanojaan väkijoukon suuruuden tähden; sen tähden hän kirjoitutti ne sanat, jotka hän puhui, ja lähetti ne niiden keskuuteen, jotka eivät olleet hänen äänensä kuuluvilla, jotta hekin saisivat hänen sanansa.

2:9 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui ja kirjoitutti, sanoen: Veljeni, kaikki te, jotka olette kokoontuneet yhteen, te jotka voitte kuulla minun sanani, jotka puhun teille tänä päivänä; sillä minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös suhtautuaksenne kevytmielisesti niihin sanoihin, jotka minä puhun, vaan jotta te kuuntelisitte minua ja aukaisisitte korvanne, jotta kuulisitte, ja sydämenne, jotta ymmärtäisitte, ja mielenne, jotta Jumalan salaisuudet voitaisiin paljastaa nähdäksenne.

2:10 Minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös, jotta te pelkäisitte minua tai jotta te ajattelisitte, että minä itse olen enemmän kuin kuolevainen ihminen.

2:11 Vaan minä olen teidän kaltaisenne, altis kaikenlaisille ruumiin ja mielen heikkouksille; kuitenkin tämä kansa on valinnut ja isäni on vihkinnyt minut, ja Herran käsi on sallinut minun olla tämän kansan hallitsijana ja kuninkaana; ja hänen verraton voimansa on suojellut ja varjellut minua palvelukseni teitä koko siitä väkevyydestä, mielestä ja voimasta, jonka Herra on suonut minulle.

2:12 Minä sanon teille, että koska minun on sallittu viettää elämäni päivät teidän palveluksessanne aina tähän aikaan asti, enkä ole tavoitellut teiltä kultaa enkä hopeaa enkä minkäänlaisia rikkauksia;

2:13 enkä ole sallinut teitä suljettavan vankityrmiin, enkä teidän tekevän toisistanne orjia, enkä murhaavan tai ryöstävän tai varastavan tai tekevän aviorikoksia, enkä tosiaankaan ole sallinut teidän harjoittaa minkäänlaista jumalattomuutta, vaan olen opettanut teille, että teidän tulee pitää Herran käskyt kaikessa, mitä hän on käskenyt teidän tehdä --

2:14 ja minä olen tosiaankin itse tehnyt työtä omin käsin palvelukseni teitä ja jotta teitä ei rasi tettaisi veroilla ja jotta teidän päällenne ei tulisi mitään, mikä olisi raskasta kantaa -- ja kaikesta tästä, mitä olen puhunut, te itse olette todistajina tänä päivänä.

2:15 Kuitenkaan, veljeni, en ole tehnyt tätä kerskuukseni, enkä kerro tätä syyttääkseni sillä teitä, vaan kerron teille tämän, jotta te tietäisitte, että minä voin vastata puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä tänä päivänä.

2:16 Katso, minä sanon teille, että sanoessani teille viettäneeni elinaikani teidän palveluksessanne, en halua kerskua, sillä minä olen ollut vain Jumalan palveluksessa.

2:17 Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa.

2:18 Katso, te olette kutsuneet minua kuninkaaksenne; ja jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, teen työtä palvelukseni teitä, niin eikö teidän pitäisi tehdä työtä palveluksenne toisianne?

2:19 Ja myös katso, jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ja joka on viettänyt elämänsä päivät teidän palveluksessanne ja ollut kuitenkin Jumalan palveluksessa, ansaitseen mitään kiitosta teiltä, oi kuinka teidän pitäisikään kiittää taivaallista Kuningastanne!

2:20 Minä sanon teille, veljeni, että vaikka te antaisitte kaiken kiitoksen ja ylistyksen, mihin koko sielunne kykenee, sille Jumalalle, joka on luonut teidät ja on suojellut ja varjellut teitä ja on antanut teille aihetta riemuja ja on suonut teidän elää rauhassa keskenänne --

2:21 minä sanon teille, että vaikka te palvelisitte häntä, joka on luonut teidät alusta alkaen ja varjelee teitä päivästä päivään suomalla teille hengen, jotta te voisitte elää ja liikkua ja toimia oman tahtonne mukaisesti, ja vieläpä ylläpitämällä teitä hetkestä toiseen -- minä sanon, että vaikka te palvelisitte häntä koko täydestä sielustanne, te olisitte kuitenkin hyödyttömiä palvelijoita.

2:22 Ja katso, hän ei vaadi teiltä muuta kuin että pidätte hänen käskynsä; ja hän on luvannut teille, että jos te pidätte hänen käskynsä, te menestytte maassa; eikä hän koskaan poikkea siitä, mitä hän on sanonut; sen tähden, jos te pidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä.

2:23 Ja nyt, ensiksikin hän on luonut teidät ja suonut teille teidän elämänne, josta te olette hänelle velkaa.

2:24 Ja toiseksi hän vaatii, että te teette, niin kuin hän on käskennyt teitä, minkä vuoksi hän siunaa teitä heti, jos niin teette; ja sen tähden hän on maksanut teille. Ja te olette yhä velkaa hänelle ja olette ja tulette olemaan aina ja ikuisesti; mitä kerskailemista teillä siis on?

2:25 Ja nyt minä kysyn: Voitteko te sanoa mitään itsestänne? Minä vastaan teille: Ette. Te ette voi sanoa olevanne edes sen veroisia kuin maan tomu; kuitenkin teidät luotiin maan tomusta; mutta katso, se kuuluu hänelle, joka teidät loi.

2:26 Enkä minä, tosiaankaan minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ole yhtään parempi kuin te itse olette, sillä minäkin olen tomusta. Ja te näette, että minä olen vanha ja luovutan kohta tämän kuolevaisen ruumiin äidillensä maalle.

2:27 Ja nyt, kuten sanoin teille palvelleeni teitä vaeltaen puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä, niin olen tällä hetkellä käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta minut voitaisiin havaita nuhteettomaksi ja jotta teidän verenne ei tulisi minun päälleni, kun seison Jumalan tuomittavana siitä, mitä käskyjä hän on antanut teistä minulle.

2:28 Minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin puhdistaa vaatteeni teidän verestänne tänä ajankohtana, kun menen kohta hautaani, jotta voisin mennä rauhassa ja kuolematon henkeni voisi yhtyä ylhäisten kuorojen lauluun oikeamielisen Jumalan ylistykseksi.

2:29 Ja edelleen minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin julistaa teille, etten minä voi enää olla teidän opettajanne enkä teidän kuninkaanne;

2:30 sillä tälläkin hetkellä koko ruumiini vapisee tavattomasti yrittäessäni puhua teille; mutta Herra Jumala vahvistaa minua ja on sallinut minun puhua teille ja on käskennyt minun julistaa teille tänä päivänä, että poikani Moosia on teidän kuninkaanne ja hallitsijanne.

2:31 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tekevän, niin kuin olette tähänkin asti tehneet. Niin kuin olette pitäneet minun käskyni ja myös isäni käskyt ja olette menestyneet ja olette varjeltuneet joutumasta vihollistenne käsiin, niin jos te samoin pidätte poikani käskyt eli Jumalan käskyt, jotka annetaan teille hänen kauttaan, te menestytte maassa, eikä teidän vihollisillanne ole teihin valtaa.

2:32 Mutta oi kansani, varo, ettei keskuudessasi synny kiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, josta isäni Moosia puhui.

2:33 Sillä katso, rangaistus on langetettu sille, joka tahtoo totella tuota henkeä; sillä jos hän tahtoo totella häntä ja pysyy ja kuolee synneissään, hän juo tuomion omalle sielulleen; sillä hän saa palkakseen ikuisen rangaistuksen, koska on rikkonut Jumalan lakia vastoin omaa tietoaan.

2:34 Minä sanon teille, ettei joukossanne ole ketään -- paitsi pienet lapsenne, joille ei ole opetettu näistä asioista -- joka ei tiedä, että teidän ikuisena velkananne taivaalliselle Isällemme on antaa hänelle kaikki, mitä teillä on ja mitä olette; ja teille on myös opetettu aikakirjoista, jotka sisältävät pyhien profeettojen puhumat profetiat aina siihen aikaan asti, kun meidän isämme Lehi lähti Jerusalemissa;

2:35 ja myös kaikesta, mitä isämme ovat puhuneet tähän asti. Ja vielä, katso, he puhuivat sitä, mistä he saivat Herralta käskyn; sen tähden ne ovat oikeat ja todet.

2:36 Ja nyt, minä sanon teille, veljeni, että jos te sen jälkeen, kun te tiedätte ja teille on opetettu kaikki tämä, rikotte ja toimitte vastoin sitä, mitä on puhuttu, niin te vetäydytte pois Herran Hengestä, niin ettei sillä voi olla sijaa teissä teidän opastamiseksi viisauden poluilla, jotta voisitte saada siunausta ja menestystä ja varjelusta --

2:37 minä sanon teille, että ihminen, joka näin tekee, kapinoi avoimesti Jumalaa vastaan; sen tähden hän tahtoo totella paha henkeä ja tulee kaiken vanhurskauden viholliseksi; sen tähden Herralla ei ole sijaa hänessä, sillä hän ei asu epäpyhissä temppeleissä.

2:38 Sen tähden, ellei se ihminen tee parannusta vaan pysyy ja kuolee Jumalan vihollisena, jumalallisen oikeudenmukaisuuden vaatimukset herättävät hänen kuolemattoman sielunsa elävään tietoisuuteen omasta syyllisyydestään, mikä saa hänet vetäytymään pois Herran edestä ja täyttää hänen rintansa syyllisyydellä ja tuskalla ja piinalla, mikä on kuin sammumaton tuli, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti.

2:39 Ja nyt minä sanon teille, ettei armolla ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestää milloinkaan päättymätöntä piinaa.

2:40 Oi, kaikki te vanhat miehet ja myös te nuoret miehet ja te pienet lapset, jotka voitte ymmärtää sanani, sillä minä olen puhunut teille selkeästi, jotta te voisitte ymmärtää: Minä rukoilen, että te heräisitte muistamaan niiden kauhean tilanteen, jotka ovat langenneet rikkomukseen.

2:41 Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömässä onnen tilassa. Oi muistakaa, muistakaa, että nämä asiat ovat totta; sillä Herra Jumala on ne puhunut.

LUKU 3 (Noin 124 eKr.)

3:1 Ja jälleen, veljeni, minä haluan kiinnittää huomiotanne, sillä minulla on vielä vähän puhuttavaa teille; sillä katso, minulla on sanottavaa teille siitä, mikä on tuleva.

3:2 Ja ne asiat, joista minä teille kerron, on minulle ilmaissut enkeli Jumalan luota. Ja hän sanoi minulle: Herää; ja minä heräsin, ja katso, hän seiso i edessäni.

3:3 Ja hän sanoi minulle: Herää ja kuule sanat, jotka minä sinulle sanon; sillä katso, minä olen tullut ilmoittamaan sinulle suuren ilon ilosanomaa.

3:4 Sillä Herra on kuullut sinun rukouksesi ja punninnut sinun vanhurskautesi ja on lähettänyt minut ilmoittamaan sinulle, jotta riemuitsisit ja jotta sinä julistaisit kansallesi, että sekin täytyisi ilosta.

3:5 Sillä katso, aika tulee, eikä ole kaukana, jolloin Herra Kaikkivaltias, joka hallitsee, joka oli ja on kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, tulee voimassa alas taivaasta ihmislasten keskuuteen ja asuu tomumajassa ja kulkee ihmisten keskuudessa tehden voimallisia ihmeitä, kuten parantaen sairaita, herättäen kuolleita, saaden rammat kävelemään, sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan ja parantaen kaikenlaisia tauteja.

3:6 Ja hän on ajava ulos riivaajia eli pahoja henkiä, jotka asuvat ihmislasten sydämessä.

3:7 Ja katso, hän on kärsivä koetuksia ja ruumiin tuskaa, nälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä kuolematta; sillä katso, veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

3:8 Ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria.

3:9 Ja katso, hän tulee omiensa luokse, jotta pelastus voisi tulla ihmislapsille, niin, uskon kautta hänen nimeensä; ja kaiken tämän jälkeenkin he pitävät häntä ihmisenä ja sanovat, että hänessä on riivaaja, ja ruoskivat häntä ja ristiinnaulitsevat hänet.

3:10 Ja hän on nouseva kolmantena päivänä kuolleista; ja katso, hän seisoo tuomitsemassa maailmaa; ja katso, kaikki tämä tapahtuu, jotta ihmislapsia kohtaisi vanhurskas tuomio.

3:11 Sillä katso, ja myöskin hänen verensä sovittaa niiden synnit, jotka ovat langenneet Aadamin rikkomuksen tähden, jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä tietämättään.

3:12 Mutta voi, voi sitä, joka tietää, että hän kapinoi Jumalaa vastaan! Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, paitsi parannuksen ja uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

3:13 Ja Herra Jumala on lähettänyt pyhiä profeettojaan kaikkien ihmislasten keskuuteen julistamaan näitä asioita jokaiselle suvulle, kansakunnalle ja kielelle, niin että siten kaikki, jotka uskovat, että Kristus on tuleva, saisivat syntinsä anteeksi ja voisivat riemuita tavattoman suuresti iloiten, aivan kuin hän olisi jo tullut heidän keskuuteensa.

3:14 Mutta Herra Jumala näki, että hänen kansansa oli uppiniskainen kansa, ja hän antoi sille lain, nimittäin Mooseksen lain.

3:15 Ja monia merkkejä ja ihmeitä ja vertauskuvia ja kuvajaisia hän näytti sille tulemisestaan; ja myös pyhät profeetat puhuivat sille hänen tulemisestaan; ja kuitenkin se paadutti sydämensä eikä ymmärtänyt, ettei Mooseksen laki hyödytä mitään paitsi hänen verensä sovituksen kautta.

3:16 Ja vaikka olisikin mahdollista, että pienet lapset voisivat tehdä syntiä, he eivät voisi pelastua; mutta minä sanon sinulle, että he ovat siunattuja; sillä katso, samoin kuin he Aadamin tähden eli luonnostaan lankeavat, samoin Kristuksen veri sovittaa heidän syntinsä.

3:17 Ja edelleen minä sanon sinulle, ettei muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.

3:18 Sillä katso, hän tuomitsee, ja hänen tuomionsa on oikeudenmukainen; eikä lapsi, joka lapsuudessaan kuolee, huku; mutta ihmiset juovat tuomion omalle sielulleen, elleivät he nöyry ja tule pienten lasten kaltaisiksi ja usko, että pelastus oli ja on ja on tuleva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan sovitusveressä ja sen kautta.

3:19 Sillä luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän taivu Pyhän Hengen kutsuun ja riisu päältäään luonnollista ihmistä ja tule pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja tule lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon.

3:20 Ja edelleen minä sanon sinulle, että on tuleva aika, jolloin tieto Vapahtajasta leviää kautta jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan.

3:21 Ja katso, kun se aika tulee, ei ketään paitsi pienet lapset havaita nuhteettomiksi Jumalan edessä muuten kuin parannuksen ja uskon kautta Herran Jumalan Kaikkivaltiaan nimeen.

3:22 Eikä nytkään, kun olet opettanut kansallesi sen, mitä Herra, sinun Jumalasi, on käskenyt sinun opettaa, ei silloinkaan heitä havaita sen nuhteettomammiksi Jumalan silmissä, vaan ainoastaan niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen sinulle puhunut.

3:23 Ja nyt minä olen puhunut ne sanat, jotka Herra Jumala on käskenyt minun puhua.

3:24 Ja näin sanoo Herra: Ne ovat selvänä todistuksena tätä kansaa vastaan tuomiopäivänä; ja niiden mukaan se tuomitaan, kukin tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

3:25 Ja jos ne ovat pahoja, heidät jätetään oman syyllisyytensä ja iljetystensä kauhean näkymän valtaan, mikä saa heidät vetäytymään pois Herran edestä kurjuuden ja loputtoman piinan tilaan, josta he eivät enää voi palata; sen tähden he ovat juoneet tuomion omalle sielullensa.

3:26 Sen tähden he ovat juoneet Jumalan vihan maljasta, mistä oikeudenmukaisuus ei voi heitä estää sen enempää kuin se saattoi estää Aadamia lankeamasta, koska hän nautti kiellettyä hedelmää; sen tähden armolla ei voi enää olla oikeutta heihin ikuisesti.

3:27 Ja heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti. Näin Herra on minua käskenyt. Aamen.

LUKU 4 (Noin 124 eKr.)

4:1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut puhumasta sanoja, jotka Herran enkeli oli hänelle antanut, niin hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon, ja katso, se oli langennut maahan, sillä Herran pelko oli vallannut sen.

4:2 Ja se oli nähnyt itsensä omassa lihallisessa tilassaan, jopa maan tomuakin vähäisempänä. Ja he kaikki huusivat kuuluvasti yhteen ääneen sanoen: Oi armahda ja pelasta meidät Kristuksen sovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua; sillä me uskomme Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan, joka loi taivaan ja maan ja kaiken ja joka on tuleva alas ihmislasten keskuuteen.

4:3 Ja tapahtui, että kun he olivat puhuneet nämä sanat, Herran Henki tuli heidän päällensä, ja he täytyivät ilosta saatuaan anteeksiannon synneistään ja saatuaan omantunnonrauhan suuren uskon tähden, joka heillä oli Jeesukseen Kristukseen, joka oli tuleva niiden sanojen mukaisesti, jotka kuningas Benjamin oli puhunut heille.

4:4 Ja kuningas Benjamin aukaisi jälleen suunsa ja alkoi puhua heille sanoen: Ystäväni ja veljeni, sukuni ja kansani, haluan jälleen kiinnittää huomiotanne, jotta voisitte kuulla ja ymmärtää loput sanoistani, jotka puhun teille.

4:5 Sillä katso, jos tieto Jumalan hyvydestä on tällä hetkellä herättänyt teidät tietoisuuteen omasta mitättömydestänne ja arvottomasta ja langenneesta tilastanne --

4:6 minä sanon teille, että jos te olette tulleet tuntemaan Jumalan hyvyden ja hänen verrattoman voimansa ja hänen viisautensa ja hänen kärsivällisyytensä ja hänen pitkämielisyytensä ihmislapsia kohtaan, ja myös sen sovituksen, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti, jotta pelastus siten tulisi sille, joka panisi turvansa Herraan ja pitäisi tarkoin hänen käskynsä ja pysyisi uskossa aina elämänsä loppuun asti; tarkoitan kuolevaisen ruumiin elämää --

4:7 minä sanon, että tämä on ihminen, joka saa pelastuksen sovituksen kautta, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti koko ihmissuvulle, kaikille, jotka koskaan ovat olleet Aadamin lankeemuksesta alkaen tai jotka ovat tai jotka koskaan tulevat olemaan, aina maailman loppuun asti.

4:8 Ja tämä on se tapa, jolla pelastus tulee. Eikä ole muuta pelastusta kuin tämä, josta on puhuttu; eikä ole muita ehtoja, joilla ihminen voi pelastua, kuin ne ehdot, joista olen kertonut teille.

4:9 Uskokaa Jumalaan; uskokaa, että hän on ja että hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että hänellä on kaikki viisaus ja kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että ihminen ei käsitä kaikkea, minkä Herra voi käsittää.

4:10 Ja vielä, uskokaa, että teidän täytyy tehdä parannus synneistänne ja hylätä ne ja nöyryä Jumalan edessä, ja pyytäkää vilpittömin sydämin, että hän antaa teille anteeksi; ja nyt, jos uskotte kaiken tämän, katsokaa että teette sen.

4:11 Ja vielä minä sanon teille, niin kuin olen sanonut ennenkin, että koska olette tulleet tuntemaan Jumalan kirkkauden, tai jos olette tunteneet hänen hyvyttään tai maistaneet hänen rakkauttaan ja olette saaneet syntinne anteeksi, mikä saa teidän sielussanne aikaan näin tavattoman suuren ilon, niin minä tahdon teidän muistavan ja pitävän aina muistissa Jumalan suuruuden ja oman mitättömyytenne ja hänen hyvytensä ja pitkämielisyytensä teitä ansiottomia luotuja kohtaan ja nöyryvän aina nöyryyden syvyksiin asti, huutaen avuksi Herran nimeä päivittäin ja pysyen lujina uskossa siihen, mikä on tuleva, minkä enkelin suu puhui.

4:12 Ja katso, minä sanon teille, että jos te tämän teette, te saatte aina riemuita ja olla täynnä Jumalan rakkautta ja säilyttää aina syntienne anteeksiannon; ja te kehitytte hänen kirkkautensa tuntemisessa, joka teidät loi, eli sen tuntemisessa, mikä on oikeaa ja totta.

4:13 Eikä teillä ole halua vahingoittaa toisianne vaan elää rauhassa ja kohdella jokaista sen mukaan kuin hän ansaitsee.

4:14 Ettekä te salli lastenne olevan nälkäisiä tai alastomia; ettekä te salli heidän rikkovan Jumalan lakeja ja taistelevan ja riitelevän keskenään ja palvelevan Perkelettä, joka on synnin mestari tai joka on se paha henki, josta isämme ovat puhuneet, että hän on kaiken vanhurskauden vihollinen.

4:15 Vaan te opetatte heitä kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä; te opetatte heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan.

4:16 Ja myös te itse autatte niitä, jotka teidän apuunne tarvitsevat; te annatte omaisuudestanne sille, joka tarvitsee; ettekä te salli kerjäläisen anovan teiltä turhaan ettekä käännytä häntä pois menehtymään.

4:17 Kenties sinä sanot: Se ihminen on itse aiheuttanut oman kurjuutensa; sen tähden minä estän kättäni enkä anna hänelle ruoastani enkä anna hänelle omaisuudestani, jottei hän kärsisi, sillä hänen rangaistuksensa ovat oikeudenmukaisia --

4:18 mutta minä sanon sinulle, oi ihminen, että jokaisella, joka näin tekee, on suuri syy tehdä parannus, ja ellei hän tee parannusta siitä, mitä hän on tehnyt, hän hukkuu ikiajoiksi, eikä hänellä ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa.

4:19 Sillä katso, emmekö me kaikki ole kerjäläisiä? Emmekö me kaikki ole riippuvaisia samasta Olennosta, nimittäin Jumalasta, kaiken sen omaisuuden suhteen, mitä meillä on, sekä ruoan että vaatetuksen ja kullan ja hopean ja kaikkien rikkauksien, joita meillä on kaikenlaisia?

4:20 Ja katso, juuri tällä hetkellä te olette huutaneet avuksi hänen nimeään ja pyytäneet syntejänne anteeksi. Ja onko hän sallinut teidän pyytää turhaan? Ei; hän on vuodattanut Henkensä teidän päällenne ja on saanut teidän sydämenne täyttymään ilosta ja on saanut teidän suunne mykistymään, niin että ette ole löytäneet sanoja; niin tavattoman suuri oli ilonne.

4:21 Ja nyt, jos Jumala, joka on luonut teidät ja josta te olette riippuvaisia elämänne ja kaiken sen suhteen, mitä teillä on ja mitä te olette, suo teille mitä oikeaa pyydättekin uskossa, uskoen saavanne, oi kuinka teidän silloin pitäisikään antaa toisillenne siitä omaisuudesta, jota teillä on.

4:22 Ja jos te arvostelette ihmistä, joka anoo teiltä omaisuuttanne, jotta ei menehtyisi, ja tuomitsette hänet, kuinka paljon oikeudenmukaisempi tuleekaan olemaan teidän tuomionne siitä, että pidätätte itsellänne omaisuutenne, joka ei kuulu teille vaan Jumalalle, jolle teidän henkennekin kuuluu; ettekä te kuitenkaan ano mitään ettekä tee parannusta siitä, mitä olette tehneet.

4:23 Minä sanon teille: Voi sitä ihmistä, sillä hänen omaisuutensa katoaa hänen mukanaan; ja nyt, minä sanon tämän niille, jotka ovat rikkaita, mitä tulee tämän maailman tavaraan.

4:24 Ja vielä minä sanon köyhille, teille, joilla ei ole mutta on kuitenkin riittävästi pysyäkseen hengissä päivästä päivään; tarkoitan kaikkia teitä, jotka torjutte kerjäläisen, koska teillä ei ole; minä tahdon teidän sanovan sydämessänne näin: Minä en anna, koska minulla ei ole, mutta jos minulla olisi, minä antaisin.

4:25 Ja nyt, jos te sanotte näin sydämessänne, te pysytte syyttöminä; muuten teidät tuomitaan, ja teidän tuomionne on oikeudenmukainen, sillä te himoitsette sitä, mitä ette ole saaneet.

4:26 Ja nyt, näiden asioiden tähden, joista olen teille puhunut -- eli säilyttääksenne syntienne anteeksiannon päivästä päivään, jotta voisitte vaeltaa syyttöminä Jumalan edessä -- minä tahdon teidän antavan omaisuudestanne köyhille, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä on, kuten ruokkimalla nälkäisiä, vaatettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti, heidän puutteensa mukaisesti.

4:27 Ja katsokaa, että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan nopeammin kuin hänellä on voimaa. Ja vielä, on tarpeen, että hän on uuttera, jotta hän siten voisi voittaa palkinnon; sen tähden kaikki on tehtävä järjestyksessä.

4:28 Ja minä tahdon teidän muistavan, että jokaisen, joka teidän joukossanne lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, niin kuin on sopinut, tai muuten teet syntiä ja saat kenties lähimmäisesikin tekemään syntiä.

4:29 Ja lopuksi, minä en voi sanoa teille kaikkea, missä voitte tehdä syntiä, sillä on monenlaisia keinoja ja tapoja, jopa niin monia, etten voi niitä luetella.

4:30 Mutta tämän verran voin sanoa teille, että ellette valvo itseänne ja ajatuksianne ja sanojanne ja tekojanne ja noudata Jumalan käskyjä ja pysy uskossa siihen, mitä olette kuulleet meidän Herramme tulemisesta, aina elämänne loppuun asti, teidän täytyy hukkuu. Ja nyt, oi ihminen, muista, äläkä huku.

LUKU 5

(Noin 124 eKr.)

5:1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli puhunut näin kansalleen, hän lähetti sen keskuuteen sanoman haluten tietää kansaltaan, uskoiko se ne sanat, jotka hän oli puhunut sille.

5:2 Ja he kaikki huusivat yhteen ääneen sanoen: Kyllä, me uskomme joka sanan, jonka sinä olet puhunut meille; ja me tiedämme myös niiden varmasti olevan totta Herran Kaikkivaltiaan Hengen tähden, joka on saanut aikaan voimallisen muutoksen meissä eli meidän sydämissämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää.

5:3 Ja Jumalan äärettömän hyvyyden ja hänen Henkensä ilmoitusten kautta meillä itsellämmekin on suuria näkyjä siitä, mikä on tuleva; ja jos olisi tarpeen, voisimme profetoida kaikesta.

5:4 Ja meidän uskomme siihen, mitä kuninkaamme on meille puhunut, on johdattanut meidät tähän suureen tietoon, minkä tähden me riemuitsemme näin tavattoman suuresti iloiten.

5:5 Ja me olemme halukkaita tekemään Jumalamme kanssa liiton, että teemme hänen tahtonsa ja olemme kuuliaisia hänen käskyilleen kaikessa, mitä hän meidän kāskee tehdä, kaikkina loppuina elinpäivinä, jotta emme tuottaisi päällemme milloinkaan päättymätöntä piinaa, niin kuin enkeli on puhunut, jotta emme joisi Jumalan vihan maljasta.

5:6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka kuningas Benjamin toivoi heiltä; ja sen tähden hän sanoi heille: Te olette puhuneet toivomiani sanoja; ja liitto, jonka te olette tehneet, on vanhurskas liitto.

5:7 Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttäriseen; sillä katso, tänä päivänä hän on hengellisesti synnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette syntyneet hänestä ja olette tulleet hänen pojiksensa ja hänen tyttäriseensä.

5:8 Ja tässä nimessä teidät tehdään vapaiksi, eikä ole muuta nimeä, jossa teidät voidaan tehdä vapaiksi. Muuta nimeä ei ole annettu, jonka kautta pelastus tulee; sen tähden minä tahdon, että te otatte päällemme Kristuksen nimen, kaikki te, jotka olette tehneet Jumalan kanssa liiton, että olette kuuliaisia elämäne loppuun asti.

5:9 Ja tapahtuu, että jokaisen, joka tekee tämän, havaitaan olevan Jumalan oikealla puolella, sillä hän on tunteva sen nimen, jolla häntä kutsutaan; sillä häntä kutsutaan Kristuksen nimellä.

5:10 Ja nyt tapahtuu, että jokaista, joka ei ota Kristuksen nimeä päällensä, on kutsuttava jollakin muulla nimellä; sen tähden hän havaitsee olevansa Jumalan vasemmalla puolella.

5:11 Ja minä tahdon teidän myös muistavan, että tämä on se nimi, jonka minä sanoin antavani teille ja jota ei koskaan pyyhittäisi pois, paitsi rikkomuksen tähden; varokaa sen tähden, että ette riko, jottei nimeä pyyhittäisi pois teidän sydämistänne.

5:12 Minä sanon teille: Minä tahdon, että te muistatte pitää nimen aina sydämiinne kirjoitettuna, jottei teidän havaita olevan Jumalan vasemmalla puolella, vaan te kuulette ja tunnette äänen, jolla teitä kutsutaan, ja myös nimen, jolla hän teitä kutsuu.

5:13 Sillä kuinka ihminen tuntee isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?

5:14 Ja vielä, ottaako joku aasin, joka kuuluu hänen lähimmäiselleen, ja pitää sen? Minä sanon teille: Ei; hän ei salli edes sen käyvän laiumella katraidensa joukossa vaan ajaa sen pois ja karkottaa sen. Minä sanon teille, että aivan samoin on oleva teidän laitanne, ellette tunne nimeä, jolla teitä kutsutaan.

5:15 Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi sinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka loi kaiken taivaassa ja maan päällä ja joka on Jumala kaiken yläpuolella. Aamen.

LUKU 6

(Noin 124-121 eKr.)

6:1 Ja nyt, lakattuaan puhumasta kansalle kuningas Benjamin näki hyväksi merkitä muistiin kaikkien niiden nimet, jotka olivat tehneet Jumalan kanssa liiton, että he pitävät hänen käskynsä.

6:2 Ja tapahtui, ettei ollut yhtäkään sielua, paitsi pienet lapset, joka ei olisi tehnyt liittoa ja ottanut päällensä Kristuksen nimeä.

6:3 Ja vielä, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli saanut kaiken tämän päätökseen ja oli vihkinyt poikansa Moosian kansansa hallitsijaksi ja kuninkaaksi ja antanut hänelle kaikki valtakuntaa koskevat

ohjeet sekä nimittänyt pappeja opettamaan ihmisiä, jotta he siten kuulisivat ja tuntisivat Jumalan käskyt, ja herättämään heidät muistamaan valan, jonka he olivat tehneet, hän lähetti väkijoukon pois, ja he palasivat kukin perheineen omaan kotiinsa.

6:4 Ja Moosia alkoi hallita isänsä jälkeen. Ja hän alkoi hallita kolmannellakymmenennellä ikävuodellaan, eli kaikkiaan noin neljänsadanseitsemänkymmenenkuuden vuoden kuluttua ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa. {Noin 124 eKr.}

6:5 Ja kuningas Benjamin eli kolme vuotta, ja hän kuoli. {Noin 121 eKr.}

6:6 Ja tapahtui, että kuningas Moosia vaelsi Herran teitä ja noudatti hänen tuomioitaan ja säädöksiään ja piti hänen käskynsä kaikessa, mitä hän käskikin hänen tehdä.

6:7 Ja kuningas Moosia käski kansansa viljellä maata. Ja hän itsekin viljeli maata, jottei hän siten tulisi taakaksi kansalleen, jotta hän tekisi sen mukaisesti, mitä hänen isänsä oli kaikessa tehnyt. Eikä koko hänen kansansa keskuudessa ollut kiistaa kolmeen vuoteen.

LUKU 7 (Noin 121 eKr.)

7:1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Moosialla oli ollut jatkuva rauha kolmen vuoden ajan, hän halusi saada tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat lähteneet asumaan ylös Lehi-Nefin maahan eli Lehi-Nefin kaupunkiin, sillä hänen kansansa ei ollut kuullut heistä mitään siitä lähtien, kun he lähtivät Sarahemlan maasta; sen tähden se väsytti hänet kyselemisellään.

7:2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli kuudentoista heidän vahvoista miehistään mennä ylös Lehi-Nefin maahan ottamaan selkoa heidän veljistään. {Noin 121 eKr.}

7:3 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät ylös matkaan mukanaan eräs Ammon, joka oli vahva ja väkevä mies ja Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli myös heidän johtajansa.

7:4 Ja nyt, he eivät tieneet, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa päästäkseen ylös Lehi-Nefin maahan; sen tähden he vaelsivat erämaassa monta päivää, jopa neljäkymmentä päivää he vaelsivat.

7:5 Ja kun he olivat vaeltaneet neljäkymmentä päivää, he tulivat kukkulalle, joka on Silomin maan pohjoispuolella, ja sinne he pystyttivät telttansa.

7:6 Ja Ammon otti veljistään kolme, ja heidän nimensä olivat Amaleki, Heldai ja Hem, ja he menivät alas Nefin maahan.

7:7 Ja katso, he kohtasivat Nefin maassa ja Silomin maassa olevan kansan kuninkaan, ja kuninkaan henkivartijat ympäröivät heidät, ja heidät otettiin kiinni ja sidottiin ja pantiin vankilaan.

7:8 Ja tapahtui heidän oltuaan kaksi päivää vankilassa, että heidät tuotiin jälleen kuninkaan eteen, ja heidän siteensä irrotettiin; ja he seisoivat kuninkaan edessä, ja heidän sallittiin tai pikemminkin käskettiin vastata kysymyksiin, joita hän heiltä kysyi.

7:9 Ja hän sanoi heille: Katso, minä olen Limhi, Nooan poika, joka oli sen Senifin poika, joka tuli ylös Sarahemlan maasta periäkseen tämän maan, joka oli heidän isänsä maa, ja josta tehtiin kuningas kansan äänellä.

7:10 Ja nyt, minä haluan tietää syyn, miksi te rohkenitte tulla lähelle kaupungin muureja, kun minä itse olin henkivartijoineni portin ulkopuolella?

7:11 Ja nyt, tästä syystä minä olen sallinut teidän varjeltua, jotta voisin kysellä teiltä, tai muuten olisin käskennyt henkivartijoideni ottaa teidät hengiltä. Teillä on lupa puhua.

7:12 Ja nyt, kun Ammon näki, että hänellä oli lupa puhua, hän astui eteenpäin ja kumarsi kuninkaan edessä; ja noustessaan jälleen hän sanoi: Oi kuningas, minä olen hyvin kiitollinen Jumalan edessä tänä päivänä siitä, että olen vielä elossa ja minulla on lupa puhua; ja minä yritän puhua rohkeasti;

7:13 sillä olen varma, että jos sinä olisit tuntenut minut, et olisi sallinut minun kantaa näitä siteitä. Sillä minä olen Ammon, ja olen Sarahemlan jälkeläinen, ja olen tullut ylös Sarahemlan maasta ottamaan selkoa veljistämme, jotka Senif toi ylös siitä maasta.

7:14 Ja nyt, tapahtui, että kun Limhi oli kuullut Ammonin sanat, hän tuli tavattoman iloiseksi ja sanoi: Nyt, tiedän varmasti, että veljeni, jotka olivat Sarahemlan maassa, ovat vielä elossa. Ja nyt, minä riemuitsen, ja huomispäivänä annan kansanikin riemuita.

7:15 Sillä katso, me olemme lamanilaisten orjuudessa, ja meitä verotetaan verolla, joka on raskas kestää. Ja nyt, katso, veljemme vapauttavat meidät orjuudestamme eli lamanilaisten käsistä, ja meistä tulee heidän orjiansa; sillä meidän on parempi olla nefiläisten orjia kuin maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle.

7:16 Ja nyt, kuningas Limhi kielsi henkivartijoitaan enää sitomasta Ammonia ja hänen veljiään, vaan käski heidän mennä kukkulalle, joka oli Silomin pohjoispuolella, ja tuoda veljensä kaupunkiin, jotta he siten voisivat syödä ja juoda ja levätä matkansa vaivoista, sillä he olivat kärsineet paljon; he olivat kärsineet nälkää, janoa ja uupumusta.

7:17 Ja nyt, tapahtui seuraavana päivänä, että kuningas Limhi lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, jotta se siten kokoontuisi temppelille kuulemaan sanoja, jotka hän puhuisi sille.

7:18 Ja tapahtui, että kun he olivat kokoontuneet yhteen, hän puhui heille tällä tavoin sanoen: Oi, te minun kansani, nostakaa pääanne ja olkaa lohdutetut, sillä katso, aika on käsillä, tai ei ole kaukana, jolloin emme ole enää vihollistemme vallan alla, huolimatta monista taisteluistamme, jotka ovat olleet turhia; kuitenkin minä luotan siihen, että me käymme vielä menestyksekkään taistelun.

7:19 Nostakaa sen tähden pääanne ja riemuitkaa ja pankaa turvanne Jumalaan, siihen Jumalaan, joka oli Abrahamin ja lisäksi ja Jaakobin Jumala, sekä siihen Jumalaan, joka toi Israelin lapset pois Egyptin maasta ja antoi heidän kulkea Punaisenmeren poikki kuivaa myöten ja ruokki heitä mannalla, jotta he eivät menehtyisi erämaassa; ja paljon muuta hän teki heidän hyväkseen.

7:20 Ja vielä, tuo sama Jumala on tuonut meidän isämme pois Jerusalemin maasta ja on suojellut ja varjellut kansaansa aina tähän asti; ja katso, meidän pahojen tekojemme ja iljetystemme tähden hän on saattanut meidät orjuuteen.

7:21 Ja te kaikki olette todistajia tänä päivänä, että Senif, josta tehtiin tämän kansan kuningas, koska hän oli ylen innokas perimään isiensä maan, minkä tähden hän joutui kuningas Lamanin viekkauten ja juonittelun pettämäksi; tämä kun oli tehnyt kuningas Senifin kanssa sopimuksen ja oli luovuttanut hänen käsiinsä hallintaoikeudet osassa maata eli nimittäin Lehi-Nefin kaupungissa ja Silomin kaupungissa ja ympäröivällä seudulla --

7:22 ja tämän kaiken hän teki ainoana tarkoituksenaan saattaa tämä kansa valtansa alle eli orjuuteen. Ja katso, tällä hetkellä me maksamme pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle puolet maissistamme ja ohrastamme ja vieläpä kaikesta erilaisesta viljastamme ja puolet katraittemme ja laumojemme kasvusta; ja vieläpä puolet kaikesta siitäkin, mitä meillä on tai mitä me omistamme, lamanilaisten kuningas vaatii meiltä, taikka meidän henkemme.

7:23 Ja nyt, eikö tämä ole raskasta kestää? Ja eikö tämä meidän ahdinkomme ole suuri? Nyt, katso, kuinka suuri syy meillä onkaan surra.

7:24 Niin, minä sanon teille, suuret ovat ne syyt, jotka meillä on surra; sillä katso, kuinka monet veljistämme on surmattu, ja heidän verensä on vuodatettu turhaan, ja kaikki pahuuden tähden.

7:25 Sillä jos tämä kansa ei olisi langennut rikkomukseen, Herra ei olisi sallinut tämän suuren pahan kohdata sitä. Mutta katso, se ei tahtonut kuulla hänen sanojaan, vaan sen keskuudessa syntyi kiistoja, jopa niin paljon, että se vuodatti verta keskuudessaan.

7:26 Ja Herran profeetan se on surmannut, eli Jumalan valitun miehen, joka puhui sille sen jumalattomuudesta ja iljetyksistä ja profetoi monista tulevista asioista, niin, jopa Kristuksen tulemisesta.

7:27 Ja koska hän sanoi sille Kristuksen olevan Jumala, kaiken Isä, ja sanoi hänen ottavan ihmisen muodon, ja se olisi se muoto, jonka mukaan ihminen alussa luotiin; eli toisin sanoen hän sanoi, että ihminen luotiin Jumalan kuvan mukaan ja että Jumala tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja pukeutuisi lihaan ja vereen ja kulkisi maan päällä --

7:28 ja nyt, koska hän sanoi näin, se otti hänet hengiltä; ja paljon muutakin se teki, mikä tuotti Jumalan vihan sen päälle. Kuka siis kummastelee, että se on orjuudessa ja että sitä lyödään ankarilla ahdingoilla?

7:29 Sillä katso, Herra on sanonut: Minä en auta kansaani sen rikkomuksen päivänä, vaan minä tukin sen tiet, niin ettei se menesty, ja sen teot ovat kompastuskivenä sen edessä.

7:30 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata sen akanat pyörretuulella; ja sen vaikutus on myrkyä.

7:31 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata itätuulta, joka tuottaa viipymättä tuhon.

7:32 Ja nyt, katso, Herran lupaus on täyttynyt, ja te olette lyötyjä ja ahdistettuja.

7:33 Mutta jos te käännytte Herran puoleen täysin vilpittömin sydämin ja panette turvanne häneen ja palvelette häntä kokonaan hartain mielin, jos tämän teette, hän vapauttaa teidät orjuudesta oman tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

LUKU 8 (Noin 121 eKr.)

8:1 Ja tapahtui, että kun kuningas Limhi oli lakannut puhumasta kansalleen -- sillä hän puhui sille monia asioita, ja olen kirjoittanut niistä vain muutamia tähän kirjaan -- hän kertoi kansalleen kaiken sen veljistä, jotka olivat Sarahemlan maassa.

8:2 Ja hän käski Ammonin nousta väkijoukon eteen ja kertoa heille kaiken, mitä heidän veljilleen oli tapahtunut siitä ajasta lähtien, kun Senif oli lähtenyt ylös maasta, aina siihen aikaan asti, jolloin hän itse tuli ylös siitä maasta.

8:3 Ja hän esitti heille myös viimeiset sanat, jotka kuningas Benjamin oli opettanut heille, ja selitti ne kuningas Limhin kansalle, jotta se ymmärtäisi kaikki sanat, jotka hän oli puhunut.

8:4 Ja tapahtui, että kun hän oli tehnyt kaiken tämän, kuningas Limhi lähetti väkijoukon pois ja käski heitä jokaista palaamaan omaan kotiinsa.

8:5 Ja tapahtui, että hän käski tuoda Ammonin eteen levyt, jotka sisälsivät hänen kansansa aikakirjat siitä ajasta alkaen, jolloin he olivat lähteneet Sarahemlan maasta, jotta hän voisi lukea ne.

8:6 Nyt, niin pian kuin Ammon oli lukenut aikakirjan, kuningas kysyi häneltä, osasiko hän kääntää kieliä, ja Ammon sanoi hänelle, ettei hän osannut.

8:7 Ja kuningas sanoi hänelle: Murheissani kansani ahdinkojen tähden minä lähetin neljäkymmentäkolme kansastani matkaan erämaahan, jotta he siten löytäisivät Sarahemlan maan, niin että voisimme pyytää veljiämme vapauttamaan meidät orjuudesta.

8:8 Ja he eksyivät erämaahan monen päivän ajaksi, mutta he olivat silti uutteria; eivätkä he löytäneet Sarahemlan maata vaan palasivat tähän maahan kuljettuaan monien vesien välisessä maassa, löydettyään maan, joka oli ihmisten ja eläinten luiden peitossa sekä kaikenlaisten rakennusten raunioiden peitossa, löydettyään maan, jossa oli asunut kansa, joka oli ollut yhtä lukuisa kuin Israelin joukot.

8:9 Ja todisteeksi siitä, että se, mitä he olivat sanoneet, on totta, he ovat tuoneet kaksikymmentäneljä levyä, jotka ovat täynnä kaiveruksia, ja ne ovat puhdasta kultaa.

8:10 Ja katso, he ovat tuoneet myös rintahaarniskoita, jotka ovat isoja, ja ne ovat pronssia ja kuparia ja täysin ehjiä.

8:11 Ja vielä, he ovat tuoneet miekkoja, niiden kahvat ovat tuhoutuneet, ja niiden terät olivat ruosteensyömiä; eikä maassa ole ketään, joka osaa tulkita kieltä tai kaiveruksia, jotka ovat levyissä. Sen tähden minä sanoin sinulle: Osaatko sinä kääntää?

8:12 Ja minä sanon sinulle vielä: Tiedätkö sinä ketään, joka osaa kääntää? Sillä minä haluan, että nämä aikakirjat käännetään meidän kielellemme; sillä kenties ne antavat meille tietoa sen kansan jäännöksestä, joka on tuhoutunut, jolta nämä aikakirjat ovat peräisin; tai kenties ne antavat meille tietoa itse tästä kansasta, joka on tuhoutunut; ja minä haluan tietää sen tuhon syyn.

8:13 Nyt Ammon sanoi hänelle: Minä voin varmasti sanoa sinulle, oi kuningas, miehen, joka osaa kääntää aikakirjat, sillä hänellä on jotakin, millä hän voi katsoa ja kääntää kaikkia aikakirjoja, jotka ovat ikivanhaa perua; ja se on lahja Jumalalta. Ja esineitä kutsutaan kääntäjiksi, eikä kukaan voi katsoa niihin, ellei häntä käsketä, jottei hän katsoisi sellaista, mitä hänen ei pitäisi, ja menehtyisi. Ja sitä, jota käsketään katsomaan niihin, kutsutaan näkijäksi.

8:14 Ja katso, sen kansan kuningas, joka on Sarahemlan maassa, on mies, jota on käsketty tekemään näin ja jolla on tämä suurenmoinen lahja Jumalalta.

8:15 Ja kuningas sanoi, että näkijä on suurempi kuin profeetta.

8:16 Ja Ammon sanoi, että näkijä on myös ilmoituksensaaja ja profeetta; eikä suurempaa lahjaa voi olla kenelläkään, paitsi jos hänellä olisi Jumalan voima, jota ei kenelläkään voi olla; kuitenkin ihminen voi saada Jumalalta suuren voiman.

8:17 Mutta näkijä voi tietää menneistä ja myös tulevaisista, ja heidän kauttaan kaikki ilmoitetaan, tai pikemminkin salaiset asiat tuodaan julki ja kätketyt asiat tulevat valoon, ja asiat, jotka eivät ole tiedossa, ilmaistaan heidän kauttaan, ja heidän kauttaan ilmaistaan myös asioita, joita ei muuten voitaisi tietää.

8:18 Näin Jumala on järjestänyt keinon, jolla ihminen voi uskon kautta tehdä voimallisia ihmeitä; sen tähden hän tulee suureksi hyödyksi lähimmäisilleen.

8:19 Ja nyt, kun Ammon oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kuningas riemuitsi tavattomasti ja kiitti Jumalaa sanoen: Epäilemättä näihin levyihin sisältyy suuri salaisuus, ja nämä kääntäjät on epäilemättä valmistettu sitä tarkoitusta varten, että kaikki tällaiset salaisuudet ilmaistaisiin ihmislapsille.

8:20 Oi kuinka ihmeelliset ovat Herran teot, ja kuinka kauan hän suvaitsee kansaansa; niin, ja kuinka sokea ja läpitunkematon on ihmislasten ymmärrys, sillä he eivät etsi viisautta eivätkä halua sen hallitsevan heitä!

8:21 Niin, he ovat kuin villikatras, joka pakenee paimenelta ja hajaantuu ja jota metsän pedot ajavat ja syövät.

SENIFIN AIKAKIRJA -- Kertomus hänen kansastaan siitä ajasta alkaen, kun se lähti Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun se vapautui lamanilaisten käsistä. Käsittää luvut 9-22.

LUKU 9

(Noin 200-187 eKr.)

9:1 Minulle, Senifille, oli opetettu kaikki nefiläisten kielestä, ja olin saanut tietää Nefin maasta eli isiemme ensimmäisestä perintömaasta, ja minut oli lähetetty vakoojaksi lamanilaisten keskuuteen vakoilemaan heidän joukkojaan, jotta meidän sotajoukkomme voisi käydä heidän kimppuunsa ja tuhota heidät -- mutta kun minä näin sen, mikä heidän keskuudessaan oli hyvää, minä halusin, ettei heitä hävitettäisi. {Noin 200 eKr.}

9:2 Sen tähden minä väittelin veljeni kanssa erämaassa, sillä minä tahdoin hallitsijamme tekevän heidän kanssaan sopimuksen; mutta koska hän oli ankara ja verenhimoinen mies, hän käski surmata minut; mutta minä pelastuin paljon verenvuodatuksen kautta, sillä isä taisteli isää vastaan ja veli veljeä vastaan, kunnes suurin osa sotajoukostamme oli tuhoutunut erämaassa; ja me palasimme, ne meistä, jotka olivat säästyneet, Sarahemlan maahan kertomaan tuon tarinan heidän vaimoilleen ja lapsilleen.

9:3 Ja kuitenkin, koska minä olin ylen innokas perimään isieni maan, kokosin kaikki, jotka halusivat lähteä ottamaan haltuunsa sen maan, ja lähdin jälleen matkaan erämaahan mennäksemme ylös siihen maahan; mutta meitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, sillä me olimme hitaita muistamaan Herraa Jumalaamme.

9:4 Kuitenkin, valettuamme monta päivää erämaassa me pystyimme telttamme paikkaan, jossa veljemme oli surmattu, joka oli lähellä isiemme maata.

9:5 Ja tapahtui, että minä menin jälleen neljän mieheni kanssa kaupunkiin kuninkaan luokse saadakseni tietää kuninkaan asenteen ja saadakseni tietää, voisinko mennä maahan väkeni kanssa ottamaan sen rauhassa haltuumme.

9:6 Ja minä menin kuninkaan luokse, ja hän teki kanssani liiton, että voisin ottaa haltuuni Lehi-Nefin maan ja Silomin maan.

9:7 Ja hän käski myös oman kansansa lähteä maasta, ja minä ja väkeni menimme maahan ottaaksemme sen haltuumme.

9:8 Ja me aloimme rakentaa rakennuksia ja korjata kaupungin muureja, niin, nimittäin Lehi-Nefin kaupungin ja Silomin kaupungin muureja.

9:9 Ja me aloimme viljellä maata, niin, nimittäin kaikenlaisilla siemenillä, maissin ja vehnän ja ohran ja neasin ja seumin siemenillä ja kaikenlaisten hedelmien siemenillä; ja me aloimme lisääntyä ja menestyä maassa.

9:10 Nyt oli kuningas Lamanin viekkautta ja juonittelua, että hän luovutti maan, jotta me ottaisimme sen haltuumme, saattaakseen kansani orjuuteen.

9:11 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme asuneet maassa kahdentoista vuoden ajan, että kuningas Laman alkoi käydä levottomaksi, ettei vain kansani mitenkään vahvistuisi maassa ja että he eivät voisi kukistaa sitä ja saattaa sitä orjuuteen. {Noin 188 eKr.}

9:12 Nyt he olivat laiskaa ja epäjumalia palvovaa kansaa; sen tähden he halusivat saattaa meidät orjuuteen, jotta he voisivat elää yllisyydessä meidän kättemme työllä, niin, jotta he voisivat kestitä itseään ketojemme katrailla.

9:13 Sen tähden tapahtui, että kuningas Laman alkoi yllyttää kansaansa taistelemaan minun kansaani vastaan; sen tähden maassa alkoi olla sotia ja kiistoja.

9:14 Sillä hallituskauteni kolmantenatoista vuonna Nefin maassa, kaukana Silomin maan eteläpuolella, kun kansani juotti ja ruokki katraitaan ja viljeli maitaan, lukuisa joukko lamanilaisia kävi sen kimppuun ja alkoi surmata sitä ja viedä sen katraita ja sen peltojen viljaa. {Noin 187 eKr.}

9:15 Niin, ja tapahtui, että he pakenivat -- kaikki, joita ei ollut saatu kiinni -- aina Nefin kaupunkiin asti ja pyysivät minulta suojelusta.

9:16 Ja tapahtui, että minä aseistin heidät jousilla ja nuolilla, miekoilla ja sapeleilla ja nuijilla ja lingoilla ja kaikenlaisilla aseilla, mitä saatoimme keksiä, ja minä ja kansani lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan.

9:17 Niin, Herran voimassa me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, sillä minä ja kansani huusimme voimallisesti Herran puoleen, että hän pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, sillä me olimme heränneet muistamaan isiemme vapautumista.

9:18 Ja Jumala kuuli meidän huutomme ja vastasi rukouksiimme; ja me lähdimme hänen väkevyydessään; niin, me lähdimme lamanilaisia vastaan, ja yhdessä päivässä ja yössä me surmasimme kolmetuhatta neljäkymmentäkolme; me surmasimme heitä aina siihen asti, kunnes olimme ajaneet heidät pois maastamme.

9:19 Ja minä itse autoin omin käsin hautaamaan heidän kuolleensa. Ja katso, meidän suureksi murheeksemme ja valitukseksemme kaksisataaseitsemänkymmentäyhdeksän veljeämme oli surmattu.

LUKU 10 (Noin 187-160 eKr.)

10:1 Ja tapahtui, että me aloimme jälleen vahvistaa valtakuntaa ja aloimme jälleen pitää rauhassa maata hallussamme. Ja minä käskin tehdä kaikenlaisia sota-aseita, jotta minulla siten olisi aseita kansalleni sellaisen ajan varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat jälleen sotimaan minun kansaani vastaan.

10:2 Ja minä asetin vartijoita ympäri maata, jotta lamanilaiset eivät enää kävisi kimppuumme yllättäen ja tuhoaisi meitä; ja siten minä suojelin kansaani ja katraitani ja varjelin niitä joutumasta vihollistemme käsiin.

10:3 Ja tapahtui, että me saimme pitää isiemme maata perintönämme monta vuotta, eli kahdenkymmenen kahden vuoden ajan. {Noin 178 eKr.}

10:4 Ja minä käskin miesten viljellä maata ja kasvattaa kaikenlaista viljaa ja kaikenlaisia erilaatuisia hedelmiä.

10:5 Ja minä käskin naisten kehrätä ja ahertaa ja tehdä työtä ja valmistaa kaikenlaista hienoa pellavaa, niin, kaikenlaista kangasta, jotta voisimme peittää alastomuutemme; ja näin me menestyimme maassa -- näin meillä oli jatkuva rauha maassa kahdenkymmenen kahden vuoden ajan.

10:6 Ja tapahtui, että kuningas Laman kuoli, ja hänen poikansa alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja hän alkoi yllyttää kansaansa kapinaan minun kansaani vastaan; sen tähden he alkoivat valmistautua sotaan ja tulla taistelemaan minun kansaani vastaan.

10:7 Mutta minä olin lähettänyt vakoojiani ympäri Semlonin maata päästäkseni selville heidän varusteluistaan, jotta voisin olla varuillani heitä vastaan, niin etteivät he voisi käydä kansani kimppuun ja tuhota sitä.

10:8 Ja tapahtui, että he tulivat Silomin maan pohjoispuolelle monilukuisine joukkoineen, miehet aseistettuina jousin ja nuolin ja miekoin ja sapelein ja kivin ja lingoin; ja heidän päänsä oli ajeltu paljaaksi, ja he olivat vyöttäneet kupeensa nahkaisella lannevaatteella.

10:9 Ja tapahtui, että minä käskin piilottaa kansani naiset ja lapset erämaahan; ja minä käskin myös kaikkien vanhojen miesten, jotka voivat kantaa aseita, sekä kaikkien nuorten miesten, jotka kykenivät kantamaan aseita, kokoontua yhteen lähteäkseen taistelemaan lamanilaisia vastaan; ja minä sijoitin heidät riveihinsä, kunkin miehen ikänsä mukaisesti.

10:10 Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, ja minä, tosiaan minä vanhalla iälläni, lähdin taistelemaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan Herran voimassa.

10:11 Nyt, lamanilaiset eivät tienneet mitään Herrasta eivätkä Herran voimasta; sen tähden he luottivat omaan voimaansa. Kuitenkin he olivat vahvaa kansaa, mitä ihmisvoimaan tulee.

10:12 He olivat villiä ja julmaa ja verenhimoista kansaa, joka uskoi isiensä perimätietoon, joka on tämä: He uskoivat, että heidät oli ajettu pois Jerusalemin maasta isiensä pahojen tekojen tähden ja että heidän veljensä olivat tehneet heille vääryyttä erämaassa ja että heille oli tehty vääryyttä myös merta ylitettäessä;

10:13 ja vielä, että heille oli tehty vääryyttä heidän ollessaan ensimmäisessä perintömaassaan, kun he olivat kulkeneet meren poikki, ja kaikki tämä siitä syystä, että Nefi oli uskollisempi Herran käskyjen pitämisessä -- sen tähden hän oli Herran suosiossa, sillä Herra kuuli hänen rukouksensa ja vastasi niihin, ja hän ryhtyi johtamaan heidän matkaansa erämaassa.

10:14 Ja hänen veljensä olivat vihaisia hänelle, koska he eivät ymmärtäneet Herran menettelyä; he olivat vihaisia hänelle myös vesillä, koska he paaduttivat sydämensä Herraa vastaan.

10:15 Ja vielä he olivat hänelle vihaisia heidän saavuttuaan luvattuun maahan, koska he sanoivat, että hän oli ottanut kansan hallitsemisen heidän käsistään; ja he yrittivät tappaa hänet.

10:16 Ja vielä, he olivat hänelle vihaisia, koska hän lähti erämaahan, niin kuin Herra oli käskennyt häntä, ja otti pronssilevyihin kaiverretut aikakirjat, sillä he sanoivat, että hän ryösti ne.

10:17 Ja niin he ovat opettaneet lapsiaan, että heidän tulee vihata heitä ja että heidän tulee murhata heitä ja että heidän tulee ryöstää ja rosvota heitä ja tehdä kaikkensa hävittääkseen heidät; sen tähden heillä on iankaikkinen viha Nefin lapsia kohtaan.

10:18 Juuri tästä syystä kuningas Laman on viekkauksellaan ja valheellisella juonittelullaan ja kauniilla lupauksillaan pettänyt minut, niin että olen tuonut tämän kansani ylös tähän maahan heidän hävitettäväkseen; niin, ja me olemme kärsineet nämä monet vuodet tässä maassa.

10:19 Ja nyt minä, Senif, kerrottuani tämän kaiken kansalleni lamanilaisista kannustin sitä lähtemään taistelemaan kaikin voimin, pannen turvansa Herraan; sen tähden me taistelimme heitä vastaan kasvotusten.

10:20 Ja tapahtui, että me ajoimme heidät jälleen pois maastamme; ja me surmasimme heitä suuressa teurastuksessa jopa niin paljon, ettemme laskeneet heitä.

10:21 Ja tapahtui, että me palasimme takaisin omaan maahamme, ja kansani alkoi jälleen paimentaa katraitaan ja viljellä maataan.

10:22 Ja nyt, koska minä olen vanha, annoin kuninkuuden yhdelle pojistani; sen tähden en sano enempää. Ja Herra siunatkoon kansaani. Aamen. {Noin 160 eKr.}

LUKU 11

(Noin 160-150 eKr.)

11:1 Ja nyt tapahtui, että Senif antoi kuninkuuden Nooalle, yhdelle pojistaan; sen tähden Nooa alkoi hallita hänen jälkeensä; eikä hän vaeltanut isänsä teitä.

11:2 Sillä katso, hän ei pitänyt Jumalan käskyjä vaan vaelsi oman sydämensä halujen mukaisesti. Ja hänellä oli monta vaimoa ja sivuvaimoa. Ja hän sai kansansa tekemään syntiä ja tekemään sitä, mikä oli iljettävää Herran silmissä. Niin, ja he harjoittivat haureutta ja kaikenlaista jumalattomuutta.

11:3 Ja hän kantoi veroa viidenneksen kaikesta, mitä he omistivat, viidenneksen heidän kullastaan ja hopeastaan ja viidenneksen heidän siffistään ja kuparistaan ja pronssistaan ja raudastaan, ja viidenneksen heidän syöttiläistään, ja myös viidenneksen heidän kaikesta viljastaan.

11:4 Ja kaiken tämän hän otti itsensä ja vaimojensa ja sivuvaimojensa sekä pappiensa ja heidän vaimojensa ja sivuvaimojensa elatukseksi; näin hän oli muuttanut valtakunnan asiat.

11:5 Sillä hän pani viralta kaikki papit, jotka hänen isänsä oli vihkinyt, ja vihki heidän sijaansa uusia, sellaisia jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa.

11:6 Niin, ja heitä elätettiin näin heidän laiskuudessaan ja epäjumalien palvonnassaan ja haureudessaan niillä veroilla, jotka kuningas Nooa oli määrännyt kansalleen; näin kansa teki tavattomasti työtä ylläpitäen pahuutta.

11:7 Niin, ja heistäkin tuli epäjumalien palvoja, koska kuningas ja papit pettivät heidät tyhjillä ja mielitelevillä sanoillaan; sillä he puhuivat heille mieliteleviä asioita.

11:8 Ja tapahtui, että kuningas Nooa rakensi monia loistavia ja avaria rakennuksia; ja hän koristeli ne hienoilla puutöillä ja kaikenlaisilla kalleuksilla, kullalla ja hopealla ja raudalla ja pronssilla ja siffillä ja kuparilla;

11:9 ja hän rakensi myös itselleen avaran palatsin ja sen keskelle valtaistuimen, mikä kaikki oli hienoa puuta ja oli koristeltu kullalla ja hopealla ja kalleuksilla.

11:10 Ja hän käski myös työmiestensä tehdä temppelin seinien sisäpuolelle kaikenlaisia hienoja töitä hienosta puusta ja kuparista ja pronssista.

11:11 Ja istuimet, jotka oli varattu ylipapeille ja jotka olivat kaikkia muita istuimia ylempänä, hän koristeli puhtaalla kullalla; ja hän rakennutti niiden eteen rintanojan, johon he voisivat nojata vartaloaan ja käsivarsiaan puhuessaan valheellisia ja tyhjänpäiväisiä sanoja hänen kansalleen.

11:12 Ja tapahtui, että hän rakensi temppelin lähelle tornin, niin, hyvin korkean tornin, vieläpä niin korkean, että hän saattoi sen huipulla seistessään nähdä yli koko Silomin maan ja myös Semlonin maan, jota lamanilaiset pitivät hallussaan; ja hän saattoi nähdä jopa kaiken ympärillä olevan maan yli.

11:13 Ja tapahtui, että hän rakennutti Silomin maahan monia rakennuksia; ja hän rakennutti suuren tornin Silomin maan pohjoispuolella olevalle kukkulalle, joka oli ollut Nefin lasten turvapaikka siihen aikaan, kun he pakenivat maasta; ja näin hän käytti rikkauudet, jotka hän sai verottamalla kansaansa.

11:14 Ja tapahtui, että hän kiinnitti sydämensä rikkauksiinsa, ja hän kulutti aikaansa holtittomaan elämään vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa; ja niin myös hänen pappinsa kuluttivat aikaansa porttojen kanssa.

11:15 Ja tapahtui, että hän istutti viinitarhoja ympäri maata, ja hän rakensi viinikuurnia ja teki runsaasti viiniä; ja sen tähden hänestä tuli viininlatkija, ja myös hänen kansastaan.

11:16 Ja tapahtui, että lamanilaiset alkoivat käydä hänen kansansa, pienten joukkojen, kimppuun ja surmata sitä sen vainioilla ja sen ollessa paimentamassa katraitaan.

11:17 Ja kuningas Nooa lähetti vartijoita ympäri maata pitämään heidät loitolla; mutta hän ei lähettänyt riittävän paljon, ja lamanilaiset kävivät heidän kimppuunsa ja tappoivat heitä ja ajoivat monia heidän katraistaan pois maasta; näin lamanilaiset alkoivat hävittää heitä ja purkaa vihaansa heihin.

11:18 Ja tapahtui, että kuningas Nooa lähetti sotajoukkonsa heitä vastaan, ja heidät ajettiin takaisin, eli ne ajoivat heidät takaisin joksikin aikaa; sen tähden ne palasivat riemuiten saaliistaan.

11:19 Ja nyt, tämän suuren voiton tähden he ylpistyivät sydämensä kopeudessa; he kerskuivat omasta voimastaan sanoen, että viisikymmentä heikäläistä pystyi pitämään puolensa tuhansia lamanilaisia vastaan; ja näin he kerskuivat ja nauttivat verestä ja veljiensä veren vuodattamisesta, ja tämä heidän kuninkaansa ja pappiensa jumalattomuuden tähden.

11:20 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Abinadi; ja hän kulki heidän keskuudessaan ja alkoi profetoida sanoen: Katso, näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua, sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Näin sanoo Herra -- Voi tätä kansaa, sillä minä olen nähnyt sen iljetykset ja sen jumalattomuuden ja sen haureuden; ja ellei se tee parannusta, minä rankaisen sitä vihassani. {Noin 150 eKr.}

11:21 Ja ellei se tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, katso, minä annan sen sen vihollisten käsiin, niin, ja se saatetaan orjuuteen, ja sen vihollisten käsi ahdistaa sitä.

11:22 Ja tapahtuu, että se tietää, että minä olen Herra, sen Jumala, ja olen kiivas Jumala, joka rankaisen kansani pahat teot.

11:23 Ja tapahtuu, että ellei tämä kansa tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, se saatetaan orjuuteen; eikä kukaan sitä vapauta, ellei Herra, Kaikkivaltias Jumala.

11:24 Niin, ja tapahtuu, että kun se huutaa minun puoleeni, minä olen hidas kuulemaan sen huutoja; niin, ja minä sallin sen vihollisten lyödä sen.

11:25 Ja ellei se tee parannusta säkissä ja tuhkassa ja huuda voimallisesti Herran Jumalansa puoleen, minä en kuule sen rukouksia enkä päästä sitä sen ahdingoista; ja näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua.

11:26 Nyt tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut sille nämä sanat, se vihastui häneen ja yritti ottaa hänen henkensä; mutta Herra pelasti hänet sen käsistä.

11:27 Nyt, kun kuningas Nooa oli kuullut sanoista, jotka Abinadi oli puhunut ihmisille, hänkin vihastui; ja hän sanoi: Kuka on Abinadi minua ja kansaani tuomitsemaan, tai kuka on Herra tuottamaan sellaisen suuren ahdingon kansalleni?

11:28 Minä käsken teidän tuoda Abinadin tänne, jotta voin surmata hänet, sillä hän on sanonut tällaista yllyttääkseen kansaani vihoittelemaan toinen toisellensa ja herättääkseen kiistoja kansani keskuudessa; sen tähden minä surmaan hänet.

11:29 Nyt ihmisten silmät olivat sokaistut; sen tähden he paaduttivat sydämensä Abinadin sanoja vastaan, ja siitä alkaen he yrittivät ottaa hänet kiinni. Ja kuningas Nooa paadutti sydämensä Herran sanaa vastaan eikä tehnyt parannusta pahoista teoistaan.

LUKU 12 (Noin 148 eKr.)

12:1 Ja tapahtui, että kahden vuoden kuluttua Abinadi tuli heidän keskuuteensa valepuvussa, niin etteivät he tunteneet häntä, ja alkoi profetoida heidän keskuudessaan sanoen: Näin Herra on käskenyt minua, sanoen: Abinadi, mene profetoimaan tälle minun kansalleni, sillä se on paaduttanut sydämensä minun sanojani vastaan; se ei ole tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden minä rankaisen sitä vihassani, niin, hehkuvassa vihassani minä rankaisen sitä sen pahoista teoista ja iljetyksistä. {Noin 148 eKr.}

12:2 Niin, voi tätä sukupolvea! Ja Herra sanoi minulle: Ojenna kätesi ja profetoi sanoen: Näin sanoo Herra: Tapahtuu, että tämä sukupolvi saatetaan pahojen tekojensa tähden orjuuteen ja sitä lyödään poskelle; niin, ja se joutuu ihmisten ajamaksi ja surmattavaksi; ja ilman haaskalinnut ja koirat, niin, ja villipedot syövät sen lihan.

12:3 Ja tapahtuu, että kuningas Nooan henki on samanarvoinen kuin vaate kuumassa uunissa; sillä hän on tietävä, että minä olen Herra.

12:4 Ja tapahtuu, että minä lyön tätä kansaani ankarilla ahdingoilla, niin, nälänhädällä ja ruttotaudilla; ja minä saatan sen valittamaan kaiken päivää.

12:5 Niin, ja minä sidotutan sen selkään kuormia, ja sitä ajetaan edellä kuin tyhmää aasia.

12:6 Ja tapahtuu, että minä lähetän sen keskuuteen rakeita, ja ne lyövät sitä; ja sitä lyödään myös itätuulella; ja myös hyönteiset vaivaavat sen maata ja syövät sen viljan.

12:7 Ja sitä lyödään suurella ruttotaudilla -- ja kaiken tämän minä teen sen pahojen tekojen ja iljetysten tähden.

12:8 Ja tapahtuu, että ellei se tee parannusta, minä hävitän sen kokonaan maan päältä; mutta se jättää jälkeensä aikakirjan, ja minä varjelen sen toisille kansakunnille, jotka saavat maan haltuunsa; niin, tämänkin minä teen paljastaakseni tämän kansan iljetykset toisille kansakunnille. Ja Abinadi profetoi monia asioita tätä kansaa vastaan.

12:9 Ja tapahtui, että se oli hänelle vihoissaan; ja ihmiset ottivat hänet kiinni ja veivät sidottuna kuninkaan eteen ja sanoivat kuninkaalle: Katso, me olemme tuoneet eteesi miehen, joka on profetoinut pahaa kansastasi ja sanoo, että Jumala hävittää sen.

12:10 Ja hän profetoi pahaa myös sinun elämästäsi ja sanoo, että henkesi on oleva kuin vaate palavassa uunissa.

12:11 Ja vielä hän sanoo, että sinä olet oleva kuin korsi, kuin kedon kuiva korsi, jonka ylitse eläimet juoksevat tallaten sen jalkoihinsa.

12:12 Ja vielä, hän sanoo, että sinä olet oleva kuin ohdakkeen kukinto, joka täysin tuleentuneena tuulen puhaltaessa ajautuu yli maan. Ja hän väittää, että Herra on näin puhunut. Ja hän sanoo kaiken tämän kohtaavan sinua, ellet tee parannusta, ja tämä sinun pahojen tekojesi tähden.

12:13 Ja nyt, oi kuningas, mitä suurta pahaa sinä olet tehnyt, tai mitä suuria syntejä sinun kansasi on tehnyt, että Jumalan tai tämän miehen pitäisi meidät tuomita?

12:14 Ja nyt, oi kuningas, katso, me olemme syyttömiä, etkä sinä, oi kuningas, ole tehnyt syntiä; tämä mies on siis valehdellut sinusta, ja hän on profetoinut turhia.

12:15 Ja katso, me olemme vahvoja, emme me joudu orjuuteen tai vihollistemme vangeiksi; niin, ja sinä olet menestynyt maassa ja menestyt vastakin.

12:16 Katso, tässä on se mies, me annamme hänet sinun käsiisi; voit tehdä hänelle, niin kuin hyväksi näet.

12:17 Ja tapahtui, että kuningas Nooa käski heittää Abinadin vankilaan; ja hän käski pappien kokoontua yhteen voidakseen neuvotella heidän kanssaan, mitä hänen pitäisi hänelle tehdä.

12:18 Ja tapahtui, että he sanoivat kuninkaalle: Tuo hänet tänne, jotta voimme kuulustella häntä; ja kuningas käski tuoda hänet heidän eteensä.

12:19 Ja he alkoivat kuulustella häntä saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he siten saisivat jotakin, mistä häntä syyttää; mutta hän vastasi heille rohkeasti ja piti puolensa kaikkia heidän kysymyksiään vastaan, niin, heidän hämmästyksensä; sillä hän piti puolensa heitä vastaan kaikissa heidän kysymyksissään ja saattoi heidät ymmälle kaikissa heidän sanoissaan.

12:20 Ja tapahtui, että yksi heistä sanoi hänelle: Mitä tarkoittavat ne sanat, jotka on kirjoitettu ja joita isämme ovat opettaneet, sanoen:

12:21 Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee;

12:22 vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin;

12:23 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

12:24 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen?

12:25 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko te pappeja ja opettavianne tätä kansaa ja ymmärtävinänne profetoimisen henkeä, ja kuitenkin haluatte tietää minulta, mitä nämä asiat tarkoittavat?

12:26 Minä sanon teille: Voi teitä, kun vääristelette Herran tiet! Sillä jos te ymmärrätte nämä asiat, ette ole niitä opettaneet; sen tähden te olette vääristelleet Herran tiet.

12:27 Te ette ole halunneet ymmärtää sydämässänne; sen tähden te ette ole olleet viisaita. Mitä te siis opetatte tälle kansalle?

12:28 Ja he sanoivat: Me opetamme Mooseksen lakia.

12:29 Ja jälleen hän sanoi heille: Jos te opetatte Mooseksen lakia, miksi ette pidä sitä? Miksi te kiinnitätte sydämenne rikkauksiin? Miksi te harjoitatte haureutta ja kulutatte voimanne porttojen kanssa, niin, ja saatte tämän kansan tekemään syntiä, niin että Herralla on syytä lähettää minut profetoimaan tätä kansaa vastaan, niin, nimittäin suurta onnettomuutta tälle kansalle?

12:30 Ettekö tiedä, että minä puhun totta? Kyllä, te tiedätte, että minä puhun totta, ja teidän pitäisi vapista Jumalan edessä.

12:31 Ja tapahtuu, että teitä lyödään pahojen tekojenne tähden, sillä te olette sanoneet opettavanne Mooseksen lakia. Ja mitä te tiedätte Mooseksen laista? Tuleeko pelastus Mooseksen lain kautta? Mitä sanotte?

12:32 Ja he vastasivat ja sanoivat pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta.

12:33 Mutta nyt Abinadi sanoi heille: Minä tiedän, että jos te pidätte Jumalan käskyt, te pelastutte, eli jos te pidätte ne käskyt, jotka Herra antoi Moosekselle Siinain vuorella, sanoen:

12:34 Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden talosta.

12:35 Sinulla ei saa olla muuta Jumalaa minun edelläni.

12:36 Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa mistään ylhäällä taivaassa äläkä mistään, mitä on alhaalla maassa.

12:37 Nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko tehneet kaiken tämän? Minä sanon teille: Ei, ette ole. Ja oletteko opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä kaikki tämä? Minä sanon teille: Ei, ette ole.

LUKU 13

(Noin 148 eKr.)

13:1 Ja nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän sanoi papeilleen: Pois tämä mies, ja surmatkaa hänet; sillä mitä tekemistä meillä on hänen kanssaan, sillä hän on järjiltään.

13:2 Ja he astuivat esiin ja yrittivät käydä häneen käsiksi, mutta hän piti puolensa heitä vastaan ja sanoi heille:

13:3 Älkää koskeko minuun, sillä Jumala lyö teitä, jos te käytte minuun käsiksi, sillä minä en ole esittänyt sitä sanomaa, jonka Herra lähetti minut esittämään, enkä ole sanonut teille sitä, mitä te pyysitte minua sanomaan; sen tähden Jumala ei salli, että minut hävitetään tällä hetkellä.

13:4 Vaan minun on täytettävä ne käskyt, jotka Jumala on minulle antanut; ja koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne. Ja vielä, koska minä olen puhunut Jumalan sanaa, te olette tuominneet minut, että minä olen järjiltäni.

13:5 Nyt tapahtui Abinadin puhuttua nämä sanat, että kuningas Nooan väki ei uskaltanut käydä häneen käsiksi, sillä Herran Henki oli hänen päällensä; ja hänen kasvonsa loistivat suurta kirkkautta, niin kuin Mooseksen Siinain vuorella, hänen puhuessaan Herran kanssa.

13:6 Ja hän puhui Jumalan voimalla ja valtuudella, ja hän jatkoi sanojaan sanoen:

13:7 Te näette, ettei teillä ole valtaa surmata minua; sen tähden minä päätän sanomani. Niin, ja minä huomaan, että se viiltää teidän sydäntänne, koska minä sanon teille totuuden teidän pahoista teoistanne.

13:8 Niin, ja minun sanani täyttävät teidät ihmetyksellä ja hämmästyksellä ja vihalla.

13:9 Mutta minä päätän sanomani, eikä sitten ole väliä, minne minä menen, jos pelastun.

13:10 Mutta tämän verran minä teille sanon, että se, mitä te teette minulle tämän jälkeen, on ikään kuin malli ja kuvajainen siitä, mitä on tuleva.

13:11 Ja nyt minä luen teille loppuosan Jumalan käskyistä, sillä minä huomaan, että ne eivät ole kirjoitettuina teidän sydämissänne; minä huomaan, että te olette tavoitelleet ja opettaneet pahuutta suurimman osan elämästänne.

13:12 Ja nyt, tähän muistatte, että minä sanoin teille: Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa tai jotka ovat alhaalla maassa tai jotka ovat vedessä maan alla.

13:13 Ja vielä: Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen, niille, jotka vihaavat minua;

13:14 mutta minä osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

13:15 Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei pidä syyttömänä sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

13:16 Muista lepopäivä pyhittäaksesi sen.

13:17 Kuutena päivänä tee työtä ja tee kaikki työsi,

13:18 mutta seitsemäntenä päivänä, Herran, sinun Jumalasi, sapattina, et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä muukalaisesi, joka on porttiesi sisäpuolella;

13:19 sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on; sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

13:20 Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

13:21 Älä tapa.

13:22 Älä tee aviorikosta. Älä varasta.

13:23 Älä todista valheellisesti lähimmäistäsi vastaan.

13:24 Älä himoitse lähimmäisesi taloa, älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen orjaansa äläkä orjartaan, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi.

13:25 Ja tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi heille: Oletteko te opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä tarkoin kaikki tämä pitääkseen nämä käskyt?

13:26 Minä sanon teille: Ette; sillä jos te olisitte, Herra ei olisi käskenyt minun tulla profetoimaan pahaa tästä kansasta.

13:27 Ja nyt te olette sanoneet, että pelastus tulee Mooseksen lain kautta. Minä sanon teille, että on välttämätöntä, että te noudatatte Mooseksen lakia toistaiseksi, mutta minä sanon teille, että tulee aika, jolloin ei enää ole välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia.

13:28 Ja edelleen minä sanon teille, että pelastus ei tule yksin laista; ja ellei olisi sovitusta, jonka Jumala itse on suorittava kansansa syntien ja pahojen tekojen tähden, että heidän olisi väistämättä hukuttava Mooseksen laista huolimatta.

13:29 Ja nyt minä sanon teille, että oli välttämätöntä, että Israelin lapsille annettiin laki, niin, nimittäin hyvin ankara laki, sillä he olivat uppiniskainen kansa, nopeita tekemään pahaa ja hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa;

13:30 sen tähden heille annettiin laki, niin, menojen ja toimitusten laki, jota heidän tuli tiukasti noudattaa päivästä päivään, jotta he muistaisivat Jumalan ja velvollisuutensa häntä kohtaan.

13:31 Mutta katso, minä sanon teille, että kaikki nämä olivat vertauskuvia siitä, mikä on tuleva.

13:32 Ja nyt, ymmärsivätkö he lain? Minä sanon teille: Eivät, kaikki eivät ymmärtäneet lakia, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden; sillä he eivät ymmärtäneet, ettei kukaan voisi pelastua, paitsi Jumalan lunastuksen kautta.

13:33 Sillä katso, eikö Mooses profetoanut heille Messiaan tulemisesta ja että Jumala lunastaisi kansansa? Niin, ja tosiaankin kaikki profeetat, jotka ovat profetoineet maailman alusta asti -- eivätkö he ole puhuneet enemmän tai vähemmän näistä asioista?

13:34 Eivätkö he ole sanoneet, että Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja ottaisi itselleen ihmisen muodon ja kulkisi väkevän voimallisena maan päällä?

13:35 Niin, ja eivätkö he ole myös sanoneet, että hän toteuttaisi kuolleiden ylösnousemuksen ja että häntä itseään sorrettaisiin ja ahdistettaisiin?

LUKU 14

(Vertaa Jesaja 53. Noin 148 eKr.)

14:1 Niin, eikö Jesajakin sano: Kuka on uskonut meidän sanomamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

14:2 Sillä hän kasvaa hänen edessään kuin hento taimi ja kuin vesa kuivasta maasta; ei hänellä ole vartta, ei komeutta; ja kun me näemme hänet, ei ole kauneutta, johon mieltymme.

14:3 Hän on halveksittu ja ihmisten torjuma, murheiden mies ja surun tuttava, ja me ikään kuin peitimme kasvomme häneltä; hän oli halveksittu, emmekä me häntä minään pitäneet.

14:4 Totisesti hän on kantanut meidän surumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme; kuitenkin me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivattuna.

14:5 Mutta hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, hän oli runneltu meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.

14:6 Me kaikki olemme kulkeneet harhaan kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen, ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot.

14:7 Häntä sorrettiin ja ahdistettiin, mutta hän ei suutansa avannut; hänet viedään kuin karitsa teuraaksi, ja niin kuin lammas keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut.

14:8 Hänet otettiin vankeudesta ja tuomiolta, ja kuka julistaa hänen sukupolvensa? Sillä hänet hävitettiin pois elävien maasta; hänet lyötiin hengiltä minun kansani rikkomusten tähden.

14:9 Ja hän sai haudan jumalattomien joukossa, ja rikkaalta kuoltuansa; koska hän ei ollut tehnyt mitään pahaa, eikä vilppiä ollut hänen suussansa.

14:10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä; hän on pannut hänet suremaan; kun sinä annat hänen sielunsa uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä jälkeläisensä, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kädestään.

14:11 Hän saa nähdä sielunsa vaivan ja tulee ravituksi; tiedollansa minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän kantaa.

14:12 Sen tähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja hän saa jakaa saalista mahtavien kanssa; koska hän vuodatti sielunsa kuolemaan, ja hänet luettiin rikkojien joukkoon; ja hän kantoi monien synnit ja puhui rikkojien puolesta.

LUKU 15

(Noin 148 eKr.)

15:1 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumala itse on tuleva alas ihmislasten keskuuteen ja lunastava kansansa.

15:2 Ja koska hän asuu lihassa, häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi, ja koska hän alistaa lihan Isän tahtoon, hän on Isä ja Poika --

15:3 Isä, koska hän sikisi Jumalan voimasta, ja Poika lihan tähden; näin hänestä tuli Isä ja Poika --

15:4 ja he ovat yksi Jumala, eli taivaan ja maan todellinen iankaikkinen Isä.

15:5 Ja niin liha tultuaan Hengen alaiseksi eli Poika Isän alaiseksi, jotka ovat yksi Jumala, kärsii kiusauksia eikä anna kiusaukselle myöten, vaan sallii kansansa pilkkaavan ja ruoskivan häntä ja karkottavan ja kieltävän hänet.

15:6 Ja kaiken tämän jälkeen, hänen tehtyään monia voimallisia ihmeitä ihmislasten keskuudessa, hänet viedään, aivan niin, kuten Jesaja sanoi, niin kuin lammas keritsijän edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut;

15:7 niin, aivan samoin hänet viedään ristiinnaulittavaksi ja surmattavaksi; siten liha tulee kuoleman alaiseksi, Pojan tahto sulautuu Isän tahtoon.

15:8 Ja näin Jumala katkaisee kuoleman siteet, koska hän on saanut voiton kuolemasta; koska hän antaa vallan puhua ihmislasten puolesta Pojalle,

15:9 joka on noussut taivaaseen; jolla on sydämellistä armahtavaisuutta; joka on täynnä sääliä ihmislapsia kohtaan; joka seisoo heidän ja oikeudenmukaisuuden välissä; joka on katkaissut kuoleman siteet, ottanut päällensä heidän pahuutensa ja rikkomuksensa ja joka on lunastanut heidät ja tyydyttänyt oikeudenmukaisuuden vaatimukset.

15:10 Ja nyt minä sanon teille: Kuka julistaa hänen sukupolvensa? Katso, minä sanon teille, että kun hänen sielunsa on annettu uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä jälkeläisensä. Ja mitä te nyt sanotte? Ja ketkä ovat hänen jälkeläisiään?

15:11 Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka on kuullut profeettojen sanoja, niin, kaikkien pyhien profeettojen, jotka ovat profetoineet Herran tulemisesta -- minä sanon teille, että kaikki ne, jotka ovat kuunnelleet heidän sanojaan ja uskoneet, että Herra lunastaisi kansansa, ja ovat odottaneet sitä aikaa saadakseen syntinsä anteeksi, minä sanon teille, että nämä ovat hänen jälkeläisiään, eli he ovat Jumalan valtakunnan perillisiä.

15:12 Sillä nämä ovat niitä, joiden synnit hän on kantanut; nämä ovat niitä, joiden puolesta hän on kuollut lunastaakseen heidät heidän rikkomuksistaan. Ja nyt, eivätkö he ole hänen jälkeläisiään?

15:13 Niin, ja eivätkö profeetat, jokainen, joka on aukaissut suunsa profetoimaan, joka ei ole langennut rikkomukseen, tarkoitan kaikkia pyhiä profeettoja aina maailman alusta asti? Minä sanon teille, että he ovat hänen jälkeläisiään.

15:14 Ja nämä ovat niitä, jotka ovat julistaneet rauhaa, jotka ovat tuoneet hyvää ilosanomaa, jotka ovat julistaneet pelastusta ja sanoneet Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

15:15 Ja oi, kuinka ihanat olivat vuorilla heidän jalkansa!

15:16 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka yhä julistavat rauhaa!

15:17 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa tämän jälkeen, niin, tästedes ja ikuisesti!

15:18 Ja katso, minä sanon teille, ettei tässä ole kaikki. Sillä oi kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän on rauhan perustaja, niin, nimittäin Herra, joka on lunastanut kansansa; niin, hän, joka on suonut pelastuksen kansallensa;

15:19 sillä ellei olisi lunastusta, jonka hän on suorittanut kansansa puolesta ja joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, minä sanon teille, että ellei tätä olisi, koko ihmissuvun olisi täytynyt hukkuu.

15:20 Mutta katso, kuoleman siteet katkaistaan, ja Poika hallitsee, ja hänellä on valta kuolleisiin; sen tähden hän toteuttaa kuolleiden ylösnousemuksen.

15:21 Ja tulee ylösnousemus, nimittäin ensimmäinen ylösnousemus, niin, nimittäin niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet ja jotka ovat ja jotka tulevat olemaan, aina Kristuksen ylösnousemukseen asti -- sillä se on oleva hänen nimensä.

15:22 Ja nyt, kaikkien profeettojen ylösnousemus ja kaikkien niiden, jotka ovat uskoneet heidän sanoihinsa, eli kaikkien niiden, jotka ovat pitäneet Jumalan käskyt, tulee ensimmäisessä ylösnousemuksessa; sen tähden he ovat ensimmäinen ylösnousemus.

15:23 Heidät herätetään asumaan Jumalan luona, joka on lunastanut heidät; siten heillä on iankaikkinen elämä Kristuksen kautta, joka on katkaissut kuoleman siteet.

15:24 Ja nämä ovat niitä, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; ja nämä ovat niitä, jotka ovat kuolleet ennen kuin Kristus tuli, tietämättömydessään, ilman että heille on julistettu pelastusta. Ja näin Herra toteuttaa näiden palauttamisen, ja heillä on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, eli heillä on iankaikkinen elämä, koska Herra on lunastanut heidät.

15:25 Ja myös pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä.

15:26 Mutta katsokaa ja pelätkää ja vapiskaa Jumalan edessä, sillä teidän pitäisi vapista; sillä Herra ei lunasta ketään sellaista, jotka kapinoi häntä vastaan ja kuolee synneissään, niin, nimittäin ketään niistä, jotka ovat menehtyneet synneissään maailman alusta asti, jotka ovat tieteen tahtoen kapinoineet Jumalaa vastaan, jotka ovat tunteneet Jumalan käskyt eivätkä ole tahtoneet pitää niitä; nämä ovat niitä, joilla ei ole osaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

15:27 Eikö teidän sen tähden pitäisi vapista? Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, sillä Herra ei ole lunastanut ketään sellaista; niin, eikä Herra voikaan lunastaa sellaisia, sillä hän ei voi kieltää itseään; sillä hän ei voi kieltää oikeudenmukaisuutta, kun sillä on oikeutensa.

15:28 Ja nyt minä sanon teille, että on tuleva aika, jolloin Herran pelastus julistetaan jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle.

15:29 Niin, Herra, sinun vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä he näkevät omin silmin, kun Herra tuo takaisin Siionin;

15:30 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

15:31 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen.

LUKU 16 (Noin 148 eKr.)

16:1 Ja nyt, tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut nämä sanat, hän ojensi kätensä ja sanoi: Tulee aika, jolloin kaikki näkevät Herran pelastuksen; jolloin jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa näkee omin silmin ja tunnustaa Jumalan edessä, että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia.

16:2 Ja silloin jumalattomat karkotetaan, ja heillä on syytä valittaa ja itkeä ja vaikeroida ja kiristellä hampaitaan; ja tämä siksi, etteivät he tahtoneet kuulla Herran ääntä; sen tähden Herra ei lunasta heitä.

16:3 Sillä he ovat lihallisia ja perkeleellisiä, ja Perkeleellä on valta heihin, niin, nimittäin sillä vanhalla käärmeellä, joka petti meidän ensimmäiset vanhempamme, mikä oli synnä heidän lankeemukseensa; mikä oli synnä siihen, että koko ihmiskunta tuli lihalliseksi, aistilliseksi, perkeleelliseksi, erottaen pahan hyvästä ja alistuen Perkeleen valtaan.

16:4 Niin koko ihmiskunta joutui kadotetuksi; ja katso, se olisi ollut loputtomasti kadotettu, ellei Jumala olisi lunastanut kansaansa sen kadotetusta ja langenneesta tilasta.

16:5 Mutta muistakaa, että se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan ja jatkaa synnin ja Jumalan vastaisen kapinoinnin teillä, jää langenneeseen tilaansa, ja Perkeleellä on kaikki valta häneen. Sen tähden hän on, ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, sillä hän on Jumalan vihollinen; ja myös Perkele on Jumalan vihollinen.

16:6 Ja nyt, ellei Kristus olisi tullut maailmaan -- puhuakseni tulevista asioista, ikään kuin ne olisivat jo tulleet -- ei olisi voinut olla mitään lunastusta.

16:7 Ja ellei Kristus olisi noussut kuolleista ja olisi katkaissut kuoleman siteitä, niin ettei hauta saisi voittoa eikä kuolemalla olisi pistintä, ei olisi voinut olla mitään ylösnousemusta.

16:8 Mutta ylösnousemus on olemassa; sen tähden hauta ei saa voittoa, ja kuoleman pistin on nieltä Kristuksessa.

16:9 Hän on maailman valo ja elämä, eli valo, joka on loputon, jota ei voida milloinkaan pimentää, niin, ja myös elämä, joka on loputon, niin ettei kuolemaa voi enää olla.

16:10 Vieläpä tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, ja tämä katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja joutuu Jumalan tuomioistuimen eteen, hänen tuomittavaksensa tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja --

16:11 jos ne ovat hyviä, loputtoman elämän ja onnen ylösnousemukseen; ja jos ne ovat pahoja, loputtoman tuomion ylösnousemukseen, luovutettavaksi Perkeleelle, joka on alistanut heidät valtaansa, mikä on tuomio --

16:12 koska he ovat kulkeneet oman lihallisen tahtonsa ja halujensa mukaisesti eivätkä ole koskaan huutaneet avuksi Herraa armon käsivarsien ollessa ojennettuina heitä kohti; sillä armon käsivarret olivat ojennettuina heitä kohti, eivätkä he tahtoneet; heitä varoitettiin heidän pahoista teoistaan, eivätkä he silti tahtoneet luopua niistä, ja heitä käskettiin tekemään parannus, eivätkä he silti tahtoneet tehdä parannusta.

16:13 Ja nyt, eikö teidän pitäisi vapista ja tehdä parannus synneistänne ja muistaa, että vain Kristuksessa ja hänen kauttansa te voitte pelastua?

16:14 Sen tähden, jos te opettatte Mooseksen lakia, opettakaa myös, että se on tulevaisten kuvajainen --

16:15 opettakaa heille, että lunastus tulee Kristuksen, Herran, kautta, joka on todellinen iankaikkinen Isä. Aamen.

LUKU 17 (Noin 148 eKr.)

17:1 Ja nyt tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanat, että kuningas käski pappien ottaa hänet kiinni ja otattaa hänet hengiltä.

17:2 Mutta heidän joukossaan oli yksi, jonka nimi oli Alma, hänkin oli Nefin jälkeläinen. Ja hän oli nuori mies, ja hän uskoi sanat, jotka Abinadi oli puhunut, sillä hän tiesi siitä pahuudesta, josta Abinadi oli todistanut heitä vastaan; sen tähden hän alkoi pyytää kuninkaalta, ettei tämä olisi vihoissaan Abinadille vaan sallisi tämän lähteä rauhassa.

17:3 Mutta kuningas vihastui enemmän ja käski karkottaa Alman heidän keskuudestaan ja lähetti palvelijointansa hänen peräänsä surmaamaan hänet.

17:4 Mutta hän pakeni heidän edeltään ja piiloutui, niin etteivät he löytäneet häntä. Ja ollessaan piilossa monta päivää hän kirjoitti kaikki sanat, jotka Abinadi oli puhunut.

17:5 Ja tapahtui, että kuningas käski henkivartijoidensa saartaa Abinadin ja ottaa hänet kiinni; ja he sitoivat hänet ja heittivät hänet vankilaan.

17:6 Ja kolmen päivän kuluttua, neuvoteltuaan pappiensa kanssa, hän käski jälleen tuoda hänet eteensä.

17:7 Ja hän sanoi hänelle: Abinadi, me olemme löytäneet syytöksen sinua vastaan, ja sinä ansaitset kuoleman.

17:8 Sillä sinä olet sanonut, että Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen; ja nyt, tästä syystä sinut otetaan hengiltä, ellet peru jokaista sanaa, jonka olet puhunut pahaa minusta ja kansastani.

17:9 Nyt Abinadi sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, että minä en peru sanoja, jotka olen puhunut sinulle tästä kansasta, sillä ne ovat totta; ja jotta voisit tietää niiden olevan varmasti totta, minä olen antautunut sinun käsiisi.

17:10 Niin, ja minä kärsin jopa kuolemaan asti, enkä minä peru sanojani, ja ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan. Ja jos te surmaatte minut, te vuodatatte viatonta verta, ja tämäkin on oleva todistuksena teitä vastaan viimeisenä päivänä.

17:11 Ja nyt kuningas Nooa oli vapauttamaisillaan hänet, sillä hän pelkäsi hänen sanaansa; sillä hän pelkäsi, että Jumalan tuomiot kohtaisivat häntä.

17:12 Mutta papit korottivat äänensä häntä vastaan ja alkoivat syyttää häntä sanoen: Hän on herjannut kuningasta. Sen tähden kuningas yltyi vihaan häntä vastaan, ja hän luovutti hänet surmattavaksi.

17:13 Ja tapahtui, että he ottivat hänet ja sitoivat hänet ja löivät hänen ihoaan oksilla, niin, aina kuolemaan asti.

17:14 Ja nyt, kun liekit alkoivat korventaa häntä, hän huusi heille sanoen:

17:15 Katso, niin kuin te olette tehneet minulle, niin tapahtuu, että sinun jälkeläisesi saattavat monet kärsimään tuskat, joita minä kärsin, nimittäin polttokuoleman tuskat; ja tämä siksi, että he uskovat Herran Jumalansa pelastukseen.

17:16 Ja tapahtuu, että teitä ahdistetaan kaikenlaisilla taudeilla pahojen tekojenne tähden.

17:17 Niin, ja teitä lyödään joka taholta, ja teitä ajetaan ja hajotetaan sinne tänne, niin kuin villit ja julmat pedot ajavat villikatrasta.

17:18 Ja sinä päivänä teitä metsästetään ja teihin tartutaan teidän vihollistenne kädellä, ja silloin te kärsitte, niin kuin minä kärsin, polttokuoleman tuskat.

17:19 Siten Jumala kostaa niille, jotka hävittävät hänen kansaansa. Oi Jumala, ota vastaan sieluni.

17:20 Ja nyt, kun Abinadi oli sanonut nämä sanat, hän kaatui kärsittyään polttokuoleman; niin, ja hänet otettiin hengiltä, koska hän ei tahtonut kieltää Jumalan käskyjä, ja hän sinetöi sanojensa totuuden kuolemallaan. {Noin 148 eKr.}

LUKU 18 (Noin 147-145 eKr.)

18:1 Ja nyt, tapahtui, että Alma, joka oli paennut kuningas Nooan palvelijoita, teki parannuksen synneistään ja pahoista teoistaan ja kulki salaa ihmisten keskuudessa ja alkoi opettaa Abinadin sanoja --

18:2 eli siitä, mikä oli tuleva, ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja ihmisten lunastuksesta, joka oli toteutuva Kristuksen voiman ja kärsimysten ja kuoleman ja hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseennousemisensa kautta.

18:3 Ja kaikkia, jotka tahtoivat kuulla hänen sanaansa, hän opetti. Ja hän opetti heitä salaa, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon. Ja monet uskoivat hänen sanoihinsa.

18:4 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät paikkaan, jonka nimi oli Mormon ja joka oli saanut nimensä kuninkaalta ja joka oli maan rajoilla ja jossa villipedot olivat ajoittain eli eri vuodenaikoina olleet vitsauksena.

18:5 Nyt, Mormonissa oli puhdasvetinen lähde, ja Alma meni sinne, ja siellä oli veden lähellä pienten puiden muodostama tiheikkö, jonne hän piiloutui päiväsaikaan kuninkaan etsinnöiltä.

18:6 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät sinne kuulemaan hänen sanojaan.

18:7 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen melkoinen joukko oli kokoontunut yhteen Mormonin paikalle kuulemaan Alman sanoja. Niin, kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan häntä. Ja hän opetti heitä ja saarnasi heille parannusta ja lunastusta ja uskoa Herraan. {Noin 147 eKr.}

18:8 Ja tapahtui, että hän sanoi heille: Katso, tässä ovat Mormonin vedet (sillä siksi niitä kutsuttiin), ja nyt, koska te haluatte tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja olette halukkaita kantamaan toistenne kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

18:9 niin, ja olette halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienettekin, aina kuolemaan asti, jotta Jumala lunastaisi teidät ja teidät luettaisiin ensimmäiseen ylösnousemukseen kuuluvien joukkoon, jotta saisitte iankaikkisen elämän --

18:10 nyt minä sanon teille, että jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällenne?

18:11 Ja nyt kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, he taputtivat käsiään ilosta ja huudahtivat: Tämä on meidän sydämemme halu.

18:12 Ja nyt tapahtui, että Alma otti Helamin, joka oli yksi ensimmäisistä, ja meni seisomaan veteen ja huusi sanoen: Oi Herra, vuodata Henkesi palvelijasi päälle, jotta hän tekisi tämän työn sydämen pyhydessä.

18:13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, Herran Henki oli hänen päällensä, ja hän sanoi: Helam, minä kastan sinut Kaikkivaltialta Jumalalta saamallani valtuudella todistukseksi siitä, että olet tehnyt liiton palvelella häntä, kunnes kuolevainen ruumiisi on kuollut; ja vuodatettakoon Herran Henki päällesi; ja

suokoon hän sinulle iankaikkisen elämän Kristuksen lunastuksen kautta, hänen, jota hän on valmistanut maailman perustamisesta asti.

18:14 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, sekä Alma että Helam hautautuivat veteen; ja he nousivat ja tulivat pois vedestä riemuiten, Hengen täyttiminä.

18:15 Ja vielä Alma otti toisen ja meni toisen kerran veteen ja kastoi hänet ensimmäisen mukaisesti, paitsi ettei enää itse hautautunut veteen.

18:16 Ja tällä tavoin hän kastoi jokaisen, joka meni Mormonin paikalle; ja heitä oli määrältään noin kaksisataaneljä sielua; niin, ja heidät kastettiin Mormonin vesissä, ja he olivat täynnä Jumalan armoa.

18:17 Ja heitä kutsuttiin siitä ajasta alkaen Jumalan kirkoksi eli Kristuksen kirkoksi. Ja tapahtui, että jokainen, joka kastettiin Jumalan voimalla ja valtuudella, liitettiin hänen kirkkoonsa.

18:18 Ja tapahtui, että Alma Jumalalta saamallaan valtuudella asetti pappeja; hän nimittäin asetti yhden papin kutakin viittäkymmentä kohden heidän joukostaan saarnaamaan heille ja opettamaan heille Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

18:19 Ja hän kielsi heitä opettamasta mitään muuta kuin niitä asioita, joita hän oli opettanut ja mitä oli puhuttu pyhien profeettojen suulla.

18:20 Aivan niin, hän kielsi heitä saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, joka oli lunastanut kansansa.

18:21 Ja hän antoi heille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään kiistaa keskenään, vaan että heidän tulee nähdä asiat samanlaisina, ja heillä tulee olla yksi usko ja yksi kaste, ja heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan.

18:22 Ja näin hän käski heidän saarnata. Ja näin heistä tuli Jumalan lapsia.

18:23 Ja hän käski heitä viettämään sapatinpäivää ja pitämään sen pyhänä, ja myös joka päivä kiittämään Herraa Jumalaansa.

18:24 Ja hän antoi heille myös käskyn, että pappien, jotka hän oli asettanut, tuli tehdä omin käsin työtä elannokseen.

18:25 Ja joka viikko oli varattu yksi päivä, jona heidän oli määrä kokoontua yhteen opettamaan kansaa ja palvelemaan Herraa Jumalaansa, sekä kokoontua yhteen niin usein kuin heidän vallassaan oli.

18:26 Eivätkä papit saaneet olla elantonsa suhteen kansasta riippuvaisia, vaan työstään heidän tuli saada Jumalan armoa, jotta he vahvistuisivat Hengessä ja heillä olisi tietoa Jumalasta, jotta he voisivat opettaa Jumalalta saadulla voimalla ja valtuudella.

18:27 Ja vielä Alma käski kirkon väen antaa omaisuudestaan, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli; jolla oli runsaammin, hänen tuli antaa runsaammin; ja jolla oli vain vähän, häneltä tuli vaatia vain vähän; ja jolla ei ollut, hänelle tuli antaa.

18:28 Ja siten heidän tuli antaa omaisuudestaan omasta vapaasta tahdostaan ja hyvästä halustaan Jumalaa kohtaan, ja niille papeille, jotka olivat tarvitsevia, niin, ja jokaiselle tarvitsevalle, alastomalle sielulle.

18:29 Ja tämän hän sanoi heille, koska oli saanut käskyn Jumalalta; ja he vaelsivat oikeamielisesti Jumalan edessä antaen toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti.

18:30 Ja nyt tapahtui, että kaikki tämä tehtiin Mormonissa, eli Mormonin vesien äärellä, metsässä, joka oli lähellä Mormonin vesiä; niin, kuinka kauniita ovatkaan Mormonin paikka, Mormonin vedet ja Mormonin metsä niiden silmissä, jotka siellä tulivat tuntemaan Lunastajansa; niin, ja kuinka siunattuja he ovatkaan, sillä he saavat laulaa hänen ylistyksekseen ikuisesti.

18:31 Ja tämä tapahtui maan rajaseudulla, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon.

18:32 Mutta katso, tapahtui, että huomattuaan liikehdintää kansan keskuudessa kuningas lähetti palvelijoitansa pitämään sitä silmällä. Sen tähden sinä päivänä, jolloin he olivat kokoontumassa yhteen kuulemaan Herran sanaa, heidät paljastettiin kuninkaalle.

18:33 Ja nyt kuningas sanoi, että Alma yllytti kansaa kapinaan häntä vastaan; sen tähden hän lähetti sotajoukkonsa tuhoamaan heidät.

18:34 Ja tapahtui, että Alma ja Herran kansa saivat tietää kuninkaan sotajoukon tulosta; sen tähden he ottivat telttansa ja perheensä ja lähtivät erämaahan.

18:35 Ja heitä oli määrältään noin neljäsataaviisikymmentä sielua.

LUKU 19 (Noin 121 eKr.)

19:1 Ja tapahtui, että kuninkaan sotajoukko palasi etsittyään turhaan Herran kansaa.

19:2 Ja nyt, katso, kuninkaan joukot olivat pienet, koska niitä oli vähennetty, ja loppuosa kansasta alkoi jakaantua.

19:3 Ja vähäisempi osa alkoi syyttää uhkauksia kuningasta vastaan, ja heidän keskuudessaan alkoi olla suurta kiistaa.

19:4 Ja nyt heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Gideon, ja hän oli vahva mies ja kuninkaan vihollinen; sen tähden hän veti miekkansa ja vannoi vihassaan, että hän surmaisi kuninkaan.

19:5 Ja tapahtui, että hän taisteli kuningasta vastaan; ja kun kuningas näki, että tämä oli kukistamaisillaan hänet, hän pakeni ja juoksi ja kiipesi ylös torniin, joka oli lähellä temppeleä.

19:6 Ja Gideon ajoi häntä takaa ja oli pääsemäisillään ylös torniin surmatakseen kuninkaan, ja kuningas loi katseen ympärilleen Semlonin maata kohti, ja katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajojen sisäpuolella.

19:7 Ja nyt kuningas huusi sielunsa piinassa sanoen: Gideon, säästä minut, sillä lamanilaiset ovat kimpussamme, ja he hävittävät meidät; ja he hävittävät minun kansani.

19:8 Ja nyt kuningas ei ollut niinkään paljon huolissaan kansastaan kuin hän oli omasta hengestään; kuitenkin Gideon säästi hänen henkensä.

19:9 Ja kuningas käski kansan paeta lamanilaisten edeltä, ja hän itse meni sen edellä, ja he pakenivat erämaahan naisineen ja lapsineen.

19:10 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat heitä takaa ja saivat heidät kiinni ja alkoivat surmata heitä.

19:11 Nyt tapahtui, että kuningas antoi heille käskyn, että kaikkien miesten tuli jättää vaimonsa ja lapsensa ja paeta lamanilaisten edeltä.

19:12 Nyt oli monia, jotka eivät tahtoneet jättää heitä vaan jäivät mieluummin menehtymään heidän kanssaan. Ja muut jättivät vaimonsa ja lapsensa ja pakenivat.

19:13 Ja tapahtui, että ne, jotka jäivät vaimojensa ja lastensa luokse, käskivät kauniiden tyttäriensä astua esiin pyytämään lamanilaisilta, etteivät nämä surmaisi heitä.

19:14 Ja tapahtui, että lamanilaiset tunsivat sääliä heitä kohtaan, sillä he ihastuivat heidän naistensa kauneuteen.

19:15 Sen tähden lamanilaiset säästivät heidän henkensä ja ottivat heidät vangeiksi ja veivät heidät takaisin Nefin maahan ja antoivat heille luvan pitää maata hallussaan sillä ehdolla, että he luovuttaisivat kuningas Nooan lamanilaisten käsiin ja luovuttaisivat omaisuuttansa, jopa puolet kaikesta, mitä he omistivat, puolet kullastaan ja hopeastaan ja kaikista kalleuksistaan, ja näin heidän tulisi maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle vuodesta vuoteen.

19:16 Ja nyt vangeiksi otettujen joukossa oli yksi kuninkaan pojista, nimeltä Limhi.

19:17 Ja nyt Limhi toivoi, ettei hänen isäänsä tuhottaisi; kuitenkin Limhi ei ollut tietämätön isänsä pahoista teoista, sillä hän itse oli oikeamielinen mies.

19:18 Ja tapahtui, että Gideon lähetti salaa miehiä erämaahan etsimään kuningasta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan. Ja tapahtui, että he tapasivat kansan erämaassa, kaikki muut paitsi kuninkaan ja hänen pappinsa.

19:19 Nyt he olivat vannoneet sydämessään, että he palaisivat Nefin maahan ja että jos heidän vaimonsa ja lapsensa olisi surmattu, sekä ne, jotka olivat jääneet näiden luokse, he yrittäisivät kostaa ja menehtyisivät myös heidän kanssaan.

19:20 Ja kuningas kielsi heitä palaamasta; ja he vihastuivat kuninkaalle ja panivat hänet kärsimään vieläpä polttokuoleman.

19:21 Ja he aikoivat ottaa papitkin kiinni ja ottaa heidät hengiltä, mutta nämä pakenivat heidän edeltään.

19:22 Ja tapahtui, että he olivat palaamassa Nefin maahan, ja he tapasivat Gideonin miehet. Ja Gideonin miehet kertoivat heille kaikesta, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja että lamanilaiset olivat antaneet heille luvan pitää maata hallussaan maksamalla lamanilaisille pakkoverona puolet kaikesta, mitä he omistivat.

19:23 Ja kansa kertoi Gideonin miehille, että se oli surmannut kuninkaan ja että hänen pappinsa olivat paenneet heiltä kauemmas erämaahan.

19:24 Ja tapahtui, että tapaamisensa jälkeen he palasivat Nefin maahan riemuiten, koska heidän vaimojaan ja lapsiaan ei ollut surmattu; ja he kertoivat Gideonille, mitä he olivat tehneet kuninkaalle.

19:25 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas vannoi heille valan, ettei hänen kansansa surmaisi heitä.

19:26 Ja myös Limhi, joka oli kuninkaan poika ja jolle kansa oli uskonut kuninkuuden, vannoi lamanilaisten kuninkaalle valan, että hänen kansansa maksaisi hänelle pakkoveroa, jopa puolet kaikesta siitä, mitä he omistivat.

19:27 Ja tapahtui, että Limhi alkoi vahvistaa valtakuntaa ja vakiinnuttaa rauhaa kansansa keskuudessa.

19:28 Ja lamanilaisten kuningas asetti vartijoita ympäri maata voidakseen pitää Limhin kansan maassa, niin ettei se lähtisi erämaahan; ja hän maksoi vartijoilleensa siitä pakkoverosta, jonka hän sai nefiläisiltä.

19:29 Ja nyt kuningas Limhillä oli jatkuva rauha valtakunnassaan kahden vuoden ajan, koska lamanilaiset eivät häirinneet heitä eivätkä pyrkineet hävittämään heitä.

LUKU 20

(Noin 145-123 eKr.)

20:1 Nyt Semlonissa oli paikka, jonne lamanilaisten tyttäret kokoontuivat yhteen laulamaan ja tanssimaan ja iloa pitämään.

20:2 Ja tapahtui, että eräänä päivänä pieni joukko heitä oli kokoontunut yhteen laulamaan ja tanssimaan.

20:3 Ja nyt kuningas Nooan papit häpesivät palata Nefin kaupunkiin, niin, ja he myös pelkäsivät kansan surmaavan heidät; sen tähden he eivät uskaltaneet palata vaimojensa ja lastensa luo.

20:4 Ja viivyttyään erämaassa ja löydettyään lamanilaisten tyttäret he piiloutuivat tarkkailemaan heitä;

20:5 ja kun vain muutamia heistä oli kokoontunut yhteen tanssimaan, he tulivat esiin piilopaikoistaan ja ottivat heidät ja veivät heidät erämaahan; niin, kaksikymmentäneljä lamanilaisten tytärtä he veivät erämaahan.

20:6 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat tyttäriensä kadonneen, he vihastuivat Limhin kansalle, sillä he ajattelivat, että se oli ollut Limhin kansa.

20:7 Sen tähden he lähettivät sotajoukkonsa liikkeelle; niin, jopa itse kuningas kulki väkensä edellä; ja he menivät ylös Nefin maahan hävittääkseen Limhin kansan.

20:8 Ja nyt Limhi oli havainnut heidät tornista; kaikki heidän sotavarustelunsaakin hän havaitsi; sen tähden hän kokosi kansansa yhteen ja asettui väijymään heitä kedoille ja metsiin.

20:9 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat tulleet lähelle, Limhin kansa alkoi hyökätä heidän kimppuunsa väijytyspaikoistaan ja alkoi surmata heitä.

20:10 Ja tapahtui, että taistelusta tuli tavattoman ankara, sillä he taistelivat kuin leijonat saaliistaan.

20:11 Ja tapahtui, että Limhin kansa alkoi ajaa lamanilaisia edellään; kuitenkin heitä ei ollut puoliksiakaan niin lukuisasti kuin lamanilaisia. Mutta he taistelivat henkensä edestä ja vaimojensa ja lastensa puolesta; sen tähden he ponnistivat kaikki voimansa, ja kuin lohikäärmeet he taistelivat.

20:12 Ja tapahtui, että he löysivät lamanilaisten kuninkaan heidän kuolleidensa joukosta, mutta hän ei ollut kuollut vaan oli haavoittunut, ja hänet oli jätetty maahan; niin pikainen oli hänen väkensä pako.

20:13 Ja he ottivat hänet ja sitoivat hänen haavansa ja toivat hänet Limhin eteen ja sanoivat: Katso, tässä on lamanilaisten kuningas; hän on haavan saatuaan kaatunut heidän kuolleidensa joukkoon, ja he ovat jättäneet hänet; ja katso, me olemme tuoneet hänet sinun eteesi, ja anna meidän nyt surmata hänet.

20:14 Mutta Limhi sanoi heille: Älkää surmatko häntä, vaan tuokaa hänet tänne, jotta näkisin hänet. Ja he toivat hänet. Ja Limhi sanoi hänelle: Mitä syytä sinulla on tulla sotimaan kansaani vastaan? Katso, minun kansani ei ole rikkonut valaa, jonka minä vannoin sinulle; miksi sinä siis rikoit valan, jonka vannoit kansalleni?

20:15 Ja nyt kuningas sanoi: Minä olen rikkonut valan, koska sinun kansasi vei minun kansani tyttäriä; sen tähden minä vihassani käskin kansani tulla sotimaan sinun kansaasi vastaan.

20:16 Ja nyt Limhi ei ollut kuullut mitään tästä asiasta; sen tähden hän sanoi: Minä tutkin kansani keskuudessa, ja jokaisen, joka on tehnyt tämän, on kuoltava. Sen tähden hän teetti tutinnan kansansa keskuudessa.

20:17 Nyt kun Gideon, joka oli kuninkaan sotapäällikkö, oli kuullut tämän, hän meni sanomaan kuninkaalle: Minä pyydän sinua, malta mielesi äläkä tutki tätä kansaa äläkä pane tätä sen syyksi.

20:18 Sillä etkö muista isäsi pappeja, jotka tämä kansa yritti hävittää? Ja eivätkö he ole erämaassa? Ja eivätkö he ole niitä, jotka ovat varastaneet lamanilaisten tyttäret?

20:19 Ja nyt, katso, ja kerro kuninkaalle tästä, jotta hän kertoisi kansalleen, niin että se leppyisi meille; sillä katso, se valmistautuu jo hyökkäämään meidän kimppuumme; ja katso myös, meitä on vain muutama.

20:20 Ja katso, se tulee monilukuisine sotajoukkoineen; ja ellei kuningas lepytä sitä meitä kohtaan, meidän täytyy menehtyä.

20:21 Sillä eivätkö ole toteutuneet Abinadin sanat, jotka hän profetoi meitä vastaan -- ja kaikki tämä sen tähden, että emme tahtoneet kuulla Herran sanoja ja kääntyä pois pahoista teoistamme?

20:22 Ja lepyttäkäämme nyt kuningas, ja me täytämme sen valan, jonka olemme hänelle vannoneet; sillä on parempi, että olemme orjuudessa kuin että menetämme henkemme; tehkäämme sen tähden loppu näin paljon veren vuodattamisesta. {Noin 121 eKr.}

20:23 Ja nyt Limhi kertoi kuninkaalle kaiken isästään ja papeista, jotka olivat paenneet erämaahan, ja pani heidän tyttäriensä viemisen heidän syykseen.

20:24 Ja tapahtui, että kuningas leppyi hänen kansalleen; ja hän sanoi heille: Menkäämme kansaani vastaan aseettomina; ja minä vannon teille valalla, ettei minun kansani surmaa teidän kansanne.

20:25 Ja tapahtui, että he seurasivat kuningasta ja menivät aseettomina lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että he kohtasivat lamanilaiset; ja lamanilaisten kuningas kumartui maahan heidän edessään ja vetosi Limhin kansan puolesta.

20:26 Ja kun lamanilaiset näkivät Limhin kansan olevan aseeton, he tunsivat sääliä sitä kohtaan ja leppivät sille ja palasivat kuninkaansa kanssa rauhassa omaan maahansa.

LUKU 21

(Noin 122-121 eKr.)

21:1 Ja tapahtui, että Limhi ja hänen kansansa palasivat Nefin kaupunkiin ja alkoivat jälleen asua rauhassa maassa.

21:2 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen lamanilaiset alkoivat jälleen yltyä vihaan nefiläisiä vastaan, ja he alkoivat tulla ympäriinsä maan rajoille.

21:3 Nyt he eivät uskaltaneet surmata heitä sen valan tähden, jonka heidän kuninkaansa oli vannonut Limhille, mutta he löivät heitä poskelle ja käyttivät valtaa heihin ja alkoivat panna heidän selkäänsä raskaita kuormia ja ajaa heitä kuin tyhmää aasia --

21:4 niin, kaikki tämä tapahtui, jotta Herran sana toteutuisi.

21:5 Ja nyt nefiläisten ahdingot olivat suuret, eikä heillä ollut mitään keinoa pelastua heidän käsistään, sillä lamanilaiset olivat saartaneet heidät joka puolelta.

21:6 Ja tapahtui, että kansa alkoi nurista kuninkaalle ahdinkojensa tähden; ja se alkoi haluta lähteä taistelemaan heitä vastaan. Ja se ahdisti ankarasti kuningasta valituksillaan; sen tähden hän salli sen tehdä halunsa mukaisesti.

21:7 Ja se kokoontui jälleen ja pukeutui varusteisiinsa ja lähti lamanilaisia vastaan ajaakseen heidät pois maastaan.

21:8 Ja tapahtui, että lamanilaiset löivät sen ja ajoivat sen takaisin ja surmasivat monta siitä.

21:9 Ja nyt Limhin kansan keskuudessa oli suuri suru ja valitus lesken surressa miestään, pojan ja tyttären surressa isäänsä ja veljien veljiään.

21:10 Nyt maassa oli hyvin paljon leskiä, ja he valittivat voimallisesti päivästä päivään, sillä suuri lamanilaisten pelko oli vallannut heidät.

21:11 Ja tapahtui, että heidän jatkuvat valituksensa nostattivat loput Limhin kansasta vihaan lamanilaisia vastaan, ja he lähtivät jälleen taistelemaan, mutta heidät ajettiin taas takaisin, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

21:12 Ja he menivät vielä kolmannenkin kerran ja kärsivät samalla tavalla; ja ne, joita ei ollut surmattu, palasivat takaisin Nefin kaupunkiin.

21:13 Ja he nöyryivät aina tomuun asti alistuen orjuuden ikeeseen, alistuen lyötäviksi ja ajettaviksi sinne tänne ja rasi- ja vihattaviksi vihollistensa halun mukaisesti.

21:14 Ja he nöyryivät aina nöyryyden syvyyksiin asti, ja he huusivat voimallisesti Jumalan puoleen; niin, vieläpä kaiken päivää he huusivat Jumalansa puoleen, että hän vapauttaisi heidät heidän ahdingoistaan.

21:15 Ja nyt Herra oli hidas kuulemaan heidän huutoaan heidän pahuutensa tähden; kuitenkin Herra kuuli heidän huutonsa ja alkoi pehmittää lamanilaisten sydämiä, niin että he alkoivat helpottaa heidän taakkoojaan; mutta Herra ei nähnyt hyväksi vapauttaa heitä orjuudesta.

21:16 Ja tapahtui, että he alkoivat vähitellen menestyä maassa ja alkoivat kasvattaa viljaa runsaammin, ja katraita ja laumojia, niin etteivät he kärsineet nälkää.

21:17 Nyt naisia oli suuri määrä, enemmän kuin oli miehiä; sen tähden kuningas Limhi antoi käskyn, että jokaisen miehen tuli antaa leskien ja heidän lastensa elatukseen, jotta he eivät menehtyisi nälkään; ja tämän he tekivät surmattujensa lukumäärän suuruuden tähden.

21:18 Nyt Limhin kansa pysytteli yhtenä joukkona niin paljon kuin mahdollista ja turvasi viljansa ja katraansa;

21:19 eikä kuningas itse uskaltanut kaupungin muurien ulkopuolelle, ellei hän ottanut henkivartijoitaan mukaansa, peläten, että hän voisi jotenkin joutua lamanilaisten käsiin.

21:20 Ja hän käski väkensä tarkkailla ympäröivää maata, jotta he voisivat jotenkin saada kiinni ne papit, jotka olivat paenneet erämaahan ja jotka olivat ryöstäneet lamanilaisten tyttäriä ja jotka olivat saattaneet niin suuren tuhon kohtaamaan heitä.

21:21 Sillä he halusivat ottaa heidät kiinni voidakseen rangaista heitä, sillä he olivat tulleet yöllä Nefin maahan ja vieneet heidän viljaansa ja monia heidän kalleuksistaan; sen tähden he asettuivat väijymään heitä.

21:22 Ja tapahtui, ettei lamanilaisten ja Limhin kansan välillä ollut enää levottomuutta aina siihen aikaan asti, kun Ammon ja hänen veljensä tulivat maahan.

21:23 Ja ollessaan henkivartijoinen kaupungin porttien ulkopuolella kuningas löysi Ammonin ja hänen veljensä; ja luullen heitä Nooan papeiksi hän käski sen tähden ottaa heidät kiinni ja sitoa ja heittää vankilaan. Ja jos he olisivat olleet Nooan pappoja, hän olisi käskennyt ottaa heidät hengiltä.

21:24 Mutta kun hän huomasi, etteivät he olleet, vaan että he olivat hänen veljiään ja tulleet Sarahemlan maasta, hänet täytti tavattoman suuri ilo.

21:25 Nyt kuningas Limhi oli lähettänyt ennen Ammonin tuloa pienen joukon miehiä etsimään Sarahemlan maata; mutta he eivät löytäneet sitä, ja he eksyivät erämaahan.

21:26 He löysivät kuitenkin maan, joka oli ollut asuttu; niin, maan, joka oli kuivien luiden peitossa; niin, maan, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty; ja luullen sen olleen Sarahemlan maa he palasivat Nefin maahan ja olivat saapuneet maan rajoille vain muutamia päiviä ennen Ammonin tuloa.

21:27 Ja he toivat mukanaan aikakirjan, nimittäin sen kansan aikakirjan, jonka luut he olivat löytäneet; ja se oli kaiverrettu metallilevyihin.

21:28 Ja nyt Limhi täyttyi jälleen ilosta kuullessaan Ammonin suusta, että kuningas Moosialla oli Jumalalta lahja, jonka avulla hän saattoi kääntää tällaisia kaiverruksia; niin, ja myös Ammon riemuitsi.

21:29 Mutta Ammon ja hänen veljensä olivat täynnä murhetta, koska niin monet heidän veljistään olivat saaneet surmansa;

21:30 ja myös koska kuningas Nooa ja hänen pappinsa olivat saaneet ihmiset tekemään niin monia syntejä ja pahoja tekoja Jumalaa vastaan; ja he surivat myös Abinadin kuolemaa sekä Alman ja niiden hänen mukanaan menneiden ihmisten lähtöä, jotka olivat muodostaneet Jumalan kirkon Jumalan voimalla ja vallalla ja uskolla niihin sanoihin, jotka Abinadi oli puhunut.

21:31 Niin, he surivat heidän lähtöään, sillä he eivät tienneet, minne he olivat paenneet. Nyt he olisivat ilomielin liittyneet heihin, sillä he olivat itsekin tehneet liiton Jumalan kanssa luvaten palvella häntä ja pitää hänen käskynsä.

21:32 Ja nyt Ammonin tulon jälkeen kuningas Limhikin oli tehnyt liiton Jumalan kanssa, ja myös monet hänen kansastaan, että he palvelevat häntä ja pitävät hänen käskynsä.

21:33 Ja tapahtui, että kuningas Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut valtuus Jumalalta. Ja Ammon kieltäytyi tekemästä tätä pitään itseään ansiottomana palvelijana.

21:34 Sen tähden he eivät silloin muodostaneet kirkkoa vaan odottivat Herran Henkeä. Nyt he halusivat tulla sellaisiksi kuin Alma ja hänen veljensä, jotka olivat paenneet erämaahan.

21:35 He halusivat ottaa kasteen osoituksena ja todistuksena siitä, että he olivat halukkaita palvelemaan Jumalaa kaikesta sydämestään; kuitenkin he lykkäsivät sitä tuonnemmaksi; ja heidän kastamisestaan kerrotaan myöhemmin.

21:36 Ja nyt Ammonin ja hänen väkensä ja kuningas Limhin ja hänen väkensä pyrkimyksenä oli vain vapautua lamanilaisten käsistä ja orjuudesta.

LUKU 22 (Noin 121 eKr.)

22:1 Ja nyt tapahtui, että Ammon ja kuningas Limhi alkoivat kysyä kansalta neuvoa, kuinka he vapautuisivat orjuudesta; ja tosiaankin he käskivät kaiken kansan kokoontua yhteen, ja tämän he tekivät saadakseen kuulla kansan äänen asiasta.

22:2 Ja tapahtui, etteivät he keksineet muuta keinoa vapautua orjuudesta kuin ottaa naisensa ja lapsensa ja katraansa ja laumansa ja telttansa ja lähteä erämaahan, sillä koska lamanilaisia oli niin

lukuisasti, Limhin kansan oli mahdotonta taistella heitä vastaan ajatellen vapautuvansa orjuudesta miekalla.

22:3 Nyt tapahtui, että Gideon meni kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: Nyt, oi kuningas, sinä olet tähän asti kuullut minun sanojani monta kertaa, kun olemme taistelleet veljiämme lamanilaisia vastaan.

22:4 Ja nyt, oi kuningas, ellet sinä ole havainnut minua hyödyttömäksi palvelijaksi, eli jos olet tähän asti yhtään kuunnellut sanojani ja ne ovat olleet sinulle hyödyksi, niin minä pyydän, että kuuntelisit sanojani tälläkin kertaa, niin minä olen sinun palvelijasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.

22:5 Ja kuningas salli hänen puhua. Ja Gideon sanoi hänelle:

22:6 Katso kaupungin takana olevan taemman muurin läpi johtavaa takatietä. Lamanilaiset, eli lamanilaisten vartijat, ovat yöllä juovuksissa; lähettäkäämme sen tähden kuulutus kaiken tämän kansan keskuuteen, että se kokoaa yhteen katraansa ja laumansa voidakseen ajaa ne yöllä erämaahan.

22:7 Ja minä menen sinun käskysi mukaisesti maksamaan viimeisen viiniveron lamanilaisille, ja he tulevat juovuksiin; ja me menemme heidän leirinsä vasemmalla puolella olevaa salaista tietä, kun he ovat juovuksissa ja unessa.

22:8 Näin me lähdemme naisinemme ja lapsinemme, katrainemme ja laumoinemme erämaahan; ja me kierrämme Silomin maan.

22:9 Ja tapahtui, että kuningas kuuli Gideonin sanoja.

22:10 Ja kuningas Limhi käski kansansa koota katraansa yhteen, ja hän lähetti viiniveron lamanilaisille, ja hän lähetti enemmänkin viiniä lahjaksi heille; ja he joivat runsaasti viiniä, jonka kuningas Limhi lähetti heille.

22:11 Ja tapahtui, että kuningas Limhin kansa lähti yöllä erämaahan katraineen ja laumoineen, ja he kiersivät Silomin maan erämaassa ja suuntasivat kulkunsa kohti Sarahemlan maata Ammonin ja hänen veljiensä johdolla.

22:12 Ja he olivat ottaneet erämaahan mukaan kaiken kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, jotka he saattoivat kantaa, ja myöskin muonavaransa, ja he jatkoivat matkaansa.

22:13 Ja oltuaan monta päivää erämaassa he saapuivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Moosian kansaan ja tulivat hänen alamaisikseen.

22:14 Ja tapahtui, että Moosia otti heidät vastaan iloiten; ja hän sai myös heidän aikakirjansa sekä aikakirjat, jotka Limhin kansa oli löytänyt.

22:15 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset olivat havainneet, että Limhin kansa oli lähtenyt maasta yöllä, he lähettivät sotajoukon erämaahan ajamaan heitä takaa;

22:16 ja ajettuaan heitä takaa kaksi päivää he eivät enää pystyneet seuraamaan heidän jälkiään; sen tähden he eksyivät erämaahan.

Kertomus Almasta ja Herran kansasta, jotka kuningas Nooan väki ajoi erämaahan. Käsittää luvut 23 ja 24.

LUKU 23
(Noin 145-122 eKr.)

23:1 Nyt Alma oli saanut Herralta varoituksen, että kuningas Nooan sotajoukot kävisivät heidän kimppuunsa, ja hän oli ilmaissut sen kansalleen; sen tähden he kokosivat yhteen katraansa ja ottivat viljaansa ja lähtivät erämaahan kuningas Nooan sotajoukkojen edeltä.

23:2 Ja Herra vahvisti heitä, niin ettei kuningas Nooan väki saanut heitä kiinni hävittääkseen heidät.

23:3 Ja he pakenivat kahdeksan päivän matkan päähän erämaahan.

23:4 Ja he tulivat eräeseen maahan, niin, nimittäin hyvin kauniiseen ja ihanaan maahan, puhtaan veden maahan.

23:5 Ja he pystyttivät telttansa ja alkoivat viljellä maata ja alkoivat rakentaa rakennuksia; niin, he olivat ahkeria ja tekivät työtä tavattomasti.

23:6 Ja kansa halusi Alman kuninkaakseen, sillä hän oli kansansa rakastama.

23:7 Mutta hän sanoi sille: Katso, ei ole hyväksi, että meillä olisi kuningas, sillä näin sanoo Herra: Älkää pitkö yhtä lihaa toista korkeammassa arvossa, eli yksi ihminen älköön luulko olevansa toisen yläpuolella; sen tähden minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas.

23:8 Jos kuitenkin olisi mahdollista, että te voisitte aina saada oikeamielisiä miehiä kuninkaiksenne, teillä olisi hyvä olla kuningas.

23:9 Mutta muistakaa kuningas Nooan ja hänen pappinsa pahuutta; ja minä itsekkin jäin ansaan ja tein paljon sellaista, mikä oli iljettävää Herran silmissä, ja se sai minut tekemään ankarasti parannusta;

23:10 paljon ahdistuksen jälkeen Herra kuitenkin kuuli huutoni ja vastasi rukouksiini ja on tehnyt minut välineeksi käsissään saattaessaan niin monia teistä tuntemaan totuutensa.

23:11 Kuitenkaan en tästä kersku, sillä minä olen ansioton itsestäni kerskumaan.

23:12 Ja nyt minä sanon teille: Te olette olleet kuningas Nooan sorron alla ja olette olleet hänen ja hänen pappinsa orjuudessa, ja he ovat johdattaneet teidät pahuuteen; sen tähden te olitte pahuuden siteissä.

23:13 Ja nyt, koska te olette Jumalan voimalla vapautuneet näistä kahleista, niin, nimittäin kuningas Nooan ja hänen väkensä käsistä ja myös pahuuden kahleista, niin minä toivon, että te pysytte lujina tässä vapaudessa, jolla teidät on tehty vapaiksi, ettekä salli kenenkään olla kuninkaananne.

23:14 Älkää myöskään salliko kenenkään olla opettajananne tai palvelijanne, ellei hän ole Jumalan mies, joka vaeltaa hänen teitensä ja pitää hänen käskynsä.

23:15 Näin Alma opetti kansalleen, että jokaisen tulee rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, jotta heidän keskuudessaan ei olisi kiistaa.

23:16 Ja nyt, Alma oli heidän ylipappinsa, koska hän oli heidän kirkkonsa perustaja.

23:17 Ja tapahtui, ettei kukaan saanut valtuutta saarnata tai opettaa muuten kuin hänen kauttaan Jumalalta. Sen tähden hän vihki kaikki heidän pappinsa ja kaikki heidän opettajansa, eikä ketään vihitty, elleivät he olleet vanhurskaita miehiä.

23:18 Sen tähden he valvoivat kansaansa ja ravitsivat sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

23:19 Ja tapahtui, että he alkoivat menestyä tavattomasti siinä maassa; ja he nimittivät maan Helamiksi.

23:20 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja menestyivät tavattomasti Helamin maassa, ja he rakensivat kaupungin, jonka he nimittivät Helamin kaupungiksi.

23:21 Mutta Herra näkee hyväksi kurittaa kansaansa; niin, hän koettelee sen kärsivällisyyttä ja uskoa.

23:22 Kuitenkin, jokainen, joka panee turvansa häneen, ylennetään viimeisenä päivänä. Ja näin oli tämän kansan laita.

23:23 Sillä katso, minä osoitan teille, että heidät saatettiin orjuuteen, eikä heitä voinut kukaan vapauttaa, paitsi Herra, heidän Jumalansa, niin, nimittäin Abrahamin ja lisäkin ja Jaakobin Jumala.

23:24 Ja tapahtui, että hän vapautti heidät ja osoitti heille väkevän voimansa, ja suuri oli heidän riemunsa.

23:25 Sillä katso, tapahtui, että heidän ollessaan Helamin maassa, nimittäin Helamin kaupungissa, ja viljellessään ympäröivää maata, katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajoilla.

23:26 Nyt tapahtui, että Alman veljet pakenivat pelloiltaan ja kokoontuivat yhteen Helamin kaupunkiin; ja he olivat hyvin peloissaan lamanilaisten ilmaantumisesta.

23:27 Mutta Alma meni heidän keskuuteensa ja kehotti heitä olemaan pelkäämättä ja muistamaan Herraa Jumalaansa, niin hän vapauttaisi heidät.

23:28 Sen tähden he tukahduttivat pelkonsa ja alkoivat huutaa Herran puoleen, että hän pehmittäisi lamanilaisten sydämet, niin että he säästäisivät heidät ja heidän vaimonsa ja lapsensa.

23:29 Ja tapahtui, että Herra pehmitti lamanilaisten sydämet. Ja Alma ja hänen veljensä menivät ja antautuivat heidän käsiinsä; ja lamanilaiset ottivat haltuunsa Helamin maan.

23:30 Nyt lamanilaisten sotajoukot, jotka olivat ajaneet takaa kuningas Limhin kansaa, olivat olleet monta päivää eksyksissä erämaassa.

23:31 Ja katso, he olivat löytäneet nuo kuningas Nooan papit paikasta, jota he kutsuivat Amuloniksi; ja he olivat alkaneet pitää Amulonin maata hallussaan ja olivat alkaneet viljellä maata.

23:32 Nyt noiden pappien johtajan nimi oli Amulon.

23:33 Ja tapahtui, että Amulon vetosi lamanilaisiin, ja hän lähetti myös heidän vaimojaan, jotka olivat lamanilaisten tyttäriä, vetoamaan veljiinsä, etteivät he hävittäisi heidän miehiään.

23:34 Ja lamanilaiset tunsivat sääliä Amulonia ja hänen veljiään kohtaan eivätkä hävittäneet heitä heidän vaimojensa tähden.

23:35 Ja Amulon ja hänen veljensä liittyivät lamanilaisiin, ja he kulkivat erämaassa etsimässä Nefin maata, kun he löysivät Helamin maan, jota Alma ja hänen veljensä pitivät hallussaan.

23:36 Ja tapahtui, että lamanilaiset lupasivat Almalle ja hänen veljilleen, että jos he näyttäisivät heille tien, joka johti Nefin maahan, niin he soisivat heidän pitää henkensä ja vapautensa.

23:37 Mutta kun Alma oli näyttänyt lamanilaisille tien, joka johti Nefin maahan, he eivät pitäneet lupaustaan vaan asettivat Almalle ja hänen veljilleen vartijoita ympäri Helamin maata.

23:38 Ja loput heistä menivät Nefin maahan; ja osa heistä palasi Helamin maahan ja toi mukanaan myös niiden vartijoiden vaimot ja lapset, jotka oli jätetty maahan.

23:39 Ja lamanilaisten kuningas oli suonut Amulonille oikeuden olla Helamin maassa olevan kansansa kuningas ja hallitsija; hänellä ei kuitenkaan olisi valtaa tehdä mitään vastoin lamanilaisten kuninkaan tahtoa.

LUKU 24 (Noin 145-122 eKr.)

24:1 Ja tapahtui, että Amulon pääsi suosioon lamanilaisten kuninkaan silmissä; sen tähden lamanilaisten kuningas salli, että hänet ja hänen veljensä nimitettiin kansansa opettajiksi, niin, nimittäin sen kansan, joka oli Semlonin maassa ja Silomin maassa ja Amulonin maassa.

24:2 Sillä lamanilaiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki nämä maat; sen tähden lamanilaisten kuningas oli nimittänyt kuninkaat kaikkiin näihin maihin.

24:3 Ja nyt lamanilaisten kuninkaan nimi oli Laman, sillä hänet oli nimitetty isänsä nimen mukaan; ja sen tähden häntä kutsuttiin kuningas Lamaniksi. Ja hän oli monilukuisen kansan kuningas.

24:4 Ja hän nimitti Amulonin veljiä opettajiksi jokaiseen maahan, jota hänen kansansa piti hallussaan; ja niin Nefin kieltä alettiin opettaa kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa.

24:5 Ja se oli toisiaan kohtaan ystävällistä kansaa, mutta se ei tuntenut Jumalaa; eivätkä Amulonin veljet opettaneet sille mitään Herrasta, sen Jumalasta, eivätkä Mooseksen laista, eivätkä he opettaneet sille Abinadin sanoja;

24:6 vaan he opettivat sitä pitämään aikakirjojaan ja kirjoittamaan toisilleen.

24:7 Ja niin lamanilaiset alkoivat rikastua ja alkoivat käydä kauppaa keskenään ja tulla mahtaviksi ja alkoivat olla viekasta ja viisasta kansaa, mitä maailman viisauteen tulee, niin, hyvin viekasta kansaa, joka nautti kaikenlaisesta jumalattomuudesta ja rosvouksesta, ellei se tapahtunut heidän omien veljiensä keskuudessa.

24:8 Ja nyt tapahtui, että Amulon alkoi käyttää valtaa Almaan ja hänen veljiinsä ja alkoi vainota häntä ja käskeä lapsiaan vainoamaan heidän lapsiaan.

24:9 Sillä Amulon tiesi, että Alma oli ollut yksi kuninkaan papeista ja että hän oli se, joka uskoi Abinadin sanat ja joka ajettiin pois kuninkaan edestä, ja sen tähden hän oli vihastunut häneen; sillä hän oli kuningas Lamanin alamainen, mutta hän käytti silti valtaa heihin ja määräsi heille töitä ja asetti heille työnjohtajia.

24:10 Ja tapahtui, että heidän ahdinkonsa olivat niin suuret, että he alkoivat huutaa voimallisesti Jumalan puoleen.

24:11 Ja Amulon käski heidän lakata huutamasta; ja hän asetti heille vartijoita tarkkailemaan heitä, niin että jokainen, jonka havaittaisiin huutavan avuksi Jumalaa, otettaisiin hengiltä.

24:12 Eivätkä Alma ja hänen väkensä korottaneet ääntään Herran Jumalansa puoleen vaan vuodattivat sydämensä hänelle; ja hän tiesi heidän sydämensä ajatukset.

24:13 Ja tapahtui, että Herran ääni tuli heille heidän ahdingoissaan sanoen: Nostakaa pääanne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.

24:14 Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne orjuudessa; ja tämän minä teen, jotta te tämän jälkeen olisitte minun todistajinani ja jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra Jumala, muistan kansaani sen ahdingoissa.

24:15 Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.

24:16 Ja tapahtui, että niin suuri oli heidän uskonsa ja kärsivällisyytensä, että Herran ääni tuli jälleen heille sanoen: Olkaa turvallisella mielellä, sillä huomispäivänä minä vapautan teidät orjuudesta.

24:17 Ja hän sanoi Almalle: Kulje tämän kansan edellä, ja minä kuljen sinun kanssasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.

24:18 Nyt tapahtui, että Alma ja hänen kansansa kokosivat yön aikana katraansa yhteen ja myös viljansa; niin, vieläpä koko yön ajan he kokosivat katraitaan yhteen.

24:19 Ja aamulla Herra antoi lamanilaisten vaipua syvään uneen, niin, ja kaikki heidän työnjohtajansakin olivat sikeässä unessa.

24:20 Ja Alma ja hänen kansansa lähtivät erämaahan; ja kun he olivat kulkeneet koko päivän, he pystyttivät telttansa erääseen laaksoon ja nimittivät laakson Almaksi, koska hän johti heidän kulkuaan erämaassa.

24:21 Niin, ja Alman laaksossa he vuodattivat kiitoksensa Jumalalle, koska hän oli ollut heille armollinen ja keventänyt heidän kuormansa ja vapauttanut heidät orjuudesta; sillä he olivat olleet orjuudessa, eikä kukaan muu voinut heitä vapauttaa paitsi Herra, heidän Jumalansa.

24:22 Ja he kiittivät Jumalaa, eli kaikki heidän miehensä ja kaikki heidän naisensa ja kaikki heidän lapsensa, jotka osasivat puhua, korottivat äänensä Jumalansa ylistykseen.

24:23 Ja nyt Herra sanoi Almalle: Kiiruhda ja joudu kansasi kanssa pois tästä maasta, sillä lamanilaiset ovat heränneet ja ajavat sinua takaa; joudu sen tähden pois tästä maasta, niin minä pysäytän lamanilaiset tähän laaksoon, etteivät he tule pitemmälle ajamaan takaa tätä kansaa.

24:24 Ja tapahtui, että he lähtivät laaksosta ja kulkivat erämaahan.

24:25 Ja oltuaan erämaassa kaksitoista päivää he saapuivat Sarahemlan maahan; ja kuningas Moosia myös otti heidät iloiten vastaan. {Noin 120 eKr.}

LUKU 25 (Noin 122 eKr.)

25:1 Ja nyt kuningas Moosia käski kaikkien ihmisten kokoontua yhteen.

25:2 Nyt ei ollut niin paljon Nefin lapsia eli niin paljon niitä, jotka olivat Nefin jälkeläisiä, kuin oli Sarahemlan kansaa -- Sarahemlan, joka oli Mulekin jälkeläinen -- ja niitä, jotka tulivat hänen mukanaan erämaahan.

25:3 Eikä Nefin kansaa ja Sarahemlan kansaa ollut niin paljon kuin oli lamanilaisia; niin, heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti.

25:4 Ja nyt kaikki Nefin kansa oli kokoontunut yhteen, ja samoin kaikki Sarahemlan kansa, ja ne olivat kokoontuneet yhteen kahdeksi joukoksi.

25:5 Ja tapahtui, että Moosia luki ja luetutti Senifin aikakirjat kansalleen; niin, hän luki Senifin kansan aikakirjat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen asti, kun he palasivat takaisin.

25:6 Ja hän luki myös kertomuksen Almasta ja hänen veljistään ja kaikista heidän ahdingoistaan siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun he palasivat takaisin.

25:7 Ja nyt, kun Moosia oli lakannut lukemasta aikakirjoja, hänen kansansa, joka oli jäänyt maahan, joutui ihmetyksen ja hämmästyksen valtaan.

25:8 Sillä se ei tiennyt mitä ajatella; sillä katsoessaan niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, se täyttyi tavattoman suurella ilolla.

25:9 Ja taas, kun se ajatteli veljiään, jotka lamanilaiset olivat surmanneet, sen täytti murhe ja se jopa vuodatti monia murheen kyyneliä.

25:10 Ja taas, kun se ajatteli Jumalan välitöntä hyvyyttä ja hänen voimaansa, kun hän vapautti Alman ja hänen veljensä lamanilaisten käsistä ja orjuudesta, se korotti äänensä ja kiitti Jumalaa.

25:11 Ja taas, kun se ajatteli lamanilaisia, jotka olivat sen veljiä, heidän syntistä ja saastaista tilaansa, sen täytti tuska ja piina heidän sielujensa hyvinvoinnin tähden.

25:12 Ja tapahtui, että ne, jotka olivat Amulonin ja hänen veljensä lapsia -- niiden, jotka olivat ottaneet vaimoksi lamanilaisten tyttäriä -- olivat tyytymättömiä isiensä käytökseen, eivätkä he enää halunneet itseään kutsuttavan isiensä nimillä; sen tähden he ottivat itsellensä Nefin nimen, jotta heitä kutsuttaisiin Nefin lapsiksi ja heidät luettaisiin niiden joukkoon, joita kutsuttiin nefiläisiksi.

25:13 Ja nyt koko Sarahemlan kansa luettiin nefiläisiin ja tämä siksi, että kuninkuutta ei ollut annettu keillekään muille kuin Nefin jälkeläisille.

25:14 Ja nyt tapahtui, että kun Moosia oli lakannut puhumasta ja lukemasta kansalle, hän pyysi Almaakin puhumaan kansalle.

25:15 Ja Alma puhui sille, kun se oli kokoontunut yhteen suuriksi joukoiksi, ja hän meni joukon luota toisen luo saarnaten kansalle parannusta ja uskoa Herraan.

25:16 Ja hän kehotti Limhin kansaa ja veljiään, kaikkia niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, muistamaan, että Herra oli heidät vapauttanut.

25:17 Ja tapahtui, että kun Alma oli opettanut kansalle monia asioita ja lakannut puhumasta sille, että kuningas Limhi halusi, että hänet kastettaisiin; ja kaikki hänen kansansa halusi, että heidätkin kastettaisiin.

25:18 Sen tähden Alma meni veteen ja kastoi heidät; eli hän kastoi heidät samalla tavalla kuin veljensä Mormonin vesissä; niin, ja kaikki, jotka hän kastoi, kuuluivat Jumalan kirkkoon; ja tämä heidän uskonsa vuoksi Alman sanoihin.

25:19 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli Alman perustaa seurakuntia kautta koko Sarahemlan maan ja antoi hänelle vallan asettaa pappeja ja opettajia jokaiseen seurakuntaan.

25:20 Ja näin tehtiin, koska ihmisiä oli niin paljon, ettei yksi opettaja voinut heitä kaikkia hallita; eivätkä he kaikki voineet kuulla Jumalan sanaa yhdessä kokouksessa;

25:21 sen tähden he kokoontuivat yhteen eri joukkoina, joita kutsuttiin seurakunniksi; jokaisella seurakunnalla oli pappinsa ja opettajansa, ja jokainen pappi saarnasi sanaa sen mukaan kuin Alman suu hänelle puhui.

25:22 Ja niin, vaikka olikin monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, niin, nimittäin Jumalan kirkko; sillä missään seurakunnissa ei saarnattu mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Jumalaan.

25:23 Ja nyt Sarahemlan maassa oli seitsemän seurakuntaa. Ja tapahtui, että jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen, tai Jumalan, nimen, liittyi Jumalan seurakuntiin;

25:24 ja heitä kutsuttiin Jumalan kansaksi. Ja Herra vuodatti Henkensä heidän päällensä, ja heitä siunattiin, ja he menestyivät maassa.

LUKU 26 (Noin 120-100 eKr.)

26:1 Nyt tapahtui, että nousevassa polvessa oli monia, jotka eivät voineet ymmärtää kuningas Benjaminin sanoja, koska he olivat pieniä lapsia siihen aikaan, kun hän puhui kansalleen; eivätkä he uskoneet isiensä perimätietoja.

26:2 He eivät uskoneet, mitä oli sanottu kuolleiden ylösnousemuksesta, eivätkä he uskoneet Kristuksen tulemiseen.

26:3 Ja nyt, epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa; ja heidän sydämensä paatuivat.

26:4 Eivätkä he tahtoneet ottaa kastetta, eivätkä he tahtoneet liittyä kirkkoon. Ja he olivat uskonsa puolesta eri kansaa ja pysyivät aina siitä lähtien sellaisina, nimittäin lihallisessa ja syntisessä tilassaan, sillä he eivät tahtoneet huutaa avuksi Herraa Jumalaansa.

26:5 Ja nyt Moosian hallituskaudella heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti kuin Jumalan kansaa, mutta veljien keskinäisten erimielisyyksien tähden heitä alkoi olla lukuisammin.

26:6 Sillä tapahtui, että he pettivät mielitelevillä sanoillaan monia, jotka olivat kirkossa, ja saivat heidät tekemään monia syntejä; sen tähden kirkon kävi välttämättömäksi ojentaa niitä kirkossa olevia, jotka tekivät syntiä.

26:7 Ja tapahtui, että opettajat toivat heidät pappien eteen ja luovuttivat heidät papeille; ja papit toivat heidät Alman eteen, joka oli ylipappi.

26:8 Nyt kuningas Moosia oli antanut Almalle vallan kirkkoon nähden.

26:9 Ja tapahtui, että Alma ei heistä tiennyt, mutta heitä vastaan oli monia todistajia; niin, ihmiset nousivat runsaasti todistamaan heidän pahuudestaan.

26:10 Nyt mitään sellaista ei ollut aikaisemmin tapahtunut kirkossa; sen tähden Alma tunsu huolta hengessään ja käski tuoda heidät kuninkaan eteen.

26:11 Ja hän sanoi kuninkaalle: Katso, tässä on monta, jotka olemme tuoneet sinun eteesi, joita heidän veljensä syyttävät; niin, ja heidät on tavattu monenlaisista pahoista teoista. Eivätkä he tee parannusta pahoista teoistaan; sen tähden me olemme tuoneet heidät sinun eteesi, jotta sinä tuomitsisit heidät heidän rikostensa mukaisesti.

26:12 Mutta kuningas Moosia sanoi Almalle: Katso, minä en heitä tuomitse; sen tähden minä luovutan heidät sinun käsiisi tuomittaviksi.

26:13 Ja nyt Alman henki oli jälleen huolissaan, ja hän meni kysymään Herralta, mitä hänen pitäisi tämän asian suhteen tehdä, sillä hän pelkäsi tekevänsä väärin Jumalan silmissä.

26:14 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut koko sielunsa Jumalalle, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

26:15 Siunattu olet sinä, Alma, ja siunattuja ovat ne, jotka kastettiin Mormonin vesissä. Sinä olet siunattu suuren uskosi tähden pelkkiin palvelijani Abinadin sanoihin.

26:16 Ja siunattuja ovat he suuren uskonsa tähden niihin pelkkiin sanoihin, joita sinä olet puhunut heille.

26:17 Ja siunattu olet sinä, koska olet perustanut kirkon tämän kansan keskuuteen; ja heitä vahvistetaan, ja he tulevat olemaan minun kansani.

26:18 Niin, siunattu on tämä kansa, joka on halukas kantamaan minun nimeäni; sillä minun nimelläni sitä kutsutaan; ja se on minun.

26:19 Ja koska sinä olet kysynyt minulta rikkojasta, sinä olet siunattu.

26:20 Sinä olet minun palvelijani; ja minä teen sinun kanssasi liiton, että sinä saat iankaikkisen elämän; ja sinun tulee palvella minua ja lähteä minun nimessäni ja koota yhteen minun lampaani.

26:21 Ja se, joka kuulee minun ääneni, on minun lampaani; ja hänet teidän tulee ottaa kirkkoon, ja hänet minäkin otan vastaan.

26:22 Sillä katso, tämä on minun kirkkoni; jokainen, joka kastetaan, tulee kastaa parannukseen. Ja jokaisen, jonka te otatte vastaan, tulee uskoa minun nimeeni; ja hänelle minä annan auliisti anteeksi.

26:23 Sillä minä olen se, joka ottaa päällensä maailman synnit; sillä minä olen se, joka on luonut heidät; ja minä olen se, joka suo loppuun asti uskovalle sijan oikealla puolellani.

26:24 Sillä katso, minun nimelläni heitä kutsutaan; ja jos he tuntevat minut, he tulevat esiin ja saavat iankaikkisesti sijan minun oikealla puolellani.

26:25 Ja tapahtuu, että kun toinen pasuuna soi, silloin ne, jotka eivät ole koskaan minua tunteneet, tulevat esiin ja seisovat minun edessäni.

26:26 Ja silloin he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, että minä olen heidän Lunastajansa; mutta he eivät tahtoneet tulla lunastetuiksi.

26:27 Ja silloin minä julistan heille, etten ole koskaan heitä tuntenut; ja he menevät pois ikuisen tuleen, joka on valmistettu Perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

26:28 Ja nyt minä sanon sinulle, että joka ei kuule minun ääntäni, häntä älkää ottako minun kirkkooni, sillä häntä minä en ota vastaan viimeisenä päivänä.

26:29 Ja nyt minä sanon sinulle: Mene; ja tuomitse jokainen, joka rikkoo minua vastaan, niiden syntien mukaisesti, jotka hän on tehnyt; ja jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen vilpittömin sydämin, anna hänelle anteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi.

26:30 Niin, ja niin usein kuin minun kansani tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan.

26:31 Ja teidänkin tulee antaa toisillenne rikkomuksenne anteeksi, sillä totisesti minä sanon teille: Joka ei anna anteeksi lähimmäisensä rikkomuksia, kun hän sanoo tekevänsä parannuksen, on saattanut itsensä tuomion alaiseksi.

26:32 Nyt minä sanon sinulle: Mene; ja ketään, joka ei tee parannusta synneistään, ei pidä lukea minun kansaani; ja tätä noudatettakoon tästä alkaen.

26:33 Ja tapahtui, että kun Alma oli kuullut nämä sanat, hän kirjoitti ne muistiin, jotta ne olisivat hänellä ja jotta hän voisi tuomita tuon kirkon kansan Jumalan käskyjen mukaisesti.

26:34 Ja tapahtui, että Alma meni ja tuomitsi ne, jotka oli tavattu pahasta teosta, Herran sanan mukaisesti.

26:35 Ja jokaisen, joka teki parannuksen synneistään ja tunnusti ne, hän luki kirkon kansaan;

26:36 ja niitä, jotka eivät tahtoneet tunnustaa syntejään ja tehdä parannusta pahuudestaan, ei luettu kirkon kansaan, ja heidän nimensä pyyhittiin pois.

26:37 Ja tapahtui, että Alma johti kaikkia kirkon asioita; ja he alkoivat jälleen olla rauhassa ja menestyä tavattomasti kirkon asioissa, ja he vaelsivat tarkoin Jumalan edessä, ottivat vastaan monia ja kastoivat monia.

26:38 Ja nyt kaikkea tätä Alma ja hänen työtoverinsa kirkon johdossa tekivät, vaeltaen kaikessa tunnollisuudessa, opettaen Jumalan sanaa kaikessa, kärsien kaikenlaisia ahdinkoja, joutuen kaikkien niiden vainoamiksi, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

26:39 Ja he ojensivat veljiään, ja heitäkin ojennettiin, kutakin Jumalan sanalla syntiensä mukaisesti -- eli niiden syntien mukaisesti, joita hän oli tehnyt, sillä Jumala oli käskennyt heitä rukoilemaan lakkaamatta ja kiittämään kaikessa.

LUKU 27 (Noin 100-92 eKr.)

27:1 Ja nyt tapahtui, että epäuskoisten kirkkoon kohdistamat vainot tulivat niin suuriksi, että kirkko alkoi nurista ja valittaa johtajilleen asiasta; ja se valitti Almalle. Ja Alma esitti asian heidän kuninkaalleen Moosialle. Ja Moosia kysyi neuvoa papeiltaan.

27:2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia lähetti kautta ympäröivän maan kuulutuksen, ettei kukaan epäuskoinen saanut vainota ketään niistä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.

27:3 Ja kautta kaikkien seurakuntien oli ankara kielto, ettei niiden keskuudessa saanut olla mitään vainoja, että tasa-arvoisuuden tuli vallita kaikkien ihmisten kesken;

27:4 etteivät he saaneet antaa ylpeyden eivätkä korskeuden häiritä rauhaansa, että jokaisen tuli pitää lähimmäistään itsensä veroisena tehden omin käsin työtä elannokseen.

27:5 Niin, ja kaikkien heidän pappiensa ja opettajiensa tuli tehdä omin käsin työtä elannokseen kaikissa tapauksissa paitsi sairaina tai suuren puutteen alaisina; ja näin tehden he saivat mitä runsaimmin Jumalan armoa.

27:6 Ja maassa alkoi taas olla paljon rauhaa; ja kansa alkoi olla hyvin monilukuinen ja alkoi levittäytyä laajalle maan päällä, eli pohjoiseen ja etelään, itään ja länteen, rakentaen suuria kaupunkeja ja kyliä joka puolelle maata.

27:7 Ja Herra muisti heitä ja antoi heidän menestyä, ja heistä tuli suuri ja vauras kansa.

27:8 Nyt Moosian pojat luettiin epäuskoisten joukkoon, ja myös yksi Alman pojista luettiin heidän joukkoonsa, ja häntä kutsuttiin Almaksi hänen isänsä mukaan; kuitenkin hänestä tuli hyvin jumalaton ja epäjumalia palvova mies. Ja hän oli monisanainen mies ja puhui hyvin mielitelevästi kansalle; sen tähden hän johdatti monia kansasta tekemään hänen pahojen tekojensa mukaisesti.

27:9 Ja hänestä tuli suuri este Jumalan kirkon menestykselle; ja hän varasti kansan sydämet, aiheutti paljon erimielisyyttä kansan keskuudessa ja antoi Jumalan viholliselle tilaisuuden käyttää valtaansa heihin.

27:10 Ja nyt tapahtui, että hänen kulkiessaan ympäriinsä hävittämässä Jumalan kirkkoa -- sillä hän kulki Moosian poikien kanssa salaa ympäriinsä yrittäen hävittää kirkon ja johtaa harhaan Herran kansaa, vastoin Jumalan ja myös kuninkaan käskyjä --

27:11 ja kuten sanoin teille, kun he kulkivat ympäriinsä kapinoiden Jumalaa vastaan, katso, Herran enkeli ilmestyi heille; ja hän laskeutui ikään kuin pilven sisässä; ja hän puhui ikään kuin ukkosen äänellä, mikä järjestytti maata, jolla he seisoivat;

27:12 ja niin suuri oli heidän hämmästyksensä, että he kaatuivat maahan eivätkä ymmärtäneet niitä sanoja, joita hän puhui heille.

27:13 Mutta hän huusi jälleen, sanoen: Alma, nouse ja astu esiin, sillä miksi sinä vainoat Jumalan kirkkoa? Sillä Herra on sanonut: Tämä on minun kirkkoni, ja minä vahvistan sen, eikä sitä kukista mikään muu kuin kansani rikkomukset.

27:14 Ja vielä enkeli sanoi: Katso, Herra on kuullut kansansa rukoukset ja myös palvelijansa Alman -- joka on isäsi -- rukoukset; sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdatettaisiin tuntemaan totuus; sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa rukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti.

27:15 Ja nyt, katso, voitko sinä kiistää Jumalan voiman? Sillä katso, eikö minun ääneni järjestytti maata? Ja etkö myös näe minut edessäsi? Ja minut on lähetetty Jumalan luota.

27:16 Nyt minä sanon sinulle: Mene, ja muista isiesi vankeutta Helamin maassa ja Nefin maassa; ja muista, kuinka suuria hän on tehnyt heidän hyväkseen; sillä he olivat orjuudessa, ja hän on vapauttanut heidät. Ja nyt minä sanon sinulle, Alma: Kulje tietäsi, äläkä enää pyri hävittämään kirkkoa, jotta heidän rukouksiinsa vastattaisiin, äläkä tee sitä, vaikka itse haluaisitkin tulla hylätyksi.

27:17 Ja nyt tapahtui, että nämä olivat viimeiset sanat, jotka enkeli puhui Almalle, ja hän lähti.

27:18 Ja nyt Alma ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kaatuivat jälleen maahan, sillä suuri oli heidän hämmästyksensä; sillä he olivat omin silmin nähneet Herran enkelin, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, joka järjestytti maata; ja he tiesivät, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut järjestyttää maata ja saada sitä vapisemaan, ikään kuin se halkeaisi.

27:19 Ja nyt Alman hämmästyksensä oli niin suuri, että hän tuli mykäksi, niin ettei hän voinut avata suutansa; niin, ja hän tuli heikoksi, jopa niin ettei hän voinut enää liikuttaa käsiään; sen tähden ne, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat hänet ja kantoivat häntä avuttomana, kunnes hänet laskettiin isänsä eteen.

27:20 Ja he kertoivat hänen isälleen kaiken, mitä heille oli tapahtunut; ja hänen isänsä riemuitsi, sillä hän tiesi sen tapahtuneen Jumalan voimasta.

27:21 Ja hän käski väkijoukon kokoontua yhteen katsomaan, mitä Herra oli tehnyt hänen pojalleen ja myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.

27:22 Ja hän käski pappien kokoontua yhteen; ja he alkoivat paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, että hän aukaisisi Alman suun, jotta hän voisi puhua, ja myös että hänen jäsenensä saisivat voimansa -- jotta kansan silmät avautuisivat näkemään ja tuntemaan Jumalan hyvyden ja kirkkauden.

27:23 Ja tapahtui heidän paastottuaan ja rukoiltuaan kahden päivän ja kahden yön ajan, että Alman jäsenet saivat voimansa, ja hän nousi ja alkoi puhua heille pyytäen heitä olemaan turvallisella mielellä.

27:24 Sillä, hän sanoi, minä olen tehnyt parannuksen synneistäni, ja Herra on minut lunastanut; katso, minä olen Hengestä syntynyt.

27:25 Ja Herra sanoi minulle: Älä ihmettele, että koko ihmissuvun, eli miesten ja naisten, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen, täytyy syntyä uudesti, eli syntyä Jumalasta, muuttua lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan ja tulla Jumalan lunastamiksi, tullen hänen pojikseen ja tyttärinnsä.

27:26 Ja niin heistä tulee uusia luotuja; ja elleivät he tee tätä, he eivät mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

27:27 Minä sanon teille: Ellei näin tapahdu, heidät täytyy hylätä; ja tämän minä tiedän, koska olin joutumaisillani hylätyksi.

27:28 Kuitenkin kärsittyäni paljon ahdistusta ja tehtyäni parannusta lähes kuolemaan asti Herra on armossaan nähnyt hyväksi temmata minut pois ikuisesta palamisesta, ja minä olen syntynyt Jumalasta.

27:29 Minun sieluni on lunastettu katkeruuden sapesta ja pahuuden kahleista. Minä olin pimeimmässä kuilussa, mutta nyt minä näen Jumalan ihmeellisen valon. Minun sieluni on kidutti iankaikkinen piina, mutta minut on temmattu pois, eikä sieluni enää tunne tuskaa.

27:30 Minä hylkäsin Lunastajani ja kielsin sen, mistä isämme ovat puhuneet; mutta nyt, jotta voitaisiin ennalta nähdä, että hän on tuleva ja että hän muistaa jokaisen luomansa luodun, hän ilmoittaa itsensä kaikille.

27:31 Niin, jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava hänen edessään. Aivan niin, viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset joutuvat hänen tuomittavikseen, silloin he tunnustavat, että hän on Jumala; silloin ne, jotka elävät maailmassa ilman Jumalaa, tunnustavat, että ikuisen rangaistuksen tuomio on heille oikeudenmukainen; ja he värisevät ja vapisevat ja he vetäytyvät pois hänen kaikkitutkivan silmänsä katseen alla.

27:32 Ja nyt tapahtui, että Alma alkoi tästä lähtien opettaa kansaa, ja samoin ne, jotka olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ilmestyi heille; ja he kulkivat ympäriinsä kautta koko maan julistaen kaikille ihmisille sitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet, ja saarnaten Jumalan sanaa suurella ahdistuksessa, sillä ne, jotka eivät uskoneet, vainosivat heitä suuresti, ja monet heistä löivät heitä.

27:33 Mutta kaikesta tästä huolimatta he antoivat kirkolle paljon lohtua, vahvistivat sen jäsenten uskoa ja kehottivat heitä pitkämielisesti ja paljon työtä tehden pitämään Jumalan käskyt.

27:34 Ja neljä heistä oli Moosian poikia; ja heidän nimensä olivat Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni; nämä olivat Moosian poikien nimet.

27:35 Ja he kulkivat kautta koko Sarahemlan maan ja kaikkien ihmisten keskuudessa, jotka olivat kuningas Moosian vallan alla, pyrkien innokkaasti hyvittämään kaiken sen vahingon, mitä he olivat tehneet kirkolle, tunnustaen kaikki syntinsä ja julistaen kaikkea sitä, mitä he olivat nähneet, ja selittäen profetioita ja kirjoituksia kaikille, jotka halusivat kuulla niitä.

27:36 Ja näin he olivat välineinä Jumalan käsissä saattamalla monia tuntemaan totuuden, eli tuntemaan Lunastajansa.

27:37 Ja kuinka siunattuja he ovatkaan! Sillä he julistivat rauhaa; he julistivat hyvää ilosanomaa; ja he julistivat kansalle, että Herra hallitsee.

28:1 Nyt tapahtui, että kun Moosian pojat olivat tehneet kaiken tämän, he ottivat pienen joukon mukaansa ja palasivat isänsä, kuninkaan, luo ja pyysivät häneltä, että hän sallisi heidän mennä näiden valitsemiensa kanssa ylös Nefin maahan saarnatakseen sitä, mitä olivat kuulleet, ja julistaakseen Jumalan sanaa veljilleen lamanilaisille -- {Noin 92 eKr.}

28:2 voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja saada heidät vakuuttuneiksi isiensä pahuudesta, ja voidakseen kenties parantaa heidät heidän vihastaan nefiläisiä kohtaan, jotta heidätkin voitaisiin saattaa riemuitsemaan Herrassa Jumalassaan, jotta heistä voisi tulla ystävällisiä toisilleen ja jotta ei enää olisi kiistoja koko siinä maassa, jonka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille.

28:3 Nyt he halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, sillä he eivät voineet kestää sitä, että yksikään ihmissielu hukkuisi; niin, jopa ajatuksetkin siitä, että yksikin sielu joutuisi kestäämään loputonta piinaa, värityttivät ja vavisuttivat heitä.

28:4 Ja näin Herran Henki vaikutti heihin, sillä he olivat synnintekijöistä kaikkein viheliäisimpiä. Ja Herra näki hyväksi äärettömässä arnessaan säästää heidät; kuitenkin he kärsivät paljon sielun piinaa pahojen tekojensa tähden, kärsivät paljon ja pelkäsivät, että heidät hylättäisiin iäksi.

28:5 Ja tapahtui, että he pyysivät isältään monta päivää, että he saisivat mennä ylös Nefin maahan.

28:6 Ja kuningas Moosia meni ja kysyi Herralta, pitäisikö hänen antaa poikiensa mennä ylös lamanilaisten keskuuteen saarnaamaan sanaa.

28:7 Ja Herra sanoi Moosialle: Anna heidän mennä ylös, sillä monet tulevat uskomaan heidän sanoihinsa, ja he saavat iankaikkisen elämän; ja minä pelastan sinun poikasi lamanilaisten käsistä.

28:8 Ja tapahtui, että Moosia salli heidän mennä ja tehdä, niin kuin he olivat pyytäneet.

28:9 Ja he lähtivät matkaan erämaahan mennäkseen ylös saarnaamaan sanaa lamanilaisten keskuuteen; ja minä kerron heidän tekemisistään tämän jälkeksi.

28:10 Nyt kuningas Moosialla ei ollut ketään, kenelle hän olisi antanut kuninkuuden, sillä kukaan hänen poijistaan ei halunnut ottaa kuninkuutta vastaan.

28:11 Sen tähden hän otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin sekä Nefin levyihin, ja kaikki ne esineet, joita hän oli pitänyt ja varjellut Jumalan käskyjen mukaisesti, käännettyään ja kirjoituttuaan aikakirjat, jotka olivat Limhin kansan löytämässä kultalevyissä, jotka Limhin käsi oli hänelle antanut;

28:12 ja tämän hän teki kansansa suuren innon tähden, sillä se oli määrättömän halukas saamaan tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat tuhoutuneet.

28:13 Ja nyt hän käänsi ne niiden kahden kiven avulla, jotka oli kiinnitetty sankojen kahteen kehykseen.

28:14 Nyt nämä esineet ovat olleet valmistettuina alusta asti ja ovat periytyneet polvesta polveen kielten kääntämistä varten;

28:15 ja Herran käsi on pitänyt ja varjellut niitä paljastaakseen kansansa pahat teot ja iljetykset jokaiselle luodulle, joka pitäisi maata hallussaan;

28:16 ja jokaista, jolla nämä esineet ovat, kutsutaan näkijäksi muinaisten aikojen tapaan.

28:17 Nyt, kun Moosia oli saanut nämä aikakirjat käännettyiksi, katso, ne kertoivat kansasta, joka oli tuhoutunut, siitä ajasta, jolloin se tuhoutui, taaksepäin aina suuren tornin rakentamiseen asti, silloin kun

Herra sekoitti ihmisten kielen ja heidät hajotettiin laajalle kaikkialla maan päällä, niin, ja vielä siitakin ajasta taaksepäin Aadamin luomiseen asti.

28:18 Nyt tämä kertomus sai Moosian kansan suremaan tavattomasti, niin, heidät täytti murhe; mutta he saivat siitä paljon tietoa, mistä he riemuitsivat.

28:19 Ja tämä kertomus kirjoitetaan myöhemmin; sillä katso, on hyväksi, että kaikki ihmiset saavat tietää sen, mitä tässä kertomuksessa on kirjoitettu.

28:20 Ja nyt, kuten sanoin teille, että kun kuningas Moosia oli tehnyt tämän, hän otti pronssilevyt ja kaikki esineet, joita hän oli säilyttänyt, ja uskoi ne Alman haltuun, joka oli Alman poika -- eli kaikki aikakirjat sekä kääntäjät -- ja uskoi ne hänen haltuunsa ja käski hänen pitää ja varjella niitä sekä pitää aikakirjaa kansasta ja jättää ne perintönä sukupolvesta toiseen, samoin kuin ne olivat periytyneet siitä ajasta asti, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa.

LUKU 29

(Noin 92-91 eKr.)

29:1 Nyt, kun Moosia oli tehnyt tämän, hän lähetti sanan kautta koko maan, kaiken kansan keskuuteen, haluten tietää sen tahdon siitä, kenen pitäisi olla sen kuningas.

29:2 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Me haluamme poikasi Aaronin olevan meidän kuninkaamme ja hallitsijamme.

29:3 Nyt Aaron oli mennyt ylös Nefin maahan; sen tähden kuningas ei voinut antaa kuninkuutta hänelle, eikä Aaron tahtonutkaan ottaa kuninkuutta itselleen; eikä kukaan Moosian pojista ollut halukas ottamaan kuninkuutta itselleen.

29:4 Sen tähden kuningas Moosia lähetti jälleen sanan kansan keskuuteen, niin, nimittäin kirjoitetun sanan hän lähetti kansan keskuuteen. Ja nämä olivat ne sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

29:5 Katso, oi sinä minun kansani, eli minun veljeni, sillä sellaisina minä teitä pidän, minä tahdon teidän harkitsevan sitä asiaa, jota teitä on pyydetty harkitsemaan -- sillä te haluatte saada kuninkaan.

29:6 Nyt minä ilmoitan teille, että se, jolle kuninkuus oikeutetusti kuuluu, on kieltäytynyt eikä ota kuninkuutta itselleen.

29:7 Ja nyt, jos toinen nimitettäisiin hänen sijaansa, katso, minä pelkään, että teidän keskuudessanne syntyisi kiistoja. Ja kukaties poikani, jolle kuninkuus kuuluu, vihastuisi ja vetäisi osan tätä kansaa mukaansa, mikä aiheuttaisi sotia ja kiistoja teidän keskuudessanne, ja mistä seuraisi paljon verenvuodatusta ja Herran tien vääristelyä, niin, ja monien ihmisielujen tuhoutuminen.

29:8 Nyt minä sanon teille: Olkaamme viisaita ja harkitkaamme näitä asioita, sillä meillä ei ole oikeutta tuhota poikaani, eikä meillä olisi oikeutta tuhota ketään muutakaan, jos hänet nimitettäisiin hänen sijaansa.

29:9 Ja jos poikani kääntyisi takaisin ylpeyteensä ja turhuuksiinsa, hän peruisi sen, mitä hän oli sanonut, ja vaatisi oikeuttansa kuninkuuteen, mikä saisi hänet ja myös tämän kansan tekemään paljon syntiä.

29:10 Ja olkaamme nyt viisaita ja katsokaamme eteenpäin näitä asioita ja tehkäämme sellaista, mikä varmistaa tämän kansan rauhan.

29:11 Sen tähden minä olen teidän kuninkaanne lopun elinaikani, mutta nimittäkäämme kuitenkin tuomareita tuomitsemaan tätä kansaa lakimme mukaisesti; ja me järjestämme uudelleen tämän kansan

asiat, sillä me nimitämme viisaita miehiä tuomareiksi, jotka tuomitsevat tätä kansaa Jumalan käskyjen mukaisesti.

29:12 Nyt on parempi, että ihmisen tuomitsisi Jumala eikä ihminen, sillä Jumalan tuomiot ovat aina oikeudenmukaisia, mutta ihmisen tuomiot eivät aina ole oikeudenmukaisia.

29:13 Ja nyt, jos olisi mahdollista, että te saisitte kuninkaiksenne vanhurskaita miehiä, jotka pitäisivät voimassa Jumalan lait ja tuomitsisivat tätä kansaa hänen käskyjensä mukaisesti, niin, jos te voisitte saada kuninkaiksenne miehiä, jotka tekisivät, niin kuin isäni Benjamin teki tälle kansalle -- minä sanon teille, että jos näin aina voisi olla, silloin olisi hyväksi, että teillä olisi aina kuninkaita hallitsemassa teitä.

29:14 Ja minä itsekkin olen ponnistellut kaikin voimin ja kyvyin, jotka minulla on ollut, opettaakseni teille Jumalan käskyjä ja vakiinnuttaakseni rauhan kautta maan, niin ettei olisi sotia eikä kiistoja, ei varastelua eikä rosvousta, ei murhia eikä minkäänlaista pahuutta;

29:15 ja jokaista, joka on tehnyt paha, minä olen rangaissut hänen tekemänsä rikoksen mukaisesti, sen lain mukaisesti, jonka isämme ovat meille antaneet.

29:16 Nyt minä sanon teille, että koska kaikki ihmiset eivät ole oikeamielisiä, ei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas tai kuninkaita hallitsemassa teitä.

29:17 Sillä katso, kuinka paljon pahuutta yksi jumalaton kuningas teettää, niin, ja kuinka suurta tuhoa!

29:18 Niin, muistakaa kuningas Nooa, hänen jumalattomuuttaan ja hänen iljetyksiään, sekä hänen kansansa jumalattomuutta ja iljetyksiä. Katsokaa, kuinka suuri tuho heitä kohtasi; ja pahojen tekojensa tähden heidät myös saatettiin orjuuteen.

29:19 Ja ellei olisi heidän kaikkietävän Luojansa väliintuloa, ja tämä heidän vilpittömän parannuksensa vuoksi, heidän olisi väistämättä täytynyt jäädä orjuuteen tähän asti.

29:20 Mutta katso, hän vapautti heidät, koska he nöyryivät hänen edessään; ja koska he huusivat voimallisesti hänen puoleensa, hän vapautti heidät orjuudesta; ja näin Herra toimii voimallaan kaikissa tapauksissa ihmislasten keskuudessa, ojentaen armon käsivarren niitä kohti, jotka panevat turvansa häneen.

29:21 Ja katso, nyt minä sanon teille, että te ette voi syöstä valtaistuimelta paha kuningasta muuten kuin monien kiistojen ja paljon verenvuodatuksen kautta.

29:22 Sillä katso, hänellä on jumalattomia ystäviä, ja hän pitää henkivartijansa ympärillään; ja hän repii niiden lait, jotka ovat hallinneet vanhurskaasti ennen häntä; ja hän polkee jalkoihinsa Jumalan käskyt;

29:23 ja hän säättää lakeja ja lähettää niitä kansansa keskuuteen, nimittäin oman jumalattomuutensa mukaisia lakeja, ja hän käskee hävittää jokaisen, joka ei tottele hänen lakejaan; ja hän lähettää sotajoukkonsa sotimaan jokaista vastaan, joka kapinoo häntä vastaan, ja jos hän voi, hän tuhoaa heidät; ja näin väärämielinen kuningas vääristelee kaiken vanhurskauden tiet.

29:24 Ja nyt, katso, minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että sellaiset iljetykset tulisivat teidän osaksenne.

29:25 Valitkaa sen tähden itsellenne tämän kansan äänellä tuomareita, jotta teitä tuomittaisiin niiden lakien mukaisesti, jotka isämme ovat teille antaneet, jotka ovat oikeat ja jotka Herran käsi heille antoi.

29:26 Nyt ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa, mutta on tavallista, että kansan vähäisempi osa haluaa sellaista, mikä ei ole oikein; sen tähden noudattakaa tätä ja tehkää siitä itsellenne laki -- toimittaaksenne asianne kansan äänen mukaan.

29:27 Ja jos tulee aika, jolloin kansan ääni valitsee pahuuden, silloin Jumalan tuomioiden on aika kohdata teitä; niin, silloin hän rankaisee teitä suurella tuholla, niin kuin hän on tähänkin asti rangaissut tätä maata.

29:28 Ja nyt, jos teillä on tuomareita, eivätkä he tuomitse teitä sen lain mukaisesti, joka on annettu, te voitte saattaa heidät ylemmän tuomarin tuomittaviksi.

29:29 Jos ylemmät tuomarinne eivät tuomitse vanhurskaita tuomioita, käskekää pienen joukon alempia tuomareitanne kokoontua yhteen, ja heidän tulee tuomita ylemmät tuomarinne kansan äänen mukaisesti.

29:30 Ja minä käsken teidän tehdä tämän Herran pelossa; ja minä käsken teidän tehdä tämän ja olla ilman kuningasta, niin että jos nämä ihmiset tekevät syntejä ja pahoja tekoja, ne tulevat vastattaviksi heidän itsensä päälle.

29:31 Sillä katso, minä sanon teille: Monien ihmisten synnit ovat johtuneet heidän kuninkaidensa pahoista teoista; sen tähden heidän pahat tekonsa ovat vastattavina heidän kuninkaidensa päällä.

29:32 Ja nyt minä toivon, ettei tätä eriarvoisuutta enää olisi tässä maassa, etenkin tämän minun kansani keskuudessa, vaan minä toivon, että tämä maa olisi vapauden maa ja jokainen voisi yhtäläisesti nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan, niin kauan kuin Herra näkee hyväksi, että me saamme elää ja periä maan, niin, aina niin kauan kuin kukaan jälkeläisistämme on jäljellä maassa.

29:33 Ja paljon muutakin kuningas Moosia kirjoitti heille ilmaisten heille kaikki vanhurskaan kuninkaan koettelemukset ja huolet, niin, kaiken sielun vaivannäön kansansa tähden ja myös kaikki kansan nurinat kuninkaalleen; ja hän selitti sen kaiken sille.

29:34 Ja hän sanoi sille, että näin ei saisi olla, vaan että kuorman tulisi olla koko kansan kannettavana, niin että jokainen kantaisi oman osansa.

29:35 Ja hän ilmaisi sille myös kaikki ne haitat, joiden alaisina se kamppailisi, jos sillä olisi väärämielinen kuningas hallitsemassa;

29:36 eli kaikki hänen pahat tekonsa ja iljetyksensä ja kaikki sodat ja kiistat ja verenvuodatuksen ja varastelun ja rosvouksen ja haureuden harjoittamisen ja kaikenlaiset pahat teot, joita ei voi luetella -- sanoen sille, että tällaista ei saisi olla, että se on selvästi vastoin Jumalan käskyjä.

29:37 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas Moosia oli lähettänyt tämän kansan keskuuteen, se tuli vakuuttuneeksi hänen sanojensa totuudesta.

29:38 Sen tähden se lakkasi haluamasta kuningasta ja alkoi tavattoman innokkaasti toivoa, että jokaisella olisi yhtäläiset mahdollisuudet kautta koko maan; niin, ja jokainen ilmaisi haluavansa vastata omista synneistään.

29:39 Sen tähden tapahtui, että he kokoontuivat yhteen joukoittain kautta maan antamaan äänensä siitä, ketkä olisivat heidän tuomareitaan, jotka tuomitsisivat heitä sen lain mukaisesti, joka heille oli annettu; ja he olivat tavattoman riemuissaan siitä vapaudesta, joka heille oli suotu.

29:40 Ja heidän rakkautensa Moosiaa kohtaan lujittui; niin, he arvostivat häntä enemmän kuin ketään muuta ihmistä, sillä he eivät pitäneet häntä tyrannina, joka tavoitteli etua, eli sitä voittoa, joka turmelee sielun; sillä hän ei ollut vaatinut heiltä rikkauksia, eikä hän nauttinut verenvuodatuksesta, vaan hän oli vakiinnuttanut rauhan maassa, ja hän oli suonut kansansa vapautua kaikenlaisesta orjuudesta; sen tähden se arvosti häntä, niin, tavattomasti, määrättömästi.

29:41 Ja tapahtui, että he nimittivät tuomareita hallitsemaan heitä eli tuomitsemaan heitä lain mukaisesti; ja tämän he tekivät kautta koko maan.

29:42 Ja tapahtui, että Alma nimitettiin ensimmäiseksi ylituomariksi, ja hän oli myös ylipappi, koska hänen isänsä oli antanut sen viran hänelle ja antanut hänen vastuulleen kaikki kirkon asiat.

29:43 Ja nyt tapahtui, että Alma vaelsi Herran teitä ja piti hänen käskynsä ja tuomitsi vanhurskaita tuomioita; ja jatkuva rauha vallitsi kautta maan.

29:44 Ja näin alkoi tuomarien hallituskausi kautta koko Sarahemlan maan, kaiken sen kansan keskuudessa, jota kutsuttiin nefiläisiksi; ja Alma oli ensimmäinen ja ylituomari.

29:45 Ja nyt tapahtui, että hänen isänsä kuoli ollessaan kahdeksankymmentäkaksi vuotta vanha; ja hän oli elänyt täyttääkseen Jumalan käskyt.

29:46 Ja tapahtui, että Moosiakin kuoli hallitus kautensa kolmantenkymmenentenäkolmantena vuonna ollessaan kuusikymmentäkolme vuotta vanha, kaikkiaan viidensadanyhdeksän vuoden kuluttua siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa.

29:47 Ja näin päättyi Nefin kansan kuninkaiden hallituskausi; ja näin päättyivät Alman, heidän kirkkonsa perustajan, elinpäivät.

ALMAN POJAN
ALMAN KIRJA

(91 - 52 eKr.)

Alman kertomus, hänen, joka oli Alman poika, Nefin kansan ensimmäinen ylituomari sekä kirkon ylipappi. Kertomus tuomarien hallituskaudesta ja sodista ja kiistoista kansan keskuudessa. Ja myös kertomus nefiläisten ja lamanilaisten välisestä sodasta ensimmäisen ylituomarin Alman aikakirjan mukaisesti.

LUKU 1

(Noin 91-87 eKr.)

1:1 Nyt tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden ensimmäisenä vuonna, tästä ajasta alkaen, kuningas Moosian mentyä kaiken maan tietä, hänen taisteltuaan hyvän taistelun vaeltaen oikeamielisesti Jumalan edessä, jättämättä ketään hallitsemaan jälkeensä -- kuitenkin hän oli säättänyt lakeja, ja ne olivat kansan hyväksymiä; sen tähden sen velvollisuutena oli pysyä niissä laeissa, jotka hän oli laatinut.

1:2 Ja tapahtui, että Alman ensimmäisenä hallitusvuotena tuomarinistuimella hänen eteensä tuotiin tuomittavaksi mies, joka oli iso ja kuulu paljosta voimastaan.

1:3 Ja hän oli kulkenut ympäriinsä kansan keskuudessa saarnaten sille sitä, mitä hän kutsui Jumalan sanaksi, vastustaen kirkkoa, julistaen kansalle, että jokaisesta papista ja opettajasta pitäisi tulla suosittu; eikä heidän pitäisi tehdä työtä omin käsin, vaan kansan pitäisi elättää heidät.

1:4 Ja hän myös todisti kansalle, että koko ihmissuku pelastuu viimeisenä päivänä ja ettei sen tarvinnut pelätä eikä vapista, vaan se voisi nostaa päänsä ja riemuita, sillä Herra oli luonut kaikki ihmiset ja oli myös lunastanut kaikki ihmiset; ja lopulta kaikilla ihmisillä on iankaikkinen elämä.

1:5 Ja tapahtui, että hän opetti näitä asioita niin paljon, että monet uskoivat hänen sanoihinsa, jopa niin monet, että he alkoivat elättää häntä ja antaa hänelle rahaa.

1:6 Ja hän alkoi ylpistyä sydämensä kopeudessa ja käyttää hyvin kalliita vaatteita, niin, ja alkoi jopa perustaa kirkkoa saarnaamisensa mukaisesti.

1:7 Ja tapahtui hänen ollessaan menossa saarnaamaan niille, jotka uskoivat hänen sanaansa, että hän tapasi miehen, joka kuului Jumalan kirkkoon, niin, nimittäin yhden heidän opettajistaan; ja hän alkoi kiistellä ankarasti hänen kanssaan voidakseen eksyttää kirkon väen; mutta mies piti puolensa häntä vastaan ojentaen häntä Jumalan sanoilla.

1:8 Nyt miehen nimi oli Gideon, ja juuri hän oli välineenä Jumalan käsissä Limhin kansan vapauttamisessa orjuudesta.

1:9 Nyt, koska Gideon piti puolensa häntä vastaan Jumalan sanoilla, hän vihastui Gideonin ja veti esiin miekkansa ja alkoi lyödä häntä. Nyt, koska monet vuodet painoivat Gideonia, hän ei sen tähden pystynyt pitämään puoliaan hänen iskujaan vastaan; sen tähden hän sai miekasta surmansa.

1:10 Ja kirkon väki otti kiinni miehen, joka hänet surmasi, ja toi hänet Alman eteen tuomittavaksi niiden rikosten mukaan, joita hän oli tehnyt.

1:11 Ja tapahtui, että hän seisoi Alman edessä ja ajoi asiaansa hyvin rohkeasti.

1:12 Mutta Alma sanoi hänelle: Katso, tämä on ensimmäinen kerta, kun pappisvalta on tuotu tämän kansan keskuuteen. Ja katso, sinä et ole syyllistynyt ainoastaan pappisvaltaan, vaan olet yrittänyt toteuttaa sen väkivalloin miekalla; ja jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi.

1:13 Ja sinä olet vuodattanut vanhurskaan miehen veren, niin, miehen, joka on tehnyt paljon hyvää tämän kansan keskuudessa; ja jos me säästäisimme sinut, hänen verensä tulisi kostoksi meidän päällemme.

1:14 Sen tähden sinut tuomitaan kuolemaan sen lain mukaisesti, jonka Moosia, viimeinen kuninkaamme, on meille antanut; ja tämä kansa on sen hyväksynyt; sen tähden tämän kansan on pysyttävä laissa.

1:15 Ja tapahtui, että he tarttuivat häneen -- ja hänen nimensä oli Nehor -- ja he veivät hänet Mantin kukkulan laelle, ja siellä hänet pakotettiin, tai pikemminkin hän tunnusti, taivaiden ja maan välillä, että se, mitä hän oli opettanut kansalle, oli vastoin Jumalan sanaa; ja siellä hän kärsi häpeällisen kuoleman.

1:16 Tämä ei kuitenkaan tehnyt loppua pappisvallan leviämisestä kaikkialla maassa, sillä oli monia, jotka rakastivat maailman turhuutta, ja he kulkivat saarnaten vääriä oppeja; ja tämän he tekivät rikkauksien ja kunnian tähden.

1:17 Kuitenkaan he eivät uskaltaneet lain pelosta valehdella, jos se tulisi tietoon, sillä valehtelijoita rangaistiin; sen tähden he väittivät saarnaavansa uskonsa mukaisesti, eikä nyt lailla voinut olla mitään valtaa kehenkään ihmiseen hänen uskonsa tähden.

1:18 Eivätkä he uskaltaneet varastaa lain pelosta, sillä sellaisia rangaistiin; eivätkä he uskaltaneet ryöstää eivätkä murhata, sillä murhaajaa rangaistiin kuolemalla.

1:19 Mutta tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut Jumalan kirkkoon, alkoi vainota niitä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon ja olivat ottaneet Kristuksen nimen päällensä.

1:20 Niin, he vainosivat heitä ja ahdistivat heitä kaikenlaisilla sanoilla, ja tämä heidän nöyryytensä tähden, koska he eivät olleet ylpeitä omissa silmissään ja koska he julistivat Jumalan sanaa toisilleen ilmaiseksi ja maksutta.

1:21 Nyt kirkon väen keskuudessa oli ankara laki, ettei kenenkään kirkkoon kuuluvan pitänyt nousta vainoamaan niitä, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, ja ettei heidän omassa keskuudessaan pitänyt olla vainoa.

1:22 Kuitenkin heidän joukossaan oli monia, jotka alkoivat olla ylpeitä ja alkoivat kiistellä kiivaasti vastustajiensa kanssa, jopa tappeluksi asti, eli he löivät toisiaan nyrkeillään.

1:23 Nyt tämä tapahtui Alman hallituskauden toisena vuonna, ja se aiheutti kirkolle paljon ahdistusta, eli se aiheutti kirkolle paljon koettelemuksia. {Noin 90 eKr.}

1:24 Sillä monien sydän paatui, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, niin ettei heitä enää muistettu Jumalan kansan keskuudessa. Ja monet myös itse vetäytyivät pois heidän joukostaan.

1:25 Nyt tämä oli suuri koettelemus niille, jotka pysyivät lujina uskossa; kuitenkin he olivat lujia ja järkkymättömiä Jumalan käskyjen pitämisessä, ja he kestivät kärsivällisesti sen vainon, jota heidän päällensä kasattiin.

1:26 Ja kun papit jättivät työnsä julistaakseen Jumalan sanaa kansalle, jätti kansakin työnsä kuullakseen Jumalan sanaa. Ja kun pappi oli julistanut heille Jumalan sanaa, he kaikki palasivat tunnollisesti takaisin töihinsä; eikä pappi pitänyt itseään kuulijoitansa ylempiarvoisena, sillä saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia, ja he kaikki tekivät työtä, kukin voimiensa mukaisesti.

1:27 Ja he antoivat omaisuudestaan, kukin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, köyhille ja tarvitseville ja sairaille ja ahdistetuille, eivätkä he käyttäneet kalliita vaatteita, mutta he olivat silti siistejä ja viehättäviä.

1:28 Ja näin he järjestivät kirkon asiat; ja niin heillä alkoi jälleen olla jatkuva rauha kaikista vainoistaan huolimatta.

1:29 Ja nyt, kirkon vakauden tähden he alkoivat olla tavattoman rikkaita, ja heillä oli runsaasti kaikkea, mitä he tarvitsivat -- runsaasti katraita ja laumoja ja kaikenlaisia syöttiläitä, ja myös runsaasti viljaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia, ja runsaasti silkkiä ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaista hyvää yksinkertaista kangasta.

1:30 Ja niinpä he suotuisissa oloissaan eivät lähettäneet pois ketään, joka oli alaston tai joka oli nälkäinen tai joka oli janoinen tai joka oli sairas tai joka ei ollut ravittu; eivätkä he kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin; sen tähden he olivat anteliaita kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, kuuluivatpa he kirkkoon tai eivät, eivätkä he katsoneet henkilöön vaan siihen, kuka oli tarvitseva.

1:31 Ja näin he menestyivät ja tulivat paljon vauraammiksi kuin ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa.

1:32 Sillä ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa, antautuivat taikuuteen ja epäjumalien palvontaan tai joutilaisuuteen ja joutaviin puheisiin ja kateuteen ja riitelystä; he käyttivät kalliita vaatteita; he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa; he vainosivat, valehtelivat, varastivat, ryöstivät, harjoittivat haureutta ja murhasivat ja tekivät kaikenlaista jumalattomuutta; kuitenkin laki pantiin täytäntöön kaikkien niiden kohdalla, jotka sitä rikkoivat, mikäli se oli mahdollista.

1:33 Ja tapahtui, että kun lakia näin toteutettiin heihin, kunkin joutuessa kärsimään sen mukaisesti, mitä oli tehnyt, he rauhoittuivat eivätkä uskaltaneet tehdä mitään jumalattomuutta, jos se tulisi tietoon; sen tähden Nefin kansan keskuudessa oli paljon rauhaa tuomarien hallituskauden viidenteen vuoteen asti.

LUKU 2 (Noin 87 eKr.)

2:1 Ja tapahtui heidän hallitus kautensa viidennen vuoden alussa, että kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa, sillä eräs mies, jonka nimi oli Amlisi, joka oli hyvin viekas mies eli viisas mies, mitä maailman viisauteen tulee, joka oli samaa joukkoa kuin se lain mukaan teloitettu mies, joka surmasi Gideonin miekalla -- {87 eKr.}

2:2 nyt tämä Amlisi oli viekkaudellaan vetänyt paljon ihmisiä mukaansa, jopa niin paljon, että he alkoivat olla hyvin mahtavia, ja he alkoivat yrittää asettaa Amlisia kansan kuninkaaksi.

2:3 Nyt tämä huolestutti kirkon väkeä ja myös kaikkia niitä, jotka eivät olleet taipuneet Amlisin vakuutteluihin, sillä he tiesivät, että heidän lakinsa mukaan tällaiset asiat oli vahvistettava kansan äänellä.

2:4 Sen tähden, jos Amlisin olisi mahdollista saada kansan ääni puolelleen, hän jumalattomana miehenä riistäisi heiltä heidän oikeutensa ja kirkon vapaudet, sillä hänen tarkoituksenaan oli tuhota Jumalan kirkko.

2:5 Ja tapahtui, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan, kukin mielipiteensä mukaisesti, olipa se Amlisin puolesta tai häntä vastaan, eri ryhmiksi, joilla oli paljon väittelyä ja hämmästyttäviä kiistoja keskenään.

2:6 Ja niin he kokoontuivat yhteen antamaan äänensä asiasta; ja se esitettiin tuomareille.

2:7 Ja tapahtui, että kansan ääni oli Amlisia vastaan, niin ettei hänestä tehty kansan kuningasta.

2:8 Nyt tämä aiheutti suurta iloa niiden sydämessä, jotka olivat häntä vastaan; mutta Amlisi yllytti ne, jotka olivat hänen puolellaan, vihaan niitä vastaan, jotka eivät olleet hänen puolellaan.

2:9 Ja tapahtui, että he kokoontuivat yhteen ja vihkivät Amlisin kuninkaakseen.

2:10 Nyt, kun Amlisista tehtiin heidän kuninkaansa, hän käski heidän tarttua aseisiin veljiään vastaan, ja tämän hän teki voidakseen alistaa heidät valtaansa.

2:11 Nyt Amlisin väki tunnettiin Amlisin nimellä, ja sitä kutsuttiin amlisilaisiksi, ja loppuosaa kutsuttiin nefiläisiksi eli Jumalan kansaksi.

2:12 Ja nyt nefiläisten kansa oli selvillä amlisilaisten aikeesta, ja sen tähden se valmistautui kohtaamaan heidät; eli se aseistautui miekoilla ja sapeleilla ja jousilla ja nuolilla ja kivillä ja lingoilla ja kaikenlaisilla erilaatuisilla sota-aseilla.

2:13 Ja niin se oli valmiina kohtaamaan amlisilaiset heidän tullessaan. Ja sen lukumäärän mukaisesti määrättiin päälliköitä ja ylempiä päälliköitä ja ylimpiä päälliköitä.

2:14 Ja tapahtui, että Amlisi aseisti miehensä kaikenlaisilla erilaatuisilla sota-aseilla, ja hänkin määräsi väellensä esimiehiä ja johtajia johtamaan sitä sotaan veljiänsä vastaan.

2:15 Ja tapahtui, että amlisilaiset tulivat Amnihun kukkulalle, joka oli itään päin Sidonvirrasta, joka virtasi Sarahemlan maan sivuitse, ja siellä he ryhtyivät sotimaan nefiläisiä vastaan.

2:16 Nyt, koska Alma oli Nefin kansan ylituomari ja päämies, hän lähti sen tähden väkensä mukana eli päälliköidensä ja ylimpien päälliköidensä mukana, niin, sotajoukkojensa kärjessä taisteluun amlisilaisia vastaan.

2:17 Ja he alkoivat surmata amlisilaisia kukkulalla Sidonin itäpuolella. Ja amlisilaiset taistelivat nefiläisiä vastaan hyvin voimakkaasti, niin että monia nefiläisiä kaatui amlisilaisten edessä.

2:18 Kuitenkin Herra vahvisti nefiläisten kättä, niin että he surmasivat amlisilaisia suuressa teurastuksessa, niin että he alkoivat paeta heitä.

2:19 Ja tapahtui, että nefiläiset ajoivat amlisilaisia takaa koko sen päivän ja surmasivat heitä paljossa teurastuksessa, niin että amlisilaisista sai surmansa kaksitoistatuhatta viisisataakolmekymmentäkaksi sielua, ja nefiläisistä sai surmansa kuusituhatta viisisataakuusikymmentäkaksi sielua.

2:20 Ja tapahtui, että kun Alma ei enää voinut ajaa amlisilaisia takaa, hän käski väkensä pystyttää telttansa Gideonin laaksoon, laaksoon, joka oli nimetty sen Gideonin mukaan, jonka Nehorin käsi oli surmannut miekalla; ja tähän laaksoon nefiläiset pystyttivät telttansa yöksi.

2:21 Ja Alma lähetti vakoojia seuraamaan amlisilaisten jäännöstä saadakseen tietää heidän suunnitelmistaan ja juonistaan, jotta hän voisi olla varuillaan heitä vastaan voidakseen varjella kansansa tuholta.

2:22 Ja ne, jotka hän oli lähettänyt tarkkailemaan amlisilaisten leiriä, olivat nimeltään Seram ja Amnor ja Manti ja Limher; nämä olivat ne, jotka lähtivät miehineen tarkkailemaan amlisilaisten leiriä.

2:23 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he palasivat hyvin kiireesti nefiläisten leiriin, suuresti hämmästyksissään ja suuren pelon vallassa, ja sanoivat:

2:24 Katso, me seurasimme amlisilaisten sotajoukkoa, ja suureksi hämmästykseksemme me näimme Minonin maassa, Sarahemlan maan yläpuolella, Nefin maan tiellä monilukuisen lamanilaisten sotajoukon; ja katso, amlisilaiset ovat liittyneet heihin.

2:25 Ja he ovat meidän veljiemme kimpussa siinä maassa, ja nämä pakenevat heidän edellään katraineen ja vaimoineen ja lapsineen meidän kaupunkiamme kohti; ja ellemme me pidä kiirettä, he saavat kaupunkimme valtaansa, ja meidän isämme ja vaimomme ja lapsemme saavat surmansa.

2:26 Ja tapahtui, että Nefin väki otti telttansa ja lähti Gideonin laaksosta kohti kaupunkiaan, joka oli Sarahemlan kaupunki.

2:27 Ja katso, kun he olivat ylittämässä Sidonvirtaa, lamanilaiset ja amlisilaiset, joita vaikutti olevan miltei yhtä paljon kuin meren hiekkaa, kävivät heidän kimppuunsa hävittääkseen heidät.

2:28 Kuitenkin Herran käsi oli vahvistanut nefiläisiä, koska he olivat rukoilleet voimallisesti häntä pelastamaan heidät heidän vihollistensa käsistä; sen tähden Herra kuuli heidän huutonsa ja vahvisti heitä, ja lamanilaiset ja amlisilaiset kaatuivat heidän edessään.

2:29 Ja tapahtui, että Alma taisteli miekalla Amlisia vastaan kasvotusten, ja he taistelivat voimallisesti keskenään.

2:30 Ja tapahtui, että Alma, joka oli Jumalan mies, koska häntä kannusti suuri usko, huusi sanoen: Oi Herra, armahda ja säästä henkeni, jotta voisin olla välineenä sinun käsissäsi tämän kansan pelastamiseksi ja varjelemiseksi.

2:31 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän taisteli jälleen Amlisia vastaan; ja hän vahvistui niin, että hän surmasi Amlisin miekalla.

2:32 Ja hän taisteli myös lamanilaisten kuningasta vastaan, mutta lamanilaisten kuningas pakeni perääntyen Alman tieltä ja lähetti henkivartijansa taistelemaan Almaa vastaan.

2:33 Mutta Alma henkivartijoineen taisteli lamanilaisten kuninkaan henkivartijoita vastaan, kunnes oli surmannut tai ajanut heidät takaisin.

2:34 Ja niin hän tyhjensi alueen, tai pikemminkin Sidonvirran länsipuolisen partaan, heittämällä surmattujen lamanilaisten ruumiit Sidonin vesiin, jotta hänen väkensä saisi siten tilaa kulkea ylitse ja taistella lamanilaisia ja amlisilaisia vastaan Sidonvirran länsipuolella.

2:35 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylittäneet Sidonvirran, niin lamanilaiset ja amlisilaiset alkoivat paeta heidän edellään, vaikka heitä oli niin lukuisasti, ettei heitä voinut laskea.

2:36 Ja he pakenivat nefiläisten edellä kohti erämaata, joka oli lännessä ja pohjoisessa, maan rajojen yli; ja nefiläiset ajoivat heitä takaa kaikin voimin ja surmasivat heitä.

2:37 Niin, heitä oltiin joka suunnalla vastassa ja surmattiin ja ajettiin, kunnes he hajaantuivat länteen ja pohjoiseen, kunnes he olivat saapuneet erämaahan, jonka nimi oli Hermounts; ja se oli sitä osaa erämaasta, jonka vitsauksena olivat villit ja saaliinhimoiset pedot.

2:38 Ja tapahtui, että monet kuolivat erämaassa haavoihinsa, ja nuo pedot ja ilman haaskalinnut söivät heidät; ja heidän luunsa on löydetty ja on koottu kasoiksi maan päälle.

LUKU 3

(Noin 87-86 eKr.)

3:1 Ja tapahtui, että nefiläiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa sota-aseista, haudattuaan ne, jotka olivat saaneet surmansa -- nyt surmattujen määrää ei laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden -- saatuaan kuolleensa haudatuiksi he kaikki palasivat maillensa ja taloihinsa ja vaimojensa ja lastensa luo.

3:2 Nyt monet naiset ja lapset olivat saaneet miekasta surmansa, ja myös monet heidän katraistaan ja laumoistaan; ja myös monet heidän viljapelloistaan olivat tuhoutuneet, sillä miesjoukot olivat tallanneet ne maahan.

3:3 Ja nyt, kaikki lamanilaiset ja amlisilaiset, jotka olivat saaneet surmansa Sidonvirran partaalla, heitettiin Sidonin vesiin; ja katso, heidän luunsa ovat meren syvyyksissä, ja niitä on paljon.

3:4 Ja amlisilaiset erottuivat nefiläisistä, sillä he olivat merkinneet itsensä punaisella otsaansa lamanilaisten tapaan; he eivät kuitenkaan olleet ajelleet päätänsä niin kuin lamanilaiset.

3:5 Nyt lamanilaisten pää oli ajeltu; ja he olivat alasti, paitsi että heillä oli nahka vyötettynä kupeilleen sekä varusteensa, jotka oli vyötetty heidän ympärilleen, ja jousensa ja nuolensa ja kivensä ja linkonsa ja niin edelleen.

3:6 Ja lamanilaisten iho oli tumma sen merkin mukaisesti, joka oli pantu heidän isiinsä ja joka oli heille kirous heidän rikkomuksestaan ja kapinoimisestaan veljiään vastaan, joita olivat Nefi, Jaakob ja Joosef ja Sam, jotka olivat vanhurskaita ja pyhiä miehiä.

3:7 Ja heidän veljensä pyrkivät hävittämään heidät; sen tähden heidät kirottiin; ja Herra Jumala pani heihin merkin, eli Lamaniin ja Lemueliin ja myös Ismaelin poikiin ja ismaelilaisiin naisiin.

3:8 Ja tämä tapahtui, jotta heidän jälkeläisensä erottuisivat heidän veljiensä jälkeläisistä, jotta Herra Jumala siten voisi varjella kansansa, ettei se sekoittuisi ja uskoisi väärin perimätietoihin, mikä koituisi sen tuhoksi.

3:9 Ja tapahtui, että jokainen, joka sekoitti siemenensä lamanilaisten siemeneen, tuotti saman kirouksen jälkeläistensä päälle.

3:10 Sen tähden jokaista, joka antoi lamanilaisten eksyttää itsensä, kutsuttiin sillä nimellä, ja häneen pantiin merkki.

3:11 Ja tapahtui, että kaikkia, jotka eivät tahtoneet uskoa lamanilaisten perimätietoon vaan uskoivat niihin aikakirjoihin, jotka oli tuotu Jerusalemin maasta, sekä isiensä perimätietoon, joka oli oikeaa, ja jotka uskoivat Jumalan käskyihin ja pitivät ne, kutsuttiin siitä lähtien nefiläisiksi eli Nefin kansaksi --

3:12 ja juuri he ovat pitäneet totuudenmukaisia aikakirjoja kansastaan sekä lamanilaisten kansasta.

3:13 Nyt palaamme takaisin amlisilaisiin, sillä heihinkin pantiin merkki, eli he panivat itseensä merkin, niin, nimittäin punaisen merkin otsaansa.

3:14 Näin Jumalan sana on toteutunut, sillä nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi Nefille: Katso, lamanilaiset minä olen kironnut, ja minä panen heihin merkin, jotta heidät ja heidän jälkeläisensä erotettaisiin sinusta ja sinun jälkeläisistäsi tästedes ja ikuisesti, elleivät he tee parannusta jumalattomuudestaan ja käänny minun puoleeni, jotta minä voisin armahtaa heitä.

3:15 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka sekoittaa siemenensä sinun veljiisi, niin että hekin olisivat kirottuja.

3:16 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka taistelee sinua ja sinun jälkeläisiäsi vastaan.

3:17 Ja vielä minä sanon, ettei sitä, joka luopuu sinusta, pidä enää kutsua sinun jälkeläiseksesi; ja minä siunaan sinut ja jokaisen, jota kutsutaan sinun jälkeläiseksesi tästedes ja ikuisesti; ja nämä olivat Herran lupaukset Nefille ja hänen jälkeläisilleen.

3:18 Nyt amlisilaiset eivät tiedeneet, että he toteuttivat Jumalan sanat alkaessaan merkitä itseään otsaan; he olivat kuitenkin nousseet avoimeen kapinaan Jumalaa vastaan; sen tähden oli välttämätöntä, että kirous kohtasi heitä.

3:19 Nyt minä tahdon teidän käsittävän, että he itse tuottivat kirouksen päällensä; ja samoin jokainen, joka kirotaan, tuottaa itse oman tuomionsa päällensä.

3:20 Nyt tapahtui, että ei montakaan päivää sen taistelun jälkeen, jonka lamanilaiset ja amlisilaiset taistelivat Sarahemlan maassa, toinen lamanilaisten sotajoukko tuli Nefin kansan kimppuun samassa paikassa, missä ensimmäinen sotajoukko kohtasi amlisilaiset.

3:21 Ja tapahtui, että sotajoukko lähetettiin ajamaan heidät pois maasta.

3:22 Nyt Alma, joka itse oli haavoittunut, ei tällä kertaa mennyt taistelemaan lamanilaisia vastaan,

3:23 mutta hän lähetti monilukuisen sotajoukon heitä vastaan, ja he menivät ja surmasivat monia lamanilaisia ja ajoivat loput heistä maansa rajojen ulkopuolelle.

3:24 Ja sen jälkeen he palasivat takaisin ja alkoivat vakiinnuttaa rauhaa maassa, eivätkä heidän vihollisensa enää vähään aikaan ahdistaneet heitä.

3:25 Nyt kaikki tämä tapahtui, eli kaikki nämä sodat ja kiistat alkoivat ja päättyivät tuomarien hallituskauden viidentenä vuonna. {87 eKr.}

3:26 Ja yhden vuoden aikana tuhansia ja kymmeniätuhansia sieluja lähetettiin iankaikkiseen maailmaan, jotta he saisivat palkkansa tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja, saamaan iankaikkisen onnen tai iankaikkisen kurjuuden sen mukaisesti, mitä henkeä he olivat tahtoneet totella, olipa se hyvä henki tai paha henki.

3:27 Sillä jokainen saa palkkansa siltä, jota hän tahtoo totella, ja tämä profetian hengen sanojen mukaan; tapahtukoon sen tähden totuuden mukaisesti. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden viides vuosi.

LUKU 4

(Noin 86-83 eKr.)

4:1 Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentena vuonna, ettei Sarahemlan maassa ollut kiistoja eikä sotia; {86 eKr.}

4:2 mutta kansa tuns ahdistusta, niin, suurta ahdistusta veljiensä menetyksestä ja myös katraidensa ja laumojensa menettämisestä ja myös viljapeltojensa menettämisestä, jotka lamanilaiset olivat tallanneet jalkoihinsa ja tuhonneet.

4:3 Ja niin suuret olivat heidän ahdinkonsa, että jokaisella sielulla oli syytä surra; ja he uskoivat, että ne olivat Jumalan tuomioita, jotka oli lähetetty heidän päällensä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden; sen tähden he heräsivät muistamaan velvollisuutensa.

4:4 Ja he alkoivat täydellisemmin vahvistaa kirkkoa; niin, ja monia kastettiin Sidonin vesissä ja liitettiin Jumalan kirkkoon; niin, Alman käsi kastoi heidät, Alman, jonka hänen isänsä Alman käsi oli vihkinnyt kirkon kansan ylipapiksi.

4:5 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenä vuonna, että noin kolmetuhatta viisisataa sielua liittyi Jumalan kirkkoon ja kastettiin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäs vuosi; ja koko sen ajan oli jatkuva rauha. {85 eKr.}

4:6 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna, että kirkon väki alkoi käydä ylpeäksi tavattomien rikkauksiensa ja hienojen silkkiensä ja kerrattujen pellaviensa tähden ja monien katraidensa ja laumojensa ja kultansa ja hopeansa ja kaikenlaisten kalleuksiansa tähden, joita he olivat ahkeruudellaan saaneet; ja kaikesta tästä he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa, sillä he alkoivat käyttää hyvin kalliita vaatteita. {84 eKr.}

4:7 Nyt tämä aiheutti paljon ahdistusta Almalle, niin, ja monille niistä ihmisistä, joita Alma oli vihkinyt kirkon opettajiksi ja papeiksi ja vanhimmiksi, niin, monet heistä olivat raskaasti murheissaan sen jumalattomuuden tähden, jota he näkivät alkaneen olla kansansa keskuudessa.

4:8 Sillä he katsoivat ja näkivät suureksi murheekseen, että kirkon väki alkoi ylpistyä silmiensä kopeudessa ja kiinnittää sydämensä rikkauksiin ja maailman turhuuksiin, niin että se alkoi halveksia toisiaan ja se alkoi vainota niitä, jotka eivät uskoneet sen oman tahdon ja mielen mukaisesti.

4:9 Ja näin tänä tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna kirkon väen keskuudessa alkoi olla suuria kiistoja, eli oli kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta ja vainoja ja ylpeyttä, joka ylitti jopa niiden ylpeyden, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

4:10 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksas vuosi; ja kirkon jumalattomuus oli suuri kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon; ja niin kirkon edistyminen alkoi heiketä.

4:11 Ja tapahtui yhdeksännen vuoden alkaessa, että Alma näki kirkon jumalattomuuden, ja hän näki myös, että kirkon esimerkki alkoi johdattaa niitä, jotka eivät uskoneet, yhdestä pahasta teosta toiseen, aiheuttaen näin kansan tuhon. {83 eKr.}

4:12 Niin, hän näki suurta eriarvoisuutta kansan keskuudessa joidenkin ylentäessä itsensä ylpeydessään halveksien toisia, kääntäen selkänsä tarvitseville ja alastomille ja niille, jotka olivat nälkäisiä, ja niille, jotka olivat janoisia, ja niille, jotka olivat sairaita ja ahdistettuja.

4:13 Nyt tämä aiheutti paljon valitusta kansan keskuudessa, kun taas toiset alensivat itsensä auttamalla niitä, jotka olivat heidän apunsa tarpeessa, kuten antamalla omaisuudestaan köyhille ja tarvitseville, ruokkimalla nälkäisiä ja kärsimällä kaikenlaisia ahdinkoja Kristuksen tähden, joka oli tuleva profetian hengen mukaisesti;

4:14 odottaen sitä aikaa, säilyttäen siten syntiensä anteeksiannon; ollen täynnä suurta iloa kuolleiden ylösnousemuksesta Jeesuksen Kristuksen tahdon ja voiman ja kuoleman siteistä vapautuksen mukaisesti.

4:15 Ja nyt tapahtui, että Alma alkoi käydä hyvin murheelliseksi nähtyään Jumalan nöyriä seuraajien ahdingot ja vainot, joita loput hänen kansastaan heidän päällensä kasasivat, ja nähdessään kaiken heidän eriarvoisuutensa; kuitenkin Herran Henki ei jättänyt häntä.

4:16 Ja hän valitsi viisaan miehen, joka oli kirkon vanhinten joukosta, ja antoi hänelle vallan kansan äänen mukaisesti, jotta hänellä olisi valta säätää lakeja niiden lakien mukaisesti, jotka oli annettu, ja panna ne täytäntöön kansan jumalattomuuden ja rikosten mukaisesti.

4:17 Nyt tämän miehen nimi oli Nefiha, ja hänet nimitettiin ylituomariksi; ja hän istui tuomarinistuimella tuomitsemassa ja hallitsemassa kansaa.

4:18 Nyt Alma ei antanut hänelle kirkon ylipapin virkaa, vaan piti ylipapin viran itsellään; mutta tuomarinistuimen hän luovutti Nefihalle.

4:19 Ja tämän hän teki, jotta hän itse voisi lähteä kansansa keskuuteen eli Nefin kansan keskuuteen, voidakseen saarnata sille Jumalan sanaa, herättääkseen sen muistamaan velvollisuutensa ja voidakseen Jumalan sanalla painaa alas kaiken ylpeyden ja juonittelun ja kaikki kiistat, joita hänen

kansansa keskuudessa oli, sillä hän ei nähnyt mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä puhtaan todistuksen sitä vastaan.

4:20 Ja niin Alma Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännen vuoden alkaessa luovutti tuomarinistuimen Nefihalle ja omistautui kokonaan Jumalan pyhän järjestyksen ylipappeudelle, sanasta todistamiselle ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti.

Sanat, jotka Alma, ylipappi Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, puhui kansalle sen kaupungeissa ja kylissä kaikkialla maassa. Käsittää luvun 5.

LUKU 5 (Noin 83 eKr.)

5:1 Nyt tapahtui, että Alma alkoi puhua Jumalan sanaa kansalle, ensin Sarahemlan maassa ja sieltä kautta koko maan. {Noin 83 eKr.}

5:2 Ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui Sarahemlan kaupungissa perustetun kirkon kansalle oman aikakirjansa mukaisesti sanoen:

5:3 Minä, Alma, jonka minun isäni Alma on vihkinyt Jumalan kirkon ylipapiksi, koska hänellä oli voima ja valtuus Jumalalta tehdä tällaista, katso, minä sanon teille, että hän alkoi perustaa kirkkoa maahan, joka oli Nefin rajoilla, eli siihen maahan, jota kutsuttiin Mormonin maaksi; niin, ja hän kastoi veljiään Mormonin vesissä.

5:4 Ja katso, minä sanon teille: He pelastuivat kuningas Nooan väen käsistä Jumalan armosta ja voimalla.

5:5 Ja katso, sen jälkeen lamanilaisten kädet saattoivat heidät orjuuteen erämaassa; niin, minä sanon teille, että he olivat vankeudessa, ja jälleen Herra vapautti heidät orjuudesta sanansa voimalla; ja meidät tuotiin tähän maahan, ja täällä me aloimme perustaa Jumalan kirkkoa kautta tämänkin maan.

5:6 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni, te jotka kuulutte tähän kirkkoon: Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden? Niin, ja oletteko riittävästi pitäneet muistissa hänen armonsa ja pitkämielisyytensä heitä kohtaan? Ja edelleen, oletteko riittävästi pitäneet muistissa, että hän on vapauttanut heidän sielunsa helvetistä?

5:7 Katso, hän muutti heidän sydämensä; niin, hän herätti heidät syvästä unesta, ja he heräsivät Jumalalle. Katso, he olivat pimeyden keskellä; kuitenkin heidän sieluaan valaisi ikuisen sanan valo; niin, heidän ympärillään olivat kuoleman siteet ja helvetin kahleet, ja heitä odotti ikuinen tuho.

5:8 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Tuhoutuivatko he? Katso, minä sanon teille: Ei, eivät tuhoutuneet.

5:9 Ja vielä minä kysyn: Katkesivatko kuoleman siteet, ja helvetin kahleet, jotka olivat heidän ympärillään, kirposivatko ne? Minä sanon teille: Kyllä, ne kirposivat, ja heidän sielunsa avartui, ja he lauloivat lunastavaa rakkautta. Ja minä sanon teille, että he ovat pelastettuja.

5:10 Ja nyt minä kysyn teiltä: Millä ehdoilla heidät on pelastettu? Niin, mitä perusteita heillä oli toivoa pelastusta? Mikä on syy siihen, että heidät päästettiin kuoleman siteistä, niin, ja myös helvetin kahleista?

5:11 Katso, minä voin sanoa teille -- eikö isäni Alma uskonut sanoihin, jotka puhuttiin Abinadin suulla? Ja eikö hän ollut pyhä profeetta? Eikö hän puhunut Jumalan sanoja ja isäni Alma uskonut niitä?

5:12 Ja hänen uskonsa mukaisesti hänen sydämessään tapahtui voimallinen muutos. Katso, minä sanon teille, että tämä kaikki on totta.

5:13 Ja katso, hän saarnasi sanaa teidän isillenne, ja heidänkin sydämessään tapahtui voimallinen muutos, ja he nöyryivät ja panivat turvansa todelliseen ja elävään Jumalaan. Ja katso, he olivat uskollisia loppuun asti; sen tähden he pelastuivat.

5:14 Ja nyt, katso, minä kysyn teiltä, kirkon veljeni: Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne?

5:15 Osoitatteko te uskoa hänen lunastukseensa, joka teidät loi? Katsotteko eteenpäin uskon silmin ja näettekö tämän kuolevaisen ruumiin kuolemattomuuteen herätettynä ja tämän katoavan katoamattomuuteen herätettynä seisovan Jumalan edessä tuomittavana niiden tekojen mukaan, jotka kuolevaisessa ruumiissa on tehty?

5:16 Minä sanon teille: Voitteko kuvitella kuulevanne Herran äänen sanovan teille sinä päivänä: Tulkaa minun luokseni, te siunatut, sillä katso, teidän tekonne ovat olleet vanhurskauden tekoja maan päällä?

5:17 Vai kuvitteletteko te, että voitte valehdella Herralle sinä päivänä ja sanoa: Herra, meidän tekomme ovat olleet vanhurskaita tekoja maan päällä -- ja että hän pelastaa teidät?

5:18 Tai voitteko muuten kuvitella itsenne tuoduiksi Jumalan tuomioistuimen eteen sielu täynnä syyllisyyttä ja katumusta, muistaen kaiken syyllisyytenne, niin, täydellisesti muistaen kaiken jumalattomuutenne, niin, muistaen, että olette uhmanneet Jumalan käskyjä?

5:19 Minä sanon teille: Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin? Minä sanon teille: Voitteko kohottaa katseenne Jumalan kuva kasvoinne uurrettuna?

5:20 Minä sanon teille: Voitteko ajatella olevanne pelastettuja, kun olette antautuneet tulemaan Perkeleen alamaisiksi?

5:21 Minä sanon teille: Te tulette tietämään sinä päivänä, että ette voi pelastua, sillä kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen vaatteitaan ole pesty valkoisiksi; niin, hänen vaatteensa on puhdistettava, kunnes ne on pesty puhtaiksi kaikista tahroista hänen verellään, josta isämme ovat puhuneet ja joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä.

5:22 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Miltä teistä itse kustakin tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteet veren ja kaikenlaisen saastaisuuden tahraamina? Katso, mitä nämä asiat todistavat teitä vastaan?

5:23 Katso, eivätkö ne todista, että te olette murhaajia, niin, ja myös, että olette syyllistyneet kaikenlaiseen jumalattomuuteen?

5:24 Katsokaa, veljeni, luuletteko te, että sellaisella voi olla sija istuutua Jumalan valtakunnassa Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin sekä kaikkien pyhien profeettojen kanssa, joiden vaatteet ovat puhtaiksi pestyt ja ovat tahrattomat, puhtaat ja valkoiset?

5:25 Minä sanon teille: Ei; ellette tee meidän Luojastamme valehtelijaa alusta asti tai luule, että hän on ollut valehtelija alusta asti, ette voi luulla, että sellaisilla voi olla sija taivaan valtakunnassa; vaan heidät karkotetaan pois, sillä he ovat Perkeleen valtakunnan lapsia.

5:26 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni: Jos olette kokeneet sydämen muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voitteko nyt tuntea sellaista?

5:27 Oletteko vaeltaneet säilyttäen itsenne nuhteettomina Jumalan edessä? Voisitteko sanoa mielessänne, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän nöyriä, että

vaatteenne on pesty puhtaksi ja valkaistu Kristuksen verellä, hänen, joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä?

5:28 Katso, oletteko riisuneet ylpeyden päältäanne? Minä sanon teille: Ellette ole, ette ole valmiita kohtaamaan Jumalaa. Katso, teidän on valmistauduttava joutuin, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä, eikä sellaisella ole iankaikkista elämää.

5:29 Katso, minä sanon: Onko joukossanne joku, joka ei ole riisunut päältään kateutta? Minä sanon teille, että sellainen ei ole valmis, ja minä tahdon hänen valmistautuvan joutuin, sillä hetki on aivan käsillä, eikä hän tiedä, milloin se aika tulee; sillä sellaista ei havaita syyttömäksi.

5:30 Ja vielä minä sanon teille: Onko joukossanne joku, joka tekee pilkkaa veljestään tai joka kasaa vainoa hänen päällensä?

5:31 Voi sellaista, sillä hän ei ole valmis, ja aika on käsillä, jolloin hänen on tehtävä parannus, tai hän ei voi pelastua!

5:32 Aivan niin, voi teitä kaikkia pahuuden tekijöitä; tehkää parannus, tehkää parannus, sillä Herra Jumala on näin puhunut!

5:33 Katso, hän lähettää kutsun kaikille ihmisille, sillä armon käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti, ja hän sanoo: Tehkää parannus, niin minä otan teidät vastaan.

5:34 Niin, hän sanoo: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää; niin te saatte vapaasti syödä ja juoda elämän leipää ja vettä;

5:35 niin, tulkaa minun luokseni ja tuokaa julki vanhurskauden tekoja, niin teitä ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen --

5:36 sillä katso, aika on käsillä, jolloin jokaisella, joka ei tuota hyvää hedelmää, eli jokaisella, joka ei tee vanhurskauden tekoja, on syytä valittaa ja surra.

5:37 Oi te pahuuden tekijät, te jotka pöyhkeilette maailman turhuudessa, te jotka olette väittäneet tuntevanne vanhurskauden tiet mutta olette kuitenkin kulkeneet harhaan kuin lampaat ilman paimenta, vaikka paimen on kutsunut teitä ja yhä kutsuu teitä, mutta te ette tahdo kuunnella hänen ääntänsä!

5:38 Katso, minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; niin, ja hän kutsuu teitä omassa nimessään, joka on Kristuksen nimi; ja jos te ette halua kuunnella hyvän paimenen ääntä, sitä nimeä, jolla teitä kutsutaan, katso, te ette ole hyvän paimenen lampaita.

5:39 Ja nyt, jos te ette ole hyvän paimenen lampaita, mistä laumasta te olette? Katso, minä sanon teille, että Perkele on teidän paimenenne ja te olette hänen laumastaan; ja nyt, kuka voi kieltää tämän? Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka kieltää tämän, on valehtelija ja Perkeleen lapsi.

5:40 Sillä minä sanon teille, että kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalalta, ja kaikki, mikä on pahaa, tulee Perkeleeltä.

5:41 Sen tähden, jos ihminen tekee hyviä tekoja, hän kuuntelee hyvän paimenen ääntä ja seuraa häntä, mutta jokaisesta, joka tekee pahoja tekoja, tulee Perkeleen lapsi, sillä hän kuuntelee hänen ääntänsä ja seuraa häntä.

5:42 Ja jokaisen, joka näin tekee, täytyy saada palkkansa häneltä; sen tähden hän saa palkkansa kuoleman, mitä tulee siihen, mikä kuuluu vanhurskauteen, ja on kuollut kaikille hyville teoille.

5:43 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän kuulevan minua, sillä minä puhun koko sieluni voimalla; sillä katso, minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi erehtyä, eli olen puhunut Jumalan käskyjen mukaisesti.

5:44 Sillä minut on kutsuttu puhumaan tällä tavalla Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, joka on Kristuksessa Jeesuksessa; niin, minun on käsketty nousta todistamaan tälle kansalle siitä, mitä isämme ovat puhuneet tulevista asioista.

5:45 Eikä tässä ole kaikki. Ettekö luule minun itse tietävän näitä asioita? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta. Ja kuinka luulette minun tietävän niiden olevan varmasti totta?

5:46 Katso, minä sanon teille, että Jumalan Pyhä Henki on ilmaissut ne minulle. Katso, minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta voisin itse tietää nämä asiat. Ja nyt minä tiedän itse, että ne ovat totta, sillä Herra Jumala on ilmoittanut ne minulle Pyhän Henkensä kautta; ja tämä on ilmoituksen henki, joka on minussa.

5:47 Ja edelleen minä sanon teille, että minulle on näin ilmoitettu, että meidän isiemme puhumat sanat ovat totta, aivan niin, sen profetian hengen mukaisia, joka minussa on ja joka on myös Jumalan Hengen ilmoittama.

5:48 Minä sanon teille tietäväni itse, että kaikki, mitä minä sanon teille siitä, mikä on tuleva, on totta; ja minä sanon teille tietäväni, että Jeesus Kristus on tuleva, eli Poika, Isän Ainosyntyinen, täynnä armoa ja laupeutta ja totuutta. Ja katso, hän on se, joka tulee ottamaan pois maailman synnit, eli jokaisen ihmisen synnit, joka uskoo lujasti hänen nimeensä.

5:49 Ja nyt minä sanon teille, että tämä on se järjestys, jonka mukaisesti minut on kutsuttu, niin, saarnaamaan rakkaille veljilleni, niin, ja jokaiselle, joka asuu maassa, niin, saarnaamaan kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille; niin, minä sanon teille: iäkkäille ja myös keski-ikäisille ja nousevalle sukupolvelle; niin, huutamaan heille, että heidän täytyy tehdä parannus ja syntyä uudesti.

5:50 Niin, näin sanoo Henki: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä; niin, Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, väkevyydessään, ylhäisyydessään, voimassaan ja vallassaan. Niin, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Henki sanoo: Katso kaiken maan Kuninkaan kirkkautta; ja myös taivaan Kuningas on hyvin pian loistava kaikkien ihmislusten keskuudessa.

5:51 Ja Henki sanoo minulle myös, niin, huutaa minulle voimallisella äänellä sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Tehkää parannus, sillä ellette tee parannusta, te ette mitenkään voi periä taivaan valtakuntaa.

5:52 Ja vielä minä sanon teille Hengen sanovan: Katso, kirves on pantu puun juurelle; sen tähden jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, niin, tuleen, joka ei voi palaa loppuun, nimittäin sammumattomaan tuleen. Katsokaa ja muistakaa, että Pyhä on näin puhunut.

5:53 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Voitteko väittää näitä sanoja vastaan, niin, voitteko hylätä nämä asiat ja polkea Pyhän jalkoihinne; niin, voitteko pöyhkeillä sydämenne kopeudessa; niin, pidättekö edelleenkin kalliita vaatteita ja kiinnitättekö sydämenne maailman turhuuksiin, rikkauksiinne?

5:54 Niin, luuletteko edelleenkin, että olette toisianne parempia; niin, vainoatteko edelleenkin veljiänne, jotka nöyryvät ja vaeltavat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät on tuotu tähän kirkkoon -- ja jotka Pyhä Henki on pyhittänyt, ja he tuovat julki tekoja, joissa parannus näkyy --

5:55 niin, käännättekö edelleenkin selkänne köyhille ja tarvitseville ja epäättekö heiltä omaisuutenne?

5:56 Ja lopuksi, kaikki te, jotka edelleenkin pysytte jumalattomuudessaanne, minä sanon teille, että nämä ovat niitä, jotka kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, elleivät he joutuin tee parannusta.

5:57 Ja nyt minä sanon teille, kaikki te, jotka haluatte seurata hyvän paimenen ääntä: Tulkaa pois jumalattomien joukosta ja olkaa erillänne, älkääkös koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on; ja katso, heidän nimensä pyyhittäin pois, niin että jumalattomien nimiä ei lueta vanhurskaiden nimien joukkoon, jotta toteutuisi Jumalan sana, joka sanoo: Jumalattomien nimiä ei pidä sekoittaa minun kansani nimien joukkoon,

5:58 sillä vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämäkirjaan, ja heille minä suon perintöosan oikealla puolellani. Ja nyt, veljeni, mitä teillä on sanottavana tätä vastaan? Minä sanon teille: Ei ole väliä, puhutteko sitä vastaan, sillä Jumalan sanan täytyy toteutua.

5:59 Sillä kukapa teidän joukossanne oleva paimen, jolla on paljon lampaita, ei vartioisi niitä, jotta sudet eivät tulisi ja söisi hänen katrastaan? Ja katso, jos susi tulee hänen katraaseensa, eikö hän aja sitä pois? Kyllä, ja lopulta hän tuhoaa sen, jos voi.

5:60 Ja nyt minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; ja jos te kuuntelette hänen ääntänsä, hän tuo teidät laumaansa, ja te olette hänen lampaitaan; ja hän käskää teitä olemaan laskematta saaliinhimoista sutta keskuuteenne, jottei teitä tuhottaisi.

5:61 Ja nyt minä, Alma, käskän teitä hänen sanoillaan, joka minua on käskenyt, tekemään tarkoin niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen teille puhunut.

5:62 Teille, jotka kuulutte kirkkoon, minä puhun käskynä, ja niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, minä puhun kutsuna, sanoen: Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta tekin pääsisitte osallisiksi elämän puun hedelmästä.

LUKU 6 (Noin 83 eKr.)

6:1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta Sarahemlan kaupunkiin perustetun seurakunnan väelle, hän asetti pappeja ja vanhimpia johtamaan ja valvomaan seurakuntaa panemalla kätensä heidän päällensä Jumalan järjestyksen mukaisesti.

6:2 Ja tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut kirkkoon ja joka teki parannuksen synneistään, kastettiin parannukseen ja otettiin vastaan kirkkoon.

6:3 Ja tapahtui myös, että jokainen, joka kuului kirkkoon ja joka ei tehnyt parannusta jumalattomuudestaan ja nöyrytynyt Jumalan edessä -- tarkoitan niitä, jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa -- hylättiin, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, niin ettei heidän nimiään luettu vanhurskaiden nimien joukkoon.

6:4 Ja näin alettiin lujittaa seurakunnan järjestystä Sarahemlan kaupungissa.

6:5 Nyt minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumalan sana oli vapaasti kaikkien kuultavissa, niin ettei keneltäkään kielletty oikeutta kokoontua kuulemaan Jumalan sanaa.

6:6 Mutta Jumalan lapsia käskettiin kokoontumaan usein yhteen ja liittymään paastoon ja voimalliseen rukoukseen niiden sielun hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa.

6:7 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli tehnyt nämä järjestelyt, hän lähti heidän luotaan, eli siitä seurakunnasta, joka oli Sarahemlan kaupungissa, ja meni Sidonvirran ylitse sen itäpuolelle Gideonin laaksoon, jonne oli rakennettu kaupunki, jota kutsuttiin Gideonin kaupungiksi ja joka oli laaksossa, jota kutsuttiin Gideoniksi ja joka oli nimetty sen miehen mukaan, jonka Nehorin käsi oli miekalla surmannut.

6:8 Ja Alma meni ja alkoi julistaa Jumalan sanaa Gideonin laaksoon perustetulle seurakunnalle ilmoituksen mukaisesti sen sanan totuudesta, jota hänen isänsä olivat puhuneet, ja sen profetian hengen mukaisesti, joka hänessä oli, ja todistuksen mukaisesti Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka oli tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä, ja sen pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu. Ja näin on kirjoitettu. Amen.

Alman sanat, jotka hän puhui Gideonin väelle oman aikakirjansa mukaan. Käsittää luvun 7.

LUKU 7 (Noin 83 eKr.)

7:1 Katso, rakkaat veljeni, koska minun on sallittu tulla teidän luoksenne, sen tähden yritän puhua teille omalla kielelläni, eli omalla suullani, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun olen puhunut teille suuni sanoilla, sillä minä olen ollut täysin sidottuna tuomarinistuimen hoitoon ja minulla on ollut niin paljon tekemistä, etten voinut tulla teidän luoksenne.

7:2 Enkä minä olisi voinut tulla nyt tälläkään kertaa, ellei tuomarinistuinta olisi annettu toiselle, jotta hän hallitsisi minun sijastani; ja Herra on suuressa armoissaan suonut minun tulla teidän luoksenne.

7:3 Ja katso, minä olen tullut suurin toivein ja haluten hartaasti, että saisin huomata teidän nöyrytyneen Jumalan edessä ja jatkuvasti anoneen hänen armoansa, että saisin huomata teidän olevan nuhteettomia hänen edessään, että saisin huomata, että te ette ole siinä kauheassa pulassa, jossa veljemme Sarahemlassa olivat.

7:4 Mutta siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä hän on antanut minun tietää, niin, on antanut minun tavattoman suureksi ilokseni tietää, että he ovat jälleen vakaasti hänen vanhurskautensa tiellä.

7:5 Ja Jumalan Hengen mukaisesti, joka minussa on, minä luotan siihen, että saan iloita myös teistä; mutta en halua, että iloni teistä tulisi niin paljon ahdistuksen ja murheen kautta kuin minulla on ollut veljistäni Sarahemlassa; sillä katso, iloni heistä tulee vasta kärsittyäni paljon ahdistusta ja murhetta.

7:6 Mutta katso, minä luotan siihen, että te ette ole niin suuren epäuskon tilassa kuin veljenne olivat; minä luotan siihen, että te ette ole ylipistyneet sydämenne kopeudessa; niin, minä luotan siihen, että te ette ole kiinnittäneet sydäntänne rikkauksiin ja maailman turhuuksiin; niin, minä luotan siihen, että te ette palvo epäjumalia, vaan että te palvelette todellista ja elävää Jumalaa ja että te odotatte ikuisessa uskossa syntienne anteeksiantoa, joka on tuleva.

7:7 Sillä katso, minä sanon teille, että monenlaista on tuleva; ja katso, on yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki -- sillä katso, se aika ei ole kaukana, jolloin Lunastaja elää ja tulee kansansa keskuuteen.

7:8 Katso, minä en sano, että hän tulee meidän keskuuteemme asuessaan kuolevaisessa majassansa, sillä katso, Henki ei ole sanonut minulle, että näin tapahtuisi. Nyt, mitä tähän tulee, en tiedä; mutta tämän verran tiedän, että Herralla Jumalalla on valta tehdä kaikki, mikä on hänen sanansa mukaista.

7:9 Mutta katso, Henki on sanonut minulle tämän verran sanoen: Huuda tälle kansalle sanoen: Tehkää parannus ja raivatkaa Herran tietä ja vaeltakaa hänen polkujansa, jotka ovat suoraa, sillä katso, taivaan valtakunta on käsillä, ja Jumalan Poika tulee maan päälle.

7:10 Ja katso, hän syntyy Jerusalemissa, joka on meidän esi-isiemme maa, Mariasta, joka on neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, aivan niin, Jumalan Pojan.

7:11 Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

7:12 Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.

7:13 Nyt Henki tietää kaiken; kuitenkin Jumalan Poika kärsii lihan mukaisesti voidakseen ottaa päällensä kansansa synnit, voidakseen pyyhkiä pois sen rikkomukset vapautuksensa voiman mukaisesti; ja nyt, katso, tämä on se todistus, joka minussa on.

7:14 Nyt minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja synnyttävä uudesti; sillä Henki sanoo, että ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa; tulkaa sen tähden ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, jotta teillä olisi usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit ja joka on voimallinen pelastamaan ja puhdistamaan kaikesta vääryydestä.

7:15 Niin, minä sanon teille: Tulkaa älkääkä pelätkö, ja hylätkää jokainen synti, joka helposti kietoutuu teihin ja joka sitoo teidät tuhoon; niin, tulkaa ja menkää osoittamaan Jumalallenne, että te olette halukkaita tekemään parannuksen synneistänne ja tehkää hänen kanssaan liitto, että pidätte hänen käskynsä; ja todistakaa se hänelle tänä päivänä menemällä kasteen vesiin.

7:16 Ja jokainen, joka tekee tämän ja pitää siitä lähtien Jumalan käskyt, hän on muistava, että minä sanon hänelle, niin, hän on muistava minun sanoneen hänelle: Hän on saava iankaikkisen elämän, sen Pyhän Hengen todistuksen mukaisesti, joka minussa todistaa.

7:17 Ja nyt, rakkaat veljeni, uskotteko nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Kyllä, minä tiedän, että te uskotte ne; ja sen, että te uskotte ne, minä tiedän minussa olevan Hengen ilmoituksesta. Ja nyt, koska teidän uskonne siihen on vahva, nimittäin siihen, mitä minä olen puhunut, iloni on suuri.

7:18 Sillä niin kuin jo alussa sanoin teille toivoneeni suuresti, että te ette olisi samanlaisessa pulassa kuin veljenne, niin olen myös huomannut, että toiveeni ovat täytyneet.

7:19 Sillä minä huomaan, että te olette vanhurskauden poluilla; minä huomaan, että te olette sillä polulla, joka johtaa Jumalan valtakuntaan; niin, minä huomaan, että te teette hänen polkunsa suoriksi.

7:20 Minä huomaan, että teille on ilmaistu hänen sanansa todistuksella, ettei hän voi vaeltaa mutkaisia polkuja; eikä hän poikkea siitä, mitä hän on sanonut; eikä hänessä ole häivettäkään kääntymisestä oikealta vasemmalle, eli siitä, mikä on oikein, siihen, mikä on väärin; sen tähden hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

7:21 Eikä hän asu epäpyhissä temppeleissä; eikä saastaisuutta eikä mitään epäpuhdasta voida ottaa vastaan Jumalan valtakuntaan; sen tähden minä sanon teille, että tulee aika, niin, ja se tulee viimeisenä päivänä, jolloin se, joka on saastainen, jää saastaisuuteensa.

7:22 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen sanonut tämän teille voidakseni herättää teidät tiedostamaan velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jotta vaeltaisitte nuhteettomina hänen edessään, jotta vaeltaisitte Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jonka mukaisesti teidät on otettu vastaan.

7:23 Ja nyt minä tahdon teidän olevan nöyriä ja olevan myöntyviä ja lempeitä, sopuisia, täynnä kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, itsenne hillitseviä kaikessa, tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina; että pyytäisitte kaikkea, mitä ikinä tarvitsette, sekä hengellistä että ajallista, antaen aina kiitokset Jumalalle kaikesta, mitä ikinä saatte.

7:24 Ja katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, niin silloin teidän hyvät tekonne ovat aina runsaat.

7:25 Ja Herra siunatkoon teitä ja pitäköön vaatteenne tahrattomina, jotta teidät voitaisiin viimein saattaa istuutumaan sijallenne Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin ja maailman alusta asti olleiden pyhien

profeettojen kanssa, vaatteenne tahrattomina niin kuin heidän vaatteensa ovat tahrattomat, taivaan valtakunnassa, tarvitsematta enää lähteä pois.

7:26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen puhunut teille nämä sanat sen Hengen mukaisesti, joka minussa todistaa; ja minun sieluni riemuitsee tavattomasti sen suuren tarkkuuden ja varteen ottamisen tähden, jota olette osoittaneet sanalleni.

7:27 Ja nyt, Jumalan rauha olkoon teidän päällänne ja teidän talojenne ja maidenne päällä ja teidän katraidenne ja laumojenne päällä ja kaiken sen päällä, mitä te omistatte, naistenne ja lastenne päällä, teidän uskonne ja hyvien tekojenne mukaisesti tästä lähtien ja ikuisesti. Ja näin minä olen puhunut. Amen.

(LUKU 8)

Noin 82 eKr.

8:1 Ja nyt tapahtui, että Alma palasi Gideonin maasta opetettuaan Gideonin kansalle monia asioita, joita ei voida kirjoittaa, ja vakiinnutettuaan kirkon järjestyksen, kuten hän oli aikaisemmin tehnyt Sarahemlan maassa; niin, hän palasi omaan taloonsa Sarahemlaan lepäämään tekemästään työstä.

8:2 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäs vuosi.

8:3 Ja Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenennen vuoden alussa tapahtui, että Alma lähti sieltä ja kulki Melekin maahan Sidonvirran länsipuolelle, länteen erämaan rajamaille. {82 eKr.}

8:4 Ja hän alkoi opettaa ihmisiä Melekin maassa Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu; ja hän alkoi opettaa ihmisiä kautta koko Melekin maan.

8:5 Ja tapahtui, että hänen luoksensa tuli ihmisiä kaikkialta erämaan puoleiselta rajaseudulta. Ja heitä kastettiin kautta koko maan,

8:6 niin että kun hän oli päättänyt työnsä Melekissä, hän lähti sieltä ja kulki kolmen päivän matkan Melekin maan pohjoispuolelle; ja hän tuli kaupunkiin, jota kutsuttiin Ammonihaksi.

8:7 Nyt Nefin kansan tapana oli kutsua maitaan ja kaupunkejaan ja kyliään, niin, jopa pikkukyliäänkin, sen nimellä, joka oli ensimmäisenä ottanut ne haltuunsa; ja näin oli Ammonihan maan laita.

8:8 Ja tapahtui, että kun Alma oli tullut Ammonihan kaupunkiin, hän alkoi saarnata heille Jumalan sanaa.

8:9 Nyt Saatana oli saanut suuren vallan Ammonihan kaupungin asukkaiden sydämessä; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella Alman sanoja.

8:10 Kuitenkin Alma näki paljon vaivaa hengessä, painiskellen Jumalan kanssa voimallisessa rukouksessa, jotta hän vuodattaisi Henkensä kaupungissa olevien ihmisten päälle; jotta hän myös sallisi hänen kastaa heidät parannukseen.

8:11 Mutta he paaduttivat sydämensä sanoen hänelle: Katso, me tiedämme, että sinä olet Alma; ja me tiedämme, että sinä olet sen kirkon ylipappi, jonka olet perustanut moniin paikkoihin maata perimätietosi mukaisesti; emmekä me ole sinun kirkkoasi emmekä usko sellaisiin mielettömiin perimätietoihin.

8:12 Ja nyt me tiedämme, että koska emme ole sinun kirkkoasi, me tiedämme, ettei sinulla ole meihin valtaa; ja sinä olet luovuttanut tuomarinistuimen Nefihalle, sen tähden sinä et ole meidän ylituomarimme.

8:13 Nyt kun kansa oli sanonut tämän ja väittänyt kaikkia hänen sanojaan vastaan ja herjannut häntä ja sylkenyt hänen päälleen ja käskenyt karkottaa hänet heidän kaupungistaan, hän lähti sieltä ja kulki kohti kaupunkia, jota kutsuttiin Aaroniksi.

8:14 Ja tapahtui, että hänen ollessaan matkalla sinne murheen painamana, kärsien paljon ahdistusta ja sielun piinaa niiden ihmisten jumalattomuuden tähden, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui Alman näin ollessa murheen painamana, katso, että Herran enkeli ilmestyi hänelle sanoen:

8:15 Siunattu olet sinä, Alma; nosta sen tähden pääsi ja riemuitse, sillä sinulla on suuri syy riemuita; sillä sinä olet ollut uskollinen Jumalan käskyjen pitämisessä siitä ajasta lähtien, kun sait ensimmäisen sanomasi häneltä. Katso, minä sen sinulle toin.

8:16 Ja katso, minut on lähetetty käskemään sinua palaamaan Ammonihan kaupunkiin ja saarnaamaan jälleen kaupungin väelle; niin, saarnaamaan heille. Niin, sano heille: Elleivät he tee parannusta, Herra Jumala hävittää heidät.

8:17 Sillä katso, tällä hetkellä he suunnittelevat hävittävänsä sinun kansasi vapauden (sillä näin sanoo Herra), mikä on vastoin niitä säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, jotka hän on antanut kansalleen.

8:18 Nyt tapahtui, että kun Alma oli saanut sanomansa Herran enkeliltä, hän palasi joutuin Ammonihan maahan. Ja hän meni kaupunkiin toista tietä, eli sitä tietä, joka on Ammonihan kaupungin eteläpuolella.

8:19 Ja kun hän meni kaupunkiin, hän oli nälissään, ja hän sanoi eräälle miehelle: Annatko nöyrälle Jumalan palvelijalle jotakin syötävää?

8:20 Ja mies sanoi hänelle: Minä olen nefiläinen, ja minä tiedän, että sinä olet pyhä Jumalan profeetta, sillä sinä olet se mies, josta enkeli sanoi näyssä: Ota vastaan. Tule sen tähden kanssani talooni, niin minä annan sinulle ruoastani; ja minä tiedän, että sinä olet oleva siunaukseksi minulle ja huoneelleni.

8:21 Ja tapahtui, että mies otti hänet taloonsa, ja miehen nimi oli Amulek; ja hän toi leipää ja lihaa ja pani Alman eteen.

8:22 Ja tapahtui, että Alma söi leipää ja tuli kylläiseksi; ja hän siunasi Amulekia ja hänen perhekuntaansa ja kiitti Jumalaa.

8:23 Ja kun hän oli syönyt ja tullut kylläiseksi, hän sanoi Amulekille: Minä olen Alma, ja olen Jumalan kirkon ylipappi kautta maan.

8:24 Ja katso, minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa koko tämän kansan keskuudessa ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti; ja minä olin tässä maassa, eivätkä he tahtoneet ottaa minua vastaan vaan karkottivat minut, ja minä aioin kääntää selkäni tälle maalle iäksi.

8:25 Mutta katso, minun on käsketty palata takaisin profetoimaan tälle kansalle, niin, ja todistaa sitä vastaan sen pahoista teoista.

8:26 Ja nyt, Amulek, koska sinä olet ruokkinut minua ja ottanut minut luoksesi, sinä olet siunattu; sillä minä olin nälissäni, koska olin paastonnut monta päivää.

8:27 Ja Alma viipyi Amulekin luona monta päivää, ennen kuin hän alkoi saarnata kansalle.

8:28 Ja tapahtui, että kansa kävi entistä karkeammaksi pahoissa teoissaan.

8:29 Ja Almalle tuli sana, joka kuului: Mene, ja sano myös palvelijalleni Amulekille: Mene profetoimaan tälle kansalle sanoen: Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Ellette te tee parannusta, minä rankaisen tätä kansaa vihassani; niin, enkä minä käännä pois hehkuvaa vihaani.

8:30 Ja Alma meni, ja samoin Amulek, kansan keskuuteen julistamaan sille Jumalan sanoja; ja he olivat täynnä Pyhää Henkeä.

8:31 Ja heille oli annettu sellainen voima, ettei heitä voitu sulkea vankityrmiin, eikä kenenkään ollut mahdollista surmata heitä; kuitenkin he eivät käyttäneet voimaansa, ennen kuin heidät oli sidottu siteisiin ja heitetty vankilaan. Nyt, tämä tapahtui, jotta Herra voisi osoittaa voimansa heissä.

8:32 Ja tapahtui, että he menivät ja alkoivat saarnata ja profetoida kansalle sen hengen ja voiman mukaisesti, jonka Herra oli heille antanut.

Alman sanat ja myös Amulekin sanat, jotka julistettiin kansalle, joka oli Ammonihan maassa. Ja heidät myös heitetään vankilaan, ja he vapautuvat Jumalan ihmeellisellä voimalla, joka oli heissä, Alman aikakirjan mukaan. Käsittää luvut 9-14.

LUKU 9 (Noin 82 eKr.)

9:1 Ja jälleen, kun Jumala oli käskenyt minua, Almaa, lähtemään Amulekin kanssa saarnaamaan jälleen tälle kansalle eli ihmisille, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui, kun aloin saarnata heille, että he alkoivat kiistellä kansani sanoen:

9:2 Kuka sinä olet? Luuletko sinä, että me uskomme yhden miehen todistusta, vaikka hän saarnaisi meille, että maa katoaa?

9:3 Nyt he eivät ymmärtäneet sanoja, joita he puhuivat, sillä he eivät tieneet, että maa katoaisi.

9:4 Ja he sanoivat myös: Me emme usko sanoihisi, vaikka profetoisit, että tämä suuri kaupunki hävitetään yhdessä päivässä.

9:5 Nyt he eivät tieneet, että Jumala voi tehdä niin ihmeellisiä tekoja, sillä he olivat kovasydämistä ja uppiniskaista kansaa.

9:6 Ja he sanoivat: Kuka on Jumala, joka ei valtuuta enempää kuin yhden miehen tämän kansan keskuuteen julistamaan sille totuutta sellaisista suurista ja ihmeellisistä asioista?

9:7 Ja he astuivat esiin käydäkseen minuun käsiksi; mutta katso, he eivät tehneet sitä. Ja minä seisoin rohkeana julistaen heille, niin, minä todistin heille rohkeasti sanoen:

9:8 Katso, oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, kuinka olette voineet unohtaa isienne perimätiedon, niin, kuinka pian olettekaan unohtaneet Jumalan käskyt.

9:9 Ettekö muista, että Jumalan käsi toi isämme Lehin pois Jerusalemissa? Ettekö muista, että hän johdatti heidät kaikki erämaan halki?

9:10 Ja oletteko unohtaneet näin pian, kuinka monta kertaa hän pelasti meidän isämme heidän vihollistensa käsistä ja varjeli heidät tuholta, tosiaankin, omien veljiensä käsissä?

9:11 Niin, ja ilman hänen verratonta voimaansa ja armoaan ja pitkämielisyyttään meitä kohtaan meidät olisi väistämättä hävitetty maan päältä paljon ennen tätä aikakautta, ja meidät olisi kenties jätetty loputtoman kurjuuden ja onnettomuuden tilaan.

9:12 Katso, nyt minä sanon teille, että hän käskee teitä tekemään parannuksen; ja ellette tee parannusta, ette voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Mutta katso, ei tässä kaikki -- hän on käskynyt teitä tekemään parannuksen, tai hän hävittää teidät kokonaan maan päältä; niin, hän rankaisee teitä vihassaan, eikä hän hehkuvassa vihassaan käänny pois.

9:13 Katso, ettekö muista sanoja, jotka hän puhui Lehille, sanoen näin: Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa? Ja vielä on sanottu näin: Mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois Herran edestä.

9:14 Nyt minä tahdon teidän muistavan, että mikäli lamanilaiset eivät ole pitäneet Jumalan käskyjä, heidät on erotettu pois Herran edestä. Nyt me näemme, että Herran sana on käynyt toteen tässä asiassa ja lamanilaiset on erotettu pois hänen edestään, siitä asti kun heidän rikkomuksensa maassa alkoivat.

9:15 Kuitenkin minä sanon teille, että heidän osansa on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin teidän, jos te pysytte synneissänne, niin, ja vieläpä siedettävämpi heille tässä elämässä kuin teille, ellette tee parannusta.

9:16 Sillä on monia lupauksia, jotka on ulotettu koskemaan lamanilaisia; sillä heidän isiensä perimätiedot saivat aikaan sen, että he jäivät tietämättömyyden tilaan; sen tähden Herra on oleva heille armollinen ja pidentävä heidän olemassaolonsa maassa.

9:17 Ja jonakin aikakautena heidät johdatetaan uskomaan hänen sanaansa ja tietämään isiensä perimätietojen vääräys; ja monet heistä pelastuvat, sillä Herra on armollinen kaikille, jotka huutavat avuksi hänen nimeänsä.

9:18 Mutta katso, minä sanon teille, että jos te edelleenkin pysytte jumalattomuudessaanne, niin teidän elinaikaanne ei pidennetä maassa, sillä lamanilaiset lähetetään teidän kimppuunne; ja ellette tee parannusta, he tulevat aikana, jota ette tiedä, ja teitä rangaistaan täydellisellä hävityksellä; ja se tapahtuu Herran hehkuvan vihan mukaisesti.

9:19 Sillä hän ei salli teidän elävän pahoissa teoissänne tuhoten hänen kansaansa. Minä sanon teille: Ei, mieluummin hän sallisi sen, että lamanilaiset hävittäisivät kaiken hänen kansansa, jota kutsutaan Nefin kansaksi, jos olisi mahdollista, että se voisi langeta synteihin ja rikkomuksiin, kun Herra sen Jumala on antanut sille niin paljon valoa ja niin paljon tietoa,

9:20 niin, kun se on ollut niin Herran suuresti suosima kansa, eli kun se on ollut suuremmassa suosiossa kuin mikään muu kansakunta, suku, kieli tai kansa; kun se on saanut tietoonsa halunsa ja uskonsa ja rukoustensa mukaisesti kaiken siitä, mikä on ollut ja mikä on ja mikä on tuleva;

9:21 kun sille on lähetetty Jumalan Henki; kun se on puhunut enkelien kanssa ja kun Herran ääni on puhunut sille ja se on saanut profetian hengen ja ilmoituksen hengen sekä monia lahjoja -- kielillä puhumisen lahjan ja saarnaamisen lahjan ja Pyhän Hengen lahjan ja kääntämisen lahjan --

9:22 niin, ja kun Jumala on vapauttanut sen Jerusalemin maasta Herran kädellä; kun se on pelastunut nälänhädältä ja sairaudelta ja kaikenlaisilta erilaatuisilta taudeilta ja kun se on vahvistunut taistelussa, niin ettei sitä voitaisi tuhota; kun se on tuotu pois orjuudesta kerran toisensa jälkeen ja kun sitä on suojeltu ja varjeltu tähän asti, ja se on menestynyt, kunnes se on joka tavalla rikas --

9:23 ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos tämä kansa, joka on saanut niin monia siunauksia Herran kädestä, rikkoo sitä valoa ja tietoa vastaan, joka sillä on, minä sanon teille, että jos näin tapahtuu, että jos se lankeaa rikkomukseen, lamanilaisten osa olisi paljon siedettävämpi kuin sen.

9:24 Sillä katso, Herran lupaukset ulottuvat koskemaan lamanilaisia mutta eivät teitä, jos te rikotte; sillä eikö Herra ole selvästi luvannut ja lujasti säätänyt, että jos te kapinoitte häntä vastaan, niin teidät hävitetään kokonaan maan päältä?

9:25 Ja nyt, tästä syystä, jotta teitä ei hävitettäisi, Herra on lähettänyt enkelinsä käymään monien kansaansa kuuluvien luona julistamassa heille, että heidän on mentävä ja huudettava voimallisesti tälle kansalle, sanoen: Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä;

9:26 eikä ole monta päivää siihen, kun Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, ja hänen kirkkautensa on oleva Isän Ainosyntyisen kirkkaus, hänen, joka on täynnä armoa, oikeutta ja totuutta, täynnä kärsivällisyyttä, laupeutta ja pitkämielisyyttä, nopea kuulemaan kansansa huudot ja vastaamaan sen rukouksiin.

9:27 Ja katso, hän tulee lunastamaan ne, jotka kastetaan parannukseen, uskon kautta hänen nimeensä.

9:28 Raivatkaa sen tähden Herran tietä, sillä aika on käsillä, jolloin kaikki ihmiset korjaavat palkan teoistansa sen mukaisesti, mitä he ovat olleet -- jos he ovat olleet vanhurskaita, he korjaavat sielunsa pelastuksen, Jeesuksen Kristuksen voiman ja vapautuksen mukaisesti; ja jos he ovat olleet pahoja, he korjaavat sielunsa tuomion, Perkeleen voiman ja orjuuttamisen mukaisesti.

9:29 Nyt, katso, tämä on enkelin ääni, joka huutaa kansalle.

9:30 Ja nyt, rakkaat veljeni, sillä te olette minun veljiäni ja teidän tulisi olla rakkaita, ja teidän tulisi tuoda julki tekoja, joissa parannus näkyy, koska teidän sydämenne on perin paatunut Jumalan sanaa vastaan ja koska te olette kadotettu ja langennut kansa.

9:31 Nyt tapahtui, että kun minä, Alma, olin puhunut nämä sanat, katso, kansa oli vihoissaan minulle, koska minä olin sanonut sille, että se oli kovasydäminen ja uppiniskainen kansa.

9:32 Ja myös, koska minä olin sanonut sille, että se oli kadotettu ja langennut kansa, se oli minulle vihoissaan ja yritti käydä minuun käsiksi voidakseen heittää minut vankilaan.

9:33 Mutta tapahtui, että Herra ei sallinut sen sillä kertaa ottaa minua kiinni ja heittää minua vankilaan.

9:34 Ja tapahtui, että Amulek meni ja astui esiin ja alkoi myös saarnata sille. Ja nyt kaikkia Amulekin sanoja ei ole kirjoitettu, mutta osa hänen sanoistaan on kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 10 (Noin 82 eKr.)

10:1 Nyt nämä ovat sanat, jotka Amulek saarnasi ihmisille, jotka olivat Ammonihan maassa, sanoen:

10:2 Minä olen Amulek; minä olen Aminadin jälkeläisen Ismaelin pojan Giddonan poika; ja tämä oli se sama Aminadi, joka käänsi kirjoituksen, joka oli temppelin seinällä ja jonka Jumalan sormi oli kirjoittanut.

10:3 Ja Aminadi oli Jerusalemin maasta tulleen Lehin pojan Nefin jälkeläinen, joka Lehi oli sen Joosefin, jonka hänen veljensä kädet myivät Egyptiin, pojan Manassen jälkeläinen.

10:4 Ja katso, minä olen myös mies, jonka maine ei ole vähäinen kaikkien niiden keskuudessa, jotka minut tuntevat; niin, ja katso, minulla on monia sukulaisia ja ystäviä, ja olen myös hankkinut paljon rikkauksia ahkerilla käsilläni.

10:5 Kuitenkaan minä kaikesta tästä huolimatta en ole koskaan tiennyt paljon Herran teistä ja hänen salaisuuksistaan ja ihmeellisestä voimastaan. Sanoin, etten ollut koskaan tiennyt paljon näistä asioista, mutta katso, minä erehdyn, sillä minä olen nähnyt paljon hänen salaisuuksistaan ja hänen ihmeellisestä voimastaan, aivan niin, tämän kansan hengissä säilymisessä.

10:6 Kuitenkin minä paadutin sydämeni, sillä minua kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut kuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää; sen tähden minä jatkoin kapinoimista Jumalaa vastaan sydämeni jumalattomuudessa aina tämän seitsemännen kuukauden neljänteen päivään asti, mikä on tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna.

10:7 Ollessani matkalla katsomaan erästä hyvin läheistä sukulaista, katso, Herran enkeli ilmestyi minulle ja sanoi: Amulek, palaa omaan taloosi, sillä sinun on ruokittava Herran profeettaa, eli pyhää miestä, joka on valittu Jumalan mies, sillä hän on paastonnut monta päivää tämän kansan syntien tähden, ja hän on nälissään, ja sinun on otettava hänet vastaan taloosi ja ruokittava häntä, ja hän on siunaava sinua ja sinun huonettasi, ja Herran siunaus on oleva sinun ja huoneesi päällä.

10:8 Ja tapahtui, että minä tottelin enkelin ääntä ja käännyin takaisin taloani kohti. Ja ollessani menossa sinne tapasin sen miehen, josta enkeli oli sanonut minulle: Ota hänet vastaan taloosi -- ja katso, se oli tämä sama mies, joka on puhunut teille siitä, mikä on Jumalan.

10:9 Ja enkeli sanoi minulle, että hän on pyhä mies; sen vuoksi minä tiedän, että hän on pyhä mies, koska sen sanoi Jumalan enkeli.

10:10 Ja vielä minä tiedän, että ne asiat, joista hän on todistanut, ovat totta, sillä katso, minä sanon teille, että niin totta kuin Herra elää, niin hän on lähettänyt enkelinsä ilmoittamaan nämä asiat minulle; ja tämän hän on tehnyt sillä aikaa, kun tämä Alma on asunut talossani.

10:11 Sillä katso, hän on siunannut minun huonettani, hän on siunannut minua ja naisiani ja lapsiani ja isääni ja omaisiani, aivan niin, kaikkia minun sukulaisiani hän on siunannut, ja Herran siunaus on ollut päällämme hänen puhumiensa sanojen mukaisesti.

10:12 Ja nyt, kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa alkoi olla ihmeissään nähdessään, että oli enemmän kuin yksi todistaja todistamassa niistä asioista, joista heitä syytettiin, ja myös tulevista asioista, sen profetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.

10:13 Mutta heidän joukossaan oli muutamia, jotka aikoivat kuulustella heitä saadakseen heidät viekailla juonillaan kiinni heidän sanoistaan, löytääkseen todisteita heitä vastaan, jotta he voisivat luovuttaa heidät tuomareilleen tuomittaviksi lain mukaisesti ja jotta heidät voitaisiin surmata tai heittää vankilaan sen rikoksen mukaisesti, jonka he saisivat näyttämään heidän tekemältään tai josta he voisivat todistaa heitä vastaan.

10:14 Nyt ne miehet yrittivät hävittää heidät, ja he olivat lainopettajia, jotka kansa oli palkannut tai nimittänyt toimeenpanemaan lakia oikeudenkäyntiensä aikana eli kansan rikosoikeudenkäynneissä tuomarien edessä.

10:15 Nyt nämä lainopettajat olivat oppineet kansan kaikki juonet ja viekkauden, ja tämä teki heistä taitavia ammatissaan.

10:16 Ja tapahtui, että he alkoivat kuulustella Amulekia saadakseen hänet siten puhumaan ristiin eli vastoin itse puhumiaan sanoja.

10:17 Nyt he eivät tienneet, että Amulek saattoi tietää heidän aikeistaan. Mutta tapahtui heidän alkaessaan kuulustella häntä, että hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te lainopettajat ja tekopyhät, sillä te laskette Perkeleen perustuksia; sillä te asetatte ansoja ja pyydyksiä saadaksenne kiinni Jumalan pyhät.

10:18 Te laaditte suunnitelmia väärstelläksenne vanhurskaiden tiet ja vetääksenne Jumalan vihan päällenne, jopa tämän kansan täydelliseksi tuhoksi.

10:19 Niin, syystä sanoi Moosia, joka oli viimeinen kuninkaamme, kun hän aikoi luopua kuninkuudesta eikä hänellä ollut ketään, kenelle sen antaa, joten hän määräsi, että tätä kansaa tulee hallita sen omilla

äänillä -- niin, syystä hän sanoi, että jos tulisi aika, jolloin tämä kansa äänellään valitsisi pahuuden, eli jos tulisi aika, jolloin tämä kansa lankeaisi rikkomukseen, se olisi kypsä tuhoon.

10:20 Ja nyt minä sanon teille, että syystä Herra tuomitsee teidän pahat tekonne; syystä hän huutaa tälle kansalle enkeliensä äänellä: Tehkää te parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä.

10:21 Niin, syystä hän huutaa enkeliensä äänellä: Minä tulen alas kansani keskuuteen oikeus ja oikeudenmukaisuus käsissäni.

10:22 Niin, ja minä sanon teille, että ilman niiden vanhurskaiden rukouksia, joita nyt on maassa, teitä rangaistaisiin jo nyt täydellisellä tuholla, ei kuitenkaan vedenpaisumuksella, kuten ihmisiä Nooan aikana, vaan nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla.

10:23 Mutta vanhurskaiden rukousten tähden te säästytte; nyt sen tähden, jos te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, Herra ei estä kättään vaan käy hehkuvassa vihassaan teitä vastaan; silloin teitä lyödään nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla, ja aika on pian käsillä, elleite tee parannusta.

10:24 Ja nyt tapahtui, että ihmiset vihastuivat vielä enemmän Amulekille, ja he huusivat sanoen: Tämä mies herjaa meidän lakejamme, jotka ovat oikeudenmukaisia, ja meidän viisaita lainopettajiamme, jotka olemme valinneet.

10:25 Mutta Amulek ojensi kätensä ja huusi vielä voimallisemmin heille sanoen: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, miksi Saatana on saanut niin suuren vallan teidän sydämissänne? Miksi antaudutte hänelle, niin että hän saa teidät valtaansa sokaistakseen silmänne, niin että ette ymmärrä sanoja, jotka puhutaan niiden totuuden mukaisesti?

10:26 Sillä katso, olenko minä todistanut teidän lakianne vastaan? Te ette ymmärrä; te sanotte, että minä olen puhunut teidän lakianne vastaan, mutta minä en ole, vaan olen puhunut lakinne puolesta, teidän tuomioksenne.

10:27 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että tämän kansan tuhon perustus alkaa olla laskettu teidän lainopettajienne ja tuomarienne vääryydellä.

10:28 Ja nyt tapahtui, että kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa huusi häntä vastaan sanoen: Nyt me tiedämme, että tämä mies on Perkeleen lapsi, sillä hän on valehdellut meille; sillä hän on puhunut meidän lakiamme vastaan. Ja nyt hän sanoo, ettei hän ole puhunut sitä vastaan.

10:29 Ja vielä hän on herjannut meidän lainopettajiamme ja tuomareitamme.

10:30 Ja tapahtui, että lainopettajat panivat sen sydämeensä pitääkseen nämä asiat mielessä häntä vastaan.

10:31 Ja heidän joukossaan oli eräs, jonka nimi oli Seesrom. Nyt hän oli ensimmäisenä syyttämässä Amulekia ja Almaa, koska hän oli etevimpiä heidän joukostaan ja hänellä oli paljon liiketoimia kansan keskuudessa.

10:32 Nyt näiden lainopettajien tarkoituksena oli voiton saanti; ja he saivat voittoa työnsä mukaisesti.

LUKU 11 (Noin 82 eKr.)

11:1 Nyt Moosian laissa oli, että jokaisen, joka oli lain tuomari -- eli niiden, jotka oli nimitetty tuomareiksi -- tuli saada palkkaa sen ajan mukaisesti, jonka he tekivät työtä tuomitessaan niitä, jotka tuotiin heidän eteensä tuomittaviksi.

11:2 Jos nyt joku oli velkaa toiselle eikä tahtonut maksaa sitä, minkä hän oli velkaa, hänestä valitettiin tuomarille; ja tuomari käytti valtuuksiaan ja lähetti virkamiehet tuomaan hänet eteensä; ja hän tuomitsi hänet lain ja niiden todisteiden mukaisesti, joita häntä vastaan esitettiin, ja niin hänen oli pakko maksaa se, mitä hän oli velkaa, tai häneltä riistettiin kaikki tai hänet karkotettiin varkaana ja rosvona kansan keskuudesta.

11:3 Ja tuomari sai palkkaa aikansa mukaisesti -- kultaseninen päivästä, tai hopeasenumin, joka on samanarvoinen kuin kultasenine; ja tämä on annetun lain mukaisesti.

11:4 Nyt nämä ovat heidän erilaisten kulta- ja hopearahojensa nimet, niiden arvojen mukaisesti. Ja nimet ovat nefiläisten antamia, sillä he eivät määränneet niiden arvoja niiden juutalaisten tapaan, jotka olivat Jerusalemissa, eivätkä he myöskään mitanneet juutalaisten tapaan, vaan he muuttivat rahojensa arvoja ja mittojaan kansan mielen ja olosuhteiden mukaisesti jokaisen sukupolven aikana aina niiden tuomarien hallituskauteen asti, jotka kuningas Moosia oli asettanut.

11:5 Nyt rahat ovat nämä -- kultasenine, kultaseon, kultasum ja kultalimna.

11:6 Hopeasenum, hopea-amnor, hopeaesrom ja hopeaonti.

11:7 Hopeasenum oli samanarvoinen kuin kultasenine, ja kumpikin vastasi ohramitallista, ja myös mitallista mitä tahansa viljaa.

11:8 Nyt kultaseon oli määrältään kaksi kertaa seninen arvoinen.

11:9 Nyt kultasum oli kaksi kertaa seonin arvoinen.

11:10 Ja kultalimna oli niiden kaikkien arvoinen.

11:11 Ja hopea-amnor oli yhtä suuri kuin kaksi senumia.

11:12 Ja hopeaesrom oli yhtä suuri kuin neljä senumia.

11:13 Ja onti oli yhtä suuri kuin ne kaikki.

11:14 Nyt nämä ovat heidän pienempien rahojensa arvot --

11:15 Siblon on puoli senumia, siblon siis vastaa puolta ohramitallista.

11:16 Ja siblum on puoli siblonia.

11:17 Ja lea on puoli siblumia.

11:18 Nämä siis ovat heidän rahayksikkönsä heidän rahojensa arvojen mukaan.

11:19 Nyt kulta-antion on samanarvoinen kuin kolme siblonia.

11:20 Nyt, ainoana tarkoituksena oli voiton saaminen, koska he saivat palkkansa työnsä mukaisesti; sen tähden he yllyttivät kansaa mellakointiin ja kaikenlaisiin levottomuuksiin ja jumalattomuuteen, jotta heillä olisi enemmän työtä, jotta he saisivat rahaa niiden oikeusjuttujen mukaisesti, jotka heidän eteensä tuotiin; sen tähden he yllyttivät kansaa Almaa ja Amulekia vastaan.

11:21 Ja tämä Seesrom alkoi kuulustella Amulekia sanoen: Tahdotko vastata minulle muutamiin kysymyksiin, jotka sinulta kysyn? Nyt Seesrom oli mies, joka oli etevä Perkeleen juonissa hävittääkseen sen, mikä oli hyvää; sen tähden hän sanoi Amulekille: Tahdotko vastata kysymyksiin, jotka sinulle esitän?

11:22 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, jos se on sen Herran Hengen mukaista, joka on minussa; sillä minä en sano mitään, mikä on vastoin Herran Henkeä. Ja Seesrom sanoi hänelle: Katso, tässä on kuusi hopeantia, ja kaikki nämä minä annan sinulle, jos kiellät Korkeimman Olennon olemassaolon.

11:23 Nyt Amulek sanoi: Oi sinä helvetin lapsi, miksi kiusaat minua? Etkö tiedä, ettei vanhurskas antaudu mihinkään sellaisiin kiusauksiin?

11:24 Uskotko sinä, ettei ole Jumalaa? Minä sanon sinulle: Ei, sinä tiedät, että Jumala on, mutta sinä rakastat voittoa enemmän kuin häntä.

11:25 Ja nyt sinä olet valehdellut Jumalan edessä minulle. Sinä sanoit minulle: Katso, nämä kuusi ontia, jotka ovat suuriarvoiset, minä annan sinulle -- vaikka sinulla oli sydämessäsi aikomus pitää ne itselläsi antamatta minulle; ja sinä halusit vain, että minä kieltäisin todellisen ja elävän Jumalan, jotta sinä saisit syyn tuhota minut. Ja nyt, katso, tästä suuresta pahasta sinä saat palkkasi.

11:26 Ja Seesrom sanoi hänelle: Sinä sanot, että on olemassa todellinen ja elävä Jumala?

11:27 Ja Amulek sanoi: Kyllä, on olemassa todellinen ja elävä Jumala.

11:28 Nyt Seesrom sanoi: Onko olemassa enemmän kuin yksi Jumala?

11:29 Ja hän vastasi: Ei.

11:30 Niin Seesrom sanoi hänelle jälleen: Kuinka tiedät nämä asiat?

11:31 Ja hän sanoi: Enkeli on ilmaissut ne minulle.

11:32 Ja Seesrom sanoi taas: Kuka on se, joka on tuleva? Onko hän Jumalan Poika?

11:33 Ja hän sanoi hänelle: Kyllä.

11:34 Ja Seesrom sanoi jälleen: Pelastaako hän kansansa sen synneissä? Ja Amulek vastasi ja sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, ettei hän sitä tee, sillä hänen on mahdotonta kieltää sanaansa.

11:35 Nyt Seesrom sanoi kansalle: Katsokaa, että muistatte nämä asiat; sillä hän sanoi, että on vain yksi Jumala; kuitenkin hän sanoo, että Jumalan Poika on tuleva, mutta hän ei pelasta kansaansa -- ikään kuin hänellä olisi valta käskeä Jumalaa.

11:36 Nyt Amulek sanoi hänelle jälleen: Katso, sinä olet valehdellut, sillä sinä sanot minun puhuneen ikään kuin minulla olisi valta käskeä Jumalaa, koska sanoin, että hän ei pelasta kansaansa sen synneissä.

11:37 Ja minä sanon sinulle jälleen, ettei hän voi pelastaa sitä sen synneissä, sillä minä en voi kieltää hänen sanaansa, ja hän on sanonut, ettei mikään epäpuhdas voi periä taivaan valtakuntaa; kuinka te siis voitte pelastua, ellette peri taivaan valtakuntaa? Sen tähden te ette voi pelastua synneissänne.

11:38 Nyt Seesrom sanoi hänelle jälleen: Onko Jumalan Poika todella iankaikkinen Isä?

11:39 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, hän on todella taivaan ja maan ja kaiken niissä olevan iankaikkinen Isä; hän on alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen;

11:40 ja hän tulee maailmaan lunastamaan kansansa; ja hän ottaa päällensä niiden rikkomukset, jotka uskovat hänen nimeensä; ja nämä ovat niitä, jotka saavat iankaikkisen elämän, eikä pelastus tule kenellekään muulle.

11:41 Sen tähden jumalattomat jäävät ikään kuin lunastusta ei olisi suoritettu, paitsi että kuoleman siteet on päästetty; sillä katso, tulee aika, jolloin kaikki nousevat kuolleista ja seisovat Jumalan edessä ja heidät tuomitaan tekojensa mukaan.

11:42 Nyt, on kuolema, jota nimitetään ajalliseksi kuolemaksi, ja Kristuksen kuolema päästää tämän ajallisen kuoleman siteet, niin että kaikki herätetään tästä ajallisesta kuolemasta.

11:43 Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oikeaan muotoonsa, aivan niin kuin me nyt tällä hetkellä olemme, ja meidät saatetaan seisomaan Jumalan eteen, tietäen, mitä me nyt tiedämme, ja meillä on selvä muisto kaikesta syillisyydestämme.

11:44 Nyt, tämä palauttaminen tulee kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, sekä jumalattomille että vanhurskaille, eikä edes hiuskarvakaan heidän päästään joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan täydelliseen muotoonsa, niin kuin se on nyt eli ruumiissa, ja saatetaan ja haastetaan Pojan Kristuksen ja Isän Jumalan ja Pyhän Hengen -- jotka ovat yksi iankaikkinen Jumala -- tuomioistuimen eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

11:45 Nyt, katso, minä olen puhunut teille kuolevaisen ruumiin kuolemasta sekä kuolevaisen ruumiin ylösnousemuksesta. Minä sanon teille, että tämä kuolevainen ruumis herätetään kuolemattomaksi ruumiiksi, toisin sanoen kuolemasta, nimittäin ensimmäisestä kuolemasta elämään, niin etteivät he voi enää kuolla; heidän henkensä yhdistyy heidän ruumiiseensa, niin ettei niitä koskaan eroteta; näin kokonaisuudesta tulee hengellinen ja kuolematon, niin etteivät he voi enää kokea katoavaisuutta.

11:46 Nyt, kun Amulek oli lopettanut nämä sanat, kansa alkoi jälleen olla hämmästyksissään, ja Seesromkin alkoi vapista. Ja näin päättyivät Amulekin sanat, tai tässä on kaikki, mitä minä olen kirjoittanut.

LUKU 12 (Noin 82 eKr.)

12:1 Nyt, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vaijaneet Seesromin -- sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen valheestaan ja petoksestaan hänen tuhoamiseksi -- ja näki, että hän alkoi vapista syyllisyytensä tunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän tai valottaa kirjoituksia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.

12:2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:

12:3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni valheestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki sinun ajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun ajatuksesi meille;

12:4 ja sinä näet, että me tiedämme, että suunnitelmasi oli hyvin katala suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja pettäaksesi sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät --

12:5 nyt tämä oli sinun vastustajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, minä sanon kaikille.

12:6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastustajan ansa, jonka hän on asettanut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät valtansa alle, voidakseen kietoa teidät kahleisiinsa, voidakseen kahlehtia teidät alas ikuiseen tuhoon orjuutensa vallan mukaisesti.

12:7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi vapista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enemmän vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli vakuuttunut myös siitä, että Almalla ja Amulekilla oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydämensä ajatukset ja aikeet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

12:8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadakseen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuolleiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan?

12:9 Ja nyt Alma alkoi selittää näitä asioita hänelle sanoen: Monien on annettu tietää Jumalan salaisuudet, mutta heidät on pantu ankaran käskyn alaisiksi, ettei heidän pidä julistaa hänen sanaansa kuin sitä mukaa, minkä osan siitä hän suo ihmislapsille sen varteen ottamisen ja tarkkuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittavat.

12:10 Ja sen tähden se, joka paaduttaa sydämensä, saa vähäisemmän osan sanaa; ja sille, joka ei paaduta sydäntään, annetaan suurempi osa sanaa, kunnes hänen annetaan tietää Jumalan salaisuudet, kunnes hän tietää ne täysin.

12:11 Ja niille, jotka paaduttavat sydämensä, annetaan vähäisempi osa sanaa, kunnes he eivät tiedä mitään hänen salaisuuksistaan; ja sen jälkeen Perkele ottaa heidät vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon. Nyt tätä tarkoitetaan helvetin kahleilla.

12:12 Ja Amulek on puhunut selkeästi kuolemasta ja siitä, kuinka meidät herätetään tästä kuolevaisuudesta kuolemattomuuden tilaan ja saatetaan Jumalan tuomioistuimen eteen tuomittaviksi tekojemme mukaan.

12:13 Silloin, jos meidän sydämemme on paatunut, niin, jos olemme paaduttaneet sydämemme sanaa vastaan siinä määrin, ettei sitä ole meistä löydetty, niin meidän tilamme on oleva kauhea, sillä silloin meidät tuomitaan.

12:14 Sillä meidän sanamme tuomitsevat meidät, niin, kaikki meidän tekomme tuomitsevat meidät; meitä ei havaita tahrattomiksi, ja meidän ajatuksemmekin tuomitsevat meidät; ja tässä kauheassa tilassa me emme rohkene kohottaa katsettamme Jumalaamme; ja me olisimme iloisia, jos voisimme käskää kallioita ja vuoria kaatumaan päällemme kätkemään meidät hänen edestään.

12:15 Mutta näin ei voi olla; meidän on tultava esiin ja seistävä hänen edessään hänen kirkkaudessaan ja hänen voimassaan ja hänen väkevyydessään, ylhäisyydessään ja vallassaan ja tunnustettava ikuisiksi häpeäksemme, että kaikki hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia, että hän on oikeudenmukainen kaikissa teoissansa ja että hän on armollinen ihmislapsille ja että hänellä on kaikki valta pelastaa jokainen, joka uskoo hänen nimeensä ja tuottaa hedelmää, josta parannus näkyy.

12:16 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Silloin tulee kuolema, nimittäin toinen kuolema, joka on hengellinen kuolema; silloin on aika, jolloin jokainen, joka kuolee synneissään -- siis ajallisen kuoleman -- kuolee myös hengellisen kuoleman; niin, hän kuolee sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen.

12:17 Silloin on aika, jolloin heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti; ja silloin on aika, jolloin heidät kahlitaan alas ikuiseseen tuhoon Saatanan vallan ja orjuuden mukaisesti, sillä hän on alistanut heidät valtaansa tahtonsa mukaisesti.

12:18 Silloin, minä sanon teille, he tulevat olemaan ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, sillä heitä ei voida lunastaa Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaisesti; eivätkä he voi kuolla, koska katoavaisuutta ei enää ole.

12:19 Nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kansa alkoi olla yhä enemmän hämmästyksissään;

12:20 mutta oli eräs Antiona, joka oli ylimpiä hallitusmiehiä heidän keskuudessaan ja tuli ja sanoi hänelle: Mitä on tämä, mitä olet sanonut, että ihminen muka nousee kuolleista ja hänet muutetaan tästä kuolevaisesta kuolemattomaan tilaan, niin ettei sielu voi koskaan kuolla?

12:21 Mitä se kirjoitusten kohta tarkoittaa, jossa sanotaan, että Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan Eedenin puutarhan itäpuolelle, etteivät ensimmäiset vanhempamme menisi nauttimaan elämän puun hedelmää ja eläisi ikuisesti? Ja näin me näemme, ettei heidän ollut mitenkään mahdollista elää ikuisesti.

12:22 Nyt Alma sanoi hänelle: Juuri tämän asian minä aion selittää. Nyt me näemme, että Adam lankesi nauttimalla kiellettyä hedelmää, Jumalan sanan mukaisesti, ja näin me näemme, että hänen lankeemuksensa tähden koko ihmissuvusta tuli kadotettu ja langennut kansa.

12:23 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos Aadamin olisi ollut mahdollista nauttia elämän puun hedelmää silloin, ei olisi ollut kuolemaa ja sana olisi ollut mitätön ja tehnyt Jumalasta valehtelijan, sillä hän sanoi: Jos sinä syöt, olet kuoleman oma.

12:24 Ja me näemme, että kuolema tulee ihmissuvun osaksi, eli se kuolema, josta Amulek on puhunut ja joka on ajallinen kuolema; mutta ihmiselle suotiin aika, jonka kuluessa hän voi tehdä parannuksen; sen tähden tästä elämästä tuli koetustila, aika valmistautua kohtaamaan Jumala, aika valmistautua siihen loputtomaan tilaan, josta olemme puhuneet ja joka on kuolleiden ylösnousemuksen jälkeen.

12:25 Nyt, ellei olisi ollut lunastussuunnitelmaa, joka on ollut laadittuna maailman perustamisesta asti, ei olisi voinut olla kuolleiden ylösnousemusta; mutta oli laadittu lunastussuunnitelma, joka on toteuttava kuolleiden ylösnousemuksen, josta on puhuttu.

12:26 Ja nyt, katso, jos olisi ollut mahdollista, että ensimmäiset vanhempamme olisivat voineet mennä nauttimaan elämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti kurjia, sillä heillä ei olisi ollut valmistavaa tilaa; ja niin lunastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi ja Jumalan sana olisi ollut mitätön, vailla mitään vaikutusta.

12:27 Mutta katso, niin ei ollut, vaan ihmisille määrättiin, että heidän on kuoltava; ja kuoleman jälkeen heidän on tultava tuomiolle, sille samalle tuomiolle, josta me olemme puhuneet ja joka on loppu.

12:28 Ja kun Jumala oli määrännyt, että nämä tulisivat ihmisen osaksi, katso, sitten hän näki hyväksi, että ihminen tietäisi asioista, jotka hän oli määrännyt heidän osakseen;

12:29 sen tähden hän lähetti enkeleitä puhumaan heidän kanssaan, ja he antoivat ihmisten nähdä hänen kirkkautensa.

12:30 Ja siitä lähtien he alkoivat huutaa avuksi hänen nimeään; sen tähden Jumala puhui ihmisten kanssa ja ilmaisi heille lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti; ja tämän hän ilmaisi heille heidän uskonsa ja parannuksensa ja heidän pyhien tekojensa mukaisesti.

12:31 Sen vuoksi hän antoi käskyjä ihmisille heidän ensin rikottuaan ensimmäiset käskyt, jotka koskevat sitä, mikä on ajallista, ja tultuaan jumalien kaltaisiksi, erottaen hyvän pahasta, asettuen asemaan, jossa voivat toimia -- tai asetettuina asemaan, jossa voivat toimia -- tahtonsa ja mielensä mukaisesti, tehdäkseen joko pahaa tai hyvää

12:32 sen tähden ilmaistuaan heille lunastussuunnitelman Jumala antoi heille käskyjä, ettei heidän pitänyt tehdä pahaa, koska siitä oli rangaistuksena toinen kuolema, joka oli ikuinen kuolema sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen; sillä sellaisiin lunastussuunnitelmalla ei voinut olla valtaa, sillä Jumalan suuren hyvyyden mukaisesti ei oikeudenmukaisuuden töitä voinut hävittää.

12:33 Mutta Jumala kutsui ihmisiä Poikansa nimessä (sillä tämä oli se lunastussuunnitelma, joka oli laadittu) sanoen: Jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, niin minä armahdan teitä Ainosyntyisen Poikani kautta;

12:34 sen tähden jokaisella, joka tekee parannuksen eikä paaduta sydäntään, on minun Ainosyntyisen Poikani kautta oikeus armoon syntiensä anteeksisaamiseksi; ja nämä pääsevät minun lepoon.

12:35 Ja jokainen, joka paaduttaa sydämensä ja tekee pahaa, katso, minä vannon vihassani, ettei hän pääse minun lepoon.

12:36 Ja nyt, veljeni, katso, minä sanon teille, että jos te paadutatte sydämenne, te ette pääse Herran lepoon; sen tähden teidän pahuutenne vihoittaa hänet, niin että hän lähettää vihansa alas teidän päällenne niin kuin ensimmäisessä vihastuksessa, niin, sanansa mukaisesti viimeisessä vihastuksessa samoin kuin ensimmäisessä, teidän sielujenne ikuisiksi tuhoksi; siis sanansa mukaisesti viimeiseksi kuolemaksi samoin kuin ensimmäiseksi.

12:37 Ja nyt, veljeni, koska me tiedämme nämä asiat ja ne ovat totta, tehkäämme parannus ja älkäämme paaduttako sydäntämme, ettemme vihoittaisi Herraa Jumalaamme niin, että vetäisimme hänen vihansa päällemme näissä hänen toisissa käskyissään, jotka hän on antanut meille; vaan menkäämme Jumalan lepoon, joka on valmistettuna hänen sanansa mukaisesti.

LUKU 13 (Noin 82 eKr.)

13:1 Ja vielä, veljeni, minä tahtoisin suunnata mielenne siihen aikaan, jolloin Herra Jumala antoi nämä käskyt lapsilleen; ja minä tahdon teidän muistavan, että Herra Jumala asetti pappeja pyhän järjestyksensä mukaisesti, mikä oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, opettamaan näitä asioita kansalle.

13:2 Ja nuo papit asetettiin hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti sillä tavoin, että ihmiset siitä tietäisivät, millä tavoin odottaa hänen Poikaansa lunastukseksi.

13:3 Ja tämä on se tapa, jonka mukaisesti heidät asetettiin -- he olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti Jumalan ennalta tietämisen mukaisesti heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa vuoksi; ensiksi heidän annettiin valita hyvä tai paha; sen tähden, koska he valitsivat hyvän ja osoittivat tavattoman suurta uskoa, heidät on kutsuttu pyhällä kutsumuksella, eli sillä pyhällä kutsumuksella, joka on valmistettu yhdessä valmistavan lunastuksen kanssa ja sen mukaisesti sellaisia varten.

13:4 Ja niin heidät on kutsuttu tähän pyhään kutsumukseen uskonsa vuoksi, kun taas toiset hylkäävät Jumalan Hengen sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden vuoksi, vaikka heillä muuten olisi voinut olla yhtä suuri oikeus kuin veljillään.

13:5 Eli sanalla sanoen, ensiksi he olivat samassa asemassa veljiensä kanssa; siten tämä pyhä kutsumus on maailman perustamisesta asti valmistettuna sellaisia varten, jotka eivät paaduta sydäntään, Ainosyntyisen Pojan sovituksessa ja sovituksen kautta, Pojan, joka valmistettiin --

13:6 ja näin heidät on kutsuttu tällä pyhällä kutsumuksella ja asetettu Jumalan pyhän järjestyksen ylipappeuteen opettamaan hänen käskyjään ihmislapsille, jotta hekin pääsisivät hänen lepoonsa --

13:7 tämä ylipappeus oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, joka järjestys oli maailman perustamisesta asti, eli toisin sanoen oli vailla päivien alkua tai vuosien loppua, oli valmistettuna iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen hänen kaiken ennalta tietämisensä mukaisesti --

13:8 nyt heidät asetettiin tällä tavoin -- heidät kutsuttiin pyhällä kutsumuksella ja asetettiin pyhällä toimituksella, ja he ottivat päällensä pyhän järjestyksen ylipappeuden, mikä kutsumus ja toimitus ja ylipappuus on vailla alkua tai loppua;

13:9 näin heistä tulee ikuisesti ylipappeja Isän Ainosyntyisen järjestyksen mukaisesti, Pojan, joka on vailla päivien alkua tai vuosien loppua ja joka on täynnä armoa, oikeutta ja totuutta. Ja niin on. Aamen.

13:10 Nyt, kuten sanoin pyhästä järjestyksestä eli tästä ylipappeudesta, oli monia, jotka asetettiin ja jotka tulivat Jumalan ylipapeiksi, ja se tapahtui heidän suuren uskonsa ja parannuksensa vuoksi ja heidän vanhurskautensa vuoksi Jumalan edessä, koska he halusivat mieluummin tehdä parannuksen ja tehdä vanhurskauden tekoja kuin hukkuu;

13:11 sen tähden heidät kutsuttiin tämän pyhän järjestyksen mukaisesti ja pyhitettiin ja heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä.

13:12 Nyt, kun Pyhä Henki oli pyhittänyt heidät ja heidän vaatteensa oli valkaistu ja he olivat puhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla kammoamatta syntiä; ja oli monia, tavattoman monia, jotka tehtiin puhtaiksi ja jotka pääsivät Herran Jumalansa lepoon.

13:13 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän nöyryvän Jumalan edessä ja tuottavan hedelmää, josta parannus näkyy, jotta tekin pääsisitte siihen lepoon.

13:14 Niin, nöyrytkää niin kuin ihmiset Melkisedekin aikana, hänen joka myös oli ylipappi tämän saman järjestyksen mukaisesti, josta olen puhunut, ja joka myös otti päällensä ylipappeuden ikuisesti.

13:15 Ja tälle samalle Melkisedekille Abraham maksoi kymmenykset; niin, eli meidän isämme Abraham maksoi kymmenyksinä kymmenennen osan kaikesta, mitä hän omisti.

13:16 Nyt nämä toimitukset annettiin tällä tavoin, jotta ihmiset niiden avulla voisivat katsoa odottaen Jumalan Poikaan, sillä se oli hänen järjestyksensä vertauskuva, tai se oli hänen järjestyksensä -- ja tämä jotta he voisivat odottaa häneltä syntiensä anteeksiantoa, jotta he pääsisivät Herran lepoon.

13:17 Nyt tämä Melkisedek oli Salemin maan kuningas, ja hänen kansansa oli vahvistunut pahuudessa ja iljetyksissä; niin, he kaikki olivat kulkeneet harhaan; he olivat täynnä kaikenlaista jumalattomuutta;

13:18 mutta Melkisedek, joka oli osoittanut voimallista uskoa ja saanut ylipappeuden viran Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, saarnasi parannusta kansalleen. Ja katso, se teki parannuksen; ja Melkisedek vakiinnutti rauhan maassa elinaikanaan; sen tähden häntä kutsuttiin rauhan ruhtinaaksi, sillä hän oli Salemin kuningas; ja hän hallitsi isänsä alaisena.

13:19 Nyt, ennen häntä oli monia, ja myös hänen jälkeensä oli monia, mutta yksikään ei ollut suurempi; sen tähden hänet on aivan erityisesti mainittu.

13:20 Nyt minun ei tarvitse sanoa muuta asiasta; mitä olen sanonut, riittääköön. Katso, kirjoitukset ovat edessäanne; jos te vääristelette niitä, se koituu omaksi tuhoksenne.

13:21 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat heille, hän ojensi kätensä heitä kohti ja huusi voimallisella äänellä sanoen: Nyt on aika tehdä parannus, sillä pelastuksen päivä lähestyy;

13:22 niin, ja Herran ääni julistaa sitä enkelien suulla kaikille kansakunnille; niin, julistaa sitä, jotta ne saisivat suuren ilon ilosanoman; niin, ja hän kuuluttaa tätä ilosanomaa kaiken kansansa keskuudessa, niin, jopa niillekin, jotka on hajotettu laajalle maan päällä; sen vuoksi se on tullut meille.

13:23 Ja se ilmaistaan meille selkein sanoin, jotta ymmärtäisimme, jotta emme voi erehtyä; ja tämä siksi, että me olemme vaeltajia vieraassa maassa; sen tähden me olemme näin suuressa suosiossa, sillä tätä ilosanomaa on julistettu meille viinitarhamme kaikissa osissa.

13:24 Sillä katso, enkelit julistavat sitä tällä hetkellä monille meidän maassamme; ja tämän tarkoituksena on valmistaa ihmislasten sydämiä ottamaan vastaan hänen sanansa hänen tullessaan kirkkaudessaan.

13:25 Ja nyt me vain odotamme kuulevamme ilouutisia hänen tulemisestaan julistettavan meille enkelien suulla; sillä aika tulee, emme tiedä kuinka pian. Toivon Jumalan nimessä, että se tapahtuisi minun elinaikanani; mutta olipa se ennemmin tai myöhemmin, siitä minä riemuitsen.

13:26 Ja se ilmaistaan vanhurskaille ja pyhille miehille enkelien suulla hänen tullessaan, jotta isiemme sanat toteutuisivat sen mukaisesti, mitä he ovat puhuneet hänestä, mikä oli sen profetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.

13:27 Ja nyt, veljeni, minä toivon sydämeni pohjasta, niin, jopa tuskallista huolta tuntien, että te kuuntelisitte sanojani ja panisitte pois syntinne ettekä lykkäisi parannuksenne aikaa;

13:28 vaan että te nöyryisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja valvoisitte ja rukoilisitte alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, sävyisiä, myöntäviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä;

13:29 teillä olisi usko Herraan; teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän; teillä olisi Jumalan rakkaus aina sydämessänne, jotta teidät ylennettäisiin viimeisenä päivänä ja te pääsisitte hänen lepoonsa.

13:30 Ja Herra suokoon teille parannuksen, jotta ette saattaisi hänen vihaansa päällenne, jotta teitä ei sidottaisi helvetin kahleilla, jotta ette kärsisi toista kuolemaa.

13:31 Ja Alma puhui kansalle paljon muitakin sanoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 14 (Noin 82-81 eKr.)

14:1 Ja tapahtui, että kun hän oli lakannut puhumasta ihmisille, monet heistä uskoivat hänen sanoihinsa ja alkoivat tehdä parannusta ja tutkia kirjoituksia.

14:2 Mutta suurin osa heistä halusi hävittää Alman ja Amulekin, sillä he olivat vihoissaan Almalle tämän suorien sanojen tähden Seesromille; ja he sanoivat myös, että Amulek oli valehdellut heille ja oli herjannut heidän lakiaan ja myös heidän lainopettajiaan ja tuomareitaan.

14:3 Ja he olivat vihoissaan myös Almalle ja Amulekille; ja koska he olivat todistaneet niin suoraan heidän jumalattomuuttaan vastaan, he yrittivät salaa ottaa heidät hengiltä.

14:4 Mutta tapahtui, että he eivät ottaneet, vaan he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät vahvoilla köysillä ja veivät heidät maan ylituomarin eteen.

14:5 Ja ihmiset menivät todistamaan heitä vastaan -- todistaen, että he olivat herjanneet lakia ja heidän lainopettajiaan ja maan tuomareita sekä kaikkea maassa olevaa kansaa sekä todistaneet, että oli vain yksi Jumala ja että hän lähettäisi Poikansa ihmisten keskuuteen, mutta hän ei pelastaisi heitä; ja monia tällaisia asioita ihmiset todistivat Almaa ja Amulekia vastaan. Nyt tämä tapahtui maan ylituomarin edessä.

14:6 Ja tapahtui, että Seesrom hämmästyti sanoista, jotka oli puhuttu; ja hän tiesi myös siitä mielen sokeudesta, jonka hän oli saanut kansan keskuudessa aikaan valheellisilla sanoillaan, ja tietoisuus hänen omasta syyllisyydestään alkoi raastaa hänen sieluaan; niin, hän alkoi olla helvetin tuskien saartama.

14:7 Ja tapahtui, että hän alkoi huutaa kansalle sanoen: Katso, minä olen syyllinen, ja nämä miehet ovat tahrattomia Jumalan edessä. Ja hän alkoi siitä lähtien vedota heidän puolestaan; mutta he herjasivat häntä sanoen: Oletko sinäkin riivaajan vallassa? Ja he sylkivät hänen päälleen ja karkottivat hänet keskuudestaan, ja myös kaikki ne, jotka uskoivat Alman ja Amulekin puhumiin sanoihin; ja he karkottivat heidät ja lähettivät miehiä heittämään heitä kivillä.

14:8 Ja he toivat heidän vaimonsa ja lapsensa koolle, ja jokaisen, joka uskoi tai jota oli opitettu uskomaan Jumalan sanaan, he käskivät heittää tuleen; ja he toivat myös heidän aikakirjansa, jotka sisälsivät pyhät kirjoitukset, ja heittivät nekin tuleen, jotta ne palaisivat ja tuhoutuisivat tulessa.

14:9 Ja tapahtui, että he ottivat Alman ja Amulekin ja veivät heidät marttyyrikuoleman paikalle, jotta he näkisivät niiden tuhon, jotka poltettiin tulessa.

14:10 Ja kun Amulek näki niiden naisten ja lasten tuskat, jotka paloivat tulessa, hänkin tunsu tuskaa, ja hän sanoi Almalle: Kuinka voimme katsella tätä kauheaa näkyä? Ojentakaamme sen tähden kätemme ja käyttäkäämme sitä Jumalan voimaa, joka meissä on, ja pelastakaamme heidät liekeistä.

14:11 Mutta Alma sanoi hänelle: Henki estää minua ojentamasta kättäni, sillä katso, Herra ottaa heidät vastaan ylös luoksensa kirkkauteen; ja hän sallii heidän tehdä tämän, eli että ihmiset tekevät tämän heille sydämensä paatumuksen mukaisesti, jotta ne tuomiot, jotka hän vihassaan heille lähettää, olisivat oikeudenmukaisia; ja viattomien veri on oleva todisteena heitä vastaan, niin, ja huutava voimallisesti heitä vastaan viimeisenä päivänä.

14:12 Nyt Amulek sanoi Almalle: Katso, kenties he polttavat meidätkin.

14:13 Ja Alma sanoi: Tapahtukoon Herran tahdon mukaisesti. Mutta katso, meidän työmme ei ole tehty; sen tähden he eivät polta meitä.

14:14 Nyt tapahtui, että kun tuleen heitettyjen ruumiit olivat palaneet ja samoin aikakirjat, jotka oli heitetty heidän mukanaan, maan ylituomari tuli ja seisautui Alman ja Amulekin eteen heidän ollessaan sidottuina, ja hän löi heitä kädellään poskelle ja sanoi heille: Haluatteko vielä sen jälkeen, mitä olette nähneet, saarnata tälle kansalle, että se heitetään tuli- ja tulikivijärveen?

14:15 Katso, te näette, ettei teillä ollut voimaa pelastaa niitä, jotka oli heitetty tuleen; eikä myöskään Jumala pelastanut heitä sen tähden, että he olivat teidän uskoanne. Ja tuomari löi heitä jälleen poskelle ja kysyi: Mitä te puolestanne sanotte?

14:16 Ja tämä tuomari oli sen Nehorin joukkoa ja uskoa, joka surmasi Gideonin.

14:17 Ja tapahtui, etteivät Alma ja Amulek vastanneet hänelle mitään; ja hän löi heitä taas ja luovutti heidät virkamiehille heitettäväksi vankilaan.

14:18 Ja kun he olivat olleet vankilaan heitettyinä kolme päivää, tuli monia lainopettajia ja tuomareita ja pappeja ja opettajia, jotka olivat Nehorin uskonsuuntaa, ja he tulivat vankilaan katsomaan heitä ja kuulustelivat heitä monista sanoista, mutta he eivät vastanneet heille mitään.

14:19 Ja tapahtui, että tuomari seisoi heidän edessään ja sanoi: Miksi ette vastaa tämän kansan sanoihin? Ettekö tiedä, että minulla on valta heittää teidät liekkeihin? Ja hän käski heidän puhua, mutta he eivät vastanneet mitään.

14:20 Ja tapahtui, että he lähtivät ja menivät menojaan mutta tulivat taas seuraavana päivänä; ja tuomari myös löi heitä jälleen poskelle. Ja moni muukin tuli lyömään heitä sanoen: Vieläkö haluatte nousta tuomitsemaan tätä kansaa ja arvostelevaan meidän lakiamme? Jos teillä on niin suuri voima, miksi ette vapauta itseänne?

14:21 Ja paljon sellaista he sanoivat heille kiristellen heille hampaitaan ja sylkien heidän päälleen ja sanoen: Miltä me näytämme, kun meidät tuomitaan?

14:22 Ja paljon sellaista, niin, kaikenlaista sellaista he sanoivat heille; ja näin he pilkkasivat heitä monta päivää. Ja he epäsivät heiltä ravinnon, jotta heidän tulisi nälkä, ja veden, jotta heidän tulisi jano; ja he myös ottivat heiltä heidän vaatteensa, niin että he olivat alasti; ja niin heidät sidottiin vahvoilla köysillä ja suljettiin vankilaan.

14:23 Ja tapahtui heidän kärsittyään siten monta päivää (ja se tapahtui kahdentenatoista päivänä, kymmenentenä kuukautena, Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna), että Ammonihan maan ylituomari ja monia heidän opettajiaan ja lainopettajiaan meni siihen vankilaan, jossa Alma ja Amulek olivat köysillä sidottuina. {81 eKr.}

14:24 Ja ylituomari seisahtui heidän eteensä ja löi heitä taas ja sanoi heille: Jos teillä on Jumalan voima, vapauttakaa itsenne näistä siteistä, niin sitten me uskomme, että Herra hävittää tämän kansan sinun sanojesi mukaisesti.

14:25 Ja tapahtui, että he kaikki menivät ja löivät heitä sanoen samat sanat, vieläpä viimeistä myöten; ja kun viimeinen oli puhunut heille, Jumalan voima oli Alman ja Amulekin päällä, ja he nousivat seisomaan jaloillaan.

14:26 Ja Alma huusi sanoen: Kuinka kauan meidän on kärsittävä näitä suuria ahdinkoja, oi Herra? Oi Herra, anna meille voimaa uskomme mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, niin että vapaudumme. Ja he katkaisivat köydet, joilla heidät oli sidottu; ja kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat paeta, sillä tuhon pelko oli vallannut heidät.

14:27 Ja tapahtui, että heidän pelkonsa oli niin suuri, että he kaatuivat maahan eivätkä päässeet vankilan ulko-ovelle; ja maa järisi voimallisesti, ja vankilan muurit halkesivat kahtia, niin että ne sortuivat maahan; ja ylituomari ja lainopettajat ja papit ja opettajat, jotka löivät Almaa ja Amulekia, saivat surmansa niiden sortuessa.

14:28 Ja Alma ja Amulek tulivat ulos vankilasta, eivätkä he olleet vahingoittuneet, sillä Herra oli suonut heille voiman heidän uskonsa mukaisesti, joka heillä oli Kristukseen. Ja he tulivat oikopäätä ulos vankilasta, ja he olivat päässeet siteistään, ja vankila oli sortunut maahan, ja jokainen sielu sen muurien sisäpuolella, Almaa ja Amulekia lukuun ottamatta, oli saanut surmansa; ja he tulivat oikopäätä kaupunkiin.

14:29 Nyt, kun ihmiset olivat kuulleet kovaa meteliä, he kerääntyivät juosten yhteen suurin joukoin saadakseen tietää sen syyn; ja kun he näkivät Alman ja Amulekin tulevan ulos vankilasta, ja sen muurit olivat sortuneet maahan, he pelästyivät suuresti ja pakenivat Alman ja Amulekin edestä, niin kuin vuohi vohlansa kanssa pakenee kahta leijonaa; ja niin he pakenivat Alman ja Amulekin edestä.

LUKU 15 (Noin 81 eKr.)

15:1 Ja tapahtui, että Alman ja Amulekin käskettiin lähteä siitä kaupungista; ja he lähtivät ja tulivat aina Sidomin maahan asti; ja katso, sieltä he löysivät kaikki ne ihmiset, jotka olivat lähteneet Ammonihan maasta, jotka oli karkotettu ja joita oli kivetetty, koska he uskoivat Alman sanoihin.

15:2 Ja he kertoivat heille kaiken, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja myös itsestään ja voimastaan, jolla he olivat vapautuneet.

15:3 Ja myös Seesrom makasi sairaana Sidomissa, polttavassa kuumeessa, joka oli aiheutunut hänen mielensä suurista ahdistuksista hänen jumalattomuutensa vuoksi, sillä hän luuli, ettei Almaa ja Amulekia enää ollut; ja hän luuli, että heidät oli surmattu hänen pahuutensa tähden. Ja tämä suuri synti ja hänen

monet muut syntinsä raastoivat hänen mieltään, kunnes se kävi tavattoman raskaaksi, eikä siitä ollut vapautusta; sen tähden häntä alkoi korventaa polttava hehku.

15:4 Nyt, kun hän kuuli, että Alma ja Amulek olivat Sidomin maassa, hänen sydämensä alkoi rohkaistua; ja hän lähetti heille heti sanan pyytäen heitä tulemaan luoksensa.

15:5 Ja tapahtui, että he menivät heti noudattaen sanomaa, jonka hän oli lähettänyt heille; ja he menivät Seesromin taloon; ja he löysivät hänet hänen vuoteeltaan sairaana, hyvin heikkona polttavasta kuumeesta; ja myös hänen mielensä oli tavattoman raskas hänen pahojen tekojensa tähden; ja heidät nähdessään hän ojensi kätensä ja pyysi heiltä, että he parantaisivat hänet.

15:6 Ja tapahtui, että Alma sanoi hänelle ottaen häntä kädestä: Uskotko sinä Kristuksen pelastavaan voimaan?

15:7 Ja hän vastasi ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, mitä sinä olet opettanut.

15:8 Ja Alma sanoi: Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan parantaa.

15:9 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon sinun sanojesi mukaisesti.

15:10 Ja silloin Alma huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, meidän Jumalamme, armahda tätä miestä ja paranna hänet hänen uskonsa mukaisesti, joka on Kristukseen.

15:11 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, Seesrom hypähti jaloilleen ja alkoi kävellä; ja tämä tapahtui kaikkien ihmisten suureksi hämmästykseksi; ja tieto tästä kulki kautta koko Sidomin maan.

15:12 Ja Alma kastoi Seesromin Herralle, ja hän alkoi siitä lähtien saarnata kansalle.

15:13 Ja Alma perusti Sidomin maahan seurakunnan ja vihki maahan pappeja ja opettajia kastamaan Herralle jokaisen, joka halusi tulla kastetuksi.

15:14 Ja tapahtui, että heitä oli monia, sillä heitä kerääntyi yhteen koko seudulta ympäri Sidomia, ja heidät kastettiin.

15:15 Mutta mitä tulee niihin ihmisiin, jotka olivat Ammonihan maassa, he pysyivät yhä kovasydämisinä ja uppiniskaisena kansana, eivätkä he tehneet parannusta synneistään vaan lukivat Alman ja Amulekin voiman kokonaan Perkeleen ansioksi; sillä he olivat Nehorin uskonsuuntaa eivätkä uskoneet parannuksen tekoon synneistään.

15:16 Ja tapahtui, että Alma ja Amulek -- sillä Amulek oli luopunut Jumalan sanan tähden kaikesta kullastaan ja hopeastaan ja kalleuksistaan, jotka olivat Ammonihan maassa, ja ne, jotka olivat kerran olleet hänen ystäviään, ja myös hänen isänsä ja hänen sukulaisensa olivat hänet hylänneet;

15:17 sen tähden Alma perustettuaan seurakunnan Sidomiin ja nähtyään suuren pysähdyksen, niin, nähtyään, että ihmiset lakkasivat olemasta sydämeltään kopeita ja alkoivat nöyryä Jumalan edessä ja alkoivat kokoontua pyhäkköihinsä palvelemaan Jumalaa alttarin edessä, valvoen ja rukoillen alati, että heidät pelastettaisiin Saatanalta ja kuolemalta ja tuholta --

15:18 nyt, kuten sanoin, nähtyään kaiken tämän Alma otti sen tähden Amulekin mukaansa ja tuli Sarahemlan maahan ja vei hänet omaan taloonsa ja auttoi häntä hänen ahdistuksissaan ja vahvisti häntä Herrassa.

15:19 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenes vuosi.

LUKU 16

(Noin 81-77 eKr.)

16:1 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdentenätoista vuonna, toisen kuukauden viidentenä päivänä, kun Sarahemlan maassa oli ollut paljon rauhaa eikä ollut ollut sotia eikä kiistoja tiettyyn vuosimäärään, kunnes toisen kuukauden viidentenä päivänä yhdentenätoista vuonna sotahuuto kuultiin kautta maan. {81 eKr.}

16:2 Sillä katso, lamanilaisten sotajoukot olivat tulleet erämaan puolelta maan rajojen sisäpuolelle aina Ammonihan kaupunkiin asti ja alkoivat surmata ihmisiä ja hävittää kaupunkia.

16:3 Ja nyt tapahtui, että ennen kuin nefiläiset saattoivat koota riittävän sotajoukon ajaakseen heidät pois maasta, he olivat hävittäneet ihmiset, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, ja myös joitakin Nooran rajoilla, ja vieneet muita vankeina erämaahan.

16:4 Nyt tapahtui, että nefiläiset halusivat saada takaisin ne, jotka oli viety vankeina erämaahan.

16:5 Sen tähden se, joka oli määrätty nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi (ja hänen nimensä oli Soram, ja hänellä oli kaksi poikaa, Lehi ja Aha) -- nyt, koska Soram ja hänen kaksi poikaansa tiesivät, että Alma oli kirkon ylipappi, ja olivat kuulleet, että hänellä oli profetian henki, he menivät sen tähden hänen luoksensa ja tiedustelivat häneltä, minne Herra halusi heidän menevän erämaassa etsimään veljiään, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi.

16:6 Ja tapahtui, että Alma kysyi asiasta Herralta. Ja Alma palasi ja sanoi heille: Katso, lamanilaiset ylittävät Sidonvirran eteläisessä erämaassa, kaukana Mantin maan rajojen tuolla puolen. Ja katso, siellä te kohtaatte heidät Sidonvirran itäpuolella, ja siellä Herra vapauttaa sinulle veljesi, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi.

16:7 Ja tapahtui, että Soram ja hänen poikansa ylittivät Sidonvirran sotajoukkoineen ja marssivat Mantin rajojen tuolle puolen eteläiseen erämaahan, joka oli Sidonvirran itäpuolella.

16:8 Ja he kävivät lamanilaisten sotajoukkojen kimppuun, ja lamanilaiset hajotettiin ja ajettiin erämaahan; ja he ottivat veljensä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi, eikä vangeiksi otetuista ollut menetetty ainoatakaan sielua. Ja heidän veljensä toivat heidät ottamaan haltuunsa omat maansa.

16:9 Ja näin päättyi tuomarien yhdestoista vuosi; lamanilaiset oli ajettu maasta ja Ammonihan kansa oli hävitetty, eli jokainen elävä sielu ammonihalaisista oli hävitetty, ja myös heidän suuri kaupunkinsa, josta he sanoivat, ettei Jumala voisi sitä hävittää sen suuruuden tähden.

16:10 Mutta katso, yhtenä päivänä se jäi autioksi, ja koirat ja erämaan villipedot raatelivat raadot.

16:11 Mutta monen päivän kuluttua heidän kuolleet ruumiinsa koottiin kasoiksi maan pinnalle, ja ne peitettiin ohuella maapeitteellä. Ja nyt niiden löyhkä oli niin väkevä, etteivät ihmiset menneet moniin vuosiin ottamaan Ammonihan maata haltuunsa. Ja sitä kutsuttiin Nehorilaisten Hävitykseksi, sillä surmansa saaneet olivat Nehorin uskonsuuntaa; ja heidän maansa jäivät autioiksi.

16:12 Eivätkä lamanilaiset tulleet enää sotimaan nefiläisiä vastaan aina Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljänteentoista vuoteen asti. Ja niin Nefin kansalla oli kolme vuotta jatkuva rauha koko maassa. {Noin 78 eKr.}

16:13 Ja Alma ja Amulek kulkivat saarnaamassa parannusta ihmisille heidän temppeleissään ja pyhäköissään ja myös heidän synagogissaan, jotka oli rakennettu juutalaisten tapaan.

16:14 Ja kaikille, jotka halusivat kuulla heidän sanojaan, he julistivat Jumalan sanaa, henkilöön lainkaan katsomatta, alati.

16:15 Ja näin Alma ja Amulek kulkivat, ja myös monet muut, jotka oli valittu tähän työhön, saarnaamaan sanaa kautta koko maan. Ja kirkko vakiintui yleisesti kautta maan, koko ympäröivällä seudulla, kaiken nefiläisten kansan keskuudessa.

16:16 Eikä heidän keskuudessaan ollut mitään eriarvoisuutta; Herra vuodatti Henkensä kaikkialle maahan valmistaakseen ihmislasten mieltä tai valmistaakseen heidän sydäntään ottamaan vastaan sen sanan, jota heidän keskuudessaan opetettaisiin hänen tullessaan --

16:17 jotta he eivät paatuisi sanaa vastaan, jotta he eivät olisi uskottomia ja jatkaisi tuhoon, vaan jotta he ottaisivat sanan vastaan iloiten, ja niin kuin oksa oksastetaan tosi viinipuuhan, he voisivat päästä Herran Jumalansa lepoon.

16:18 Nyt ne papit, jotka kulkivat kansan keskuudessa, saarnasivat kaikkia valheita ja petoksia ja kateutta ja riitoja ja pahansuopaisuutta ja herjauksia ja varastelua, ryöstämistä, rosvousta, murhaamista, avionrikkomista ja kaikenlaista irstautta vastaan huutaen, että tällaista ei saanut olla --

16:19 puhuen niistä asioista, joiden täytyi pian tulla, eli puhuen Jumalan Pojan tulemisesta, hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta.

16:20 Ja monet ihmiset kysyivät sitä paikkaa, jonne Jumalan Poika tulisi; ja heille opetettiin, että hän ilmestyisi heille ylösnousemuksensa jälkeen, ja tämän ihmiset kuulivat suuresti riemuiten ja iloiten.

16:21 Ja nyt kun kirkko oli vakiinnutettu kautta koko maan -- kun se oli saanut voiton Perkeleestä ja Jumalan sanaa saarnattiin puhtaudessaan koko maassa ja Herra vuodatti siunauksiaan kansalle -- näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljästoista vuosi.

Kertomus Moosian pojista, jotka hylkäsivät oikeutensa kuninkuuteen Jumalan sanan tähden ja menivät ylös Nefin maahan saarnaamaan lamanilaisille; heidän kärsimyksensä ja vapautumisensa -- Alman aikakirjan mukaan. Käsittää luvut 17-27.

LUKU 17

(Jakeet 1-3 noin 77 eKr. Jae 4 noin 91-77 eKr. Jakeet 5-39 noin 91 eKr.)

17:1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli matkalla Gideonin maasta etelään päin, Mantin maahan, katso, hän tapasi hämmästykseseen Moosian pojat matkalla Sarahemlan maata kohti.

17:2 Nyt nämä Moosian pojat olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ensiksi ilmestyi hänelle; sen tähden Alma riemuitsi tavattomasti nähdessään veljensä, ja mikä vielä lisäsi hänen iloaan, he olivat yhä hänen veljiään Herrassa; niin, ja he olivat vahvistuneet totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan.

17:3 Mutta ei tässä ole kaikki; he olivat omistautuneet paljolle rukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he opettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella.

17:4 Ja he olivat opettaneet Jumalan sanaa neljäntoista vuoden ajan lamanilaisten keskuudessa, ja heillä oli ollut paljon menestystä, niin että he olivat johdattaneet monia tuntemaan totuuden; niin, heidän sanojensa voimasta monia saatettiin Jumalan alttarin eteen huutamaan avuksi hänen nimeään ja tunnustamaan syntinsä hänen edessään. {Noin 91-77 eKr.}

17:5 Nyt nämä ovat ne olosuhteet, jotka liittyivät heidän matkoihinsa, sillä heillä oli monia ahdinkoja; he kärsivät paljon sekä ruumiissa että mielessä, kuten nälkää, janoa ja uupumusta ja myös paljon vaivaa hengessä.

17:6 Nyt nämä olivat heidän matkansa: Kun he olivat jättäneet hyvästit isälleen Moosialle tuomarien ensimmäisenä vuonna kieltäytyttyään kuninkuudesta, jonka heidän isänsä halusi heille luovuttaa -- ja tämä oli myös kansan tahto --

17:7 he lähtivät kuitenkin Sarahemlan maasta ja ottivat miekkansa ja keihäänsä ja jousensa ja nuolensa ja linkonsa, ja tämän he tekivät hankkiakseen itselleen ravintoa erämaassa ollessaan.

17:8 Ja niin he lähtivät erämaahan joukkonsa kanssa, jonka he olivat valinneet, mennäkseen ylös Nefin maahan saarnaamaan Jumalan sanaa lamanilaisille.

17:9 Ja tapahtui, että he matkasivat monta päivää erämaassa, ja he paastosivat paljon ja rukoilivat paljon, jotta Herra soisi heille osan Hengestään kulkemaan heidän kanssaan ja pysymään heidän kanssaan, jotta he voisivat olla välineenä Jumalan käsissä johdattaakseen, jos mahdollista, veljensä lamanilaiset tuntemaan totuuden, tietämään, kuinka jumalattomia olivat heidän isiensä perinteet, jotka eivät olleet oikeita.

17:10 Ja tapahtui, että Herra siunasi heitä Hengellään ja sanoi heille: Olkaa turvallisella mielellä. Ja he olivat turvallisella mielellä.

17:11 Ja Herra sanoi heille myös: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja vahvistakaa minun sanaani; mutta olkaa kärsivällisiä ja pitkämielisiä ahdingoissa, jotta voisitte osoittaa heille hyvää esimerkkiä minussa, niin minä teen teidät välineeksi käsissäni monien sielujen pelastukseksi.

17:12 Ja tapahtui, että Moosian poikien sekä heidän kanssaan olleiden sydän rohkaistui menemään lamanilaisten luokse julistamaan heille Jumalan sanaa.

17:13 Ja heidän saavuttuaan lamanilaisten maan rajoille tapahtui, että he erosivat toisistaan ja lähtivät turvaten Herraan, että he tapaisivat jälleen elonkorjuunsa päättyessä, sillä he arvelivat, että työ, johon he olivat ryhtyneet, oli suuri.

17:14 Ja varmasti se oli suuri, sillä he olivat ryhtyneet saarnaamaan Jumalan sanaa villille ja paatuneelle ja julmalle kansalle, kansalle, joka nautti nefiläisten murhaamisesta ja ryöstämisestä ja rosvoamisesta; ja heidän sydämensä olivat kiintyneet rikkauksiin eli kultaan ja hopeaan ja kallisarvoisiin kiviin, mutta he pyrkivät saamaan niitä murhaamalla ja rosvoamalla, jotta heidän ei tarvitsisi tehdä niiden vuoksi työtä omin käsin.

17:15 Näin he olivat hyvin velttoa kansaa, josta monet palvoivat epäjumalia, ja Jumalan kirous oli kohdannut heitä heidän isiensä perinteiden tähden; kuitenkin Herran lupaukset ulottuivat koskemaan heitä parannuksen ehdoilla.

17:16 Tämä siis oli syy, jonka tähden Moosian pojat olivat ryhtyneet työhön, voidakseen kenties johdattaa heidät parannukseen ja voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan lunastussuunnitelman.

17:17 Sen tähden he erosivat toisistaan ja menivät heidän keskuuteensa kukin yksinään, sen Jumalan sanan ja voiman mukaisesti, joka kullekin oli annettu.

17:18 Nyt Ammon oli päällikkö heidän joukossaan, tai pikemminkin hän auttoi heitä, ja hän lähti heidän luotaan siunattuaan heidät, kunkin asemansa mukaisesti, julistettuaan heille Jumalan sanaa, eli autettuaan heitä ennen lähtöään; ja niin he lähtivät kukin matkaansa kautta maan.

17:19 Ja Ammon meni Ismaelin maahan, jota kutsuttiin Ismaelin poikien mukaan, joista myös tuli lamanilaisia.

17:20 Ja kun Ammon meni Ismaelin maahan, lamanilaiset ottivat hänet ja sitoivat hänet, kuten heidän tapanaan oli sitoa kaikki nefiläiset, jotka joutuivat heidän käsiinsä, ja viedä heidät kuninkaan eteen; ja niin

kuningas sai mielensä mukaan surmata heidät tai pitää heitä orjuudessa tai heittää heidät vankilaan tai karkottaa heidät maastaan, tahtonsa ja mielensä mukaan.

17:21 Ja niin Ammon vietiin Ismaelin maata hallitsevan kuninkaan eteen; ja hänen nimensä oli Lamoni, ja hän oli Ismaelin jälkeläinen.

17:22 Ja kuningas kysyi Ammonilta, halusiko hän asua maassa lamanilaisten keskuudessa eli hänen kansansa keskuudessa.

17:23 Ja Ammon sanoi hänelle: Kyllä, minä haluan asua tämän kansan keskuudessa jonkin aikaa, niin, ja kenties aina kuolinpäivääni asti.

17:24 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni mieltyi suuresti Ammoniin ja käski päästää hänen siteensä; ja hän tahtoi Ammonin ottavan yhden hänen tyttäristään vaimoksi.

17:25 Mutta Ammon sanoi hänelle: Ei, vaan minä olen sinun palvelijasi. Sen tähden Ammonista tuli kuningas Lamonin palvelija. Ja tapahtui, että hänet pantiin muiden palvelijoiden joukossa vartioimaan Lamonin katraita lamanilaisten tavan mukaisesti.

17:26 Ja kun hän oli ollut kuninkaan palveluksessa kolme päivää, kun hän oli lamanilaisten palvelijoiden kanssa, jotka olivat katraineen menossa vesipaikalle, jota kutsuttiin Sebusin vedeksi -- ja kaikki lamanilaiset ajavat katraansa sinne, jotta ne saisivat vettä --

17:27 ja nyt, kun Ammon ja kuninkaan palvelijat olivat ajamassa katraitaan tälle vesipaikalle, katso, tietty määrä lamanilaisia, jotka olivat olleet juottamassa katraitaan, nousi ja hajotti Ammonin ja kuninkaan palvelijoiden katraat, ja he hajottivat ne niin, että ne pakenivat moniin suuntiin.

17:28 Nyt kuninkaan palvelijat alkoivat nurista sanoen: Nyt kuningas surmaa meidät kuten veljemmekin, koska nämä jumalattomat miehet hajottivat heidän katraansa. Ja he alkoivat itkeä tavattomasti, sanoen: Katso, meidän katraamme ovat jo hajalla.

17:29 Nyt he itkivät, koska he pelkäsivät, että heidät surmattaisiin. Nyt, kun Ammon näki tämän, hänen sydämensä paisui ilosta hänen rinnassaan; sillä, hän sanoi, minä osoitan näille palvelustovereilleni voimani eli sen voiman, joka minussa on, palauttamalla nämä katraat kuninkaalle, jotta voitaisiin näiden palvelustoverieni sydämet voidakseni johdattaa heidät uskomaan sanoihini.

17:30 Ja nyt, nämä olivat Ammonin ajatukset, kun hän näki niiden ahdingon, joita hän kutsui veljikseen.

17:31 Ja tapahtui, että hän suostutteli heitä sanoen: Veljeni, olkaa rohkealla mielellä ja menkäämme etsimään katraita, ja me kokoamme ne yhteen ja tuomme ne takaisin vesipaikalle; ja siten me säilytämme katraat kuninkaalle, eikä hän surmaa meitä.

17:32 Ja tapahtui, että he menivät etsimään katraitaan, ja he seurasivat Ammonia ja kiiruhtivat eteenpäin hyvin nopeasti ja pysäyttivät kuninkaan katraat ja kokosivat ne takaisin yhteen vesipaikalle.

17:33 Ja nuo miehet nousivat jälleen hajottamaan heidän katraitaan; mutta Ammon sanoi veljilleen: Saartakaa katraat ympäriinsä, etteivät ne pakene; ja minä menen taistelemaan näitä miehiä vastaan, jotka hajottavat katraitamme.

17:34 Ja nyt, he tekivät niin kuin Ammon käski heitä, ja hän meni ja asettui taistelemaan niitä vastaan, jotka seisovivat Sebusin vesien luona; eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen.

17:35 Sen tähden he eivät pelänneet Ammonia, sillä he luulivat, että yksi heidän miehistään voisi surmata hänet heidän mielensä mukaan, sillä he eivät tienneet, että Herra oli luvannut Moosialle pelastavansa hänen poikansa heidän käsistään; eivätkä he tienneet mitään Herrasta; sen tähden he nauttivat veljiensä tuhosta, ja tästä syystä he nousivat hajottamaan kuninkaan katraita.

17:36 Mutta Ammon astui esiin ja alkoi singota lingollaan kiviä heitä kohti; niin, hän linkosi kiviä heidän joukkoonsa väkevällä voimalla, ja näin hän surmasi tietyn määrän heistä, niin että he alkoivat hämmästellä hänen voimaansa; kuitenkin he vihastuivat veljiensä surmaamisesta ja päättivät, että hänen on kuoltava; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään, he tulivat nuijinsa surmaamaan hänet.

17:37 Mutta katso, joka mieheltä, joka kohotti nuijansa lyödäkseen Ammonia, hän löi käsivarren poikki miekallaan; sillä hän piti puolensa heidän lyöntejään vastaan iskemällä heidän käsivarsiaan miekkansa terällä, niin että he alkoivat olla hämmästyksissään ja alkoivat paeta hänen edeltään; niin, eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen; ja hän pakotti heidät pakenemaan käsivartensa voimalla.

17:38 Nyt kuusi heistä oli kaatunut lingosta, mutta miekallaan hän ei surmannut ketään muuta kuin heidän johtajansa; ja hän löi poikki jokaisen käsivarren, joka häntä vastaan nostettiin, eikä niitä ollut vähän.

17:39 Ja ajettuaan heidät kauas pois hän palasi, ja he juottivat katraansa ja veivät ne takaisin kuninkaan laitumelle ja menivät sen jälkeen kuninkaan luo kantaen käsivarsia, jotka Ammonin miekka oli lyönyt poikki niiltä, jotka yrittivät surmata hänet; ja ne vietiin kuninkaan luo todisteeksi siitä, mitä he olivat tehneet.

LUKU 18 (Noin 91 eKr.)

18:1 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni käski palvelijoidensa astua esiin todistamaan kaikesta siitä, mitä he olivat tässä asiassa nähneet.

18:2 Ja kun he kaikki olivat todistaneet siitä, mitä olivat nähneet, ja hän oli saanut tietää Ammonin uskollisuudesta hänen katraidensa varjelemisessa ja myös hänen suuresta voimastaan taistelussa niitä vastaan, jotka yrittivät surmata hänet, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Varmasti tämä on enemmän kuin ihminen. Katso, eikö tämä ole Suuri Henki, joka lähettää tällaisia suuria rangaistuksia tälle kansalle sen murhien tähden?

18:3 Ja he vastasivat kuninkaalle ja sanoivat: Sitä, onko hän Suuri Henki vai ihminen, me emme tiedä, mutta sen verran me tiedämme, että kuninkaan viholliset eivät voi häntä surmata, eivätkä he voi hajottaa kuninkaan katraita, kun hän on meidän kanssamme, hänen taitavuutensa ja suuren voimansa tähden; sen tähden me tiedämme, että hän on kuninkaan ystävä. Ja nyt, oi kuningas, me emme usko, että ihmisellä on niin suuri voima, sillä me tiedämme, ettei häntä voi surmata.

18:4 Ja nyt, kun kuningas kuuli nämä sanat, hän sanoi heille: Nyt minä tiedän, että hän on Suuri Henki; ja hän on tullut alas tällä hetkellä varjelemaan teidän henkenne, jotta minä en surmaisi teitä, niin kuin surmasin teidän veljenne. Nyt tämä on se Suuri Henki, josta isämme ovat puhuneet.

18:5 Nyt tämä oli Lamonin perimätieto, jonka hän oli saanut isältään, että oli olemassa Suuri Henki. Mutta vaikka he uskoivat Suureen Henkeen, he luulivat, että kaikki, mitä he tekivät, oli oikein; kuitenkin Lamoni alkoi pelätä tavattomasti, peläten tehneensä väärin surmatessaan palvelijointansa;

18:6 sillä hän oli surmannut monia heistä, koska heidän veljensä olivat hajottaneet heidän katraansa vesipaikalla; ja siksi, koska heidän katraansa olivat hajalla, heidät oli tapettu.

18:7 Nyt näiden lamaanilaisten tapana oli nousta Sebusin vesien luona hajottamaan ihmisten katraita voidakseen siten ajaa monia hajalle joutuneita omalle maallensa, sillä sellainen rosvous oli tapana heidän keskuudessaan.

18:8 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni kysyi palvelijoiltaan, sanoen: Missä on tämä mies, jolla on niin suuri voima?

18:9 Ja he sanoivat hänelle: Katso, hän on ruokkimassa hevosiasi. Nyt kuningas oli käsenyt palvelijoitaan, ennen kuin he menivät juottamaan katraitaan, laittamaan hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi ja viemään hänet Nefin maahan, sillä Lamonin isä, joka oli koko maan kuningas, oli määrännyt suuret pidot Nefin maassa.

18:10 Nyt, kun kuningas Lamoni kuuli, että Ammon oli laittamassa valmiiksi hänen hevosiaan ja vaunujaan, hän hämmästyí vielä enemmän Ammonin uskollisuutta ja sanoi: Varmasti ei kaikkien palvelijoideni joukossa ole ollut yhtään palvelijaa, joka olisi ollut niin uskollinen kuin tämä mies, sillä vieläpä hän muistaa kaikki minun käskyni pannakseen ne täytántöön.

18:11 Nyt minä tiedän varmasti, että tämä on Suuri Henki, ja minä haluaisin pyytää häntä tulemaan luokseni, mutta en uskalla.

18:12 Ja tapahtui, että kun Ammon oli saanut hevoset ja vaunut valmiiksi kuningasta ja hänen palvelijoitaan varten, hän meni kuninkaan luo ja hän näki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut; sen tähden hän aikoi kääntyä takaisin hänen edestään.

18:13 Ja yksi kuninkaan palvelijoista sanoi hänelle: Rabbana, mikä käännettynä merkitsee mahtava tai suuri kuningas -- sillä he pitivät kuninkaitaan mahtavina -- ja niin hän sanoi hänelle: Rabbana, kuningas toivoo sinun jäävän.

18:14 Sen tähden Ammon kääntyi kuninkaaseen päin ja sanoi hänelle: Mitä tahdot minun tekevän hyväksesi, oi kuningas? Eikä kuningas vastannut hänelle yhteen tuntiin, heidän aikansa mukaisesti, sillä hän ei tiennyt, mitä hänelle sanoisi.

18:15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi hänelle jälleen: Mitä haluat minusta? Mutta kuningas ei vastannut hänelle.

18:16 Ja tapahtui, että Ammon, joka oli täynnä Jumalan Henkeä, tiesi sen tähden kuninkaan ajatukset. Ja hän sanoi hänelle: Senkö vuoksi, että olet kuullut minun puolustaneen palvelijotasi ja katraitasi ja surmanneen seitsemän heidän veljistään lingolla ja miekalla ja lyöneen poikki muiden käsivarret puolustaaksesi sinun katraitasi ja palvelijotasi, katso, tästäkö aiheutuu ihmetyksesi?

18:17 Minä sanon sinulle: Mistä johtuu, että ihmetyksesi on niin suuri? Katso, minä olen ihminen, ja olen palvelijasi; sen tähden minä teen kaiken, mitä pyydät ja mikä on oikein.

18:18 Nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän ihmetteli jälleen, sillä hän huomasi, että Ammon pystyi lukemaan hänen ajatuksensa; mutta tästä huolimatta kuningas Lamoni avasi suunsa ja sanoi hänelle: Kuka sinä olet? Oletko sinä se Suuri Henki, joka tietää kaiken?

18:19 Ammon vastasi ja sanoi hänelle: En ole.

18:20 Ja kuningas sanoi: Kuinka sinä tiedät minun sydämeni ajatukset? Voit puhua rohkeasti ja kertoa minulle näistä asioista; ja kerro minulle myös, millä voimalla sinä surmasit veljiäni, jotka hajottivat katraitani, ja löit poikki heidän käsivartensa --

18:21 ja nyt, jos kerrot minulle näistä asioista, minä annan sinulle, mitä ikinä pyydät; ja jos olisi tarpeen, minä suojelisin sinua sotajoukkoineni, mutta minä tiedän, että sinä olet voimallisempi kuin ne kaikki; kuitenkin, mitä ikinä sinä minulta pyydät, sen minä sinulle suon.

18:22 Nyt Ammon, joka oli viisas mutta kuitenkin viaton, sanoi Lamonille: Kuunteletko minun sanojani, jos kerron sinulle, millä voimalla minä näitä teen? Ja tätä minä sinulta pyydän.

18:23 Ja kuningas vastasi hänelle ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanasi. Ja niin hänet saatiin juonella ansaan.

18:24 Ja Ammon alkoi puhua hänelle rohkeasti ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala?

18:25 Ja hän vastasi ja sanoi hänelle: En tiedä, mitä se tarkoittaa.

18:26 Ja silloin Ammon sanoi: Uskotko, että on olemassa Suuri Henki?

18:27 Ja hän sanoi: Kyllä.

18:28 Ja Ammon sanoi: Tämä on Jumala. Ja Ammon sanoi hänelle vielä: Uskotko, että tämä Suuri Henki, joka on Jumala, on luonut kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä?

18:29 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että hän on luonut kaiken, mitä on maan päällä, mutta taivaita minä en tunne.

18:30 Ja Ammon sanoi hänelle: Taivaat ovat paikka, jossa Jumala asuu ja kaikki hänen pyhät enkelinsä.

18:31 Ja kuningas Lamoni sanoi: Onko se maan yläpuolella?

18:32 Ja Ammon sanoi: Kyllä, ja hän katsoo alas kaikkiin ihmislapsiin, ja hän tietää kaikki sydämen ajatukset ja aikeet, sillä hänen kädellään heidät kaikki on luotu alusta asti.

18:33 Ja kuningas Lamoni sanoi: Minä uskon kaiken tämän, mitä sinä olet puhunut. Onko sinut lähettänyt Jumala?

18:34 Ammon sanoi hänelle: Minä olen ihminen; ja ihminen luotiin alussa Jumalan kuvan mukaan, ja hänen Pyhä Henkensä on kutsunut minut opettamaan näitä asioita tälle kansalle, jotta heidät johdatettaisiin tuntemaan se, mikä on oikeaa ja totta;

18:35 ja minussa asuu osa siitä Hengestä, joka antaa minulle tietoa ja myös voimaa uskoni ja haluni mukaisesti, jotka ovat Jumalaan.

18:36 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hän aloitti maailman luomisesta ja myös Aadamin luomisesta ja kertoi hänelle kaiken ihmisen lankeemuksesta ja luki kansan aikakirjoista ja pyhistä kirjoituksista, jotka profeetat olivat puhuneet, aina siihen aikaan asti, kun heidän isänsä Lehi lähti Jerusalemissa, ja pani ne hänen eteensä.

18:37 Ja hän kertoi heille (sillä hän puhui kuninkaalle ja hänen palvelijoilleen) myös kaikista heidän isiensä matkoista erämaassa ja kaikista heidän kärsimyksistensä nälkäisinä ja janoisina ja heidän vaivannäöstänsä ja niin edelleen.

18:38 Ja hän kertoi heille myös Lamanin ja Lemuelin ja Ismaelin poikien kapinoista, niin, kaikista heidän kapinoistaan hän kertoi heille; ja hän selitti heille kaikki aikakirjat ja kirjoitukset siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemissa, aina tähän hetkeen asti.

18:39 Mutta ei tässä kaikki; sillä hän selitti heille lunastussuunnitelman, joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, ja hän ilmaisi heille myös Kristuksen tulemisesta, ja kaikki Herran teot hän heille ilmaisi.

18:40 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut kaiken tämän ja selittänyt sen kuninkaalle, että kuningas uskoi kaikki hänen sanansa.

18:41 Ja hän alkoi huutaa Herran puoleen sanoen: Oi Herra, armahda; sen runsaan armoni mukaisesti, joka sinulla on ollut Nefin kansaa kohtaan, armahda minua ja kansaani.

18:42 Ja nyt, kun hän nyt oli sanonut tämän, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

18:43 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa ottivat hänet ja kantoivat hänet hänen vaimonsa luo ja laskivat hänet vuoteelle; ja hän makasi ikään kuin kuolleena kahden päivän ja kahden yön ajan; ja hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja hänen tyttärensä surivat häntä lamanilaisten tapaan, valittaen suuresti hänen menetystään.

LUKU 19 (Noin 91 eKr.)

19:1 Ja tapahtui, että kahden päivän ja kahden yön kuluttua he aikoivat ottaa hänen ruumiinsa ja panna sen hautakammioon, jonka he olivat tehneet kuolleidensa hautaamista varten.

19:2 Nyt kuningatar oli kuullut Ammonin maineesta; sen tähden hän lähetti sanan ja käski hänen tulla luokseen.

19:3 Ja tapahtui, että Ammon teki, niin kuin häntä käskettiin, ja meni kuningattaren luo ja pyysi saada tietää, mitä tämä tahtoi hänen tekevän.

19:4 Ja tämä sanoi hänelle: Mieheni palvelijat ovat ilmaisseet minulle, että sinä olet pyhän Jumalan profeetta ja että sinulla on voima tehdä monia voimallisia tekoja hänen nimessään;

19:5 sen tähden, jos näin on, tahdon sinun menevän katsomaan miestäni, sillä hän on maannut vuoteellaan kahden päivän ja kahden yön ajan, ja toiset sanovat, ettei hän ole kuollut, mutta toiset sanovat, että hän on kuollut ja että hän haisee ja että hänet pitäisi panna hautakammioon; mutta mitä minuun tulee, minusta hän ei haise.

19:6 Nyt, tätä Ammon halusi, sillä hän tiesi, että kuningas Lamoni oli Jumalan voiman vallassa; hän tiesi, että epäuskon synkkä verho oli väistymässä hänen mielestään ja se valo, joka valaisi hänen mielensä ja joka oli Jumalan kirkkauden valo ja joka oli hänen hyvyytensä ihmeellinen valo -- niin, tämä valo oli valanut hänen sieluunsa sellaisen ilon, pimeyden pilven hälvettyä -- ja että iankaikkisen elämän valo oli syttynyt hänen sielussaan, niin, hän tiesi, että tämä oli voittanut hänen luonnollisen ruumiinsa ja hänet oli viety pois Jumalassa --

19:7 sen tähden se, mitä kuningatar häneltä pyysi, oli hänen ainoa halunsa. Sen tähden hän meni katsomaan kuningasta, niin kuin kuningatar oli häntä pyytänyt; ja hän näki kuninkaan ja hän tiesi, ettei tämä ollut kuollut.

19:8 Ja hän sanoi kuningattarelle: Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu Jumalassa, ja huomispäivänä hän nousee jälleen; sen tähden älkää haudatko häntä.

19:9 Ja Ammon sanoi hänelle: Uskotko sinä tämän? Ja hän sanoi hänelle: En ole saanut muuta todistetta kuin sinun sanasi ja palvelijoidemme sanan; kuitenkin minä uskon, että tapahtuu, niin kuin olet sanonut.

19:10 Ja Ammon sanoi hänelle: Siunattu olet sinä suuren uskosi tähden; minä sanon sinulle, nainen: Näin suurta uskoa ei ole ollut koko nefiläisten kansan keskuudessa.

19:11 Ja tapahtui, että hän valvoi miehensä vuoteen vierellä siitä alkaen aina siihen Ammonin mainitsemaan aikaan asti seuraavana päivänä, jolloin hänen oli määrä nousta.

19:12 Ja tapahtui, että hän nousi Ammonin sanojen mukaisesti; ja kun hän nousi, hän ojensi kätensä naiselle ja sanoi: Siunattu olkoon Jumalan nimi, ja siunattu olet sinä.

19:13 Sillä niin totta kuin sinä elät, katso, minä olen nähnyt Lunastajani; ja hän on tuleva ja syntyvä naisesta, ja hän lunastaa koko ihmissuvun, joka uskoo hänen nimeensä. Nyt, kun hän oli sanonut nämä

sanat, hänen sydämensä paisui hänen rinnassaan, ja hän vaipui jälleen ilosta; ja kuningatarakin vaipui maahan Hengen vallassa.

19:14 Nyt, kun Ammon näki, että Herran Henki vuodatettiin hänen rukoustensa mukaisesti lamaanilaisten, hänen veljiensä, päälle, jotka olivat aiheuttaneet niin paljon surua nefiläisten eli kaiken Jumalan kansan keskuudessa pahojen tekojensa ja perinteidensä tähden, hän lankesi polvilleen ja alkoi vuodattaa sieluaan Jumalalle rukouksessa ja kiitoksessa siitä, mitä hän oli tehnyt hänen veljiensä hyväksi; ja hänkin oli ilon vallassa, ja niin he kaikki kolme olivat vaipuneet maahan.

19:15 Nyt, kun kuninkaan palvelijat olivat nähneet, että he olivat kaatuneet, hekin alkoivat huutaa Jumalan puoleen, sillä Herran pelko oli vallannut heidätkin, sillä juuri he olivat seisleet kuninkaan edessä ja todistaneet hänelle Ammonin suuresta voimasta.

19:16 Ja tapahtui, että he huusivat avuksi Herran nimeä kaikin voimin, kunnes he kaikki olivat kaatuneet maahan lukuun ottamatta yhtä lamaanilaista naista, jonka nimi oli Abis ja joka oli ollut kääntyneenä Herraan monta vuotta isänsä merkillisen näyn vuoksi --

19:17 niinpä, koska hän oli kääntynyt Herraan eikä ollut koskaan ilmaissut sitä, sen tähden nähdessään kaikkien Lamonin palvelijoiden kaatuneen maahan ja myös valtiattarensa, kuningattaren, ja kuninkaan ja Ammonin makaavan pitkänään maassa hän tiesi, että kyseessä oli Jumalan voima; ja arvelen, että tämä mahdollisuus -- ilmaisemalla ihmisille, mitä heidän keskuudessaan oli tapahtunut -- että tämän näyn näkeminen saisi heidät uskomaan Jumalan voimaan; sen tähden hän juoksi talosta taloon ilmaisten sen ihmisille.

19:18 Ja he alkoivat kokoontua kuninkaan talolle. Ja sinne tuli suuri joukko ihmisiä, ja hämmästykseseen he näkivät kuninkaan ja kuningattaren ja heidän palvelijansa pitkänään maassa, ja he kaikki makasivat siinä ikään kuin kuolleina; ja he näkivät myös Ammonin, ja katso, hän oli nefiläinen.

19:19 Ja nyt ihmiset alkoivat nurista keskenään; jotkut sanoivat, että jokin suuri paha oli kohdannut heitä, tai kuningasta ja hänen huonettansa, koska hän oli sallinut nefiläisen jäädä maahan.

19:20 Mutta toiset nuhtelivat heitä sanoen: Kuningas on tuottanut tämän pahan huoneensa päälle, koska hän surmasi palvelijansa, joiden katraat oli hajotettu Sebusin vesien luona.

19:21 Ja heitä taas nuhtelivat ne miehet, jotka olivat nousseet Sebusin vesien luona ja hajottaneet kuninkaalle kuuluvia katraita, sillä he olivat vihoissaan Ammonille, koska hän oli surmannut sellaisen joukon heidän veljiään Sebusin vesien luona puolustaessaan kuninkaan katraita.

19:22 Nyt, heistä yksi, jonka veli oli saanut surmansa Ammonin miekasta, oli tavattoman vihoissaan Ammonille, veti esiin miekkansa ja meni iskemään sillä Ammonia surmatakseen hänet; ja kohottaessaan miekan iskeäkseen häntä, katso, hän kaatui kuolleena.

19:23 Nyt me näemme, ettei Ammonia voinut surmata, sillä Herra oli sanonut hänen isälleen Moosialle: Minä säästän hänet, ja hänelle tapahtuu sinun uskosi mukaisesti -- sen tähden Moosia uskoi hänet Herran huomaan.

19:24 Ja tapahtui, että kun väkijoukko näki, että se mies, joka oli kohottanut miekan surmatakseen Ammonin, oli kuollut, pelko valtasi heidät kaikki, eivätkä he uskaltaneet ojentaa kättään koskeakseen häneen tai kehenkään niistä, jotka olivat kaatuneet; ja he alkoivat jälleen ihmetellä keskenään, mikä saattoi olla syynä tähän suureen voimaan, tai mitä tämä kaikki saattoi tarkoittaa.

19:25 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli monia, jotka sanoivat, että Ammon oli Suuri Henki, ja toiset sanoivat, että hän oli Suuren Hengen lähettäjä;

19:26 mutta toiset nuhtelivat heitä kaikkia sanoen, että hän oli hirviö, joka oli lähetetty nefiläisten luota heitä piinaamaan.

19:27 Ja oli muutamia, jotka sanoivat, että Suuri Henki oli lähettänyt Ammonin ahdistamaan heitä heidän pahojen tekojensa tähden ja että Suuri Henki oli aina ollut nefiläisten kanssa, oli aina pelastanut heidät heidän käsistään; ja he sanoivat, että tämä Suuri Henki oli hävittänyt niin monia heidän veljistään lamanilaisista.

19:28 Ja näin heidän keskinäinen kiistelynsä alkoi olla tavattoman ankaraa. Ja heidän näin kiistellessään tuli se palvelijatar, joka oli saanut väkijoukon koolle, ja kun hän näki kiistelyn, joka oli väkijoukon keskuudessa, hän tuli tavattoman murheelliseksi, aina kyyneliin asti.

19:29 Ja tapahtui, että hän meni ja otti kuningatarta kädestä saadakseen kenties nostetuksi hänet maasta; ja niin pian kuin hän kosketti hänen kättään, hän nousi seisomaan jaloilleen ja huusi kovalla äänellä sanoen: Oi siunattu Jeesus, joka on pelastanut minut kauheasta helvetistä! Oi siunattu Jumala, armahda tätä kansaa!

19:30 Ja tämän sanottuaan hän risti kätensä iloa täynnä ja puhui monia sanoja, joita ei ymmärretty; ja tehtyään tämän hän otti kuningasta, Lamonia, kädestä, ja katso, hän nousi seisomaan jaloilleen.

19:31 Ja nähdessään kiistelyn kansansa keskuudessa hän meni heti ja alkoi nuhdella heitä ja opettaa heille niitä sanoja, joita hän oli kuullut Ammonin suusta; ja kaikki, jotka kuulivat hänen sanansa, uskoivat ja kääntyivät Herraan.

19:32 Mutta heidän joukossaan oli monia, jotka eivät tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he menivät pois.

19:33 Ja tapahtui, että kun Ammon nousi, hänkin puhui heille, ja samoin tekivät kaikki Lamonin palvelijat; ja he kaikki julistivat kansalle yhtä ja samaa asiaa -- että heidän sydämensä oli muuttunut, ettei heillä ollut enää halua tehdä pahaa.

19:34 Ja katso, monet julistivat kansalle, että he olivat nähneet enkeleitä ja olivat puhuneet heidän kanssaan; ja niin he olivat kertoneet heille siitä, mikä on Jumalan, ja hänen vanhurskaudesta.

19:35 Ja tapahtui, että oli monia, jotka uskoivat heidän sanoihinsa; ja kaikki, jotka uskoivat, kastettiin; ja heistä tuli vanhurskas kansa, ja he perustivat seurakunnan keskuuteensa.

19:36 Ja näin Herran työ alkoi lamanilaisten keskuudessa; näin Herra alkoi vuodattaa Henkeään heidän päällensä; ja me näemme, että hänen käsivartensa on ojennettuna kaikille ihmisille, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

LUKU 20 (Noin 91 eKr.)

20:1 Ja tapahtui, että kun he olivat perustaneet seurakunnan siihen maahan, että kuningas Lamoni pyysi Ammonia lähtemään kanssaan Nefin maahan voidakseen näyttää hänet isälleen.

20:2 Ja Herran ääni tuli Ammonille sanoen: Älä mene ylös Nefin maahan, sillä katso, kuningas tavoittelee sinun henkeäsi, vaan mene Middonin maahan, sillä katso, veljesi Aaron ja myös Muloki ja Amma ovat vankilassa.

20:3 Nyt tapahtui, että kuultuaan tämän Ammon sanoi Lamonille: Katso, oma veljeni ja uskonveljeni ovat vankilassa Middonissa, ja minä menen vapauttamaan heidät.

20:4 Nyt Lamoni sanoi Ammonille: Minä tiedän, että sinä Herran voimasta voit tehdä kaiken. Mutta katso, minä lähden sinun kanssasi Middonin maahan, sillä Middonin maan kuningas, jonka nimi on Antiomno, on minun ystäväni; sen tähden minä lähden Middonin maahan suostutellakseni maan

kuningasta, niin hän päästää veljesi vankilasta. Nyt Lamoni sanoi hänelle: Kuka sinulle kertoi, että veljesi ovat vankilassa?

20:5 Ja Ammon sanoi hänelle: Ei kukaan muu kuin Jumala ole kertonut minulle; ja hän sanoi minulle: Mene vapauttamaan veljesi, sillä he ovat vankilassa Middonin maassa.

20:6 Nyt, kun Lamoni oli kuullut tämän, hän käski palvelijoidensa laittaa hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi.

20:7 Ja hän sanoi Ammonille: Tule, minä lähden sinun kanssasi alas Middonin maahan, ja siellä minä pyydän kuninkaalta, että hän päästäisi veljesi vankilasta.

20:8 Ja tapahtui, että kun Ammon ja Lamoni olivat matkalla sinne, he kohtasivat Lamonin isän, joka oli koko maan kuningas.

20:9 Ja katso, Lamonin isä sanoi hänelle: Miksi ette tulleet pitoihin sinä suurena päivänä, kun minä valmistin pidot pojilleni ja kansalleni?

20:10 Ja hän sanoi myös: Minne sinä olet menossa tämän nefiläisen kanssa, joka on yksi valehtelijan lapsista?

20:11 Ja tapahtui, että Lamoni kertoi hänelle, minne hän oli menossa, sillä hän pelkäsi loukata häntä.

20:12 Ja hän kertoi hänelle myös koko syyn siihen, miksi hän oli jäänyt omaan valtakuntaansa eikä mennyt isänsä luo pitoihin, jotka hän oli valmistanut.

20:13 Ja nyt, kun Lamoni oli kertonut hänelle kaiken tämän, katso, hänen hämmästyksensä hänen isänsä oli hänelle vihoissaan ja sanoi: Lamoni, sinä olet menossa vapauttamaan näitä nefiläisiä, jotka ovat valehtelijan poikia. Katso, hän ryösti meidän isämme, ja nyt hänen lapsensakin ovat tulleet keskuuteemme voidakseen viekkauksellaan ja valheillaan pettää meitä, niin että he voisivat jälleen ryöstää meiltä omaisuutemme.

20:14 Nyt Lamonin isä käski häntä surmaamaan Ammonin miekalla. Ja hän kielsi häntä myös menemästä Middonin maahan ja käski hänen sen sijaan palata hänen kanssaan Ismaelin maahan.

20:15 Mutta Lamoni sanoi hänelle: Minä en surmaa Ammonia enkä palaa Ismaelin maahan, vaan menen Middonin maahan vapauttamaan Ammonin veljet, sillä minä tiedän, että he ovat vanhurskaita miehiä ja tosi Jumalan pyhiä profeettoja.

20:16 Nyt, kun hänen isänsä oli kuullut nämä sanat, hän oli vihoissaan hänelle ja veti esiin miekkansa lyödäkseen hänet maahan.

20:17 Mutta Ammon astui esiin ja sanoi hänelle: Katso, älä surmaa poikaasi; vaikka parempi olisi hänen kuolla kuin sinun, sillä katso, hän on tehnyt parannuksen synneistään, mutta jos sinä kuolisit tällä hetkellä, vihassasi, sinun sielusi ei voisi pelastua.

20:18 Ja vielä, on hyväksi, että maltat mielesi, sillä jos sinä surmaisit poikasi, joka on syytön mies, hänen verensä huutaisi maasta Herran, hänen Jumalansa, puoleen kosta tulemaan sinun päällesi; ja kenties sinä kadottaisit sielusi.

20:19 Nyt, kun Ammon oli sanonut hänelle nämä sanat, hän vastasi hänelle sanoen: Minä tiedän, että jos surmaisit poikasi, niin vuodattaisiin viattoman veren, sillä sinä hänet olet pyrkinyt tuhoamaan.

20:20 Ja hän ojensi kätensä surmatakseen Ammonin. Mutta Ammon piti puolensa hänen lyöntejään vastaan ja myös iski häntä käsivarteen, niin ettei hän voinut käyttää sitä.

20:21 Nyt, kun kuningas näki, että Ammon voisi surmata hänet, hän alkoi pyytää Ammonilta, että tämä säästäisi hänen henkensä.

20:22 Mutta Ammon kohotti miekkansa ja sanoi hänelle: Katso, minä isken sinua, ellet suo minulle sitä, että veljeni pääsevät vankilasta.

20:23 Nyt kuningas, peläten menettävänsä henkensä, sanoi: Jos säästät minut, suon sinulle kaiken, mitä vain pyydät, jopa puolet valtakunnasta.

20:24 Nyt, kun Ammon näki vaikuttaneensa vanhaan kuninkaaseen halunsa mukaisesti, hän sanoi hänelle: Jos sinä suot, että veljeni pääsevät vankilasta ja myös että Lamoni saa pitää kuninkuutensa ja ettet pahastu häneen vaan sallit hänen tehdä oman halunsa mukaisesti kaikessa, mitä hän ajattelee, niin minä säästän sinut; muuten isken sinut maahan.

20:25 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, kuningas alkoi riemuita henkensä tähden.

20:26 Ja kun hän näki, ettei Ammonilla ollut mitään halua tuhota häntä, ja kun hän myös näki sen suuren rakkauden, joka hänellä oli hänen poikaansa Lamonia kohtaan, hän hämmästyti tavattomasti ja sanoi: Koska tässä on kaikki, mitä olet pyytänyt -- että minä päästäisin veljesi ja sallisin poikani Lamoin pitää kuninkuutensa -- katso, minä suon sinulle, että poikani saa pitää kuninkuutensa tästä lähtien ja ikuisesti; enkä minä enää hallitse häntä --

20:27 ja minä suon sinulle myös, että veljesi pääsevät vankilasta, ja sinä ja veljesi saatte tulla minun luokseni valtakuntaani, sillä minä haluan suuresti nähdä sinua. Sillä kuningas oli suuresti hämmästynyt niistä sanoista, jotka hän oli puhunut, ja myös niistä sanoista, jotka hänen poikansa Lamoni oli puhunut; sen tähden hän halusi saada niistä tietoa.

20:28 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni jatkoivat matkaansa Middonin maata kohti. Ja Lamoni pääsi suosioon maan kuninkaan silmissä; sen tähden Ammonin veljet tuotiin ulos vankilasta.

20:29 Ja kun Ammon tapasi heidät, hän oli perin murheellinen, sillä katso, he olivat alasti, ja heidän ihonsa oli tavattoman hiertynyt, koska heidät oli sidottu vahvoilla köysillä. Ja he olivat myös kärsineet nälkää, janoa ja kaikenlaisia ahdinkoja; kuitenkin he olivat kärsivällisiä kaikissa kärsimyksissään.

20:30 Ja oli käynyt niin, että heidän osanaan oli ollut joutua paatuneemman ja uppiniskaisemman kansan käsiin; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella heidän sanojaan, ja he olivat karkottaneet heidät ja lyöneet heitä ja ajaneet heitä talosta taloon ja paikasta paikkaan, kunnes he olivat saapuneet Middonin maahan; ja siellä heidät oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan ja sidottu vahvoilla köysillä ja pidetty vankilassa monta päivää, ja Lamoni ja Ammon vapauttivat heidät.

Kertomus Aaronin ja Mulokin ja heidän veljiensä saarnaamisesta lamanilaisille. Käsittää luvut 21-26.

LUKU 21 (Noin 90-77 eKr.)

21:1 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä erosivat toisistaan lamanilaisten maan rajoilla, katso, Aaron lähti matkaan sitä maata kohti, jota lamanilaiset nimittivät Jerusalemiiksi, nimittäen sitä isiensä synnyinmaan mukaan; ja se oli kaukana Mormonin rajoilla.

21:2 Nyt lamanilaiset ja amalekilaiset ja Amulonin kansa olivat rakentaneet suuren kaupungin, jota kutsuttiin Jerusalemiiksi.

21:3 Nyt lamanilaiset olivat itsekkin kyllin paatuneita, mutta amalekilaiset ja amulonilaiset olivat vielä paatuneempia; sen tähden he saivat lamanilaiset paaduttamaan sydämensä, jotta he vahvistuisivat pahuudessa ja iljetyksissään.

21:4 Ja tapahtui, että Aaron tuli Jerusalemin kaupunkiin ja alkoi ensin saarnata amalekilaisille. Ja hän alkoi saarnata heille heidän synagogissaan, sillä he olivat rakentaneet synagogia nehorilaisten joukon mukaisesti; sillä monet amalekilaisista ja amulonilaisista kuuluivat nehorilaisten joukkoon.

21:5 Ja nyt, kun Aaron meni yhteen heidän synagogistaan saarnaamaan ihmisille ja kun hän oli puhumassa heille, katso, eräs amalekilainen nousi ja alkoi kiistellä hänen kanssaan sanoen: Mitä tuo on, mistä sinä olet todistanut? Oletko nähnyt enkelin? Mikseivät enkelit ilmesty meille? Katso, eikö tämä kansa ole yhtä hyvä kuin sinun kansasi?

21:6 Sinä sanot myös, että ellemme tee parannusta, me hukumme. Mistä sinä tiedät meidän sydämemme ajatuksen ja aikeen? Mistä sinä tiedät, että meillä on syytä tehdä parannus? Mistä sinä tiedät, että me emme ole vanhurskas kansa? Katso, me olemme rakentaneet pyhäkköjä, ja me kokoonnumme yhteen palvelemaan Jumalaa. Me uskomme, että Jumala pelastaa kaikki ihmiset.

21:7 Nyt Aaron sanoi hänelle: Uskotko sinä, että Jumalan Poika on tuleva lunastamaan ihmissuvun sen synneistä?

21:8 Ja mies sanoi hänelle: Me emme usko, että sinä tiedät mitään sellaista. Me emme usko näihin mielettömiin perimätietoihin. Me emme usko, että sinä tiedät tulevista asioista, emmekä me usko, että sinun isäsi, emmekä myöskään, että meidän isämme tiesivät niistä asioista, joista he puhuivat, siitä mikä on tuleva.

21:9 Nyt Aaron alkoi avata heille kirjoituksia Kristuksen tulemisesta ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja siitä, ettei ihmissuvulle voinut olla lunastusta muuten kuin Kristuksen kuoleman ja kärsimysten ja hänen verensä sovituksen kautta.

21:10 Ja tapahtui hänen alkaessaan selittää näitä asioita heille, että he vihastuivat hänelle ja alkoivat pilkata häntä; eivätkä he tahtoneet kuulla sanoja, joita hän puhui.

21:11 Sen tähden, kun hän näki, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan, hän lähti heidän synagogastaan ja tuli kylään, jota kutsuttiin Ani-Antiksi, ja siellä hän löysi Mulokin saarnaamassa sanaa heille, ja myös Amman ja hänen veljensä. Ja he kiistelivät sanasta monien kanssa.

21:12 Ja tapahtui, että he näkivät kansan paaduttavan sydämensä; sen tähden he lähtivät ja tulivat Middonin maahan. Ja he saarnasivat sanaa monille, ja harvat uskoivat niihin sanoihin, joita he opettivat.

21:13 Mutta Aaron ja muutamia hänen veljistään otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, ja loput heistä pakenivat Middonin maasta ympäröiville seuduille.

21:14 Ja ne, jotka oli heitetty vankilaan, kärsivät monenlaista, ja Lamonin ja Ammonin kädet vapauttivat heidät, ja heidät ravittiin ja vaatetettiin.

21:15 Ja he menivät jälleen julistamaan sanaa, ja näin he vapautuivat ensimmäisen kerran vankilasta; ja näin he olivat kärsineet.

21:16 Ja he menivät minne vain Herran Henki heitä johdatti, saarnaten Jumalan sanaa jokaisessa amalekilaisten synagogassa ja jokaisessa lamanilaisten kokouksessa, johon he pääsivät.

21:17 Ja tapahtui, että Herra alkoi siunata heitä, niin että he johdattivat monia tuntemaan totuuden, eli he saivat monet vakuuttuneiksi synneistään ja isiensä perinteistä, jotka eivät olleet oikeita.

21:18 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni palasivat Middonin maasta Ismaelin maahan, joka oli heidän perintömaansa.

21:19 Eikä kuningas Lamoni sallinut Ammonin palvella häntä, tai olla hänen palvelijansa.

21:20 Mutta hän käski rakentaa synagogia Ismaelin maahan, ja hän käski kansansa eli niiden ihmisten, jotka olivat hänen valtansa alla, kokoontua yhteen.

21:21 Ja hän riemuitsi heistä ja opetti heille monia asioita. Ja hän julisti heille myös, että he olivat kansa, joka oli hänen alaisensa, ja että he olivat vapaa kansa, että he olivat vapaita kuninkaan, hänen isänsä, sorrosta; sillä hänen isänsä oli suonut hänelle, että hän saisi hallita ihmisiä, jotka olivat Ismaelin maassa ja koko ympäröivässä maassa.

21:22 Ja hän julisti heille myös, että heillä olisi vapaus palvella Herraa Jumalaansa halunsa mukaisesti kaikkialla, missä olivatkin, jos he olivat kuningas Lamonin vallan alaisessa maassa.

21:23 Ja Ammon saarnasi kuningas Lamonin kansalle; ja tapahtui, että hän opetti sille kaikkea sitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja hän kehotti sitä päivittäin hyvin uutterasti, ja se otti varteen hänen sanansa ja oli innokas pitämään Jumalan käskyt.

LUKU 22

Noin 90-77 eKr.

22:1 Nyt, kun Ammon näin opetti jatkuvasti Lamonin kansaa, palaamme Aaronin ja hänen veljiensä kertomukseen; sillä hänen lähdettyään Middonin maasta Henki johdatti hänet Nefin maahan, vieläpä sen kuninkaan taloon, joka oli koko maan kuningas Ismaelin maata lukuun ottamatta; ja hän oli Lamonin isä.

22:2 Ja tapahtui, että hän meni hänen luoksensa kuninkaan palatsiin veljiensä kanssa ja kumarsi kuninkaan edessä ja sanoi hänelle: Katso, oi kuningas, me olemme ne Ammonin veljet, jotka sinä olet vapauttanut vankilasta.

22:3 Ja nyt, oi kuningas, jos sinä säästät henkemme, me olemme palvelijoitasi. Ja kuningas sanoi heille: Nouskaa, sillä minä suon teille teidän henkenne, enkä minä salli teidän olevan palvelijoitani vaan vaadin, että te opettatte minua, sillä minä olen ollut mielessäni jonkin verran levoton veljenne Ammonin sanojen jalomielisyyden ja suuruuden tähden; ja minä haluan tietää syyn, miksi hän ei ole tullut ylös Middonista teidän kanssanne.

22:4 Ja Aaron sanoi kuninkaalle: Katso, Herran Henki on kutsunut hänet toisaalle; hän on mennyt Ismaelin maahan opettamaan Lamonin kansaa.

22:5 Nyt kuningas sanoi heille: Mitä tämä on, mitä te sanoitte Herran Hengestä? Katso, tämä on se asia, joka minua vaivaa.

22:6 Ja mitä tämäkin on, mitä Ammon sanoi: Jos te teette parannuksen, te pelastutte, ja jos te ette tee parannusta, teidät karkotetaan viimeisenä päivänä?

22:7 Ja Aaron vastasi hänelle ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala? Ja kuningas sanoi: Minä tiedän, että amalekilaiset sanovat, että on olemassa Jumala, ja olen sallinut heidän rakentaa pyhäkköjä, jotta he voisivat kokoontua palvelemaan häntä. Ja jos sinä nyt sanot, että on olemassa Jumala, katso, minä uskon.

22:8 Ja nyt, kun Aaron kuuli tämän, hänen sydämensä alkoi riemuita, ja hän sanoi: Katso, niin totta kuin sinä elät, oi kuningas, on olemassa Jumala.

22:9 Ja kuningas sanoi: Onko Jumala se Suuri Henki, joka toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta?

22:10 Ja Aaron sanoi hänelle: Kyllä, hän on se Suuri Henki, ja hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä. Uskotko sinä tämän?

22:11 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että Suuri Henki on luonut kaiken, ja minä haluan sinun kertovan minulle kaikista näistä asioista, niin minä uskon sinun sanasi.

22:12 Ja tapahtui, että kun Aaron näki, että kuningas uskoisi hänen sanojaan, hän alkoi Aadamin luomisesta, lukien kuninkaalle kirjoituksia -- kuinka Jumala loi ihmisen oman kuvansa mukaan ja että Jumala antoi hänelle käskyjä ja että rikkomuksen tähden ihminen oli langennut.

22:13 Ja Aaron selitti hänelle kirjoitukset Aadamin luomisesta asti, esittäen hänelle ihmisen lankeemuksen ja heidän lihallisen tilansa ja myös lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti Kristuksen kautta kaikille, jotka uskoisivat hänen nimeensä.

22:14 Ja koska ihminen oli langennut, hän ei voinut ansaita mitään itsestään, vaan Kristuksen kärsimykset ja kuolema sovittavat heidän syntinsä uskon ja parannuksen kautta ja niin edelleen; ja että hän katkaisee kuoleman siteet, ettei hauta saa voittoa ja että kuoleman pistin olisi nieltä kirkkauden toivossa; ja Aaron selitti kaikki nämä asiat kuninkaalle.

22:15 Ja tapahtui, että kun Aaron oli selittänyt nämä asiat kuninkaalle, tämä sanoi: Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin tämän iankaikkisen elämän, josta olet puhunut? Niin, mitä minun pitää tehdä, jotta syntyisin Jumalasta ja saisin tämän jumalattoman hengen kitketyksi juurineen rinnastani ja saisin hänen Henkensä, jotta täytyisin ilosta eikä minua hylättäisi viimeisenä päivänä? Katso, hän sanoi, minä jätän kaiken, mitä omistan, niin, minä luovun kuninkuudestani, jotta saisin tämän suuren ilon.

22:16 Mutta Aaron sanoi hänelle: Jos sinä tätä haluat, jos kumarrut Jumalan edessä, niin, jos teet parannuksen kaikista synneistäsi ja kumarrut Jumalan edessä ja huudat avuksi hänen nimeään uskossa, uskoen saavasi, niin sinä saat toivon, jota haluat.

22:17 Ja tapahtui, että kun Aaron oli sanonut nämä sanat, kuningas kumartui Herran eteen polvillensa; niin, hän jopa heittäytyi pitkäkseen maahan ja huusi voimallisesti, sanoen:

22:18 Oi Jumala, Aaron on kertonut minulle, että on olemassa Jumala; ja jos on olemassa Jumala ja jos sinä olet Jumala, ilmaise itsesi minulle, niin minä luovun kaikista synneistäni tunteakseni sinut ja jotta minut herätettäisiin kuolleista ja pelastettaisiin viimeisenä päivänä. Ja nyt, kun kuningas oli sanonut nämä sanat, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

22:19 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa juoksivat kertomaan kuningattarelle kaiken, mitä kuninkaalle oli tapahtunut. Ja hän tuli kuninkaan luo, ja kun hän näki tämän makaavan kuin kuolleena sekä Aaronin ja hänen veljiensä seisovan ikään kuin he olisivat aiheuttaneet hänen kaatumisensa, hän vihastui heille ja käski palvelijoidensa eli kuninkaan palvelijoiden ottaa heidät kiinni ja surmata heidät.

22:20 Nyt palvelijat olivat nähneet syyn kuninkaan kaatumiseen; sen tähden he eivät uskaltaneet käydä käsiksi Aaroniin ja hänen veljiinsä; ja he vetosivat kuningattareen sanoen: Miksi sinä käsket meidän surmata nämä miehet, kun, katso, yksi heistä on väkevämpi kuin me kaikki? Sen tähden me kaadumme heidän edessään.

22:21 Nyt, kun kuningatar näki palvelijoiden pelon, hänkin alkoi pelätä tavattomasti, että jokin paha kohtaisi häntä. Ja hän käski palvelijoidensa mennä kutsumaan väkeä, jotta he surmaisivat Aaronin ja hänen veljensä.

22:22 Nyt, kun Aaron näki kuningattaren päättäväisyyden ja myös tiesi kansan sydänten paatumuksen, hän pelkäsi, että suuri joukko väkeä kokoontuisi yhteen ja sen keskuudessa olisi suurta kiistaa ja levottomuutta; sen tähden hän ojensi kätensä ja nosti kuninkaan maasta ja sanoi hänelle: Nouse. Ja hän nousi jaloilleen saaden voimansa.

22:23 Nyt tämä tapahtui kuningattaren ja monien palvelijoiden läsnä ollessa. Ja kun he näkivät sen, he ihmettelivät suuresti ja alkoivat pelätä. Ja kuningas astui esiin ja alkoi puhua heille. Ja hän puhui heille niin, että koko hänen perhekuntansa kääntyi Herraan.

22:24 Nyt kuningattaren käskystä suuri joukko ihmisiä oli kokoontunut yhteen, ja heidän keskuudessaan alkoi olla paljon nurinaa Aaronin ja hänen veljiensä tähden.

22:25 Mutta kuningas astui esiin heidän keskelleen ja opetti heitä. Ja he leppyivät Aaronille ja niille, jotka olivat hänen kanssaan.

22:26 Ja tapahtui, että kun kuningas näki ihmisten leppyneen, hän käski Aaronin ja hänen veljiensä astua esiin väkijoukon keskelle ja saarnata sanaa sille.

22:27 Ja tapahtui, että kuningas lähetti kuulutuksen kautta koko maan, kaiken kansansa keskuuteen, joka oli koko hänen maassansa ja joka oli kaikilla ympäröivillä seuduilla, maassa, joka rajoittui idässä ja lännessä aina mereen asti ja jonka erotti Sarahemlan maasta kapea erämaakaistale, joka ulottui itäisestä merestä läntiseen mereen ja ympäriinsä merenrannikon rajamaille ja sen erämaan rajamaille, joka oli pohjoisessa Sarahemlan maan vieressä, Mantin rajojen kautta, idästä länttä kohti virtaavan Sidonvirran latvan ohitse -- ja näin lamanilaiset ja nefiläiset oli erotettu toisistaan.

22:28 Nyt, joutilaampi osa lamanilaisista eli erämaassa ja asui teltoissa; ja he olivat levinneet koko erämaahan Nefin maan länsiosassa, niin, ja myös Sarahemlan maan länsipuolelle merenrannikon rajamaille ja Nefin maan länsiosaan, isiensä ensimmäisen perintöosan sijaintipaikkaan, ja näin rajoittuen merenrannikkoon.

22:29 Ja monia lamanilaisia oli myös idässä merenrannikolla, jonne nefiläiset olivat heidät ajaneet. Ja näin nefiläiset olivat lähes lamanilaisten saartamia; mutta nefiläiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki erämaahan rajoittuvat maan pohjoiset osat Sidonvirran latvoilla, idästä länteen, ympäriinsä erämaan puolelta, pohjoisessa, kunnes he tulivat maahan, jota he nimittivät Runsaudeksi.

22:30 Ja se rajoittui maahan, jota he nimittivät Hävitykseksi, ja se oli niin kaukana pohjoisessa, että se ulottui siihen maahan asti, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty, jonka luista me olemme puhuneet, jonka Sarahemlan kansa löysi, koska se oli heidän ensimmäinen mairinnousupaikkansa.

22:31 Ja he tulivat sieltä ylös eteläiseen erämaahan. Näin pohjoispuolella olevaa maata kutsuttiin Hävitykseksi, ja eteläpuolella olevaa maata kutsuttiin Runsaudeksi, koska se on erämaa, joka on täynnä kaikenlaisia erilaatuisia villieläimiä, joista osa oli tullut pohjoisenpuoleisesta maasta ruoan hakuun.

22:32 Ja nyt, nefiläisellä oli vain puolentoista päivän matka itäiseltä läntiselle merelle Runsauden ja Hävityksen välistä rajalinjaa pitkin; ja näin Nefin maa ja Sarahemlan maa olivat lähes veden saartamat, ja pohjoisenpuoleisen maan ja eteläpuoleisen maan välillä oli pieni maakannas.

22:33 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat asuttaneet Runsaudenmaan aina itäisestä läntiseen mereen asti, ja näin nefiläiset viisauudessaan olivat vartioineen ja sotajoukkoineen sulkeneet lamanilaiset etelään, niin etteivät he enää saisi haltuunsa alueita pohjoisesta, jotta he eivät voisi levittäytyä pohjoisenpuoleiseen maahan.

22:34 Sen tähden lamanilaiset eivät enää voineet saada haltuunsa alueita muualta kuin Nefin maasta ja ympäröivästä erämaasta. Nyt tämä oli nefiläisten viisauden mukaista -- sillä koska lamanilaiset olivat heidän vihollisiaan, he eivät sallineet heidän ahdistelujaan joka taholta, ja myös, jotta heillä olisi maa, jonne he voisivat paeta halunsa mukaisesti.

22:35 Ja nyt minä tämän sanottuani palaan takaisin kertomukseen Ammonista ja Aaronista, Omnerista ja Himnistä ja heidän veljistään.

LUKU 23 (Noin 90-77 eKr.)

23:1 Katso, nyt tapahtui, että lamanilaisten kuningas lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, ettei heidän pitänyt käydä käsiksi Ammoniin tai Aaroniin tai Omneriin tai Himniin eikä kehenkään heidän veljistään, jotka kulkisivat saarnaamassa Jumalan sanaa, missä paikassa he olisivatkin missään osassa heidän maataan.

23:2 Niin, hän lähetti heidän keskuuteensa säädöksen, ettei heidän pitänyt käydä heihin käsiksi sitoakseen heitä tai heittääkseen heitä vankilaan; eikä heidän pitänyt sylkeä heitä eikä lyödä heitä eikä karkottaa heitä synagogistaan eikä ruoskia heitä; eikä heidän pitänyt kivittää heitä, vaan heillä tuli olla vapaa pääsy heidän taloihinsa ja myös heidän temppeleihinsä ja pyhäkköihinsä.

23:3 Ja niin he saattoivat lähteä saarnaamaan sanaa halunsa mukaisesti, sillä kuningas oli kääntynyt Herraan, ja koko hänen perhekuntansa; sen tähden hän lähetti kuulutuksensa kautta maan kansalleen, jottei Jumalan sanalle olisi mitään estettä, vaan se voisi levitä kautta koko maan, jotta hänen kansansa saataisiin vakuuttuneeksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, että he olivat kaikki veljiä ja ettei heidän pitänyt murhata eikä rosvota eikä varastaa eikä tehdä aviorikosta eikä tehdä minkäänlaista jumalattomuutta.

23:4 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli lähettänyt tämän kuulutuksen, niin Aaron ja hänen veljensä kulkivat kaupungista kaupunkiin ja yhdestä jumalanpalvelushuoneesta toiseen perustaen seurakuntia ja vihkien kautta maan lamanilaisten keskuuteen pappeja ja opettajia saarnaamaan ja opettamaan Jumalan sanaa heidän keskuudessaan; ja näin heillä alkoi olla suurta menestystä.

23:5 Ja tuhansia johdatettiin tuntemaan Herra, niin, tuhansia johdatettiin uskomaan nefiläisten perimätietoihin, ja heille opetettiin niitä aikakirjoja ja profetioita, jotka olivat periytyneet aina tähän aikaan asti.

23:6 Ja niin totta kuin Herra elää, yhtä varmasti kukaan niistä, jotka uskoivat, eli kukaan niistä, jotka Ammonin ja hänen veljiensä saarnaaminen johdatti tuntemaan totuuden ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti ja Jumalan voiman tehdessä ihmeitä heidän kauttaan -- niin, minä sanon teille, niin totta kuin Herra elää, kukaan niistä lamanilaisista, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa ja kääntyivät Herraan, ei koskaan luopunut.

23:7 Sillä heistä tuli vanhurskas kansa; he laskivat kapina-aseensa eivätkä enää taistelleet Jumalaa vastaan eivätkä ketään veljiään vastaan.

23:8 Nyt, nämä ovat ne, jotka kääntyivät Herraan:

23:9 se lamanilainen kansa, joka oli Ismaelin maassa;

23:10 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Middonin maassa;

23:11 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Nefin kaupungissa;

23:12 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Silomin maassa ja joka oli Semlonin maassa ja Lemuelin kaupungissa ja Simnilomin kaupungissa.

23:13 Ja nämä ovat niiden lamanilaisten kaupunkien nimet, jotka kääntyivät Herraan; ja nämä ovat ne, jotka laskivat kapina-aseensa, eli kaikki sota-aseensa; ja he olivat kaikki lamanilaisia.

23:14 Ja amalekilaiset eivät kääntyneet, paitsi yksi ainoa, eivätkä myöskään ketkään amulonilaisista, vaan he paaduttivat sydämensä ja myös lamanilaisten sydämet siinä osassa maata, missä he asuivatkin, niin, ja kaikissa kylissänsä ja kaikissa kaupungeissansa.

23:15 Sen tähden olemme maininneet kaikki ne lamanilaisten kaupungit, joissa tehtiin parannus ja tultiin tuntemaan totuus ja käännettiin.

23:16 Ja nyt tapahtui, että kuningas ja ne, jotka olivat kääntyneet, halusivat että heillä olisi nimi, jotta heidät siitä erotettaisiin veljistään; sen tähden kuningas neuvotteli Aaronin ja monien heidän pappiensa kanssa nimestä, jonka he ottaisivat itselleen, jotta heidät voitaisiin erottaa.

23:17 Ja tapahtui, että he kutsuivat itseään nimellä antinefilehiläiset; ja heitä kutsuttiin tällä nimellä, eikä heitä enää kutsuttu lamanilaisiksi.

23:18 Ja he alkoivat olla sangen ahkeraa väkeä; niin, ja he olivat ystävällisiä nefiläisiä kohtaan; sen tähden he ryhtyivät kanssakäymiseen heidän kanssaan, eikä Jumalan kirous enää seurannut heitä.

LUKU 24

(Noin 90-77 eKr.)

24:1 JA tapahtui, että amalekilaiset ja amulonilaiset kiihottivat amalekilaisia ja amulonilaisia ja lamanilaisia, jotka olivat Amulonin maassa sekä Helamin maassa ja jotka olivat Jerusalemin maassa ja sanalla sanoen kaikkialla ympäröivässä maassa ja jotka eivät olleet kääntyneet eivätkä olleet ottaneet itselleen Anti-Nefi-Lehin nimeä, vihaan veljiään vastaan.

24:2 Ja heidän vihansa kävi tavattoman ankaraksi heitä vastaan, jopa niin että he alkoivat kapinoida kuningastaan vastaan, niin etteivät tahtoneet pitää häntä kuninkaanansa; sen tähden he tarttuivat aseisiin Anti-Nefi-Lehin kansaa vastaan.

24:3 Nyt kuningas antoi kuninkuuden pojallensa, ja hän antoi hänelle nimeksi Anti-Nefi-Lehi.

24:4 Ja kuningas kuoli sinä samana vuonna kuin lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Jumalan kansaa vastaan.

24:5 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä ja kaikki ne, jotka olivat tulleet ylös hänen mukanaan, näkivät lamanilaisten varustelut veljiensä tuhoamiseksi, he tulivat Midianin maahan, ja siellä Ammon tapasi kaikki veljensä; ja sieltä he tulivat Ismaelin maahan voidakseen neuvotella Lamonin sekä hänen veljensä Anti-Nefi-Lehin kanssa, mitä heidän pitäisi tehdä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

24:6 Nyt kaikkien niiden ihmisten joukossa, jotka olivat kääntyneet Herraan, ei ollut yhtäkään sielua, joka olisi tarttunut aseisiin veljiään vastaan; ei, he eivät edes tahtoneet mitenkään varustautua sotaan; niin, ja heidän kuninkaansakin kielsi heitä, ettei heidän pitäisi.

24:7 Nyt, nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi kansalle asiasta: Minä kiitän Jumalaani, rakas kansani, että meidän suuri Jumalamme on hyvydessä lähettänyt nämä veljemme nefiläiset luoksemme saarnaamaan meille ja saamaan meidät vakuuttuneiksi jumalattomien isiemme perinteistä.

24:8 Ja katso, minä kiitän suurta Jumalaani siitä, että hän on antanut meille osan Hengestään pehmittämään sydämemme, niin että olemme ryhtyneet kanssakäymiseen näiden veljien, nefiläisten, kanssa.

24:9 Ja katso, minä kiitän myös Jumalaani siitä, että me ryhtymällä tähän kanssakäymiseen olemme tulleet vakuuttuneiksi synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet.

24:10 Ja minä kiitän myös Jumalaani, niin, suurta Jumalaani siitä, että hän on suonut meidän tehdä parannuksen tästä ja myös että hän on antanut meille anteeksi ne monet synnit ja murhat, joita me olemme tehneet, ja ottanut syyllisyyden pois sydämeistämme Poikansa ansioiden kautta.

24:11 Ja nyt, katso, veljeni, koska emme voineet tehdä muuta (koska olimme kadotetuimmat koko ihmissuvusta) kuin tehdä parannuksen kaikista synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet, ja saada Jumalan ottamaan ne pois meidän sydämeistämme -- sillä emme voineet muuta kuin tehdä riittävän parannuksen Jumalan edessä, jotta hän ottaisi pois tahramme --

24:12 nyt, rakkaimmat veljeni, koska Jumala on ottanut pois meidän tahramme ja miekkamme ovat tulleet kirkkaiksi, niin älkäämme enää tahratko miekkojamme veljiemme vereen.

24:13 Katso, minä sanon teille: Ei, pitäkäämme miekkamme niin, etteivät ne tahraannu veljiemme vereen, sillä jos me jälleen tahraisimme miekkamme, kenties niitä ei voida enää pestä kirkkaiksi suuren Jumalamme Pojan verellä, joka vuodatetaan meidän syntiemme sovitukseksi.

24:14 Ja suuri Jumala on armahtanut meitä ja ilmaissut nämä asiat meille, jotta emme hukkuisi; niin, ja hän on ilmaissut nämä asiat meille etukäteen, koska hän rakastaa meidän sielujamme, samoin kuin hän rakastaa meidän lapsiamme; sen tähden hän tulee armossaan luoksemme enkeliensä välityksellä, jotta pelastussuunnitelma ilmaistaisiin meille, samoin kuin tuleville sukupolville.

24:15 Oi kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme! Ja nyt, katso, koska olemme tehneet kaikkemme, jotta tahramme otettaisiin meistä pois, ja meidän miekkamme on tehty kirkkaiksi, kätkekäämme ne, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi Jumalallemme viimeisenä päivänä eli sinä päivänä, jolloin meidät viedään seisomaan hänen eteensä tuomittaviksi, että me emme ole tahranneet miekkojamme veljiemme veressä sen jälkeen, kun hän julisti meille sanansa ja on siten tehnyt meidät puhtain.

24:16 Ja nyt, veljeni, jos veljemme yrittävät hävittää meidät, katso, me kätkemme miekkamme, aivan niin, hautaamme ne syvälle maahan, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi viimeisenä päivänä siitä, ettemme ole koskaan niitä käyttäneet; ja jos veljemme hävittävät meidät, katso, me menemme Jumalamme luokse ja pelastumme.

24:17 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli päättänyt nämä sanat ja kaikki kansa oli kokoontunut yhteen, he ottivat miekkansa ja kaikki aseet, joita käytettiin ihmisveren vuodattamiseen, ja he hautasivat ne syvälle maahan.

24:18 Ja he tekivät tämän, koska se oli heidän näkemyksensä mukaan todistus Jumalalle ja myös ihmisille, etteivät he enää koskaan käyttäisi aseita ihmisveren vuodattamiseen; ja tämän he tekivät vakuuttaen ja tehden liiton Jumalan kanssa, että he mieluummin antaisivat oman henkensä kuin vuodattaisivat veljiensä verta, ja mieluummin antaisivat veljelle kuin ottaisivat häneltä pois, ja mieluummin tekisivät runsaasti työtä käsillään kuin kuluttaisivat elinaikansa joutilaisuudessa.

24:19 Ja näin me näemme, että kun nämä lamanilaiset johdatettiin uskomaan ja tuntemaan totuus, he olivat vahvoja ja olivat valmiit mieluummin kärsimään vaikka kuoleman kuin tekemään syntiä; ja näin me näemme, että he hautasivat rauhanaseensa, eli he hautasivat sota-aseensa rauhan puolesta.

24:20 Ja tapahtui, että heidän veljensä lamanilaiset varustautuivat sotaan ja tulivat ylös Nefin maahan tarkoituksenaan tuhota kuningas ja asettaa toinen hänen sijaansa sekä hävittää Anti-Nefin-Lehin kansa maasta.

24:21 Nyt, kun ihmiset näkivät, että he olivat tulossa heidän kimppuunsa, he menivät kohtaamaan heitä ja heittäytyivät maahan pitkälleen heidän eteensä ja alkoivat huutaa avuksi Herran nimeä; ja niin he olivat tässä asennossa, kun lamanilaiset alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja alkoivat surmata heitä miekalla.

24:22 Ja näin he mitään vastarintaa kohtaamatta surmasivat heistä tuhat viisi; ja me tiedämme, että he ovat siunattuja, sillä he ovat menneet asumaan Jumalansa luokse.

24:23 Nyt, kun lamanilaiset näkivät, etteivät heidän veljensä paenneet miekkaa eivätkä väistyneet sivuun oikealle eivätkä vasemmalle, vaan että he makasivat maassa ja menehtyivät ja ylistivät Jumalaa vieläpä menehtyessäänkin miekan alla --

24:24 nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he lakkasivat surmaamasta heitä; ja oli monia, joiden sydän oli paisunut heidän rinnassaan niiden heidän veljiensä tähden, jotka olivat kaatuneet miekan alla, sillä he katuivat sitä, mitä olivat tehneet.

24:25 Ja tapahtui, että he heittivät sota-aseensa maahan eivätkä enää tahtoneet ottaa niitä, sillä murhat, joita he olivat tehneet, viilsivät heitä; ja he heittäytyivät maahan samoin kuin veljensä luottaen niiden armeliaisuuteen, joiden käsivarsi oli kohotettuna surmaamaan heidät.

24:26 Ja tapahtui, että Jumalan kansaan liittyi sinä päivänä useampi kuin oli niiden määrä, jotka oli surmattu; ja ne, jotka oli surmattu, olivat vanhurskaita ihmisiä; sen tähden meillä ei ole mitään syytä epäillä heidän pelastumistaan.

24:27 Eikä heidän joukossaan surmattu yhtäkään jumalatonta; mutta enemmän kuin tuhat johdatettiin tuntemaan totuus; näin me näemme, että Herra toimii monin tavoin kansansa pelastukseksi.

24:28 Nyt suurin osa niistä lamanilaisista, jotka surmasivat niin monia veljiään, oli amalekilaisia ja amulonilaisia, joista suurin osa oli nehorilaisten joukkoa.

24:29 Nyt, niiden joukossa, jotka liittyivät Herran kansaan, ei ollut yhtäkään amalekilaista tai amulonilaista tai sellaista, joka oli Nehorin joukkoa, vaan he olivat Lamanin ja Lemuelin todellisia jälkeläisiä.

24:30 Ja näin me voimme selvästi tietää, että kun jokin kansa on kerran ollut Jumalan Hengen valaisema ja on saanut suurta tietoa asioista, jotka kuuluvat vanhurskauteen, ja sen jälkeen langennut syntiin ja rikkomukseen, heistä tulee vielä paatuneempia, ja näin heidän tilansa tulee pahemmaksi, kuin jos he eivät olisi koskaan tienneet näitä asioita.

LUKU 25

(Noin 90-77 eKr.)

25:1 Ja katso, nyt tapahtui, että nuo lamanilaiset vihastuivat vielä enemmän, koska he olivat surmanneet veljiään; sen tähden he vannoiivat kosta nefiläisille; eivätkä he enää sillä kertaa yrittäneet tappaa Anti-Nefi-Lehin kansaa,

25:2 vaan he ottivat sotajoukkonsa ja menivät Sarahemlan maan rajoille ja hyökkäsivät niiden ihmisten kimppuun, jotka olivat Ammonihan maassa, ja hävittivät heidät.

25:3 Ja sen jälkeen heillä oli nefiläisiä vastaan monia taisteluita, joissa heitä ajettiin takaa ja surmattiin.

25:4 Ja surmattujen lamanilaisten joukossa olivat melkein kaikki Noan pappien Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläiset, ja he saivat surmansa nefiläisten kädestä;

25:5 ja loput, jotka olivat paenneet itäiseen erämaahan ja anastaneet vallan ja määräämisaseman lamanilaisten keskuudessa, pakottivat monet lamanilaiset menehtymään tulessa uskonsa tähden --

25:6 sillä kärsittyään paljon menetyksiä ja niin monia ahdinkoja monet heistä alkoivat havahtua muistamaan sanoja, joita Aaron ja hänen veljensä olivat saarnanneet heille heidän maassaan; sen tähden he lakkasivat uskomasta isiensä perimätietoihin ja alkoivat uskoa Herraan ja siihen, että hän antoi suuren voiman nefiläisille; ja niin monet heistä kääntyivät erämaassa.

25:7 Ja tapahtui, että ne johtajat, jotka olivat Amulonin lasten jäännöstä, otattivat heidät hengiltä, niin, kaikki ne, jotka uskoivat näihin asioihin.

25:8 Nyt nämä marttyyrikuolemat saivat aikaan sen, että monet heidän veljistään yltyivät vihaan; ja erämaassa alkoi olla kiistaa; ja lamanilaiset alkoivat vainota Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläisiä ja alkoivat surmata heitä; ja he pakenivat itäiseen erämaahan.

25:9 Ja katso, lamanilaiset vainoavat heitä tänäkin päivänä. Näin toteutuivat Abinadin sanat, jotka hän sanoi niiden pappien jälkeläisistä, jotka pakottivat hänet kärsimään polttokuoleman.

25:10 Sillä hän sanoi heille: Se, mitä te teette minulle, on malli siitä, mikä on tuleva.

25:11 Ja nyt Abinadi oli ensimmäinen, joka kärsi polttokuoleman uskonsa tähden Jumalaan; nyt tätä hän tarkoitti, että monet kärsisivät polttokuoleman, niin kuin hän oli kärsinyt.

25:12 Ja hän sanoi Nooan papeille, että heidän jälkeläisensä otattaisivat monia hengiltä samalla tavalla kuin hänet otettiin, ja että heidät hajotettaisiin laajalle ja surmattaisiin, niin kuin villipedot ajavat paimenetonta lammasta ja surmaavat sen; ja nyt, katso, nämä sanat kävivät toteen, sillä lamanilaiset ajoivat heitä takaa, ja heitä vainottiin ja heitä surmattiin.

25:13 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, etteivät he pystyneet kukistamaan nefiläisiä, he palasivat takaisin omaan maahansa; ja monet heistä tulivat asumaan Ismaelin maahan ja Nefin maahan ja liittyivät Jumalan kansaan, joka oli Anti-Nefi-Lehin kansa.

25:14 Ja hekin hautasivat sota-aseensa, niin kuin heidän veljensä olivat tehneet, ja he alkoivat olla vanhurskas kansa; ja he vaelsivat Herran teitä ja pitivät tarkoin hänen käskynsä ja säädöksensä.

25:15 Niin, ja he noudattivat Mooseksen lakia, sillä oli välttämätöntä, että he noudattivat toistaiseksi Mooseksen lakia, sillä se ei ollut kokonaan täytetty. Mutta Mooseksen laista huolimatta he odottivat Kristuksen tulemistä pitäen Mooseksen lakia hänen tulemisensa vertauskuvana ja uskoen, että heidän oli noudatettava noita ulkoisia menoja siihen asti, kun hänet ilmoitettaisiin heille.

25:16 Nyt he eivät luulleet pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta, vaan Mooseksen laki oli vahvistaakseen heidän uskoaan Kristukseen; ja niin he säilyttivät uskon kautta toivon iankaikkiseen pelastukseen, turvaten profetian henkeen, joka puhui noista tulevista asioista.

25:17 Ja nyt, katso, Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni ja heidän veljensä riemuitsivat tavattomasti siitä menestyksestä, jota heillä oli ollut lamanilaisten keskuudessa, koska he näkivät, että Herra oli suonut heille heidän rukoustensa mukaisesti ja että hän oli myös antanut sanansa käydä heille toteen jokaista yksityiskohtaa myöten.

LUKU 26

(Noin 90-77 eKr.)

26:1 Ja nyt, nämä ovat Ammonin sanat veljilleen, ja ne kuuluvat näin: Veljeni ja uskonveljeni, katso, minä sanon teille: Kuinka suuri syy meillä onkaan riemuita, sillä olisimmeko voineet Sarahemlan maasta lähtiessämme luulla, että Jumala olisi suonut meille näin suuria siunauksia?

26:2 Ja nyt, minä kysyn, mitä suuria siunauksia hän on meille suonut? Osaatteko sanoa?

26:3 Katso, minä vastaan teidän puolestanne; sillä meidän veljemme lamanilaiset olivat pimeydessä, aivan niin, pimeimmässä kuilussa, mutta katso, kuinka monet heistä on johdatettu näkemään Jumalan ihmeellinen valo! Ja tämä on se siunaus, joka meille on suotu, että meistä on tehty välineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi.

26:4 Katso, tuhannet heistä riemuitsevat, ja heidät on tuotu Jumalan lammastarhaan.

26:5 Katso, vainio oli kypsynyt, ja siunattuja olette te, sillä te panitte sirpin työhön ja korjasitte kaikin voimin, niin, kaiken päivää te teitte työtä; ja katsokaa lyhteidenne määrää! Ja ne kootaan aittoihin, jotta ne eivät joudu hukkaan.

26:6 Niin, niitä ei myrsky piekse maahan viimeisenä päivänä, eivätkä pyörretuulet niitä tuiverra, vaan kun myrsky tulee, ne ovat yhteen koottuina paikassaan, niin ettei myrsky niihin yllä; eivätkä ne kulkeudu rajujen tuulien mukana, minne vain vihollinen tahtoo ne viedä.

26:7 Vaan katso, ne ovat elonkorjuun Herran käsissä, ja ne ovat hänen; ja hän kohottaa ne viimeisenä päivänä.

26:8 Siunattu olkoon meidän Jumalamme nimi; laulakaamme hänen ylistyksekseen, niin, kiittäkäämme hänen pyhää nimeään, sillä hän tekee vanhurskauden ikuisesti.

26:9 Sillä ellemme me olisi tulleet ylös Sarahemlan maasta, näitä meidän suuresti rakastamiamme veljiä, jotka ovat niin suuresti rakastaneet meitä, kiduttaisi vieläkin viha meitä kohtaan, niin, ja he olisivat olleet myös vieraita Jumalalle.

26:10 Ja tapahtui, että kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hänen veljensä Aaron nuhteli häntä sanoen: Ammon, minä pelkään, että ilosi innostaa sinua kerskumaan.

26:11 Mutta Ammon sanoi hänelle: Minä en kersku omasta voimastani enkä omasta viisaudestani, mutta katso, minun iloni on täysi, niin, sydämeni on ääriään myöten täynnä iloa, ja minä riemuitsen Jumalastani.

26:12 Niin, minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en kersku itsestäni, vaan kerskun Jumalastani, sillä hänen voimassaan minä voin tehdä kaiken; niin, katso, monta voimallista ihmettä me olemme tehneet tässä maassa, mistä ylistämme hänen nimeään ikuisesti.

26:13 Katso, kuinka monta tuhatta veljeämme hän onkaan päästänyt helvetin tuskista, ja heidät on johdatettu laulamaan lunastavaa rakkautta, ja tämä hänen sanansa voiman tähden, joka meissä on; eikö meillä sen tähden ole suuri syy riemuita?

26:14 Niin, meillä on syytä ylistää häntä ikuisesti, sillä hän on Korkein Jumala ja on päästänyt meidän veljemme helvetin kahleista.

26:15 Niin, heitä ympäröi ikuinen pimeys ja hävitys, mutta katso, hän on tuonut heidät ikuiseen valoonsa, niin, ikuiseen pelastukseen, ja heitä ympäröi hänen rakkautensa verraton runsaus; niin, ja me olemme olleet välineinä hänen käsissään tämän suuren ja ihmeellisen työn tekemisessä.

26:16 Sen tähden iloitkaamme, niin, me iloitsimme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi; niin, me ylistämme Jumalaamme ikuisesti. Katso, kuka voi liikaa Herrasta iloita? Niin, kuka voi sanoa liikaa hänen suuresta voimastaan ja hänen armostaan ja hänen pitkämielisyydestään ihmislapsia kohtaan? Katso, minä sanon teille: En voi sanoa pienintäkään osaa siitä, mitä tunnen.

26:17 Kuka olisi luullut, että meidän Jumalamme olisi niin armollinen, että tempasi meidät pois kauheasta, syntisestä ja saastaisesta tilastamme?

26:18 Katso, me kuljimme jopa vihassa, voimallisin uhkauksin, tuhotaksemme hänen kirkkonsa.

26:19 Oi, miksi hän ei sitten määrännyt meitä kauheaan tuhoon, niin, miksi hän ei antanut rangaistuksensa miekan iskeä meihin ja tuominut meitä ikuiseen toivottomuuteen?

26:20 Oi, sieluni melkein kuin kaikkooa sitä ajatellessa. Katso, hän ei toteuttanut oikeudenmukaisuuttaan meitä kohtaan, vaan on suuressa armostaan tuonut meidät sen ikuisen kuoleman ja kurjuuden kuilun ylitse, tosiaankin sielumme pelastukseksi.

26:21 Ja nyt, katso, veljeni, kuka luonnollinen ihminen tietää nämä asiat? Minä sanon teille, ettei ole ketään, joka tietää nämä asiat, paitsi katuvat.

26:22 Niin, sen, joka tekee parannuksen ja osoittaa uskoa ja tuo julki hyviä tekoja ja rukoilee alati, lakkaamatta -- sellaisen annetaan tietää Jumalan salaisuudet, niin, sellaisen annetaan ilmoittaa asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu; niin, ja sellaisen annetaan johdattaa tuhansia sieluja parannukseen, niin kuin meidän on annettu johdattaa nämä veljemme parannukseen.

26:23 Nyt muistatteko, veljeni, että me sanoimme veljillemme Sarahemlan maassa, että me menemme ylös Nefin maahan saarnaamaan veljillemme lamanilaisille, ja he nauroivat meille pilkallisesti?

26:24 Sillä he sanoivat meille: Luuletteko te voivanne johdattaa lamanilaiset tuntemaan totuuden? Luuletteko saavanne lamanilaiset vakuuttuneiksi isiensä perinteiden vääryydestä -- hehän ovat uppiniskaista kansaa, jonka sydämet nauttivat verenvuodatuksesta ja jonka elinaika on kulunut mitä karkeimmassa pahuudessa ja jonka tiet ovat olleet rikkojan teitä alusta asti? Nyt, veljeni, muistattehan, että näin he puhuivat.

26:25 Ja edelleen he sanoivat: Tarttukaamme aseisiin heitä vastaan hävittääksemme heidät ja heidän pahuutensa maasta, etteivät he kukista meitä ja hävitä meitä.

26:26 Mutta katso, rakkaat veljeni, me emme tulleet erämaahan aikomuksenamme hävittää veljemme, vaan aikomuksenamme kenties pelastaa muutamia heidän sieluistaan.

26:27 Nyt, kun sydämemme oli masentunut ja aioimme kääntyä takaisin, katso, Herra lohdutti meitä ja sanoi: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja kestäkää kärsivällisesti ahdinkonne, niin minä annan teille menestystä.

26:28 Ja nyt, katso, me olemme tulleet ja olleet heidän keskuudessaan; ja me olemme olleet kärsivällisiä kärsimyksissämme ja me olemme kärsineet kaikkea puutetta; niin, me olemme kulkeneet talosta taloon luottaen maailman armeliaisuuteen -- ei pelkästään maailman armeliaisuuteen vaan Jumalan armeliaisuuteen.

26:29 Ja me olemme menneet heidän taloihinsa ja opettaneet heitä, ja me olemme opettaneet heitä heidän kaduillaan; niin, ja me olemme opettaneet heitä heidän kukkuloillaan, ja me olemme myös menneet heidän temppeleihinsä ja synagogiinsa ja opettaneet heitä; ja meitä on karkotettu ja pilkattu ja syljetty ja lyöty poskelle, ja meitä on kivetetty ja otettu kiinni ja sidottu vahvoilla köysillä ja heitetty vankilaan; ja Jumalan voiman ja viisauden kautta me olemme jälleen vapautuneet.

26:30 Ja me olemme kärsineet kaikenlaisia ahdinkoja, ja kaiken tämän voidaksemme kenties olla keinona jonkun sielun pelastamiseen; ja me arvelimme, että ilomme olisi täysi, jos kenties voisimme olla keinona joidenkuiden pelastamiseen.

26:31 Nyt, katso, me voimme katsoa ja nähdä työemme hedelmät, ja onko niitä vähän? Minä sanon teille: Ei, niitä on paljon; niin, ja me voimme nähdä heidän vilpittömyytensä heidän rakkautensa tähden heidän veljiään ja myös meitä kohtaan.

26:32 Sillä katso, he uhraisivat mielummin henkensä kuin ottaisivat vihollisensa hengen; ja he ovat haudanneet sota-aseensa syvälle maahan rakkautensa tähden veljiään kohtaan.

26:33 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Onko koko maassa ollut niin suurta rakkautta? Katso, minä sanon teille: Ei, ei ole, edes nefiläisten keskuudessa.

26:34 Sillä katso, he tarttuisivat aseisiin veljiään vastaan; he eivät sallisi itseään surmattavan. Mutta katsokaa, kuinka monet näistä ovat antaneet henkensä; ja me tiedämme, että he ovat menneet Jumalansa luokse rakkautensa tähden ja vihansa tähden syntiä kohtaan.

26:35 Nyt, eikö meillä ole syytä riemuita? On, minä sanon teille, ettei maailman alusta asti koskaan ole ollut ihmisiä, joilla olisi ollut niin suuri syy riemuita kuin meillä; niin, ja iloni innostaa minua jopa kerskumaan Jumalastani, sillä hänellä on kaikki valta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän käsittää

kaiken, ja hän on armollinen Olento, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

26:36 Nyt, jos tämä on kerskumista, niin minä tahdonkin kerskua, sillä tämä on minun elämäni ja valoni, iloni ja pelastukseni ja lunastukseni ikuisesta onnettomuudesta. Niin, siunattu on minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut tätä kansaa, joka on Israelin puun oksa ja on eksynyt omasta joukostaan vieraaseen maahan; niin, minä sanon: Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut meitä, vieraassa maassa vaeltajia.

26:37 Nyt, veljeni, me näemme, että Jumala muistaa jokaista kansaa, missä tahansa maassa se onkin; niin, hän laskee kansansa, ja hänen sydämellinen armonsa on kaiken maan yllä. Nyt tämä on minun iloni ja suuri kiitokseni; niin, ja minä kiitän Jumalaani ikuisesti. Amen.

LUKU 27

(Noin 90-77 eKr.)

27:1 Nyt tapahtui, että kun ne lamanilaiset, jotka olivat lähteneet sotaan nefiläisiä vastaan, olivat huomanneet monien taistelujensa jälkeen heidän tuhoamiseksi, että oli turhaa tavoitella heidän tuhoaan, he palasivat takaisin Nefin maahan.

27:2 Ja tapahtui, että amalekilaiset olivat menetystensä tähden tavattoman vihaisia. Ja kun he näkivät, etteivät he saaneet kostetuksi nefiläisille, he alkoivat yllyttää kansaa vihaan veljiään, Anti-Nefi-Lehin kansaa, vastaan; sen tähden he alkoivat jälleen hävittää heitä.

27:3 Nyt tämä kansa kieltäytyi jälleen tarttumasta aseisiinsa, ja se salli vihollistensa surmata sitä halunsa mukaan.

27:4 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän hävitystyön niiden keskuudessa, joita he niin suuresti rakastivat, ja niiden keskuudessa, jotka olivat niin suuresti rakastaneet heitä -- sillä heitä kohdeltiin ikään kuin he olisivat enkeleitä, jotka oli lähetetty Jumalan luota pelastamaan heidät ikuisesta tuhosta -- sen tähden, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän suuren tuhon, heissä heräsi sääli, ja he sanoivat kuninkaalle:

27:5 Kootkaamme tämä Herran kansa yhteen ja menkäämme alas Sarahemlan maahan veljiemme nefiläisten luo ja paetkaamme vihollistemme käsistä, jotta meitä ei tuhottaisi.

27:6 Mutta kuningas sanoi heille: Katso, nefiläiset hävittävät meidät niiden monien murhien ja syntien tähden, joita olemme tehneet heitä vastaan.

27:7 Ja Ammon sanoi: Minä menen kysymään Herralta, ja jos hän sanoo meille: Menkää alas veljiemme luo, niin lähdettekö?

27:8 Ja kuningas sanoi hänelle: Kyllä, jos Herra käskee meidän mennä, me menemme alas veljiemme luo, ja me olemme heidän orjiaan, kunnes olemme hyvittäneet heille ne monet murhat ja synnit, jotka olemme tehneet heitä vastaan.

27:9 Mutta Ammon sanoi hänelle: On vastoin veljiemme lakia, jonka minun isäni sääti, että heidän keskuudessaan olisi orjia; menkäämme siis alas ja luottakaamme veljiemme armeliaisuuteen.

27:10 Mutta kuningas sanoi hänelle: Kysy Herralta, ja jos hän käskee meidän mennä, me menemme; muuten menehdymme tässä maassa.

27:11 Ja tapahtui, että Ammon meni kysymään Herralta, ja Herra sanoi hänelle:

27:12 Vie tämä kansa pois tästä maasta, jottei se menehdy; sillä Saatanalla on suuri valta amalekilaisten sydämiin, ja he yllyttävät lamanilaisia vihaan veljiään vastaan, jotta he surmaisivat heidät;

lähde sen tähden pois tästä maasta; ja siunattu on tämä kansa tässä sukupolvessa, sillä minä varjelen sitä.

27:13 Ja nyt tapahtui, että Ammon meni ja kertoi kuninkaalle joka sanan, jonka Herra oli hänelle sanonut.

27:14 Ja he kokosivat yhteen kaiken väkensä, eli koko Herran kansan, ja kokosivat yhteen kaikki katraansa ja laumansa ja lähtivät maasta ja tulivat erämaahan, joka erotti Nefin maan Sarahemlan maasta, ja tulivat lähelle maan rajoja.

27:15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi heille: Katso, minä ja veljeni menemme Sarahemlan maahan, ja te jäätte tänne, kunnes me palaamme; ja me koettelemme veljienne sydäntä, tahtovatko he teidän tulevan maahansa.

27:16 Ja tapahtui, että kun Ammon oli menossa maahan, että hän ja hänen veljensä tapasivat Alman siellä paikalla, josta on puhuttu; ja katso, tämä oli riemullinen tapaaminen.

27:17 Nyt Ammonin ilo oli niin suuri, että se täytti hänet; niin, hän oli Jumalansa ilon vallassa, niin että se uuvutti hänen voimansa, ja hän kaatui jälleen maahan.

27:18 Nyt, eikö tämä ollut suurta iloa? Katso, tämä on iloa, jota ei saa kukaan muu kuin todella katuva ja nöyrä onnen etsijä.

27:19 Nyt Alman ilo hänen tavatessaan veljensä oli todella suuri, ja myös Aaronin, Omnerin ja Himnin ilo; mutta katso, heidän ilonsa ei ollut sellaista, että se olisi ylittänyt heidän voimansa.

27:20 Ja nyt tapahtui, että Alma johdatti veljensä takaisin Sarahemlan maahan, nimittäin omaan taloonsa. Ja he menivät kertomaan ylituomarille kaiken, mitä heille oli tapahtunut Nefin maassa, heidän veljiensä lamanilaisten keskuudessa.

27:21 Ja tapahtui, että ylituomari lähetti kautta koko maan kuulutuksen pyytäen kansan ääntä veljiensä, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansa, päästämisestä maahan.

27:22 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Katso, me luovutamme Jersonin maan, joka on idässä meren rannalla ja joka rajoittuu Runsaudenmaahan ja joka on Runsaudenmaan eteläpuolella; ja tämä Jersonin maa on maa, jonka me annamme veljillemme perinnöksi.

27:23 Ja katso, me panemme sotajoukkomme Jersonin maan ja Nefin maan väliin voidaksemme suojella veljiämme Jersonin maassa, ja tämän me teemme veljienne puolesta, koska he pelkäävät tarttua aseisiin veljiään vastaan, etteivät tekisi syntiä; ja tämä heidän suuri pelkonsa aiheutui heidän ankarasta katumuksestaan, jota he tunsivat monien murhiensa ja kauhean jumalattomuutensa vuoksi.

27:24 Ja nyt, katso, tämän me teemme veljillemme, jotta he voivat periä Jersonin maan; ja me suojelemme sotajoukoillamme heitä heidän vihollisiltaan sillä ehdolla, että he antavat meille osan omaisuudestaan avustaakseen meitä sotajoukkojemme ylläpidossa.

27:25 Nyt, tapahtui, että kun Ammon oli kuullut tämän, hän palasi Anti-Nefi-Lehin kansan luo, ja myös Alma mukanaan, erämaahan, minne se oli pystyttänyt telttansa, ja ilmaisi sille kaikki nämä asiat. Ja myös Alma kertoi sille kääntymisestään Ammonin ja Aaronin ja veljiensä kanssa.

27:26 Ja tapahtui, että se sai aikaan suuren ilon sen keskuudessa. Ja se meni alas Jersonin maahan ja otti haltuunsa Jersonin maan; ja nefiläiset nimittivät sen Ammonin kansaksi; sen tähden se tunnettiin sillä nimellä aina siitä lähtien.

27:27 Ja se oli Nefin kansan keskuudessa, ja se luettiin myös niiden joukkoon, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon. Ja se oli myös tunnettu palavuudestaan Jumalaa kohtaan sekä ihmisiä kohtaan, sillä se oli täysin rehellinen ja oikeamielinen kaikessa; ja se oli luja uskossa Kristukseen loppuun asti.

27:28 Ja se kammosi suuresti veljiensä veren vuodattamista, eikä sitä voitu koskaan taivuttaa tarttumaan aseisiin veljiään vastaan; eikä se koskaan pelännyt kuolemaa missään määrin, koska sillä oli toivo ja näkemys Kristuksesta ja ylösnousemuksesta; sen tähden kuolema oli sille nieltä Kristuksen voitolla siitä.

27:29 Sen tähden se oli valmis mielummin kärsimään kuoleman kaikkein pahimmalla ja tuskallisimmalla tavalla, minkä sen veljet saattoivat aiheuttaa, kuin tarttumaan miekkaan tai sapeliin lyödäkseen heitä.

27:30 Ja näin se oli innokas ja rakastettu kansa, Herran suuresti suosima kansa.

LUKU 28

Noin 77-76 eKr.

28:1 Ja nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettunut Jersonin maahan ja myös kirkko oli perustettu Jersonin maahan ja nefiläisten sotajoukkoja oli asetettu ympäri Jersonin maan, niin, kaikille Sarahemlan maata ympäröiville rajoille, katso, lamanilaisten sotajoukot olivat seuranneet veljiään erämaahan.

28:2 Ja näin siellä oli hirvittävä taistelu, niin, vieläpä sellainen, jollaista ei ollut koskaan koettu koko sen maan kansan keskuudessa siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemissa; niin, ja kymmeniätuhansia lamanilaisia surmattiin ja hajotettiin laajalle.

28:3 Niin, ja myös Nefin kansan keskuudessa oli hirvittävä teurastus; kuitenkin lamanilaiset ajettiin pois ja hajotettiin, ja Nefin kansa palasi takaisin maahansa.

28:4 Ja nyt tämä oli aikaa, jolloin kuului suuri suru ja valitus kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa --

28:5 eli miehiään surevien leskien itku ja myös poikiaan surevien isien ja veljeä surevan tyttären, niin, isää surevan veljen; ja näin suremisen itku kuului kaikkien niiden keskuudessa, jotka surivat surmattuja sukulaisiaan.

28:6 Ja nyt tämä oli todella murheellinen päivä, niin, vakavaa aikaa ja paljon paaston ja rukouksen aikaa.

28:7 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi.

28:8 Ja tämä on kertomus Ammonista ja hänen veljistään, heidän matkoistaan Nefin maassa, heidän kärsimyksistään maassa, heidän murheistaan ja ahdingoistaan ja heidän käsittämättömästä ilostaan, ja veljien vastaanottamisesta ja turvasta Jersonin maassa. Ja nyt Herra, kaikkien ihmisten Lunastaja, siunatkoon heidän sieluaan ikuisesti.

28:9 Ja tämä on kertomus sodista ja kiistoista nefiläisten keskuudessa ja myös nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista; ja tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi on päättynyt.

28:10 Ja aika ensimmäisestä vuodesta viidenteentoista on tuonut tullessaan monien tuhansien henkien tuhon; niin, se on tuonut tullessaan kauhean verenvuodatuksen näyttämön.

28:11 Ja monien tuhansien ruumiit on laskettu alas maahan, samalla kun monien tuhansien ruumiit lahoavat kasoissa maan pinnalla; niin, ja monet tuhannet surevat sukulaistensa menetystä, koska heillä on Herran lupauksen mukaan syytä pelätä, että heidät määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan.

28:12 Samalla monet tuhannet muut surevat todella sukulaistensa menetystä, mutta he iloitsevat ja riemuitsevat toivossa ja jopa tietävät, että Herran lupauksen mukaan heidät herätetään asumaan Jumalan oikealla puolella milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.

28:13 Ja näin me näemme, kuinka suuri ihmisen eriarvoisuus on synnin ja rikkomuksen tähden ja Perkeleen vallan tähden, joka johtuu niistä viekkaista suunnitelmista, joita hän on keksinyt saadakseen ihmisten sydämet satimeen.

28:14 Ja näin me näemme suuren kutsun, joka ihmisille on annettu tehdä uutterasti työtä Herran viinitarhoissa; ja näin me näemme suuren synn murheeseen ja myös riemuun -- murheeseen kuoleman ja tuhon tähden ihmisten keskuudessa, ja iloon Kristuksen valon tähden, joka vie elämään.

LUKU 29 (Noin 76 eKr.)

29:1 Oi jospa olisin enkeli ja voisin toteuttaa sydämeni toiveen, että voisin lähteä puhumaan Jumalan pasuunalla, äänellä, joka järjestyttäisi maata, ja huutaa parannusta joka kansalle!

29:2 Niin, minä julistaisin jokaiselle sielulle kuin ukkosen äänellä parannusta ja lunastussuunnitelmaa, jotta he tekisivät parannuksen ja tulisivat meidän Jumalamme luokse, niin ettei koko maan päällä enää olisi murhetta.

29:3 Mutta katso, minä olen ihminen ja teen syntiä toiveessani, sillä minun pitäisi tyytyä siihen, mitä Herra on osakseni antanut.

29:4 Minun ei pitäisi toiveissani harata oikeamielisen Jumalan ehdotonta säädöstä vastaan, sillä minä tiedän, että hän suo ihmisille heidän halunsa mukaisesti, olipa se kuolemaksi tai elämäksi; niin, minä tiedän, että hän antaa ihmisille, niin, säätää heille säädöksiä, jotka ovat muuttumattomia, heidän tahtonsa mukaisesti, olipa se pelastukseksi tai tuhoksi.

29:5 Niin, ja minä tiedän, että hyvä ja paha on tullut kaikkien ihmisten eteen; se, joka ei erota hyvää pahasta, on nuhteeton, mutta sille, joka tietää hyvän ja pahan, annetaan hänen halunsa mukaisesti, halusipa hän hyvää tai pahaa, elämää tai kuolemaa, iloa tai omantunnonvaivoja.

29:6 Nyt, koska tiedän nämä asiat, miksi haluaisin enempää kuin tehdä sen työn, johon minut on kutsuttu?

29:7 Miksi haluaisin, että olisin enkeli, jotta voisin puhua kaikille maan äärille?

29:8 Sillä katso, Herra antaa kaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, niin, viisaudessa kaikkea sitä, mitä hän näkee hyväksi heidän saada; sen tähden me näemme, että Herra neuvoo viisaudessa, sen mukaisesti, mikä on oikeaa ja totta.

29:9 Minä tiedän sen, mitä Herra on käskennyt minun tehdä, ja minä kerskun siitä. Minä en kersku itsestäni vaan kerskun siitä, mitä Herra on minun käskennyt tehdä; niin, ja tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.

29:10 Ja katso, kun näen monien veljieni todella katuvan ja tulevan Herran Jumalansa luokse, silloin sieluni täyttyy ilosta; silloin muistan, mitä Herra on tehnyt hyväkseni, aivan niin, että hän on kuullut rukoukseni; niin, ja silloin muistan hänen armahtavan käsivartensa, jonka hän ojensi minua kohti.

29:11 Niin, ja minä muistan myös isieni vankeuden; sillä minä tiedän varmasti, että Herra vapautti heidät orjuudesta ja siten perusti kirkkonsa; niin, Herra Jumala, Abrahamin Jumala, lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala vapautti heidät orjuudesta.

29:12 Niin, minä olen aina muistanut isieni vankeuden; ja se sama Jumala, joka vapautti heidät egyptiläisten käsistä, vapautti heidät orjuudesta.

29:13 Niin, ja se sama Jumala perusti kirkkonsa heidän keskuuteensa; niin, ja se sama Jumala on kutsunut minut pyhällä kutsumuksella saarnaamaan sanaa tälle kansalle ja on antanut minulle paljon menestystä, mistä minun iloni on täysi.

29:14 Mutta minä en iloitse ainoastaan omasta menestyksestäni, vaan iloni on vielä täydempi ylhäällä Nefin maassa olleiden veljeni menestyksen tähden.

29:15 Katso, he ovat tehneet tavattomasti työtä ja tuottaneet paljon hedelmää; ja kuinka suuri tuleekaan olemaan heidän palkkansa!

29:16 Nyt, kun ajattelen näiden veljeni menestystä, sieluni kulkeutuu pois, jopa niin että se ikään kuin eroaa ruumiista, niin suuri on minun iloni.

29:17 Ja nyt, suokoon Jumala näille veljilleni, että he saisivat istuutua sijalleen Jumalan valtakunnassa, niin, ja myös kaikille niille, jotka ovat heidän työnsä hedelmiä, etteivät he enää menisi pois vaan että he ylistäisivät häntä ikuisesti. Ja suokoon Jumala, että tapahtuisi sanojeni mukaisesti, niin kuin olen puhunut. Aamen.

LUKU 30 (Noin 76-74 eKr.)

30:1 Katso, nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettunut Jersonin maahan, niin, ja myös kun lamanilaiset oli ajettu pois maasta ja maan kansa oli haudannut heidän kuolleensa --

30:2 nyt heidän kuolleitaan ei laskettu niiden lukumäärän suuruuden tähden, eikä myöskään nefiläisten kuolleita laskettu -- mutta tapahtui heidän haudattuaan kuolleensa sekä paasto- ja suru- ja rukouspäivien mentyä (ja tämä tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna), että kautta koko maan alkoi olla jatkuva rauha.

30:3 Niin, ja ihmiset pitivät huolen Herran käskyjen noudattamisesta, ja he noudattivat tarkasti Jumalan toimituksia Mooseksen lain mukaisesti, sillä heitä oli opetettu pitämään Mooseksen laki, kunnes se olisi täytetty.

30:4 Ja niin kansalla ei ollut mitään levottomuutta koko Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna.

30:5 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden seitsemännentoista vuoden alkaessa oli jatkuva rauha.

30:6 Mutta seitsemännentoista vuoden loppupuolella tapahtui, että Sarahemlan maahan tuli eräs mies, ja hän oli antikristus, sillä hän alkoi saarnata kansalle niitä profetioita vastaan, joita profeetat olivat puhuneet Kristuksen tulemisesta.

30:7 Eikä ollut mitään lakia ihmisen uskoa vastaan, sillä oli ehdottomasti Jumalan käskyjen vastaista, että olisi olemassa laki, joka saattaisi ihmiset eriarvoiseen asemaan.

30:8 Sillä näin sanotaan kirjoituksissa: Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette.

30:9 Nyt, jos ihminen halusi palvella Jumalaa, hänellä oli siihen oikeus, tai pikemminkin, jos hän uskoi Jumalaan, hänellä oli oikeus palvella häntä; mutta jos hän ei uskonut häneen, ei ollut mitään lakia hänen rankaisemisekseen.

30:10 Mutta jos hän murhasi, häntä rangaistiin kuolemalla; ja jos hän ryösti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän varasti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän teki aviorikoksen, häntä myös rangaistiin; niin, kaikesta tästä jumalattomuudesta heitä rangaistiin.

30:11 Sillä oli olemassa laki, että ihmiset tuli tuomita rikostensa mukaisesti. Mutta ei ollut mitään lakia ihmisen uskoa vastaan; sen tähden ihmistä rangaistiin vain rikoksista, joita hän oli tehnyt; sen tähden kaikki ihmiset olivat samanarvoisessa asemassa.

30:12 Ja tämä antikristus, jonka nimi oli Korihor (eikä laki voinut estää häntä) alkoi saarnata kansalle, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja tähän tapaan hän saarnasi, sanoen:

30:13 Voi teitä, joita sitoo mieletön ja turha toivo, miksi kytkette itsenne sellaisen mielettömyyden ikeeseen? Miksi odotatte Kristusta? Sillä kukaan ihminen ei voi tietää mitään siitä, mikä on tuleva.

30:14 Katso, nämä asiat, joita te kutsutte profetioiksi, jotka te sanotte pyhien profeettojen jättäneen perinnöksi, katso, ne ovat teidän isienne mielettömiä perimätietoja.

30:15 Kuinka te tiedätte niiden olevan varmasti totta? Katso, te ette voi tietää asioista, joita ette näe; sen tähden te ette voi tietää, että joku Kristus on tuleva.

30:16 Te katsotte tulevaisuuteen ja sanotte näkeväanne syntienne anteeksiannon. Mutta katso, se on hullun mielen vaikutusta, ja tämä teidän mielenne häiriintyminen johtuu teidän isienne perimätiedoista, jotka eksyttävät teidät uskomaan sellaisiin asioihin, jotka eivät ole totta.

30:17 Ja paljon muuta tällaista hän sanoi heille; hän sanoi heille, ettei ihmisten syntejä voinut sovittaa, vaan jokaisen ihmisen kävi tässä elämässä sen mukaisesti, kuinka kukin luotu menetteli -- sen tähden jokainen menestyi kykijensä mukaisesti -- ja että jokainen voitti voimiensa mukaisesti eikä mikään, mitä ihminen teki, ollut rikos.

30:18 Ja näin hän saarnasi heille johdattaen monien sydämen harhaan, saaden heidät nostamaan päänsä jumalattomuudessaan, niin, johdattaen monia naisia ja myös miehiä harjoittamaan haureutta -- sanoen heille, että kun ihminen oli kuollut, se oli hänen loppunsa.

30:19 Nyt tämä mies meni myös Jersonin maahan saarnaamaan näitä asioita Ammonin kansalle, joka oli kerran ollut lamanilaisten kansaa.

30:20 Mutta katso, he olivat viisaampia kuin monet nefiläiset, sillä he ottivat hänet kiinni ja sitoivat hänet ja veivät hänet Ammonin eteen, joka oli sen kansan ylipappi.

30:21 Ja tapahtui, että hän käski viedä hänet pois maasta. Ja hän tuli Gideonin maahan ja alkoi saarnata heillekin; ja täällä hänellä ei ollut paljon menestystä, sillä hänet otettiin kiinni ja sidottiin ja vietiin maan ylipapin ja myös ylituomarin eteen.

30:22 Ja tapahtui, että ylipappi sanoi hänelle: Miksi sinä kuljet ympäriinsä vääristelemässä Herran teitä? Miksi sinä opetat tälle kansalle, ettei mitään Kristusta tule, keskeyttäen sen riemuitsemisen? Miksi sinä puhut kaikkia pyhien profeettojen profetioita vastaan?

30:23 Nyt ylipapin nimi oli Giddona. Ja Korihor sanoi hänelle: Siksi että minä en opeta teidän isienne mielettömiä perimätietoja ja siksi että minä en opeta tätä kansaa sitomaan itseään mielettömiin toimituksiin ja menoihin, joita papit muinoin ovat asettaneet anastaakseen vallan ja määräämisaseman heihin nähden, pitääkseen heidät tietämättömyydessä, jotta he eivät voisi nostaa päätään vaan olisivat alistettuina sanojesi mukaisesti.

30:24 Te sanotte, että tämä kansa on vapaa kansa. Katso, minä sanon, että se on orjuudessa. Te sanotte, että nuo ikivanhat profetiat ovat totta. Katso, minä sanon, että te ette tiedä, että ne ovat totta.

30:25 Te sanotte, että tämä kansa on syyllinen ja langennut kansa jonkun vanhemman rikkomuksen tähden. Katso, minä sanon, ettei lapsi ole syyllinen vanhempiansa tähden.

30:26 Ja te sanotte myös, että Kristus on tuleva. Mutta katso, minä sanon, että te ette tiedä, että Kristus tulee. Ja te sanotte myös, että hänet surmataa maailman syntien tähden --

30:27 ja näin te eksytätte tätä kansaa isienne mielettömien perimätietojen mukaisesti ja oman halunne mukaisesti; ja te pidätte sitä alistettuna, ikään kuin orjuudessa, jotta te voisitte elää ylellisyydessä sen kätten työllä, niin että se ei uskalla kohottaa katsettaan rohkeasti eikä uskalla nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan.

30:28 Niin, se ei uskalla käyttää sitä, mikä on sen omaa, ettei vain loukkaisi pappejaan, jotka kytkevät sitä ikeeseen halunsa mukaisesti ja ovat perimätiedoillaan ja unillaan ja päähänpistoillaan ja näyillään ja keksityillä salaisuuksillaan johdattaneet sen uskomaan, että ellei se tekisi heidän sanojensa mukaisesti, se loukkaisi jotakin tuntematonta olentoa, jonka he sanovat olevan Jumala -- olento, jota ei ole koskaan nähty eikä tunnettu, jota ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan.

30:29 Nyt, kun ylipappi ja ylituomari näkivät hänen sydämensä paatumuksen, niin, kun he näkivät, että hän herjasi, nimittäin Jumalaa, he eivät vastanneet hänen sanoihinsa mitään vaan käskivät sitoa hänet; ja he luovuttivat hänet virkamiesten käsiin ja lähettivät hänet Sarahemlan maahan, jotta hänet voitaisiin viedä Alman ja ylituomarin eteen, joka oli koko maan päämies.

30:30 Ja tapahtui, että kun hänet vietiin Alman ja ylituomarin eteen, hän jatkoi samaan tapaan kuin hän teki Gideonin maassa; niin, hän jatkoi Jumalan pilkkaamista.

30:31 Ja hän nousi puhumaan suuria, pöyhkeitä sanoja Alman edessä ja herjasi pappeja ja opettajia syyttäen heitä kansan eksyttämisestä isiensä typerien perimätietojen mukaisesti, jotta he saisivat elää ylellisyydessä kansan työllä.

30:32 Nyt Alma sanoi hänelle: Sinä tiedät, että me emme elä ylellisyydessä tämän kansan työllä, sillä katso, minä olen tuomarien hallituskauden alusta aina tähän asti tehnyt omin käsin työtä elannokseni huolimatta monista matkoistani ympäri maata julistamassa Jumalan sanaa kansalleni.

30:33 Ja huolimatta niistä monista töistä, joita olen kirkossa tehnyt, en ole koskaan saanut edes yhden seninen vertaa työstäni, eikä myöskään kukaan veljistäni, paitsi tuomarinstuimella; ja silloin olemme saaneet ajastamme vain lain mukaisesti.

30:34 Ja nyt, jos emme saa mitään töistämme kirkossa, mitä meidän hyödyttää tehdä työtä kirkossa, paitsi julistaaksemme totuutta, jotta voisimme riemuita veljijemme ilosta?

30:35 Miksi sinä sitten sanot, että me saarnaamme tälle kansalle saadaksemme etua, kun sinä itse tiedät, että me emme saa etua? Ja nyt, uskotko sinä, että me petämme tätä kansaa ja että se saa aikaan tällaisen ilon sen sydämissä?

30:36 Ja Korihor vastasi hänelle: Uskon.

30:37 Ja silloin Alma sanoi hänelle: Uskotko sinä, että on olemassa Jumala?

30:38 Ja hän vastasi: En.

30:39 Nyt Alma sanoi hänelle: Kiellätkö vielä, että on olemassa Jumala, ja kiellätkö myös Kristuksen? Sillä katso, minä sanon sinulle: Minä tiedän, että on olemassa Jumala ja myös että Kristus on tuleva.

30:40 Ja nyt, mitä todisteita sinulla on siitä, ettei ole olemassa Jumalaa tai ettei Kristusta tule? Minä sanon sinulle, ettei sinulla ole mitään muuta kuin oma sanasi.

30:41 Mutta katso, minulle on kaikki todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta; ja myös sinulle on kaikki todistuksena siitä, että ne ovat totta; ja kiellätkö ne? Uskotko, että nämä asiat ovat totta?

30:42 Katso, minä tiedän, että sinä uskot, mutta sinä olet valheellisen hengen vallassa ja olet riisunut pois Jumalan Hengen, niin ettei sillä voi olla sijaa sinussa, vaan Perkeleellä on valta sinuun, ja hän kuljettaa sinua ympäri punoen juonia, jotta voisi hävittää Jumalan lapset.

30:43 Ja nyt Korihor sanoi Almalle: Jos näytät minulle merkin, niin että voin tulla vakuuttuneeksi siitä, että on olemassa Jumala -- niin, näytä minulle, että hänellä on voima, niin silloin tulen vakuuttuneeksi sanojesi totuudesta.

30:44 Mutta Alma sanoi hänelle: Sinä olet saanut merkkejä kyllin; tahdotko panna Jumalasi koetukselle? Tahdotko sanoa: Näytä minulle merkki, kun sinulla on kaikkien näiden veljiesi ja myös kaikkien pyhien profeettojen todistus? Kirjoitukset on pantu eteesi, niin, ja kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin maa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen liike, niin, ja myös kaikki planeetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja.

30:45 Ja kuljetko sinä sittenkin ympäri eksyttäen tämän kansan sydämiä, todistaen heille, ettei mitään Jumalaa ole olemassa? Ja kiellätkö sittenkin kaikki nämä todistukset? Ja hän sanoi: Kyllä minä kiellän, ellet näytä minulle merkkiä.

30:46 Ja nyt tapahtui, että Alma sanoi hänelle: Katso, minä olen murheissani sinun sydämesi paatumuksen tähden, eli että tahdot yhä vastustaa totuuden henkeä, niin että sielusi saattaa tuhoutua.

30:47 Mutta katso, on parempi, että sinun sielusi joutuu kadotetuksi, kuin että olisit keinona monien sielujen saattamisessa alas tuhoon valheellisilla ja mielitelevillä sanoillasi; sen tähden, jos vielä kiellät, katso, Jumala lyö sinua niin, että tulet mykäksi, niin ettet enää koskaan aukaise suutasi, jotta et enää petä tätä kansaa.

30:48 Nyt Korihor sanoi hänelle: Minä en kiellä Jumalan olemassaoloa, mutta en usko, että on olemassa Jumala; ja minä sanon myös, että sinä et tiedä, että on olemassa Jumala; ja ellet näytä minulle merkkiä, minä en usko.

30:49 Nyt Alma sanoi hänelle: Tämän minä annan sinulle merkiksi, että sinut tehdään mykäksi sanojeni mukaisesti; ja minä sanon, että Jumalan nimessä sinut tehdään mykäksi, niin ettei sinulla enää ole puhekykyä.

30:50 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, Korihor tehtiin mykäksi, niin ettei hänellä ollut puhekykyä, Alman sanojen mukaisesti.

30:51 Ja nyt, kun ylituomari näki tämän, hän ojensi kätensä ja kirjoitti Korihorille sanoen: Oletko vakuuttunut Jumalan voimasta? Kenessä sinä toivoit Alman näyttävän merkkinsä? Tahdoitko, että hän olisi vaivannut muita näyttääkseen sinulle merkin? Katso, hän on näyttänyt sinulle merkin; ja nyt, vieläkö tahdot kiistää?

30:52 Ja Korihor ojensi kätensä ja kirjoitti sanoen: Minä tiedän, että olen mykkä, sillä en voi puhua; ja minä tiedän, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut tätä minulle tuottaa; niin, ja minä olen tiennyt aina, että on olemassa Jumala.

30:53 Mutta katso, Perkele on pettänyt minua, sillä hän ilmestyi minulle enkelin hahmossa ja sanoi minulle: Mene voittamaan tämä kansa takaisin, sillä se on kokonaisuudessaan kulkenut harhaan tuntematonta Jumalaa seuraten. Ja hän sanoi minulle: Jumalaa ei ole; niin, ja hän opetti minulle, mitä minun piti sanoa. Ja minä olen opettanut hänen sanojaan, ja minä opetin niitä, koska ne olivat mieleen lihallselle mielelle; ja minä opetin niitä, kunnes minulla oli paljon menestystä, niin että minä totisesti uskoin niiden olevan totta; ja tästä syystä minä vastustin totuutta, kunnes tuotin tämän suuren kirouksen päälleni.

30:54 Nyt, kun hän oli sanonut tämän, hän pyysi Almaa rukoilemaan Jumalaa, että kirous otettaisiin häneltä pois.

30:55 Mutta Alma sanoi hänelle: Jos tämä kirous otettaisiin sinulta pois, sinä eksyttäisit jälleen tämän kansan sydämiä; sen tähden sinulle tapahtuu, niin kuin Herra tahtoo.

30:56 Ja tapahtui, että kirousta ei otettu Korihorilta pois vaan hänet karkotettiin, ja hän kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokansa.

30:57 Nyt tietoa siitä, mitä Korihorille oli tapahtunut, julistettiin heti kautta koko maan; niin, ylituomari lähetti kaikille maassa oleville ihmisille kuulutuksen julistaen niille, jotka olivat uskoneet Korihorin sanoihin, että heidän on joutuin tehtävä parannus, ettei sama tuomio kohtaisi heitä.

30:58 Ja tapahtui, että he kaikki tulivat vakuuttuneiksi Korihorin jumalattomuudesta; sen tähden he kaikki kääntyivät jälleen Herraan, ja tämä teki lopun Korihorin pahuuden tapaisesta pahuudesta. Ja Korihor kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokaa elannokseen.

30:59 Ja tapahtui, että kun hän kulki kansan keskuudessa -- eli kansan, joka oli eronnut nefiläisistä ja nimitti itseään soramilaisiksi, koska sitä johti mies, jonka nimi oli Soram -- ja kun hän kulki heidän keskuudessaan, katso, hänet juostiin kumoon ja häntä tallattiin, kunnes hän kuoli.

30:60 Ja näin me näemme sen ihmisen lopun, joka vääristelee Herran tiet; ja näin me näemme, ettei Perkele auta lapsiaan viimeisenä päivänä vaan vetää heidät joutuin alas helvettiin.

LUKU 31 (Noin 74 eKr.)

31:1 Nyt tapahtui, että kun Alma oli Korihorin lopun jälkeen saanut sanan, että soramilaiset vääristelivät Herran teitä ja että Soram, joka oli heidän johtajansa, johdatti kansan sydämiä kumartamaan mykkiä epäjumalia, hänen sydämensä alkoi jälleen surra kansan pahuuden tähden.

31:2 Sillä Almalle aiheutti suurta murhetta tietää pahuudesta kansansa keskuudessa; sen tähden hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen siksi, että soramilaiset olivat eronneet nefiläisistä.

31:3 Nyt soramilaiset olivat kerääntyneet yhteen, maahan, jota he nimittivät Antionumiksi, joka oli Sarahemlan maan itäpuolella ja joka rajoittui lähes merenrannikkoon ja joka oli Jersonin maan eteläpuolella ja joka myös rajoittui etelässä erämaahan, joka erämaa oli täynnä lamanilaisia.

31:4 Nyt nefiläiset pelkäsivät suuresti, että soramilaiset solmisivat suhteita lamanilaisiin ja että siitä koituisi suuria menetyksiä nefiläisten puolelle.

31:5 Ja nyt, koska sanan saarnaamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein -- niin, sillä oli ollut kansan mieleen voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille oli tapahtunut -- sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he kokeilisivat Jumalan sanan voimaa.

31:6 Sen tähden hän otti Ammonin ja Aaronin ja Omnerin; ja Himnin hän jätti Sarahemlan seurakuntaan; mutta kolme ensin mainittua hän otti mukaansa, ja myös Amulekin ja Seesromin, jotka olivat Melekissä; ja hän otti myös kaksi pojistaan.

31:7 Nyt vanhinta poikaansa hän ei ottanut mukaansa, ja hänen nimensä oli Helaman; mutta niiden nimet, jotka hän otti mukaansa, olivat Siblon ja Korianton; ja nämä ovat niiden nimet, jotka menivät hänen kanssaan soramilaisten keskuuteen saarnaamaan heille sanaa.

31:8 Nyt soramilaiset olivat nefiläisistä luopuneita; sen tähden heille oli saarnattu Jumalan sanaa.

31:9 Mutta he olivat langenneet suuriin erheisiin, sillä he eivät tahtoneet pitää tarkoin Jumalan käskyjä ja hänen säädöksiään Mooseksen lain mukaisesti.

31:10 Eivätkä he myöskään tahtoneet noudattaa kirkon menoja, rukoilla ja anoa Jumalaa jatkuvasti, päivittäin, jotta he eivät joutuisi kiusaukseen.

31:11 Niin, sanalla sanoen he vääristelivät hyvin monta kertaa Herran teitä; sen tähden, tästä syystä Alma ja hänen veljensä menivät maahan saarnaamaan sanaa heille.

31:12 Nyt, kun he olivat tulleet maahan, katso, he huomasivat hämmästyksekseen, että soralaiset olivat rakentaneet synagogia ja että he kokoontuivat yhteen yhtenä päivänä viikossa, jota päivää he kutsuivat Herran päiväksi; ja he palvelivat Jumalaa tavalla, jollaista Alma ja hänen veljensä eivät olleet koskaan nähneet;

31:13 sillä keskelle heidän synagogaansa oli rakennettu paikka, seisomapaikka, joka oli korkealla pään yläpuolella; ja sen huipulle sopi vain yksi ihminen.

31:14 Ja nyt, jokaisen, joka halusi palvella Jumalaa, oli mentävä seisomaan sen huipulle ja ojennettava kätensä taivasta kohti ja huudettava kovalla äänellä sanoen:

31:15 Pyhä, pyhä Jumala; me uskomme, että sinä olet Jumala, ja me uskomme, että sinä olet pyhä ja että sinä olit henki ja että sinä olet henki ja että sinä tulet olemaan henki ikuisesti.

31:16 Pyhä Jumala, me uskomme, että sinä olet erottanut meidät veljistämme, emmekä me usko veljiemme perimätietoon, jonka heidän isänsä lapsellisuudessaan ovat jättäneet heille perinnöksi, vaan me uskomme, että sinä olet valinnut meidät pyhiksi lapsiksesi; ja sinä olet myös ilmaissut meille, ettei mitään Kristusta tule.

31:17 Mutta sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja sinä olet valinnut meidät pelastumaan, kun taas kaikki meidän ympärillämme on valittu heitettäväksi sinun vihassasi alas helvettiin; tästä pyhydestä, oi Jumala, me kiitämme sinua; ja me kiitämme sinua myös siitä, että sinä olet valinnut meidät, ettei meitä voida eksyttää veljiemme mielettömien perimätietojen mukaisesti, jotka sitovat heidät uskoon Kristuksesta, mikä johdattaa heidän sydämensä vaeltamaan kauas sinusta, meidän Jumalastamme.

31:18 Ja jälleen me kiitämme sinua, oi Jumala, siitä, että me olemme valittu ja pyhä kansa. Aamen.

31:19 Nyt tapahtui, että kun Alma ja hänen veljensä ja poikansa olivat kuulleet nämä rukoukset, he olivat aivan määrättömän hämmästyneitä.

31:20 Sillä katso, jokainen meni esittämään nämä samat rukoukset.

31:21 Nyt he kutsuivat paikkaa Rameumptomiksi, mikä on käännettynä pyhä koroke.

31:22 Nyt, tältä korokkeelta he esittivät jokainen aivan saman rukouksen Jumalalle kiittäen Jumalaansa siitä, että hän oli valinnut heidät ja ettei hän ollut eksyttänyt heitä heidän veljiensä perimätiedon mukaisesti ja ettei heidän sydäntään ollut viekoteltu uskomaan tuleviin asioihin, joista he eivät mitään tienneet.

31:23 Nyt, kun kaikki ihmiset olivat tällä tavoin esittäneet kiitokset, he palasivat koteihinsa eivätkä koskaan puhuneet Jumalastaan enempää, ennen kuin olivat jälleen kokoontuneet pyhän korokkeen äärelle esittääkseen kiitokset tapansa mukaisesti.

31:24 Nyt, kun Alma näki tämän, hänen sydämensä tuli murheelliseksi, sillä hän näki, että he olivat jumalaton ja kieroutunut kansa; niin, hän näki, että heidän sydämensä oli kiintynyt kultaan ja hopeaan ja kaikenlaisiin hienoihin tavaroihin.

31:25 Niin, ja hän näki myös, että heidän sydämensä olivat ylpistyneet kopeudessaan suureen kerskailuun.

31:26 Ja hän korotti äänensä taivaaseen ja huusi sanoen: Oi kuinka kauan, oi Herra, sallit palvelijoidesi asua täällä alhaalla lihassa näkemässä näin karkeaa jumalattomuutta ihmislasten keskuudessa?

31:27 Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi, ja kuitenkin heidän sydämensä on heidän kopeutensa vallassa. Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi suullansa, samanaikaisesti kun pöyhkeilevät vieläpä suurellisesti maailman turhuuksilla.

31:28 Katso, oi Jumalani, heidän kalliita vaatteitaan ja sormuksiaan ja rannerenkaitaan ja kultakorujaan ja kaikkia heidän kalleuksiaan, joilla he ovat koristautuneet; ja katso, heidän sydämensä on kiintynyt niihin; ja kuitenkin he huutavat sinun puoleesi ja sanovat: Me kiitämme sinua, oi Jumala, sillä me olemme sinun valittu kansasi, kun taas muut hukkuvat.

31:29 Niin, ja he sanovat, että sinä olet ilmaissut heille, ettei mitään Kristusta tule.

31:30 Oi Herra Jumala, kuinka kauan sinä sallit tällaista jumalattomuutta ja epäuskoa olevan tämän kansan keskuudessa? Oi Herra, anna minulle voimaa, jotta voin kestää heikkouteni. Sillä minä olen heikko, ja tällainen jumalattomuus tämän kansan keskuudessa tuottaa tuskaa sielulleni.

31:31 Oi Herra, minun sydämeni on tavattoman murheellinen; lohduta sinä minun sieluani Kristuksessa. Oi Herra, suo minulle voimaa, jotta voin kärsivällisesti kestää nämä ahdingot, jotka tulevat osakseni tämän kansan pahuuden tähden.

31:32 Oi Herra, lohduta sinä minun sieluani ja anna minulle menestystä, ja myös työtovereilleni, jotka ovat kanssani -- eli Ammonille ja Aaronille ja Omnerille sekä Amulekille ja Seesromille ja myös kahdelle pojalleni -- aivan niin, lohduta sinä näitä kaikkia, oi Herra. Niin, lohduta heidän sielujaan Kristuksessa.

31:33 Suo heille voimaa, jotta he voivat kestää ahdinkonsa, jotka tulevat heidän osakseen tämän kansan pahuuden tähden.

31:34 Oi Herra, suo meille menestystä heidän tuomisessaan jälleen sinun luoksesi Kristuksessa.

31:35 Katso, oi Herra, heidän sielunsa ovat kallisarvoisia, ja monet heistä ovat veljiämme; anna meille sen tähden, oi Herra, voimaa ja viisautta, jotta voimme tuoda nämä veljemme jälleen sinun luoksesi.

31:36 Nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat, että hän pani kätensä kaikkien niiden päälle, jotka olivat hänen kanssaan. Ja katso, kun hän pani kätensä heidän päälleen, he täytyivät Pyhällä Hengellä.

31:37 Ja sen jälkeen he erosivat toisistaan eivätkä huolehtineet siitä, mitä söisivät tai mitä joisivat tai mitä pukisivat päällensä.

31:38 Ja Herra piti heistä huolen, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä nälkää eikä janoa; niin, ja hän antoi heille myös voimaa, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut. Nyt tämä oli Alman rukouksen mukaista; ja tämä, koska hän rukoili uskossa.

LUKU 32 (Noin 74 eKr.)

32:1 Ja tapahtui, että he lähtivät ja alkoivat saarnata Jumalan sanaa kansalle menen heidän synagogiinsa ja taloihinsa; niin, ja he saarnasivat sanaa heidän kaduillaankin.

32:2 Ja tapahtui, että tehtyään paljon työtä heidän keskuudessaan he alkoivat kokea menestystä köyhän kansanluokan keskuudessa, sillä katso, nämä karkotettiin synagogista vaatetuksensa karkeuden tähden --

32:3 sen tähden heidän ei sallittu mennä synagogiinsa palvelemaan Jumalaa, sillä heitä pidettiin saastaisina; sen tähden he olivat köyhiä; niin, heidän veljensä pitivät heitä kuonana; sen tähden he olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin, ja he olivat myös sydämeltään köyhiä.

32:4 Nyt, kun Alma oli opettamassa ja puhumassa kansalle Onidan kukkulalla, hänen luoksensa tuli suuri väkijoukko, joka oli niitä, joista olemme puhuneet ja jotka olivat sydämeltään köyhiä sen vuoksi että olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin.

32:5 Ja he tulivat Alman luo; ja se, joka oli ensimmäisenä heidän joukossaan, sanoi hänelle: Katso, mitä näiden minun veljeni pitää tehdä, sillä he ovat kaikkien ihmisten, niin, ja etenkin pappiemme halveksimia köyhyytensä tähden; sillä he ovat karkottaneet meidät synagogistamme, joiden rakentamiseksi me olemme omin käsin tehneet runsaasti työtä; ja he ovat karkottaneet meidät suuren köyhyytemme tähden, eikä meillä ole mitään paikkaa, missä palvella Jumalaamme; ja katso, mitä meidän pitää tehdä?

32:6 Ja nyt, kun Alma kuuli tämän, hän kääntyi ympäri, kasvot suoraan häntä kohti, ja katsoi suuresti iloiten; sillä hän näki, että heidän ahdinkonsa olivat todella tehneet heistä nöyriä ja että he olivat valmiita kuulemaan sanaa.

32:7 Sen tähden hän ei sanonut enempää muulle väkijoukolle vaan ojensi kätensä ja huusi niille, jotka hän näki ja jotka olivat todella katuvia, ja sanoi heille:

32:8 Minä näen, että te olette sydämeltänne nöyriä, ja jos niin, te olette siunattuja.

32:9 Katso, teidän veljenne on sanonut: Mitä meidän pitää tehdä, sillä meidät on karkotettu synagogistamme, niin ettemme voi palvella Jumalaamme?

32:10 Katso, minä sanon teille: Luuletteko te, ettette voi palvella Jumalaa muualla kuin vain synagogissanne?

32:11 Ja edelleen tahtoisin kysyä: Luuletteko te, että teidän tulee palvella Jumalaa vain kerran viikossa?

32:12 Minä sanon teille: On hyvä, että teidät on karkotettu synagogistanne, jotta olisitte nöyriä ja jotta oppisitte viisautta, sillä teidän on välttämätöntä oppia viisautta; sillä siitä syystä, että teidät on karkotettu ja että veljenne halveksivat teitä suuren köyhyytenne tähden, teidät on johdatettu sydämen nöyryyteen; sillä teidät on pakostakin tehty nöyriksi.

32:13 Ja nyt, koska teidän on pakko olla nöyriä, te olette siunattuja, sillä toisinaan, jos ihmisen on pakko olla nöyrä, hän tavoittelee parannusta; ja nyt totisesti jokainen, joka tekee parannuksen, saa armon; ja se, joka saa armon ja kestää loppuun asti, pelastuu.

32:14 Ja nyt, kun sanoin teille, että te olette siunattuja, koska teidät pakotettiin olemaan nöyriä, ettekö luule, että vielä siunatumpija ovat ne, jotka itse todella nöyrtyvät sanan tähden?

32:15 Niin, se, joka todella nöyrtyy ja tekee parannuksen synneistään ja kestää loppuun asti, on oleva siunattu -- niin, paljon siunatumpi kuin ne, joiden on pakko olla nöyriä suuren köyhyytensä tähden.

32:16 Sen tähden siunattuja ovat ne, jotka nöyrtyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä; eli pikemminkin, toisin sanoen siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan ja joka ottaa kasteen ilman sydämen itsepäisyyttä, niin, ilman että heidät johdatetaan tietämään tai suorastaan pakotetaan tietämään sana, ennen kuin he uskovat.

32:17 Niin, on monia, jotka sanovat: Jos sinä näytät meille jonkin merkin taivaasta, silloin me varmasti tiedämme totuuden; silloin me uskomme.

32:18 Nyt minä kysyn: Onko tämä uskoa? Katso, minä sanon teille: Ei, sillä jos ihminen tietää jonkin asian, hänellä ei ole mitään syytä uskoa, sillä hän tietää sen.

32:19 Ja nyt, kuinka paljon kirotumpi onkaan se, joka tietää Jumalan tahdon eikä tee sitä, kuin se, joka vain uskoo tai jolla on vain syytä uskoa ja lankeaa rikkomukseen?

32:20 Nyt tästä teidän on tuomittava. Katso, minä sanon teille, että se on toisaalta samanlainen kuin toisaaltakin; ja jokaiselle tapahtuu tekojensa mukaisesti.

32:21 Ja nyt, kuten uskosta sanoin -- usko ei ole täydellistä tietoa jostakin; sen tähden, jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta.

32:22 Ja nyt, katso, minä sanon teille ja minä tahdon teidän muistavan, että Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä; sen tähden hän haluaa ensiksi teidän uskovan, niin, nimittäin hänen sanaansa.

32:23 Ja nyt, hän julistaa sanansa enkelien kautta ihmisille, eikä vain miehille vaan myös naisille. Eikä tässä kaikki; pienille lapsille annetaan monta kertaa sanoja, jotka saattavat viisaat ja oppineet ymmälle.

32:24 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska olette halunneet tietää minulta, mitä teidän pitää tehdä, koska teitä on ahdistettu ja teidät on karkotettu -- nyt minä en halua teidän luulevan, että minun tarkoitukseni on tuomita teitä muuten kuin sen mukaisesti, mikä on totta --

32:25 sillä minä en tarkoita, että teidät kaikki on pakotettu nöyrytykseen, sillä minä totisesti uskon, että teidän joukossanne on joitakuita, jotka nöyryisivät, olivatpa he minkälaisissa olosuhteissa tahansa.

32:26 Nyt, kuten sanoin uskosta -- että se ei ollut täydellistä tietoa -- aivan samoin on minun sanojeni laita. Te ette voi aluksi tietää niiden olevan täydellisen varmasti totta, sen enempiä kuin usko on täydellistä tietoa.

32:27 Mutta katso, jos te heräätte ja herätätte kykyne, jopa niin että kokeilette sanojani, ja osoitate vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempiä kuin haluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani.

32:28 Nyt, vertaamme sanaa siemeneen. Nyt, jos te annatte sijaa, niin että sydämeenne voidaan kylvää siemen, katso, jos se on oikea siemen eli hyvä siemen, jos te ette epäuskollanne heitä sitä pois, niin että vastustatte Herran Henkeä, katso, se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itsesenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista ymmärrystäni, niin, se alkaa olla minusta ihana.

32:29 Nyt, katso, eikö tämä lisäisi teidän uskoanne? Minä sanon teille: Kyllä; mutta se ei ole kasvanut täydelliseksi tiedoksi.

32:30 Mutta katso, kun siemen paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, silloin teidän on sanottava, että siemen on hyvä, sillä katso, se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa. Ja nyt, katso, eikö tämä vahvista teidän uskoanne? Kyllä, se vahvistaa teidän uskoanne, sillä te sanotte: Minä tiedän, että tämä on hyvä siemen, sillä katso, se itää ja alkaa kasvaa.

32:31 Ja nyt, katso, oletteko varmoja, että tämä on hyvä siemen? Minä sanon teille: Kyllä; sillä jokainen siemen tuottaa oman lajinsa mukaan.

32:32 Sen tähden, jos siemen kasvaa, se on hyvä, mutta jos se ei kasva, katso, se ei ole hyvä; sen tähden se heitetään pois.

32:33 Ja nyt, katso, koska te olette kokeilleet ja kylväneet siemenen ja se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, teidän täytyy tietää, että siemen on hyvä.

32:34 Ja nyt, katso, onko teidän tietonne täydellistä? Kyllä, teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, ja teidän uskonne on uinuvaa; ja tämä koska te tiedätte, sillä te tiedätte, että sana on paisuttanut teidän sieluanne, ja te tiedätte myös, että se on itänyt, että ymmärryksenne alkaa valaistua ja että mielenne alkaa avartua.

32:35 Oi, eikö tämä sitten ole todellista? Minä sanon teille: Kyllä, sillä se on valoa, ja kaikki, mikä on valoa, on hyvää, sillä sen voi erottaa; sen tähden teidän on tiedettävä, että se on hyvää; ja nyt, katso, kun olette maistaneet tätä valoa, onko teidän tietonne täydellistä?

32:36 Katso, minä sanon teille: Ei; eikä teidän myöskään pidä hylätä uskoanne, sillä te olette vasta osoittaneet uskoanne kylvääksenne siemenen, jotta voisitte kokeilla tietääksenne, oliko siemen hyvä.

32:37 Ja katso, kun puu alkaa kasvaa, te sanotte: Ravitkaamme sitä hyvin huolellisesti, jotta se juurtuisi, jotta se kasvaisi ja tuottaisi meille hedelmää. Ja nyt, katso, jos te ravitsette sitä hyvin huolellisesti, se juurtuu ja kasvaa ja tuottaa hedelmää.

32:38 Mutta jos te laiminlyötte puun ettekä huolehdi sen ravinnosta, katso, se ei juurru; ja kun aurinko tulee ja paahtaa sitä, niin koska sillä ei ole juurta, se kuivettuu, ja te vedätte sen maasta ja heitätte sen pois.

32:39 Nyt, tämä ei johdu siitä, ettei siemen ollut hyvä, eikä siitä, ettei sen hedelmä olisi haluttavaa, vaan se johtuu siitä, että teidän maanne on hedelmätön ettekä te ravitse puuta; sen tähden te ette voi saada siitä hedelmää.

32:40 Ja siten, jos te ette ravitse sanaa, odottaen uskollisesti sen hedelmää, te ette voi koskaan poimia elämän puun hedelmää.

32:41 Mutta jos te uskollanne ravitsette sanaa, niin, ravitsette puuta, kun se alkaa kasvaa, hyvin uutterasti ja kärsivällisesti, odottaen siitä hedelmää, se juurtuu; ja katso, se on oleva puu, joka versoo ikuiseen elämään.

32:42 Ja uutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, ja joka on valkoisempaa kuin kaikki, mikä on valkoista, niin, ja puhtaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta; ja te saatte kestitä itseänne tällä hedelmällä kyllicksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.

32:43 Silloin, veljeni, te saatte korjata palkan uskostanne ja uutteruudestanne ja kärsivällisyydestänne ja pitkämielisyydestänne odottaessanne, että puu tuottaisi teille hedelmää.

LUKU 33 (Noin 74 eKr.)

33:1 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, he lähettivät hänelle sanan haluten tietää, pitäisikö heidän uskoa yhteen Jumalaan voidakseen saada tätä hedelmää, josta hän oli puhunut, eli kuinka heidän pitäisi kylvää siemen eli sana, josta hän oli puhunut ja josta sanonut, että se piti kylvää heidän sydämiinsä; eli millä tavalla heidän pitäisi alkaa osoittaa uskoaan.

33:2 Ja Alma sanoi heille: Katso, te olette sanoneet, että te ette voineet palvella Jumalaanne, koska teidät on karkotettu synagogistanne. Mutta katso, minä sanon teille: Jos te luulette, että ette voi palvella

Jumalaa, te erehdytte suuresti ja teidän pitäisi tutkia kirjoituksia; jos te luulette niiden opettaneen teille tätä, te ette ymmärrä niitä.

33:3 Muistatteko lukeneenne, mitä profeetta Senos muinoin on sanonut rukouksesta tai Jumalan palvelemisesta?

33:4 Sillä hän sanoi: Sinä olet armollinen, oi Jumala, sillä sinä olet kuullut rukoukseni silloinkin, kun olin erämaassa; niin, sinä olit armollinen rukoillessani niiden tähden, jotka olivat vihollisiani, ja käänsit heidät puolelleni.

33:5 Niin, oi Jumala, ja sinä olit armollinen minulle, kun huusin sinun puoleesi pellollani; kun huusin sinun puoleesi rukouksessani, ja sinä kuulit minua.

33:6 Ja jälleen, oi Jumala, kun minä menin talooni, sinä kuulit minua rukouksessani.

33:7 Ja kun minä menin huoneeseeni, oi Herra, ja rukoilin sinua, sinä kuulit minua.

33:8 Niin, sinä olet armollinen lapsillesi, kun he huutavat sinun puoleesi, jotta sinä heitä kuulisit, eivätkä ihmiset, ja sinä kuulet heitä.

33:9 Niin, oi Jumala, sinä olet ollut minulle armollinen ja kuullut minun huutoni väkesi keskellä.

33:10 Niin, ja sinä olet myös kuullut minua, kun viholliseni ovat minut karkottaneet ja ovat minua halveksineet; niin, sinä kuulit minun huutoni ja olit vihoissasi vihollisilleni, ja sinä rankaisit heitä vihassasi joutuisalla tuholla.

33:11 Ja sinä kuulit minua ahdinkojeni ja vilpittömyyteni tähden; ja Poikasi tähden sinä olet ollut minulle näin armollinen; sen tähden minä huudan sinun puoleesi kaikissa ahdingoissani, sillä sinussa on minun iloni; sillä sinä olet kääntänyt tuomiosi pois minusta Poikasi tähden.

33:12 Ja nyt Alma sanoi heille: Uskotteko näitä kirjoituksia, joita ihmiset muinoin ovat kirjoittaneet?

33:13 Katso, jos uskotte, teidän on uskottava, mitä Senos sanoi, sillä katso, hän sanoi: Sinä olet kääntänyt pois tuomiosi Poikasi tähden.

33:14 Nyt, katso, veljeni, minä tahtoisin kysyä: Oletteko te lukeneet kirjoituksia? Jos olette, kuinka voitte olla uskomatta Jumalan Poikaan?

33:15 Sillä ei ole kirjoitettu, että Senos yksin olisi puhunut näistä asioista, vaan myös Senok puhui näistä asioista --

33:16 sillä katso, hän sanoi: Sinä olet vihoissasi, oi Herra, tälle kansalle, koska se ei tahdo ymmärtää sinun armotekojasi, jotka olet suonut sille Poikasi tähden.

33:17 Ja nyt, veljeni, te näette, että toinenkin profeetta muinoin on todistanut Jumalan Pojasta, ja koska ihmiset eivät tahtoneet ymmärtää hänen sanojaan, he kivittivät hänet kuoliaaksi.

33:18 Mutta katso, tässä ei ole kaikki; nämä eivät ole ainoat, jotka ovat puhuneet Jumalan Pojasta.

33:19 Katso, Mooses puhui hänestä; niin, ja katso, autiomaassa kohotettiin vertauskuva, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää. Ja monet katsoivat ja jäivät eloon.

33:20 Mutta harvat ymmärsivät niiden asioiden merkityksen, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden. Mutta oli monia, jotka olivat niin paatuneita, etteivät he tahtoneet katsoa; sen tähden he menehtyivät. Nyt syy, miksi he eivät tahtoneet katsoa, on se, etteivät he uskoneet, että se parantaisi heidät.

33:21 Oi veljeni, jos te voisitte parantua vain luomalla katseen ympärillenne, jotta parantuisitte, ettekö katsoisi nopeasti; vai paaduttaisitteko mieluummin sydämenne epäuskossa ja olisitteko veltoja, niin että ette loisi katsetta ympärillenne, niin että menehtyisitte?

33:22 Jos niin, onnettomuus kohtaa teitä; mutta jos ei niin, luokaa silloin katse ympärillenne ja alkakaa uskoa Jumalan Poikaan, että hän tulee lunastamaan kansansa ja että hän on kärsivä ja kuoleva sen syntien sovituksiksi ja että hän on jälleen nouseva kuolleista, mikä on saava aikaan ylösnousemuksen, niin että kaikki ihmiset joutuvat hänen eteensä viimeisenä päivänä, tuomiopäivänä, tuomittaviksi tekojensa mukaan.

33:23 Ja nyt, veljeni, minä pyydän, että te kylvätte tämän sanan sydämiinne, ja kun se alkaa paisua, niin myös ravitsette sitä uskollanne. Ja katso, siitä tulee puu, joka versoo teissä ikuisen elämään. Ja suokoon Jumala silloin teille, että teidän kuormanne olisivat keveitä ilon tähden hänen Pojastaan. Ja kaiken tämän te voitte tosiaankin tehdä, jos tahdotte. Aamen.

LUKU 34 (Noin 74 eKr.)

34:1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli puhunut nämä sanat heille, hän istuutui maahan, ja Amulek nousi ja alkoi opettaa heitä sanoen:

34:2 Veljeni, minusta on mahdotonta, että te olisitte tietämättömiä niistä asioista, joita on puhuttu Kristuksen tulemisesta, hänen, jonka me opetamme olevan Jumalan Poika; niin, minä tiedän, että näitä asioita opetettiin teille runsaasti ennen teidän luopumistanne meidän joukostamme.

34:3 Ja koska te olette pyytäneet rakasta veljeäni ilmaisemaan teille, mitä teidän pitäisi tehdä ahdinkojenne tähden, hän on puhunut teille jonkin verran valmistaakseen mieltänne, niin, ja hän on kehottanut teitä uskoon ja kärsivällisyyteen --

34:4 niin, vieläpä, että teillä olisi sen verran uskoa, että edes kylväisitte sanan sydämeenne, jotta voisitte kokeilla sen hyvyttä.

34:5 Ja me olemme nähneet, että se suuri kysymys, joka teillä on mielessänne, on, onko sana Jumalan Pojassa vai eikö mitään Kristusta tule.

34:6 Ja te näitte myös, että veljeni on osoittanut teille moneen kertaan, että sana on Kristuksessa pelastukseksi.

34:7 Veljeni on viitannut Senosin sanoihin, että lunastus tulee Jumalan Pojan kautta, ja myös Senokin sanoihin; ja hän on vedonnut myös Moosekseen osoittaakseen, että nämä asiat ovat totta.

34:8 Ja nyt, katso, minä todistan teille omasta puolestani, että nämä asiat ovat totta. Katso, minä sanon teille, että minä tiedän, että Kristus on tuleva ihmislusten keskuuteen ottaakseen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän on sovittava maailman synnit; sillä Herra Jumala on näin puhunut.

34:9 Sillä on välttämätöntä, että sovitus suoritetaan; sillä iankaikkisen Jumalan suuren suunnitelman mukaan sovitus täytyy suorittaa, tai muuten koko ihmissuvun täytyisi väistämättä hukkua; niin, kaikki ovat paatuneita; niin, kaikki ovat langenneita ja kadotettuja, ja heidän täytyisi hukkua, elleivät he voisi pelastua sovituksen kautta, jonka suorittaminen on välttämätöntä.

34:10 Sillä on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri; niin, ei ihmis- eikä eläin- eikä minkäänlainen lintu-uhri, sillä se ei ole inhimillinen uhri, vaan sen on oltava ääretön ja iankaikkinen uhri.

34:11 Nyt ei ole yhtäkään ihmistä, joka voi uhrata oman verensä toisen syntien sovituksiksi. Nyt, jos ihminen murhaa, katso, ottaako meidän lakimme, joka on oikeudenmukainen, hengen hänen veljeltään? Minä sanon teille: Ei.

34:12 Vaan laki vaatii hengen siltä, joka on murhannut; sen tähden ei mikään vähempi kuin ääretön sovitus riitä maailman synteihin.

34:13 Sen tähden on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri, ja silloin verenvuodatus lakkaa, eli on tarkoituksenmukaista, että se lakkaa; silloin Mooseksen laki täyttyy; niin, se täyttyy kokonaan, jokainen kirjain ja pieninkin piirto, eikä yksikään ole hävinnyt.

34:14 Ja katso, tämä on lain koko tarkoitus -- jokainen rahtu viittaa tuohon suureen ja viimeiseen uhriin; ja tuo suuri ja viimeinen uhri on oleva Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen.

34:15 Ja näin hän on tuova pelastuksen kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä; tämä on tämän viimeisen uhrin tarkoitus: saada aikaan sydämellinen armo, joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon.

34:16 Ja näin armo voi tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset ja sulkee heidät turvallisten käsivarsien suojaan, kun se, joka ei osoita parannukseen johtavaa uskoa, on koko oikeudenmukaisuuden vaatimusten lain alainen; sen tähden suuri ja iankaikkinen lunastussuunnitelma toteutuu vain sen kohdalla, jolla on parannukseen johtava usko.

34:17 Suokoon sen tähden Jumala teille, veljeni, että te alkaisitte osoittaa parannukseen johtavaa uskoanne, että alkaisitte huutaa avuksi hänen pyhää nimeään, jotta hän armahtaisi teitä;

34:18 niin, huutakaa häneltä armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan.

34:19 Niin, nöyrytkää ja rukoilkaa häntä jatkuvasti.

34:20 Huutakaa hänen puoleensa kedoillanne ollessanne, niin, kaikkien katraidenne puolesta.

34:21 Huutakaa hänen puoleensa taloissanne, niin, koko perhekuntanne puolesta, sekä aamuin, keskipäivin että illoin.

34:22 Niin, huutakaa hänen puoleensa vihollistenne voimaa vastaan.

34:23 Niin, huutakaa hänen puoleensa Perkelettä vastaan, joka on kaiken vanhurskauden vihollinen.

34:24 Huutakaa hänen puoleensa peltojenne sadon puolesta, jotta siinä menestyisitte.

34:25 Huutakaa ketojenne katraiden puolesta, jotta ne lisääntyisivät.

34:26 Mutta tässä ei ole kaikki; teidän täytyy vuodattaa sielunne huoneissanne ja salaisissa paikoissanne ja erämaassanne.

34:27 Niin, ja kun te ette huuda Herran puoleen, olkoon sydämenne täysi, alati viipyen rukouksessa hänen puoleensa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi.

34:28 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Älkää luulko, että tässä on kaikki; sillä jos te tämän kaiken tehtyänne käännytätte pois tarvitsevat ja alastomat ettekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja anna omaisuudestanne, jos teillä on, niille, jotka tarvitsevat -- minä sanon teille: Jos te ette mitään näistä tee, katso, teidän rukouksenne on turha eikä teitä mitään hyödytä, ja te olette kuin tekopyhät, jotka kieltävät uskon.

34:29 Sen tähden, jos te ette muista olla rakastavia, te olette kuin kuona, jonka metallinpuhdistajat heittävät pois (koska se ei ole minkään arvoista) ja joka tallataan ihmisten jalkoihin.

34:30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän näin monia todistuksia saatuanne ja nähtyänne, että pyhät kirjoitukset todistavat näistä asioista, tulevan ja tuottavan parannukseen johtavia hedelmiä.

34:31 Niin, minä tahdon, että te tulette ettekä enää paaduta sydäntänne, sillä katso, nyt on teidän pelastuksenne aika ja päivä; ja sen tähden, jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne.

34:32 Sillä katso, tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.

34:33 Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette lykkää parannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee pimeyden yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.

34:34 Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan taitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.

34:35 Sillä katso, jos te olette lykanneet parannuksenne päivää aina kuolemaan asti, katso, teistä on tullut Perkeleen hengen alaisia, ja hän sinetöi teidät omikseen; sen tähden Herran Henki on vetäytynyt teistä, eikä sillä ole teissä sijaa, ja Perkeleellä on teihin kaikki valta; ja tämä on jumalattomien lopullinen tila.

34:36 Ja tämän minä tiedän, koska Herra on sanonut, ettei hän asu epäpyhissä temppeleissä, mutta vanhurskaiden sydämissä hän asuu; niin, ja hän on myös sanonut, että vanhurskaat saavat istuutua sijalleen hänen valtakunnassaan tarvitsematta enää lähteä pois; mutta heidän vaatteensa täytyy valkaista Karitsan verellä.

34:37 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä pyydän, että te muistatte nämä asiat ja teette työtä pelastuksenne peläten Jumalan edessä, ettekä enää kiellä Kristuksen tulemistä;

34:38 ettekä enää taistele Pyhää Henkeä vastaan vaan otatte sen vastaan ja otatte Kristuksen nimen päällenne; että te nöyryytte aina tomuun asti ja palvelette Jumalaa, missä tahansa paikassa olettekin, hengessä ja totuudessa; ja että te elätte kiittäen päivittäin niistä monista armoteoista ja siunauksista, joita hän teille lahjoittaa.

34:39 Niin, ja myös minä kehotan teitä, veljeni, olemaan alati valppaita rukoilemaan, etteivät Perkeleen kiusaukset eksyttäisi teitä, ettei hän saisi teitä valtaansa, ettei teistä tulisi hänen alaisiaan viimeisenä päivänä; sillä katso, hän ei teitä millään hyvällä palkitse.

34:40 Ja nyt rakkaat veljeni, minä tahdon kehottaa teitä olemaan kärsivällisiä ja kestäämään kaikenlaiset ahdingot, että ette herjaa niitä, jotka karkottavat teidät suuren köyhyytenne tähden, ettei vain teistä tulisi heidän kaltaisiaan synnintekijöitä;

34:41 vaan että te olette kärsivällisiä ja kestätte nuo ahdingot vahvassa toivossa, että saatte jonakin päivänä levätä kaikista ahdingoistanne.

LUKU 35
(Noin 74 eKr.)

35:1 Nyt tapahtui, että kun Amulek oli päättänyt nämä sanat, he vetäytyivät väkijoukosta ja tulivat Jersonin maahan.

35:2 Niin, ja loputkin veljet tulivat Jersonin maahan saarnattuaan sanaa soralilaisille.

35:3 Ja tapahtui, että kun soralilaisten suosituimpi osa oli neuvotellut yhdessä niistä sanoista, joita oli saarnattu heille, he vihastuivat sanan tähden, sillä se tuhosi heidän juonensa; sen tähden he eivät tahtoneet kuulla sanoja.

35:4 Ja he lähettivät sanan ja kokosivat yhteen kaiken kansan kautta koko maan ja neuvottelivat heidän kanssaan sanoista, joita oli puhuttu.

35:5 Nyt heidän hallitsijansa ja pappinsa ja opettajansa eivät antaneet kansan tietää, mitä he halusivat; ja nyt he ottivat salaa selville kaiken kansan mielipiteet.

35:6 Ja tapahtui, että kun he olivat saaneet selville kaiken kansan mielipiteet, ne, jotka olivat Alman ja hänen veljiensä puhumien sanojen kannalla, karkotettiin maasta; ja heitä oli monia, ja hekin tulivat Jersonin maahan.

35:7 Ja tapahtui, että Alma ja hänen veljensä opettivat heitä.

35:8 Nyt soralilaisten kansa oli vihoissaan Jersonin maassa olevalle Ammonin kansalle, ja soralilaisten ylin hallitsija, joka oli hyvin jumalaton mies, lähetti Ammonin kansalle sanan pyytäen, että se karkottaisi maastaan kaikki ne, jotka heidän puoleltaan tulivat sen maahan.

35:9 Ja hän syyti monia uhkauksia sitä vastaan. Ja nyt Ammonin kansa ei pelännyt heidän sanojaan; sen tähden he eivät karkottaneet heitä vaan ottivat vastaan kaikki köyhät soralilaiset, jotka tulivat heidän luoksensa; ja he ravitsivat heitä ja vaatettivat heitä ja antoivat heille maita heidän perinnökseen; ja he huolehtivat heistä heidän puutteidensa mukaisesti.

35:10 Nyt tämä yllytti soralilaisia vihaan Ammonin kansaa vastaan, ja he alkoivat sekoittua lamanilaisiin ja yllyttää näitäkin vihaan sitä vastaan.

35:11 Ja siksi soralilaiset ja lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Ammonin kansaa vastaan ja myös nefiläisiä vastaan.

35:12 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemästoista vuosi.

35:13 Ja Ammonin kansa lähti Jersonin maasta ja tuli Melekin maahan ja antoi Jersonin maassa tilaa nefiläisten sotajoukoille, jotta ne voisivat taistella lamanilaisten sotajoukkoja ja soralilaisten sotajoukkoja vastaan; ja näin alkoi sota lamanilaisten ja nefiläisten välillä tuomarien hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna; ja heidän sodistaan kerrotaan myöhemmin.

35:14 Ja Alma ja Ammon ja heidän veljensä sekä Alman kaksi poikaa palasivat Sarahemlan maahan oltuaan välineinä Jumalan käsissä monien soralilaisten johdattamisessa parannukseen; ja kaikki, jotka johdatettiin parannukseen, ajettiin pois maastansa, mutta heillä on perintömaita Jersonin maassa, ja he ovat tarttuneet aseisiin suojellakseen itseään ja vaimojaan ja lapsiaan ja maitaan.

35:15 Nyt, koska Alma suri kansansa pahuutta, eli niitä sotia ja verenvuodatuksia ja kiistoja, joita heidän keskuudessaan oli, ja koska hän oli ollut julistamassa sanaa tai lähettänyt julistamaan sanaa kaiken kansan keskuudessa jokaisessa kaupungissa ja koska hän näki, että ihmisten sydämet alkoivat paatua ja että he alkoivat loukkaantua sanan ankaruuden tähden, hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen.

35:16 Sen tähden hän kutsutti poikansa koolle voidakseen antaa heille kullekin erikseen ohjeensa siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja meillä on kertomus hänen käskyistään, jotka hän antoi heille oman aikakirjansa mukaan.

Alman käskyt pojalleen Helamanille. Käsittää luvut 36 ja 37.

LUKU 36
(Noin 74 eKr.)

36:1 Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä vannon sinulle, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa.

36:2 Minä tahdon sinun tekevän, niin kuin minä olen tehnyt, muistaen meidän isiemme vankeutta, sillä he olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala; ja hän totisesti vapautti heidät heidän ahdingoistaan.

36:3 Ja nyt, oi poikani Helaman, katso, sinä olet nuoruudessasi, ja sen tähden minä pyydän sinulta, että kuulisit sanojani ja oppisit minusta, sillä minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä.

36:4 Enkä minä tahdo sinun luulevan, että minä itsestäni tiedän -- en ajallisesti vaan hengellisesti, en lihalliselta mieleltä vaan Jumalalta.

36:5 Nyt, katso, minä sanon sinulle: Ellen olisi syntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita; mutta Jumala on pyhän enkelinsä suulla ilmaissut nämä asiat minulle, ei kuitenkaan oman arvollisuuteni tähden;

36:6 sillä minä kuljin ympäriinsä Moosian poikien kanssa pyrkien hävittämään Jumalan kirkkoa; mutta katso, Jumala lähetti pyhän enkelinsä pysäyttämään meidät matkalla.

36:7 Ja katso, hän puhui meille ikään kuin ukkosen äänellä, ja koko maa vapisi jalkojemme alla; ja me kaikki kaaduin maahan, sillä Herran pelko valtasi meidät.

36:8 Mutta katso, ääni sanoi minulle: Nouse. Ja minä nousin seisomaan ja näin enkelin.

36:9 Ja hän sanoi minulle: Ellet itse tahdo tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa.

36:10 Ja tapahtui, että minä kaaduin maahan; ja kolmeen päivään ja kolmeen yöhön en voinut avata suutani enkä käyttää jäseniäni.

36:11 Ja enkeli puhui minulle muutakin, minkä veljeni kuulivat, mutta minä en sitä kuullut, sillä kun kuulin sanat: Ellet itse tahdo tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa -- minä pelästyin ja hämmästyin niin suuresti sitä, että minä kenties tuhoutuisin, että kaaduin maahan enkä kuullut enää mitään.

36:12 Mutta minua kidutti iankaikkinen piina, sillä kaikki syntini raastoivat ja kiduttivat sieluani mitä suurimmassa määrin.

36:13 Niin, minä muistin kaikki syntini ja pahat tekoni, joiden takia helvetin tuskat piinasivat minua, niin, minä käsitin, että olin kapinoinut Jumalaani vastaan ja etten ollut pitänyt hänen pyhiä käskyjään.

36:14 Niin, ja minä olin murhannut monia hänen lapsiaan, tai pikemminkin eksyttänyt heidät turmioon; niin, ja sanalla sanoen pahat tekoni olivat olleet niin suuret, että ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen kidutti sieluani sanomattomalla kauhulla.

36:15 Oi, minä ajattelin, kunpa voisin tulla karkotetuksi ja hävitä olemattomiin, sekä sieluni että ruumiini, ettei minua voitaisi viedä seisomaan Jumalani eteen tuomittavaksi teoistani.

36:16 Ja nyt, kolmen päivän ja kolmen yön ajan minua kiduttivat, niin, tuomitun sielun tuskat.

36:17 Ja tapahtui, että ollessani näin piinan kiduttama, ollessani monien syntieni muiston raastama, katso, minä muistin myös kuulleen isäni profetoivan kansalle erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.

36:18 Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua, joka olen katkeruuden sapessa ja kuoleman ikuisten kahleiden kietomana.

36:19 Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää raastanut minua.

36:20 Ja oi, mikä ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään; niin, minun sieluni täytyi yhtä suuresta ilosta kuin tuskani oli ollut!

36:21 Niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei voinut olla mitään niin suurta ja katkeraa kuin tuskani olivat. Niin, ja sanon sinulle vielä, poikani, ettei toisaalta voi olla mitään niin suurta ja ihanaa kuin iloni oli.

36:22 Niin, minä käsitin näkeväni, niin kuin isämme Lehi näki, Jumalan istumassa valtaistuimellaan, ympärillään lukemattomat joukot enkeleitä laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa; niin, ja minun sieluni ikävöi sinne.

36:23 Mutta katso, minun jäseneni saivat takaisin voimansa, ja minä nousin jaloilleni ja toin julki kansalle, että olin syntynyt Jumalasta.

36:24 Niin, ja siitä lähtien aina tähän asti minä olen ponnistellut lakkaamatta johdattaakseni sieluja parannukseen, johdattaakseni heitä maistamaan sitä suurta iloa, jota minä olen maistanut, jotta hekin syntyisivät Jumalasta ja täytyisivät Pyhällä Hengellä.

36:25 Niin, ja nyt, katso, oi poikani, Herra antaa minulle tavattoman suurta iloa työni hedelmistä;

36:26 sillä sen sanan tähden, jonka hän on suonut minulle, katso, monet ovat syntyneet Jumalasta ja maistaneet, niin kuin minä olen maistanut, ja nähneet omin silmin, niin kuin minä olen nähnyt; sen tähden he tietävät nämä asiat, joista olen puhunut, niin kuin minä tiedän; ja se tieto, joka minulla on, on Jumalalta.

36:27 Ja minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä ja kaikenlaisissa ahdingoissa; niin, Jumala on vapauttanut minut vankilasta ja kahleista ja kuolemasta; niin, ja minä turvaan häneen, ja hän vapauttaa minut vieläkin.

36:28 Ja minä tiedän, että hän herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan kirkkaudessa; niin, ja minä ylistän häntä ikuisesti, sillä hän on tuonut meidän isämme pois Egyptistä ja hän on hukuttanut egyptiläiset Punaiseenmereen; ja hän johdatti heidät voimallaan luvattuun maahan; niin, ja hän on vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen.

36:29 Niin, ja hän on myös tuonut meidän isämme pois Jerusalemin maasta; ja hän on myös ikuisella voimallaan vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen aina tähän päivään asti; ja minä olen aina pitänyt muistissa heidän vankeutensa; niin, ja sinunkin tulisi pitää muistissa heidän vankeutensa, niin kuin minä olen tehnyt.

36:30 Mutta katso, poikani, tässä ei ole kaikki; sillä sinun tulisi tietää, kuten minä tiedän, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja sinun tulee myös tietää, että mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen edestään. Nyt tämä on hänen sanansa mukaan.

LUKU 37

(Noin 74 eKr.)

37:1 Ja nyt, poikani Helaman, minä käsken sinua ottamaan aikakirjat, jotka on uskottu minulle;

37:2 ja minä käsken sinua myös pitämään aikakirjaa tästä kansasta Nefin levyissä, niin kuin minä olen tehnyt, ja säilyttämään pyhinä kaikki nämä esineet, jotka minä olen säilyttänyt, niin kuin minä ne olen säilyttänyt; sillä niitä säilytetään viisasta tarkoitusta varten.

37:3 Ja nämä pronssilevyt, jotka sisältävät nämä kaiverrukset ja joissa on pyhien kirjoitusten aikakirjat ja joissa on meidän esi-isiemme sukuluettelo aivan alusta asti --

37:4 katso, meidän isämme ovat profetoineet, että ne säilyvät ja periytyvät sukupolvelta toiselle ja että Herran käsi säilyttää ja varjelee ne, kunnes ne menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, niin että ne tulevat tietämään niihin sisältyvät salaisuudet.

37:5 Ja nyt, katso, jos ne säilytetään, niiden täytyy säilyttää kirkkautensa; niin, ja ne tulevat säilyttämään kirkkautensa, niin, ja samoin kaikki levyt, jotka sisältävät sitä, mikä on pyhää kirjoitusta.

37:6 Nyt sinä saatat luulla, että tämä on minun järjettömyyttäni; mutta katso, minä sanon sinulle, että pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria, ja pienet keinot saattavat monta kertaa viisaat ymmälle.

37:7 Ja Herra Jumala toimii välikappaleiden kautta toteuttaakseen suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, ja hyvin pienin keinoin Herra saattaa viisaat ymmälle ja toteuttaa monien sielujen pelastuksen.

37:8 Ja nyt, tähän asti näiden esineiden säilyttäminen on ollut Jumalan viisauden mukaista, sillä katso, ne ovat avartaneet tämän kansan muistia, niin, ja saaneet monet vakuuttuneiksi teidensä erheellisyydestä ja johdattaneet heidät tuntemaan Jumalansa sielunsa pelastukseksi.

37:9 Niin, minä sanon sinulle, että ilman näitä asioita, jotka näissä levyissä olevat aikakirjat sisältävät, Ammon ja hänen veljensä eivät olisi voineet saada niin monia tuhansia lamanilaisia vakuuttuneiksi heidän isiensä perimätiedon vääryydestä; niin, nämä aikakirjat ja niiden sanat johdattivat heidät parannukseen, toisin sanoen ne johdattivat heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja riemuitsemaan Jeesuksessa Kristuksessa, Lunastajassaan.

37:10 Ja kukaties ne tulevat olemaan se keino, jolla monia tuhansia heistä, niin, ja myös monia tuhansia meidän uppiniskaisista veljistämme nefiläisistä, jotka nyt paaduttavat sydämensä synnissä ja pahoissa teoissa, johdatetaan tuntemaan Lunastajansa.

37:11 Nyt näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle; sen tähden minä maltan mieleni.

37:12 Ja riittäköön, jos sanon vain, että ne säilytetään viisasta tarkoitusta varten, joka tarkoitus on Jumalan tiedossa; sillä hän neuvoo viisaasti kaikkia töitensä, ja hänen polkunsa ovat suoria, ja hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

37:13 Oi muista, muista, poikani Helaman, kuinka ankaria Jumalan käskyt ovat. Ja hän sanoi: Jos te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa -- mutta jos te ette pidä hänen käskyjään, teidät erotetaan pois hänen edestään.

37:14 Ja nyt muista, poikani, että Jumala on uskonut sinulle nämä esineet, jotka ovat pyhiä, jotka hän on pitänyt pyhinä ja jotka hän myös tulee säilyttämään ja varjelemaan omaa viisasta tarkoitustansa varten osoittaakseen voimansa tuleville sukupolville.

37:15 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle profetian hengen avulla, että jos sinä rikot Jumalan käskyt, katso, nämä esineet, jotka ovat pyhiä, otetaan sinulta pois Jumalan voimalla ja sinut luovutetaan Saatanan haltuun, jotta hän voi seuloa sinua kuin akanoita tuulessa.

37:16 Mutta jos sinä pidät Jumalan käskyt ja teet näillä esineillä, jotka ovat pyhiä, sen mukaisesti, mitä Herra sinun kääkee (sillä sinun on anottava Herralta kaikkea, mitä sinun on niillä tehtävä), katso, ei mikään maan tai helvetin voima voi ottaa niitä sinulta pois, sillä Jumala on voimallinen toteuttamaan kaikki sanansa.

37:17 Sillä hän täyttää kaikki lupauksensa, jotka hän sinulle antaa, sillä hän on täyttänyt lupauksensa, jotka hän on antanut meidän isillemme.

37:18 Sillä hän lupasi heille, että hän säilyttäisi nämä esineet omaa viisasta tarkoitustansa varten voidakseen näyttää voimansa tuleville sukupolville.

37:19 Ja nyt, katso, yhden tarkoituksen hän on toteuttanut, nimittäin palauttanut monet tuhannet lamanilaiset jälleen totuuden tuntemukseen; ja hän on osoittanut voimansa niissä, ja hän on vieläkin osoittava voimansa niissä tuleville sukupolville; sen tähden ne tullaan säilyttämään.

37:20 Sen tähden minä käsken sinua, poikani Helaman, toteuttamaan kaikki sanani tarkasti ja pitämään tarkasti Jumalan käskyt, niin kuin ne on kirjoitettu.

37:21 Ja nyt, minä puhun sinulle noista kahdestakymmenestä neljästä levystä, että pitäisit ne tallessa, jotta salaisuudet ja pimeyden teot ja heidän salaiset tekonsa -- eli niiden ihmisten salaiset teot, jotka on tuhottu -- voitaisiin ilmaista tälle kansalle, eli jotta kaikki heidän murhansa ja ryöstönsä ja rosvouksensa ja kaikki heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä voitaisiin ilmaista tälle kansalle; niin, ja jotta säilyttäisit nämä kääntäjät.

37:22 Sillä katso, Herra näki, että hänen kansansa alkoi toimia pimeydessä, eli tehdä salaisia murhia ja iljetyksiä; sen tähden Herra sanoi, että elleivät he tekisi parannusta, heidät hävitettäisiin maan päältä.

37:23 Ja Herra sanoi: Minä valmistan palvelijalleni Gaselemille kiven, joka säteilee pimeydessä valoa, paljastaakseni kansalleni, joka palvelee minua, paljastaakseni heille heidän veljiensä teot, eli heidän salaiset tekonsa, heidän pimeyden tekonsa ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä.

37:24 Ja nyt, poikani, nämä kääntäjät valmistettiin, jotta toteutuisi Jumalan sana, jonka hän puhui sanoen:

37:25 Minä olen tuova julki pimeydestä valoon kaikki heidän salaiset tekonsa ja iljetyksensä, ja elleivät he tee parannusta, minä hävitän heidät maan päältä; ja minä tuon valoon kaikki heidän salaisuutensa ja iljetyksensä, jokaiselle kansakunnalle, joka tämän jälkeen pitää maata hallussaan.

37:26 Ja nyt, poikani, me näemme, etteivät he tehneet parannusta; sen tähden heidät on hävitetty, ja tähän asti Jumalan sana on toteutunut; niin, heidän salaiset iljetyksensä on tuotu ilmi pimeydestä ja ilmaistu meille.

37:27 Ja nyt, poikani, minä käsken sinua pitämään salassa kaikki heidän valansa ja liittonsa ja sopimuksensa heidän salaisissa iljetyksissään; niin, ja kaikki heidän merkkinsä ja ihmeensä sinun tulee pidättää tältä kansalta, niin ettei se niitä tiedä, ettei vain mahdollisesti sekin lankeaisi pimeyteen ja tuhoutuisi.

37:28 Sillä katso, koko tämän maan yllä on kirous, että tuho kohtaa kaikkia noita pimeyden työn tekijöitä Jumalan voiman mukaisesti, kun he ovat täysin kypsiä; sen tähden minä toivon, ettei tämä kansa tuhoutuisi.

37:29 Sen tähden sinun tulee salata tältä kansalta nämä heidän valojensa ja liittojensa salaiset suunnitelmat, ja sinun tulee ilmaista sille vain heidän jumalattomuutensa ja murhansa ja iljetyksensä; ja sinun tulee opettaa sitä kammoamaan sellaista jumalattomuutta ja iljetyksiä ja murhia, ja sinun tulee myös opettaa sille, että nämä ihmiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä ja murhiensa tähden.

37:30 Sillä katso, he murhasivat kaikki Herran profeetat, jotka tulivat heidän keskuuteensa julistamaan heille heidän pahoista teoistaan, ja niiden veri, jotka he murhasivat, huusi Herran, heidän Jumalansa puoleen kosta niille, jotka olivat heidän murhaajiaan; ja niin Jumalan tuomiot kohtasivat näitä pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöitä.

37:31 Niin, ja kirottu olkoon maa aina ja ikuisesti noille pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöille, niin että he ovat tuhon omat, elleivät he tee parannusta ennen kuin ovat täysin kypsiä.

37:32 Ja nyt, poikani, muista sanat, jotka olen sinulle puhunut; älä usko noita salaisia suunnitelmia tälle kansalle, vaan opeta sille ikuista vihaa syntiä ja pahuutta vastaan.

37:33 Saarnaa sille parannusta ja uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen; opeta sitä nöyrytmään ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä; opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen.

37:34 Opeta sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä, sillä sellaiset löytävät levon sielullensa.

37:35 Oi muista, poikani, ja opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.

37:36 Niin, ja huuda Jumalan puoleen kaiken elantosi puolesta; niin, olkoot kaikki tekemisesi Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.

37:37 Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi; niin, kun laskeudut levolle illalla, laskeudu levolle Herran huomaan, jotta hän valvoisi sinua sinun nukkuessasi; ja kun nouset aamulla, olkoon sydämesi täynnä kiitosta Jumalalle; ja jos teet tämän, sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

37:38 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä esineestä, jota meidän isämme kutsuvat palloksi tai suunnanosoittajaksi -- tai meidän isämme kutsuivat sitä Liahonaksi, mikä on käännettynä suunnannäyttäjä; ja Herra valmisti sen.

37:39 Ja katso, kukaan ihminen ei voi tehdä mitään, mikä olisi niin taidokasta tekoa. Ja katso, se valmistettiin näyttämään meidän isillemme, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa.

37:40 Ja se toimi heille heidän uskonsa mukaisesti Jumalaan; sen tähden, jos heillä oli uskoa luottaa siihen, että Jumala voi käskää noiden osoittimien osoittaa, mitä tietä heidän piti kulkea, katso, se tapahtui; sen tähden heillä oli tämä ihme ja myös monia muita Jumalan voimalla tehtyjä ihmeitä päivästä päivään.

37:41 Kuitenkin, koska nuo ihmeet tehtiin vähäisin keinoin, se näytti heille ihmeellisiä tekoja. He olivat velttoja ja unohtivat osoittaa uskoaan ja utteruuttaan, ja silloin nuo ihmeelliset teot lakkasivat, eikä heidän matkansa edistynyt;

37:42 sen tähden he viipyivät erämaassa, tai eivät kulkeneet suoraa reittiä, ja heitä ahdisti nälkä ja jano heidän rikkomustensa tähden.

37:43 Ja nyt, poikani, minä tahdon sinun ymmärtävän, että nämä asiat eivät ole vailla vertauskuvallisuutta; sillä kun meidän isämme olivat veltoja ottamaan varteen tämän suunnannäyttäjän (nyt nämä asiat olivat ajallisia), he eivät menestyneet; aivan samoin on hengellisten asioiden laita.

37:44 Sillä katso, on yhtä helppoa ottaa varteen Kristuksen sana, joka osoittaa sinulle suoran reitin ikuiseen autuuteen, kuin oli isillemme ottaa varteen tämä suunnannäyttävä, joka osoitti heille suoran reitin luvattuun maahan.

37:45 Ja nyt minä sanon: Eikö tässä ole vertauskuva? Sillä aivan yhtä varmasti kuin tämä suunnanosoittaja toi meidän isämme sen reittiä seuraamalla luvattuun maahan, samoin Kristuksen sanat, jos me seuraamme niiden reittiä, vievät meidät tämän murheen laakson tuolle puolen paljon parempaan lupauksen maahan.

37:46 Oi poikani, älkäämme olko veltoja keinon helppouden tähden, sillä niin oli isiemme laita; sillä niin heille oli valmistettu, että jos he katsoisivat, he saisivat elää; aivan samoin on meidän laitamme. Keino on valmistettu, ja jos me katsomme, me voimme elää ikuisesti.

37:47 Ja nyt, poikani, katso, että pidät huolen näistä pyhistä esineistä; niin, katso, että turvaudut Jumalaan ja elät. Mene tämän kansan luokse ja julista sanaa ja ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Siblonille. Käsittää luvun 38.

LUKU 38 (Noin 74 eKr.)

38:1 Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä sanon sinulle samoin kuin sanoin Helamanille, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen edestään.

38:2 Ja nyt, poikani, minä luotan siihen, että saan sinusta suurta iloa vakautesi ja uskollisuutesi tähden Jumalalle; sillä kuten sinä olet nuoruudessasi alkanut turvautua Herraan Jumalaasi, aivan samoin toivon sinun edelleenkin pitävän hänen käskynsä, sillä siunattu on se, joka kestää loppuun asti.

38:3 Minä sanon sinulle, poikani, että minulla on jo ollut sinusta suurta iloa uskollisuutesi ja utteruutesi ja kärsivällisyytesi ja pitkämielisyytesi tähden sorailevien kansan keskuudessa.

38:4 Sillä minä tiedän, että sinä olit kahleissa; niin, ja minä tiedän myös, että sinua kivitettiin sanan tähden; ja sinä kestit kaiken tämän kärsivällisesti, koska Herra oli kanssasi; ja nyt sinä tiedät, että Herra vapautti sinut.

38:5 Ja nyt, poikani Siblon, minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet turvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös vapautetaan koettelemuksistasi ja vastoinkäymisistäsi ja ahdingoistasi ja sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

38:6 Nyt, poikani, minä en tahdo sinun luulevan, että minä tiedän nämä asiat itsestäni, vaan Jumalan Henki, joka on minussa, ilmaisee nämä asiat minulle; sillä ellen olisi syntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita.

38:7 Mutta katso, Herra lähetti suuressa armossaan enkelinsä julistamaan minulle, että minun oli lopetettava tuhotyö hänen kansansa keskuudessa; niin, ja minä olen nähnyt enkelin kasvoista kasvoihin, ja hän puhui minun kanssani, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, ja se järjensi koko maata.

38:8 Ja tapahtui, että minä olin kolme päivää ja kolme yötä mitä katkerimmassa sielun tuskassa ja piinassa; enkä minä saanut syntejäni anteeksi, ennen kuin huusin armoa Herralta Jeesukselta Kristukselta. Mutta katso, minä huusin hänen puoleensa ja löysin rauhan sielulleni.

38:9 Ja nyt, poikani, minä olen kertonut sinulle tämän, jotta oppisit viisautta, jotta oppisit minulta, ettei ole mitään muuta keinoa tai tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain Kristuksessa ja Kristuksen kautta. Katso, hän on maailman elämä ja valo. Katso, hän on totuuden ja vanhurskauden sana.

38:10 Ja nyt, samoin kuin sinä olet alkanut opettaa sanaa, samoin tahdon sinun opettavan edelleen; ja minä tahdon sinun olevan harras ja itsesi hillitsevä kaikessa.

38:11 Katso, ettet ylpisty kopeuteen; niin, katso, ettet kersku omasta viisaudestasi etkä suuresta voimastasi.

38:12 Ole rohkea mutta älä määräile, ja katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täytyisit rakkaudella; katso, että vältät joutilaisuutta.

38:13 Älä rukoile niin kuin soralilaiset, sillä sinä olet nähnyt, että he rukoilevat, jotta ihmiset kuulisivat, ja jotta heitä ylistettäisiin viisaudesta.

38:14 Älä sano: Oi Jumala, minä kiitän sinua, että me olemme parempia kuin veljemme; vaan sano: Oi Herra, anna anteeksi minun ansiottomuuteni ja muista veljiäni armossa -- niin, tunnusta ansiottomuutesi Jumalan edessä kaikkina aikoina.

38:15 Ja Herra siunatkoon sieluasi ja ottakoon sinut viimeisenä päivänä vastaan valtakuntaansa istuutumaan rauhassa. Mene nyt, poikani, ja opeta sanaa tälle kansalle. Ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Koriantonille. Käsittää luvut 39-42.

LUKU 39 (Noin 74 eKr.)

39:1 Ja nyt, poikani, minulla on jonkin verran enemmän sanottavaa sinulle kuin sanoin veljellesi; sillä katso, etkö ole havainnut veljesi vakautta, hänen uskollisuuttaan ja tarkkuuttaan Jumalan käskyjen pitämisessä? Katso, eikö hän ole näyttänyt sinulle hyvää esimerkkiä?

39:2 Sillä sinä et ottanut varteen sanojani niin paljon kuin veljesi soralilaisten kansan keskuudessa. Nyt tämä minulla on sinua vastaan: Sinä jatkoit kerskumista voimastasi ja viisaudestasi.

39:3 Eikä tässä ole kaikki, poikani. Sinä teit sen, mikä oli minulle raskasta; sillä sinä hylkäsit palvelutyön ja menit Sironin maahan lamaanilaisten rajalle portto Isabelin luo.

39:4 Niin, hän varasti monien sydämen, mutta tämä ei ollut mikään puolustus sinulle, poikani. Sinun olisi pitänyt hoitaa sitä palvelutyötä, joka sinulle oli uskottu.

39:5 Etkö tiedä, poikani, että tällainen on iljetystä Herran silmissä, niin, iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä?

39:6 Sillä katso, jos sinä kiellät Pyhän Hengen, kun sillä kerran on ollut sija sinussa, ja sinä tiedät kieltäväsi sen, katso, tämä on synti, joka on anteeksiantamaton; niin, eikä kenenkään, joka murhaa vastoin Jumalan valoa ja tietoa, ole helppo saada anteeksi; niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei hänen ole helppo saada anteeksi.

39:7 Ja nyt, poikani, Jumala tietää, kuinka toivon, ettet olisi syyllistynyt niin suureen rikokseen. En tahtoisi viipyä rikoksissasi raastaakseni sieluasi, ellei se olisi sinun hyväksesi.

39:8 Mutta katso, sinä et voi kätkeä rikoksiasi Jumalalta, ja ellet tee parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan viimeisenä päivänä.

399 Nyt, poikani, minä tahdon sinun tekevän parannuksen ja hylkäävän syntisi ja ettet enää seuraa silmiesi himoja vaan kiellät itseltäsi kaiken tällaisen, sillä ellet tee näin, et voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Oi muista ja ota se asiaksesi, ja kiellä itseltäsi tällainen.

3910 Ja minä käsken sinua ottamaan asiaksesi, että kysyt neuvoa vanhemmilta veljiltäsi hankkeissasi, sillä katso, sinä olet nuoruudessaasi ja tarvitset veljesi ohjausta. Ja ota varteen heidän neuvonsa.

3911 Älä salli minkään turhan tai mielettömän eksyttää itseäsi; älä salli Perkeleen eksyttää sydäntäsi jälleen noiden jumalattomien porttojen luo. Katso, oi poikani, kuinka suuren pahuuden sinä tuotit soralmaisille; sillä kun he näkivät sinun käytöksesi, he eivät tahtoneet uskoa minun sanoihini.

3912 Ja nyt Herran Henki sanoo minulle: Käske lapsiasi tekemään hyvää, etteivät he vain eksyttäisi monen ihmisen sydäntä turmioon; sen tähden minä käsken sinua, poikani, Jumalan pelossa, lopettamaan pahat tekosi;

3913 kääntymään Herran puoleen kaikesta mielestäsi, väkevyydestäsi ja voimastasi; olemaan eksyttämättä useampien sydämiä tekemään mitään jumalatonta, vaan sen sijaan palaamaan heidän luokseen ja tunnustamaan pahat tekosi ja sen vääryyden, mitä olet tehnyt.

3914 Älä tavoittele rikkauksia äläkä tämän maailman turhuuksia, sillä katso, et voi viedä niitä mukanasasi.

3915 Ja nyt, poikani, minä tahdon sanoa sinulle jotakin Kristuksen tulemisesta. Katso, minä sanon sinulle, että hän on se, joka varmasti on tuleva ottamaan pois maailman synnit; niin, hän tulee julistamaan kansalleen pelastuksen ilosanomaa.

3916 Ja nyt, poikani, tämä oli se palvelutyö, johon sinut oli kutsuttu: julistamaan tätä ilosanomaa tälle kansalle, valmistamaan sen mieltä, tai pikemminkin, jotta pelastus voisi tulla sille, jotta se voisi valmistaa lastensa mieltä kuulemaan sanaa hänen tullessaan.

3917 Ja nyt minä kevennän jonkin verran mieltäsi tässä asiassa. Katso, sinä ihmettelet, miksi näiden asioiden tulee olla tiedossa niin kauan etukäteen. Katso, minä sanon sinulle: Eikö ihmissielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan hänen tullessaan?

3918 Eikö ole yhtä välttämätöntä, että lunastussuunnitelma ilmaistaan tälle kansalle yhtä hyvin kuin sen lapsillekin?

3919 Eikö Herran ole yhtä helppo tänä aikana lähettää enkelinsä julistamaan tätä ilosanomaa meille kuin meidän lapsillemmekin tai kuin tulemisensa jälkeen?

LUKU 40 (Noin 74 eKr.)

40:1 Nyt, poikani, on jotakin muutakin, mitä tahtoisin sanoa sinulle, sillä minä huomaan, että kuolleiden ylösnousemus vaivaa mieltäsi.

40:2 Katso, minä sanon sinulle, ettei ole ylösnousemusta -- eli tahtoisin sanoa toisin sanoin, että tämä kuolevainen ei pukeudu kuolemattomuuteen, tämä katoava ei pukeudu katoamattomuuteen, ennen kuin Kristuksen tulemisen jälkeen.

40:3 Katso, hän saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen. Mutta katso, poikani, ylösnousemusta ei ole vielä. Nyt minä paljastan sinulle salaisuuden; on kuitenkin monia salaisuuksia, jotka on pidetty, niin ettei niitä tiedä kukaan muu kuin Jumala itse. Mutta minä ilmaisen sinulle yhden asian, josta olen hartaasti kysynyt Jumalalta saadakseni tietää -- nimittäin ylösnousemuksesta.

40:4 Katso, on määrätty aika, jolloin kaikki tulevat esiin kuolleista. Nyt, milloin tämä aika tulee, ei tiedä kukaan, mutta Jumala tietää ajan, joka on määrätty.

40:5 Nyt, onko yksi aika vai toinen aika vai kolmas aika, jolloin ihmiset tulevat esiin kuolleista, sillä ei ole väliä; sillä Jumala tietää kaikki nämä asiat; ja minulle riittää, kun tiedän, että näin on -- että on määrätty aika, jolloin kaikki nousevat kuolleista.

40:6 Nyt kuoleman hetken ja ylösnousemuksen hetken välillä täytyy olla aikaa.

40:7 Ja nyt tahtoisin kysyä: Mitä ihmisten sielulle tapahtuu tästä kuoleman hetkestä ylösnousemukselle määrättyyn aikaan asti?

40:8 Nyt onko ihmisten määrä nousta useampana kuin yhtenä aikana, sillä ei ole väliä; sillä kaikki eivät kuole samalla kertaa, eikä tällä ole väliä; Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä, ja aika on mitattu vain ihmisille.

40:9 Ihmisille on siis määrätty aika, jolloin he nousevat kuolleista, ja kuoleman hetken ja ylösnousemuksen välillä on aika. Ja nyt, mitä tulee tähän väliaikaan, mitä ihmisten sieluille tapahtuu, on asia, jota olen hartaasti kysynyt Herralta saadakseni tietää; ja tämä on asia, josta minä tiedän.

40:10 Ja kun tulee aika, jolloin kaikki nousevat, silloin he tietävät, että Jumala tietää kaikki ajat, jotka ihmiselle on määrätty.

40:11 Nyt, mitä tulee sielun tilaan kuoleman ja ylösnousemuksen välillä -- katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.

40:12 Ja silloin tapahtuu, että niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, levon tilaksi, rauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.

40:13 Ja silloin tapahtuu, että jumalattomien henget, niin, jotka ovat pahoja -- sillä katso, heillä ei ole mitään osaa eikä osuutta Herran Hengestä, sillä katso, he valitsivat pahat teot mieluummin kuin hyvät; sen tähden Perkeleen henki meni heihin ja otti haltuunsa heidän huoneensa -- ja nämä karkotetaan ulkoiseen pimeyteen; siellä itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita, ja tämä heidän oman pahuutensa tähden, koska heitä johdetaan vankeina Perkeleen tahdon mukaisesti.

40:14 Nyt tämä on jumalattomien sielujen tila, niin, pimeydessä, ja heitä kohtaavan Jumalan vihan tulisen suuttumuksen kauhea, pelokas odotuksen tila; näin he jäävät tähän tilaan, samoin kuin vanhurskaat paratiisiin, ylösnousemuksensa aikaan asti.

40:15 Nyt, on muutamia, jotka ovat ymmärtäneet, että tämä sielun onnen tila ja kurjuuden tila ennen ylösnousemusta olisi ensimmäinen ylösnousemus. Niin, minä myönnän, että sitä voidaan kutsua ylösnousemuksiksi, hengen tai sielun herättämistä ja niiden määräämistä onneen tai kurjuuteen niiden sanojen mukaisesti, jotka on puhuttu.

40:16 Ja katso, vielä on puhuttu, että on ensimmäinen ylösnousemus, kaikkien niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet tai jotka ovat tai jotka tulevat olemaan aina Kristuksen kuolleista ylösnousemukseen asti.

40:17 Nyt, me emme luule, että tämä ensimmäinen ylösnousemus, josta on puhuttu tällä tavalla, voisi olla sielujen ylösnousemus ja niiden määrääminen onneen tai kurjuuteen. Et voi luulla, että se tarkoittaa tätä.

40:18 Katso, minä sanon sinulle: Ei, vaan se tarkoittaa niiden sielun ja ruumiin yhdistämistä jälleen, jotka elävät Aadamin ajasta aina Kristuksen ylösnousemukseen asti.

40:19 Nyt, yhdistetäänkö kaikkien sanottujen ihmisten sielu ja ruumis yhdellä kertaa, jumalattomien niin kuin vanhurskaidenkin, minä en sano; riittäköön, kun sanon, että he kaikki tulevat esiin, eli toisin sanoen heidän ylösnousemuksensa tapahtuu ennen niiden ylösnousemusta, jotka kuolevat Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen.

40:20 Nyt, poikani, minä en sano, että heidän ylösnousemuksensa tulee Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä; mutta katso, sanon mielipiteenäni, että vanhurskaiden sielu ja ruumis yhdistetään jälleen Kristuksen ylösnousemuksen ja hänen taivaaseennousemisensa yhteydessä.

40:21 Mutta tapahtuuko se hänen ylösnousemuksensa yhteydessä vai sen jälkeen, minä en sano; mutta tämän verran sanon, että kuoleman ja ruumiin ylösnousemuksen välissä on aika ja sielun tila joko onnessa tai kurjuudessa aina siihen Jumalan määräämään aikaan asti, jolloin kuolleet tulevat esiin ja heidät yhdistetään jälleen, sekä sielu että ruumis, ja tuodaan seisomaan Jumalan eteen ja tuomitaan tekojensa mukaan.

40:22 Niin, tämä saa aikaan niiden asioiden palauttamisen, joista on puhuttu profeettojen suulla.

40:23 Sielu palautetaan ruumiiseen ja ruumis sieluun; niin, ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiiseensa; niin, edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa.

40:24 Ja nyt, poikani, tämä on se palauttaminen, josta on puhuttu profeettojen suulla --

40:25 ja silloin vanhurskaat loistavat Jumalan valtakunnassa.

40:26 Mutta katso, jumalattomille tulee kauhea kuolema, sillä he kuolevat, mitä tulee asioihin, jotka kuuluvat vanhurskauden asioihin; sillä he ovat epäpuhtaita, eikä mikään epäpuhdas voi periä Jumalan valtakuntaa, vaan heidät karkotetaan, ja heidän osakseen jää nauttia töidensä eli tekojensa hedelmiä, jotka teot ovat olleet pahoja; ja he juovat katkeran maljan pohjasakat.

LUKU 41 (Noin 74 eKr.)

41:1 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä palauttamisesta, josta on puhuttu, sillä katso, jotkut ovat vääristelleet kirjoituksia ja kulkeneet kauas harhaan tämän asian tähden. Ja minä huomaan, että tämä asia on vaivannut sinunkin mieltäsi. Mutta katso, minä selitän sen sinulle.

41:2 Minä sanon sinulle, poikani, että palauttamisen suunnitelma on välttämätön Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan; sillä on välttämätöntä, että kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä. Katso, on välttämätöntä ja oikeudenmukaista Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen mukaisesti, että ihmisen sielu palautetaan ruumiiseensa ja että jokainen ruumiinosa palautetaan ennalleen.

41:3 Ja on välttämätöntä Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan, että ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, ja jos heidän tekonsa ovat olleet hyviä tässä elämässä ja heidän sydämensä halut ovat olleet hyviä, että heidätkin viimeisenä päivänä palautetaan siihen, mikä on hyvää.

41:4 Ja jos heidän tekonsa ovat pahoja, ne palautetaan heille pahuuden tähden. Sen tähden kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä, kaikki luonnolliseen muotoonsa -- kuolevainen herätetään kuolemattomuuteen, katoava katoamattomuuteen -- herätetään loputtomaan onneen perimään Jumalan valtakunta tai loputtomaan kurjuuteen perimään Perkeleen valtakunta, toinen toiselle puolelle, toinen toiselle --

41:5 toinen herätetään onneen sen mukaisesti, kuinka hän on onnea halunnut, tai hyvään sen mukaisesti, kuinka hän on hyvää halunnut; ja toinen pahaan sen mukaisesti, kuinka hän on pahaa

halunnut, sillä niin kuin hän on halunnut tehdä pahaa kaiken päivää, niin hän saa palkkansa pahuudesta, kun yö tulee.

41:6 Ja niin on myös toisaalta. Jos hän on tehnyt parannuksen synneistään ja halunnut vanhurskautta päiviensä loppuun asti, samoin hänet palkitaan vanhurskaudella.

41:7 Nämä ovat niitä, jotka ovat Herran lunastamia; niin, nämä ovat niitä, jotka otetaan pois, jotka päästetään siitä loputtomasta pimeyden yöstä; ja niin he seisovat tai kaatuvat, sillä katso, he ovat omia tuomareitaan, tekivätäpä hyvää tai tekivätäpä pahaa.

41:8 Nyt, Jumalan säädöksiä ei voi muuttaa; ja nyt, tie on raivattu, niin että jokainen, joka tahtoo, voi kulkea sitä ja pelastua.

41:9 Ja nyt, katso, poikani, älä enää kertaakaan uskaltaudu rikkomaan Jumalaasi vastaan niissä opinkohdissa, joissa tähän asti olet uskaltanut tekemään syntiä.

41:10 **Älä luule, koska on puhuttu palauttamisesta, että sinut palautetaan synnistä onneen. Katso, minä sanon sinulle: Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.**

41:11 Ja nyt, poikani, kaikki ihmiset, jotka ovat luonnontilassa, tai tahtoisin sanoa lihallisessa tilassa, ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa; he ovat vailla Jumalaa maailmassa, ja he ovat vaeltaneet vastoin Jumalan luonnetta; sen tähden he ovat tilassa, joka on vastoin onnen luonnetta.

41:12 Ja nyt, katso, merkitseekö sana palauttaminen sitä, että jokin otetaan luonnollisesta tilasta ja se asetetaan luonnottomaan tilaan, tai että se asetetaan luontonsa vastaiseen tilaan?

41:13 Oi poikani, näin ei ole, vaan sana palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta tai lihallisen lihallisesta tai perkeleellisen perkeleellisestä -- hyvän siitä, mikä on hyvää; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta; oikeudenmukaisen siitä, mikä on oikeudenmukaista; armollisen siitä, mikä on armollista.

41:14 Sen tähden, poikani, katso että olet armollinen veljillesi; menettele oikeudenmukaisesti, tuomitse vanhurskaasti ja tee alati hyvää, ja jos sinä kaiken tämän teet, silloin saat palkkasi; niin, armo palautetaan sinulle takaisin, oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, vanhurskas tuomio palautetaan sinulle takaisin, ja sinut palkitaan jälleen hyvällä.

41:15 Sillä se, mikä sinusta lähtee, palaa takaisin sinulle ja palautetaan; sen tähden sana palauttaminen tuomitsee synnintekijän täydellisemmin eikä ollenkaan häntä julista syyttömäksi.

LUKU 42

(Noin 74 eKr.)

42:1 Ja nyt, poikani, minä huomaan, että on jotakin muutakin, mikä vaivaa mieltäsi ja mitä et voi ymmärtää -- mikä koskee Jumalan oikeudenmukaisuutta synnintekijän rankaisemisessa; sillä sinä yrität arvella, että on epäoikeudenmukaista määrätä synnintekijä kurjuuden tilaan.

42:2 Nyt, katso, poikani, minä selitän tämän asian sinulle. Sillä katso, sen jälkeen kun Herra Jumala lähetti meidän ensimmäiset vanhempamme pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta heidät oli otettu -- niin, hän ajoi pois ihmisen ja hän asetti Eedenin puutarhan itäpäähän kerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyivän miekan vartioimaan elämän puuta --

42:3 nyt me näemme, että ihmisestä oli tullut kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan; ja jotta hän ei ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi ikuisesti, Herra Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan, jottei hän nauttisi hedelmää --

42:4 ja näin me näemme, että ihmiselle suotiin aika tehdä parannus, niin, koetusaika, aika tehdä parannus ja palvella Jumalaa.

42:5 Sillä katso, jos Aadam olisi ojentanut heti kätensä ja nauttinut elämän puusta, hän olisi elänyt ikuisesti, Jumalan sanan mukaisesti, ilman mitään aikaa parannuksentekoon; niin, ja myös Jumalan sana olisi ollut mitätön, ja suuri pelastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi.

42:6 Mutta katso, ihmisen oli määrä kuolla -- sen tähden, niin kuin heidät erotettiin elämän puusta, heidät piti hävittää maan päältä -- ja ihmisestä tuli ikuisesti kadotettu, niin, hänestä tuli langennut ihminen.

42:7 Ja nyt, sinä näet tästä, että meidän ensimmäiset vanhempamme erotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran edestä; ja näin me näemme, että heistä tuli vapaita seuraamaan omaa tahtoansa.

42:8 Nyt, katso, ei ollut hyväksi, että ihminen pelastettaisiin tästä ajallisesta kuolemasta, sillä se tekisi tyhjäksi suuren onnensuunnitelman.

42:9 Sen tähden, koska sielu ei voinut koskaan kuolla ja lankeemus oli tuottanut koko ihmissuvulle niin hengellisen kuoleman kuin ajallisenkin, toisin sanoen heidät oli erotettu pois Herran edestä, oli välttämätöntä, että ihmissuku pelastettaisiin tästä hengellisestä kuolemasta.

42:10 Ja nyt, koska heistä oli tullut lihallisia, aistillisia ja perkeleellisiä luonnoltaan, tästä koetustilasta tuli heille tila, jossa valmistautua; siitä tuli valmistautumistila.

42:11 Ja nyt muista, poikani, että ellei lunastussuunnitelmaa olisi (jos se syrjäytettäisiin), heti heidän kuoltuaan heidän sielunsa olisi kurja, koska heidät olisi erotettu pois Herran edestä.

42:12 Ja nyt, ei ollut mitään keinoa pelastaa ihmisiä tästä langenneesta tilasta, jonka ihminen oli tuottanut itselleen oman tottelemattomuutensa tähden;

42:13 sen tähden oikeudenmukaisuuden mukaisesti lunastussuunnitelmaa ei voitu toteuttaa, paitsi sillä ehdolla, että ihmiset tekevät parannuksen tässä koetustilassa, niin, tässä valmistautumistilassa; sillä ellei näitä ehtoja olisi, armolla ei voisi olla vaikutusta, paitsi jos se tekisi tyhjäksi oikeudenmukaisuuden työn. Nyt oikeudenmukaisuuden työtä ei voida tehdä tyhjäksi; jos niin olisi, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

42:14 Ja näin me näemme, että koko ihmissuku oli langennut ja oli oikeudenmukaisuuden otteessa, niin, Jumalan oikeudenmukaisuuden, joka määräsi heidät ikuisesti erotetuiksi pois hänen edestään.

42:15 Ja nyt, armonsuunnitelmaa ei voitaisi toteuttaa, ellei sovitusta suoritettaisi; sen tähden Jumala itse sovittaa maailman synnit toteuttaakseen armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.

42:16 Nyt, parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, joka myös olisi iankaikkinen niin kuin sielun elämä olisi, säädetty vastakohtaksi onnensuunnitelmalle, joka myös olisi yhtä iankaikkinen kuin sielun elämä.

42:17 Nyt, kuinka ihminen voisi tehdä parannuksen, ellei hän tekisi syntiä? Kuinka hän voisi tehdä syntiä, jos ei olisi lakia? Kuinka voisi olla laki, ellei olisi rangaistusta?

42:18 Nyt, oli säädetty rangaistus ja annettu oikeudenmukainen laki, joka tuotti omantunnonvaivoja ihmiselle.

42:19 Nyt, jos ei olisi annettu lakia -- jos ihminen murhaisi, hänen olisi kuoltava -- niin pelkäisikö hän kuolevansa, jos hän murhaisi?

42:20 Ja ellei myöskään olisi annettu lakia syntiä vastaan, ihmiset eivät pelkäisi tehdä syntiä.

42:21 Ja ellei mitään lakia olisi annettu, jos ihmiset tekisivät syntiä, mitä oikeudenmukaisuus voisi tehdä, tai myöskään armo, sillä niillä ei olisi mitään oikeutta luotuun?

42:22 Mutta laki on annettu ja rangaistus säädetty ja parannus suotu, minkä parannuksen armo vaatii; muuten oikeudenmukaisuus vaatii luodun ja panee täytäntöön lain, ja laki langettaa rangaistuksen -- ellei niin olisi, oikeudenmukaisuuden työt tehtäisiin tyhjiksi ja Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

42:23 Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja armo vaatii katuvan, ja armo tulee sovituksen tähden; ja sovitus saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset takaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä tuomittaviksi tekojensa mukaan, lain ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

42:24 Sillä katso, oikeudenmukaisuus esittää kaikki vaatimuksensa, ja myös armo vaatii itselleen kaiken, mikä on sen omaa; ja niin ainoastaan todella katuvat pelastuvat.

42:25 Mitä, luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta? Minä sanon sinulle: Ei, ei rahtuakaan. Jos niin, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

42:26 Ja näin Jumala toteuttaa suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman perustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus ja lunastus ja myös heidän tuhonsa ja kurjuutensa.

42:27 Sen tähden, oi poikani, jokainen, joka tahtoo tulla, voi tulla ja nauttia vapaasti elämän vettä; eikä kenenkään, joka ei tahdo tulla, ole pakko tulla; mutta viimeisenä päivänä hänelle palautetaan hänen tekojensa mukaisesti.

42:28 Jos hän on halunnut tehdä pahaa eikä ole tehnyt parannusta elinaikanaan, katso, hänelle tapahtuu paha sen mukaan kuin Jumala sen palauttaa.

42:29 Ja nyt, poikani, minä toivon, ettet enää antaisi näiden asioiden vaivata itseäsi ja antaisit vain syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen.

42:30 Oi poikani, minä toivon, ettet enää kieltäisi Jumalan oikeudenmukaisuutta. Älä yritä puolustella itseäsi vähimmässäkään määrin syntiesi tähden kieltämällä Jumalan oikeudenmukaisuuden, vaan anna sinä Jumalan oikeudenmukaisuuden ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä täysin vallita sydämessäsi ja anna sen alentaa itsesi tomuun asti nöyryydessä.

42:31 Ja nyt, oi poikani, Jumala on kutsunut sinut saarnaamaan sanaa tälle kansalle. Ja nyt, poikani, kulje tietäsi, julista sanaa vilpittömästi ja vakaasti, jotta voisit johdattaa sieluja parannukseen, jotta suurella armonsuunnitelmalla olisi heihin oikeus. Ja Jumala suokoon sinulle minun sanani mukaisesti. Amen.

LUKU 43 (Noin 74 eKr.)

43:1 Ja nyt tapahtui, että Alman pojat lähtivät kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa. Eikä Alma itseään voinut jäädä lepäämään, ja hänkin lähti.

43:2 Nyt me emme sano heidän saarnaamisestaan enempää, paitsi että he saarnasivat sanaa ja totuutta profetian ja ilmoituksen hengen mukaisesti; ja he saarnasivat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät oli kutsuttu.

43:3 Ja nyt minä palaan kertomukseen nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista tuomarien hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna. {76 eKr.}

43:4 Sillä katso, tapahtui, että soramilaisista tuli lamanilaisia; ja nyt, nefiläisten kansa näki kahdeksannentoista vuoden alussa, että lamanilaiset olivat käymässä heidän kimppuunsa; sen tähden he varustautuivat sotaan, eli he kokosivat sotajoukkonsa yhteen Jersonin maahan.

43:5 Ja tapahtui, että lamanilaisia tuli tuhansittain, ja he tulivat Antionumin maahan, joka on soramilaisten maa; ja mies nimeltä Serahemna oli heidän johtajansa.

43:6 Ja nyt, koska amalekilaiset olivat taipuvaisempia jumalattomuuteen ja murhanhimoisuuteen kuin lamanilaiset itsestään olivat, sen tähden Serahemna nimitti lamanilaisille ylimpiä päälliköitä, ja he kaikki olivat amalekilaisia ja soramilaisia.

43:7 Nyt tämän hän teki voidakseen säilyttää heidän vihansa nefiläisiä kohtaan, jotta hän voisi saattaa heidät valtansa alle toteuttaakseen omat aikeensa.

43:8 Sillä katso, hänen aikeinaan oli yllyttää lamanilaiset vihaan nefiläisiä vastaan; tämän hän teki voidakseen anastaa suuren vallan heihin ja myös voidakseen saada nefiläiset valtaansa saattamalla heidät orjuuteen.

43:9 Ja nyt nefiläisten aikeena oli vahvistaa maitaan ja talojaan ja vaimojaan ja lapsiaan voidakseen varjella heidät vihollistensa käsistä ja myös, jotta he voisivat säilyttää oikeutensa ja vapautensa, niin, ja myös riippumattomuutensa, jotta he voisivat palvella Jumalaa halunsa mukaisesti.

43:10 Sillä he tiesivät, että jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, niin jokaisen, joka palvelisi hengessä ja totuudessa Jumalaa, todellista ja elävää Jumalaa, lamanilaiset hävittäisivät.

43:11 Niin, ja he tiesivät myös lamanilaisten äärimmäisen vihan heidän veljiään kohtaan, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansaa, jota kutsuttiin Ammonin kansaksi -- eivätkä he tahtoneet tarttua aseisiin, niin, he olivat tehneet liiton eivätkä tahtoneet rikkoa sitä -- sen tähden, jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, heidät hävitettäisiin.

43:12 Eivätkä nefiläiset halunneet sallia, että heidät hävitettäisiin; sen tähden he antoivat heille maita heidän perinnökseen.

43:13 Ja Ammonin kansa antoi nefiläisille suuren osan omaisuudestaan heidän sotajoukkojensa tukemiseksi; ja näin nefiläisten oli pakko yksin pitää puolensa lamanilaisia vastaan, jotka olivat sekoitus Lamania ja Lemuelia ja Ismaelin poikia ja kaikkia niitä, jotka olivat luopuneet nefiläisistä: amalekilaisia ja soramilaisia ja Nooan pappien jälkeläisiä.

43:14 Nyt noita jälkeläisiä oli lähes yhtä lukuisasti kuin nefiläisiä; ja näin nefiläisten oli pakko taistella veljiensä vastaan jopa verta vuodattaen.

43:15 Ja tapahtui, että koska lamanilaisten sotajoukot olivat kokoontuneet yhteen Antionumin maahan, katso, nefiläisten sotajoukot olivat valmiina kohtaamaan ne Jersonin maassa.

43:16 Nyt, nefiläisten johtaja eli mies, joka oli nimitetty nefiläisten ylimmäksi päälliköksi -- nyt ylin päällikkö otti komentoonsa kaikki nefiläisten sotajoukot -- ja hänen nimensä oli Moroni;

43:17 ja Moroni otti heidän sotiansa komennon ja johdon kokonaan käsiinsä. Ja hän oli vain kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen, kun hänet nimitettiin nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi.

43:18 Ja tapahtui, että hän kohtasi lamanilaiset Jersonin rajoilla, ja hänen väkensä oli aseistettu miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin sota-asein.

43:19 Ja kun lamanilaisten sotajoukot näkivät, että Nefin kansa, tai että Moroni oli varustanut väkensä rintahaarniskoin ja käsivarsisuojauskin, niin, sekä kilvin, joilla suojata päätään, ja he olivat myös pukeutuneet paksuihin vaatteisiin --

43:20 nyt Serahemnan sotajoukko ei ollut varustautunut millään sellaisella; sillä oli vain miekkansa ja sapelinsa, jousensa ja nuolensa, kivensä ja linkonsa, ja he olivat alasti, lukuun ottamatta nahkaa, joka oli vyötetty heidän kupeilleen; niin, kaikki olivat alasti, paitsi soramilaiset ja amalekilaiset;

43:21 mutta he eivät olleet varustautuneet rintahaarniskoin eivätkä kilvin -- sen tähden he pelkäsivät tavattomasti nefiläisten sotajoukkoja heidän varusteidensa tähden, vaikka heidän lukumääränsä oli niin paljon suurempi kuin nefiläisten.

43:22 Katso, nyt tapahtui, etteivät he rohjenneet hyökätä nefiläisten kimppuun Jersonin rajoilla; sen tähden he lähtivät Antionumin maasta erämaahan ja kiersivät erämaassa kaukaa Sidonvirran latvan kautta päästäkseen Mantin maahan ja ottaakseen haltuunsa maan, sillä he arvelivat, etteivät Moronin sotajoukot tienneet, minne he olivat menneet.

43:23 Mutta tapahtui, että niin pian kuin he olivat lähteneet erämaahan, Moroni lähetti vakoojia erämaahan tarkkailemaan heidän leiriään; ja tietäen Alman profetioista Moroni lähetti myös eräät miehet hänen luoksensa pyytäen häntä kysymään Herralta, minne nefiläisten sotajoukkojen pitäisi mennä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

43:24 Ja tapahtui, että Herran sana tuli Almalle, ja Alma ilmoitti Moronin sanansaattajille, että lamanilaisten sotajoukot marssivat kiertoteitse erämaassa tullakseen Mantin maahan, jotta ne voisivat aloittaa hyökkäyksen kansan heikompaa osaa vastaan. Ja nuo sanansaattajat menivät viemään sanoman Moronille.

43:25 Nyt Moroni jätti osan sotajoukostaan Jersonin maahan, ettei vain mitenkään osa lamanilaisista tulisi siihen maahan ja ottaisi haltuunsa kaupunkia, otti jäljellä olevan osan sotajoukostaan ja marssi Mantin maahan.

43:26 Ja hän käski kaikkien ihmisten sillä suunnalla maata kokoontua yhteen taistelemaan lamanilaisia vastaan, puolustamaan maitaan ja maataan, oikeuksiaan ja vapauksiaan; sen tähden he olivat valmistautuneet lamanilaisten tulohetken varalta.

43:27 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa kätkeytyä laaksoon, joka oli lähellä Sidonvirran rantaa, joka oli Sidonvirran länsipuolella erämaassa.

43:28 Ja Moroni asetti vakoojia ympäriinsä, jotta hän tietäisi, milloin lamanilaisten sotajoukko tulisi.

43:29 Ja nyt, kun Moroni tiesi lamanilaisten aikomuksen, että heidän aikomuksenaan oli hävittää veljensä tai alistaa heidät ja saattaa heidät orjuuteen voidakseen perustaa itselleen valtakunnan koko maahan,

43:30 ja koska hän myös tiesi, että nefiläisten ainoana haluna oli säilyttää maansa ja vapautensa ja kirkkonsa, sen tähden hän ei pitänyt syntinä sitä, että hän puolustaisi heitä sotajuonen avulla; sen tähden hän otti vakoojiensa avulla selville, mitä reittiä lamanilaiset kulkisivat.

43:31 Sen tähden hän jakoi sotajoukkonsa ja toi osan toiselle puolelle laaksoon ja kätki heidät Riplan kukkulan itä- ja eteläpuolelle,

43:32 ja loppuosan hän kätki läntiseen laaksoon, Sidonvirran länsipuolelle ja siten alas Mantin maan rajoille asti.

43:33 Ja sijoitettuaan näin sotajoukkonsa halunsa mukaisesti hän oli valmis kohtaamaan heidät.

43:34 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat kukkulan pohjoispuolelta, missä osa Moronin sotajoukosta oli kätkössä.

43:35 Ja kun lamanilaiset olivat ohittaneet Riplan kukkulan ja tulivat laaksoon ja alkoivat ylittää Sidonvirtaa, sotajoukko, joka oli kätkeytynyt kukkulan eteläpuolelle ja jota johti mies nimeltä Lehi -- ja hän johti sotajoukkonsa esiin ja saartoi lamanilaiset itäpuolelta heidän selustastaan.

43:36 Ja tapahtui, että nähdessään nefiläisten käyvän kimppuunsa selustastaan lamanilaiset kääntyivät ympäri ja alkoivat taistella Lehin sotajoukkoa vastaan.

43:37 Ja kuoleman työ alkoi molemmin puolin, mutta se oli hirvittävämpi lamanilaisten puolella, sillä heidän alastomuutensa oli alttiina nefiläisten ankarille iskuille heidän miekoillaan ja sapeleillaan, jotka tuottivat kuolemaa melkein joka lyönnillä.

43:38 Kun taas toisaalta nefiläisten keskuudessa kaatui mies silloin tällöin heidän miekastaan ja verenhukasta, sillä he olivat elintärkeiltä ruumiinosiltaan suojatut, eli elintärkeät ruumiinosat oli suojattu lamanilaisten iskuilta heidän rintahaarniskoillaan ja käsivarsisuojauksillaan ja pääkilvillään; ja näin nefiläiset jatkoivat kuoleman työtä lamanilaisten keskuudessa.

43:39 Ja tapahtui, että lamanilaiset pelästyivät suurta tuhoa keskuudessaan, niin että he alkoivat paeta Sidonvirralle päin.

43:40 Ja Lehi ja hänen miehensä ajoivat heitä takaa; ja Lehi ajoi heidät Sidonin vesiin, ja he kulkivat Sidonin vesien poikki. Ja Lehi piti sotajoukkonsa Sidonvirran partaalla, niin etteivät ne menneet yli.

43:41 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa kohtasivat lamanilaiset laaksossa Sidonvirran toisella puolella ja alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heitä.

43:42 Ja lamanilaiset pakenivat taas heidän edellään Mantin maata kohti, ja Moronin sotajoukot kohtasivat heidät taas.

43:43 Nyt tässä tapauksessa lamanilaiset taistelivat ankarasti; niin, koskaan ei lamanilaisten tiedetty taistelleen niin tavattoman voimakkaasti ja rohkeasti, ei, ei edes alusta asti.

43:44 Ja heitä innoittivat soralaiset ja amalekilaiset, jotka olivat heidän ylimpiä päälliköitään ja johtajiaan, ja Serahemna, joka oli heidän ylin päällikkönsä eli heidän ylin johtajansa ja komentajansa; niin, he taistelivat kuin lohikäärmeet, ja monet nefiläisistä saivat surmansa heidän käsistään, niin, sillä he löivät monelta heiltä pääkilven kahtia ja he lävistivät monelta heiltä rintahaarniskan ja löivät monelta heiltä käsivarren irti, ja näin lamanilaiset löivät hehkuvassa vihassaan.

43:45 Kuitenkin nefiläisiä innoitti parempi asia, sillä he eivät taistelleet kuninkuuden eivätkä vallan puolesta, vaan he taistelivat kotiensa ja vapauksiensa, vaimojensa ja lastensa ja kaikkensa puolesta, niin, jumalanpalvelusmenojensa ja kirkkonsa puolesta.

43:46 Ja he tekivät sen, minkä he tunsivat velvollisuudekseen, jonka he olivat velkaa Jumalalleen, sillä Herra oli sanonut heille ja myös heidän isilleen näin: Mikäli te ette syyllisty ensimmäiseen hyökkäykseen ettekä toiseen, teidän ei pidä sallia itseänne surmattavan vihollistenne käten kautta.

43:47 Ja vielä, Herra on sanonut näin: Teidän tulee puolustaa perheitänne jopa verenvuodatukseen asti. Tästä syystä siis nefiläiset taistelivat lamanilaisia vastaan, puolustaakseen itseään ja perheitään ja maitaan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan.

43:48 Ja tapahtui, että kun Moronin miehet näkivät lamanilaisten kiihkön ja vihan, he aikoivat vetäytyä ja paeta heitä. Ja huomattessaan heidän tarkoituksensa Moroni lähetti innoittamaan heidän sydäntään näillä ajatuksilla -- eli ajatuksilla heidän maistaan, vapaudestaan, niin, orjuuttamattomuudestaan.

43:49 Ja tapahtui, että he kääntyivät lamanilaisia päin, ja he huusivat yhteen ääneen Herran Jumalansa puoleen vapautensa ja orjuuttamattomuutensa puolesta.

43:50 Ja he alkoivat pitää voimallisesti puolensa lamanilaisia vastaan; ja samalla hetkellä kun he huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, lamanilaiset alkoivat paeta heidän edellään, ja he pakenivat aina Sidonin vesille asti.

43:51 Nyt, lamanilaisia oli lukuisammin, niin, enemmän kuin kaksi kertaa nefiläisten määrä; kuitenkin heidät ajettiin niin, että he kokoontuivat yhteen yhdeksi joukoksi laaksoon Sidonvirran partaalle.

43:52 Moronin sotajoukot siis saartoivat heitä ympäriinsä, niin, nimittäin virran molemmin puolin, sillä katso, idässä olivat Lehin miehet.

43:53 Sen tähden, kun Serahemna näki Lehin miehet Sidonvirran itäpuolella ja Moronin sotajoukot Sidonvirran länsipuolella, että nefiläiset olivat saartaneet heidät, he kauhistuivat.

43:54 Nyt, kun Moroni näki heidän kauhunsa, hän käski miestensä lopettaa heidän verensä vuodattamisen.

LUKU 44 (Noin 74-73 eKr.)

44:1 Ja tapahtui, että he lopettivat ja vetäytyivät heistä askeleen. Ja Moroni sanoi Serahemnalle: Katso, Serahemna, me emme halua olla verenvuodattajia. Sinä tiedät, että te olette meidän käsissämme, kuitenkin me emme halua surmata teitä.

44:2 Katso, me emme ole tulleet taistelemaan teitä vastaan vuodattaaksemme teidän vertanne vallan tähden, emmekä me halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen. Mutta juuri tästä syystä te olette hyökänneet meidän kimppuumme; niin, ja te olette meille vihoissanne meidän uskontomme tähden.

44:3 Mutta nyt, te näette, että Herra on meidän kanssamme; ja te näette, että hän on antanut teidät meidän käsiimme. Ja nyt minä haluan teidän ymmärtävän, että tämä on tehty meille meidän uskontomme tähden ja meidän uskomme tähden Kristukseen. Ja nyt te näette, että te ette voi hävittää tätä meidän uskoamme.

44:4 Nyt te näette, että tämä on Jumalan tosi usko; niin, te näette, että Jumala vahvistaa ja suojelee ja varjelee meitä niin kauan kuin me olemme uskollisia hänelle ja uskollemme ja uskonnollemme; eikä Herra milloinkaan salli, että meidät hävitetään, paitsi jos me lankeaisimme rikkomukseen ja kieltäisimme uskomme.

44:5 Ja nyt, Serahemna, minä käsken sinua sen kaikkivoivan Jumalan nimessä, joka on vahvistanut meidän käsivartemme, niin että me olemme saaneet teidät valtaamme; uskomme, uskontomme ja jumalanpalvelusmenojemme tähden ja kirkkomme tähden ja sen pyhän velvollisuuden tähden, joka meillä on puolustaa vaimojamme ja lapsiamme; sen vapauden tähden, joka sitoo meidät maihimme ja maahamme; niin, ja myös sen Jumalan pyhän sanan pitämisen tähden, jolle olemme velkaa kaikesta onnestamme, ja kaiken sen tähden, mikä on meille kalleinta --

44:6 niin, eikä tässä ole kaikki; minä käsken sinua koko teidän elämänhalunne tähden luovuttamaan sota-aseenne meille, niin me emme tavoittele teidän vertanne vaan säästämme teidän henkenne, jos menette tiehenne ettekä enää tule sotimaan meitä vastaan.

44:7 Ja nyt, jos te ette tätä tee, katso, te olette meidän käsissämme, ja minä käsken miesteni hyökätä teidän kimppuunne ja iskeä kuoleman haavat teidän ruumiiseen, niin että teistä tehdään loppu; ja silloin me näemme, kenellä on valta tähän kansaan; niin, me näemme, kuka saatetaan orjuuteen.

44:8 Ja nyt tapahtui, että kun Serahemna oli kuullut nämä sanat, hän tuli esiin ja luovutti miekkansa ja sapelinsa ja jousensa Moronin käsiin ja sanoi hänelle: Katso, tässä ovat sota-aseemme; me luovutamme ne teille, mutta me emme suostu vannomaan teille valaa, jonka tiedämme rikkovamme ja myös lastemme rikkovan; mutta ottakaa meidän sota-aseemme ja sallikaa meidän lähteä erämaahan; muuten me pidämme miekkamme ja joko menehdymme tai voitamme.

44:9 Katso, me emme ole teidän uskoanne; me emme usko, että Jumala on antanut meidät teidän käsiinne, vaan me uskomme, että teidän viekkautenne on varjellut teidät meidän miekoiltamme. Katso, teidän rintahaarniskanne ja kilpenne teitä ovat varjelleet.

44:10 Ja nyt, kun Serahemna oli lakannut puhumasta näitä sanoja, Moroni palautti miekan ja sota-aseet, jotka hän oli saanut, Serahemnalle sanoen: Katso, me päätämme taistelun.

44:11 Nyt minä en voi perua niitä sanoja, jotka olen puhunut; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, te ette lähde, ellette lähtiessänne vannoo valaa, että ette enää palaa sotimaan meitä vastaan. Nyt, koska te olette meidän käsissämme, me vuodatamme teidän verenne maahan, tai te alistutte ehtoihin, jotka minä olen esittänyt.

44:12 Ja nyt, kun Moroni oli sanonut nämä sanat, Serahemna otti takaisin miekkansa, ja hän oli vihoissaan Moronille ja ryntäsi eteenpäin surmataksaan Moronin, mutta kun hän kohotti miekkansa, katso, yksi Moronin sotilaista löi sen maahan, ja se katkesi kahvasta; ja hän iski myös Serahemnaa, niin että hänen päänahansa irtosi ja putosi maahan. Ja Serahemna perääntyi heidän edestään sotilaidensa keskelle.

44:13 Ja tapahtui, että se sotilas, joka seisoi lähellä ja joka iski Serahemnan päänahan irti, nosti hiuksista päänahan maasta ja pani sen miekkansa kärkeen ja ojensi sen heitä kohti sanoen heille kovalla äänellä:

44:14 Samoin kuin tämä päänahka, joka on teidän päällikkönne päänahka, on pudonnut maahan, samoin tekin kaadutte maahan, ellette luovuta sota-aseitanne ja tee lähtiessänne rauhan liittoa.

44:15 Nyt oli monia, jotka nämä sanat kuullessaan ja nähdessään miekassa olevan päänahan pelästyivät, ja monet tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja tekivät rauhan liiton. Ja kaikkien, jotka tekivät rauhan liiton, he sallivat lähteä erämaahan.

44:16 Nyt tapahtui, että Serahemna oli tavattoman vihastunut, ja hän yllytti jäljelle jääneitä sotilaitaan vihaan, taistelemaan voimakkaammin nefiläisiä vastaan.

44:17 Ja nyt Moroni vihastui lamanilaisten itsepäisyyden tähden; sen tähden hän käski väkensä hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heidät. Ja tapahtui, että he alkoivat surmata heitä; niin, ja lamanilaiset taistelivat miekoillaan ja kaikin voimin.

44:18 Mutta katso, heidän alaston ihonsa ja paljas päänsä oli alttiina nefiläisten teräville miekoille; niin, katso, heitä lävistettiin ja lyötiin; niin, ja heitä kaatui tavattoman nopeasti nefiläisten miekkojen edessä; ja he alkoivat tulla maahan lakaistuiksi niin kuin Moronin sotilas oli profetoanut.

44:19 Nyt, kun Serahemna näki, että he kaikki olivat joutumaisillaan tuhotuiksi, hän huusi voimakkaasti Moronille luvaten, että jos he säästäisivät heidän jäljelle jääneiden hengen, hän sekä hänen väkensä tekisivät heidän kanssaan liiton, etteivät he koskaan tulisi sotimaan heitä vastaan.

44:20 Ja tapahtui, että Moroni käski kuoleman työn jälleen lopetettavaksi väen keskuudessa. Ja hän otti sota-aseet lamanilaisilta, ja kun he olivat tehneet hänen kanssaan rauhan liiton, heidän sallittiin lähteä erämaahan.

44:21 Nyt heidän kuolleidensa lukumäärää ei luettu lukumäärän suuruuden tähden; niin, heidän kuolleidensa määrä oli tavattoman suuri sekä nefiläisten että lamanilaisten puolella.

44:22 Ja tapahtui, että he heittivät kuolleensa Sidonin vesiin, ja ne ovat kulkeutuneet pois ja hautautuneet meren syvyyksiin.

44:23 Ja nefiläisten eli Moronin sotajoukot palasivat ja tulivat koteihinsa ja maillensa.

44:24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksastoista vuosi. Ja näin päättyi Alman aikakirja, joka oli kirjoitettu Nefin levyihin. {73 eKr.}

Kertomus Nefin kansasta ja heidän sodistaan ja erimielisyyksistään Helamanin aikana, Helamanin aikakirjan mukaan, jota hän piti elinaikanaan. Käsittää luvut 45-62.

LUKU 45 (Noin 73 eKr.)

45:1 Katso, nyt tapahtui, että Nefin kansa oli tavattoman riemuissaan, koska Herra oli jälleen pelastanut sen sen vihollisten käsistä; sen tähden se kiitti Herraa Jumalaansa, niin, ja se paastosi paljon ja rukoili paljon, ja se palveli Jumalaa tavattoman suuresti iloiten.

45:2 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäntenätoista vuonna, että Alma tuli poikansa Helamanin luo ja sanoi hänelle: Uskotko sinä ne sanat, jotka minä puhuin sinulle niistä aikakirjoista, joita on pidetty?

45:3 Ja Helaman sanoi hänelle: Kyllä minä uskon.

45:4 Ja Alma sanoi taas: Uskotko sinä Jeesukseen Kristukseen, joka on tuleva?

45:5 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, jonka sinä olet puhunut.

45:6 Ja Alma sanoi hänelle taas: Pidätkö sinä minun käskyni?

45:7 Ja hän sanoi: Kyllä, minä pidän sinun käskysi koko sydämeistäni.

45:8 Silloin Alma sanoi hänelle: Siunattu olet sinä; ja Herra antaa sinun menestyä tässä maassa.

45:9 Mutta katso, minulla on jotakin profetoitavaa sinulle, mutta sitä, mitä minä sinulle profetoin, sinun ei pidä ilmaista; niin, sitä, mitä minä profetoin sinulle, ei pidä ilmaista, ennen kuin profetia on toteutunut; kirjoita siis ne sanat, jotka minä sanon.

45:10 Ja nämä ovat ne sanat: Katso, minä näen ilmoituksen hengen mukaisesti, joka minussa on, että tämä sama kansa, nefiläiset, vaipuu epäuskoon neljänsadan vuoden kuluttua ajasta, jolloin Jeesus Kristus ilmoittaa itsensä heille.

45:11 Niin, ja silloin he näkevät sotia ja ruttotauteja, niin, nälänhätää ja verenvuodatusta, kunnes Nefin kansasta tulee loppu --

45:12 niin, ja tämä siksi, että se vaipuu epäuskoon ja lankeaa pimeyden tekoihin ja irstauteen ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; niin, minä sanon sinulle, että koska se tekee syntiä niin suurta valoa ja tietoa vastaan, niin, minä sanon sinulle, että siitä päivästä lukien ei edes neljäs sukupolvi kokonaan katoa, ennen kuin tämä suuri pahuus tulee.

45:13 Ja kun se suuri päivä tulee, katso, hyvin pian tulee aika, jolloin niitä, jotka nyt, tai niiden jälkeläisiä, jotka nyt luetaan Nefin kansaan, ei enää lueta Nefin kansaan.

45:14 Mutta jokainen, joka jää jäljelle eikä tuhoutu tuona suurena ja pelottavana päivänä, luetaan lamanilaisiin ja hänestä tulee heidän kaltaisensa, kaikista, paitsi muutamasta, joita kutsutaan Herran

opetuslapsiksi; ja heitä lamanilaiset ajavat takaa, kunnes heistä tulee loppu. Ja nyt, pahuuden tähden tämä profetia toteutuu.

45:15 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä asiat Helamanille, hän siunasi hänet ja myös muut poikansa; ja hän siunasi myös maan vanhurskaiden tähden.

45:16 Ja hän sanoi: Näin sanoo Herra Jumala -- Kirottu olkoon maa, niin, tämä maa, tuhoksi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, joka tekee sitä, mikä on jumalatonta, kun ne ovat täysin kypsiä; ja niin kuin olen sanonut, niin on oleva, sillä tämä on Jumalan kirous ja siunaus maalle, sillä Herra ei voi suvaita syntiä vähäisimmästäkään määrin.

45:17 Ja nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän siunasi kirkon, eli kaikki ne, jotka pysyisivät lujina uskossa siitä ajasta lähtien.

45:18 Ja kun Alma oli tehnyt tämän, hän lähti Sarahemlan maasta ikään kuin mennäkseen Melekin maahan. Ja tapahtui, ettei hänestä kuultu enää koskaan; hänen kuolemastaan tai hautaamisestaan me emme tiedä.

45:19 Katso, tämän me tiedämme, että hän oli vanhurskas mies; ja kirkossa levisi sana, että Henki otti hänet ylös tai Herran käsi hautasi hänet niin kuin Mooseksen. Mutta katso, kirjoitukset sanovat, että Herra otti Mooseksen luoksensa, ja me arvelemme, että hän on ottanut myös Alman hengessä luoksensa; tästä syystä me emme siis tiedä mitään hänen kuolemastaan ja hautaamisestaan.

45:20 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden alussa, että Helaman lähti kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa. {73 eKr.}

45:21 Sillä katso, heidän lamanilaisten kanssa käymiensä sotien tähden ja niiden monien pienten erimielisyyksien ja levottomuuksien tähden, joita oli ollut kansan keskuudessa, kävi välttämättömäksi, että Jumalan sanaa julistettaisiin heidän keskuudessaan, niin, ja että järjestys saataisiin aikaan kautta kirkon.

45:22 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät järjestämään jälleen kirkkoa koko maassa, eli jokaisessa kaupungissa kautta koko sen maan, jota Nefin kansa piti hallussaan. Ja tapahtui, että he nimittivät pappeja ja opettajia kautta koko maan kaikkiin seurakuntiin.

45:23 Ja nyt tapahtui, että kun Helaman ja hänen veljensä olivat nimittäneet pappeja ja opettajia kaikkiin seurakuntiin, että heidän keskuudessaan syntyi erimielisyyttä, eivätkä he tahtoneet ottaa varteen Helamanin ja hänen veljiensä sanoja,

45:24 vaan he kävivät kopeiksi, koska he ylpistyivät sydämessään tavattoman suurten rikkauksiensa tähden; sen tähden he kävivät rikkaiksi omissa silmissään eivätkä tahtoneet ottaa varteen heidän sanojaan, että vaeltaisivat oikeamielisesti Jumalan edessä.

LUKU 46 (Noin 73-72 eKr.)

46:1 Ja tapahtui, että kaikki, jotka eivät tahtoneet kuulla Helamanin ja hänen veljiensä sanoja, kokoontuivat yhteen veljiään vastaan.

46:2 Ja nyt, katso, he olivat niin tavattoman vihastuneita, että päättivät surmata heidät.

46:3 Nyt niiden johtaja, jotka olivat vihastuneita veljiinsä, oli iso ja vahva mies, ja hänen nimensä oli Amalikkia.

46:4 Ja Amalikkia halusi tulla kuninkaaksi, ja ne ihmiset, jotka olivat vihastuneita, halusivat myös, että hänestä tulisi heidän kuninkaansa; ja he olivat suurimmaksi osaksi maan alempia tuomareita, ja he tavoittelivat valtaa.

46:5 Ja Amalikkian mielistely, että jos he tukisivat häntä ja asettaisivat hänet kuninkaakseen, niin hän tekisi heistä kansan hallitsijoita, oli vaikuttanut heihin.

46:6 Näin Amalikkia eksytti heidät luopumukseen Helamanin ja hänen veljiensä saarnaamisesta huolimatta, niin, siitä huolimatta, että he pitivät tavattoman hyvin huolta kirkosta, sillä he olivat kirkon ylipappeja.

46:7 Ja kirkossa oli monia, jotka uskoivat Amalikkian mieliteleviin sanoihin, sen tähden he luopuivat kirkostakin; ja näin Nefin kansan asiat olivat tavattoman arveluttavalla ja vaarallisella tolalla huolimatta heidän suuresta voitostaan, jonka he olivat saaneet lamanilaisista, ja heidän suuresta riemustaan, joka heillä oli ollut, koska Herran käsi oli vapauttanut heidät.

46:8 Näin me näemme, kuinka nopeasti ihmislapset unohtavat Herran Jumalansa, niin, kuinka nopeita he ovat tekemään pahaa ja olemaan Paholaisen eksytettävissä.

46:9 Niin, ja me näemme myös, kuinka suurta jumalattomuutta yksi perin jumalaton mies voi saada aikaan ihmislasten keskuudessa.

46:10 Niin, me näemme, että koska Amalikkia oli viekkaiden juonien mies ja monien mielitelevien sanojen mies, niin hän eksytti monien ihmisten sydämen tekemään jumalattomuutta, niin, ja yrittämään hävittää Jumalan kirkkoa ja hävittämään vapauden perustusta, jonka Jumala oli heille suonut eli jonka siunauksen Jumala oli lähettänyt maan päälle vanhurskaiden tähden.

46:11 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni, joka oli nefiläisten sotajoukkojen ylin komentaja, oli kuullut näistä luopumisista, hän vihastui Amalikkialle.

46:12 Ja tapahtui, että hän repäisi vaatteensa, ja hän otti siitä kappaleen ja kirjoitti siihen: Meidän Jumalamme, uskontomme ja vapautemme ja rauhamme, vaimojemme ja lastemme muistoksi -- ja hän kiinnitti sen salon päähän.

46:13 Ja hän kiinnitti pääkilpensä ja rintahaarniskansa ja kilpensä ja vyötti varusteensa kupeilleen, ja hän otti salon, jonka päässä oli hänen repäisty vaatteensa (ja hän kutsui sitä vapauden tunnukseksi), ja hän kumartui maahan ja rukoili voimallisesti Jumalaansa, että vapauden siunaukset olisivat hänen veljiensä päällä, niin kauan kuin olisi jäljellä joukko kristittyjä pitämässä maata hallussaan --

46:14 sillä näin ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, kutsuivat kaikkia Kristukseen totisesti uskovia, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.

46:15 Ja ne, jotka kuuluivat kirkkoon, olivat uskollisia; niin, kaikki ne, jotka olivat Kristukseen totisesti uskovia, ottivat ilomielin päällensä Kristuksen nimen eli kristittyjen nimen, niin kuin heitä kutsuttiin heidän uskonsa tähden Kristukseen, joka oli tuleva.

46:16 Ja sen tähden Moroni tällä hetkellä rukoili, että kristittyjen asialle ja maan vapaudelle kävisi suotuisasti.

46:17 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut sielunsa Jumalalle, hän nimitti kaiken Hävityksenmaan eteläpuolella olevan maan, niin, ja sanalla sanoen kaiken maan sekä pohjoisessa että etelässä valituksi maaksi ja vapauden maaksi.

46:18 Ja hän sanoi: Varmasti Jumala ei salli meitä, joita halveksitaan, koska otamme Kristuksen nimen päällemme, tallattavan maahan ja tuhottavan, ennen kuin me aiheutamme sen omilla rikkomuksillamme.

46:19 Ja kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän meni kansan joukkoon heiluttaen vaatteestaan repäistystä osaa ilmassa, jotta kaikki näkisivät kirjoituksen, jonka hän oli kirjoittanut repäistyyntä osaan, ja huusi kovalla äänellä sanoen:

46:20 Katso, kaikki, jotka tahtovat puolustaa tätä tunnusta maassa, tulkoott esiin Herran voimassa ja tehköt liiton, että he puolustavat oikeuksiaan ja uskontoaan, jotta Herra Jumala siunaisi heitä.

46:21 Ja tapahtui, että kun Moroni oli kuuluttanut nämä sanat, katso, ihmiset tulivat juosten koolle varusteet kupeilleen vyötettyinä, repäisten vaatteensa merkiksi eli liitoksi, etteivät he hylkäisi Herraa Jumalaansa, eli toisin sanoen, jos he rikkoisivat Jumalan käskyjä eli lankeaisivat rikkomukseen ja häpeäisivät ottaa päällensä Kristuksen nimen, Herra repäisisi heidät niin kuin he olivat repäisseet vaatteensa.

46:22 Nyt tämä oli se liitto, jonka he tekivät, ja he heittivät vaatteensa Moronin jalkoihin sanoen: Me teemme liiton Jumalamme kanssa, että meidät saa hävittää niin kuin veljemme pohjoisenpuoleisessa maassa, jos me lankeamme rikkomukseen; niin, hän voi heittää meidät vihollistemme jalkoihin, niin kuin me olemme heittäneet vaatteemme sinun jalkoihisi, jalkojen alle tallattaviksi, jos me lankeamme rikkomukseen.

46:23 Moroni sanoi heille: Katso, me olemme Jaakobin jälkeläisten jäännös; niin, me olemme Joosefin jälkeläisten jäännös, hänen, jonka puvun hänen veljensä repivät moniksi kappaleiksi; niin, ja nyt, katso, muistakaamme pitää Jumalan käskyt, tai meidän veljemme repivät meidän vaatteemme, ja meidät heitetään vankilaan tai myydään tai surmataan.

46:24 Niin, säilyttäkäämme vapautemme Joosefin jäännöksenä; niin, muistakaamme Jaakobin sanat ennen kuolemaansa, sillä katso, hän näki, että osa Joosefin puvun jäännöksestä oli säilynyt eikä ollut lahonnut. Ja hän sanoi: Samoin kuin tämä minun poikani vaateen jäännös on säilynyt, samoin Jumalan käsi säilyttää minun poikani jälkeläisten jäännöksen ja ottaa sen luoksensa, kun taas loppuosa Joosefin jälkeläisistä tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa jäännös.

46:25 Nyt, katso, tämä tuottaa minun sielulleni murhetta; kuitenkin minun sieluni iloitsee pojastani sen hänen jälkeläistensä osan tähden, joka otetaan Jumalan luokse.

46:26 Nyt, katso, näin Jaakob puhui.

46:27 Ja nyt kukaties ne, jotka ovat luopuneet meistä, ovat se Joosefin jälkeläisten jäännös, joka tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa? Niin, ja samoin käy meille itsellemmekin, ellemme pysy lujina Kristuksen uskossa.

46:28 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän lähti ja lähetti myös sanan maan kaikkiin osiin, joissa oli luopumisia, ja kokosi yhteen kaikki ihmiset, jotka halusivat säilyttää vapautensa, pitämään puolensa Amalikkiaa vastaan ja niitä vastaan, jotka olivat luopuneet ja joita kutsuttiin amalikkialaisiksi.

46:29 Ja tapahtui, että kun Amalikkia näki, että Moronin väkeä oli lukuisammin kuin amalikkialaisia -- ja hän näki myös, että hänen väkensä epäili sen asian oikeutta, johon he olivat ryhtyneet -- hän sen tähden peläten, ettei saavuttaisi tarkoitustaan, otti väestänsä ne, jotka tahtoivat, ja lähti Nefin maahan.

46:30 Nyt Moroni ajatteli, ettei ollut hyväksi, että lamanilaiset saisivat lisää voimia; sen tähden hän aikoi katkaista Amalikkian väen tien tai ottaa sen kiinni ja tuoda sen takaisin ja ottaa Amalikkian hengiltä; niin, sillä hän tiesi, että hän yllyttäisi lamanilaiset vihaan heitä vastaan ja saisi heidät tulemaan taistelemaan heitä vastaan; ja tämän hän tiesi Amalikkian tekevän saavuttaakseen tarkoituksensa.

46:31 Sen tähden Moroni ajatteli olevan hyväksi, että hän ottaisi sotajoukkonsa, jotka olivat kokoontuneet yhteen ja aseistautuneet ja tehneet liiton rauhan säilyttämiseksi -- ja tapahtui, että hän otti sotajoukkonsa ja marssi telttoineen erämaahan katkaistakseen Amalikkian kulkureitin erämaassa.

46:32 Ja tapahtui, että hän teki tahtonsa mukaan ja marssi erämaahan ja pysäytti Amalikkian sotajoukot.

46:33 Ja tapahtui, että Amalikkia pakeni pieni joukko miehiään mukanaan, ja jäljelle jääneet luovutettiin Moronin käsiin ja vietiin takaisin Sarahemlan maahan.

46:34 Nyt, koska Moroni oli ylituomarien ja kansan äänen nimittäjä mies, hänellä oli sen tähden tahtonsa mukaisesti valta nefiläisten sotajoukkoihin, muodostaa niitä ja käyttää määräämisvaltaa niihin.

46:35 Ja tapahtui, että hän käski ottaa hengiltä jokaisen amalikkialaisen, joka ei tahtonut tehdä liittoa, että tukisi vapauden asiaa, jotta he voisivat säilyttää vapaan hallitusmuodon; ja oli vain muutamia, jotka kieltäytyivät vapauden liitosta.

46:36 Ja tapahtui myös, että hän käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin koko nefiläisten hallussa olevassa maassa; ja näin Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuudessa.

46:37 Ja heillä alkoi jälleen olla rauha maassa; ja niin he säilyttivät rauhan maassa lähes tuomarien hallituskauden yhdeksänentoista vuoden loppuun asti. {72 eKr.}

46:38 Ja Helaman ja ylipapit säilyttivät myös järjestyksen kirkossa; niin, jopa neljän vuoden ajan heillä oli paljon rauhaa ja riemua kirkossa.

46:39 Ja tapahtui, että oli monia, jotka kuolivat lujasti uskoen, että Herra Jeesus Kristus oli lunastanut heidän sielunsa; näin he lähtivät maailmasta riemuiten.

46:40 Ja oli muutamia, jotka kuolivat kuumeisiin, joita eräinä vuodenaikoina oli maassa hyvin usein -- mutta ei niinkään paljon kuumeisiin niiden monien kasvien ja juurien oivallisten ominaisuuksien tähden, jotka Jumala oli valmistanut poistamaan syyn sairauksiin, joille ihmiset olivat ilmaston luonteen takia alttiina --

46:41 vaan oli monia, jotka kuolivat vanhuuttaan; ja ne, jotka kuolivat Kristuksen uskossa, ovat onnellisia hänessä, kuten meillä on täysi syy uskoa.

LUKU 47 (Noin 72 eKr.)

47:1 Nyt me palaamme aikakirjassamme Amalikkiaan ja niihin, jotka olivat paenneet hänen kanssaan erämaahan, sillä katso, hän oli ottanut ne, jotka lähtivät hänen kanssaan, ja meni ylös Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen ja yllytti lamanilaiset vihaan Nefin kansaa vastaan, niin että lamanilaisten kuningas lähetti kautta koko maansa kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli kokoontua jälleen yhteen mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

47:2 Ja tapahtui, että kun kuulutus oli levinnyt heidän keskuuteensa, he olivat tavattoman peloissaan; niin, he pelkäsivät pahastuttaa kuningasta, ja he pelkäsivät myös mennä taistelemaan nefiläisiä vastaan, etteivät vain menettäisi henkeään. Ja tapahtui, että he eivät tahtoneet, eli suurin osa heistä ei tahtonut totella kuninkaan käskyjä.

47:3 Ja nyt tapahtui, että kuningas vihastui heidän tottelemattomuutensa vuoksi; sen tähden hän antoi Amalikkian komentoon sen osan sotajoukostaan, joka oli kuuliainen hänen käskyilleen, ja käski hänen mennä pakottamaan heidät aseisiin.

47:4 Nyt, katso, tätä Amalikkia halusikin, sillä koska hän oli hyvin katala mies tekemään paha, hän laati sen tähden sydämessään suunnitelman syöstä lamanilaisten kuningas valtaistuimelta.

47:5 Ja nyt hän oli saanut komentoonsa ne osat lamanilaisista, jotka olivat kuninkaan puolella, ja hän pyrki pääsemään niiden suosioon, jotka eivät olleet kuuliaisia; sen tähden hän meni paikkaan, jota kutsuttiin Onidaksi, sillä sinne kaikki lamanilaiset olivat paenneet; sillä he havaitsivat sotajoukon tulevan, ja luullen sen olevan tulossa heitä hävittämään he pakenivat sen tähden Onidaan, asepaikalle.

47:6 Ja he olivat nimittäneet erään miehen kuninkaakseen ja johtajakseen, koska he olivat tehneet mielessään lujan päätöksen, etteivät he alistuisi menemään nefiläisiä vastaan.

47:7 Ja tapahtui, että he olivat kokoontuneet yhteen vuoren huipulle, jota kutsuttiin Antipakseksi, valmiina taisteluun.

47:8 Nyt Amalikkian aikomuksena ei ollut ryhtyä taisteluun heitä vastaan kuninkaan käskyjen mukaisesti, vaan katso, hänen aikomuksenaan oli päästä lamanilaisten sotajoukkojen suosioon voidakseen asettua niiden johtoon ja syöstä kuninkaan valtaistuimelta ja anastaa kuninkuuden.

47:9 Ja katso, tapahtui, että hän käski sotajoukkonsa pystyttää telttansa laaksoon, joka oli lähellä Antipasvuorta.

47:10 Ja tapahtui, että hän lähetti yöllä salaisen lähettilään Antipasvuorelle pyytäen, että vuorella olevien johtaja, jonka nimi oli Lehonti, tulisi alas vuoren juurelle, sillä hän halusi puhua hänen kanssaan.

47:11 Ja tapahtui, että kun Lehonti sai sanoman, hän ei uskaltanut mennä alas vuoren juurelle. Ja tapahtui, että Amalikkia lähetti vielä toisen kerran sanan pyytäen häntä tulemaan alas. Ja tapahtui, että Lehonti ei tahtonut; ja hän lähetti vielä kolmannen kerran sanan.

47:12 Ja tapahtui, että kun Amalikkia huomasi, ettei hän saanut Lehontia tulemaan alas vuorelta, hän meni ylös vuorelle lähes Lehontin leiriin asti ja lähetti vielä neljännen kerran sanomansa Lehontille pyytäen, että hän tulisi alas ja että hän toisi henkivartijansa mukanaan.

47:13 Ja tapahtui, että kun Lehonti oli tullut henkivartijoineen alas Amalikkian luo, että Amalikkia pyysi häntä tulemaan sotajoukkoineen alas yön aikana ja saartamaan ne leireissään olevat miehet, jotka kuningas oli antanut hänen komentoonsa, niin hän luovuttaisi heidät Lehontin käsiin, jos hän tekisi hänestä (Amalikkiaista) koko sotajoukon toisen johtajan.

47:14 Ja tapahtui, että Lehonti tuli alas miehineen ja saartoi Amalikkian miehet, niin että ennen kuin he heräsivät päivän koitteessa, he olivat Lehontin sotajoukkojen saartamina.

47:15 Ja tapahtui, että kun he näkivät olevansa saarroksissa, he vetosivat Amalikkiaan, että hän sallisi heidän liittyä veljiinsä, jotta he eivät tuhoutuisi. Nyt juuri tätä Amalikkia halusi.

47:16 Ja tapahtui, että hän luovutti miehensä vastoin kuninkaan käskyjä. Nyt tätä Amalikkia halusikin voidakseen toteuttaa aikeensa kuninkaan syöksemiseksi valtaistuimelta.

47:17 Nyt lamanilaisten keskuudessa oli tapana, jos heidän ylin johtajansa tapettiin, nimittää toiseksi ylin johtaja heidän ylimmäksi johtajakseen.

47:18 Ja tapahtui, että Amalikkia käski yhden palvelijansa antaa Lehontille vähitellen myrkyä, niin että hän kuoli.

47:19 Nyt, kun Lehonti oli kuollut, lamanilaiset nimittivät Amalikkian johtajakseen ja ylimmäksi komentajakseen.

47:20 Ja tapahtui, että Amalikkia marssi sotajoukkoineen (sillä hän oli saavuttanut haluamansa) Nefin maahan Nefin kaupunkiin, joka oli pääkaupunki.

47:21 Ja kuningas tuli ulos häntä vastaan henkivartijoinensa, sillä hän luuli, että Amalikkia oli täyttänyt hänen käskynsä ja että Amalikkia oli koennut yhteen niin suuren sotajoukon mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

47:22 Mutta katso, kun kuningas tuli ulos häntä vastaan, Amalikkia käski palvelijoidensa mennä kuningasta vastaan. Ja he menivät ja kumartuivat kuninkaan edessä ikään kuin osoittaakseen hänelle kunnioitusta hänen suuruutensa tähden.

47:23 Ja tapahtui, että kuningas ojensi kätensä merkiksi heidän nousta, kuten lamanilaisilla oli rauhan merkiksi tapana, minkä tavan he olivat omaksuneet nefiläisiltä.

47:24 Ja tapahtui, että kun hän oli antanut ensimmäiselle merkin nousta maasta, katso, tämä pisti kuningasta sydämeen, ja hän kaatui maahan.

47:25 Nyt kuninkaan palvelijat pakenivat, ja Amalikkian palvelijat kohottivat huudon sanoen:

47:26 Katso, kuninkaan palvelijat ovat pistäneet häntä sydämeen, ja hän on kaatunut, ja he ovat paenneet; katso, tulkaa ja nähkää.

47:27 Ja tapahtui, että Amalikkia käski sotajoukkojensa marssia eteenpäin katsomaan, mitä kuninkaalle oli tapahtunut; ja kun he olivat tulleet paikalle ja löytäneet kuninkaan makaamasta verissään, Amalikkia oli vihastuvinaan ja sanoi: Jokainen, joka rakasti kuningasta, lähteköön ajamaan takaa hänen palvelijoitaan, jotta he saisivat surmansa.

47:28 Ja tapahtui, että kaikki ne, jotka rakastivat kuningasta, astuivat nämä sanat kuullessaan esiin ja lähtivät ajamaan takaa kuninkaan palvelijoita.

47:29 Nyt kun kuninkaan palvelijat näkivät sotajoukon ajavan heitä takaa, he pelästyivät jälleen ja pakenivat erämaahan ja tulivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Ammonin kansaan.

47:30 Ja sotajoukko, joka heitä ajoi takaa, palasi ajettuaan heitä turhaan takaa; ja niin Amalikkia sai petoksellaan kansan sydämet puolelleen.

47:31 Ja tapahtui seuraavana päivänä, että hän meni Nefin kaupunkiin sotajoukkoineen ja otti haltuunsa kaupungin.

47:32 Ja nyt tapahtui, että kun kuningatar oli kuullut, että kuningas oli surmattu -- sillä Amalikkia oli lähettänyt lähettilään kuningattaren luo ilmoittamaan hänelle, että kuninkaan olivat hänen palvelijansa surmanneet, että hän oli sotajoukkoineen ajanut heitä takaa, mutta se oli ollut turhaa, ja he olivat päässeet pakoon --

47:33 sen tähden, kun kuningatar oli saanut tämän sanoman, hän lähetti Amalikkialle sanan pyytäen häntä säästämään kaupungin asukkaat; ja hän pyysi häntä myös tulemaan luoksensa, ja hän pyysi häntä myös tuomaan todistajia mukanaan todistamaan kuninkaan kuolemasta.

47:34 Ja tapahtui, että Amalikkia otti saman palvelijan, joka oli surmannut kuninkaan, ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni kuningattaren luo siihen paikkaan, missä hän istui; ja he kaikki todistivat hänelle, että kuninkaan olivat hänen omat palvelijansa surmanneet; ja he sanoivat myös: He ovat paenneet; eikö tämä todista heitä vastaan? Ja näin he hälvensivät kuningattaren epäilykset kuninkaan kuolemasta.

47:35 Ja tapahtui, että Amalikkia pyrki kuningattaren suosioon ja otti hänet vaimoksi; ja niin hän petoksellaan ja viekkaiden palvelijoidensa avulla sai kuninkuuden itselleen; niin, hänet tunnustettiin kuninkaaksi kautta koko maan, kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa, joka koostui lamanilaisista ja lemuelilaisista ja ismaelilaisista ja kaikista nefiläisluopioista Nefin hallituskaudelta aina tähän hetkeen asti.

47:36 Nyt näistä luopioista, vaikka he olivat saaneet saman opetuksen ja saman tiedon kuin nefiläiset, niin, vaikka heitä oli opetettu samaan Herran tuntemiseen, tuli kuitenkin, niin kummallista kuin se onkin, pian luopumisensa jälkeen paatuneempia ja katumattomampia ja villimpiä, jumalattomampia ja

julmempia kuin lamanilaiset -- he imivät itseensä lamanilaisten perinteet, antautuivat velttouteen ja kaikenlaiseen irstauteen; niin, unohtivat kokonaan Herran Jumalansa.

LUKU 48 (Noin 72 eKr.)

48:1 Ja nyt tapahtui, että niin pian kuin Amalikkia oli saanut kuninkuuden, hän alkoi innostaa lamanilaisten sydämiä Nefin kansaa vastaan; niin, hän nimitti miehiä puhumaan lamanilaisille heidän torneistaan nefiläisiä vastaan.

48:2 Ja näin hän innosti heidän sydämiään nefiläisiä vastaan, niin että hän tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, toteutettuaan aikeensa tähän asti eli päästyään lamanilaisten kuninkaaksi, pyrki myös hallitsemaan koko maata, niin, ja kaikkia ihmisiä, jotka maassa olivat, niin nefiläisiä kuin lamanilaisiakin. {72 eKr.}

48:3 Hän siis oli toteuttanut aikeensa, sillä hän oli paaduttanut lamanilaisten sydämet ja sokaissut heidän mielensä ja yllyttänyt heidät vihaan, niin että hän oli koonnut yhteen monilukuisen joukon lähtemään taisteluun nefiläisiä vastaan.

48:4 Sillä hän oli päättänyt kansansa suuren lukumäärän perusteella kukistaa nefiläiset ja saattaa heidät orjuuteen.

48:5 Ja näin hän nimitti ylimpiä päälliköitä soramilaisista, koska he tunsivat parhaiten nefiläisten voimat ja heidän turvapaikkansa ja heidän kaupunkiansa heikoimmat kohdat; sen tähden hän nimitti heitä sotajoukkojensa ylimmiksi päälliköiksi.

48:6 Ja tapahtui, että he ottivat leirinsä ja siirtyivät Sarahemlan maata kohti erämaassa.

48:7 Nyt tapahtui, että sillä aikaa kun Amalikkia oli näin hankkinut valtaa petoksella ja vilpillä, Moroni toisaalta oli valmistanut kansan mieltä olemaan uskollinen Herralle Jumalalleen.

48:8 Niin, hän oli vahvistanut nefiläisten sotajoukkoja ja pystyttänyt pieniä linnakkeita eli turvapaikkoja, luonut maavalleja sotajoukkojensa ympäri ja myös rakentanut kivimuureja niiden ympärille, heidän kaupunkiansa ja maidensa rajojen ympäri, niin, yltympäri maata.

48:9 Ja heidän heikoimpiin linnoituksiinsa hän sijoitti suuremman määrän miehiä; ja näin hän linnoitti ja vahvisti maata, joka oli nefiläisten hallussa.

48:10 Ja näin hän valmistautui puolustamaan heidän vapauttaan, maitaan, vaimojaan ja lapsiaan ja heidän rauhaansa ja sitä, että he voisivat elää Herralle Jumalalleensa ja että he voisivat säilyttää sen, mitä heidän vihollisensa nimittivät kristittyjen asiaksi.

48:11 Ja Moroni oli vahva ja mahtava mies; hän oli mies, jolla oli oivallinen ymmärrys; niin, mies, joka ei nauttinut verenvuoduksesta; mies, jonka sielu iloitsi maansa vapaudesta ja riippumattomuudesta sekä veljiensä säilymisestä vapaina orjuudesta;

48:12 niin, mies, jonka sydän paisui kiitoksesta hänen Jumalalleen niistä monista oikeuksista ja siunauksista, joita hän soi kansalleen; mies, joka teki tavattomasti työtä kansansa parhaaksi ja turvallisuudeksi.

48:13 Niin, ja hän oli mies, joka oli luja Kristuksen uskossa, ja hän oli valalla vannonut puolustavansa kansaansa, oikeuksiaan ja maataan ja uskontoaan vaikka verensä vuodattaen.

48:14 Nyt nefiläisiä oli opetettu puolustautumaan vihollisiaan vastaan vaikka verta vuodattaen, jos se oli välttämätöntä; niin, ja heitä oli myös opetettu olemaan koskaan hyökkäämättä, niin, ja olemaan koskaan kohottamatta miekkaa muita kuin vihollista vastaan, paitsi henkensä varjelemiseksi.

48:15 Ja tämä oli heidän uskonsa, että heidän näin tehdessään Jumala antaisi heidän menestyä maassa, eli toisin sanoen, jos he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä, niin hän antaisi heidän menestyä maassa; niin, kehottaisi heitä pakenemaan tai valmistautumaan sotaan heidän vaaransa mukaisesti;

48:16 ja myös, että Jumala ilmaisisi heille, minne heidän pitäisi mennä puolustautumaan vihollisiaan vastaan, ja näin Herra pelastaisi heidät; ja tämä oli Moronin usko, ja hänen sydämensä riemuitsi siitä, ei verenvuodatuksesta vaan hyvän tekemisestä, kansansa suojelemisesta, niin, Jumalan käskyjen pitämisestä, niin, ja pahuuden vastustamisesta.

48:17 Niin, totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos kaikki ihmiset olisivat olleet ja olisivat ja tulisivat aina olemaan Moronin kaltaisia, katso, itse helvetin voimat olisivat iäksi järkkyneet; niin, Perkeleellä ei olisi koskaan valtaa ihmislasten sydämiin.

48:18 Katso, hän oli samanlainen mies kuin Moosian poika Ammon, niin, ja myös muut Moosian pojat, niin, ja myös Alma ja hänen poikansa, sillä he olivat kaikki Jumalan miehiä.

48:19 Nyt, katso, Helaman ja hänen veljensä eivät olleet yhtään vähemmän hyödyksi kansalleen kuin Moroni oli, sillä he saarnasivat Jumalan sanaa, ja he kastoivat parannukseen jokaisen, joka kuunteli heidän sanojaan.

48:20 Ja näin he kulkivat, ja kansa nöyrytyi heidän sanojensa tähden, niin että se oli Herran suuressa suosiossa, eikä sillä näin ollut sotia eikä kiistoja keskuudessaan, niin, jopa neljään vuoteen.

48:21 Mutta kuten olen sanonut, yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, niin, huolimatta sen omassa keskuudessa vallitsevasta rauhasta, sen oli pakko vasten tahtoaan taistella veljiään lamanilaisia vastaan.

48:22 Niin, eivätkä sen sodat lamanilaisten kanssa sanalla sanoen lakanneet moneen vuoteen sen suuresta vastentahtoisuudesta huolimatta.

48:23 Nyt, se oli murheissaan joutuessaan tarttumaan aseisiin lamanilaisia vastaan, sillä se ei nauttinut verenvuodatuksista; niin, eikä tässä ollut kaikki -- se oli murheissaan joutuessaan olemaan välikappaleena niin monen veljensä lähettämässä tästä maailmasta iankaikkiseen maailmaan valmistautumattomina kohtaamaan Jumalansa.

48:24 Kuitenkaan he eivät voineet sallia oman henkensä ottamista, niin että heidän vaimonsa ja lapsensa joutuisivat niiden raakalaismaisen julman joukkoteurastuksen kohteeksi, jotka olivat kerran heidän veljiään, niin, ja olivat luopuneet kirkostaan ja olivat jättäneet heidät ja lähteneet hävittämään heitä liittymällä lamanilaisiin.

48:25 Niin, he eivät voineet kestää sitä, että heidän veljensä riemuitsivat nefiläisten verestä, niin kauan kuin olisi niitä, jotka pitäisivät Jumalan käskyt, sillä Herran lupaus oli, että jos he pitäisivät hänen käskynsä, he menestyisivät maassa.

LUKU 49 (Noin 72 eKr.)

49:1 Ja nyt tapahtui yhdeksännentoista vuoden yhdentenätoista kuukautena, kuukauden kymmenentenä päivänä, että lamanilaisten sotajoukkojen nähtiin lähestyvän Ammonihan maata. {72 eKr.}

49:2 Ja katso, kaupunki oli rakennettu uudelleen, ja Moroni oli sijoittanut sotajoukon kaupungin rajoille, ja he olivat luoneet maata ympärilleen suojaksi lamanilaisten nuolilta ja kiviltä, sillä katso, he taistelivat kivillä ja nuolilla.

49:3 Katso, minä sanoin, että Ammonihan kaupunki oli rakennettu uudelleen. Minä sanon teille, niin, että se oli osittain rakennettu uudelleen, ja koska lamanilaiset olivat kerran hävittäneet sen kansan pahuuden tähden, he arvelivat, että siitä tulisi jälleen helppo saalis heille.

49:4 Mutta katso, kuinka suuri olikaan heidän pettymyksensä, sillä katso, nefiläiset olivat luoneet ympärilleen maavallin, joka oli niin korkea, etteivät lamanilaiset voineet singota kiviään ja nuoliaan heitä kohti niin, että niillä olisi ollut vaikutusta, eivätkä he voineet käydä heidän kimppuunsa muualta kuin heidän sisäänkäyntipaikkansa kautta.

49:5 Nyt tällä kertaa lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat tavattoman hämmästyneitä nefiläisten viisaudesta turvapaikkojensa varustamisessa.

49:6 Nyt lamanilaisten johtajat olivat luulleet suuren lukumääränsä tähden, niin, he luulivat, että he voisivat käydä heidän kimppuunsa, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; niin, ja he olivat myös varustautuneet kilvin ja rintahaarniskoin, ja he olivat myös varustautuneet nahkavaattein, niin, hyvin paksuin vaattein peittääkseen alastomuutensa.

49:7 Ja näin varustautuneina he luulivat helposti kukistavansa veljensä ja alistavansa heidät orjuuden ikeeseen tai surmaavansa ja teurastavansa heitä mielensä mukaisesti.

49:8 Mutta katso, heidän mitä suurimmaksi hämmästykselleen he olivat valmistautuneet heidän varalleen tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu Lehin lasten keskuudessa. Nyt he olivat valmiina lamanilaisten varalta taistellakseen Moronin ohjeiden mukaisella tavalla.

49:9 Ja tapahtui, että lamanilaiset eli amalikkialaiset hämmästyivät tavattomasti sitä, millä tavalla he olivat varustautuneet sotaan.

49:10 Nyt, jos kuningas Amalikkia olisi tullut alas Nefin maasta sotajoukkonsa kärjessä, hän olisi kenties käskennyt lamanilaisten hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä katso, hän ei välittänyt kansansa verestä.

49:11 Mutta katso, Amalikkia ei itse tullut alas taistelemaan. Ja katso, hänen ylimmät päällikkönsä eivät uskaltaneet hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä Moroni oli muuttanut asioiden hoitoa nefiläisten keskuudessa niin, että lamanilaiset pettyivät heidän piilopaikkojensa vuoksi eivätkä voineet käydä heidän kimppuunsa.

49:12 Sen tähden he vetäytyivät erämaahan ja ottivat leirinsä ja marssivat Nooan maata kohti arvellen sen olevan heille lähinnä paras paikka hyökätä nefiläisten kimppuun.

49:13 Sillä he eivät tieneet, että Moroni oli linnoittanut eli rakentanut turvalinnakkeet jokaiseen kaupunkiin koko ympäröivässä maassa; sen tähden he marssivat eteenpäin Nooan maahan lujan päättäväisinä; niin, heidän ylimmät päällikkönsä astuivat esiin ja vannovivat valan, että he hävittäisivät tuon kaupungin asukkaat.

49:14 Mutta katso, heidän hämmästykselleen Nooan kaupunki, joka oli tähän asti ollut heikko kohta, oli nyt Moronin avulla tullut vahvaksi, niin, jopa voittaen Ammonihan kaupungin vahvuuden.

49:15 Ja nyt, katso, tämä oli Moronin viisauden mukaista, sillä hän oli arvellut, että he pelästyisivät Ammonihan kaupungin luona, ja koska Nooan kaupunki oli tähän asti ollut maan heikoin kohta, he marssisivat sen tähden sinne taistelemaan; ja näin tapahtui hänen halunsa mukaisesti.

49:16 Ja katso, Moroni oli nimittänyt Lehin tuon kaupungin miesten ylimmäksi päälliköksi; ja hän oli se sama Lehi, joka oli taistellut lamanilaisia vastaan Sidonvirran itäpuolella olevassa laaksossa.

49:17 Ja nyt, katso, tapahtui, että kun lamanilaiset olivat huomanneet, että kaupunki oli Lehin komennossa, he pettyivät jälleen, sillä he pelkäsivät Lehiä tavattomasti; kuitenkin heidän ylimmät päällikkönsä olivat valalla vannoneet hyökkäävänsä kaupunkiin; sen tähden he etenivät sotajoukkoineen.

49:18 Nyt, katso, lamanilaiset eivät päässeet heidät suojalinnakkeisiinsa mistään muualta kuin sisäänkäynnin kautta, koska luotu valli oli korkea ja ympärille kaivettu kaivanto oli syvä, sisäänkäynnin kohtaa lukuun ottamatta.

49:19 Ja näin nefiläiset olivat valmiina hävittämään kaikki, jotka yrittäisivät kiivetä ylös päästäkseen linnakkeeseen jotakin muuta kautta, sinkoamalla yli kiviä ja nuolia heitä kohti.

49:20 Näin he olivat valmiina, eli joukko heidän vahvimpia miehiään miekkoineen ja linkoineen, lyömään maahan kaikki, jotka yrittäisivät tulla heidän turvapaikkaansa sisäänkäynnin kautta; ja näin he olivat valmiina puolustautumaan lamanilaisia vastaan.

49:21 Ja tapahtui, että lamanilaisten päälliköt toivat sotajoukkonsa sisäänkäyntipaikan edustalle ja alkoivat taistella nefiläisiä vastaan päästäkseen heidän turvapaikkaansa; mutta katso, heidät ajettiin takaisin kerran toisensa jälkeen, niin että heitä surmattiin suunnattomassa teurastuksessa.

49:22 Nyt, kun he huomasivat, etteivät he pystyneet saamaan nefiläisiä valtaansa kulkutien kautta, he alkoivat kaivaa heidän maavallejansa mataliksi saadakseen kulkutien sotajoukoilleen, jotta heillä olisi yhtäläinen mahdollisuus taistella; mutta katso, heitä kohti singotut kivet ja nuolet kaatoivat heidät maahan näissä yrityksissä, ja sen sijaan että he olisivat täyttäneet heidän kaivantonsa purkamalla maavallit, ne täyttyivät jossain määrin heidän kuolleista ja haavoittuneista ruumiistaan.

49:23 Näin nefiläisillä oli täysi valta vihollisiinsa; ja näin lamanilaiset yrittivät hävittää nefiläisiä, kunnes kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu; niin, ja yli tuhat lamanilaista oli surmattu, kun taas toisaalta nefiläisistä ei ainoatakaan sielua ollut surmattu.

49:24 Noin viisikymmentä oli haavoittunut ollessaan alttiina lamanilaisten nuolille kulkutien läpi, mutta heidän kilpensä ja rintahaarniskansa ja pääkilpensä olivat suojanneet heitä, niin että heidän haavansa olivat heidän jaloissaan, ja monet niistä olivat hyvin pahoja.

49:25 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu, he pakenivat erämaahan. Ja tapahtui, että he palasivat Nefin maahan ilmoittamaan suurista menetyksistään kuninkaalleen Amalikkialle, joka oli syntyjään nefiläinen.

49:26 Ja tapahtui, että hän oli tavattoman vihoissaan väelleen, koska hän ei ollut saavuttanut haluamaansa nefiläisiin nähden; hän ei ollut alistanut heitä orjuuden ikeeseen.

49:27 Niin, hän oli tavattoman vihastunut, ja hän kirosi Jumalan ja myös Moronin valalla vannoen juovansa hänen vertansa; ja tämä sen tähden, että Moroni oli pitänyt Jumalan käskyt tehdessään valmisteluja kansansa turvallisuudeksi.

49:28 Ja tapahtui, että toisaalta Nefin kansa kiitti Herraa Jumalaansa hänen verrattomasta voimastaan hänen pelastaessaan heidät heidän vihollistensa käsistä.

49:29 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksästoista vuosi.

49:30 Niin, ja heidän keskuudessaan oli jatkuva rauha ja tavattoman suurta menestystä kirkossa sen varteen ottamisen ja tarkkuuden tähden, jota he osoittivat Jumalan sanalle, jota heille julistivat Helaman ja Siblon ja Korianton ja Ammon ja hänen veljensä, niin, ja kaikki ne, jotka oli asetettu Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, kastettu parannukseen ja lähetetty saarnaamaan kansan keskuuteen.

50:1 Ja nyt tapahtui, että Moroni ei lakannut varustautumasta sotaan eli puolustamaan kansaansa lamanilaisia vastaan, sillä hän käski sotajoukkojensa alkaa tuomarien hallituskauden kahdenkymmenennen vuoden alussa, alkaa luoda maakasoja kaikkien kaupunkien ympärille kautta koko sen maan, joka oli nefiläisten hallussa. {72 eKr.}

50:2 Ja näiden maavallien päälle hän käski panna hirsia eli rakentaa miehen korkuisia hirsivarustuksia kaupunkien ympäri.

50:3 Ja hän käski, että noiden hirsivarustusten päällä piti olla ympäriinsä hirsien päälle rakennettu aita terävistä paaluista; ja ne olivat vahvoja ja korkeita.

50:4 Ja hän käski pystyttää torneja, jotka kohosivat noiden paaluvarustusten yläpuolelle, ja hän käski rakentaa noihin torneihin turvapaikkoja, niin etteivät lamanilaisten kivet ja nuolet voisi vahingoittaa heitä.

50:5 Ja he olivat valmistautuneet niin, että saattoivat heittää niiden huipulta kiviä mielensä ja voimiensa mukaisesti ja surmata sen, joka yrittäisi lähestyä kaupungin muureja.

50:6 Näin Moroni valmisti linnoituksia heidän vihollistensa tulon varalta jokaisen kaupungin ympärille koko maassa.

50:7 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkojensa mennä itäiseen erämaahan, ja ne menivät ja ajoivat kaikki lamanilaiset, jotka olivat itäisessä erämaassa, heidän omille mailleen, jotka olivat Sarahemlan maan eteläpuolella.

50:8 Ja Nefin maa ulottui suoraan itäisestä merestä läntiseen.

50:9 Ja tapahtui, että kun Moroni oli ajanut kaikki lamanilaiset pois itäisestä erämaasta, joka oli heidän omassa hallussaan olevien maiden pohjoispuolella, hän käski Sarahemlan maassa ja ympärillä olevassa maassa olevia asukkaita menemään itäiseen erämaahan, aina merenrannikon rajamaille, ja ottamaan maan haltuunsa.

50:10 Ja hän sijoitti sotajoukkoja myös etelään, heidän alueidensa rajamaille, ja käski niiden pystyttää linnoituksia, jotta he voisivat pitää sotajoukkonsa ja kansansa turvassa vihollistensa käsistä.

50:11 Ja näin hän poisti kaikki lamanilaisten linnoitukset itäisessä erämaassa, niin, ja myös lännessä, ja linnoitti nefiläisten ja lamanilaisten välisen, Sarahemlan maan ja Nefin maan välisen rajalinjan läntisestä merestä alkaen Sidonvirran latvan ohitse -- nefiläisten pitäessä hallussaan kaikkea pohjoispuoleista maata, niin, nimittäin kaikkea Runsaudenmaan pohjoispuolella olevaa maata, mielensä mukaan.

50:12 Näin Moroni sotajoukkoinensa -- joiden määrä lisääntyi päivittäin, koska hänen varustuksensa antoivat heille varmuuden turvasta -- pyrki poistamaan lamanilaisten voimat ja vallan heidän hallussaan olevista maista, niin ettei näillä olisi mitään valtaa heidän hallussaan oleviin maihin.

50:13 Ja tapahtui, että nefiläiset aloittivat kaupungin perustamisen, ja he antoivat kaupungille nimeksi Moroni; ja se oli itäisen meren rannalla; ja se oli etelässä, lamanilaisten alueiden rajalinjan lähellä.

50:14 Ja he aloittivat kaupungin perustamisen myös Moronin kaupungin ja Aaronin kaupungin välille, Aaronin ja Moronin rajaan liittyen; ja he antoivat kaupungille eli maalle nimeksi Nefiha.

50:15 Ja he alkoivat sinä samana vuonna rakentaa monia kaupunkeja myös pohjoiseen, erikoisella tavalla yhden, jonka he nimittivät Lehiksi ja joka oli pohjoisessa merenrannikon rajamailla.

50:16 Ja näin päättyi kahdeskymmenes vuosi.

50:17 Ja näissä suotuisissa oloissa Nefin kansa oli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenen yhden vuoden alussa.

50:18 Ja he menestyivät tavattomasti, ja heistä tuli tavattoman rikkaita; niin, ja he lisääntyivät ja vahvistuivat maassa.

50:19 Ja näin me näemme, kuinka armollisesti ja oikeamielisesti Herra kaikessa menettelee toteuttaakseen kaikki sanansa ihmislapsille; niin, me voimme nähdä, että tälläkin hetkellä käyvät toteen hänen sanansa, jotka hän puhui Lehille sanoen:

50:20 Siunattu olet sinä ja sinun lapsesi; ja he ovat siunattuja; mikäli he pitävät minun käskyni, he menestyvät maassa. Mutta muista, että mikäli he eivät pidä minun käskyjäni, heidät erotetaan pois Herran edestä.

50:21 Ja me näemme, että nämä lupaukset ovat käyneet toteen Nefin kansalle, sillä sen riidat ja kiistat, niin, sen murhat ja rosvoukset, sen epäjumalien palvonta, haureus ja iljetykset, joita sen keskuudessa oli, toivat sille sen sodat ja tuhot.

50:22 Ja ne, jotka olivat uskollisia Herran käskyjen pitämisessä, pelastuivat kaikkina aikoina, kun taas tuhannet heidän jumalattomista veljistään on jätetty orjuuteen tai menehtymään miekasta tai vaipumaan epäuskoon ja sekoittumaan lamanilaisiin.

50:23 Mutta katso, koskaan ei Nefin kansan keskuudessa ollut sitten Nefin päivien onnellisempaa aikaa kuin Moronin päivinä, niin, nimittäin tänä aikana, tuomarien hallituskauden kahdentenkymmenen yhden vuoden aikana.

50:24 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhan vallitessa, ja myös kahdeskymmeneskolmas vuosi.

50:25 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenen neljänneksenkin vuoden alussa Nefin kansan keskuudessa olisi ollut rauha, ellei olisi ollut kiistaa, joka heidän keskuudessaan syntyi Lehin maasta ja Moriantonin maasta, joka liittyi Lehin rajaan; ne molemmat olivat merenrannikon rajamailla.

50:26 Sillä katso, ne ihmiset, jotka pitivät Moriantonin maata hallussaan, vaativat itselleen osaa Lehin maasta; sen tähden heidän välillään alkoi olla kiivasta kiistaa, niin että Moriantonin väki tarttui aseisiin veljiään vastaan, ja se päätti surmata heidät miekalla.

50:27 Mutta katso, ne ihmiset, jotka pitivät Lehin maata hallussaan, pakenivat Moronin leiriin ja vetosivat häneen saadakseen apua, sillä katso, he eivät olleet väärässä.

50:28 Ja tapahtui, että kun Moriantonin väki, jota johti mies nimeltä Morianton, huomasi Lehin väen paenneen Moronin leiriin, se pelkäsi tavattomasti, että Moronin sotajoukko kävisi sen kimppuun ja tuhoaisi sen.

50:29 Sen tähden Morianton pani sen sydämiin ajatuksen, että sen tulisi paeta pohjoispuolella olevaan maahan, joka oli täynnä suuria vesistöjä, ja ottaa haltuunsa pohjoispuolella oleva maa.

50:30 Ja katso, he olisivat panneet toimeen tämän suunnitelman (mikä olisi ollut valitettava asia), mutta katso, Morianton oli hyvin kiivas mies, ja sen tähden hän oli vihoissaan eräälle palvelijattarelleen ja hyökkäsi hänen kimppuunsa ja pieksi häntä kovin.

50:31 Ja tapahtui, että tämä pakeni ja tuli Moronin leiriin ja kertoi Moronille kaiken asiasta sekä heidän aikeistaan paeta pohjoispuoleiseen maahan.

50:32 Nyt, katso, Moroni pelkäsi Runsaudenmaassa olevia ihmisiä -- tai pikemminkin, että he kuulisivat Moriantonin sanoja ja liittyisivät tämän väkeen, ja näin hän saisi valtaansa nuo osat maata, mikä olisi alkuna vakaville seurauksille Nefin kansan keskuudessa, niin, seurauksille, jotka johtaisivat heidän vapautensa kukistumiseen.

50:33 Sen tähden Moroni lähetti sotajoukon leireineen pysäyttämään Moriantonin väen estääkseen sen paon pohjoisenpuoleiseen maahan.

50:34 Ja tapahtui, että he eivät pysäyttäneet sitä ennen kuin se oli tullut Hävityksenmaan rajoille, ja siellä he pysäyttivät heidät kapealla kulkutiellä, joka johti meren rantaa pitkin pohjoisenpuoleiseen maahan, niin, meren rantaa pitkin lännessä ja idässä.

50:35 Ja tapahtui, että Moronin lähettämä sotajoukko, jota johti mies nimeltä Teankum, kohtasi Moriantonin väen; ja niin itsepäistä oli Moriantonin väki (hänen jumalattomuutensa ja mielitelevien sanojensa vaikutuksesta), että heidän välillään alkoi taistelu, jossa Teankum surmasi Moriantonin ja löi hänen sotajoukkonsa ja otti sen vangiksi ja palasi Moronin leiriin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesneljäs vuosi.

50:36 Ja näin Moriantonin väki tuotiin takaisin. Ja kun se oli tehnyt liiton, että se säilyttää rauhan, se palautettiin Moriantonin maahan, ja sen ja Lehin väen välillä syntyi sopu; ja heidätkin palautettiin maillensa.

50:37 Ja tapahtui samana vuonna, jona rauha palautettiin Nefin kansalle, että toinen ylituomari Nefiha kuoli hallittuaan tuomarintuimella täysin oikeamielisesti Jumalan edessä.

50:38 Kuitenkin hän oli torjunut Alman pyynnön ottaa haltuunsa ne aikakirjat ja ne esineet, joita Alma ja hänen isänsä pitivät kaikkein pyhimpinä; sen tähden Alma oli uskonut ne poikansa Helamanin haltuun.

50:39 Katso, tapahtui, että Nefihan poika nimitettiin nousemaan tuomarintuimelle isänsä jälkeen, eli hänet nimitettiin kansan ylituomariksi ja päämieheksi valalla ja pyhällä toimituksella tuomitsemaan vanhurskaasti ja säilyttämään kansan rauha ja vapaus ja suomaan sille sen pyhät oikeudet palvella Herraa Jumalaansa, niin, tukemaan ja puolustamaan Jumalan asiaa kaiken elinaikansa ja saattamaan jumalattomat rangaistukseen heidän rikoksensa mukaisesti.

50:40 Nyt, katso, hänen nimensä oli Pahoran. Ja Pahoran nousi isänsä istuimelle ja aloitti hallitus kautensa Nefin kansan keskuudessa kahdenkymmenennennen vuoden lopussa.

LUKU 51

(Noin 67-66 eKr.)

51:1 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien kahdenkymmenennenviidennen vuoden alussa, heidän saatuaan Lehin väen ja Moriantonin väen välillä aikaan rauhan heidän maistaan ja aloitettuaan kahdenkymmenennenviidennen vuoden rauhassa; {67 eKr.}

51:2 kuitenkin he eivät kauan saaneet rauhaa täysin säilymään maassa, sillä kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa ylituomari Pahoranista; sillä katso, osa kansasta halusi, että muutamia tiettyjä lainkohtia muutettaisiin.

51:3 Mutta katso, Pahoran ei halunnut muuttaa eikä sallia muutettavan lakia; sen tähden hän ei kuullut niitä, jotka olivat lähettäneet mielipiteensä ja anomuksensa lain muuttamisesta.

51:4 Sen tähden ne, jotka halusivat lakia muutettavan, olivat vihoissaan hänelle ja halusivat, ettei hän enää olisi maan ylituomarina; sen tähden asiasta nousi kiivas väittely, mutta ei verenvuodatuksien asti.

51:5 Ja tapahtui, että niitä, jotka halusivat, että Pahoran syöstäisiin tuomarinistuimelta, kutsuttiin kuninkaankannattajiksi, sillä he halusivat lakia muutettavan tavalla, joka kukistaisi vapaan hallitusmuodon ja asettaisi maalle kuninkaan.

51:6 Ja ne, jotka halusivat Pahoranin jäävän maan ylituomariksi, ottivat nimekseen vapaudenkannattajat; ja tällainen oli jako heidän keskuudessaan, sillä vapaudenkannattajat olivat vannoneet eli tehneet liiton, että he puolustaisivat oikeuksiaan ja uskontonsa vapauksia vapaan hallitusmuodon avulla.

51:7 Ja tapahtui, että tämä heidän kiistakysymyksensä ratkaistiin kansan äänellä. Ja tapahtui, että kansan ääni tuli vapaudenkannattajien puolesta, ja Pahoran sai pitää tuomarinistuimen, mikä sai aikaan paljon riemua Pahoranin veljien sekä monien vapauden kannalla olevien keskuudessa, jotka myös vaiensivat kuninkaankannattajat, niin etteivät he uskaltaneet vastustaa, vaan heidän oli pakko hyväksyä vapauden asia.

51:8 Nyt ne, jotka olivat kuninkaiden kannalla, olivat ylhäistä syntyperää, ja he tavoittelivat kuninkuutta; ja heitä tukivat ne, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan kansaan nähden.

51:9 Mutta katso, tämä oli vaarallista aikaa sellaisille kiistoille Nefin kansan keskuudessa, sillä katso, Amalikkia oli jälleen yllyttänyt lamanilaisten kansan sydämet nefiläisten kansaa vastaan, ja hän oli kokoamassa yhteen sotilaita maansa kaikista osista ja aseistamassa heitä ja valmistautumassa sotaan perin innokkaasti, sillä hän oli vannonut juovansa Moronin verta.

51:10 Mutta katso, me saamme nähdä, että hänen antamansa lupaus oli hätiköity; kuitenkin hän valmistautui ja valmisti sotajoukkojaan tulemaan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

51:11 Nyt hänen sotajoukkonsa eivät olleet niin suuria kuin ne olivat tähän asti olleet, koska monet tuhannet olivat saaneet surmansa nefiläisten kädestä; mutta heidän suurista menetyksistään huolimatta Amalikkia oli koonnut yhteen ihmeen suuren sotajoukon, niin että hän ei pelännyt tulla alas Sarahemlan maahan.

51:12 Aivan niin, Amalikkia itsekin tuli sinne lamanilaisten kärjessä. Ja se tapahtui tuomarien hallituskauden kahdentenäkymmenentenäviidentenä vuonna; ja se tapahtui samaan aikaan kuin he olivat alkaneet ratkoa ylituomari Pahorania koskevia kiista-asioitaan.

51:13 Ja tapahtui, että kun ne miehet, joita sanottiin kuninkaankannattajiksi, olivat kuulleet lamanilaisten olevan tulossa alas taistelemaan heitä vastaan, he iloitsivat sydämessään; ja he kieltäytyivät tarttumasta aseisiin, sillä he olivat niin vihastuneita ylituomariin sekä vapauden kannalla oleviin, etteivät he tahtoneet tarttua aseisiin puolustaakseen maataan.

51:14 Ja tapahtui, että kun Moroni näki tämän sekä sen, että lamanilaiset olivat tulossa maan rajojen sisäpuolelle, hän vihastui tavattomasti noiden ihmisten itsepäisyyden tähden, joiden pelastamiseksi hän oli tehnyt työtä niin perin uutterasti; niin, hän oli tavattoman vihastunut; hänen sielunsa oli täynnä vihastusta heitä kohtaan.

51:15 Ja tapahtui, että hän lähetti kansan äänen mukaisen anomuksen maan päämiehelle pyytäen häntä lukemaan sen ja antamaan hänelle (Moronille) vallan pakottaa nuo luopiot puolustamaan maataan tai ottaa heidät hengiltä.

51:16 Sillä hänen ensimmäisenä huolenaan oli tehdä loppu tällaisista kiistoista ja erimielisyyksistä kansan keskuudessa, sillä katso, tämä oli tähän asti ollut kaiken heidän tuhonsa syynä. Ja tapahtui, että se hyväksyttiin kansan äänen mukaisesti.

51:17 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa lähteä noita kuninkaankannattajia vastaan painamaan alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä ja lyömään heidät maan tasalle, elleivät he tarttuisi aseisiin ja tukisi vapauden asiaa.

51:18 Ja tapahtui, että sotajoukot marssivat heitä vastaan; ja ne painoivat alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä, niin että kun he kohottivat sota-aseensa taistellakseen Moronin miehiä vastaan, heidät lyötiin maahan ja hävitettiin maan tasalle.

51:19 Ja tapahtui, että noita luopioita lyötiin miekalla maahan neljätuhatta; ja ne heidän johtajistaan, jotka eivät saaneet taistelussa surmaansa, otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, sillä heidän oikeudenkäynteihinsä ei ollut tällä hetkellä aikaa.

51:20 Ja loppuosa noista luopioista antautui vapauden viirille mieluummin kuin miekalla maahan lyötäväksi, ja heidät pakotettiin kohottamaan vapauden tunnus torneihinsa ja kaupunkeihinsa ja tarttumaan aseisiin maansa puolustamiseksi.

51:21 Ja näin Moroni teki lopun noista kuninkaankannattajista, niin ettei ollut ketään, joka olisi tunnettu kuninkaankannattajan nimellä; ja näin hän teki lopun niiden ihmisten itsepäisyydestä ja ylpeydestä, jotka väittivät olevansa ylhäistä verta; ja heidät painettiin alas nöyrytymään veljiensä kaltaisiksi ja taistelemaan urheasti pysyäkseen vapaina orjuudesta.

51:22 Katso, tapahtui, että sillä aikaa kun Moroni näin hävitti sodat ja kiistat oman kansansa keskuudesta ja alisti sen rauhaan ja sivistykseen ja antoi käskyjä valmistautuakseen sotaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset olivat tulleet Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

51:23 Ja tapahtui, että nefiläiset eivät olleet kyllin vahvoja Moronin kaupungissa; sen tähden Amalikkia ajoi heidät pois surmaten monia. Ja tapahtui, että Amalikkia otti haltuunsa kaupungin, niin, haltuunsa kaikki heidän linnoituksensa.

51:24 Ja ne, jotka pakenivat Moronin kaupungista, tulivat Nefihan kaupunkiin; ja myös Lehin kaupungin väki kokoontui yhteen ja varustautui ja oli valmiina kohtaamaan lamanilaiset taistelussa.

51:25 Mutta tapahtui, että Amalikkia ei sallinut lamanilaisten mennä taistelemaan Nefihan kaupunkia vastaan, vaan piti heidät alhaalla merenrannikolla jättäen miehiä jokaiseen kaupunkiin pitämään sitä hallussaan ja puolustamaan sitä.

51:26 Ja näin hän jatkoi ottaen haltuunsa monta kaupunkia, Nefihan kaupungin ja Lehin kaupungin ja Moriantonin kaupungin ja Omnerin kaupungin ja Gidin kaupungin ja Mulekin kaupungin, jotka kaikki olivat itäisillä rajamailla merenrannikolla.

51:27 Ja näin lamanilaiset olivat Amalikkian viekkauksella saaneet lukemattomien joukkojensa ansiosta niin monta kaupunkia, jotka kaikki olivat vahvasti linnoitettuja Moronin linnoitusten tapaan ja jotka kaikki sopivat linnoituksiksi lamanilaisille.

51:28 Ja tapahtui, että he marssivat Runsaudenmaan rajoille ajaen nefiläisiä edellään ja surmaten monia.

51:29 Mutta tapahtui, että he kohtasivat Teankumin, joka oli surmannut Moriantonin ja pysäyttänyt hänen väkensä hänen paetessaan.

51:30 Ja tapahtui, että hän pysäytti myös Amalikkian tämän ollessa monilukuisine sotajoukkoineen marssimassa ottamaan haltuunsa Runsaudenmaan sekä pohjoisenpuoleisen maan.

51:31 Mutta katso, hän kohtasi pettymyksen Teankumin ja hänen miestensä lyödessä hänet takaisin, sillä he olivat suuria sotureita; sillä jokainen Teankumin mies voitti lamanilaiset voimassa ja sotataidossa, niin että he saivat lamanilaisista yliotteen.

51:32 Ja tapahtui, että he ahdistivat heitä, niin että he surmasivat heitä, kunnes oli pimeä. Ja tapahtui, että Teankum ja hänen miehensä pystyttivät telttansa Runsaudenmaan rajoille, ja Amalikkia pystytti telttansa rannalle merenrannikon rajamaille, ja tällä tavalla heitä ajettiin.

51:33 Ja tapahtui, että yön tultua Teankum hiipi palvelijansa kanssa yöllä ulos ja meni Amalikkian leiriin; ja katso, uni oli saanut heidät valtaansa heidän suuren uupumuksensa tähden, mikä johtui päivän rasituksista ja kuumuudesta.

51:34 Ja tapahtui, että Teankum hiipi salaa kuninkaan telttaan ja survaisi keihään hänen sydämeensä; ja hän aiheutti kuninkaan välittömän kuoleman, niin ettei tämä herättänyt palvelijoitaan.

51:35 Ja hän palasi salaa takaisin omaan leiriinsä, ja katso, hänen miehensä olivat unessa, ja hän herätti heidät ja kertoi heille kaiken, mitä hän oli tehnyt.

51:36 Ja hän käski sotajoukkojensa olla valmiina, siltä varalta, että lamanilaiset olisivat heränneet ja tulisivat heidän kimppuunsa.

51:37 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesviides vuosi; ja näin päättyvät Amalikkian päivät.

LUKU 52 (Noin 66-64 eKr.)

52:1 Ja nyt, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdentenkymmenentenäkuudentena vuonna, että katso, kun lamanilaiset heräsivät ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä aamuna, katso, he huomasivat Amalikkian olevan kuolleena omassa teltassaan; ja he näkivät myös, että Teankum oli valmiina ryhtymään taisteluun heitä vastaan sinä päivänä. {66 eKr.}

52:2 Ja nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he kauhistuivat; ja he luopuivat aikeestaan marssia pohjoisenpuoleiseen maahan ja vetäytyivät kaikkine sotajoukkoineen Mulekin kaupunkiin ja etsivät turvaa linnoituksistaan.

52:3 Ja tapahtui, että Amalikkian veli nimitettiin kansan kuninkaaksi, ja hänen nimensä oli Ammoron; näin kuningas Ammoron, kuningas Amalikkian veli, nimitettiin hallitsemaan hänen jälkeensä.

52:4 Ja tapahtui, että hän käski kansansa puolustaa niitä kaupunkeja, jotka he olivat verta vuodattamalla vallanneet; sillä he eivät olleet vallanneet ainoatakaan kaupunkia ilman suurta verenhukkaa.

52:5 Ja nyt, Teankum näki, että lamanilaiset olivat päättäneet pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet, ja ne osat maata, jotka he olivat saaneet haltuunsa; ja nähdessään myös heidän lukumääränsä valtavuuden Teankum ajatteli, ettei ollut hyvä yrittää hyökätä heitä vastaan heidän linnakkeissaan.

52:6 Mutta hän piti miehensä ympäristössä ikään kuin varustautuen sotaan; niin, ja hän todella valmistautuikin puolustautumaan heitä vastaan pystyttämällä muureja ympärilleen ja valmistamalla turvapaikkoja.

52:7 Ja tapahtui, että hän jatkoi näin varustautumista sotaan, kunnes Moroni oli lähettänyt suuren joukon miehiä hänen sotajoukkonsa vahvistukseksi.

52:8 Ja Moroni lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli pitää kaikki vangit, jotka joutuivat hänen käsiinsä, sillä koska lamanilaiset olivat ottaneet monia vankeja, hänen tuli pitää kaikki lamanilaisvangit lunnaina niistä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet.

52:9 Ja hän lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli linnoittaa Runsaudenmaa ja varmistaa se kapea kulkutie, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan, etteivät lamanilaiset saisi sitä kohtaa ja saisi valtaa ahdistaa heitä joka puolelta.

52:10 Ja Moroni lähetti hänelle myös sanan pyytäen häntä uskollisesti puolustamaan sitä maan kolkkaa ja etsimään jokaista tilaisuutta lyödä lamanilaisia sillä suunnalla niin paljon kuin kykenisi, jotta hän kenties voisi sotajuonen avulla tai jollakin muulla keinolla vallata takaisin ne kaupungit, jotka oli viety heidän käsistään, ja myös linnoittamaan ja vahvistamaan ympäristön kaupunkeja, jotka eivät olleet joutuneet lamanilaisten käsiin.

52:11 Ja hän sanoi hänelle myös: Minä tulisin teidän luokseenne, mutta katso, lamanilaiset ovat kimpussamme läntisen meren puoleisilla maan rajoilla, ja katso, minä lähden heitä vastaan; sen tähden en voi tulla teidän luokseenne.

52:12 Nyt, kuningas (Ammoron) oli lähtenyt Sarahemlan maasta ja oli ilmoittanut kuningattarelle veljensä kuolemasta ja oli koonnut yhteen suuren joukon miehiä ja oli marssinut nefiläisiä vastaan läntisen meren puoleisille rajamaille.

52:13 Ja näin hän yritti ahdistaa nefiläisiä ja vetää osan heidän joukoistaan siihen osaan maata, samalla kun hän oli käskenyt niiden, jotka hän oli jättänyt pitämään hallussaan valtaamiaan kaupunkeja, myös ahdistaa nefiläisiä itäisen meren puoleisilla rajamaille ja ottaa haltuunsa heidän maitaan niin paljon kuin kykenisivät, sotajoukkojensa voiman mukaisesti.

52:14 Ja näin nefiläiset olivat näissä vaarallisissa olosuhteissa Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenkuudennen vuoden päättyessä.

52:15 Mutta katso, tuomarien hallituskauden kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna tapahtui, että Teankum Moronin käskystä -- joka oli perustanut sotajoukkoja suojelemaan maan eteläisiä ja läntisiä rajoja ja aloittanut marssinsa kohti Runsaudenmaata auttaakseen miehineen Teankumia heidän menettämiensä kaupunkien takaisin valtaamisessa --

52:16 ja tapahtui, että Teankum oli saanut määräyksen hyökätä Mulekin kaupunkiin ja vallata sen takaisin, jos se olisi mahdollista.

52:17 Ja tapahtui, että Teankum valmistautui hyökkäämään Mulekin kaupunkiin ja marssimaan sotajoukkoineen lamanilaisia vastaan; mutta hän näki, että hänen oli mahdoton kukistaa heitä heidän ollessaan linnoituksissaan; sen tähden hän luopui aikeistaan ja palasi takaisin Runsaudenkaupunkiin odottamaan Moronin tuloa saadakseen voimia sotajoukollensa.

52:18 Ja tapahtui, että Moroni saapui sotajoukkoineen Runsaudenmaahan Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden loppupuolella.

52:19 Ja kahdennenkymmenennenkahdeksannen vuoden alussa Moroni ja Teankum ja monet ylimmistä päälliköistä pitivät sotaneuvottelun -- mitä heidän piti tehdä saadakseen lamanilaiset käymään taisteluun heitä vastaan, tai että he voisivat jollakin tavoin houkutella heidät ulos linnoituksistaan, niin että he voisivat saada heistä ylliotteen ja vallata takaisin Mulekin kaupungin.

52:20 Ja tapahtui, että he lähettivät lähettiä Mulekin kaupunkia suojelevan lamanilaisten sotajoukon luo, heidän johtajansa luo, jonka nimi oli Jaakob, pyytämään häneltä, että hän tulisi sotajoukkoineen kohtaamaan heidät noiden kahden kaupungin välisillä tasangoilla. Mutta katso, Jaakob, joka oli soralainen, ei tahtonut tulla sotajoukkoineen kohtaamaan heitä tasangoilla.

52:21 Ja tapahtui, että koska toiveita heidän kohtaamisestaan tasaveroisissa oloissa ei ollut, Moroni päätti sen tähden suunnitelmasta, jolla hän saisi lamanilaiset houkutelluiksi ulos linnoituksistaan.

52:22 Sen tähden hän käski Teankumin ottaa pienen joukon miehiä ja marssia alas lähelle merenrannikkoa, ja Moroni sotajoukkoineen marssi yöllä erämaahan Mulekin kaupungin länsipuolelle; ja näin, kun lamanilaisten vartijat seuraavana päivänä olivat havainneet Teankumin, he juoksivat kertomaan siitä johtajalleen Jaakobille.

52:23 Ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot marssivat Teankumia vastaan luullen lukumääränsä avulla kukistavansa Teankumin hänen joukkojensa vähäisyyden tähden. Ja kun Teankum näki lamanilaisten sotajoukkojen tulevan häntä vastaan, hän alkoi vetäytyä merenrannikkoa pitkin pohjoiseen päin.

52:24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että hän alkoi paeta, he rohkaistuivat ja ajoivat heitä kiihkeästi takaa. Ja sillä aikaa kun Teankum näin johdatti pois lamanilaisia, jotka ajoivat turhaan heitä takaa, katso, Moroni käski osan sotajoukostaan, joka oli hänen kanssaan, marssia kaupunkiin ja ottaa sen haltuunsa.

52:25 Ja näin he tekivät ja surmasivat kaikki ne, jotka oli jätetty suojelemaan kaupunkia, eli kaikki ne, jotka eivät luovuttaneet sota-aseitaan.

52:26 Ja niin Moroni oli saanut Mulekin kaupungin haltuunsa osalla sotajoukkoaan, samalla kun hän marssi loppuosan kanssa kohtaamaan lamanilaisia, kun he palaisivat ajamasta takaa Teankumia.

52:27 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat Teankumia takaa, kunnes he tulivat lähelle Runsaudenkaupunkia, ja silloin Lehi ja pieni sotajoukko, joka oli jätetty suojelemaan Runsaudenkaupunkia, kohtasi heidät.

52:28 Ja nyt, katso, kun lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat nähneet Lehin sotajoukkoineen tulevan heitä vastaan, he pakenivat suuren sekasorron vallassa, peläten, etteivät he kenties pääsisi Mulekin kaupunkiin, ennen kuin Lehi saisi heidät kiinni; sillä he olivat väsyneitä marssinsa tähden, ja Lehin miehet olivat levänneitä.

52:29 Nyt lamanilaiset eivät tieneet, että Moroni sotajoukkoineen oli heidän selustassaan, eivätkä he pelänneet muuta kuin Lehiä ja hänen miehiään.

52:30 Nyt Lehi ei halunnut ottaa heitä kiinni, ennen kuin he kohtaisivat Moronin ja hänen sotajoukkonsa.

52:31 Ja tapahtui, että ennen kuin lamanilaiset olivat perääntyneet kauaksi, nefiläiset saartoivat heidät, Moronin miehet toiselta puolelta ja Lehin miehet toiselta, ja he kaikki olivat levänneitä ja täynnä voimaa, mutta lamanilaiset olivat väsyneitä pitkän marssinsa tähden.

52:32 Ja Moroni käski miestensä hyökätä heidän kimppuunsa, kunnes he luovuttaisivat sota-aseensa.

52:33 Ja tapahtui, että Jaakob, joka oli heidän johtajansa ja joka oli myös soramilainen ja jolla oli lannistumaton mieli, hän johti lamanilaiset tavattoman raivoisaan taisteluun Moronia vastaan.

52:34 Koska Moroni oli heidän marssireitillään, Jaakob päätti sen tähden surmata heidät ja murtaa tiensä heidän lävitseen Mulekin kaupunkiin. Mutta katso, Moroni ja hänen miehensä olivat voimakkaampia; sen tähden he eivät väistyneet lamanilaisten tieltä.

52:35 Ja tapahtui, että he taistelivat molemmilla puolilla tavattoman raivoisasti, ja monet saivat surmansa molemmilla puolilla; niin, ja Moroni haavoittui, ja Jaakob tapettiin.

52:36 Ja Lehi ahdisti heidän selustaansa niin raivoisasti vahvoine miehineen, että selustassa olevat lamanilaiset luovuttivat sota-aseensa; ja loput heistä olivat aivan ymmällään eivätkä tieneet, minne mennä tai iskeä.

52:37 Nyt, kun Moroni näki heidän sekasortonsa, hän sanoi heille: Jos te tuotte sota-aseenne ja luovutatte ne, katso, me lakkaamme vuodattamasta vertanne.

52:38 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kuulleet nämä sanat, heidän ylimmät päällikkönsä, kaikki ne, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja käskivät myös miehiään tekemään samoin.

52:39 Mutta katso, oli monia, jotka eivät tahtoneet; ja ne, jotka eivät tahtoneet luovuttaa miekkojaan, otettiin kiinni ja sidottiin, ja heidän sota-aseensa otettiin heiltä, ja heidät pakotettiin marssimaan veljiensä kanssa Runsaudenmaahan.

52:40 Ja vangiksi otettujen lukumäärä oli suurempi kuin niiden lukumäärä, jotka olivat saaneet surmansa, niin, suurempi kuin molemmilla puolilla surmansa saaneiden lukumäärä.

LUKU 53 (Noin 64-63 eKr.)

53:1 Ja tapahtui, että he asettivat vartijoita lamanilaisvangeille ja pakottivat heidät menemään hautaamaan kuolleensa, niin, ja myös nefiläisten kuolleet, jotka oli surmattu; ja Moroni asetti miehiä vartioimaan heitä siksi aikaa, kun he tekivät työnsä.

53:2 Ja Moroni meni Lehin kanssa Mulekin kaupunkiin ja otti kaupungin komentoonsa ja antoi sen Lehille. Nyt, katso, tämä Lehi oli mies, joka oli ollut Moronin kanssa enimmässä osaa hänen kaikista taisteluistaan, ja hän oli Moronin kaltainen mies, ja he riemuitsivat toistensa turvallisuudesta; niin, he olivat rakkaita toisilleen ja rakkaita myös koko Nefin kansalle.

53:3 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat saaneet haudatuksi kuolleensa ja myös nefiläisten kuolleet, heidät marssitettiin takaisin Runsaudenmaahan; ja Moronin määräysten mukaisesti Teankum käski heidän ryhtyä työhön kaivamaan kaivantoa Runsaudenmaan eli -kaupungin ympärille.

53:4 Ja hän käski heidän rakentaa hirsisen rintavarustuksen kaivannon sisemmälle partaalle, ja he loivat kaivannosta maata hirsistä rintavarustusta vasten; ja näin he teettivät lamanilaisilla työtä, kunnes he olivat ympäröineet Runsaudenkaupungin ympäriinsä vahvalla hirsi- ja maamuurilla, joka oli tavattoman korkea.

53:5 Ja tästä kaupungista tuli suuri linnoitus siitä lähtien, ja tässä kaupungissa he vartioivat lamanilaisvankejaan, aivan niin, sen muurin sisäpuolella, jonka he olivat panneet heidät omin käsin rakentamaan. Nyt Moronin oli pakko panna lamanilaiset tekemään työtä, koska heitä oli helppo vartioida työssään; ja hän halusi kaikki joukkonsa, kun hän hyökkäisi lamanilaisten kimppuun.

53:6 Ja tapahtui, että Moroni oli näin saanut voiton yhdestä lamanilaisten suurimmista sotajoukoista ja saanut valtaansa Mulekin kaupungin, joka oli yksi lamanilaisten vahvimmista linnoituksista Nefin maassa; ja näin hän oli myös rakentanut linnoituksen, jossa pitää vankejaan.

53:7 Ja tapahtui, ettei hän enää yrittänyt taistella lamanilaisia vastaan sinä vuonna, vaan hän käytti miehiään sotavarusteluun, niin, ja linnoitusten tekemiseen varautuakseen lamanilaisia vastaan, niin, sekä heidän naistensa ja lastensa pelastamiseen nälänhädästä ja ahdingosta ja ravinnon hankkimiseen heidän sotajoukoilleen.

53:8 Ja nyt tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot läntisen meren puolella etelässä olivat Moronin ollessa poissa jonkin nefiläisten keskuudessa ilmenneen juonittelun tähden -- mikä aiheutti erimielisyyttä heidän keskuudessaan -- voittaneet jonkin verran alueita nefiläisiltä, niin että he olivat saaneet valtaansa joukon heidän kaupunkiaan siinä osassa maata.

53:9 Ja niin he joutuivat omassa keskuudessaan olevan pahuuden eli omassa keskuudessaan olevien erimielisyyksien ja juonittelun tähden mitä vaarallisimpiin olosuhteisiin.

53:10 Ja nyt, katso, minulla on jotakin sanottavaa Ammonin kansasta, joka oli alussa lamanilaisia, mutta Ammon ja hänen veljensä, tai pikemminkin Jumalan voima ja sana, olivat käännyttäneet heidät Herraan; ja heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat siitä lähtien suojelleet heitä.

53:11 Ja valansa tähden he olivat olleet estyneitä tarttumasta aseisiin veljiään vastaan, sillä he olivat vannoneet valan, että he eivät enää koskaan vuodattaisi verta; ja valansa mukaisesti he olisivat menehtyneet, eli he olisivat sallineet itsensä joutua veljiensä käsiin, ellei Ammonilla ja hänen veljillään olisi ollut sääliä ja suurta rakkautta heitä kohtaan.

53:12 Ja tästä syystä heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat aina suojelleet heitä.

53:13 Mutta tapahtui, että kun he näkivät vaaran ja ne monet ahdingot ja ahdistukset, joita nefiläiset heidän puolestaan kestivät, he liikuttuivat säälistä ja halusivat tarttua aseisiin maansa puolustamiseksi.

53:14 Mutta katso, kun he aikoivat tarttua sota-aseisiinsa, Helamanin ja hänen veljiensä suostuttelut saivat heistä voiton, sillä he olivat rikkomaisillaan valan, jonka he olivat tehneet.

53:15 Ja Helaman pelkäsi, että niin tekemällä he kadottaisivat sielunsa; sen tähden kaikkien niiden, jotka olivat tehneet tämän liiton, oli pakko katsella veljiensä ahdinkoa, jota nämä kärsivät vaarallisissa olosuhteissaan tänä aikana.

53:16 Mutta katso, tapahtui, että heillä oli monia poikia, jotka eivät olleet tehneet liittoa, että he eivät tarttuisi sota-aseisiinsa puolustautuakseen vihollisiaan vastaan; sen tähden he kokoontuivat tänä aikana yhteen, kaikki, jotka kykenivät tarttumaan aseisiin, ja he nimittivät itseään nefiläisiksi.

53:17 Ja he tekivät liiton luvaten taistella nefiläisten vapauden puolesta eli suojella maata henkensäkin antamalla, niin, nimittäin he tekivät liiton, että he eivät koskaan luopuisi vapaudestaan vaan taistelisivat kaikissa tapauksissa suojellakseen nefiläisiä ja itseään orjuudelta.

53:18 Nyt, katso, niitä nuoria miehiä oli kaksituhatta, jotka tekivät tämän liiton ja tarttuivat sota-aseisiinsa puolustaakseen maataan.

53:19 Ja nyt, katso, heistä ei ollut koskaan tähänkään asti ollut nefiläisille haittaa, ja nyt heistä tuli tänä aikana myös suuri tuki, sillä he tarttuivat sota-aseisiinsa, ja he tahtoivat Helamanin tulevan heidän johtajakseen.

53:20 Ja he olivat kaikki nuoria miehiä, ja he olivat tavattoman urheita, mitä tulee rohkeuteen sekä voimaan ja toimeliaisuuteen; mutta katso, tässä ei ollut kaikki -- he olivat miehiä, jotka olivat aina uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin.

53:21 Niin, he olivat vilpittömiä ja vakaita miehiä, sillä heitä oli opetettu pitämään Jumalan käskyt ja vaeltamaan oikeamielisesti hänen edessään.

53:22 Ja nyt tapahtui, että Helaman marssi kahdentuhannen nuoren sotilaansa johdossa maan rajoilla etelässä läntisen meren puolella olevien ihmisten tueksi.

53:23 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

LUKU 54 (Noin 63 eKr.)

54:1 Ja nyt tapahtui tuomarien kahdenkymmenennenyhdeksännen vuoden alussa, että Ammoron lähetti Moronille sanan pyytäen häntä vaihtamaan vankeja. {63 eKr.}

54:2 Ja tapahtui, että Moroni tunsi suurta riemua tästä pyynnöstä, sillä hän halusi ne muonavarat, jotka annettiin lamanilaisvankien elantoon, oman kansansa elantoon; ja hän halusi myös omaa kansaansa sotajoukkonsa vahvistukseksi.

54:3 Nyt lamanilaiset olivat ottaneet monia naisia ja lapsia, eikä kaikkien Moronin vankien eli Moronin ottamien vankien joukossa ollut ainoatakaan naista eikä lasta; sen tähden Moroni päätti sotajuonesta saadakseen lamanilaisilta niin monta nefiläisvankia kuin mahdollista.

54:4 Sen tähden hän kirjoitti kirjeen ja lähetti sen Ammoronin palvelijan mukana, saman, joka oli tuonut kirjeen Moronille. Nyt nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti Ammoronille sanoen:

54:5 Katso, Ammoron, minä olen kirjoittanut sinulle jonkin verran tästä sodasta, jota sinä olet käynyt minun kansaani vastaan, tai pikemminkin, jota sinun veljesi on käynyt sitä vastaan ja jota sinä olet yhä päättänyt jatkaa hänen kuolemansa jälkeen.

54:6 Katso, minä tahtoisin kertoa sinulle jonkin verran Jumalan oikeudenmukaisuudesta ja hänen kaikkivaltiaan vihansa miekasta, joka häälyy ylläsi, ellet tee parannusta ja vedä sotajoukkojasi omille maillesi eli hallussasi olevaan maahan, joka on Nefin maa.

54:7 Niin, minä tahtoisin kertoa sinulle nämä asiat, jos kykenisit niitä kuulemaan, eli minä tahtoisin kertoa sinulle siitä kauheasta helvetistä, joka odottaa ottaakseen vastaan sellaiset murhaajat kuin sinä ja veljesi olette olleet, ellet tee parannusta ja luovu murhanhimoisista aikeistasi ja palaa sotajoukkoinesi omille maillesi.

54:8 Mutta koska sinä olet kerran hylännyt nämä asiat ja olet taistellut Herran kansaa vastaan, niin minä voin odottaa sinun tekevän taas samoin.

54:9 Ja nyt, katso, me olemme valmiina ottamaan teidät vastaan; niin, ja ellet luovu aikeistasi, katso, sinä vedät päällesi sen Jumalan vihan, jonka olet hylännyt, aina täydelliseen tuhoosi asti.

54:10 Mutta niin totta kuin Herra elää, meidän sotajoukkomme käyvät teidän kimppuunne, ellette vetäydy, ja pian teitä rangaistaan kuolemalla, sillä me otamme takaisin kaupunkimme ja maamme; niin, ja me puolustamme uskontoamme ja Jumalamme asiaa.

54:11 Mutta katso, minä luulen, että puhun sinulle näistä asioista turhaan, eli minä luulen, että sinä olet helvetin lapsi; sen tähden minä päätän kirjeeni sanomalla sinulle, että minä en vaihda vankeja muuten kuin niillä ehdoilla, että sinä luovutat miehen ja hänen vaimonsa ja lapsensa yhdestä vangista; jos niin tapahtuu, että sinä sen teet, minä vaihdan.

54:12 Ja katso, ellet tätä tee, minä hyökkään sotajoukkoinesi sinun kimppuusi; niin, minä aseistan naiseni ja lapsenikin, ja minä hyökkään sinun kimppuusi ja minä seuraan sinua jopa omaan maahasi asti, joka on ensimmäinen perintömaamme; niin, ja olkoon veri verestä, niin, henki hengestä; ja minä ryhdyn taisteluun teitä vastaan, kunnes teidät on hävitetty maan päältä.

54:13 Katso, minä olen vihoissani, ja samoin kansani; te olette pyrkineet murhaamaan meitä, ja me olemme vain pyrkineet puolustautumaan. Mutta katso, jos te yhä pyritte tuhoamaan meidät, me pyrimme tuhoamaan teidät; niin, ja me tavoittelemme maataamme, ensimmäistä perintömaataamme.

54:14 Nyt minä päätän kirjeeni. Minä olen Moroni; minä olen nefiläisten kansan johtaja.

54:15 Nyt tapahtui, että Ammoron tämän kirjeen saatuaan vihastui, ja hän kirjoitti toisen kirjeen Moronille, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti sanoen:

54:16 Minä olen Ammoron, lamanilaisten kuningas; minä olen sen Amalikkian veli, jonka te olette murhanneet. Katso, minä kostan hänen verensä teille, niin, ja minä tulen teidän kimppuunne sotajoukkoinesi, sillä minä en pelkää sinun uhkauksiasi.

54:17 Sillä katso, teidän isänne tekivät vääryyttä veljilleen riistämällä heiltä oikeuden hallita, kun se oikeutetusti heille kuului.

54:18 Ja nyt, katso, jos te laskette aseenne ja alistutte niiden hallittaviksi, jolle hallitusvalta oikeutetusti kuuluu, silloin minä käsken väkeni laskea aseensa ja olla enää sotimatta.

54:19 Katso, sinä olet syytänyt monia uhkauksia minua ja kansaani vastaan, mutta katso, me emme pelkää sinun uhkauksiasi.

54:20 Kuitenkin minä suostun vaihtamaan vankeja pyyntösi mukaisesti, ilomielin, jotta voin säästää ruokani sotamiehilleni; ja me tulemme käymään sotaa, joka on iankaikkinen, joko alistaaksemme nefiläiset valtaamme tai heidän iankaikkiseksi tuhokseen.

54:21 Ja mitä tulee siihen Jumalaan, jonka sinä sanot meidän hylänneen, katso, me emme tunne sellaista olentoa, ettekä tekään; mutta jos sellainen olento on olemassa, varmaankin hän on luonut meidät niin kuin teidätkin.

54:22 Ja jos on olemassa Perkele ja helvetti, katso, eikö hän lähetä teitä sinne asumaan veljeni kanssa, jonka te olette murhanneet ja jonka sinä olet vihjannut menneen sellaiseen paikkaan? Mutta katso, näillä asioilla ei ole väliä.

54:23 Minä olen Ammoron ja sen Soramin jälkeläinen, jota teidän isänne painostivat ja jonka he toivat Jerusalemissa.

54:24 Ja katso nyt, minä olen rohkea lamanilainen; katso, tätä sotaa on käyty heidän vääryksiensä kostamiseksi ja heidän hallitsemisoikeuksiensa puolustamiseksi ja saavuttamiseksi; ja minä päätän kirjeeni Moronille.

LUKU 55 (Noin 63-62 eKr.)

55:1 Nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hän vihastui entisestään, koska hän tiesi, että Ammoron oli täysin tietoinen petoksestaan, niin, hän tiesi Ammoronin tietävän, ettei mikään oikea syy ollut saanut häntä käymään sotaa Nefin kansaa vastaan.

55:2 Ja hän sanoi: Katso, minä en vaihda vankeja Ammoronin kanssa, ellei hän luovu aikeestaan, niin kuin olen kirjeessäni sanonut, sillä minä en anna hänen saada enempää valtaa kuin hänellä on.

55:3 Katso, minä tiedän sen paikan, jossa lamanilaiset vartioivat kansaani, jonka he ovat ottaneet vangiksi; ja koska Ammoron ei tahtonut suostua kirjeeseeni, katso, minä annan hänelle sanojeni mukaisesti, eli minä tavoittelen kuolemaa heidän keskuudessaan, kunnes he anovat rauhaa.

55:4 Ja nyt tapahtui, että nämä sanat sanottuaan Moroni käski etsiä miestensä joukosta löytääkseen kenties miehen, joka olisi Lamanin jälkeläinen heidän joukossaan.

55:5 Ja tapahtui, että löydettiin yksi, jonka nimi oli Laman, ja hän oli yksi Amalikkian murhaaman kuninkaan palvelijoista.

55:6 Nyt Moroni käski Lamanin ja pienen joukon miehiään lähteä niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä.

55:7 Nyt nefiläisiä vartioitiin Gidin kaupungissa; sen tähden Moroni valitsi Lamanin ja käski pienen joukon miehiä mennä hänen kanssaan.

55:8 Ja kun tuli ilta, Laman meni niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä, ja katso, he näkivät hänen tulevan ja huusivat hänelle; mutta hän sanoi heille: Älkää pelätkö; katso, minä olen lamanilainen. Katso, me olemme paenneet nefiläisten luota, ja he nukkuvat; ja katso, me olemme ottaneet heidän viiniään ja tuoneet mukamme.

55:9 Nyt, kun lamanilaiset kuulivat nämä sanat, he ottivat hänet iloiten vastaan, ja he sanoivat hänelle: Antakaa meille viiniänne, jotta saisimme juoda; me olemme iloisia siitä, että te olette näin ottaneet viiniä mukaanne, sillä me olemme väsyneitä.

55:10 Mutta Laman sanoi heille: Säästäkäämme viinimme, kunnes menemme taistelemaan nefiläisiä vastaan. Mutta tämän sanominen sai heidät vain entistä halukkaammiksi juomaan viiniä;

55:11 sillä he sanoivat: Me olemme väsyneitä, juokaamme sen tähden viiniä; ja pian me saamme omat viiniannoksemme, jotka vahvistavat meitä lähtemään nefiläisiä vastaan.

55:12 Ja Laman sanoi heille: Voitte tehdä mitä haluatte.

55:13 Ja tapahtui, että he joivat runsaasti viiniä, ja se maistui heistä mieluisalta; sen tähden he nauttivat sitä vielä runsaammin; ja se oli väkevää, koska se oli valmistettu väkeväksi.

55:14 Ja tapahtui, että he joivat ja olivat iloisia, ja pian he kaikki olivat juovuksissa.

55:15 Ja nyt, kun Laman ja hänen miehensä näkivät, että he kaikki olivat juovuksissa ja olivat syvässä unessa, he palasivat Moronin luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä oli tapahtunut.

55:16 Ja nyt tämä oli Moronin tarkoituksen mukaista. Ja Moroni oli varustanut miehensä sota-asein; ja hän meni Gidin kaupunkiin lamanilaisten ollessa syvässä unessa ja juovuksissa ja heitti sota-aseita vangeille, niin että he kaikki olivat aseistettuja;

55:17 niin, jopa heidän naisilleen ja kaikille niille heidän lapsistaan, jotka pystyivät sota-asetta käyttämään, kun Moroni oli aseistanut kaikki nuo vangit; ja kaikki tämä tehtiin syvän hiljaisuuden vallitessa.

55:18 Mutta jos he olisivat herättäneet lamanilaiset, katso, nämä olivat juovuksissa, ja nefiläiset olisivat voineet surmata heidät.

55:19 Mutta katso, tätä Moroni ei halunnut; hän ei nauttinut murhaamisesta eikä verenvuodatuksesta, vaan hän iloitsi kansansa pelastamisesta tuholta; ja tästä syystä hän ei tekisi vääryyttä, hän ei tahtonut hyökätä lamanilaisten kimppuun ja tuhota heitä heidän ollessaan juovuksissa.

55:20 Mutta hän oli saavuttanut haluamansa, sillä hän oli aseistanut ne nefiläisvangit, jotka olivat kaupungin muurin sisäpuolella, ja oli antanut heille vallan ottaa haltuunsa muurien sisäpuolella olevat osat.

55:21 Ja sitten hän käski kanssaan olevien miesten vetäytyä askeleen päähän heistä ja saartaa lamanilaisten sotajoukot.

55:22 Nyt, katso, tämä tehtiin yön aikana, niin että kun lamanilaiset aamulla heräsivät, he näkivät, että nefiläiset olivat saartaneet heidät ulkopuolelta ja että heidän vankinsa olivat aseistettuja sisäpuolella.

55:23 Ja näin he näkivät olevansa nefiläisten vallassa; ja näissä olosuhteissa he huomasivat, ettei heidän ollut hyvä taistella nefiläisiä vastaan; sen tähden heidän ylimmät päällikkönsä vaativat heidän sota-aseensa, ja he toivat ne ja heittivät ne maahan nefiläisten jalkojen juureen pyytäen armoa.

55:24 Nyt, katso, tätä Moroni halusi. Hän otti heidät sotavangeiksi ja otti kaupungin haltuunsa ja käski vapauttaa kaikki vangit, jotka olivat nefiläisiä; ja he liittyivät Moronin sotajoukkoon ja olivat suurena vahvistuksena hänen sotajoukolleen.

55:25 Ja tapahtui, että hän pani vangeiksi ottamansa lamanilaiset aloittamaan työn Gidin kaupunkia ympäröivien linnoitusten vahvistamiseksi.

55:26 Ja tapahtui, että kun hän oli linnoittanut Gidin kaupungin halunsa mukaisesti, hän käski viedä vankinsa Runsaudenkaupunkiin; ja hän myös vartioi tuota kaupunkia tavattoman vahvalla joukolla.

55:27 Ja tapahtui, että he pitivät lamanilaisten kaikista juonitteluista huolimatta kaikki ne vangit, jotka he olivat ottaneet, ja suojelivat heitä sekä pitivät hallussaan kaiken sen maan ja sen edullisemman aseman, jonka he olivat vallanneet takaisin.

55:28 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat taas olla voitokkaita ja voittaa takaisin oikeuksiaan ja vapauksiaan.

55:29 Monta kertaa lamanilaiset yrittivät saartaa heidät yöllä, mutta näissä yrityksissä he menettivät monia vangeiksi.

55:30 Ja monta kertaa he yrittivät antaa viiniänsä nefiläisille voidakseen hävittää heidät myrkyllä tai juopumuksella.

55:31 Mutta katso, nefiläiset eivät olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa tänä ahdistuksen aikansa. Heidä ei saatu heidän ansoihinsa; he eivät nimittäin nauttineet heidän viiniään antamatta ensin joillekuille lamanilaisvangeille.

55:32 Ja he olivat näin varovaisia, jottei heidän keskuudessaan annettaisi myrkyä, sillä jos heidän viiniänsä myrkyttäisi lamanilaisen, se myrkyttäisi myös nefiläisen; ja näin he kokeilivat kaikki heidän väkijuomansa.

55:33 Ja nyt tapahtui, että Moronista oli tarpeen valmistautua hyökkäämään Moriantonin kaupunkiin, sillä katso, lamanilaiset olivat työllään linnoittaneet Moriantonin kaupunkia, kunnes siitä oli tullut vahva linnoitus.

55:34 Ja he toivat jatkuvasti uusia joukkoja siihen kaupunkiin ja myös uusia muonavaratäydennyksiä.

55:35 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi.

LUKU 56

(Jae 1 noin 62 eKr. Jakeet 2-19 noin 66 eKr. Jakeet 20-21 noin 65-64 eKr.)

56:1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennen vuoden alussa, ensimmäisen kuukauden toisena päivänä, että Moroni sai Helamanilta kirjeen, jossa tämä ilmoitti kansan asioista sillä suunnalla maata. {62 eKr.}

56:2 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Suuresti rakastettu veljeni Moroni, niin Herrassa kuin sodankäyntimme ahdistuksissa; katso, rakas veljeni, minulla on jonkin verran kerrottavaa sinulle sodankäynnistämme tässä osassa maata.

56:3 Katso, kaksituhatta niiden miesten poikaa, jotka Ammon toi alas Nefin maasta -- sinähän olet tiennyt, että nämä olivat sen Lamanin jälkeläisiä, joka oli isämme Lehin vanhin poika;

56:4 nyt ei minun tarvitse muistuttaa sinua heidän perimätiedoistaan tai epäuskostaan, sillä sinä tiedät kaikista näistä asioista --

56:5 sen tähden minulle riittää, kun kerron sinulle, että kaksituhatta näistä nuorista miehistä on tarttunut sota-aseisiinsa ja tahtonut minut johtajakseen, ja me olemme tulleet puolustamaan maatamme.

56:6 Ja nyt sinä tiedät myös siitä liitosta, jonka heidän isänsä tekivät, etteivät he tarttuisi sota-aseisiinsa veljiään vastaan verta vuodattaakseen.

56:7 Mutta kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna, kun he näkivät meidän ahdinkomme ja ahdistuksemme heidän tähtensä, he olivat rikkomaisillaan tekemänsä liiton ja tarttumaisillaan sota-aseisiinsa meidän puolustukseemme.

56:8 Mutta minä en sallinut heidän rikkoa tätä tekemäänsä liittoa vaan arvelin Jumalan vahvistavan meitä niin, ettemme joutuisi kärsimään enempää heidän vannomansa valan täyttämisen tähden.

56:9 Mutta katso, tässä on yksi asia, josta me voimme suuresti iloita. Sillä katso, kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna minä, Helaman, marssin näiden kahdentuhannen nuoren miehen johdossa Juudean kaupunkiin auttamaan Antipusta, jonka te olitte nimittäneet siinä osassa maata olevan kansan johtajaksi. {66 eKr.}

56:10 Ja minä liitin kaksituhatta poikaani (sillä he ovat arvollisia kutsuttaviksi pojikseni) Antipuksen sotajoukkoon, mistä voimista Antipus riemuitsi tavattomasti; sillä katso, lamanilaiset olivat vähentäneet hänen sotajoukkoaan, koska heidän joukkonsa olivat surmanneet suuren määrän meidän miehiämme, mistä syystä meidän on surtava.

56:11 Kuitenkin me voimme lohduttautua tällä ajatuksella, että he ovat kuolleet maansa ja Jumalansa asialla, niin, ja he ovat onnellisia.

56:12 Ja lamanilaiset olivat myös pitäneet monia vankeja, jotka kaikki ovat ylimpiä päälliköitä, sillä kenenkään muun henkeä he eivät ole säästäneet. Ja me arvelemme heidän olevan nyt tällä hetkellä Nefin maassa; niin on, mikäli heitä ei ole surmattu.

56:13 Ja nyt nämä ovat ne kaupungit, jotka lamanilaiset ovat saaneet valtaansa vuodattamalla niin monien urheiden miestemme verta:

56:14 Mantin maa eli Mantin kaupunki ja Seesromin kaupunki ja Kumenin kaupunki ja Antiparan kaupunki.

56:15 Ja nämä ovat ne kaupungit, jotka heillä oli hallussaan minun saapuessani Juudean kaupunkiin; ja minä tapasin Antipuksen ja hänen miehensä ahertamassa kaikin voimin kaupungin linnoittamiseksi.

56:16 Niin, ja he olivat uuvuksissa sekä ruumiillisesti että henkisesti, sillä he olivat taistelleet urheasti päivällä ja ahertaneet yöllä pitääkseen kaupunkinsa hallussaan; ja näin he olivat kärsineet kaikenlaisia suuria ahdistuksia.

56:17 Ja nyt he olivat päättäneet voittaa tällä paikalla tai kuolla; sen tähden voit hyvin kuvitella, että tämä pieni joukko, jonka minä toin mukani -- eli nuo minun poikani -- antoi heille suuria toiveita ja paljon iloa.

56:18 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät Antipuksen saaneen enemmän voimia sotajoukkoonsa, heidän oli pakko Ammoronin määräyksestä olla tulematta taistelemaan Juudean kaupunkia vastaan eli meitä vastaan.

56:19 Ja näin me olimme Herran suosiossa; sillä jos he olisivat käyneet kimppuumme tässä meidän heikkoudessamme, he olisivat kenties tuhonneet meidän pienen sotajoukkomme; mutta näin me varjelluimme.

56:20 Ammoron käski heidän pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet. Ja näin päättyi kahdeskymmeneskuudes vuosi. Ja kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa me olimme varustaneet kaupunkimme ja itsemme puolustusta varten. {65 eKr.}

56:21 Nyt me halusimme lamanilaisten käyvän kimppuumme, sillä me emme halunneet hyökätä heidän kimppuunsa heidän linnoituksissaan.

56:22 Ja tapahtui, että me pidimme vakoojia ympäriinsä tarkkailemassa lamanilaisten liikkeitä, jotta he eivät kulkisi ohitsemme yöllä eivätkä päivällä hyökätäkseen muihin kaupunkeihimme, jotka olivat pohjoisessa.

56:23 Sillä me tiesimme, ettei noissa kaupungeissa oltu kyllin vahvoja kohtaamaan heitä; sen tähden me halusimme -- jos he kulkisivat ohitsemme -- hyökätä heidän kimppuunsa heidän selustassaan ja näin ottaa heidät kiinni selustasta samaan aikaan kuin heidät kohdattaisiin edestä. Me arvelimme voivamme kukistaa heidät, mutta katso, me petyimme tässä toiveessamme.

56:24 He eivät uskaltaneet kulkea ohitsemme koko sotajoukkonsa kanssa, eivätkä he uskaltaneet osankaan kanssa, peläten, etteivät he olisi kyllin vahvoja ja että he kaatuisivat.

56:25 Eivätkä he uskaltaneet marssia alas Sarahemlan kaupunkia vastaan, eivätkä he uskaltaneet ylittää Sidonin latvaa Nefihan kaupunkiin.

56:26 Ja niin he päättivät pitää joukoillaan hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet.

56:27 Ja nyt tapahtui tämän vuoden toisessa kuussa, että meille tuotiin paljon muonavaroja noiden kahdentuhannen poikani isiltä.

56:28 Ja meille lähetettiin myös kaksituhatta miestä Sarahemlan maasta. Ja niin me olimme varustautuneet kymmenellä tuhannella miehellä ja muonavaroilla heitä sekä heidän vaimojaan ja lapsiaan varten.

56:29 Ja kun lamanilaiset näin näkivät joukkojemme määrän lisääntyvän päivittäin ja muonavaroja saapuvan elannoksemme, he alkoivat olla peloissaan ja alkoivat hyökkäillä katkaistakseen, mikäli mahdollista, meidän muonavarojen ja voimien saantimme.

56:30 Nyt, kun me näimme, että lamanilaiset alkoivat käydä tällä tavoin levottomiksi, me halusimme toteuttaa sotajuonen heitä vastaan; sen tähden Antipus määräsi, että minun oli pienine poikineni marssittava naapurikaupunkiin, ikään kuin olisimme viemässä muonavaroja naapurikaupunkiin.

56:31 Ja meidän oli määrä marssia läheltä Antiparan kaupunkia, ikään kuin olisimme menossa kauempana merenrannikon rajamailla olevaan kaupunkiin.

56:32 Ja tapahtui, että me lähdimme marssimaan, ikään kuin mennäksemme muonavaroinemme tuohon kaupunkiin.

56:33 Ja tapahtui, että Antipus lähti marssimaan mukanaan osa sotajoukostaan, jättäen loppuosan pitämään hallussaan kaupunkia. Mutta hän ei lähtenyt marssimaan, ennen kuin minä olin lähtenyt liikkeelle pienen sotajoukkoni kanssa ja tulin lähelle Antiparan kaupunkia.

56:34 Ja nyt, Antiparan kaupunkiin oli sijoitettu lamanilaisten vahvin sotajoukko, eli monilukuisin.

56:35 Ja tapahtui, että kun heidän vakoojansa olivat ilmoittaneet heille, he tulivat sotajoukkoineen ja marssivat meitä vastaan.

56:36 Ja tapahtui, että me pakenimme heidän edellään pohjoiseen päin. Ja näin me johdatimme pois lamanilaisten vahvimman sotajoukon,

56:37 niin, vieläpä melkoisen matkan päähän, niin että kun he näkivät Antipuksen sotajoukon ajavan heitä takaa kaikin voimin, he eivät kääntyneet oikealle eivätkä vasemmalle vaan jatkoivat marssiaan suoraan meidän jälkeemme; ja luullaksemme heidän tarkoituksensa oli surmata meidät, ennen kuin Antipus saisi heidät kiinni, ja tämä siksi, etteivät he joutuisi meidän väkemme saartamiksi.

56:38 Ja nyt Antipus nähdessään meidän vaaramme joudutti sotajoukkonsa marssia. Mutta katso, oli yö; sen tähden he eivät saaneet meitä kiinni, eikä Antipus saanut heitä kiinni; sen tähden me leirydyimme yöksi.

56:39 Ja tapahtui, että ennen aamun koittoa, katso, lamanilaiset ajoivat meitä takaa. Nyt me emme olleet kyllin vahvoja taistelemaan heitä vastaan; niin, enkä minä tahtonut sallia pienten poikieni joutuvan heidän käsiinsä; sen tähden me jatkoimme marssiamme, ja me lähdimme marssimaan erämaahan.

56:40 Nyt he eivät uskaltaneet kääntyä oikealle eivätkä vasemmalle, etteivät joutuisi saarroksiin; enkä minäkään tahtonut kääntyä oikealle enkä vasemmalle, etteivät he saisivat minua kiinni emmekä me pystyisi pitämään puoliamme heitä vastaan vaan saisimme surmamme, ja he pääsisivät pakoon; ja niin me pakenimme koko sen päivän erämaahan, kunnes tuli pimeä.

56:41 Ja tapahtui, että aamun valjetessa me taas näimme lamanilaiset kimpussamme, ja me pakenimme heidän edellään.

56:42 Mutta tapahtui, etteivät he ajaneet meitä takaa pitkällekään, ennen kuin he pysähtyivät; ja se tapahtui seitsemännen kuukauden kolmannen päivän aamuna.

56:43 Ja nyt, me emme tienneet, oliko Antipus saanut heidät kiinni, mutta minä sanoin miehilleni: Katso, he ovat pysähtyneet varmaankin siinä tarkoituksessa, että me hyökkäisimme heidän kimppuunsa, jotta he saisivat meidät ansaansa;

56:44 mitä te siis sanotte, poikani, lähdettekö heitä vastaan taistelemaan?

56:45 Ja nyt minä sanon sinulle, rakas veljeni Moroni, että koskaan en ollut nähnyt niin suurta rohkeutta, en kaikkien nefiläisten keskuudessa.

56:46 Sillä kuten minä olin aina nimittänyt heitä pojikseni (sillä he kaikki olivat hyvin nuoria), niin hekin sanoivat minulle: Isä, katso, meidän Jumalamme on kanssamme, eikä hän salli meidän kaatuvan; lähtekäämme siis; me emme surmaisi veljiämme, jos he jättäisivät meidät rauhaan; menkäämme siis, etteivät he vain kukistaisi Antipuksen sotajoukkoa.

56:47 Nyt he eivät olleet koskaan taistelleet, mutta he eivät pelänneet kuolemaa, ja he ajattelivat enemmän isiensä vapautta kuin omaa henkeänsä; niin, heidän äitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

56:48 Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitiemme tienneen sitä.

56:49 Ja tapahtui, että minä käännyin kaksinetuhansineni takaisin näitä lamanilaisia vastaan, jotka olivat ajaneet meitä takaa. Ja nyt, katso, Antipuksen sotajoukot olivat saaneet heidät kiinni, ja kauhistava taistelu oli alkanut.

56:50 Antipuksen sotajoukko, joka oli väsynyt pitkästä marssistaan niin lyhyessä ajassa, oli joutumaisillaan lamanilaisten käsiin; ja ellen minä olisi kääntynyt kaksinetuhansineni takaisin, he olisivat saavuttaneet tarkoituksensa.

56:51 Sillä Antipus oli kaatunut miekasta, ja monet hänen johtajistaankin väsymyksensä tähden, joka johtui heidän marssinsa nopeudesta -- sen tähden Antipuksen miehet, jotka olivat ymmällään johtajiensa kaatumisen tähden, alkoivat väistyä lamanilaisten tieltä.

56:52 Ja tapahtui, että lamanilaiset rohkaistuivat ja alkoivat ajaa heitä takaa; ja niin lamanilaiset ajoivat heitä takaa sangen kiihkeästi, kun Helaman kaksinetuhansinensa kävi heidän selustansa kimppuun ja alkoi surmata heitä tavattomasti, niin että koko lamanilaisten sotajoukko pysähtyi ja kääntyi Helamania päin.

56:53 Nyt, kun Antipuksen väki näki, että lamanilaiset olivat kääntyneet ympäri, he kokosivat yhteen miehensä ja kävivät taas lamanilaisten selustan kimppuun.

56:54 Ja nyt tapahtui, että me, Nefin kansa, Antipuksen väki ja minä kaksinetuhansineni, saarroimme lamanilaiset ja surmasimme heitä, niin, niin paljon, että heidän oli pakko luovuttaa sota-aseensa ja antautua sotavangeiksi.

56:55 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat antautuneet meille, katso, minä laskin ne nuoret miehet, jotka olivat taistelleet kanssani, peläten, että monet heistä olivat saaneet surmansa.

56:56 **Mutta katso, suureksi ilokseni yksikään sielu heistä ei ollut kaatunut maahan; niin, ja he olivat taistelleet ikään kuin Jumalan voimalla; niin, koskaan ei tiedetty miesten taistelleen niin ihmeellisellä voimalla; ja niin väkevällä voimalla he hyökkäsivät lamanilaisten kimppuun, että he pelästyttivät heidät; ja tästä syystä lamanilaiset antautuivat sotavangeiksi.**

56:57 Ja koska meillä ei ollut vangeillemme mitään paikkaa, jossa voisimme vartioida heitä estääksemme heitä pääsemästä lamanilaisten sotajoukkoihin, sen tähden me lähetimme heidät Sarahemlan maahan ja osan niistä Antipuksen miehistä, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, heidän mukanaan; ja jäljelle jääneet minä otin ja liitin heidät nuoriin ammonilaisiin ja marssin takaisin Juudean kaupunkiin.

LUKU 57 (Noin 63 eKr.)

57:1 Ja nyt tapahtui, että minä sain kuningas Ammoronilta kirjeen, jossa sanottiin, että jos minä luovuttaisin ne sotavangit, jotka me olimme ottaneet, niin hän luovuttaisi meille Antiparan kaupungin.

57:2 Mutta minä lähetin kuninkaalle kirjeen, että me olimme varmoja siitä, että meillä oli riittävästi joukkoja Antiparan kaupungin valtaamiseen voimallamme, ja me pitäisimme epäviisaana luovuttaa vankeja tuota kaupunkia vastaan, ja että me luovuttaisimme vankimme vain vaihtamalla.

57:3 Ja Ammoron torjui kirjeeni, sillä hän ei tahtonut vaihtaa vankeja; sen tähden me aloimme varustautua lähtemään Antiparan kaupunkia vastaan.

57:4 Mutta Antiparan väki lähti kaupungista ja pakeni heidän muihin kaupunkeihinsa, jotka olivat heidän hallussaan, niitä linnoittamaan; ja näin Antiparan kaupunki joutui meidän käsiimme.

57:5 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

57:6 Ja tapahtui, että kahdennenkymmenenennyhdeksän vuoden alussa me saimme muonavaratäydennystä ja myös lisäyksen sotajoukkoomme Sarahemlan maasta ja ympäröivästä maasta, lukumäärältään kuusituhatta miestä, lisäksi kuusikymmentä ammonilaisten poikaa, jotka olivat tulleet liittyäkseen veljiinsä, minun pieneen kahdentuhannen joukkooni. Ja nyt, katso, me olimme vahvoja, niin, ja meille oli tuotu myös runsaasti muonavaroja. {63 eKr.}

57:7 Ja tapahtui, että me halusimme käydä taistelun sitä sotajoukkoa vastaan, joka oli sijoitettu suojelemaan Kumenin kaupunkia.

57:8 Ja nyt, katso, minä osoitan sinulle, että me toteutimme pian halumme; niin, vahvoilla joukoillamme tai osalla vahvoista joukoistamme me saarroimme yöllä Kumenin kaupungin vähän ennen kuin heidän piti saada muonavaratäydennystä.

57:9 Ja tapahtui, että me leiriydyimme kaupungin ympärille moneksi yöksi; mutta me nukuimme miekkojemme päällä ja pidimme vartioita, niin etteivät lamanilaiset voineet käydä kimppeumme yöllä ja surmata meitä, mitä he yrittivät monta kertaa; mutta niin monta kertaa kuin he tätä yrittivät, heidän verensä vuoti.

57:10 Vihdoin heidän muonavaransa saapuivat, ja he aikoivat mennä kaupunkiin yöllä. Ja me emme olleetkaan lamanilaisia vaan nefiläisiä; sen tähden me sieppasimme heidät ja heidän muonavaransa.

57:11 Ja huolimatta siitä, että lamanilaisia tällä tavoin estettiin saamasta ruokavaroja, he päättivät silti pitää kaupungin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi ottaa nuo muonavarat ja lähettää ne Juudeaan, ja vankimme Sarahemlan maahan.

57:12 Ja tapahtui, ettei ollut kulunut montakaan päivää, ennen kuin lamanilaiset alkoivat menettää kaikki toiveet avusta; sen tähden he luovuttivat kaupungin meidän käsiimme, ja niin me olimme toteuttaneet aikeemme saada Kumenin kaupunki valtaamme.

57:13 Mutta tapahtui, että meidän vankejamme oli niin lukuisasti, että lukumäärämme valtavuudesta huolimatta meidän oli pakko käyttää kaikkia joukkojamme heidän vartioimiseensa tai ottaa heidät hengiltä.

57:14 Sillä katso, he yrittivät karata suurin joukoin ja taistelivat kivillä ja nuijilla tai millä tahansa, mitä käsiinsä saivat, niin että me surmasimme heitä yli kaksituhatta, sen jälkeen kun he olivat antautuneet sotavangeiksi.

57:15 Sen tähden meille kävi välttämättömäksi ottaa heidät hengiltä tai saattaa heidät miekka kädessä alas Sarahemlan maahan; ja muonavarammekin riittivät tuskin omalle väellemme, huolimatta siitä, mitä olimme ottaneet lamanilaisilta.

57:16 Ja nyt, noissa vaaranalaisissa olosuhteissa näistä sotavangeista päättäminen tuli hyvin vakavaksi asiaksi; kuitenkin me päätimme lähettää heidät alas Sarahemlan maahan; sen tähden me valitsimme osan miehistämme ja annoimme vankiemme viemisen alas Sarahemlan maahan heidän vastuulleen.

57:17 Mutta tapahtui, että he palasivat seuraavana päivänä. Ja nyt, katso, me emme kysyneet heiltä vangeista, sillä katso, lamanilaiset olivat kimpussamme, ja he palasivat juuri ajoissa pelastamaan meidät joutumasta heidän käsiinsä. Sillä katso, Ammoron oli lähettänyt heidän avukseen uuden muonavaratäydennyksen ja myös mieslukuisen sotajoukon.

57:18 Ja tapahtui, että ne miehet, jotka me lähetimme vankien mukaan, saapuivat juuri ajoissa pysäyttämään heidät, kun he olivat kukistamaisillaan meidät.

57:19 Mutta katso, minun pieni kahdentuhannen kuudenkymmenen joukkoni taisteli epätoivoisesti; niin, se oli taipumaton lamanilaisten edessä ja jakoi kuolemaa kaikille niille, jotka vastustivat sitä.

57:20 Ja kun loppuosa sotajoukostamme oli väistymäisillään lamanilaisten tieltä, katso, nuo kaksituhatta kuusikymmentä olivat taipumattomia ja lannistumattomia.

57:21 Niin, ja he tottelivat ja pitivät huolen, että täyttivät jokaisen käskysanan täsmällisesti, niin, ja heille tapahtui heidän uskonsa mukaisesti; ja minä muistin ne sanat, jotka he sanoivat minulle äitiensä opettaneen heille.

57:22 Ja nyt, katso, näille minun pojilleni ja niille miehille, jotka oli valittu viemään vankeja, me olemme kiitollisuudenvelassa tästä suuresta voitosta, sillä juuri he löivät lamanilaiset; sen tähden heidät ajettiin takaisin Mantin kaupunkiin.

57:23 Ja me pidimme Kumenin kaupunkimme emmekä kaikki tuhoutuneet miekasta; kuitenkin me olimme kärsineet suuria menetyksiä.

57:24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat paenneet, minä annoin heti määräyksen, että ne minun mieheni, jotka olivat haavoittuneet, oli vietävä pois kuolleiden joukosta, ja käskin sitoa heidän haavansa.

57:25 Ja tapahtui, että minun kahdestatuhannesta kuudestakymmenestäni kaksisataa oli taintunut verenhukasta; kuitenkin Jumalan hyvyyden mukaisesti ja meidän suureksi hämmästyseksemme sekä koko sotajoukkomme iloksi ainoakaan sielu heistä ei menehtynyt; niin, eikä heidän joukossaan ollut yhtäkään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja.

57:26 Ja nyt, meidän koko sotajoukkoamme hämmästytti heidän varjeltumisensa, eli se, että he säästivät, vaikka tuhat veljeämme sai surmansa. Ja syystä me luemme sen Jumalan ihmeellisen voiman ansioksi, heidän tavattoman suuren uskonsa tähden siihen, mitä heitä oli opetettu uskomaan -- että oli olemassa oikeudenmukainen Jumala ja että jokainen, joka ei epäillyt, varjeltuisi hänen ihmeellisellä voimallaan.

57:27 Nyt tämä oli näiden usko, joista olen puhunut; he ovat nuoria, ja heidän mielensä on luja, ja he turvaavat alati Jumalaan.

57:28 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme näin huolehtineet haavoittuneista miehistämme ja haudanneet kuolleemme sekä lamanilaisten kuolleet, joita oli paljon, katso, me kysyimme Gidiltä niistä vangeista, joiden kanssa he olivat lähteneet menemään alas Sarahemlan maahan.

57:29 Nyt Gid oli sen joukon ylin päällikkö, joka määrättiin saattamaan heidät siihen maahan.

57:30 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka Gid sanoi minulle: Katso, me lähdimme menemään alas Sarahemlan maahan vankeinemme. Ja tapahtui, että me tapasimme sotajoukkojemme vakoojat, jotka oli lähetetty tarkkailemaan lamanilaisten leiriä.

57:31 Ja he huusivat meille sanoen: Katso, lamanilaisten sotajoukot marssivat kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, ne hyökkäävät väkemme kimppuun, niin, ja hävittävät heidät.

57:32 Ja tapahtui, että meidän vankimme kuulivat heidän huutonsa, mikä sai heidät rohkaistumaan, ja he nousivat kapinaan meitä vastaan.

57:33 Ja tapahtui, että heidän kapinansa tähden me käänsimme miekkamme heitä vastaan. Ja tapahtui, että he juoksivat yhtenä joukkona meidän miekkoihimme, ja suurin osa heistä sai siinä surmansa; ja loput heistä murtautuivat läpi ja pakenivat meiltä.

57:34 Ja katso, kun he olivat paenneet emmekä me voineet saada heitä kiinni, me lähdimme marssimaan pikaisesti kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, me saavuimme ajoissa voidaksemme auttaa veljiämme kaupungin suojelemisessa.

57:35 Ja katso, me olemme jälleen pelastuneet vihollistemme käsistä. Ja siunattu on meidän Jumalamme nimi, sillä katso, hän meidät on pelastanut; niin, hän on tehnyt tämän suuren asian meille.

57:36 Nyt tapahtui, että kun minä, Helaman, olin kuullut nämä Gidin sanat, minut täytti tavaton ilo Jumalan hyvyydestä, kun hän oli varjellut meitä, jotta emme kaikki menehtyisi; niin, ja minä luotan siihen, että niiden sielut, jotka ovat saaneet surmansa, ovat päässeet Jumalansa lepoon.

LUKU 58

(Noin 63-62 eKr.)

58:1 Ja katso, nyt tapahtui, että meidän seuraava tavoitteemme oli vallata Mantin kaupunki, mutta katso, meillä ei ollut mitään keinoa saada heitä pois kaupungista pienillä joukoillamme. Sillä katso, he muistivat sen, mitä me olimme tähän mennessä tehneet; sen tähden me emme voineet houkutella heitä pois linnoituksistaan.

58:2 Ja he olivat niin paljon lukuisampia kuin meidän sotajoukkomme oli, että me emme uskaltaneet lähteä hyökkäämään heitä vastaan heidän linnoituksiinsa.

58:3 Niin, ja meidän kävi välttämättömäksi käyttää miehiämme niiden maan osien puolustamiseen, jotka olimme alueistamme saaneet takaisin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi odottaa, että saisimme lisää voimia Sarahemlan maasta ja myös uuden muonavaratäydennyksen.

58:4 Ja tapahtui, että minä siksi lähetin lähettilään maamme päämiehen luo perehdyttämään häntä kansamme asioihin. Ja tapahtui, että me odotimme saavamme muonavaroja ja voimia Sarahemlan maasta.

58:5 Mutta katso, tämä hyödytti meitä vain vähän, sillä lamanilaisetkin saivat paljon voimia päivästä päivään, ja myös paljon muonavaroja; ja tällaiset meidän olosuhteemme olivat tänä ajankohtana.

58:6 Ja lamanilaiset hyökkäilivät meitä vastaan aika ajoin päättäen hävittää meidät sotajuonen avulla; me emme kuitenkaan voineet tulla taistelemaan heitä vastaan heidän piilopaikkojensa ja linnoitustensa tähden.

58:7 Ja tapahtui, että me odotimme näissä vaikeissa olosuhteissa monen kuukauden ajan, kunnes olimme menehtymäisillämme ravinnon puutteeseen.

58:8 Mutta tapahtui, että me saimme ruokaa, jota vartioituna meille toi avuksemme tullut kahdentuhannen miehen sotajoukko; ja tämä on kaikki apu, mitä me saimme puolustaaksemme itseämme ja maatamme joutumasta vihollistemme käsiin, niin, taistellaksemme lukematonta vihollista vastaan.

58:9 Ja nyt me emme tienneet näiden vaikeuksiemme syytä eli sitä syytä, miksi meille ei lähetetty lisää voimia; sen tähden me olimme murheissamme ja myös täynnä pelkoa, etteivät vain Jumalan tuomiot mitenkään kohtaisi maatamme, meidän kukistumisksemme ja täydelliseksi tuhoksemme.

58:10 Sen tähden me vuodatimme sielumme rukouksessa Jumalalle, jotta hän vahvistaisi meitä ja pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, niin, ja antaisi meille myös voimaa voidaksemme pitää kaupunkimme ja maamme ja omaisuutemme kansamme ylläpitämiseksi.

58:11 Niin, ja tapahtui, että Herra, meidän Jumalamme, siunasi meitä varmuudella siitä, että hän pelastaisi meidät, niin, siten että hän puhui rauhaa meidän sielullemme ja soi meille suuren uskon ja sai meidät toivomaan pelastumistamme hänessä.

58:12 Ja me rohkaistuimme pienine joukkoinemme, jotka olimme saaneet, ja päätimme lujasti, että me voitamme vihollisemme ja puolustamme maitamme ja omaisuuttamme ja vaimojamme ja lapsiamme ja vapautemme asiaa.

58:13 Ja niin me lähdimme kaikin voimin lamanilaisia vastaan, jotka olivat Mantin kaupungissa; ja me pystytimme telttamme kaupungin lähellä olevan erämaan puoleiselle kaupungin laidalle.

58:14 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun lamanilaiset näkivät meidän olevan sen erämaan rajamailla, joka oli lähellä kaupunkia, he lähettivät vakoojansa ympärillemme saadakseen selville sotajoukkomme lukumäärän ja voimat.

58:15 Ja tapahtui, että kun he näkivät, että me emme olleet lukumäärältämme vahvoja, ja koska he pelkäsivät meidän katkaisevan yhteyden heidän ruokavaroihinsa, elleivät he tulisi taistelemaan meitä vastaan ja tappaisi meitä, sekä koska he arvelivat voivansa tuhota meidät helposti monilukuisilla joukoillaan, he alkoivat sen tähden varustautua tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

58:16 Ja kun me näimme, että he varustautuivat tulemaan meitä vastaan, katso, minä käskin Gidin pieni joukko miehiä mukanaan kätkeytyä erämaahan sekä Teomnerin ja pienen joukon miehiä kätkeytyä myös erämaahan.

58:17 Nyt Gid ja hänen miehensä olivat oikealla ja muut vasemmalla; ja kun he olivat näin kätkeytyneet, katso, minä jäin jäljelle jääneen sotajoukkoni kanssa siihen samaan paikkaan, minne olimme ensin pystyttäneet telttamme sen hetken varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat taistelemaan.

58:18 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat monilukuisine sotajoukkoineen meitä vastaan. Ja kun he olivat tulleet ja aikoivat hyökätä kimppuumme miekoin, minä käskin miesteni -- niiden, jotka olivat kanssani -- vetäytyä erämaahan.

58:19 Ja tapahtui, että lamanilaiset seurasivat perässämme hyvin nopeasti, sillä he olivat tavattoman halukkaita saamaan meidät kiinni voidakseen surmata meidät; sen tähden he seurasivat meitä erämaahan; ja me kuljimme Gidin ja Teomnerin välistä, niin etteivät lamanilaiset huomanneet heitä.

58:20 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kulkeneet ohi eli kun sotajoukko oli kulkenut ohi, Gid ja Teomner nousivat piilopaikoistaan ja katkaisivat lamanilaisten vakoojien tien, niin etteivät he palaisi kaupunkiin.

58:21 Ja tapahtui, että katkaistuaan heidän tiensä he juoksivat kaupunkiin ja kävivät kaupunkia suojelemaan jätettyjen vartijoiden kimppuun, niin että he tuhosivat heidät ja ottivat haltuunsa kaupungin.

58:22 Nyt tämä tapahtui, koska lamanilaiset sallivat johdattaa koko sotajoukkonsa, vain muutamia vartijoita lukuun ottamatta, erämaahan.

58:23 Ja tapahtui, että Gid ja Teomner olivat tällä tavoin saaneet heidän linnoituksensa valtaansa. Ja tapahtui, että me, kuljettuamme paljon erämaassa, suuntasimme kulkumme kohti Sarahemlan maata.

58:24 Ja kun lamanilaiset näkivät, että he marssivat kohti Sarahemlan maata, he pelkäsivät tavattomasti, että oli laadittu jokin suunnitelma heidän johdattamiseksi tuhoon; sen tähden he alkoivat vetäytyä jälleen erämaahan, aivan niin, takaisin samaa tietä, jota he olivat tulleet.

58:25 Ja katso, oli yö, ja he pystyttivät telttansa, sillä lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat arvelleet, että nefiläiset olivat väsyneitä marssistaan; ja luullen ajaneensa koko heidän sotajoukkoaan sen tähden he eivät ajatelleet lainkaan Mantin kaupunkia.

58:26 Nyt tapahtui, että minä käskin yöllä miesteni olla nukkumatta ja sen sijaan marssia eteenpäin toista tietä Mantin maata kohti.

58:27 Ja tämän meidän yöllisen marssimme tähden, katso, me olimme seuraavana päivänä lamanilaisten edellä, niin että saavuimme ennen heitä Mantin kaupunkiin.

58:28 Ja niin tapahtui, että me tällä sotajuonella otimme haltuumme Mantin kaupungin ilman verenvuodatusta.

58:29 Ja tapahtui, että kun lamanilaisten sotajoukot saapuivat kaupungin lähelle ja näkivät, että me olimme valmiina kohtaamaan heidät, he hämmästyivät tavattomasti ja pelästyivät suuresti, niin että he pakenivat erämaahan.

58:30 Niin, ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot pakenivat koko tästä osasta maata. Mutta katso, he ovat vieneet mukanaan maasta monia naisia ja lapsia.

58:31 Ja ne kaupungit, jotka lamanilaiset olivat vallanneet, kaikki niistä ovat tänä ajankohtana meidän hallussamme, ja meidän isämme ja naisemme ja lapsemme ovat palaamassa koteihinsa, kaikki paitsi ne, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi ja vieneet pois.

58:32 Mutta katso, meidän sotajoukkomme ovat pieniä pitämään hallussaan niin suurta määrää kaupunkeja ja niin suuria alueita.

58:33 Mutta katso, me turvaamme Jumalaamme, joka on antanut meille voiton noista maista, niin että olemme saaneet nuo kaupungit ja nuo maat, jotka ovat olleet omiamme.

58:34 Nyt me emme tiedä syytä siihen, että hallitus ei suo meille lisää voimia; eivätkä ne miehetkään, jotka tulivat meidän luoksemme, tiedä, miksi me emme ole saaneet enemmän voimia.

58:35 Katso, varmaankin teillä on huono menestys ja te olette vetäneet pois joukot siihen osaan maata; jos niin, me emme halua nurista.

58:36 Ja jos niin ei ole, katso, me pelkäämme, että hallituksessa on jotakin eripuraisuutta, niin että he eivät lähetä enempää miehiä avuksemme, sillä me tiedämme, että heitä on lukuisammin kuin he ovat lähettäneet.

58:37 Mutta katso, sillä ei ole väliä -- me turvaamme siihen, että Jumala pelastaa meidät huolimatta sotajoukkojemme heikkoudesta, niin, ja pelastaa meidät vihollistemme käsistä.

58:38 Katso, tämä on kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi, jälkipuoli, ja maamme ovat meidän hallussamme, ja lamanilaiset ovat paenneet Nefin maahan.

58:39 Ja ne Ammonin kansan pojat, joista olen niin ylistävästi puhunut, ovat minun kanssani Mantin kaupungissa; ja Herra on tukenut heitä, niin, ja varjellut heitä kaatumasta miekasta, niin ettei ainoakaan sielu ole saanut surmaansa.

58:40 Mutta katso, he ovat saaneet monia haavoja; kuitenkin he pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi, ja he muistavat tarkasti Herran Jumalansa päivästä päivään; niin, he pitävät tarkoin hänen säädöksensä ja tuomionsa ja käskynsä alati, ja heidän uskonsa profetioihin siitä, mitä on tuleva, on vahva.

58:41 Ja nyt, rakas veljeni Moroni, Herra, meidän Jumalamme, joka on lunastanut meidät ja tehnyt meidät vapaiksi, pitäköön sinut alati edessään; niin, ja hän suosikoon tätä kansaa, niin että teillä voisi olla menestystä kaiken sen haltuun saamisessa, mitä lamanilaiset ovat meiltä ottaneet ja mikä oli meidän elannoksemme. Ja nyt, katso, minä päätän kirjeeni. Minä olen Helaman, Alman poika.

LUKU 59 (Noin 62 eKr.)

59:1 Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenä vuonna, että saatuaan ja luettuaan Helamanin kirjeen Moroni oli tavattoman riemuissaan onnesta eli suuresta menestyksestä, jota Helamanilla oli ollut niiden maiden takaisin saamisessa, jotka oli menetetty. {62 eKr.}

59:2 Niin, ja hän ilmoitti siitä kaikelle väelleen koko maassa ympäriinsä siinä osassa, missä hän oli, jotta hekin riemuitsisivat.

59:3 Ja tapahtui, että hän lähetti heti kirjeen Pahoranille pyytäen, että hän käskisi koota yhteen miehiä vahvistukseksi Helamanille tai Helamanin sotajoukoille, niin että hän voisi pitää helposti hallussaan sen osan maasta, jonka hän oli niin ihmeellisesti onnistunut saamaan takaisin.

59:4 Ja tapahtui, että kun Moroni oli lähettänyt tämän kirjeen Sarahemlan maahan, hän alkoi jälleen laatia suunnitelmaa saadakseen haltuunsa loput niistä maista ja kaupungeista, jotka lamanilaiset olivat vieneet heiltä.

59:5 Ja tapahtui, että samanaikaisesti kun Moroni näin varustautui lähtemään taistelemaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset hyökkäsivät Nefihan väen kimppuun, joka oli koottu yhteen Moronin kaupungista ja Lehin kaupungista ja Moriantonin kaupungista.

59:6 Niin, nimittäin ne, joiden oli ollut pakko paeta Mantin maasta ja ympäröivästä maasta, olivat tulleet ja liittyneet lamanilaisiin tässä osassa maata.

59:7 Ja koska he olivat näin tavattoman monilukuisia, niin, ja saivat voimia päivästä päivään, he kävivät Ammoronin käskystä Nefihan väkeä vastaan, ja he alkoivat surmata heitä tavattoman suuressa teurastuksessa.

59:8 Ja heidän sotajoukkonsa olivat niin monilukuisia, että Nefihan jäljelle jääneen väen oli pakko paeta heitä; ja he tulivat ja liittyivät Moronin sotajoukkoon.

59:9 Ja nyt, koska Moroni oli luullut, että Nefihan kaupunkiin lähetettäisiin miehiä auttamaan väkeä pitämään se kaupunki hallussaan, ja tietäen olevan helpompaa estää kaupunkia joutumasta lamanilaisten käsiin kuin vallata sitä heiltä takaisin, hän luuli, että he pitäisivät tuon kaupungin helposti hallussaan.

59:10 Sen tähden hän piti kaikki joukkonsa pitääkseen hallussaan ne paikat, jotka hän oli saanut takaisin.

59:11 Ja nyt, kun Moroni näki, että Nefihan kaupunki oli menetetty, hän oli tavattoman murheellinen ja alkoi epäillä kansan jumalattomuuden tähden, mahtaisivatko he joutua veljiensä käsiin.

59:12 Ja näin oli kaikkien hänen ylimpien päälliköidensä laita. Hekin epäilivät ja ihmettelivät kansan jumalattomuuden tähden, ja tämä lamanilaisten menestyksen tähden heihin nähden.

59:13 Ja tapahtui, että Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen välinpitämättömyydestä maansa vapaudesta.

LUKU 60 (Noin 62 eKr.)

60:1 Ja tapahtui, että hän kirjoitti jälleen maan päämiehelle, joka oli Pahoran, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Katso, minä osoitan kirjeeni Sarahemlan kaupungissa olevalle Pahoranille, joka on maan ylituomari ja päämies, sekä kaikille niille, jotka tämä kansa on valinnut hallitsemaan ja johtamaan tämän sodan asioita.

60:2 Sillä katso, minulla on jotakin tuomitsevaa sanottavana heille; sillä katso, te itse tiedätte, että teidät on nimitetty kokoamaan yhteen miehiä ja aseistamaan heidät miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin erilaatuisin sota-asein ja lähettämään heitä lamanilaisia vastaan kaikkialle, missä he tulisivat maahamme.

60:3 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että minä itse sekä minun mieheni ja myös Helaman ja hänen miehensä olemme kärsineet tavattoman suuria kärsimyksiä, aivan niin, nälkää, janoa ja uupumusta ja kaikenlaatuisia erilaisia ahdinkoja.

60:4 Mutta katso, jos tämä olisi kaikki, mitä olemme kärsineet, me emme nurisisi emmekä valittaisi.

60:5 Mutta katso, suuri on ollut teurastus meidän väkemme keskuudessa, eli tuhansia on kaatunut miekasta, vaikka olisi voinut olla toisin, jos te olisitte antaneet sotajoukoillemme riittävästi voimia ja apua heille. Niin, suuri on ollut teidän laiminlyöntinne meitä kohtaan.

60:6 Ja nyt, katso, me haluamme tietää syyn tähän tavattoman suureen laiminlyöntiin, niin, me haluamme tietää ajattelemattomuutenne syyn.

60:7 Voitteko ajatella istuvanne valtaistuimillanne ajatuksettoman tylsyyden tilassa, samanaikaisesti kun vihollisenne levittävät kuoleman työtä ympärillänne, niin, kun he murhaavat tuhansia teidän veljiänne --

60:8 eli juuri niitä, jotka ovat odottaneet teiltä suojelusta eli ovat asettaneet teidät asemaan, jossa olisitte voineet tulla heidän avukseen? Niin, te olisitte voineet lähettää heille sotajoukkoja, vahvistaa heitä ja pelastaa tuhansia heistä kaatumasta miekasta.

60:9 Mutta katso, tässä ei ole kaikki -- te olette evänneet heiltä muonavaranne, niin että monet ovat taistelleet ja verensä vuodattaen antaneet henkensä, koska he ovat niin suuresti halunneet tämän kansan parasta; niin, ja tämän he ovat tehneet ollessaan menehtymäisillään nälkään teidän tavattoman suuren laiminlyöntinne tähden heitä kohtaan.

60:10 Ja nyt, rakkaat veljeni -- sillä teidän pitäisi olla rakkaita; niin, ja teidän olisi pitänyt havahtua toimimaan utterammin tämän kansan parhaaksi ja vapaudeksi; mutta katso, te olette laiminlyöneet sitä niin, että tuhansien veri on tuleva teidän päällenne kostoksi, niin, sillä Jumalan tiedossa olivat kaikki heidän huutonsa ja kärsimyksensä --

60:11 katso, saatoitteko te luulla, että voitte istua valtaistuimillanne ja voitte Jumalan tavattoman hyvyyden tähden olla tekemättä mitään, ja hän pelastaisi teidät? Katso, jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan.

60:12 Luuletteko te, että koska näin monia veljiänne on tapettu, se johtuu heidän jumalattomuudestaan? Minä sanon teille: Jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan, sillä minä sanon teille, että on monia, jotka ovat kaatuneet miekasta, ja katso, se on teidän tuomioksenne;

60:13 sillä Herra sallii vanhurskaiden tulla surmatuiksi, jotta hänen rangaistuksensa ja tuomionsa kohtaisivat jumalattomia; sen tähden teidän ei tarvitse luulla, että vanhurskaat ovat kadotettuja, koska he ovat saaneet surmansa, vaan katso, he pääsevät Herran Jumalansa lepoon.

60:14 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Minä pelkään tavattomasti, että Jumalan tuomiot kohtaavat tätä kansaa sen tavattoman velttouden tähden, niin, nimittäin meidän hallituksemme velttouden tähden ja sen tavattoman suuren laiminlyönnin tähden veljiään kohtaan, eli niitä kohtaan, jotka on surmattu.

60:15 Sillä ilman jumalattomuutta, joka ensin alkoi meidän johdossamme, me olisimme voineet pitää puolemme vihollisiamme vastaan, niin etteivät he olisi saaneet meitä valtaansa.

60:16 Niin, ellei olisi ollut sotaa, joka puhkesi omassa keskuudessamme, niin, ilman näitä kuninkaankannattajia, jotka aiheuttivat niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme, niin, jos sinä aikana, kun taistelimme keskenämme, olisimme yhdistäneet voimamme niin kuin olemme tähän asti tehneet, niin, ellei olisi ollut sitä vallan ja määräämisaseman halua, joka noilla kuninkaankannattajilla meihin nähden oli; jos he olisivat olleet uskollisia vapautemme asialle ja yhtä meidän kanssamme ja lähteneet vihollisiamme vastaan sen sijaan, että tarttuivat miekkoihinsa meitä vastaan, mikä aiheutti niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme -- niin, jos olisimme lähteneet heitä vastaan Herran voimassa, me olisimme hajottaneet vihollisemme, sillä se olisi tapahtunut hänen sanansa toteutumisen mukaisesti.

60:17 Mutta katso, nyt lamanilaiset ovat käymässä kimppuumme ottaen haltuunsa maitamme, ja he murhaavat miekalla väkeämme, niin, naisiamme ja lapsiamme, sekä vievät heitä vankeina mukanaan

pannen heidät kärsimään kaikenlaisia ahdinkoja, ja tämä niiden suuren jumalattomuuden tähden, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan, niin, nimittäin noiden kuninkaankannattajien.

60:18 Mutta miksi sanoisin paljon tästä asiasta? Sillä varmaan te itsekkin pyritte määräämisasemaan. Varmaan tekin olette maanne peppureita.

60:19 Vai oletteko lyöneet meidät laimin siitä syystä, että olette maamme sydämessä ja olette turvallisuuden ympäröiminä, niin että ette käske lähettää meille ravintoa ettekä myöskään miehiä ä sotajoukkojemme vahvistukseksi?

60:20 Oletteko unohtaneet Herran Jumalanne käskyt? Niin, oletteko unohtaneet isiemme orjuuden? Oletteko unohtaneet ne monet kerrat, kun olemme pelastuneet vihollistemme käsistä?

60:21 Vai luuletteko te, että Herra vieläkin pelastaa meidät, sillä aikaa kun me istumme valtaistuimillamme emmekä käytä hyväksemme niitä keinoja, joita Herra on meille järjestänyt?

60:22 Niin, aiotteko istua joutilaina tuhansien, niin, ja kymmenientuhansien sellaisten ympäröiminä, jotka myös istuvat joutilaina, samanaikaisesti kun ympärillänne maan rajoilla on tuhansia, jotka kaatuvat miekasta, niin, haavoittuvat ja vuotavat verta?

60:23 Luuletteko te, että Jumala pitää teitä syyttöminä teidän istuessanne paikoillanne ja nähdessänne nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Ei. Nyt minä tahtoisin teidän muistavan, että Jumala on sanonut, että astian sisäpuoli on puhdistettava ensin, ja sitten on astian ulkopuolikin puhdistettava.

60:24 Ja nyt, ellette tee parannusta siitä, mitä olette tehneet, ja ala nousta toimeen ja lähetä ravintoa ja miehiä meille sekä Helamanille, jotta hän voisi vahvistaa niitä osia maastamme, jotka hän on saanut takaisin, ja jotta mekin voisimme saada takaisin loput maamme näissä osissa, katso, meidän täytyy lakata taistelemasta lamanilaisia vastaan, kunnes olemme ensin puhdistaneet astiamme sisäpuolen, niin, nimittäin hallituksemme korkeimman johdon.

60:25 Ja ellette te suostu kirjeeseeni ja tule ja osoita minulle todellista vapauden henkeä ja ponnistele vahvistaaksenne ja lujittaaksenne meidän sotajoukkojamme ja suo niille ravintoa niiden ylläpitämiseksi, katso, minä jätän osan vapaudenkannattajistani pitämään hallussa tätä osaa maastamme, ja minä jätän heille Jumalan voiman ja siunaukset, niin ettei mikään muu voima voi vaikuttaa heitä vastaan --

60:26 ja tämä heidän suuren uskonsa ja heidän kärsivällisyytensä tähden heidän ahdistuksissaan --

60:27 ja minä tulen teidän luoksenne, ja jos joukossanne on joku, joka haluaa vapautta, niin, jos edes vapauden kipinä on jäljellä, katso, minä yllytän kapinoita teidän keskuudessanne, kunnes niistä, jotka haluavat anastaa vallan ja määräämisaseman, on tehty loppu.

60:28 Niin, katso, minä en pelkää teidän valtaanne enkä määräämisasemaanne, vaan Jumalaani minä pelkään; ja hänen käskyjensä mukaisesti minä tartun miekkaani puolustaakseni maani asiaa, ja teidän jumalattomuutenne tähden me olemme kärsineet niin paljon menetyksiä.

60:29 Katso, on aika, niin, se aika on nyt käsillä, että ellette herätä itseänne puolustamaan maatanne ja pienokaisianne, rangaistuksen miekka häälyy yllänne, niin, ja se iskee teitä ja rankaisee teitä aina täydelliseen tuhoonne asti.

60:30 Katso, minä odotan teiltä apua, ja ellette te tuo meille huojennusta, katso, minä tulen teidän luoksenne, tosiaankin Sarahemlan maahan, ja isken teitä miekalla, niin ettei teillä ole enää voimaa estää tämän kansan edistymistä meidän vapautemme asiassa.

60:31 Sillä katso, Herra ei salli teidän elää ja vahvistua pahoissa teoissanne tuhotaksenne hänen vanhurskaan kansansa.

60:32 Katso, voitteko luulla, että Herra säästää teidät ja langettaa tuomion lamanilaisia vastaan, kun heidän vihansa on aiheutunut heidän isiensä perinteistä, niin, ja sen ovat kaksinkertaistaneet ne, jotka ovat luopuneet meistä, kun taas teidän pahuutenne johtuu teidän rakkaudestanne kunniaan ja maailman turhuuteen?

60:33 Te tiedätte rikkovanne Jumalan lakeja, ja te tiedätte polkevanne ne jalkoihinne. Katso, Herra sanoo minulle: Elleivät ne, jotka te olette nimittäneet päämiehiksenne, tee parannusta synneistään ja pahoista teoistaan, lähtekää taistelemaan heitä vastaan.

60:34 Ja nyt, katso, minun, Moronin, on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt; sen tähden minä tahdon teidän pysyvän Jumalan sanassa ja lähettävän joutuin minulle muonavarojanne ja miehiänne, ja myös Helamanille.

60:35 Ja katso, ellette tee tätä, minä tulen teidän luoksenne joutuin, sillä katso, Jumala ei salli meidän menehtyä nälkään; sen tähden hän antaa meille teidän ruoastanne, vaikka sen täytyisi tapahtua miekan avulla. Nyt, katsokaa, että toteutatte Jumalan sanan.

60:36 Katso, minä olen Moroni, teidän ylin päällikkönne. Minä en tavoittele valtaa vaan pyrin vetämään sen alas. Minä en tavoittele maailman kunniaa vaan Jumalani kirkkautta ja maani vapautta ja parasta. Ja näin minä päätän kirjeeni.

LUKU 61 (Noin 62 eKr.)

61:1 Katso, nyt tapahtui, että pian sen jälkeen kun Moroni oli lähettänyt kirjeensä ylimmälle päämiehelle, hän sai kirjeen Pahoranilta, ylimmältä päämieheltä. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän sai:

61:2 Minä, Pahoran, joka olen tämän maan ylin päämies, lähetän nämä sanat Moronille, sotajoukon ylimmälle päällikölle. Katso, minä sanon sinulle, Moroni, että minä en iloitse sinun suurista ahdingoistasi, niin, ne surettavat sieluani.

61:3 Mutta katso, on niitä, jotka iloitsevat sinun ahdingoistasi jopa niin, että he ovat nousseet kapinaan minua sekä niitä kansaani kuuluvia vastaan, jotka ovat vapaudenkannattajia, niin, ja kapinaan nousseita on tavattoman lukuisasti.

61:4 Ja ne, jotka ovat pyrkineet ottamaan minulta tuomarini tuomien, ovat olleet syynä tähän suureen pahuuteen, sillä he ovat mielistelleet paljon, ja he ovat eksyttäneet monien ihmisten sydämet, mikä tulee aiheuttamaan ankaran ahdistuksen meidän keskuudessamme; he ovat evänneet meidän muonavaramme ja uhkailleet vapaudenkannattajiamme, niin etteivät he ole tulleet teidän luoksenne.

61:5 Ja katso, he ovat ajaneet minut pois tieltään, ja minä olen paennut Gideonin maahan mukani niin paljon miehiä kuin minun oli mahdollista saada.

61:6 Ja katso, minä olen lähettänyt kuulutuksen kautta koko tämän osan maata, ja katso, heitä kerääntyy luoksemme päivittäin, aseisiinsa, puolustaakseen maataan ja vapauttaan ja kostaakseen meidän kokemamme vääryydet.

61:7 Ja heitä on tullut meidän luoksemme siinä määrin, että ne, jotka ovat nousseet kapinaan meitä vastaan, ovat uhattuina, jopa niin, että he pelkäävät meitä eivätkä uskalla tulla meitä vastaan taistelemaan.

61:8 He ovat saaneet valtaansa Sarahemlan maan eli kaupungin; he ovat nimittäneet itselleen kuninkaan, ja hän on kirjoittanut lamanilaisten kuninkaalle solmien siten hänen kanssaan liiton, jossa liitossa hän on sopinut pitävänsä hallussaan Sarahemlan kaupunkia, jota hallussaan pitämällä hän arvelee antavansa lamanilaisille mahdollisuuden valloittaa loput maasta, ja hänet asetetaan tämän kansan kuninkaaksi, kun lamanilaiset ovat valloittaneet sen.

61:9 Ja nyt, sinä olet kirjeessäsi tuominnut minut, mutta sillä ei ole väliä; minä en ole vihoissani, vaan riemuitsen sydämesi suuruudesta. Minä, Pahoran, en pyri valtaan vaan ainoastaan pitämään tuomarinistuimeni voidakseni säilyttää kansani oikeudet ja vapauden. Minun sieluni pysyy lujana siinä vapaudessa, jossa Jumala on tehnyt meidät vapaiksi.

61:10 Ja nyt, katso, me vastustamme jumalattomuutta vaikka verta vuodattamalla. Me emme vuodattaisi lamanilaisten verta, jos he pysyisivät omassa maassaan.

61:11 Me emme vuodattaisi veljämme verta, jos he eivät nousisi kapinaan ja tarttuisi miekkaan meitä vastaan.

61:12 Me alistuisimme orjuuden ikeeseen, jos Jumalan oikeudenmukaisuus sitä edellyttäisi tai jos hän käskisi meitä niin tekemään.

61:13 Mutta katso, hän ei käske meitä alistumaan vihollistemme valtaan vaan turvaamaan häneen, niin hän pelastaa meidät.

61:14 Sen tähden, rakas veljeni Moroni, vastustakaamme pahaa, ja kaikkea sitä pahaa, mitä emme pysty vastustamaan sanoillamme, niin, kuten kapinoita ja luopumisia, vastustakaamme miekoillamme, jotta voisimme säilyttää vapautemme, jotta voisimme riemuita suuresta oikeudesta kirkkoomme ja Lunastajamme ja Jumalamme asiasta.

61:15 Tule sen tähden joutuin luokseni muutamien miestesi kanssa ja jätä loput Lehin ja Teankumin vastuulle; anna heille valta käydä sotaa siinä osassa maata Jumalan Hengen mukaisesti, joka on myös heissä oleva vapauden henki.

61:16 Katso, minä olen lähettänyt heille vähän muonavaroja, jotta he eivät menehtyisi, ennen kuin sinä voit tulla luokseni.

61:17 Kokoa yhteen kaikki joukot, mitä voit, marssiessasi tänne, niin me lähdemme joutuin noita luopioita vastaan Jumalamme voimassa sen uskon mukaisesti, joka meissä on.

61:18 Ja me otamme haltuumme Sarahemlan kaupungin, jotta saisimme enemmän ruokaa lähetettäväksi Lehille ja Teankumille; niin, me lähdemme heitä vastaan Herran voimassa, ja me teemme lopun tästä suuresta pahuudesta.

61:19 Ja nyt, Moroni, minä iloitsen kirjeesi saamisesta, sillä minä olin jonkin verran huolissani siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, olisiko meidän oikein lähteä veljiämme vastaan.

61:20 Mutta sinä olet sanonut: Elleivät he tee parannusta, Herra on käskenyt sinun lähteä heitä vastaan.

61:21 Katso, että vahvistat Lehiä ja Teankumia Herrassa; käske heidän olla pelkäämättä, sillä Jumala pelastaa heidät, niin, ja myös kaikki ne, jotka pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi. Ja nyt minä päätän kirjeeni rakkaalle veljelleni Moronille.

LUKU 62 (Noin 62-57 eKr.)

62:1 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hänen sydämensä rohkaistui ja täyttyi tavattoman suuresta ilosta Pahoranin uskollisuuden tähden, ettei hänkin ollut maansa vapauden ja asian petturi.

62:2 Mutta hän myös suri tavattomasti niiden pahuuden tähden, jotka olivat ajaneet Pahoranin tuomarinistuimelta, niin, sanalla sanoen niiden tähden, jotka olivat kapinoineet maataan ja myös Jumalaansa vastaan.

62:3 Ja tapahtui, että Moroni otti pienen joukon miehiä Pahoranin toiveen mukaisesti ja antoi loput sotajoukostaan Lehin ja Teankumin komentoon ja lähti marssimaan kohti Gideonin maata.

62:4 Ja hän kohotti vapauden viirin joka paikkaan, minne hän meni, ja hankki niin paljon joukkoja kuin saattoi koko marssillaan kohti Gideonin maata.

62:5 Ja tapahtui, että tuhannet kerääntyivät yhteen hänen viirinsä luo ja tarttuivat miekkoihinsa puolustaakseen vapauttaan, jotta eivät joutuisi orjuuteen.

62:6 Ja niin, koottuaan yhteen kaikki miehet, mitä saattoi koko marssinsa aikana, Moroni tuli Gideonin maahan; ja yhdistämällä hänen joukkonsa Pahoranin joukkoihin heistä tuli tavattoman vahvoja, vieläpä vahvempia kuin Pakuksen miehistä, Pakuksen joka oli niiden luopioiden kuningas, jotka olivat ajaneet vapaudenkannattajat pois Sarahemlan maasta ja olivat ottaneet haltuunsa maan.

62:7 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran menivät sotajoukkoineen alas Sarahemlan maahan ja lähtivät kaupunkia vastaan ja kohtasivat Pakuksen miehet, niin että he joutuivat taisteluun.

62:8 Ja katso, Pakus surmattiin, ja hänen miehensä otettiin vangeiksi, ja Pahoran palautettiin tuomarinistuimelleen.

62:9 Ja Pakuksen miehet saivat oikeudenkäyntinsä lain mukaisesti, ja myös ne kuninkaankannattajat, jotka oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan; ja heidät teloitettiin lain mukaisesti, eli nuo Pakuksen miehet ja nuo kuninkaankannattajat, jokainen, joka ei tahtonut tarttua aseisiin puolustaakseen maataan vaan tahtoi taistella sitä vastaan, otettiin hengiltä.

62:10 Ja niin kävi välttämättömäksi noudattaa tiukasti tätä lakia heidän maansa turvallisuuden tähden; niin, ja jokainen, jonka havaittiin kieltävän heidän vapautensa, teloitettiin joutuin lain mukaisesti.

62:11 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenes vuosi Moronin ja Pahoranin palautettua rauhan Sarahemlan maahan, oman kansansa keskuuteen, ja tuotettua kuoleman kaikille niille, jotka eivät olleet uskollisia vapauden asialle.

62:12 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien kolmannenkymmenennenyhdennän vuoden alussa, että Moroni käski heti lähettää muonavaroja ja lähettää myös kuudentuhannen miehen sotajoukon Helamanille, hänen avukseen maan sen osan säilyttämisessä. {61 eKr.}

62:13 Ja hän käski myös lähettää kuudentuhannen miehen sotajoukon, mukanaan riittävä määrä ravintoa, Lehin ja Teankumin sotajoukoille. Ja tapahtui, että tämä tehtiin maan linnoittamiseksi lamanilaisia vastaan.

62:14 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran jättivät suuren joukon miehiä Sarahemlan maahan ja lähtivät suuri joukko miehiä mukanaan marssimaan kohti Nefihan maata päätettyään kukistaa siinä kaupungissa olevat lamanilaiset.

62:15 Ja tapahtui, että ollessaan marssimassa sitä maata kohti he ottivat kiinni suuren joukon lamanilaisten miehiä ja surmasivat monia heistä ja ottivat heidän muonavaransa ja sota-aseensa.

62:16 Ja tapahtui heidän otettuaan heidät kiinni, että he panivat heidät tekemään liiton, etteivät he enää tarttuisi sota-aseisiinsa nefiläisiä vastaan.

62:17 Ja kun he olivat tehneet tämän liiton, heidät lähetettiin asumaan Ammonin kansan pariin, ja niiden lukumäärä, joita ei ollut surmattu, oli noin neljä tuhatta.

62:18 Ja tapahtui, että kun he olivat lähettäneet heidät pois, he jatkoivat marssiaan kohti Nefihan maata. Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet Nefihan kaupunkiin, he pystyttivät telttansa Nefihan tasangolle, joka on lähellä Nefihan kaupunkia.

62:19 Nyt Moroni halusi lamanilaisten tulevan taistelemaan heitä vastaan tasangolla, mutta lamanilaiset tiesivät heidän tavattoman suuren rohkeutensa ja näkivät heidän lukumääränsä suuruuden, eivätkä sen tähden uskaltaneet tulla heitä vastaan; sen tähden he eivät tulleet taistelemaan sinä päivänä.

62:20 Ja kun yö tuli, Moroni lähti liikkeelle yön pimeydessä ja tuli muurin harjalle vakoilemaan, mihin osaan kaupunkia lamanilaiset sotajoukkoineen olivat leiriytyneet.

62:21 Ja tapahtui, että he olivat idässä, sisäänkäynnin luona; ja he olivat kaikki unessa. Ja nyt Moroni palasi sotajoukkonsa luo ja käski heidän kiireesti valmistaa vahvoja köysiä ja tikkaita laskettaviksi muurin harjalta alas muurin sisäpuolelle.

62:22 Ja tapahtui, että Moroni käski miestensä lähteä marssimaan ja tulla muurin harjalle ja laskeutua alas siihen osaan kaupunkia, niin, nimittäin länteen, minne lamanilaiset sotajoukkoineen eivät olleet leiriytyneet.

62:23 Ja tapahtui, että heidät kaikki laskettiin yöllä alas kaupunkiin heidän vahvojen köysiensä ja tikkaidensa avulla; siten, kun aamu tuli, he olivat kaikki kaupungin muurien sisäpuolella.

62:24 Ja nyt, kun lamanilaiset heräsivät ja näkivät, että Moronin sotajoukot olivat muurien sisäpuolella, he kauhistuivat tavattomasti, niin että he pakenivat ulos kulkutien kautta.

62:25 Ja nyt, kun Moroni näki, että he pakenivat hänen edellään, hän käski miestensä marssia eteenpäin heitä vastaan ja surmasi monia ja saartoi monia muita ja otti heidät vangeiksi; ja loput heistä pakenivat Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

62:26 Näin Moroni ja Pahoran olivat saaneet Nefihan kaupungin valtaansa menettämättä yhtäkään sielua, ja monet lamanilaiset saivat surmansa.

62:27 Nyt tapahtui, että monet vankeina olevista lamanilaisista halusivat liittyä Ammonin kansaan ja tulla vapaaksi kansaksi.

62:28 Ja tapahtui, että kaikille, jotka halusivat, se sallittiin heidän halunsa mukaisesti.

62:29 Sen tähden kaikki lamanilaisvangit liittyivät Ammonin kansaan ja alkoivat tehdä tavattomasti työtä viljellen maata, kasvattaen kaikenlaista viljaa ja erilaatuisia katraita ja laumoja; ja näin nefiläiset pääsivät suuresta taakasta; niin, he pääsivät kaikista lamanilaisvangeista.

62:30 Nyt tapahtui, että saatuaan Nefihan kaupungin haltuunsa, otettuaan monia vankeja, mikä vähensi lamanilaisten sotajoukkoja tavattomasti, ja saatuaan takaisin monia nefiläisiä, jotka oli otettu vangeiksi, mikä vahvisti Moronin sotajoukkoa tavattomasti, Moroni sen tähden lähti Nefihan maasta Lehin maahan.

62:31 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että Moroni oli hyökkäämässä heidän kimppuunsa, he pelästyivät taas ja pakenivat Moronin sotajoukon edellä.

62:32 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa kaupungista kaupunkiin, kunnes Lehi ja Teankum kohtasivat heidät; ja lamanilaiset pakenivat Lehiä ja Teankumia aina alas merenrannikon rajamaille asti, kunnes he tulivat Moronin maahan.

62:33 Ja lamanilaisten sotajoukot oli kaikki koottu yhteen, niin että ne olivat kaikki yhtenä joukkona Moronin maassa. Nyt Ammoron, lamanilaisten kuningas, oli myös heidän kanssaan.

62:34 Ja tapahtui, että Moroni ja Lehi ja Teankum leirytyivät sotajoukkoineen Moronin maan rajamaiden alueelle, niin että lamanilaiset oli saarrettu erämaan rajamailla etelässä ja erämaan rajamailla idässä.

62:35 Ja näin he leirytyivät yöksi. Sillä katso, nefiläiset ja myös lamanilaiset olivat väsyneitä pitkästä marssista; sen tähden he eivät päättäneet mistään sotajuonesta yön aikana, Teankumia lukuun ottamatta, sillä hän oli tavattoman vihoissaan Ammoronille, koska hän piti Ammoronia ja hänen veljeään Amalikkiaa syyppinä tähän suureen ja pitkäaikaiseen sotaan heidän ja lamanilaisten välillä, mikä oli aiheuttanut niin paljon sotaa ja verenvuodatusta, niin, ja niin paljon nälänhätää.

62:36 Ja tapahtui, että Teankum lähti vihoissaan lamanilaisten leiriin ja laskeutui alas kaupungin muurien toiselle puolelle. Ja hän kulki köysi mukanaan paikasta paikkaan, niin että hän löysi kuninkaan; ja hän heitti häntä keihäällä, joka lävisti hänet läheltä sydäntä. Mutta katso, kuningas herätti palvelijansa, ennen kuin hän kuoli, niin että he ajoivat Teankumia takaa ja surmasivat hänet.

62:37 Nyt tapahtui, että kun Lehi ja Moroni saivat tietää, että Teankum oli kuollut, he tulivat tavattoman murheellisiksi, sillä katso, hän oli ollut mies, joka oli taistellut urheasti maansa puolesta, niin, todellinen vapauden ystävä, ja hän oli kärsinyt hyvin monia tavattoman raskaita ahdinkoja. Mutta katso, hän oli kuollut ja oli mennyt kaiken maan tietä.

62:38 Nyt tapahtui, että Moroni lähti seuraavana päivänä marssimaan ja kävi lamanilaisten kimppuun, niin että he surmasivat heitä suuressa teurastuksessa; ja he ajoivat heidät pois maasta; ja he pakenivat, niin etteivät he sillä kertaa palanneet nefiläisiä vastaan.

62:39 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdes vuosi, ja näin heillä oli ollut sotia ja verenvuodatuksia ja nälänhätää ja ahdinkoa monen vuoden ajan. {60 eKr.}

62:40 Ja Nefin kansan keskuudessa oli ollut murhia ja kiistoja ja mellakoita ja kaikenlaista pahuutta; kuitenkin, vanhurskaiden tähden, niin, vanhurskaiden rukousten tähden, heidät oli säästetty.

62:41 Mutta katso, nefiläisten ja lamanilaisten välisen sodan tavattoman suuren pituuden tähden monista oli tullut paatuneita, sodan tavattoman suuren pituuden tähden; ja monet olivat pehmenneet ahdinkojensa tähden, niin että he nöyrytyivät Jumalan edessä aina nöyryyden syvyyteen asti.

62:42 Ja tapahtui, että linnoitettuaan maan niitä osia, jotka olivat eniten alttiina lamanilaisille, kunnes ne olivat kyllin vahvat, Moroni palasi Sarahemlan kaupunkiin; ja myös Helaman palasi perintöpaikalleen, ja rauha vakiinnutettiin taas kerran Nefin kansan keskuudessa.

62:43 Ja Moroni luovutti sotajoukkojensa komennon poikansa käsiin, jonka nimi oli Moroniha, ja hän vetäytyi omaan taloonsa voidakseen viettää lopun elinaikansa rauhassa.

62:44 Ja Pahoran palasi tuomarinistuimelleen, ja Helaman otti jälleen asiakseen saarnata kansalle Jumalan sanaa, sillä niin monien sotien ja kiistojen tähden oli käynyt tarpeelliseksi, että järjestys saataisiin jälleen aikaan kirkossa.

62:45 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät julistamaan Jumalan sanaa hyvin voimakkaasti saaden monet ihmiset vakuuttuneiksi jumalattomuudestaan, mikä sai heidät tekemään parannuksen synneistään ja ottamaan kasteen Herraan Jumalaansa.

62:46 Ja tapahtui, että he perustivat jälleen Jumalan kirkon kautta koko maan.

62:47 Niin, ja lakia koskevia säännöksiä tehtiin. Ja heidän tuomarinsa ja ylituomarinsa valittiin.

62:48 Ja Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi lisääntyä ja vahvistua jälleen tavattomasti maassa. Ja he alkoivat rikastua tavattomasti.

62:49 Mutta rikkauksistaan tai voimastaan tai vauraudestaan huolimatta he eivät ylpistyneet silmiensä kopeudessa, eivätkä he olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa, vaan he nöyryivät tavattomasti hänen edessään.

62:50 Niin, he muistivat, kuinka suuria Herra oli tehnyt heille, että hän oli vapauttanut heidät kuolemasta ja kahleista ja vankiloista ja kaikenlaisista ahdingoista, ja hän oli vapauttanut heidät heidän vihollistensa käsistä.

62:51 Ja he rukoilivat Herraa Jumalaansa alati, niin että Herra siunasi heitä, sanansa mukaisesti, niin että he vahvistuivat ja menestyivät maassa.

62:52 Ja tapahtui, että kaikki tämä tapahtui. Ja Helaman kuoli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenkymmenentenäviidentenä vuonna. {57 eKr.}

LUKU 63 (Noin 56-52 eKr.)

63:1 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennenkuudennen vuoden alussa, että Siblon otti haltuunsa ne pyhät esineet, jotka Alma oli antanut Helamanille. {56 eKr.}

63:2 Ja hän oli oikeudenmukainen mies, ja hän vaelsi oikeamielisesti Jumalan edessä; ja hän pyrki tarkoin tekemään hyvää alati, pitämään Herran Jumalansa käskyt, ja niin myös hänen veljensä.

63:3 Ja tapahtui, että myös Moroni kuoli. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kolmaskymmeneskuudes vuosi.

63:4 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kolmantenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna suuri joukko miehiä, määrältään jopa viisituhatta neljäsataa miestä, lähti vaimoineen ja lapsineen Sarahemlan maasta siihen maahan, joka oli pohjoisessa. {55 eKr.}

63:5 Ja tapahtui, että Hagot, joka oli tavattoman taitava mies, sen tähden meni ja rakensi itselleen tavattoman suuren laivan Runsaudenmaan rajamailla, Hävityksenmaan lähellä, ja laski sen vesille läntiseen mereen sen kapean kannaksen lähellä, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan.

63:6 Ja katso, oli monia nefiläisiä, jotka menivät siihen ja lähtivät purjehtimaan paljon muonavaroja mukanaan, ja myös monia naisia ja lapsia; ja he suuntasivat kulkunsa pohjoiseen päin. Ja näin päättyi kolmaskymmenesseitsemäs vuosi.

63:7 Ja kolmantenkymmenentenäkahdeksantena vuonna tämä mies rakensi muita laivoja. Ja ensimmäinenkin laiva palasi, ja monet muut ihmiset menivät siihen, ja hekin ottivat paljon muonavaroja ja lähtivät jälleen pohjoisenpuoleista maata kohti.

63:8 Ja tapahtui, ettei heistä koskaan kuultu mitään. Ja me luulemme, että he hukkuivat meren syvyyksiin. Ja tapahtui, että eräs toinenkin laiva lähti purjehtimaan, emmekä me tiedä, minne se meni.

63:9 Ja tapahtui, että tänä vuonna lähti monia ihmisiä pohjoisenpuoleiseen maahan. Ja näin päättyi kolmaskymmeneskahdeksas vuosi.

63:10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kolmantenkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Siblonkin kuoli, ja Korianton oli lähtenyt pohjoisenpuoleiseen maahan laivalla viedäkseen muonavaroja niille ihmisille, jotka olivat lähteneet siihen maahan. {53 eKr.}

63:11 Sen tähden kävi välttämättömäksi, että Siblon uskoi nuo pyhät esineet ennen kuolemaansa Helamanin pojan haltuun, jonka nimi oli Helaman, koska häntä kutsuttiin isänsä nimen mukaan.

63:12 Nyt, katso, kaikki ne kaiverrukset, jotka olivat Helamanin hallussa, kirjoitettiin ja lähetettiin ihmislasten keskuuteen kautta koko maan, lukuun ottamatta niitä osia, joita Alma oli kieltänyt ilmaisemasta.

63:13 Kuitenkin nämä esineet tuli pitää pyhinä ja jättää perintönä sukupolvelta toiselle; sen tähden ne oli tänä vuonna uskottu Helamanin haltuun ennen Siblonin kuolemaa.

63:14 Ja tänä vuonna tapahtui myös, että joitakin luopioita oli mennyt lamanilaisten puolelle, ja heitä yllytettiin jälleen vihaan nefiläisiä vastaan.

63:15 Ja tänä samana vuonna he myös tulivat monilukuisin sotajoukoin sotimaan Moronihan väkeä vastaan eli Moronihan sotajoukkoa vastaan, jolloin heidät lyötiin ja ajettiin jälleen takaisin omiin maihinsa, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

63:16 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdeksäs vuosi.

63:17 Ja näin päättyi Alman ja hänen poikansa Helamanin sekä hänen poikansa Siblonin kertomus.

HELAMANIN KIRJA

(Noin 52-1 eKr.)

Kertomus nefiläisistä. Heidän sotansa ja kiistansa ja mellakkansa. Ja myös monien pyhien profeettojen profetiat ennen Kristuksen tulemista Helamanin, joka oli Helamanin poika, aikakirjojen mukaan sekä hänen poikiensa aikakirjojen mukaan aina Kristuksen tulemiseen asti. Ja myös monia lamanilaisia käännytetään. Kertomus heidän kääntymisestään. Kertomus lamanilaisten vanhurskaudesta ja nefiläisten jumalattomuudesta ja iljetyksistä aina Kristuksen tulemiseen asti Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan, jota kutsutaan Helamanin kirjaksi, ja niin edelleen.

LUKU 1

(Noin 52-50 eKr.)

1:1 Ja nyt katso, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljänneksikymmenennen vuoden alussa, että nefiläisten kansan keskuudessa alkoi olla eräs vakava vaikeus. {52 eKr.}

1:2 Sillä katso, Pahoran oli kuollut ja mennyt kaiken maan tietä; sen tähden alkoi olla vakavaa kiistaa siitä, kuka niiden veljesten joukosta, jotka olivat Pahoranin poikia, saisi tuomarintuimen.

1:3 Nyt nämä ovat niiden nimet, jotka kiistelivät tuomarintuimesta ja jotka saivat myös kansan kiistelemään: Pahoran, Paanki ja Pakumeni.

1:4 Nyt nämä eivät ole kaikki Pahoranin pojat (sillä hänellä oli monia), mutta nämä ovat ne, jotka kiistelivät tuomarintuimesta; sen tähden kansa jakaantui heidän takiansa kolmeen ryhmään.

1:5 Kuitenkin tapahtui, että Pahoran nimitettiin kansan äänellä Nefin kansan ylituomariksi ja päämieheksi.

1:6 Ja tapahtui, että kun Pakumeni näki, ettei hän voinut saada tuomarintuinta haltuunsa, hän yhtyi kansan ääneen.

1:7 Mutta katso, Paanki ja se osa kansasta, joka halusi hänet päämieheksensä, olivat tavattoman vihastuneita; sen tähden hän aikoi mielistellä noita ihmisiä saadakseen heidät nousemaan kapinaan veljiään vastaan.

1:8 Ja tapahtui, että kun hän aikoi tehdä tämän, katso, hänet otettiin kiinni ja tutkittiin kansan äänen mukaisesti ja tuomittiin kuolemaan, sillä hän oli noussut kapinaan ja yrittänyt hävittää kansan vapauden.

1:9 Nyt, kun ne ihmiset, jotka halusivat hänet päämieheksensä, näkivät, että hänet tuomittiin kuolemaan, sen tähden he vihastuivat, ja katso, he lähettivät erään Kiskumenin Pahoranin tuomarintuimen luo ja murhasivat Pahoranin hänen istuessaan tuomarintuimella.

1:10 Ja Pahoranin palvelijat ajoivat häntä takaa, mutta katso, niin joutuisea oli Kiskumenin pako, ettei kukaan saanut häntä kiinni.

1:11 Ja hän meni niiden luokse, jotka olivat hänet lähettäneet, ja he kaikki tekivät liiton, eli vannoiivat ikuisen Luojansa kautta, etteivät he kertoisi kenellekään, että Kiskumen oli murhannut Pahoranin.

1:12 Sen tähden Kiskumenia ei tunnettu Nefin kansan keskuudessa, sillä hän oli valepuvussa sillä hetkellä, kun hän murhasi Pahoranin. Ja Kiskumen ja hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton hänen kanssaan, sekoittui kansan keskuuteen, niin ettei heitä kaikkia voitu löytää; mutta kaikki, jotka löydettiin, tuomittiin kuolemaan.

1:13 Ja nyt, katso, Pakumeni nimitettiin kansan äänen mukaisesti kansan ylituomariksi ja päämieheksi hallitsemaan veljensä Pahoranin jälkeen, ja se oli hänen oikeutensa mukaista. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna; ja se päättyi.

1:14 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdyntenä vuonna, että lamanilaiset olivat koonneet yhteen lukemattoman sotajoukon miehiä ja aseistaneet heidät miekoin ja sapelein ja jousin ja nuolin ja pääkilvin ja rintakilvin ja kaikenlaisin erilaatuisin kilvin. {51 eKr.}

1:15 Ja he tulivat jälleen alas voidakseen käydä taisteluun nefiläisiä vastaan. Ja heitä johti mies, jonka nimi oli Koriantumr, ja hän oli Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli nefiläisten keskuudesta lähtenyt luopio; ja hän oli iso ja väkevä mies.

1:16 Sen tähden lamanilaisten kuningas, jonka nimi oli Tubalot ja joka oli Ammoronin poika, arveli, että Koriantumr väkevänä miehenä pystyisi pitämään puolensa nefiläisiä vastaan voimallaan sekä suurella viisaudellaan, niin että hän hänet lähettämällä saisi nefiläiset valtaansa.

1:17 Sen tähden hän ylltyi heitä vihaan, ja hän kokosi yhteen sotajoukkonsa ja nimitti Koriantumrin niiden johtajaksi ja käski niiden marssia alas Sarahemlan maahan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

1:18 Ja tapahtui, että niin monien kiistojen ja niin monien hallitusvaikeuksien tähden Sarahemlan maassa ei ollut pidetty riittävästi vartioita, sillä he olivat luulleet, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla heidän maidensa sydämeen hyökätäkseen tuohon suureen Sarahemlan kaupunkiin.

1:19 Mutta tapahtui, että Koriantumr marssi monilukuisen joukkonsa kärjessä ja tuli kaupungin asukkaiden kimppuun, ja heidän marssinsa oli niin tavattoman nopeaa, ettei nefiläisillä ollut aikaa koota yhteen sotajoukkojaan.

1:20 Ja nyt, Koriantumr löi maahan vartion kaupungin sisäänkäynnin luona ja marssi koko sotajoukkoineen kaupunkiin, ja he surmasivat jokaisen, joka vastusti heitä, niin että he ottivat haltuunsa koko kaupungin.

1:21 Ja tapahtui, että Pakumeni, joka oli ylituomari, pakeni Koriantumria aina kaupungin muureille asti. Ja tapahtui, että Koriantumr löi häntä muuria vasten, niin että hän kuoli. Ja näin päättyivät Pakumenin päivät.

1:22 Ja nyt, kun Koriantumr näki, että hänellä oli Sarahemlan kaupunki vallassaan, ja näki, että nefiläiset olivat paenneet heitä ja saaneet surmansa ja joutuneet kiinni ja että heidät oli heitetty vankilaan ja että hän oli saanut valtaansa koko maan vahvimman linnoituksen, hänen sydämensä rohkaistui, niin että hän aikoi lähteä koko maata vastaan.

1:23 Eikä hän nyt viipynyt Sarahemlan maassa vaan marssi suuren sotajoukon kanssa kohti Runsaudenkaupunkia, sillä hän oli päättänyt lähteä raivaamaan tiensä miekalla saadakseen haltuunsa maan pohjoisosat.

1:24 Ja olettaen, että heidän suurimmat voimansa olivat maan keskustassa, hän lähti sen tähden marssimaan antamatta heille aikaa kokoontua yhteen muuten kuin pieniksi joukoiksi; ja tällä tavalla he hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja löivät heidät maahan.

1:25 Mutta katso, tämä Koriantumrin marssi maan keskustan halki antoi Moronihalle paljon edullisemman aseman heihin nähden, surmansa saaneiden nefiläisten suuresta määrästä huolimatta.

1:26 Sillä katso, Moroniha oli luullut, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla maan keskustaan, vaan että he hyökkäisivät rajoilla ympäriinsä olevia kaupunkeja vastaan, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; sen tähden Moroniha oli käskenyt heidän vahvojen sotajoukkojensa pitää hallussaan noita rajoilla ympäriinsä olevia osia.

1:27 Mutta katso, lamanilaiset eivät pelänneet hänen toiveensa mukaisesti, vaan he olivat tulleet maan keskusta ja vallanneet pääkaupungin, joka oli Sarahemlan kaupunki, ja marssivat maan tärkeimpien osien halki surmaten ihmisiä suuressa teurastuksessa, niin miehiä, naisia kuin lapsiakin, ja ottaen haltuunsa monia kaupunkeja ja monia linnoituksia.

1:28 Mutta saatuaan tietää tästä Moroniha lähetti heti Lehin sotajoukkoineen kiertotietä pysäyttämään heidät, ennen kuin he tulisivat Runsaudenmaahan.

1:29 Ja näin hän teki; ja hän pysäytti heidät, ennen kuin he tulivat Runsaudenmaahan, ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että he alkoivat perääntyä takaisin kohti Sarahemlan maata.

1:30 Ja tapahtui, että Moroniha pysäytti heidän perääntymisensä ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että siitä tuli tavattoman verinen taistelu; niin, monet saivat surmansa, ja surmansa saaneiden joukosta löydettiin myös Koriantumr.

1:31 Ja nyt, katso, lamanilaiset eivät voineet perääntyä mihinkään suuntaan, eivät pohjoiseen eivätkä etelään eivätkä itään eivätkä länteen, sillä nefiläiset saartoivat heitä joka puolelta.

1:32 Ja näin Koriantumr oli vienyt lamanilaiset nefiläisten keskelle, niin että he olivat nefiläisten vallassa, ja hän itse oli saanut surmansa, ja lamanilaiset antautuivat nefiläisten käsiin.

1:33 Ja tapahtui, että Moroniha otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa ja käski päästää vangeiksi otetut lamanilaiset lähtemään rauhassa maasta.

1:34 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden neljäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 2

(Noin 50-49 eKr.)

2:1 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna Moronihan vakiinnutettua jälleen rauhan nefiläisten ja lamanilaisten välille, että katso, ei ollut ketään, joka olisi noussut tuomariniistimelle; sen tähden kansan keskuudessa alkoi jälleen olla kiistaa siitä, kuka nousisi tuomariniistimelle. {50 eKr.}

2:2 Ja tapahtui, että Helaman, joka oli Helamanin poika, nimitettiin kansan äänellä nousemaan tuomariniistimelle.

2:3 Mutta katso, Kiskumen, joka oli murhannut Pahoranin, väijyi ottaakseen myös Helamanin hengiltä; ja häntä tuki hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton, ettei kukaan saisi tietää hänen jumalattomuuttaan.

2:4 Sillä oli eräs Gadianton, joka oli tavattoman etevä monisanaisuudessa sekä juonissaan harjoittamaan salaista murha- ja ryöstötyötä; sen tähden hänestä tuli Kiskumenin joukon johtaja.

2:5 Sen tähden hän mielisteli heitä sekä Kiskumenia, että jos he asettaisivat hänet tuomariniistimelle, hän soisi joukkoonsa kuuluville sen, että heidät asetettaisiin valtaan ja määräämisasemaan kansan keskuudessa; sen tähden Kiskumen pyrki ottamaan Helamanin hengiltä.

2:6 Ja tapahtui hänen mennessään tuomariniistuinta kohti ottamaan Helamania hengiltä, että katso, yksi Helamanin palvelijoista, joka oli ollut ulkona yöllä ja saanut valepuvussa tiedon niistä suunnitelmista, jotka tämä joukko oli laatinut ottaakseen Helamanin hengiltä --

2:7 ja tapahtui, että hän tapasi Kiskumenin, ja hän antoi hänelle merkin; sen tähden Kiskumen ilmaisi hänelle haluamansa tarkoituksen pyytäen häneltä, että hän veisi hänet tuomariniistimen luo, jotta hän voisi murhata Helamanin.

2:8 Ja kun Helamanin palvelija oli saanut tietää kaiken, mitä oli Kiskumenin sydämessä ja että hänen tarkoituksenaan oli murhata ja myös että kaikkien hänen joukkoonsa kuuluvien tarkoituksena oli murhata ja ryöstää ja saada valtaa (ja tämä oli heidän salainen suunnitelmansa ja liittonsa), Helamanin palvelija sanoi Kiskumelle: Menkäämme tuomarinistuimen luo.

2:9 Nyt tämä oli tavattomasti Kiskumenin mieleen, sillä hän luuli voivansa toteuttaa aikeensa; mutta katso, heidän ollessaan menossa tuomarinistuimen luo Helamanin palvelija pisti Kiskumia sydämeen, niin että hän kaatui voihkaisematta kuolleen. Ja hän juoksi kertomaan Helamanille kaiken, mitä hän oli nähnyt ja kuullut ja tehnyt.

2:10 Ja tapahtui, että Helaman lähetti ottamaan kiinni tätä rosvojen ja salamurhaajien joukkoa, jotta heidät voitaisiin teloittaa lain mukaisesti.

2:11 Mutta katso, kun Gadianton oli huomannut, ettei Kiskumen palannut, hän pelkäsi, että hänet otettaisiin hengiltä; sen tähden hän käski joukkonsa seurata itseään. Ja he pakenivat maasta salaista tietä erämaahan; ja niin, kun Helaman lähetti ottamaan heitä kiinni, heitä ei löydetty mistään.

2:12 Ja enemmän tästä Gadiantonista puhutaan myöhemmin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskahdes vuosi.

2:13 Ja katso, tämän kirjan lopussa te saatte nähdä, että tämä Gadianton koitui Nefin kansan kukistukseksi, niin, melkein täydelliseksi tuhoksi.

2:14 Katso, minä en tarkoita Helamanin kirjan loppua, vaan tarkoitan Nefin kirjan loppua, josta olen ottanut koko sen kertomuksen, jonka olen kirjoittanut.

LUKU 3

(Noin 49-39 eKr.)

3:1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna, ettei Nefin kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa, lukuun ottamatta vähäistä ylpeyttä, jota oli kirkossa ja joka aiheutti jonkin verran erimielisyyttä kansan keskuudessa, mitkä asiat ratkaistiin neljännenkymmenennenkolmannen vuoden lopulla. {49 eKr.}

3:2 Eikä kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa neljäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna; eikä neljäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna ollut paljon kiistaa.

3:3 Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenäkuudentena, että oli paljon kiistaa ja monia mellakoita, joiden vuoksi tavattoman monia lähti Sarahemlan maasta ja meni pohjoisenpuoleiseen maahan ottamaan maan perintöosakseen. {46 eKr.}

3:4 Ja he kulkivat tavattoman pitkän matkan, niin että he tulivat suurten vesien ja monien virtojen äärelle.

3:5 Niin, ja he levisivät maan kaikkiin osiin, kaikkiin niihin osiin, jotka eivät olleet jääneet autioiksi ja puuttomiksi niiden monien asukkaiden tähden, joiden perintönä maa oli aikaisemmin ollut.

3:6 Ja nyt mikään osa maasta ei ollut autio, puitaLUKUun ottamatta; mutta maassa aikaisemmin asuneen kansan tuhon suuruuden tähden sitä sanottiin autioksi.

3:7 Ja koska maassa oli vain vähän puuta, sinne lähteneistä ihmisistä tuli tavattoman eteviä sementin käyttäjiä; sen tähden he rakensivat sementistä taloja, joissa he asuivat.

3:8 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja levisivät ja menivät etelänpuoleisesta maasta pohjoisenpuoleiseen maahan ja levisivät niin, että he alkoivat peittää koko maan eteläisestä merestä pohjoiseen mereen, läntisestä merestä itäiseen mereen.

3:9 Ja pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset asuivat teltoissa ja sementistä tehdyissä taloissa, ja he sallivat kaikkien maasta nousevien puiden kasvaa, jotta he aikanaan saisivat puutavaraa rakentaakseen talonsa, niin, kaupunkinsa ja temppelinsä ja synagogansa ja pyhäkkönsä ja kaikenlaiset rakennuksensa.

3:10 Ja tapahtui puutavaran ollessa tavattoman vähissä pohjoisenpuoleisessa maassa, että sitä lähetettiin paljon laivaamalla.

3:11 Ja näin pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset saivat mahdollisuuden rakentaa monia kaupunkeja sekä puusta että sementistä.

3:12 Ja tapahtui, että myös monet Ammonin kansasta, jotka olivat syntyjään lamanilaisia, menivät tähän maahan.

3:13 Ja nyt monet tähän kansaan kuuluvat ovat pitäneet tämän kansan tekemisistä monia aikakirjoja, jotka kertovat heistä yksityiskohtaisesti ja hyvin laajasti.

3:14 Mutta katso, sadattakaan osaa tämän kansan tekemisistä eli kertomuksesta lamanilaisista ja nefiläisistä ja heidän sodistaan ja kiistoista ja mellakoista ja heidän saarnaamisestaan ja profetioistaan ja merenkulustaan ja laivanrakennuksestaan ja heidän temppelien ja synagogien ja pyhäkköjen rakentamisestaan ja heidän vanhurskaudestaan ja jumalattomuudestaan ja murhistaan ja ryöstöistään ja rosvouksestaan ja kaikenlaisista iljetyksistä ja haureudesta ei voida sisällyttää tähän kirjaan.

3:15 Mutta katso, on olemassa monia kirjoja ja paljon kaikenlaisia aikakirjoja, ja niitä ovat pitäneet pääasiassa nefiläiset.

3:16 Ja nefiläiset ovat jättäneet ne perintönä sukupolvekseen toiseen, aina siihen asti kun he ovat langenneet rikkomukseen ja heitä on murhattu, rosvottu ja metsästetty ja ajettu ja surmattu ja hajotettu maan päälle, ja he ovat sekoittuneet lamanilaisiin, niin ettei heitä enää kutsuta nefiläisiksi, ja heistä on tullut jumalattomia ja viljejä ja julmia, aivan niin, tullut lamanilaisia.

3:17 Ja nyt minä palaan takaisin kertomukseeni; ja nyt se, mistä olen puhunut, oli tapahtunut sen jälkeen, kun Nefin kansan keskuudessa oli ollut suuria kiistoja ja levottomuuksia ja sotia ja mellakoita.

3:18 Tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskuudes vuosi päättyi;

3:19 ja tapahtui, että maassa oli yhä suurta kiistaa, niin, vieläpä neljäntenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna ja neljäntenäkymmenentenäkahdeksäntenäkin vuonna. {45 eKr.}

3:20 Kuitenkin Helaman hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän noudatti tarkoin Jumalan säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, ja hän teki alati sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän vaelsi isänsä teitä, niin että hän menestyi maassa.

3:21 Ja tapahtui, että hän sai kaksi poikaa. Hän antoi vanhemmalle nimen Nefi ja nuoremmalle nimen Lehi. Ja he alkoivat varttua Herralle.

3:22 Ja tapahtui, että sodat ja kiistat alkoivat laantua vähäisessä määrin nefiläisten kansan keskuudessa Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennenkahdeksännen vuoden loppupuolella.

3:23 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että koko maahan vakiintui jatkuva rauha, ainoastaan niitä salaliittoja LUKUun ottamatta, joita rosvo Gadianton oli perustanut maan asutumpiin osiin ja jotka siihen aikaan eivät olleet hallituksen johdossa olevien tiedossa; sen tähden niitä ei hävitetty maasta. {43 eKr.}

3:24 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna kirkossa oli tavattoman suurta menestystä, niin että tuhansia liittyi kirkkoon ja kastettiin parannukseen.

3:25 Ja niin suuri oli kirkon menestys ja niin monet ne siunaukset, joita kansalle vuodatettiin, että itse ylipapit ja opettajatkin olivat määrättömän hämmästyneitä.

3:26 Ja tapahtui, että Herran työ menestyi, niin että monia sieluja, niin, jopa kymmeniätuhansia, kastettiin ja he liittyivät Jumalan kirkkoon.

3:27 Näin me voimme nähdä, että Herra on armollinen kaikille, jotka vilpittömin sydämin huutavat avuksi hänen pyhää nimeään.

3:28 Niin, näin me näemme, että taivaan portti on avoinna kaikille, nimittäin niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen, joka on Jumalan Poika, nimeen.

3:29 Niin, me näemme, että jokainen, joka tahtoo, voi tarttua Jumalan sanaan, joka on elävä ja voimallinen ja joka hajottaa kaikki Perkeleen viekkauudet ja ansat ja juonet ja johdattaa Kristuksen ihmisen kaitaa ja kapeaa tietä pitkin sen ikuisen kurjuuden kuilun ylitse, joka on valmiina nielemään jumalattomat --

3:30 ja vie heidän sielunsa, niin, heidän kuolemattomat sielunsa Jumalan oikealle puolelle taivaan valtakuntaan, istumaan Abrahamin ja lisäksi ja Jaakobin ja kaikkien pyhien isiemme kanssa, eivätkä ne enää lähde pois.

3:31 Ja tänä vuonna oli jatkuva riemu Sarahemlan maassa ja kaikilla ympäröivillä seuduilla, aivan koko siinä maassa, jota nefiläiset pitivät hallussaan.

3:32 Ja tapahtui, että neljännenkymmenen viidennen vuoden lopun vallitsi rauha ja tavattoman suuri ilo; niin, ja myös tuomarien hallituskauden viidennenäkymmenentenä vuonna oli jatkuva rauha ja suuri ilo.

3:33 Ja myös tuomarien hallituskauden viidennenäkymmenentenä vuonna oli rauha, LUKUun ottamatta ylpeyttä, joka alkoi tunkeutua kirkkoon -- ei Jumalan kirkkoon, vaan niiden ihmisten sydämeen, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon -- {41 eKr.}

3:34 ja he ylpistyivät kopeudessa jopa niin, että vainosivat monia veljiään. Nyt tämä oli suuri vääryys, jonka takia kansan nöyrempi osa joutui kärsimään suuria vainoja ja kestäämään paljon ahdinkoa.

3:35 Kuitenkin he paastosivat ja rukoilivat usein ja tulivat vahvemmiksi ja vahvemmiksi nöyryydessään ja lujemmiksi ja lujemmiksi Kristuksen uskossa, niin että heidän sielunsa täyttyi ilolla ja lohdutuksella, niin, jopa niin, että heidän sydämensä puhdistui ja pyhittyi, mikä pyhittyminen tulee siitä, että he antoivat sydämensä Jumalalle.

3:36 Ja tapahtui, että viideskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhassa, LUKUun ottamatta sitä tavattoman suurta ylpeyttä, joka oli päässyt ihmisten sydämiin; ja se johtui heidän tavattoman suurista rikkauksistaan ja heidän menestyksestään maassa; ja se kasvoi heissä päivästä päivään.

3:37 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden viidennenäkymmenentenä kolmantena vuonna, että Helaman kuoli, ja hänen vanhempi poikansa Nefi alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja tapahtui, että hän hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän piti Jumalan käskyt ja vaelsi isänsä teitä. {39 eKr.}

LUKU 4 (Noin 38-30 eKr.)

4:1 Ja tapahtui viidentenäkympmentenäneljäntenä vuonna, että kirkossa oli monia erimielisyyksiä, ja kansan keskuudessa oli myös eräs kiista, niin että oli paljon verenvuodatusta. {38 eKr.}

4:2 Ja kapinallinen osa surmattiin ja ajettiin pois maasta, ja se meni lamanilaisten kuninkaan luo.

4:3 Ja tapahtui, että se yritti yllyttää lamanilaisia sotaan nefiläisiä vastaan, mutta katso, lamanilaiset olivat tavattoman peloissaan, niin etteivät he tahtoneet kuunnella noiden luopioiden sanoja.

4:4 Mutta tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmentenäkuudentena vuonna, että oli luopioita, jotka menivät nefiläisten puolelta lamanilaisten puolelle, ja heidän onnistui niiden toisten kanssa yllyttää heidät vihaan nefiläisiä vastaan; ja koko sen vuoden he varustautuivat sotaan.

4:5 Ja viidentenäkympmentenäseitsemäntenä vuonna he tulivat alas taistelemaan nefiläisiä vastaan, ja he aloittivat kuoleman työn; ja niin heidän onnistui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmentenäkahdeksantena vuonna saada haltuunsa Sarahemlan maa sekä kaikki maat aina siihen maahan asti, joka oli lähellä Runsaudenmaata. {35 eKr.}

4:6 Ja nefiläiset ja Moronihan sotajoukot ajettiin aina Runsaudenmaahan asti;

4:7 ja siellä he linnoittautuivat lamanilaisia vastaan läntisestä merestä aina itäiseen asti; nefiläisellä oli päivän matka sitä linjaa pitkin, jonka he olivat linnoittaneet ja jolle sijoittaneet sotajoukkonsa puolustamaan pohjoista maataan.

4:8 Ja näin nuo nefiläisluopiot olivat lamanilaisten monilukuisen sotajoukon avulla saaneet haltuunsa koko sen nefiläisten alueen, joka oli eteläpuoleisessa maassa. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmentenäkahdeksantena ja -yhdeksäntenä vuonna.

4:9 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkympmentenä vuonna, että Moronihan onnistui sotajoukkoineen saada haltuunsa monia osia maasta; niin, he saivat takaisin monta kaupunkia, jotka olivat joutuneet lamanilaisten käsiin.

4:10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkympmentenäyhdeksäntenä vuonna, että heidän onnistui saada takaisin jopa puolet kaikista alueistaan. {31 eKr.}

4:11 Nyt tätä nefiläisten suurta menetystä ja heidän keskuudessaan ollutta suurta teurastusta ei olisi tapahtunut ilman heidän jumalattomuuttaan ja iljetystään, joka oli heidän keskuudessaan; niin, ja sitä oli niidenkin keskuudessa, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon.

4:12 Ja se johtui heidän sydämensä kopeudesta heidän suurten rikkauksiensa tähden, niin, se johtui siitä, että he sortivat köyhiä eväten ravintonsa nälkäisiltä, eväten vaatetuksensa alastomilta ja lyöden nöyriä veljiään poskelle, pilkaten sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profetian ja ilmoituksen hengen, murhaten, rosvoten, valehdellen, varastaen, tehden aviorikoksia, yltyen suuriin kiistoihin ja loikaten Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen --

4:13 ja tämän suuren jumalattomuutensa ja omasta voimastaan kerskailemisensa tähden he jäivät oman voimansa varaan; sen tähden he eivät menestyneet, vaan lamanilaiset ahdistivat ja löivät heitä ja ajoivat heitä edellään, kunnes he olivat menettäneet melkein kaikki hallussaan olleet maat.

4:14 Mutta katso, Moroniha saarnasi kansalle monia asioita sen jumalattomuuden tähden, ja myös Nefi ja Lehi, jotka olivat Helamanin pojat, saarnasivat kansalle monia asioita, niin, ja profetoivat sille monia asioita sen pahoista teoista ja siitä, mikä sitä kohtaisi, ellei se tekisi parannusta synneistään.

4:15 Ja tapahtui, että se teki parannuksen, ja siinä määrin kuin se teki parannusta, se alkoi menestyä.

4:16 Sillä kun Moroniha näki, että se teki parannuksen, hän rohkeni johtaa sitä paikasta paikkaan ja kaupungista kaupunkiin, kunnes se oli saanut takaisin puolet omaisuudestaan ja puolet kaikista maistaan.

4:17 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kuudeskymmenesyhdes vuosi.

4:18 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkahdentena vuonna, ettei Moroniha saanut haltuunsa enempää alueita lamanilaisilta. {30 eKr.}

4:19 Sen tähden he luopuivat aikeestaan saada haltuunsa loput maistaan, sillä lamanilaiset olivat niin monilukuisia, että nefiläisten kävi mahdottomaksi saada enempää valtaa heihin; sen tähden Moroniha käytti kaikkia sotajoukkojaan niiden osien puolustamiseen, jotka hän oli vallannut.

4:20 Ja tapahtui, että lamanilaisten LUKU määrän suuruuden tähden nefiläiset pelkäsivät suuresti, että heidät kukistettaisiin ja tallattaisiin maahan ja surmattaisiin ja hävitettäisiin.

4:21 Niin, he alkoivat muistaa Alman profetioita sekä Moosian sanoja; ja he näkivät, että he olivat olleet uppiniskaista kansaa ja etteivät he olleet pitäneet Jumalan käskyjä minkään arvoisina;

4:22 ja että he olivat muuttaneet ja polkeneet jalkoihinsa Moosian lait eli sen, minkä Herra käski hänen antaa kansalle; ja he näkivät, että heidän lakinsa olivat tulleet turmeltuneiksi ja että heistä oli tullut jumalaton kansa, niin että he olivat jumalattomia samoin kuin lamanilaiset.

4:23 Ja heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut riutua; ja he alkoivat epäillä profetian henkeä ja ilmoituksen henkeä; ja Jumalan tuomiot olivat heidän silmiensä edessä.

4:24 Ja he näkivät, että heistä oli tullut heikkoja niin kuin heidän veljistään lamanilaisista ja ettei Herran Henki enää varjellut heitä; niin, se oli vetäytynyt heistä pois, koska Herran Henki ei asu epäpyhissä tempeleissä.

4:25 Sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisellä ja verrattomalla voimallaan, sillä he olivat langenneet epäuskon ja kauhean jumalattomuuden tilaan; ja he näkivät, että lamanilaisia oli tavattoman paljon LUKU isemmin kuin heitä, ja elleivät he olisi uskollisia Herralle Jumalalleen, heidän täytyisi väistämättä menehtyä.

4:26 Sillä katso, he näkivät, että lamanilaisten voima oli yhtä suuri kuin heidän voimansa, nimittäin mies mieheltä. Ja niin he olivat langenneet tähän suureen rikkomukseen; niin, siten heistä oli tullut heikkoja rikkomuksensa tähden muutamassa vuodessa.

LUKU 5 (Noin 30 eKr.)

5:1 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna, katso, Nefi luovutti tuomarinistuimen miehelle, jonka nimi oli Sesoram. {30 eKr.}

5:2 Sillä koska heidän lakinsa ja hallitusmuotonsa vahvistettiin kansan äänellä ja niitä, jotka valitsivat pahan, oli LUKU isemmin kuin niitä, jotka valitsivat hyvän, he olivat sen tähden kypsymässä tuhoon, sillä lait olivat turmeltuneet.

5:3 Niin, eikä tässä ollut kaikki; he olivat uppiniskaista kansaa, niin ettei heitä voinut hallita lain ja oikeuden mukaisesti, paitsi heidän tuhoon.

5:4 Ja tapahtui, että Nefi oli väsynyt heidän pahuutensa tähden, ja hän luopui tuomarinistuimesta ja otti saarnatakseen Jumalan sanaa koko lopun elinaikansa, ja myös hänen veljensä Lehi, koko lopun elinaikansa;

5:5 sillä he muistivat sanat, jotka heidän isänsä Helaman puhui heille. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui:

5:6 Katso, poikani, minä pyydän, että te muistatte pitää Jumalan käskyt, ja minä tahdon teidän julistavan kansalle näitä sanoja. Katso, minä olen antanut teille niiden ensimmäisten vanhempiemme nimet, jotka tulivat Jerusalemin maasta, ja tämän minä olen tehnyt, jotta te nimenne muistaessanne muistaisitte heidät, ja heidät muistaessanne muistaisitte heidän tekonsa, ja heidän tekonsa muistaessanne tietäisitte, että on sanottu sekä kirjoitettu, että ne olivat hyviä.

5:7 Ja nyt, poikani, minä tahdon teidän tekevän sitä, mikä on hyvää, jotta teistä voitaisiin sanoa ja myös kirjoittaa, niin kuin heistä on sanottu ja kirjoitettu.

5:8 Ja nyt, poikani, katso, minä toivon teiltä jotakin muutakin, mikä toivomus on, että ette tekisi näitä asioita voidaksenne kerskua, vaan että tekisitte nämä asiat kootaksenne itsellenne taivaaseen aarteen, joka on iankaikkinen ja joka ei häviä, niin, että saisitte tuon kallisarvoisen iankaikkisen elämän lahjan, joka meidän on syytä uskoa annetun isillemme.

5:9 Oi muistakaa, muistakaa, poikani, ne sanat, jotka kuningas Benjamin puhui kansalleen; niin, muistakaa, ettei ole mitään muuta keinoa eikä tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain sen Jeesuksen Kristuksen sovitusveren kautta, joka on tuleva; niin, muistakaa, että hän tulee lunastamaan maailman.

5:10 Ja muistakaa myös ne sanat, jotka Amulek puhui Seesromille Ammonihan kaupungissa, sillä hän sanoi hänelle, että Herra tulisi varmasti lunastamaan kansansa, mutta että hän ei tulisi lunastamaan heitä heidän synneissään vaan lunastamaan heidät heidän synneistään.

5:11 Ja hän on saanut Isältä vallan lunastaa heidät heidän synneistään parannuksen tähden; sen tähden hän on lähettänyt enkelinsä julistamaan sanomaa sen parannuksen ehdoista, joka johdattaa Lunastajan voimaan, heidän sielujensa pelastukseksi.

5:12 Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretyessä, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.

5:13 Ja tapahtui, että nämä olivat ne sanat, jotka Helaman opetti pojilleen; niin, hän opetti heille monia asioita, joita ei ole kirjoitettu, ja myös monia asioita, jotka on kirjoitettu.

5:14 Ja he muistivat hänen sanansa; ja sen tähden he menivät Jumalan käskyt pitäen opettamaan Jumalan sanaa kaiken Nefin kansan keskuuteen, alkaen Runsaudenkaupungista;

5:15 ja sieltä Gidin kaupunkiin; ja Gidin kaupungista Mulekin kaupunkiin;

5:16 ja tosiaankin kaupungista toiseen, kunnes he olivat kulkeneet kaiken Nefin kansan keskuudessa, joka oli etelänpuoleisessa maassa; ja sieltä Sarahemlan maahan, lamanilaisten keskuuteen.

5:17 Ja tapahtui, että he saarnasivat suurella voimalla, niin että he saattoivat häpeään monet niistä luopioista, jotka olivat menneet sinne nefiläisten puolelta, niin että he tulivat ja tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin parannukseen, ja he palasivat heti nefiläisten luo yrittääkseen hyvittää heille ne vääryydet, joita he olivat tehneet.

5:18 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi saarnasivat lamanilaisille niin suurella voimalla ja valtuudella, sillä heille oli annettu voima ja valtuus, niin että he voivat puhua, ja myös se, mitä heidän tuli puhua, annettiin heille.

5:19 Sen tähden he puhuivat hämmästyttäen suuresti lamanilaisia, saaden heidät vakuuttuneiksi, niin että Sarahemlan maassa ja ympäristössä olevista lamanilaisista kahdeksantuhatta kastettiin parannukseen ja saatiin vakuuttuneiksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta.

5:20 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi lähtivät sieltä mennäkseen Nefin maahan.

5:21 Ja tapahtui, että eräs lamanilaisten sotajoukko otti heidät kiinni ja heitti vankilaan, niin, juuri siihen samaan vankilaan, johon Limhin palvelijat olivat heittäneet Ammonin ja hänen veljensä.

5:22 Ja heidän oltuaan vankilaan heitettyinä monta päivää ilman ruokaa, katso, heitä mentiin hakemaan vankilasta surmattaviksi.

5:23 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi olivat ikään kuin tulen ympäröimät, jopa niin että he eivät uskaltaneet käydä heihin käsiksi, peläten palavansa. Kuitenkaan Nefi ja Lehi eivät palaneet; ja he ikään kuin seisoivat tulen keskellä eivätkä palaneet.

5:24 Ja kun he näkivät, että he olivat tulipatsaan ympäröiminä ja ettei se polttanut heitä, heidän sydämensä rohkaistui.

5:25 Sillä he näkivät, etteivät lamanilaiset uskaltaneet käydä heihin käsiksi, eivätkä he uskaltaneet tulla heidän lähelleen, vaan seisoivat ikään kuin hämmästyksestä mykistyneinä.

5:26 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi astuivat esiin ja alkoivat puhua heille sanoen: Älkää pelätkö, sillä katso, Jumala on näyttänyt teille tämän ihmeellisen asian, jolla teille näytetään, että te ette voi käydä meihin käsiksi surmataksenne meidät.

5:27 Ja katso, kun he olivat sanoneet nämä sanat, maa järisi tavattomasti, ja vankilan muurit järkkäyivät, ikään kuin ne olisivat olleet sortumaisillaan maahan, mutta katso, ne eivät sortuneet. Ja katso, ne, jotka olivat vankilassa, olivat lamanilaisia ja nefiläisiä, jotka olivat luopioita.

5:28 Ja tapahtui, että pimeyden pilvi peitti heidät varjoonsa, ja kauhea, vakava pelko valtasi heidät.

5:29 Ja tapahtui, että tuli ääni, ikään kuin pimeyden pilven yläpuolelta, joka sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani, jotka minä olen lähettänyt teidän luoksenne julistamaan hyvää sanomaa.

5:30 Ja tapahtui, kun he kuulivat tämän äänen ja käsittivät, ettei se ollut ukkosen ääni eikä se ollut kova, melskeinen ääni, vaan katso, se oli täydellisen lempeä hiljainen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, ja se tunkeutui aivan sieluun asti --

5:31 ja äänen lempeydestä huolimatta, katso, maa järisi tavattomasti ja vankilan muurit vapisivat jälleen, ikään kuin sortumaisillaan maahan; ja katso, pimeyden pilvi, joka oli peittänyt heidät varjoonsa, ei hälvenny --

5:32 ja katso, ääni tuli jälleen sanoen: Tehkää parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä; älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani. Ja tapahtui, että maa järisi jälleen, ja muurit vapisivat.

5:33 Ja vielä kolmannenkin kerran ääni tuli ja puhui heille ihmeellisiä sanoja, joita ihminen ei voi lausua; ja muurit vapisivat jälleen, ja maa järisi ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

5:34 Ja tapahtui, etteivät lamanilaiset voineet paeta sen pimeyden pilven tähden, joka peitti heitä varjollaan; niin, eivätkä he kenneet liikkumaan sen pelonkaan tähden, joka heidät valtasi.

5:35 Nyt heidän joukossaan oli eräs, joka oli syntyjään nefiläinen, joka oli kerran kuulunut Jumalan kirkkoon mutta oli luopunut siitä.

5:36 Ja tapahtui, että hän kääntyi ympäri, ja katso, hän näki pimeyden pilven läpi Nefin ja Lehin kasvat; ja katso, ne loistivat tavattomasti, aivan kuin enkelien kasvat. Ja hän näki, että he kohottivat

katseensa taivasta kohti, ja he olivat sellaisessa asennossa kuin olisivat puhuneet tai korottaneet äänensä jollekulle olenolle, jonka he näkivät.

5:37 Ja tapahtui, että tämä mies huusi väkijoukalle, että he kääntyisivät katsomaan. Ja katso, heille annettiin voimaa, niin että he kääntyivät katsomaan; ja he näkivät Nefin ja Lehin kasvat.

5:38 Ja he sanoivat miehelle: Katso, mitä tämä kaikki tarkoittaa, ja kenen kanssa nämä miehet puhuvat?

5:39 Nyt miehen nimi oli Amminadab. Ja Amminadab sanoi heille: He puhuvat Jumalan enkelien kanssa.

5:40 Ja tapahtui, että lamanilaiset sanoivat hänelle: Mitä meidän pitää tehdä, että tämä pimeyden pilvi otettaisiin pois peittämästä meitä varjollaan?

5:41 Ja Amminadab sanoi heille: Teidän on tehtävä parannus ja huudettava ääntä avuksi, kunnes saatte uskon Kristukseen, josta Alma ja Amulek ja Seesrom teille opettivat; ja kun te tämän teette, pimeyden pilvi otetaan pois peittämästä teitä varjollaan.

5:42 Ja tapahtui, että he kaikki alkoivat huutaa avuksi hänen ääntään, joka oli järjestyttänyt maata; niin, he huusivat aina siihen asti, kunnes pimeyden pilvi hälveni.

5:43 Ja tapahtui, että kun he loivat katseensa ympärille ja näkivät, että pimeyden pilvi oli hälvennyt peittämästä heitä varjollaan, katso, he näkivät, tosiaankin jokainen sielu, olevansa tulipatsaan ympäröiminä.

5:44 Ja Nefi ja Lehi olivat heidän keskellään; niin, he olivat ympäröidyt; niin, he olivat ikään kuin leimuavan tulen keskellä, kuitenkin se ei vahingoittanut heitä, eikä se tarttunut vankilan seiniin; ja he täytyivät sillä ilolla, joka on sanoin kuvaamaton ja täynnä kirkkautta.

5:45 Ja katso, Jumalan Pyhä Henki tuli alas taivaasta ja tuli heidän sydämeensä, ja he täytyivät ikään kuin tulella, ja he osasivat puhua ihmeellisiä sanoja.

5:46 Ja tapahtui, että ääni, niin, suloinen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, tuli heille sanoen:

5:47 Rauha, rauha olkoon teille teidän uskonne tähden Rakkaaseeni, joka on ollut maailman perustamisesta asti.

5:48 Ja nyt, kun he kuulivat tämän, he kohottivat katseensa ikään kuin nähdäkseen, mistä ääni tuli; ja katso, he näkivät taivaat avoinna, ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

5:49 Ja niitä, jotka näkivät ja kuulivat tämän, oli noin kolmesataa sielua; ja heitä pyydettiin lähtemään ja olemaan ihmettelemättä, eikä heidän pitänyt myöskään epäillä.

5:50 Ja tapahtui, että he lähtivät ja opettivat kansaa julistaen kaikkialla ympäröivillä seuduilla kaikkea sitä, mitä he olivat kuulleet ja nähneet, niin että suurin osa lamanilaisista tuli vakuuttuneeksi siitä niiden todisteiden suuruuden tähden, joita he olivat saaneet.

5:51 Ja kaikki, jotka tulivat vakuuttuneiksi, luopuivat sota-aseistaan ja myös vihastaan ja isiensä perinteistä.

5:52 Ja tapahtui, että he luovuttivat nefiläisille heidän omat maansa.

LUKU 6 (Noin 29-23 eKr.)

6:1 Ja tapahtui, että kun tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdes vuosi oli päättynyt, tämä kaikki oli tapahtunut, ja lamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujouden ja vakauden tähden. {29 eKr.}

6:2 Sillä katso, oli monia nefiläisiä, joista oli tullut paatuneita ja katumattomia ja perin jumalattomia, niin että he hylkäsivät Jumalan sanan ja kaiken saarnaamisen ja profetoimisen, jota heidän keskuuteensa tuli.

6:3 Kuitenkin kirkon väellä oli suuri ilo lamanilaisten kääntymisen tähden, niin, Jumalan kirkon tähden, joka oli perustettu heidän keskuuteensa. Ja he olivat ystäviä keskenään, ja he riemuitsivat keskenään, ja heillä oli suuri ilo.

6:4 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista tulivat alas Sarahemlan maahan ja julistivat nefiläisten kansalle, millä tavalla he olivat kääntyneet, ja kehottivat heitä uskoon ja parannukseen.

6:5 Niin, ja monet saarnasivat tavattoman suurella voimalla ja valtuudella saaden monia heistä vaipumaan nöyryyden syvyyksiin, olemaan Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia.

6:6 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista menivät pohjoisenpuoleiseen maahan; ja myös Nefi ja Lehi menivät pohjoisenpuoleiseen maahan saarnaamaan kansalle. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskolmas vuosi.

6:7 Ja katso, koko maassa oli rauha, niin että nefiläiset menivät mihin osaan maata vain tahtoivat, olipa se nefiläisten tai lamanilaisten keskuuteen.

6:8 Ja tapahtui, että lamanilaisetkin menivät minne vain tahtoivat, olipa se lamanilaisten tai nefiläisten keskuuteen; ja niin he olivat vapaasti kanssakäymisissä keskenään ostaakseen ja myydäkseen ja saadakseen voittoa mielensä mukaisesti.

6:9 Ja tapahtui, että heistä tuli tavattoman rikkaita, sekä lamanilaisista että nefiläisistä; ja heillä oli tavattoman runsaasti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja sekä eteläisessä maassa että pohjoisessa maassa.

6:10 Nyt eteläistä maata kutsuttiin Lehiksi, ja pohjoista maata kutsuttiin Mulekiksi, mikä oli Sidkian pojan mukaan, sillä Herra toi Mulekin pohjoiseen maahan ja Lehin eteläiseen maahan.

6:11 Ja katso, näissä kummassakin maassa oli kaikenlaista kultaa ja hopeaa ja erilaatuisia kallisarvoisia metalleja, ja oli myös taitavia työmiehiä, jotka käsittelivät kaikenlaista metallia ja puhdistivat sitä; ja näin heistä tuli rikkaita.

6:12 He kasvattivat runsaasti viljaa sekä pohjoisessa että etelässä, ja he kukoistivat tavattomasti sekä pohjoisessa että etelässä. Ja he lisääntyivät ja vahvistuivat tavattomasti maassa. Ja he kasvattivat monia katraita ja laumoja ja monia syöttiläitä.

6:13 Katso, heidän naisensa ahersivat ja kehräsivät ja tekivät kaikenlaisia kankaita kerratusta pellavasta ja erilaatuisia kankaita verhotakseen alastomuutensa. Ja näin kuudeskymmenesneljäs vuosi kului rauhassa.

6:14 Ja myös kuudentenkymmenentenäviidentenä vuonna heillä oli suuri ilo ja rauha, ja paljon saarnaamista ja monia profetioita siitä, mikä oli tuleva. Ja näin kului kuudeskymmenesviides vuosi. {27 eKr.}

6:15 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kuudentenkymmenentenäkuudentena vuonna, katso, jonkun tuntemattoman käsi murhasi Sesoramin hänen istuessaan tuomarinistuimella. Ja tapahtui, että

samana vuonna myös hänen poikansa, jonka kansa oli nimittänyt hänen sijaansa, murhattiin. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskuudes vuosi. {26 eKr.}

6:16 Ja kuudennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa kansa alkoi jälleen käydä tavattoman jumalattomaksi. {25 eKr.}

6:17 Sillä katso, Herra oli siunannut sitä maailman rikkauksilla niin kauan, ettei se ollut yltynyt vihaan, sotiin eikä verenvuodatukseseen; sen tähden se alkoi kiinnittää sydämensä rikkauksiinsa; niin, he alkoivat tavoitella etua voidakseen kohota toinen toistansa ylemmäksi; sen tähden he alkoivat tehdä salamurhia ja ryöstää ja rosvota etua saadakseen.

6:18 Ja nyt, katso, nuo murhaajat ja rosvot olivat sitä joukkoa, jonka Kiskumen ja Gadianton olivat muodostaneet. Ja nyt oli tapahtunut, että oli monia Gadiantonin joukkoon kuuluvia, nimittäin nefiläisten keskuudessa. Mutta katso, heitä oli LUKUISAMMIN lamanilaisten jumalattomamman osan keskuudessa. Ja heitä kutsuttiin Gadiantonin rosvoiksi ja murhaajiksi.

6:19 Ja he murhasivat ylituomari Sesoramin ja hänen poikansa heidän ollessaan tuomaristuintuimella; ja katso, heitä ei löydetty.

6:20 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat, että heidän keskuudessaan oli rosvoja, he tulivat tavattoman murheellisiksi; ja he käyttivät kaikkia vallassaan olevia keinoja hävittääkseen heidät maan päältä.

6:21 Mutta katso, Saatana yllytti nefiläisten enemmistön sydämiä, niin että he liittyivät noihin rosvojoukkoihin ja yhtyivät heidän liittoihinsa ja valoihinsa, että he suojelisivat ja varjelisivat toisiaan missä tahansa vaikeissa olosuhteissa, joihin he joutuisivat, jotta he eivät joutuisi kärsimään murhistaan ja rosvouksistaan ja varkauksistaan.

6:22 Ja tapahtui, että heillä oli merkkinsä, niin, salaiset merkkinsä ja salasanansa; ja tämä siksi, että he voisivat tunnistaa veljen, joka oli tehnyt liiton, niin että mitä tahansa jumalattomuutta hänen veljensä tekisikin, häntä ei vältetty, eivätkä ne, jotka kuuluivat hänen joukkoonsa, joka oli tehnyt tämän liiton.

6:23 Ja niin he voisivat murhata ja rosvota ja varastaa ja harjoittaa haureutta ja tehdä kaikenlaista jumalattomuutta vastoin maansa lakeja ja myös Jumalansa lakeja.

6:24 Ja kuka ikinä heidän joukkoonsa kuuluvista ilmoittaisi maailmalle heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, hänet tutkittaisiin, ei heidän maansa lakien mukaisesti vaan heidän jumalattomien lakiansa mukaisesti, jotka Gadianton ja Kiskumen olivat antaneet.

6:25 Nyt, katso, näitä salaisia valoja ja liittoja Alma kielsi poikaansa ilmaisemasta maailmalle, etteivät ne vain olisi välikappaleena kansan saattamisessa tuhoon.

6:26 Nyt, katso, nuo salaiset valat ja liitot eivät tulleet Gadiantonin tietoon aikakirjoista, jotka luovutettiin Helamanille, vaan katso, ne pani Gadiantonin sydämeen se sama olento, joka houkutteli ensimmäiset vanhempamme nauttimaan kiellettyä hedelmää --

6:27 niin, se sama olento, joka juonitteli Kainin kanssa, että jos hän murhaisi veljensä Abelin, se ei tulisi maailman tietoon. Ja hän punoi juonia Kainin ja hänen seuraajiensa kanssa siitä lähtien.

6:28 Ja tuo sama olento myös pani ihmisten sydämeen ajatuksen rakentaa tornin, joka olisi niin korkea, että he pääsisivät taivaaseen. Ja tuo sama olento viekotteli ihmisiä, jotka tulivat tuolta tornilta tähän maahan; hän levitti pimeyden tekoja ja iljetyksiä kaikkialle maan päälle, kunnes hän veti kansan alas täydelliseen tuhoon ja ikuisen helvettiin.

6:29 Niin, tuo sama olento pani Gadiantonin sydämeen ajatuksen jatkaa yhä pimeyden ja salamurhien työtä; ja hän on tehnyt sitä jatkuvasti ihmisen alusta aina tähän aikaan asti.

6:30 Ja katso, hän on kaiken synnin alkuunpanija. Ja katso, hän jatkaa pimeyden ja salamurhien töitään ja jättää heidän juonensa ja valansa ja liittonsa ja heidän kauhean jumalattomat suunnitelmansa perintönä polvesta polveen, siinä määrin kuin saa valtaa ihmislasten sydämissä.

6:31 Ja nyt, katso, hän oli saanut suuren vallan nefiläisten sydämissä, niin, niin että heistä oli tullut tavattoman jumalattomia; niin, suurin osa heistä oli kääntynyt pois vanhurskauden tieltä ja polki jalkoihinsa Jumalan käskyt ja kääntyi omille teilleen ja rakensi itselleen epäjumalia kullastaan ja hopeastaan.

6:32 Ja tapahtui, että kaikki tämä pahuus kohtasi heitä vain muutaman vuoden kuluessa, niin että suurin osa siitä oli kohdannut heitä Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna.

6:33 Ja he tulivat pahemmiksi myös kuudentenakymmenentenäkahdeksantena vuonna vanhurskaiden suureksi murheeksi ja valitukseksi. {24 eKr.}

6:34 Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon ja tulla jumalattommiksi ja iljettävämmiksi, kun taas lamanilaiset alkoivat kehittyä tavattomasti Jumalansa tuntemisessa; niin, he alkoivat pitää hänen säädöksensä ja käskynsä ja vaeltaa vilpittömästi ja oikeamielisesti hänen edessään.

6:35 Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi vetäytyä pois nefiläisistä heidän sydäntensä jumalattomuuden ja paatumuksen tähden.

6:36 Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeään lamanilaisille, koska he alttiisti ja auliisti uskoivat hänen sanoihinsa.

6:37 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat takaa Gadiantonin rosvojoukkoa; ja he saarnasivat Jumalan sanaa sen jumalattomamman osan keskuudessa, niin että tämä rosvojoukko hävitettiin kokonaan lamanilaisten keskuudesta.

6:38 Ja tapahtui toisaalta, että nefiläiset vahvistivat heitä ja tukivat heitä, jumalattommasta osasta alkaen, kunnes he olivat levittäytyneet koko nefiläisten maahan ja vietelleet harhaan suurimman osan vanhurskaista, kunnes he olivat vajonneet niin alas, että uskoivat heidän tekoihinsa ja osallistuivat heidän saaliinsa jakoon ja liittyivät heihin salamurhissaan ja -liitoissaan.

6:39 Ja näin he saivat yksin hallitusvallan, niin että he polkivat jalkoihinsa ja löivät ja raastoivat köyhiä ja sävyisiä ja Jumalan nöyriä seuraajia ja käänsivät heille selkänsä.

6:40 Ja näin me näemme, että he olivat kauheassa tilassa ja kypsymässä ikuisen tuhoon.

6:41 Ja tapahtui, että näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdeksas vuosi.

NEFIN, HELAMANIN POJAN, PROFETIA. Jumala uhkaa Nefin kansaa, että hän rankaisee sitä vihassaan, sen täydelliseksi tuhoksi, ellei se tee parannusta jumalattomuudestaan. Jumala lyö Nefin kansaa ruttotaudilla; se tekee parannuksen ja kääntyy hänen puoleensa. Lamanilainen Samuel profetoi nefiläisille. Käsittää luvut 7-16.

LUKU 7

(Noin 23-21 eKr.)

7:1 Katso, nyt tapahtui nefiläisten kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Nefi, Helamanin poika, palasi Sarahemlan maahan pohjoisenpuoleisesta maasta. {23 eKr.}

7:2 Sillä hän oli ollut pohjoisenpuoleisessa maassa olevien ihmisten keskuudessa saarnaamassa heille Jumalan sanaa, ja hän oli profetoinut heille monia asioita;

7:3 ja he olivat hylänneet kaikki hänen sanansa, niin ettei hän voinut jäädä heidän keskuuteensa vaan palasi takaisin synnyinmaahansa.

7:4 Ja nähdessään kansan sellaisen kauhean jumalattomuuden tilassa ja noiden Gadiantonin rosvojen istuvan tuomarintuimilla -- he olivat anastaneet vallan ja määräämisaseman maassa, syrjäyttäneet Jumalan käskyt eivätkä tehneet vähimmässäkään määrin oikein hänen edessään, eivät tehneet oikeutta ihmislapsille,

7:5 he tuomitsivat vanhurskaat heidän vanhurskautensa tähden, jättivät syylliset ja jumalattomat rankaisematta heidän rahansa tähden, ja lisäksi pysyäkseen virassa hallituksen johdossa, hallitsemassa ja tekemässä tahtonsa mukaisesti, niin että he saisivat etua ja maailman kunniaa, ja lisäksi, jotta he voisivat helpommin tehdä aviorikoksia ja varastaa ja tappaa ja tehdä oman tahtonsa mukaisesti.

7:6 Nyt tämä suuri pahuus oli kohdannut nefiläisiä muutaman vuoden kuluessa; ja kun Nefi näki sen, hänen sydämensä paisui murheesta hänen rinnassaan, ja hän huudahti sielunsa tuskassa:

7:7 Oi, jospa olisin voinut elää siihen aikaan, kun isäni Nefi alun perin tuli Jerusalemin maasta, niin että olisin voinut iloita hänen kanssaan luvatussa maassa; silloin hänen kansansa oli sopuisa, luja Jumalan käskyjen pitämisessä ja hitaasti johdatettavissa pahoihin tekoihin; ja he olivat nopeita kuulemaan Herran sanoja --

7:8 niin, jos olisin voinut elää siihen aikaan, silloin minun sieluni olisi iloinnut veljieni vanhurskaudesta.

7:9 Mutta katso, minun osanani on, että elän näinä aikoina ja että sieluni täyttyy murheesta tämän veljieni jumalattomuuden tähden.

7:10 Ja katso, nyt tapahtui, että tämä tapahtui tornissa, joka oli Nefin puutarhassa, joka oli valtatie varrella, joka johti päätorille, joka oli Sarahemlan kaupungissa; ja nyt, Nefi oli kumartunut puutarhassaan olevassa tornissa, joka torni oli myös lähellä puutarhaporttia, jonka vieritse valtatie kulki.

7:11 Ja tapahtui, että eräät miehet olivat kulkemassa ohitse ja näkivät Nefin hänen vuodattaessaan sieluaan Jumalalle tornissa; ja he juoksivat kertomaan ihmisille, mitä olivat nähneet, ja ihmiset tulivat koolle joukoittain saadakseen tietää syyn niin suureen suruun kansan jumalattomuuden tähden.

7:12 Ja nyt, kun Nefi nousi, hän näki ihmisjoukot, jotka olivat kokoontuneet yhteen.

7:13 Ja tapahtui, että hän avasi suunsa ja sanoi niille: Katso, miksi te olette kokoontuneet yhteen? Jotta voisin kertoa teille pahuudestanne?

7:14 Niin, koska minä olen kiivennyt ylös torniini voidakseni vuodattaa sieluni Jumalalleni sydämeni tavattoman murheen tähden, joka johtuu teidän pahuudestanne!

7:15 Ja minun suruni ja valitukseni tähden te olette kokoontuneet yhteen ja ihmettelette; niin, ja teidän on suuresti syytäkin ihmetellä; niin, teidän tulee ihmetellä, koska te olette antaneet periksi, niin että Perkele on saanut niin suuren vallan teidän sydämissänne.

7:16 Niin, kuinka olette saattaneet antaa periksi sen houkutuksille, joka yrittää syöstä teidän sielunne alas ikuisen kurjuuteen ja loputtomaan onnettomuuteen?

7:17 Oi, tehkää parannus, tehkää parannus! Miksi tahdotte kuolla? Kääntykää, kääntykää Herran Jumalanne puoleen. Miksi hän on teidät hylännyt?

7:18 Siksi, että te olette paaduttaneet sydämenne; niin, te ette tahdo kuulla hyvän paimenen ääntä; niin, te olette vihoittaneet hänet itseänne vastaan.

7:19 Ja katso, ellette tee parannusta, niin sen sijaan, että kokoaisi teidät, katso, hän hajottaa teidät, niin että teistä tulee koirien ja villipetojen ruokaa.

7:20 Oi, kuinka olette saattaneet unohtaa Jumalanne juuri samana päivänä kuin hän on teidät pelastanut?

7:21 Mutta katso, te teitte sen etua saadaksenne, saadaksenne ihmisten kiitosta, niin, ja jotta saisitte kultaa ja hopeaa. Ja te olette kiinnittäneet sydämenne tämän maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, joiden tähden te murhaatte ja rosvoatte ja varastatte ja sanotte väärän todistuksen lähimmäistänne vastaan ja teette kaikenlaista paha.

7:22 Ja tästä syystä teitä kohtaa onnettomuus, ellette tee parannusta. Sillä jos te ette tee parannusta, katso, tämä suuri kaupunki sekä kaikki ympäristössä olevat suuret kaupungit, jotka ovat meidän hallussamme olevassa maassa, otetaan pois, niin ettei teillä ole enää mitään sijaa niissä; sillä katso, Herra ei enää, kuten on tähän asti tehnyt, suo teille voimaa pitää puolianne vihollisianne vastaan.

7:23 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä en näytä voimaani jumalattomille, yhdelle enempää kuin toisellekaan, paitsi niille, jotka tekevät parannuksen synneistään ja kuulevat minun sanojani. Ja nyt, minä tahdon teidän huomaavan, veljeni, että lamanilaisten käy paremmin kuin teidän, ellette tee parannusta.

7:24 Sillä katso, he ovat vanhurskaampia kuin te, sillä he eivät ole tehneet syntiä sitä suurta tietoa vastaan, jonka te olette saaneet; sen tähden Herra on heille armollinen; niin, hän pidentää heidän elinaikansa ja enentää heidän jälkeläisensä, silloinkin kun teidät hävitetään kokonaan, ellette tee parannusta.

7:25 Niin, voi teitä sen suuren iljetyksen tähden, joka on tullut keskuuteenne; ja te olette yhtyneet siihen, nimittäin siihen salaiseen joukkoon, jonka Gadianton perusti!

7:26 Niin, onnettomuus on kohtaava teitä sen ylpeyden tähden, jonka te olette sallineet päästä sydämiinne ja joka on nostanut teidät sen yläpuolelle, mikä on hyvää, teidän tavattoman suurten rikkauksienne tähden!

7:27 Niin, voi teitä teidän jumalattomuutenne ja iljetysten tähden!

7:28 Ja ellette te tee parannusta, te menehdytte; niin, teidän maannekin otetaan teiltä, ja teidät hävitetään maan päältä.

7:29 Katso nyt, en minä itsestäni sano, että tämä kaikki tapahtuu, koska minä en itsestäni tiedä näitä asioita; mutta katso, minä tiedän, että nämä asiat ovat totta, koska Herra Jumala on ilmaissut ne minulle, sen tähden minä todistan, että ne tulevat tapahtumaan.

LUKU 8

(Noin 23-21 eKr.)

8:1 Ja nyt tapahtui, että kun Nefi oli sanonut nämä sanat, katso, siellä oli miehiä, jotka olivat tuomareita ja jotka myös kuuluivat Gadiantonin salaiseen joukkoon, ja he olivat vihoissaan ja he huusivat häntä vastaan, sanoen kansalle: Miksi ette ota kiinni tätä miestä ja tuo häntä tuomittavaksi sen rikoksen mukaisesti, jonka hän on tehnyt?

8:2 Miksi katselette tätä miestä ja kuuntelette hänen herjaustaan tätä kansaa vastaan ja meidän lakiamme vastaan?

8:3 Sillä katso, Nefi oli puhunut heille heidän lakinsa turmeltuneisuudesta; niin, Nefi puhui paljon sellaista, mitä ei voida kirjoittaa; eikä hän puhunut mitään, mikä olisi ollut vastoin Jumalan käskyjä.

8:4 Ja nuo tuomarit olivat hänelle vihoissaan, koska hän puhui heille selkeästi heidän salaisista pimeyden teoistaan; kuitenkin he eivät itse uskaltaneet käydä häneen käsiksi, sillä he pelkäsivät, että kansa huutaisi heitä vastaan.

8:5 Sen tähden he huusivat kansalle sanoen: Miksi te sallitte tämän miehen herjata meitä? Sillä katso, hän tuomitsee koko tämän kansan aina tuhoon asti; niin, ja myös, että nämä meidän suuret kaupunkimme otetaan meiltä, niin ettei meillä ole niissä mitään sijaa.

8:6 Ja nyt me tiedämme, että tämä on mahdotonta, sillä katso, me olemme voimakkaita ja meidän kaupunkimme suuria; sen tähden meidän vihollisemme eivät voi saada meitä valtaansa.

8:7 Ja tapahtui, että he yllyttivät näin kansaa vihaan Nefiä vastaan ja herättivät kiistoja sen keskuudessa, sillä oli muutamia, jotka huusivat: Antakaa tämän miehen olla, sillä hän on hyvä mies, ja se, mitä hän sanoo, tapahtuu varmasti, elleimme me tee parannusta;

8:8 niin, katso, meitä kohtaavat kaikki tuomiot, joista hän on meille todistanut, sillä me tiedämme, että hän on todistanut meille oikein meidän pahoista teoistamme. Ja katso, niitä on paljon, ja hän tietää yhtä hyvin kaiken sen, mikä meitä on kohtaava, kuin hän tietää meidän pahoista teoistamme;

8:9 niin, ja katso, ellei hän olisi ollut profeetta, hän ei olisi voinut todistaa noista asioista.

8:10 Ja tapahtui, että niiden ihmisten pelko, jotka pyrkivät ottamaan Nefin hengiltä, esti heitä käymästä häneen käsiksi; sen tähden hän alkoi jälleen puhua heille nähdessään, että oli päässyt suosioon muutamien silmissä, niin että loput heistä pelkäsivät.

8:11 Sen tähden hänen oli pakko puhua heille enemmän, sanoen: Katso, veljeni, ettekö ole lukeneet, että Jumala antoi yhdelle miehelle, nimittäin Moosekselle, voiman lyödä Punaisenmeren vesiä, ja ne jakaantuivat kahtia, niin että israelilaiset, jotka olivat meidän isiämme, pääsivät sen poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet peittivät egyptiläisten sotajoukot ja nielaisivat ne?

8:12 Ja nyt, katso, jos Jumala antoi tälle miehelle sellaisen voiman, niin miksi väittelette keskenänne ja sanotte, ettei hän ole antanut minulle voimaa, jolla voin tietää niistä tuomioista, jotka kohtaavat teitä, ellette tee parannusta?

8:13 Mutta katso, te ette kiellä vain minun sanojani, vaan te kiellätte myös kaikki ne sanat, jotka meidän isämme ovat puhuneet, ja myös ne sanat, jotka puhui tämä mies, Mooses, jolle oli annettu niin suuri voima, niin, ne sanat, jotka hän on puhunut Messiaan tulemisesta.

8:14 Niin, eikö hän todistanut, että Jumalan Poika on tuleva? Ja niin kuin hän nosti korkealle pronssisen käärmeen autiomaassa, niin korotetaan hänet, joka on tuleva.

8:15 Ja samoin kuin kaikki, jotka katsoivat tuohon käärmeeseen, saivat elää, samoin kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, murtunein mielin, saavat elää ja saavat sen elämän, joka on iankaikkinen.

8:16 Ja nyt, katso, ei vain Mooses todistanut näistä asioista, vaan myös kaikki pyhät profeetat hänen ajoistaan aina Abrahamin aikoihin asti.

8:17 Niin, ja katso, Abraham näki hänen tulemisensa ja täyttyi ilolla ja riemuitsi.

8:18 Niin, ja katso, minä sanon teille, että ei vain Abraham tiennyt näistä asioista, vaan ennen Abrahamin aikoja oli monia, joita kutsuttiin Jumalan järjestyksen mukaan, niin, nimittäin hänen Poikansa järjestyksen mukaan; ja tämä, jotta ihmisille ilmaistaisiin hyvin monta tuhatta vuotta ennen hänen tulemistaan lunastuksen tulevan heillekin.

8:19 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että Abrahamin aikojen jälkeenkin on ollut monia profeettoja, jotka ovat todistaneet näistä asioista; niin, katso, profeetta Senos todisti rohkeasti, minkä vuoksi hänet surmattiin.

8:20 Ja katso, myös Senok, ja myös Esias, ja myös Jesaja ja Jeremia (Jeremia oli se sama profeetta, joka todisti Jerusalemin hävityksestä), ja nyt me tiedämme, että Jerusalem hävitettiin Jeremian sanojen mukaisesti. Oi miksi sitten ei Jumalan Poika tulisi hänen profetiansa mukaisesti?

8:21 Ja nyt kiistättekö sen, että Jerusalem hävitettiin? Sanotteko, etteivät Sidkian pojat saaneet surmaansa, kaikki paitsi Mulek? Niin, ja ettekö ymmärrä, että Sidkian jälkeläiset ovat meidän keskuudessamme, ja heidät ajettiin pois Jerusalemin maasta? Mutta katso, tässä ei ole kaikki --

8:22 meidän isämme Lehi ajettiin pois Jerusalemistakin, koska hän todisti näistä asioista. Myös Nefi todisti näistä asioista, ja myös melkein kaikki meidän isämme aina tähän aikaan asti; niin, he ovat todistaneet Kristuksen tulemisesta ja ovat odottaneet hänen päivänsä, joka on tuleva, ja riemuinneet siitä.

8:23 Ja katso, hän on Jumala, ja hän on heidän kanssaan, ja hän ilmoitti itsensä heille sanoen, että hän oli heidät lunastanut; ja he antoivat hänelle kunnian sen tähden, mikä on tuleva.

8:24 Ja nyt, koska te tiedätte nämä asiat ettekä voi niitä kieltää, paitsi jos valehtelette, te olette sen tähden tehneet tässä syntiä, sillä te olette hylänneet kaikki nämä asiat huolimatta niin monista todisteista, joita olette saaneet; niin, nimittäin te olette saaneet kaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että kaiken sen, mitä on maassa, todistukseksi siitä, että ne ovat totta.

8:25 Mutta katso, te olette hylänneet totuuden ja kapinoineet pyhää Jumalaanne vastaan; ja tälläkin hetkellä, sen sijaan että kokoaisitte itsellenne aarteita taivaaseen, missä mikään ei turmellu ja minne mikään epäpuhdas ei voi tulla, te kasaatte itsellenne vihaa tuomion päiväksi.

8:26 Niin, tälläkin hetkellä te olette murhienne ja haureutenne ja jumalattomuutenne tähden kypsymässä ikuisen tuhoon; niin, ja ellette tee parannusta, se kohtaa teitä pian.

8:27 Niin, katso, se on nyt aivan teidän ovillanne; niin, menkää tuomarinistuimen luo ja tutkikaa; ja katso, teidän tuomarinne on murhattu, ja hän makaa verissään; ja hänet on murhannut hänen veljensä, joka pyrkii istumaan tuomarinistuimelle.

8:28 Ja katso, he molemmat kuuluvat teidän salaiseen joukkoonne, jonka alkuunpanija on Gadianton ja Paholainen, joka pyrkii hävittämään ihmisten sielun.

LUKU 9

(Noin 23-21 eKr.)

9:1 Katso, nyt tapahtui, että kun Nefi oli puhunut nämä sanat, eräät miehet heidän joukostaan juoksivat tuomarinistuimen luo; aivan niin, niitä, jotka menivät, oli viisi, ja mennessään he sanoivat keskenään:

9:2 Katso, nyt me saamme tietää varmasti, onko tämä mies profeetta ja onko Jumala käskenyt hänen profetoida tällaisia ihmeellisiä asioita meille. Katso, me emme usko, että hän on käskenyt; niin, me emme usko hänen olevan profeetta; kuitenkin jos tämä, mitä hän on sanonut ylituomarista, on totta, että hän on kuollut, niin silloin me uskomme, että muutkin hänen puhumansa sanat ovat totta.

9:3 Ja tapahtui, että he juoksivat kaikin voimin ja tulivat sisään tuomarinistuimen luo; ja katso, ylituomari oli kaatunut maahan ja makasi verissään.

9:4 Ja nyt, katso, kun he näkivät tämän, he hämmästyivät tavattomasti, niin että kaatuivat maahan, sillä he eivät olleet uskoneet sanoja, jotka Nefi oli ylimmäisestä tuomarista puhunut.

9:5 Mutta nyt, kun he näkivät, he uskoivat, ja heidät valtasi pelko, että kaikki Nefin puhumat tuomiot kohtaisivat kansaa; sen tähden he vapisivat ja olivat kaatuneet maahan.

9:6 Nyt, heti kun tuomari oli murhattu -- hänen veljensä pisti häntä valepuvussa, ja hän pakeni, ja palvelijat juoksivat kertomaan kansalle, kohottaen sen keskuudessa huudon murhasta;

9:7 ja katso, kansa kokoontui yhteen tuomarinistuimen paikalle -- ja katso, hämmästykseseen se näki nuo viisi miestä, jotka olivat kaatuneet maahan.

9:8 Ja nyt, katso, kansa ei tiennyt mitään siitä väkijoukosta, joka oli kokoontunut yhteen Nefin puutarhalle; sen tähden ihmiset sanoivat toisilleen: Nämä miehet ovat tuomarin murhaajia, ja Jumala on lyönyt heidät, niin etteivät he voineet paeta meitä.

9:9 Ja tapahtui, että he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät ja heittivät heidät vankilaan. Ja kaikkialle lähetettiin julistus, että tuomari oli surmattu ja että murhaajat oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan.

9:10 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä kansa kokoontui yhteen suremaan ja paastoamaan, surmatun suuren ylituomarin hautajaisiin.

9:11 Ja näin myös ne tuomarit, jotka olivat Nefin puutarhalla ja kuulivat hänen sanansa, olivat myös kokoontuneet yhteen hautajaisiin.

9:12 Ja tapahtui, että he kyselivät ihmisiltä, sanoen: Missä ovat ne viisi, jotka lähetettiin kysymään, oliko ylituomari kuollut? Ja he vastasivat ja sanoivat: Näistä viidestä, jotka te sanotte lähettäneenne, me emme tiedä; mutta on viisi murhaajaa, jotka me olemme heittäneet vankilaan.

9:13 Ja tapahtui, että tuomarit pyysivät tuomaan heidät; ja heidät tuotiin, ja katso, he olivat ne viisi, jotka oli lähetetty; ja katso, tuomarit kyselivät heiltä tietoja asiasta, ja he kertoivat heille kaiken, mitä olivat tehneet, sanoen:

9:14 Me juoksimme ja tulimme tuomarinistuimen luo, ja nähdessämme kaiken niin kuin Nefi oli todistanut, me hämmästyimme niin, että kaaduimme maahan; ja kun toivuimme hämmästyksestämme, katso, meidät heitettiin vankilaan.

9:15 Nyt, mitä tämän miehen murhaan tulee, me emme tiedä, kuka sen on tehnyt; ja me tiedämme vain sen verran, että juoksimme ja tulimme pyyntönne mukaisesti, ja katso, hän oli kuollut, Nefin sanojen mukaisesti.

9:16 Ja nyt tapahtui, että tuomarit selittivät asian kansalle ja huusivat Nefiä vastaan sanoen: Katso, me tiedämme, että tämän Nefin on täytynyt sopia jonkun kanssa tuomarin surmaamisesta julistaakseen sen sitten meille, jotta hän voisi käännä meidät uskoonsa, jotta hän voisi ylentää itsensä suureksi mieheksi, Jumalan valitsemaksi ja profeetaksi.

9:17 Ja nyt, katso, me paljastamme tämän miehen, ja hän tunnustaa rikoksensa ja ilmaisee meille tämän tuomarin todellisen murhaajan.

9:18 Ja tapahtui, että ne viisi vapautettiin hautauspäivänä. Kuitenkin he moittivat tuomareita niiden sanojen johdosta, joita he olivat puhuneet Nefiä vastaan, ja väittelivät heidän kanssaan yksi toisensa jälkeen, niin että he vaiensivat heidät.

9:19 Kuitenkin he käskivät ottaa Nefin kiinni ja sitoa ja tuoda hänet väkijoukon eteen, ja he alkoivat kuulustella häntä eri tavoin saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he voisivat syyttää häntä, niin että hänet tuomitaan kuolemaan --

9:20 ja he sanoivat hänelle: Sinä olet salaliittolainen; kuka on se mies, joka on tehnyt tämän murhan? Kerro nyt meille ja tunnusta rikoksesi; ja he sanoivat: Katso, tässä on rahaa, ja me suomme sinun myös pitää henkesi, jos kerrot meille ja tunnustat sen sopimuksen, jonka olet tehnyt hänen kanssaan.

9:21 Mutta Nefi sanoi heille: Oi teitä mielettömiä, teitä sydämeltänne ympärileikkaamattomia, teitä sokeita ja teitä uppiniskaisia ihmisiä, tiedättekö, kuinka kauan Herra, teidän Jumalanne, sallii teidän jatkaa tällä synnin tiellänne?

9:22 Oi, valittamaan ja suremaan teidän pitäisi ryhtyä sen suuren hävityksen tähden, joka teitä tällä hetkellä odottaa, elleite tee parannusta.

9:23 Katso, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän murhaisi ylituomarimme Seesoramin. Mutta katso, minä sanon teille, että tämä johtuu siitä, että minä olen todistanut teille, jotta voisitte tietää tästä asiasta, niin, nimittäin todistukseksi teille siitä, että minä tiesin jumalattomuudesta ja iljetyksistä, joita keskuudessanne on.

9:24 Ja koska minä olen tehnyt tämän, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän tekisi tämän; niin, koska minä näytin teille tämän merkin, te olette minulle vihoissanne ja tavoittelette henkeäni.

9:25 Ja nyt, katso, minä näytän teille toisen merkin ja katson, tavoitteletteko te minun henkeäni tämän vuoksi.

9:26 Katso, minä sanon teille: Menkää Seesoramin veljen Seantummin taloon ja sanokaa hänelle:

9:27 Sopiko Nefi, joka väittää olevansa profeetta ja joka profetoi niin paljon pahaa tästä kansasta, sinun kanssasi, että sinä murhaat Seesoramin, joka on veljesi?

9:28 Ja katso, hän sanoo teille: Ei.

9:29 Ja te sanotte hänelle: Oletko sinä murhannut veljesi?

9:30 Ja hän seisoo peloissaan, tietämättä mitä sanoa. Ja katso, hän vastaa teille kieltävästi, ja hän on olevinaan hämmästynyt; kuitenkin hän julistaa teille olevansa syytön.

9:31 Mutta katso, te tutkitte häntä ja löydätte verta hänen viittansa liepeistä.

9:32 Ja tämän nähtyänne te sanotte: Mistä tämä veri on peräisin? Emmekö tiedäkin, että se on sinun veljesi verta?

9:33 Ja silloin hän vapisee ja kalpenee, ikään kuin kuolema olisi hänet kohdannut.

9:34 Ja silloin te sanotte: Tämän pelon ja tämän kasvoillesi tulleen kalpeuden tähden, katso, me tiedämme, että sinä olet syyllinen.

9:35 Ja silloin hänet valtaa vielä suurempi pelko, ja silloin hän tunnustaa teille eikä enää kiellä tehneensä tätä murhaa.

9:36 Ja silloin hän sanoo teille, etten minä, Nefi, tiedä mitään asiasta, ellei sitä ole annettu minulle Jumalan voimasta. Ja silloin te tiedätte, että minä olen rehellinen mies ja että Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne.

9:37 Ja tapahtui, että he menivät ja tekivät sen mukaan kuin Nefi oli heille sanonut. Ja katso, hänen puhumansa sanat olivat totta, sillä niiden sanojen mukaisesti hän kielsi, ja niiden sanojen mukaisesti hän myös tunnusti.

9:38 Ja hänet pantiin todistamaan, että hän itse tosiaan oli murhaaja, niin että ne viisi vapautettiin, ja myös Nefi.

9:39 Ja oli muutamia nefiläisiä, jotka uskoivat Nefin sanoihin; ja oli myös muutamia, jotka uskoivat viiden todistuksen tähden, sillä he olivat kääntyneet vankilassa ollessaan.

9:40 Ja nyt kansan keskuudessa oli muutamia, jotka sanoivat, että Nefi oli profeetta.

9:41 Ja oli toisia, jotka sanoivat: Katso, hän on jumala, sillä ellei hän olisi jumala, hän ei voisi tietää kaikkea. Sillä katso, hän on kertonut meille meidän sydämemme ajatukset ja on kertonut meille muutakin; ja hän on jopa saattanut meidän tietoomme ylituomarimme oikean murhaajan.

LUKU 10 (Noin 21-20 eKr.)

10:1 Ja tapahtui, että ihmisten kesken syntyi hajaannusta, niin että he hajaantuivat sinne tänne ja menivät matkoihinsa jättäen Nefin yksin siihen, missä hän seisoivat heidän keskellään.

10:2 Ja tapahtui, että Nefi lähti kulkemaan omaa taloaan kohti pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt hänelle.

10:3 Ja tapahtui, että kun hän näin pohdiskeli -- ollen sangen allapäin nefiläisten kansan jumalattomuuden, heidän salaisten pimeyden tekojensa ja murhiensa ja rosvouksiensa ja kaikenlaisten pahojen tekojensa tähden -- ja tapahtui hänen näin pohdiskellessaan sydämessään, että katso, ääni tuli hänelle sanoen:

10:4 Siunattu olet sinä, Nefi, sen tähden, mitä olet tehnyt, sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä olet väsymättä julistanut tälle kansalle sanaa, jonka minä olen sinulle antanut. Etkä sinä ole pelännyt sitä etkä yrittänyt turvata omaa henkeäsi, vaan olet pyrkinyt tekemään minun tahtoni ja pitämään minun käskyni.

10:5 Ja nyt, koska sinä olet tehnyt tämän niin väsymättömästi, katso, minä siunaan sinua ikuisesti; ja minä teen sinusta väkevän sanassa ja toimessa, uskossa ja teoissa, jopa niin, että kaikki tapahtuu sinulle sanasi mukaisesti, sillä sinä et pyydä sellaista, mikä on vastoin minun tahtoani.

10:6 Katso, sinä olet Nefi, ja minä olen Jumala. Katso, minä julistan sinulle enkelieni edessä, että sinä saat vallan tähän kansaan ja lyöt maata nälänhädällä ja rutolla ja hävityksellä tämän kansan jumalattomuuden mukaisesti.

10:7 Katso, minä annan sinulle voiman, niin että, mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, ja mitä sinä vapautat maan päällä, se on vapautettu taivaassa; ja niin sinulla on voima tämän kansan keskuudessa.

10:8 Ja niin, jos sinä sanot tälle temppelille, että se halkeaa kahtia, se tapahtuu.

10:9 Ja jos sinä sanot tälle vuorelle: Luhistu maan tasalle, se tapahtuu.

10:10 Ja katso, jos sinä sanot, että Jumala on lyövä tätä kansaa, se tapahtuu.

10:11 Ja nyt, katso, minä käsken sinun mennä julistamaan tälle kansalle, että näin sanoo Herra Jumala, joka on Kaikkivaltias: Ellette tee parannusta, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.

10:12 Ja katso, nyt tapahtui, että kun Herra oli puhunut nämä sanat Nefille, hän pysähtyi eikä mennyt omaan taloonsa vaan palasi väkijoukkojen luo, jotka olivat hajaantuneet ympäri maata, ja alkoi julistaa niille Herran sanaa, joka hänelle oli puhuttu heidän tuhostaan, elleivät he tekisi parannusta.

10:13 Nyt, katso, huolimatta siitä suuresta ihmeestä, jonka Nefi oli tehnyt kertoessaan heille ylituomarin kuolemasta, he paaduttivat sydämensä eivätkä kuulleet Herran sanoja.

10:14 Sen tähden Nefi julisti heille Herran sanaa, sanoen: Ellette tee parannusta, näin sanoo Herra, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.

10:15 Ja tapahtui, että kun Nefi oli julistanut heille sanan, katso, he paaduttivat yhä sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he herjasivat häntä ja yrittivät käydä häneen käsiksi voidakseen heittää hänet vankilaan.

10:16 Mutta katso, Jumalan voima oli hänen kanssaan, eivätkä he voineet ottaa häntä kiinni heittääkseen hänet vankilaan, sillä Henki otti hänet ja vei pois heidän keskeltään.

10:17 Ja tapahtui, että hän kulki näin Hengen mukana väkijoukon luota toisen luo julistaen Jumalan sanaa, kunnes hän oli julistanut sen niille kaikille tai lähettänyt sen kaiken kansan keskuuteen.

10:18 Ja tapahtui, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan; ja alkoi olla kiistoja, niin että he jakaantuivat toisiaan vastaan ja alkoivat surmata toisiaan miekalla.

10:19 Ja niin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 11 (Noin 20-6 eKr.)

11:1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna, että kiistat lisääntyivät, niin että sotia oli kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa. {20 eKr.}

11:2 Ja juuri tämä salainen rosvojoukko jatkoi tätä tuhotyötä ja jumalattomuutta. Ja tätä sotaa jatkui koko sen vuoden; ja se jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna. {19 eKr.}

11:3 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefi huusi Herran puoleen sanoen:

11:4 Oi Herra, älä salli, että tämä kansa hävitetään miekalla, vaan, oi Herra, anna mieluummin nälänhädän tulla maahan herättämään ihmiset muistamaan Herraa Jumalaansa, niin kenties he tekevät parannuksen ja kääntyvät sinun puoleesi.

11:5 Ja niin tapahtui Nefin sanojen mukaisesti. Ja maassa oli suuri nälänhätä koko Nefin kansan keskuudessa. Ja niin nälänhätä jatkui seitsemäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna, ja tuhotyö miekalla lakkasi mutta kävi ankaraksi nälänhädän aiheuttamana. {18 eKr.}

11:6 Ja tämä tuhotyö jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäviidenterä vuonna. Sillä maata lyötiin niin, että se oli kuiva eikä antanut viljaa viljankorjuuajankana, ja koko maata lyötiin niin lamanilaisten kuin nefiläistenkin keskuudessa, niin että heitä lyötiin siten, että heitä menehtyi tuhansittain maan jumalattomammissa osissa. {17 eKr.}

11:7 Ja tapahtui, että kansa näki olevansa menehtymäisillään nälänhätään, ja se alkoi muistaa Herraa Jumalaansa; ja se alkoi muistaa Nefin sanoja.

11:8 Ja kansa alkoi vedota ylituomareihinsa ja johtajiinsa, että he sanoisivat Nefille: Katso, me tiedämme, että sinä olet Jumalan mies, ja sen tähden huuda Herran, meidän Jumalamme puoleen, että hän kääntäisi pois meiltä tämän nälänhädän, etteivät kaikki ne sanat, jotka sinä olet puhunut meidän tuhostamme, toteutuisi.

11:9 Ja tapahtui, että tuomarit sanoivat Nefille niiden sanojen mukaan, joita oli pyydetty. Ja tapahtui, että kun Nefi näki, että kansa oli tehnyt parannuksen ja nöyrytyi säkkivaatteessa, hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

11:10 Oi Herra, katso, tämä kansa tekee parannuksen; ja se on hävittänyt Gadiantonin joukon pois keskuudestaan, niin että siitä on tehty loppu, ja se on haudannut sen salaiset suunnitelmat maahan.

11:11 Nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi tämän heidän nöyryytensä tähden ja annat vihasi tyydyttyä niiden jumalattomien miesten tuhosta, jotka olet jo tuhonnut.

11:12 Oi Herra, käännäthän pois vihasi, niin, hehkuvan vihasi, ja annat tämän nälänhädän lakata tässä maassa.

11:13 Oi Herra, kuulethan minua ja annat tapahtua minun sanojeni mukaisesti ja lähetät sadetta maan päälle, jotta se tuottaisi hedelmäänsä ja viljaansa viljankorjuuajaksi.

11:14 Oi Herra, sinä kuulit minun sanojani, kun sanoin: Tulkoon nälänhätä, jotta miekan ruttotauti lakkaisi; ja minä tiedän, että sinä tälläkin kertaa kuulet minun sanojani, sillä sinä sanoit näin: Jos tämä kansa tekee parannuksen, minä säästän sen.

11:15 Niin, oi Herra, ja sinä näet, että se on tehnyt parannuksen sen nälänhädän ja ruttotaudin ja tuhon tähden, joka sitä on kohdannut.

11:16 Ja nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi ja koetathan jälleen, palveleeko se sinua? Ja jos niin, oi Herra, sinä voit siunata sitä sanojesi mukaisesti, jotka olet puhunut.

11:17 Ja tapahtui, että seitsemäntenäkymmenentenäkuudentena vuonna Herra käänsi pois vihansa kansasta ja antoi sateen langeta maahan, niin että se tuotti hedelmäänsä hedelmällisenä aikanaan. Ja tapahtui, että se tuotti viljaansa viljankorjuuajaksi. {16 eKr.}

11:18 Ja katso, ihmiset riemuitsivat ja ylistivät Jumalaa, ja koko maa oli täynnä riemua; eivätkä he enää yrittäneet ottaa Nefiä hengiltä, vaan he pitivät häntä suurena profeettana ja Jumalan miehenä, jolle Jumala oli antanut suuren voiman ja valtuuden.

11:19 Ja katso, hänen veljensä Lehi ei ollut rahtuakaan häntä jäljessä niissä asioissa, jotka kuuluvat vanhurskauteen.

11:20 Ja niin tapahtui, että Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi rakentaa raunioitaan ja alkoi lisääntyä ja levitä, kunnes se peitti koko maan sekä pohjoisessa että etelässä, läntisestä merestä itäiseen mereen.

11:21 Ja tapahtui, että seitsemäskymmeneskuudes vuosi päättyi rauhan vallitessa. Ja seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi alkoi rauhan vallitessa; ja kirkko levisi kautta koko maan, ja suurin osa kansasta, sekä nefiläisistä että lamanilaisista, kuului kirkkoon; ja heillä oli tavattoman suuri rauha maassa; ja näin päättyi seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi.

11:22 Ja heillä oli rauha myös seitsemäntenäkymmenentenäkahdeksantena vuonna, LUKUun ottamatta muutamia kiistoja opinkohdista, joita profeetat olivat kirjoittaneet.

11:23 Ja seitsemäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna alkoi olla paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljistään, jotka tiesivät oikeista opinkohdista, koska saivat monia ilmoituksia päivittäin, saarnasivat sen tähden kansalle, tehden lopun heidän riitelystään sinä samana vuonna. {13 eKr.}

11:24 Ja tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksantenakymmenentenä vuonna oli tietty joukko Nefin kansasta luopuneita, jotka olivat muutamia vuosia aikaisemmin menneet lamanilaisten puolelle ja ottaneet itselleen lamanilaisten nimen, ja myös tietty joukko lamanilaisten todellisia jälkeläisiä, jotka he, eli nuo luopiot, yllyttivät vihaan; sen tähden he aloittivat sodan veljiänsä vastaan. {12 eKr.}

11:25 Ja he murhasivat ja rosvosivat, ja sitten he perääntyivät takaisin vuoristoon ja erämaahan ja piilopaikkoihin ja piiloutuivat, jottei heitä löydettäisi, ja saivat päivittäin lisäystä joukkoihinsa, koska oli luopioita, jotka liittyivät heihin.

11:26 Ja niin heistä aikaa myöten, niin, eikä monenkaan vuoden kuluessa, tuli tavattoman suuri rosvojoukko; ja he etsivät esiin kaikki Gadiantonin salaiset suunnitelmat, ja niin heistä tuli Gadiantonin rosvoja.

11:27 Nyt, katso, nämä rosvot tekivät suurta vahinkoa, niin, jopa suurta hävitystä Nefin kansan keskuudessa ja myös lamanilaisten kansan keskuudessa.

11:28 Ja tapahtui, että kävi välttämättömäksi tehdä loppu tästä hävitystyöstä; sen tähden he lähettivät vahvoista miehistä kootun sotajoukon erämaahan ja vuorille etsimään tätä rosvojoukkoa ja hävittämään sen.

11:29 Mutta katso, tapahtui, että heidät ajettiin sinä samana vuonna takaisin vieläpä omille maillensa. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenes vuosi.

11:30 Ja tapahtui kahdeksannenkymmenennenyhdennen vuoden alussa, että he lähtivät jälleen tätä rosvojoukkoa vastaan ja hävittivät monia; ja heillekin aiheutui paljon tuhoa. {11 eKr.}

11:31 Ja heidän oli jälleen pakko palata erämaasta ja vuorilta omille maillensa, vuoristossa ja erämaassa vitsauksena olevien rosvojen tavattoman suuren LUKUMäärän tähden.

11:32 Ja tapahtui, että näin päättyi tämä vuosi. Ja rosvojen määrä lisääntyi ja he vahvistuivat yhä, niin että he uhmasivat nefiläisten ja myös lamanilaisten koko sotajoukkoja; ja heidän takiaan kansan valtasi suuri pelko kaikkialla maassa.

11:33 Niin, sillä he kävivät monissa osissa maata tehden niille suurta tuhoa, eli tappoivat monia ja veivät toisia vankeina erämaahan, niin, ja varsinkin heidän naisiaan ja lapsiaan.

11:34 Nyt tämä suuri pahuus, joka kohtasi kansaa sen pahojen tekojen tähden, herätti sen jälleen muistamaan Herraa Jumalaansa.

11:35 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesyhdes vuosi.

11:36 Ja kahdeksantenakymmenentenäkahdentena vuonna he alkoivat jälleen unohtaa Herran Jumalansa. Ja kahdeksantenakymmenentenäkolmantena vuonna he alkoivat vahvistua pahuudessa. Eivätkä he kahdeksantenakymmenentenäneljäntenä vuonna parantaneet tapojaan.

11:37 Ja tapahtui kahdeksantenakymmenentenäviidentenä vuonna, että he vahvistuivat vahvistumistaan ylpeydessään ja jumalattomuudessaan, ja niin he kypsyivät jälleen tuhoon. {7 eKr.}

11:38 Ja näin päättyi kahdeksaskymmenesviides vuosi.

LUKU 12

(Noin 6 eKr.)

12:1 Ja näin me voimme nähdä ihmislasten sydänten petollisuuden sekä epävakaisuuden; niin, me voimme nähdä, että Herra suuressa, äärettömässä hyvydessään siunaa niitä, jotka panevat turvansa häneen, ja antaa heidän menestyä.

12:2 Niin, ja me voimme nähdä, että juuri sillä hetkellä, kun hän antaa kansalleen menestystä, nimittäin sen peltojen ja katraiden ja laumojen lisääntymisenä ja kultana ja hopeana ja kaikenlaisina erilaatuisina ja erilaisina kalleuksina; säästäen sen hengen ja pelastaen sen sen vihollisten käsistä; pehmittäen sen vihollisten sydämet, niin etteivät he julistaisi sotia sitä vastaan; niin, ja sanalla sanoen tehden kaiken kansansa parhaaksi ja onneksi; niin, sillä hetkellä se paaduttaa sydämensä ja unohtaa Herran Jumalansa ja polkee Pyhän jalkoihinsa -- niin, ja tämä sen mukavuuden ja tavattoman suuren vaurauden tähden.

12:3 Ja näin me näemme, että ellei Herra kurita kansaansa monilla ahdingoilla, niin, ellei hän rankaise sitä kuolemalla ja kauhulla ja nälänhädällä ja kaikenlaisilla ruttotaudeilla, se ei häntä muista.

12:4 Oi kuinka tyhmiä ja kuinka turhamaisia ja kuinka pahoja ja perkeleellisiä ja kuinka nopeita tekemään pahaa ja kuinka hitaita tekemään hyvää ovatkaan ihmislapset; niin, kuinka nopeita kuulemaan Paholaisen sanoja ja kiinnittämään sydämensä maailman turhuuksiin!

12:5 Niin, kuinka nopeita ylpistymään kopeudessa; niin, kuinka nopeita kerskumaan ja tekemään kaikenlaista sellaista, mikä on pahaa; ja kuinka hitaita he ovatkaan muistamaan Herran Jumalansa ja kallistamaan korvansa hänen neuvoilleen, niin, kuinka hitaita vaeltamaan viisauden polkuja!

12:6 Katso, he eivät halua Herran Jumalansa, joka heidät on luonut, hallitsevan ja vallitsevan heitä; huolimatta hänen suuresta hyvydestään ja hänen armostaan heitä kohtaan he eivät pidä hänen neuvojan minkään arvoisina, eivätkä he tahdo häntä oppaaksensa.

12:7 Oi kuinka suuri onkaan ihmislasten mitättömyys; aivan niin, he ovat vähäisempiä kuin maan tomu.

12:8 Sillä katso, maan tomu liikkuu sinne tänne, hajotakseen meidän suuren ja ikuisen Jumalamme käskystä.

12:9 Niin, katso, hänen äänestään kukkulat ja vuoret vapisevat ja järkkyvät.

12:10 Ja hänen äänensä voimasta ne murtuvat ja tulevat tasaisiksi, niin, niin kuin laakso.

12:11 Niin, hänen äänensä voimasta koko maa vapisee;

12:12 niin, hänen äänensä voimasta perustukset huojuvat aina sisintä myöten.

12:13 Niin, ja jos hän sanoo maalle: Liiku, se liikkuu.

12:14 Niin, jos hän sanoo maalle: Mene taaksepäin, niin että se pidentää päivää monella tunnilla, se tapahtuu;

12:15 ja niin hänen sanansa mukaisesti maa menee taaksepäin, ja ihmisestä näyttää, että aurinko seisoo paikallaan; niin, ja katso, näin on, sillä todellakin maa liikkuu eikä aurinko.

12:16 Ja katso, myös jos hän sanoo suuren syvyyden vesille: Kuivukaa, se tapahtuu.

12:17 Katso, jos hän sanoo tälle vuorelle: Kohoa ylös ja siirry tuon kaupungin ylle ja putoa sen päälle, niin että se hautautuu, katso, se tapahtuu.

12:18 Ja katso, jos ihminen kätkee aarteen maahan ja Herra sanoo: Olkoon se kirottu sen pahuuden tähden, joka sen on kätkenyt, katso, se on oleva kirottu.

12:19 Ja jos Herra sanoo: Ole kirottu, niin ettei kukaan ihminen löydä sinua tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti, katso, kukaan ihminen ei sitä saa vastedes eikä ikuisesti.

12:20 Ja katso, jos Herra sanoo ihmiselle: Pahojen tekojesi tähden sinä olet oleva kirottu ikuisesti, se tapahtuu.

12:21 Ja jos Herra sanoo: Pahojen tekojesi tähden sinut erotetaan pois minun edestäni, hän antaa niin tapahtua.

12:22 Ja voi sitä, jolle hän sanoo näin, sillä se tapahtuu sille, joka pahaa tekee, eikä hän voi pelastua; ja nyt, tästä syystä, jotta ihmiset voisivat pelastua, on parannus julistettu.

12:23 Ja nyt, siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran Jumalansa ääntä; sillä nämä ovat niitä, jotka pelastuvat.

12:24 Ja suokoon Jumala suuressa täyteydessänsä, että ihmiset voitaisiin johdattaa parannukseen ja hyviin tekoihin, jotta heidät voitaisiin palauttaa armoon armosta, tekojensa mukaan.

12:25 Ja minä tahdon kaikkien ihmisten pelastuvan. Mutta me luemme, että suurena ja viimeisenä päivänä on muutamia, jotka hylätään eli jotka karkotetaan Herran edestä;

12:26 niin, jotka määrätään loputtoman kurjuuden tilaan, niin että toteutuvat sanat, jotka sanovat: Ne, jotka ovat tehneet hyvää, saavat ikuisen elämän, ja ne, jotka ovat tehneet pahaa, saavat ikuisen tuomion. Ja näin on. Amen.

Samuel Lamanilaisen profetia nefiläisille. Käsittää luvut 13-15.

LUKU 13 (Noin 6 eKr.)

13:1 Ja nyt tapahtui kahdeksantenakymmenentenäkuudentena vuonna, että nefiläiset pysyivät yhä jumalattomuudessa, niin, suuressa jumalattomuudessa, kun taas lamanilaiset pitivät tarkasti huolen Jumalan käskyjen noudattamisesta Mooseksen lain mukaisesti. {6 eKr.}

13:2 Ja tapahtui, että tänä vuonna oli eräs Samuel, lamanilainen, joka tuli Sarahemlan maahan ja alkoi saarnata kansalle. Ja tapahtui, että hän saarnasi monta päivää parannusta kansalle, ja hänet karkotettiin, ja hän aikoi palata omaan maahansa.

13:3 Mutta katso, hänelle tuli Herran ääni, että hänen tuli palata takaisin ja profetoida kansalle kaikki, mitä hänen sydämeensä tulisi.

13:4 Ja tapahtui, että hänen ei sallittu tulla kaupunkiin; sen tähden hän meni ja nousi sen muurille ja ojensi kätensä ja huusi kovalla äänellä ja profetoi kansalle kaiken, mitä Herra pani hänen sydämeensä.

13:5 Ja hän sanoi sille: Katso, minä, Samuel, lamanilainen, puhun Herran sanoja, jotka hän panee minun sydämeeni; ja katso, hän on pannut sydämeeni sanottavaksi tälle kansalle, että oikeudenmukaisuuden miekka häälyy tämän kansan yllä; ja ennen kuin neljäsataa vuotta kuluu, oikeudenmukaisuuden miekka iskee tätä kansaa.

13:6 Niin, ankara hävitys odottaa tätä kansaa, ja se tulee varmasti tämän kansan osaksi, eikä mikään muu voi tätä kansaa pelastaa kuin parannus ja usko Herraan Jeesusukseen Kristukseen, joka varmasti tulee maailmaan ja kärsii paljon ja surmataan kansansa puolesta.

13:7 Ja katso, Herran enkeli on julistanut sen minulle, ja hän toi ilosanoman sielulleni. Ja katso, minut lähetettiin teidän luoksenne julistamaan sitä teillekin, jotta te saisitte ilosanoman; mutta katso, te ette tahtoneet ottaa minua vastaan.

13:8 Sen tähden, näin sanoo Herra: Nefiläisten kansan sydänten kovuuden tähden, elleivät he tee parannusta, minä otan sanani pois heiltä ja minä vedän Henkeni pois heistä enkä kärsi heitä enää, ja minä käänän heidän veljiensä sydämet heitä vastaan.

13:9 Ja ennen kuin neljäsataa vuotta on kulunut, minä annan lyödä heitä; niin, minä rankaisen heitä miekalla ja nälänhädällä ja ruttotaudilla.

13:10 Niin, minä rankaisen heitä hehkuvassa vihassani, ja neljännessä sukupolvessa on vihollisianne, jotka saavat elää nähdäkseen teidän täydellisen tuhon; ja tämä tapahtuu varmasti, etlette tee parannusta, sanoo Herra; ja neljanteen sukupolveen kuuluvat tuottavat teille tuhon.

13:11 Mutta jos te teette parannuksen ja palaatte Herran Jumalanne luo, minä käänän pois vihani, sanoo Herra; niin, näin sanoo Herra: Siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kääntyvät minun puoleeni, mutta voi sitä, joka ei parannusta tee.

13:12 Niin, voi tätä suurta Sarahemlan kaupunkia, sillä katso, niiden tähden, jotka ovat vanhurskaita, se pelastuu; niin, voi tätä suurta kaupunkia, sillä minä näen, sanoo Herra, että on monia, jopa suurin osa tästä suuresta kaupungista, jotka paaduttavat sydämensä minua vastaan, sanoo Herra.

13:13 Mutta siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen, sillä heidät minä säästän. Mutta katso, ellei olisi niitä vanhurskaita, jotka ovat tässä suuressa kaupungissa, katso, minä antaisin tulen tulla alas taivaasta hävittämään sen.

13:14 Mutta katso, vanhurskaiden tähden se säästyy. Mutta katso, tulee aika, sanoo Herra, että kun te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, silloin te olette kypsiä tuhoon; niin, voi tätä suurta kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13:15 Niin, ja voi Gideonin kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13:16 Niin, ja voi kaikkia kaupunkeja, jotka ovat ympäri maata ja jotka ovat nefiläisten hallussa, niissä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13:17 Ja katso, kirous kohtaa maata, sanoo Herra Sebaot, niiden ihmisten tähden, jotka ovat maassa, nimittäin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden.

13:18 Ja tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, niin, meidän suuri ja tosi Jumalamme, ettei kukaan, joka kätkee aarteita maahan, löydä niitä enää maan suuren kirouksen tähden, paitsi jos hän on vanhurskas ihminen ja kätkee sen Herran huomaan.

13:19 Sillä minä tahdon, sanoo Herra, että he kätkevät aarteensa minun huomaani; ja kirottuja olkoot ne, jotka eivät kätke aarteitaan minun huomaani; sillä muut kuin vanhurskaat eivät kätke aarteitaan minun huomaani; ja se, joka ei kätke aarteitaan minun huomaani, on kirottu, ja samoin aarre, eikä kukaan voi sitä lunastaa maan kirouksen tähden.

13:20 Ja tulee päivä, jolloin he kätkevät aarteensa, koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiin; ja koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiinsa ja tahtovat kätkeä aarteensa, kun he pakenevat vihollisiaan, koska he eivät tahdo kätkeä niitä minun huomaani, olkoot he kirottuja ja samoin heidän aarteensa; ja sinä päivänä heitä lyödään, sanoo Herra.

13:21 Katsokaa, te tämän suuren kaupungin asukkaat, ja kuulkaa minun sanojani; niin, kuulkaa niitä sanoja, jotka Herra sanoo, sillä katso, hän sanoo, että te olette kirottuja rikkauksienne tähden, ja myös

teidän rikkautenne ovat kirottuja, koska te olette kiinnittäneet sydämenne niihin ettekä ole kuulleet hänen sanojaan, joka ne teille antoi.

13:22 Te ette muista Herraa Jumalaanne siinä, millä hän on teitä siunannut, vaan te muistatte aina rikkauksianne, kiittämättä niistä Herraa Jumalaanne; niin, teidän sydämenne eivät ole kääntyneet Herran puoleen, vaan ne päisuvat suuresta ylpeydestä aiheuttaen kerskumista ja suurta paisumista, kateutta, riitaa, pahansuopaisuutta, vainoa ja murhia ja kaikenlaisia pahoja tekoja.

13:23 Tästä syystä Herra Jumala on antanut kirouksen kohdata maata ja myös teidän rikkauksianne, ja tämä teidän pahuutenne tähden.

13:24 Niin, voi tätä kansaa tämän ajan tähden, joka on tullut, jolloin te karkotatte profeetat ja pilkkaatte heitä ja heitätte heitä kivillä ja surmaatte heidät ja teette heille kaikenlaista pahaa, samoin kuin ihmiset tekivät muinaisena aikana.

13:25 Ja nyt, kun te puhutte, te sanotte: Jos me olisimme eläneet muinoin isiemme aikana, me emme olisi surmanneet profeettoja; me emme olisi kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä.

13:26 Katso, te olette pahempia kuin he; sillä niin totta kuin Herra elää, jos joku profeetta tulee teidän keskuuteenne ja julistaa teille Herran sanaa, joka todistaa teidän synneistänne ja pahoista teoistänne, te vihasutte hänelle ja karkotatte hänet ja etsitte kaikenlaisia keinoja ottaaksenne hänet hengiltä; niin, te sanotte, että hän on väärä profeetta ja että hän on synnintekijä ja Perkeleestä, koska hän todistaa, että teidän tekonne ovat pahoja.

13:27 Mutta katso, jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo: Tehkää tämä, eikä siinä ole mitään pahaa; tehkää tuo, ettekä joudu kärsimään; niin, hän sanoo: Vaeltakaa oman sydämenne kopeuden mukaisesti; niin, vaeltakaa silmienne kopeuden mukaisesti ja tehkää mitä ikinä sydämenne haluaa -- ja jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo näin, te otatte hänet vastaan ja sanotte, että hän on profeetta.

13:28 Niin, te ylennätte hänet ja annatte hänelle omaisuudestanne; te annatte hänelle kultaanne ja hopeaanne ja puette hänet kalliisiin vaatteisiin; ja koska hän puhuu teille mieliteleviä sanoja ja hän sanoo, että kaikki on hyvin, niin te ette hänestä vikaa löydä.

13:29 Oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te paatunut ja uppiniskainen kansa, kuinka kauan luulette Herran teitä kärsivän? Niin, kuinka kauan sallitte tyhmien ja sokeiden oppaiden johdattaa itseänne? Niin, kuinka kauan valitsette pimeyden mieluummin kuin valon?

13:30 Niin, katso, Herran viha on jo syttynyt teitä vastaan; katso, hän on kironnut maan teidän pahuutenne tähden.

13:31 Ja katso, tulee aika, jolloin hän kiroaa teidän rikkautenne, niin että niistä tulee liukkaista, niin että ette voi niitä pitää, ja köyhyytenne päivinä te ette voi pitää niitä.

13:32 Ja köyhyytenne päivinä te huudatte Herran puoleen, ja turhaan te huudatte, sillä teidän hävityksenne on jo kohdannut teitä, ja teidän tuhonne on varmistettu; ja silloin te itkette ja valitatte sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot. Ja silloin te valitatte ja sanotte:

13:33 Oi kunpa olisin tehnyt parannuksen enkä olisi tappanut profeettoja ja kivittänyt heitä ja karkottanut heitä. Niin, sinä päivänä te sanotte: Oi kunpa olisimme muistaneet Herraa Jumalaamme sinä päivänä, kun hän antoi meille rikkautemme, niin silloin ne eivät olisi tulleet liukkaiksi, niin että olisimme menettäneet ne; sillä katso, meidän rikkautemme ovat meiltä menneet.

13:34 Katso, me panemme työkalun tähän, ja huomispäivänä se on poissa; ja katso, meidän miekkamme on otettu meiltä sinä päivänä, kun olemme etsineet niitä taistelua varten.

13:35 Niin, me olemme kätkeneet aarteemme, ja ne ovat luisuneet meiltä pois maan kirouksen tähden.

13:36 Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen sinä päivänä, kun Herran sana tuli meille, sillä katso, maa on kirottu, ja kaikki on tullut liukkaaksi, emmekä voi sitä pitää.

13:37 Katso, me olemme pahojen henkien ympäröimiä, niin, me olemme sen enkelien saartamia, joka on pyrkinyt hävittämään sielumme. Katso, meidän pahat tekomme ovat suuret. Oi Herra, etkö voi kääntää vihaasi pois meistä? Ja näin te puhutte niinä päivinä.

13:38 Mutta katso, teidän koetusaikanne on ohitse; te olette lykänneet pelastuksenne päivää, kunnes on ikuisesti liian myöhäistä ja teidän tuhonne on varmistettu; niin, sillä te olette koko elinaikanne tavoitelleet sitä, mitä ette voineet saada, ja te olette tavoitelleet onnea tekemällä pahaa, mikä on vastoin sen vanhurskauden luonnetta, joka on meidän suuressa ja iankaikkisessa Päämiehessämme.

13:39 Oi te maan asukkaat, kunpa kuulisitte sanojani! Ja minä rukoulen, että Herran viha käännettäisiin pois teistä ja että te tekisitte parannuksen ja pelastuisitte.

LUKU 14 (Noin 6 eKr.)

14:1 Ja nyt tapahtui, että Samuel Lamanilainen profetoi hyvin paljon muutakin, mitä ei voida kirjoittaa.

14:2 Ja katso, hän sanoi heille: Katso, minä annan teille merkin, sillä tulee vielä viisi vuotta, ja katso, sitten tulee Jumalan Poika lunastamaan kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä.

14:3 Ja katso, tämän minä annan teille merkiksi hänen tulemisensa ajasta; sillä katso, taivaalla on suuria valoja, niin ettei hänen tulemisensa edellisenä yönä ole pimeä, niin että ihmisestä näyttää niin kuin olisi päivä.

14:4 Sen tähden yksi päivä ja yö ja päivä on ikään kuin se olisi yksi päivä, eikä yötä olisi, ja tämä on teille merkinä, sillä te tiedätte auringon nousevan ja myös laskevan; sen tähden tiedetään varmasti, että on kaksi päivää ja yö; kuitenkin yö ei pimene, ja se on hänen syntymäänsä edeltävä yö.

14:5 Ja katso, nousee uusi tähti, jollaista ette ole koskaan nähneet; ja myös tämä on teille merkki.

14:6 Ja katso, ei tässä kaikki, taivaalla on monia merkkejä ja ihmeitä.

14:7 Ja tapahtuu, että te kaikki hämmästytte ja kummeksutte, niin että kaadutte maahan.

14:8 Ja tapahtuu, että jokainen, joka uskoo Jumalan Poikaan, saa ikuisen elämän.

14:9 Ja katso, näin Herra on enkelinsä kautta käskenyt minun tulla kertomaan tämän teille; niin, hän on käskenyt minun profetoida nämä asiat teille; niin, hän on sanonut minulle: Huuda tälle kansalle: Tehkää parannus ja raivatkaa Herran tie.

14:10 Ja nyt, koska minä olen lamanilainen ja olen puhunut teille ne sanat, jotka Herra on minua käskenyt ja koska ne olivat kovia teitä vastaan, te olette vihoissanne minulle ja pyritte ottamaan minut hengiltä ja olette karkottaneet minut keskuudestanne.

14:11 Ja te kuulette minun sanani, sillä tätä tarkoitusta varten minä olen noussut tämän kaupungin muureille, jotta te saisitte kuulla ja tietää Jumalan tuomioista, jotka odottavat teitä pahojen tekojenne tähden, ja myös jotta saisitte tietää parannuksen ehdot;

14:12 ja myös jotta saisitte tietää Jeesuksen Kristuksen tulemisesta, Jumalan Pojan, taivaan ja maan Isän, kaiken Luojan alusta asti; ja jotta saisitte tietää hänen tulemisensa merkeistä, niin että te voisitte uskoa hänen nimeensä.

14:13 Ja jos te uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen kaikista synneistänne, niin että te siten voitte saada ne anteeksi hänen ansioidensa kautta.

14:14 Ja katso, vielä toisen merkin minä annan teille, nimittäin merkin hänen kuolemastaan.

14:15 Sillä katso, hänen on totisesti kuoltava, jotta pelastus voi tulla; eli hänen täytyy ja on välttämätöntä kuolla saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, jotta ihmiset siten voidaan tuoda Herran eteen.

14:16 Eli, katso, tämä kuolema saa aikaan ylösnousemuksen ja lunastaa koko ihmissuvun ensimmäisestä kuolemasta -- siitä hengellisestä kuolemasta; sillä koko ihmissuku, joka on Aadamin lankeemuksen tähden erotettu pois Herran edestä, katsotaan kuolleeksi sekä siihen nähden, mikä on ajallista että siihen nähden, mikä on hengellistä.

14:17 Mutta katso, Kristuksen ylösnousemus lunastaa ihmissuvun, niin, vieläpä koko ihmissuvun, ja tuo sen takaisin Herran eteen.

14:18 Niin, ja se toteuttaa parannuksen ehdon, että ketään, joka tekee parannuksen, ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, mutta jokainen, joka ei tee parannusta, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen; ja heidän osakseen tulee jälleen hengellinen kuolema, eli toinen kuolema, sillä heidät erotetaan jälleen pois siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

14:19 Sen tähden tehkää parannus, tehkää parannus, että ette, koska tiedätte nämä asiat mutta ette niitä tee, antautuisi tuomion alaisiksi ja joutuisi tähän toiseen kuolemaan.

14:20 Mutta katso, kuten minä sanoin teille toisesta merkistä, hänen kuolemansa merkistä, katso, sinä päivänä, jona hän kärsii kuoleman, aurinko pimenee ja kieltäytyy antamasta valoaan teille, ja samoin kuu ja tähdet; eikä tässä maassa ole mitään valoa kolmeen päivään, nimittäin siitä hetkestä alkaen, kun hän kärsii kuoleman, aina siihen asti, kun hän nousee kuolleista.

14:21 Niin, sinä hetkenä, kun hän antaa henkensä, on ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan, ja maa järisee ja vavahtelee; ja kalliot, jotka ovat tämän maan pinnalla, jotka ovat sekä maan päällä että sen alla, jotka te tällä hetkellä tiedätte vankkoiksi, eli suurin osa siitä on yhtenäistä vankkaa massaa, murtuvat;

14:22 niin, ne halkeavat kahtia, ja siitä lähtien niitä tavataan halkinaisina ja säröisinä ja murtuneina palasina kaikkialta maan päältä, eli sekä maan päältä että sen alta.

14:23 Ja katso, on oleva suuria rajuilmoja, ja monet vuoret madaltuvat laakson kaltaisiksi, ja monista paikoista, joita nyt sanotaan laaksoiksi, tulee vuoria, joiden korkeus on suuri.

14:24 Ja monet valtatie sortuvat, ja monet kaupungit tulevat autioiksi.

14:25 Ja monet haudat aukenevat ja luovuttavat monia kuolleitaan; ja monet pyhät ilmestyvät monille.

14:26 Ja katso, näin enkeli on minulle puhunut; sillä hän sanoi minulle, että olisi ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan.

14:27 Ja hän sanoi minulle, että tämä tapahtuisi ukkosen ja salamoinnin ja rajuilman kestäessä ja että pimeys peittäisi koko maan pinnan kolmen päivän ajan.

14:28 Ja enkeli sanoi minulle, että monet tulevat näkemään suurempia asioita kuin nämä, jotta he uskoisivat, että nämä merkit ja nämä ihmeet tapahtuvat kaikkialla tässä maassa, jottei ihmislasten keskuudessa olisi mitään syytä epäuskoon --

14:29 ja tämä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi pelastua ja jokaiselle, joka ei usko, tulisi vanhurskas tuomio; ja myös, jos heidät tuomitaan, he saattavat itse oman tuomionsa päällensä.

14:30 Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, hukkuu omasta syystä ja jokainen, joka tekee pahaa, tekee sitä omasta tahdostaan, sillä katso, te olette vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne; sillä katso, Jumala on antanut teille tiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaiksi.

14:31 Hän on antanut teille kyvyn erottaa hyvä pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn valita elämä tai kuolema; ja te voitte tehdä hyvää ja tulla palautetuiksi siihen, mikä on hyvää, tai saada sen, mikä on hyvää, palautetuksi itsellenne; tai te voitte tehdä pahaa ja saada sen, mikä on pahaa, palautetuksi itsellenne.

LUKU 15

(Noin 6 eKr.)

15:1 Ja nyt, rakkaat veljeni, katso, minä julistan teille, että ellette tee parannusta, teidän talonne jäävät teiltä autoiksi.

15:2 Niin, ellette tee parannusta, teidän naisillanne on suuri syy surra sinä päivänä, kun he imettävät, sillä te yritätte paeta, eikä mitään turvapaikkaa ole; niin, ja voi niitä, jotka ovat raskaana, sillä he ovat raskasliikkeisiä eivätkä voi paeta; sen tähden heidät poljetaan maahan ja jätetään menehtymään.

15:3 Niin, voi tätä kansaa, jota sanotaan Nefin kansaksi, ellei se tee parannusta, kun se näkee kaikki nämä merkit ja ihmeet, jotka sille näytetään; sillä katso, se on ollut Herran valittu kansa; niin, Nefin kansaa hän on rakastanut, ja hän on sitä myös kurittanut; niin, sen pahojen tekojen päivinä hän on sitä kurittanut, koska hän rakastaa sitä.

15:4 Mutta katsokaa, veljeni, lamanilaisia hän on vihannut, koska heidän tekonsa ovat olleet pahoja jatkuvasti, ja tämä heidän isiensä perinteiden pahuuden tähden. Mutta katso, pelastus on tullut heille nefiläisten saarnaamisen kautta, ja tätä tarkoitusta varten Herra on pidentänyt heidän elinaikansa.

15:5 Ja minä tahdon teidän näkevän, että suurin osa heistä on velvollisuutensa polulla, ja he vaeltavat tarkoin Jumalan edessä ja noudattavat tarkoin hänen käskyjensä ja säädöksiensä ja tuomioitansa Mooseksen lain mukaisesti.

15:6 Niin, minä sanon teille, että suurin osa heistä tekee näin, ja he pyrkivät väsymättömän uutterasti johdattamaan loput veljistään tuntemaan totuuden; sen tähden monia liittyy heidän joukkoonsa päivittäin.

15:7 Ja katso, te tiedätte itse, koska olette sen nähneet, että heistä kaikki, jotka on johdatettu tuntemaan totuus ja tuntemaan isiensä jumalattomat ja iljettävät perinteet ja on johdatettu uskomaan pyhiin kirjoituksiin eli pyhien profeettojen profetioihin, jotka on kirjoitettu, mikä johdattaa heidät uskomaan Herraan ja parannukseen, mitkä usko ja parannus saavat heissä aikaan sydämen muutoksen --

15:8 ja nyt kaikki, jotka ovat tähän päässeet, kuten itse tiedätte, ovat vahvoja ja lujia uskossa ja siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.

15:9 Ja te tiedätte myös, että he ovat haudanneet sota-aseensa, ja he pelkäävät tarttua niihin, etteivät vain mitenkään tekisi syntiä; niin, te voitte nähdä, että he pelkäävät tehdä syntiä -- sillä katso, he antautuvat vihollistensa tallattaviksi ja surmattaviksi eivätkä tahdo kohottaa miekkojaan heitä vastaan, ja tämä heidän uskonsa vuoksi Kristukseen.

15:10 Ja nyt, heidän lujutensa tähden heidän uskoessaan siihen, mihin he uskovat, eli heidän vahvuutensa tähden, kun he kerran ovat valistuneet, katso, Herra siunaa heitä ja pidentää heidän elinaikansa heidän pahuudestaan huolimatta --

15:11 niin, vaikka he vaipuisivat epäuskoon, Herra pidentää heidän elinaikansa, kunnes tulee aika, josta meidän isämme ja myös profeetta Senos ja monet muut profeetat ovat puhuneet, veljimmme lamanilaisten palauttamisesta takaisin totuuden tuntemiseen --

15:12 niin, minä sanon teille, että myöhempinä aikoina Herran lupaukset on ulotettu koskemaan veljiämme lamanilaisia; ja huolimatta niistä monista ahdingoista, joita heillä tulee olemaan, ja huolimatta siitä, että heitä ajetaan maan päällä sinne tänne ja metsästetään ja lyödään ja hajotetaan laajalle, eikä turvapaikkaa ole, Herra on oleva heille armollinen.

15:13 Ja tämä on sen profetian mukaista, että heidät johdatetaan jälleen oikeaan tietoon, joka on tieto heidän Lunastajastaan ja suuresta ja todellisesta paimenestaan, ja heidät luetaan hänen lampaidensa joukkoon.

15:14 Sen tähden minä sanon teille: Heidän on parempi kuin teidän, ellette tee parannusta.

15:15 Sillä katso, jos ne voimalliset teot, jotka on näytetty teille, olisi näytetty heille, niin, heille, jotka ovat vaipuneet epäuskoon isiensä perimätietojen tähden, te voisitte itsekkin nähdä, etteivät he enää koskaan olisi vaipuneet epäuskoon.

15:16 Sen tähden sanoo Herra: Minä en kokonaan hävitä heitä, vaan saatan heidät viisauteni päivänä palaamaan takaisin luokseni, sanoo Herra.

15:17 Ja nyt, katso, Herra sanoo nefiläisten kansasta: Elleivät he tee parannusta ja noudata tarkoin minun tahtoani, minä hävitän heidät kokonaan, sanoo Herra, heidän epäuskonsa tähden, huolimatta niistä monista voimallisista teoista, joita minä olen tehnyt heidän keskuudessaan; ja niin totta kuin Herra elää, näin tulee tapahtumaan, sanoo Herra.

LUKU 16 (Noin 6-1 eKr.)

16:1 JA nyt, tapahtui, että oli monia, jotka kuulivat Samuel Lamanilaisen sanat, jotka hän puhui kaupungin muureilla. Ja kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, lähtivät etsimään Nefiä; ja kun he olivat tavoittaneet ja löytäneet hänet, he tunnustivat hänelle syntinsä eivätkä kieltäneet, haluten, että heidät kastettaisiin Herralle.

16:2 Mutta kaikki ne, jotka eivät uskoneet Samuelin sanoihin, vihastuivat hänelle; ja he heittivät kiviä muurilla olevaa Samuelia kohti, ja monet ampuivat myös nuolia häntä kohti hänen seistessään muurilla; mutta Herran Henki oli hänen kanssaan, niin etteivät he voineet osua häneen kivillään eivätkä nuolillaan.

16:3 Nyt, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen, oli vielä paljon muita, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, niin että he menivät Nefin luo kastettaviksi.

16:4 Sillä katso, Nefi kastoi ja profetoi ja saarnasi huutaen parannusta kansalle, näyttäen merkkejä ja ihmetekoja, tehden ihmeitä kansan keskuudessa, jotta he tietäisivät, että Kristuksen oli pian tultava --

16:5 kertoen heille asioista, joiden oli pian tultava, jotta he tietäisivät ja muistaisivat niiden tulemisen hetkellä, että ne oli ilmaistu heille etukäteen, jotta he uskoisivat; sen tähden kaikki, jotka uskoivat Samuelin sanoihin, menivät hänen luokseen kastettaviksi, sillä he tulivat parannusta tehden ja tunnustaen syntinsä.

16:6 Mutta suurin osa heistä ei uskonut Samuelin sanoihin; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään ja nuolillaan, he huusivat päälliköilleen sanoen: Ottakaa tämä mies kiinni ja sitokaa hänet, sillä katso, hänessä on riivaaja, ja hänessä olevan riivaajan voiman tähden me emme voi osua häneen kivillämme ja nuolillamme; sen tähden ottakaa hänet kiinni ja sitokaa hänet ja viekää hänet pois.

16:7 Ja kun he menivät käydäkseen häneen käsiksi, katso, hän heittäytyi alas muurilta ja pakeni pois heidän mailtaan, niin, aina omaan maahansa asti, ja alkoi saarnata ja profetoida oman kansansa keskuudessa.

16:8 Ja katso, hänestä ei enää koskaan kuultu nefiläisten keskuudessa; ja näin olivat kansan asiat.

16:9 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmeneskuudes vuosi.

16:10 Ja näin päättyi myös tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesseitsemäs vuosi suurimman osan kansasta pysyessä ylpeydessään ja jumalattomuudessaan ja vähemmistön vaeltaessa tarkemmin Jumalan edessä. {5 eKr.}

16:11 Ja tällaiset olivat olot myös tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenäkahdeksantena vuonna.

16:12 Ja kansan asioissa tapahtui vain vähän muutosta, paitsi että kansa alkoi olla pahuudessa paatuneempaa ja tehdä enemmän ja enemmän sitä, mikä oli vastoin Jumalan käskyjä, tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna.

16:13 Mutta tuomarien hallituskauden yhdeksäntenäkymmenentenä vuonna tapahtui, että kansalle annettiin suuria merkkejä ja ihmeitä, ja profeettojen sanat alkoivat toteutua. {2 eKr.}

16:14 Ja enkeleitä ilmestyi ihmisille, viisaille ihmisille, ja julisti heille suuren ilon ilosanomaa; niin kirjoitukset alkoivat tänä vuonna toteutua.

16:15 Kuitenkin ihmiset alkoivat paaduttaa sydäntään, kaikki paitsi kaikkein uskovin osa heistä, sekä nefiläisistä että myös lamanilaisista, ja alkoivat luottaa omaan voimaansa ja omaan viisauteensa, sanoen:

16:16 Joitakin asioita niin monista he ovat saattaneet arvata oikein, mutta katso, me tiedämme, etteivät kaikki nämä suuret ja ihmeelliset teot, joista on puhuttu, voi tapahtua.

16:17 Ja he alkoivat järkeillä ja väitellä keskenään sanoen:

16:18 Ei ole järkevää, että sellainen olento kuin Kristus tulisi; jos tulisi ja hän olisi Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, niin kuin on puhuttu, miksei hän näyttäyty meille samoin kuin niille, jotka ovat Jerusalemissa?

16:19 Niin, miksei hän näyttäyty tässä maassa yhtä hyvin kuin Jerusalemin maassa?

16:20 Mutta katso, me tiedämme, että tämä on jumalaton perimätieto, jonka isämme ovat jättäneet perintönä meille saadakseen meidät uskomaan johonkin suureen ja ihmeelliseen, mikä tapahtuisi, mutta ei meidän keskuudessamme vaan maassa, joka on kaukana, maassa, jota me emme tunne; sen tähden he voivat pitää meidät tietämättömyydessä, sillä me emme voi omin silmin nähdä, että se on totta.

16:21 Ja Paholaisen viekkailta ja salaperäisillä taidoilla he aikovat saada aikaan jonkin suuren salaisuuden, jota me emme voi ymmärtää ja joka pitää meidät alistettuina heidän sanojensa palvelijoiksi ja myös heidän palvelijokseen, sillä me luotamme siihen, että he opettavat meille sanaa; ja näin he pitävät meidät tietämättömyydessä, jos me antaudumme heille, koko elinaikamme.

16:22 Ja ihmiset kuvittelivat sydämessään paljon muuta, mikä oli mieletöntä ja turhaa, ja he olivat hyvin levottomia, sillä Saatana yllytti heitä tekemään pahaan jatkuvasti; niin, hän kulki ympäri levittäen huhuja ja kiistoja kaikkialle maahan voidakseen paaduttaa ihmisten sydämet sitä vastaan, mikä oli hyvää, ja sitä vastaan, mikä oli tuleva.

16:23 Ja huolimatta niistä merkeistä ja ihmeteoista, joita tehtiin Herran kansan keskuudessa, ja monista ihmeistä, joita tehtiin, Saatana sai suuren vallan ihmisten sydämissä kaikkialla maassa.

16:24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäskymmenes vuosi. {1 eKr.}

16:25 Ja näin päättyi Helamanin kirja Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan.

KOLMAS NEFI NEFIN KIRJA

Sen Nefin Pojan, Joka Oli Helamanin Poika

Ja Helaman oli sen Helamanin poika, joka oli Alman poika, ja tämä oli Alman poika, ja Alma oli sen Nefin jälkeläinen, joka oli sen Lehin poika, joka tuli Jerusalemissa Juudan kuninkaan Sidkian ensimmäisenä hallitusvuotena.

LUKU 1 (Noin 1-4 jKr.)

1:1 Nyt tapahtui, että yhdeksäskymmenesyhdes vuosi oli kulunut, ja siitä ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa, oli kuusisataa vuotta; ja sinä vuonna Lakoneus oli maan ylituomarina ja päämiehenä. {1 jKr.}

1:2 Ja Helamanin poika Nefi oli lähtenyt Sarahemlan maasta annettuaan vanhimman poikansa Nefin vastuulle pronssilevyt ja kaikki aikakirjat, joita oli pidetty, ja kaikki ne esineet, joita oli pidetty pyhinä Lehin Jerusalemissa lähdöstä asti.

1:3 Sitten hän lähti maasta, ja sitä, minne hän meni, ei kukaan ihminen tiedä; ja hänen poikansa Nefi piti aikakirjoja hänen jälkeensä, nimittäin tämän kansan aikakirjaa.

1:4 Ja tapahtui, että yhdeksänkymmenennenkahdennen vuoden alussa, katso, profeettojen profetiat alkoivat täyttyä täydellisemmin, sillä kansan keskuudessa alkoi tapahtua suurempia merkkejä ja suurempia ihmeitä.

1:5 Mutta oli muutamia, jotka alkoivat sanoa, että aika, jolloin Samuel Lamanilaisen puhumien sanojen piti käydä toteen, oli mennyt.

1:6 Ja he alkoivat riemuilla veljiensä kustannuksella, sanoen: Katso, aika on mennyt, eivätkä Samuelin sanat ole toteutuneet; sen tähden teidän ilonne ja uskonne tähän asiaan on ollut turhaa.

1:7 Ja tapahtui, että he aiheuttivat suuren metelin kautta maan, ja ne ihmiset, jotka uskoivat, alkoivat olla hyvin murheellisia siitä, etteivät ne asiat, joista oli puhuttu, jotenkin ehkä tapahtuisikaan.

1:8 Mutta katso, he odottivat herkeämättä sitä päivää ja sitä yötä ja sitä päivää, joka olisi kuin yksi päivä, ikään kuin yötä ei olisi, jotta he saisivat tietää, ettei heidän uskonsa ollut ollut turhaa.

1:9 Nyt tapahtui, että epäuskoiset määräsivät päivän, jolloin kaikki ne, jotka uskoivat noihin perimätietoihin, otettaisiin hengiltä, ellei tapahtuisi sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel oli antanut.

1:10 Nyt tapahtui, että kun Nefin poika Nefi näki tämän kansansa jumalattomuuden, hänen sydämensä tuli tavattoman murheelliseksi.

1:11 Ja tapahtui, että hän meni ulos ja kumartui maahan ja huusi voimallisesti Jumalaansa kansansa puolesta eli niiden, jotka aiottiin ottaa hengiltä, koska he uskoivat isiensä perimätietoihin.

1:12 Ja tapahtui, että hän huusi voimallisesti Herran puoleen koko sen päivän; ja katso, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

1:13 Nosta pääsi ja ole rohkealla mielellä, sillä katso, aika on käsillä ja tänä yönä merkki annetaan, ja huomispäivänä minä tulen maailmaan osoittamaan maailmalle, että minä toteutan kaiken sen, mitä olen käskennyt puhua pyhien profeettojeni suulla.

1:14 Katso, minä tulen omieni luokse toteuttaakseni kaiken, mitä olen ilmaissut ihmislapsille maailman perustamisesta asti, ja tehdäkseni sekä Isän että Pojan tahdon -- Isän minun tähteni, ja Pojan minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.

1:15 Ja tapahtui, että sanat, jotka Nefille tulivat, toteutuivat sen mukaisesti kuin ne oli puhuttu; sillä katso, auringon laskiessa ei tullut pimeää, ja ihmiset alkoivat olla hämmästyksissään, koska ei tullut pimeää, kun yö tuli.

1:16 Ja monet, jotka eivät olleet uskoneet profeettojen sanoihin, kaatuivat maahan ja kävivät ikään kuin kuolleiksi, sillä he tiesivät, että se suuri hävitys suunnitelma, jonka he olivat laatineet profeettojen sanoihin uskovia varten, oli rauennut; sillä merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä.

1:17 Ja he alkoivat tietää, että Jumalan Pojan oli pian ilmestyttävä; niin, sanalla sanoen kaikki ihmiset koko maan päällä lännestä itään, sekä pohjoisessa maassa että eteläisessä maassa, olivat niin tavattoman hämmästyneitä, että he kaatuivat maahan.

1:18 Sillä he tiesivät, että profeetat olivat todistaneet näistä asioista monia vuosia ja että merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä; ja he alkoivat pelätä pahuutensa ja epäuskonsa tähden.

1:19 Ja tapahtui, ettei koko sinä yönä tullut pimeää, vaan oli niin valoisaa kuin olisi ollut keskipäivä. Ja tapahtui, että aurinko nousi jälleen aamulla oikean järjestyksensä mukaisesti, ja he tiesivät sen olevan se päivä, jona Herra syntyisi, sen merkin tähden, joka oli annettu.

1:20 Ja kaikki, niin, jokainen rahtukin, oli tapahtunut profeettojen sanojen mukaisesti.

1:21 Ja tapahtui myös, että ilmestyi uusi tähti, sanan mukaisesti.

1:22 Ja tapahtui, että tästä hetkestä lähtien Saatana alkoi levittää valheita ihmisten keskuuteen paaduttaakseen heidän sydämensä, jotta he eivät uskoisi niihin merkkeihin ja ihmeisiin, joita he olivat nähneet; mutta näistä valheista ja petoksista huolimatta suurin osa ihmisistä uskoi ja kääntyi Herraan.

1:23 Ja tapahtui, että Nefi kulki kansan keskuudessa, ja myös monet muut, kastaen parannukseen, mihin sisältyi suuri syntien anteeksianto. Ja niin kansalla alkoi jälleen olla rauha maassa.

1:24 Eikä ollut kiistoja, paitsi että muutamat alkoivat saarnata yrittäen kirjoitusten avulla osoittaa, ettei ollut enää välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia. Nyt tässä asiassa he erehtyivät, koska eivät olleet ymmärtäneet kirjoituksia.

1:25 Mutta tapahtui, että pian he kääntyivät ja tulivat vakuuttuneiksi siitä, että olivat väärässä, sillä heille ilmaistiin, ettei lakia vielä ollut täytetty ja että se oli täytettävä jokaista rahtua myöten; niin, heille tuli sana, että se oli täytettävä, niin, ettei yksikään kirjain tai pieninkään piirto siitä häviäisi, ennen kuin se olisi kaikki täytetty; sen tähden heidät tänä samana vuonna johdatettiin tuntemaan erehdyksensä, ja he tunnustivat virheensä.

1:26 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskahdes vuosi tuoden kansalle ilosanoman niiden merkkien tähden, jotka tapahtuivat kaikkien pyhien profeettojen profetian sanojen mukaisesti.

1:27 Ja tapahtui, että myös yhdeksäskymmeneskolmas vuosi kului rauhassa, lukuun ottamatta Gadiantonin rosvoja, jotka asuivat vuorilla ja olivat maassa vitsauksena; sillä niin vahvoja heidän linnoituksensa ja piilopaikkansa olivat, ettei kansa saanut heitä kukistetuksi; sen tähden he tekivät monia murhia ja panivat toimeen suuren teurastuksen kansan keskuudessa.

1:28 Ja tapahtui, että yhdeksäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna heidän määränsä alkoi lisääntyä suuresti, koska oli monia nefiläisluopioita, jotka pakenivat heidän luoksensa, mikä aiheutti paljon murhetta niille nefiläisille, jotka jäivät maahan.

1:29 Ja myös lamanilaisten keskuudessa oli syytä suureen murheeseen, sillä katso, heillä oli paljon lapsia, jotka kasvoivat ja alkoivat vahvistua vuosiltaan, niin että heistä tuli itsenäisiä, ja joita muutamat soralaiset johdattivat valheillaan ja mielistelevillä sanoillaan liittymään noihin Gadiantonin rosvoihin.

1:30 Ja näin olivat lamanilaisetkin ahdingossa ja heidän uskonsa ja vanhurskautensa alkoi heiketä nousevan sukupolven jumalattomuuden tähden.

LUKU 2 (Noin 5-16 jKr.)

2:1 JA tapahtui, että näin kului myös yhdeksäskymmenesviides vuosi, ja ihmiset alkoivat unohtaa ne merkit ja ihmeet, joista he olivat kuulleet, ja alkoivat olla yhä vähemmän hämmästyneitä jostakin taivaan merkistä tai ihmeestä, niin että he alkoivat olla sydämeltään paatuneita ja mieleltään sokeita ja lakkasivat uskomasta kaikkeen siihen, mitä olivat nähneet ja kuulleet --

2:2 kuvitellen sydämessään sellaisia turhuuksia, että sen olivat ihmiset ja Perkeleen voima saaneet aikaan ihmisten sydänten eksyttämiseksi ja pettämiseksi; ja näin Saatana sai jälleen valtaansa ihmisten sydämet, niin että hän sokaisi heidän silmänsä ja eksytti heidät uskomaan, että oppi Kristuksesta oli mieletön ja turha.

2:3 Ja tapahtui, että ihmiset alkoivat vahvistua jumalattomuudessa ja iljetyksissä, eivätkä he uskoneet, että enää annettaisiin merkkejä tai ihmeitä; ja Saatana kulki ympäri eksyttäen ihmisten sydämiä, kiusaten heitä ja saaden heidät tekemään suurta jumalattomuutta maassa.

2:4 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskuudes vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesseitsemäs vuosi; ja myös yhdeksäskymmeneskahdeksas vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesyhdeksäs vuosi;

2:5 ja sata vuotta oli kulunut myös Moosian päivistä, hänen, joka oli Nefin kansan kuningas.

2:6 Ja kuusisataayhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemita.

2:7 Ja yhdeksän vuotta oli kulunut siitä ajasta, kun annettiin merkki, josta profeetat olivat puhuneet, että Kristus tulisi maailmaan.

2:8 Nyt nefiläiset alkoivat laskea aikansa tästä ajankohdasta, jolloin merkki annettiin, eli Kristuksen tulemisesta; sen tähden yhdeksän vuotta oli kulunut.

2:9 Eikä Nefi, joka oli sen Nefin isä, jonka vastuulla aikakirjat olivat, palannut Sarahemlan maahan, eikä häntä löydetty mistään koko maasta.

2:10 Ja tapahtui, että kansa pysyi yhä jumalattomuudessa huolimatta paljosta saarnaamisesta ja profetoimisesta, jota sen keskuuteen lähetettiin; ja näin kului myös kymmenes vuosi; ja myös yhdestoista vuosi kului pahuudessa.

2:11 Ja tapahtui kolmantentoista vuonna, että sotia ja kiistoja alkoi olla kautta koko maan, sillä Gadiantonin rosvoit olivat tulleet niin monilukuisiksi ja surmasivat niin monia ihmisiä ja hävittivät niin monia kaupunkeja ja levittivät niin paljon kuolemaa ja verilöylyä kautta maan, että kaikkien ihmisten, sekä nefiläisten että lamanilaisten, kävi välttämättömäksi tarttua aseisiin heitä vastaan.

2:12 Sen tähden kaikki lamanilaiset, jotka olivat kääntyneet Herraan, liittyivät veljiinsä nefiläisiin, ja heidän oli pakko oman henkensä ja naistensa ja lastensa hengen turvaamiseksi tarttua aseisiin noita Gadiantonin rosvoja vastaan, niin, ja myös puolustaakseen oikeuksiaan sekä kirkkonsa ja jumalanpalveluksensa oikeuksia sekä vapauttaan ja riippumattomuuttaan.

2:13 Ja tapahtui, että ennen kuin tämä kolmastoista vuosi oli kulunut, nefiläisiä uhkasi täydellinen tuho tämän sodan tähden, josta oli tullut tavattoman ankara.

2:14 Ja tapahtui, että ne lamanilaiset, jotka olivat liittyneet nefiläisiin, luettiin nefiläisiin;

2:15 ja heidän kirouksensa otettiin heistä pois, ja heidän ihonsa tuli valkoiseksi kuten nefiläisten;

2:16 ja heidän nuorista miehistään ja heidän tyttäristään tuli tavattoman kauniita, ja heidät luettiin nefiläisiin, ja heitä kutsuttiin nefiläisiksi. Ja näin päättyi kolmastoista vuosi.

2:17 Ja tapahtui neljäntoista vuoden alussa, että rosvojen ja Nefin kansan välinen sota jatkui ja kävi tavattoman ankaraksi; kuitenkin Nefin kansa sai jonkin verran yliotetta rosvoista, niin että se ajoi heidät pois mailtaan takaisin vuoristoon ja heidän piilopaikkoihinsa.

2:18 Ja näin päättyi neljästoista vuosi. Ja viidentenätoista vuonna he tulivat Nefin kansaa vastaan, ja Nefin kansan jumalattomuuden ja sen monien kiistojen ja mellakoiden tähden Gadiantonin rosvoit saivat siitä monesti yliotteen. {15 jKr.}

2:19 Ja näin päättyi viidestoista vuosi, ja näin kansa oli monien ahdinkojen tilassa; ja tuhon miekka häilyi sen yllä, niin että se oli iskemäisillään sen maahan, ja tämä sen pahuuden tähden.

LUKU 3 (Noin 16-18 jKr.)

3:1 Ja nyt tapahtui, että kuudentenatoista vuonna Kristuksen tulemisesta maan päämies Lakoneus sai kirjeen tämän rosvojoukon johtajalta ja päämieheltä; ja nämä olivat sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

3:2 Lakoneus, maan ylhäisin ja ylin päämies, katso, minä kirjoitan sinulle tämän kirjeen ja annan sinulle tavattoman suuren tunnustuksen lujuudestasi ja myös kansasi lujuudesta sen puolustamisessa, mitä te pidätte oikeutenanne ja vapautenanne; niin, te kestätte hyvin, ikään kuin jonkin jumalan käsi tukisi teitä puolustaessanne vapauttanne ja omaisuuttanne ja maatanne, tai sitä, mitä te siksi sanotte.

3:3 Ja minusta on sääli, ylhäisin Lakoneus, että te olette niin tyhmiä ja turhamaisia, että luulette voivanne pitää puolenne niin monia urheita miehiä vastaan, jotka ovat minun komennossani ja jotka nyt tällä hetkellä seisovat aseissaan ja odottavat perin innokkaina sanaa: Menkää alas nefiläisten kimppuun ja hävittäkää heidät.

3:4 Ja minä tunnen heidän lannistumattoman mielensä koeteltuani heitä taistelukentällä ja tiedän heidän ikuisen vihansa teitä kohtaan niiden monien vääryyksien tähden, joita te olette heille tehneet; sen tähden, jos he hyökkäisivät teitä vastaan, he rankaisisivat teitä täydellisellä tuholla.

3:5 Sen tähden minä olen kirjoittanut tämän kirjeen sinetöiden sen omakätisesti, ajatellen teidän parastanne, teidän lujuutenne tähden siinä, minkä uskotte olevan oikein, ja teidän taistelukentällä osoittamanne mielenjalouden tähden.

3:6 Sen tähden minä kirjoitan sinulle pyytäen teitä luovuttamaan tälle minun väelleni kaupunkinne, maanne ja omaisuutenne mieluummin kuin että he käyvät teidän kimppuunne miekoin ja että teitä kohtaa tuho.

3:7 Eli toisin sanoen, antautukaa meille ja liittykää meihin ja tutustukaa meidän salaisiin tekoihimme ja tulkaa veljiksemme, niin että olisitte meidän kaltaisiamme -- ei orjiamme, vaan veljiämme ja osallisia kaikkeen omaisuuteemme.

3:8 Ja katso, minä vannon sinulle valalla, että jos te tämän teette, teitä ei hävitetä; mutta ellette tätä tee, minä valalla vannon sinulle, että tulevassa kuussa minä käsken sotajoukkojeni hyökätä teitä vastaan, eivätkä ne estä kättään eivätkä säästä vaan surmaavat teitä ja antavat miekan iskeä teitä, kunnes teistä tulee loppu.

3:9 Ja katso, minä olen Giddianhi, ja minä olen tämän Gadiantonin salaseuran päämies, jonka seuran ja sen teot minä tiedän hyviksi; ja ne ovat ikivanhaa perua, ja ne ovat periytyneet meille.

3:10 Ja minä kirjoitan tämän kirjeen sinulle, Lakoneus, ja toivon, että te luovutatte maanne ja omaisuutenne ilman verenvuodatusta, jotta tämä minun väkeni, joka on luopunut teistä teidän jumalattomuutenne tähden, kun olette pidättäneet heiltä heidän oikeutensa hallita, saisi takaisin oikeutensa ja hallitusvallan; ja ellette tee tätä, minä kostan heidän kokemansa vääryydet. Minä olen Giddianhi.

3:11 Ja nyt tapahtui, että kun Lakoneus sai tämän kirjeen, hän hämmästytti tavattomasti Giddianhin julkeutta vaatia nefiläisten maata haltuunsa sekä uhkailla kansaa kostolla niiden kokemista vääryyksistä, jotka eivät olleet mitään vääryyttä kärsineet, paitsi että he olivat tehneet itselleen vääryyttä loikkaamalla noiden jumalattomien ja iljettävien rosvojen puolelle.

3:12 Nyt katso, tämä päämies Lakoneus oli vanhurskas mies, eivätkä rosvojen vaatimukset ja uhkaukset voineet häntä pelästyttää; sen tähden hän ei välittänyt rosvojen päämiehen Giddianhin kirjeestä, vaan käski kansansa huutaa Herran puoleen saadakseen voimaa sen hetken varalle, jolloin rosvo tulisivat alas sitä vastaan.

3:13 Niin, hän lähetti kaiken kansan keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli koota yhteen naisensa ja lapsensa, katraansa ja laumansa ja kaikki omaisuutensa, maataan lukuun ottamatta, yhteen paikkaan.

3:14 Ja hän käski rakentaa linnoituksia heidän ympärilleen, ja niiden vahvuuden tuli olla tavattoman suuri. Ja hän käski sijoittaa sotajoukkoja, sekä nefiläisiä että lamanilaisia eli kaikkia niitä, jotka luettiin nefiläisiin, vartioiksi ympäriinsä vartioimaan heitä ja suojelemaan heitä rosvoilta päivällä ja yöllä.

3:15 Niin, hän sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, ellette tee parannusta kaikesta pahuudestanne ja huuda Herran puoleen, te ette mitenkään pelastu noiden Gadiantonin rosvojen käsistä.

3:16 Ja niin suuria ja ihmeellisiä Lakoneuksen sanat ja profetiat olivat, että ne saivat kaikki ihmiset pelon valtaan; ja he ponnistelivat kaikin voimin tehdäkseen Lakoneuksen sanojen mukaisesti.

3:17 Ja tapahtui, että Lakoneus nimitti ylimpiä päälliköitä kaikille nefiläisten sotajoukoille komentamaan niitä sillä hetkellä, kun rosvo tulisivat alas erämaasta heitä vastaan.

3:18 Nyt nimitettiin kaikkein ylin kaikista ylimmistä päälliköistä ja kaikkien nefiläisten sotajoukkojen suuri komentaja, ja hänen nimensä oli Gidgiddoni.

3:19 Nyt kaikkien nefiläisten keskuudessa oli tapana nimittää heidän ylimmiksi päälliköikseen (paitsi heidän jumalattomuutensa aikoina) sellaisia, joilla oli ilmoituksen ja myös profetian henki; sen tähden tämä Gidgiddoni oli suuri profeetta heidän keskuudessaan, kuten ylituomarikin oli.

3:20 Nyt kansa sanoi Gidgiddonille: Rukoile Herra, ja menkäämme ylös vuorille ja erämaahan hyökätäksemme rosvojen kimppuun ja tuhotaksemme heidät heidän omilla maillaan.

3:21 Mutta Gidgiddoni sanoi heille: Herra varjelkoon; sillä jos me menisimme ylös heitä vastaan, Herra antaisi meidät heidän käsiinsä; sen tähden me valmistaudumme keskellä omia maitamme ja kokoamme kaikki sotajoukkomme yhteen emmekä lähde heitä vastaan, vaan odotamme, kunnes he hyökkäävät meidän kimppuumme; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, jos teemme näin, hän antaa heidät meidän käsiimme.

3:22 Ja tapahtui seitsemäntenätoista vuonna, vuoden loppupuolella, että Lakoneuksen kuulutus oli levinnyt kautta koko maan, ja he olivat ottaneet hevosensa ja vaununsaa ja karjansa ja kaikki katraansa ja laumansa ja viljansa ja kaiken omaisuutensa ja marssivat tuhansin ja kymmenintuhansin, kunnes he kaikki olivat menneet siihen paikkaan, jonne heidän oli määrä kokoontua yhteen puolustautuakseen vihollisiaan vastaan. {18 jKr.}

3:23 Ja se maa, joka oli määrätty, oli Sarahemlan maa ja maa, joka oli Sarahemlan maan ja Runsaudenmaan välissä, niin, siihen rajalinjaan asti, joka oli Runsaudenmaan ja Hävityksenmaan välillä.

3:24 Ja hyvin monia tuhansia ihmisiä, joita sanottiin nefiläisiksi, kokoontui yhteen tähän maahan. Nyt Lakoneus käski heidän kokoontua yhteen etelänpuoleiseen maahan sen suuren kirouksen tähden, joka oli pohjoisenpuoleisen maan yllä.

3:25 Ja he linnoittautuivat vihollisiaan vastaan, ja he asuivat yhdessä maassa ja yhtenä joukkona, ja he pelkäsivät Lakoneuksen puhumia sanoja niin, että he tekivät parannuksen kaikista synneistään; ja he esittivät rukouksiaan Herralle Jumalalleen, että hän pelastaisi heidät sinä hetkenä, jona heidän vihollisensa tulisivat alas taistelemaan heitä vastaan.

3:26 Ja he olivat tavattoman murheellisia vihollistensa tähden. Ja Gidgiddoni käski heidän tehdä kaikenlaisia sota-aseita, ja heillä tuli olla vahvat varusteet sekä pyöreät ja pitkät kilvet hänen ohjeidensa mukaisesti.

LUKU 4 (Noin 19-22 jKr.)

4:1 Ja tapahtui, että kahdeksannentoista vuoden loppupuolella nuo rosvojen sotajoukot olivat valmistautuneet taisteluun ja alkoivat tulla alas ja hyökkäillä kukkuloilta ja vuoristosta ja erämaasta ja linnoituksistaan ja piilopaikoistaan ja alkoivat ottaa haltuunsa sekä eteläisessä maassa olevia että pohjoisessa maassa olevia maita ja alkoivat ottaa haltuunsa kaikki maat, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ja kaupungit, jotka olivat jääneet autioiksi.

4:2 Mutta katso, niillä mailla, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ei ollut villieläimiä eikä riistaa, eikä rosvoille ollut riistaa muualla kuin erämaassa.

4:3 Ja rosvoit saattoivat elää ainoastaan erämaassa, ravinnon puutteen tähden; sillä nefiläiset olivat jättäneet maansa autioiksi ja koonneet katraansa ja laumansa ja kaiken omaisuutensa, ja he olivat yhtenä joukkona.

4:4 Sen tähden rosvoilla ei ollut mitään mahdollisuutta rosvoita ja saada ravintoa muuten kuin tulemalla avoimeen taisteluun nefiläisiä vastaan; ja nefiläiset olivat yhtenä joukkona, ja heitä oli sängen suuri määrä, ja he olivat varanneet itselleen muonavaroja ja hevosia ja karjaa ja kaikenlaisia katraita, niin että he voisivat pysyä hengissä seitsemän vuoden ajan, missä ajassa he toivoivat hävittävänsä rosvoit maasta; ja näin kului kahdeksastoista vuosi.

4:5 Ja tapahtui, että yhdeksäntenätoista vuonna Giddianhi huomasi olevan välttämätöntä lähteä taistelemaan nefiläisiä vastaan, sillä he eivät voineet pysyä hengissä millään muulla tavalla kuin rosvoamalla ja ryöstämällä ja murhaamalla.

4:6 Eivätkä he uskaltaneet levittäytyä maahan, niin että olisivat voineet kasvattaa viljaa, etteivät vain nefiläiset tulisi heidän kimppuunsa ja surmaisi heitä; sen tähden Giddianhi antoi sotajoukoilleen käskyn, että tänä vuonna niiden oli lähdeävä taistelemaan nefiläisiä vastaan.

4:7 Ja tapahtui, että he tulivat taistelemaan, ja se oli kuudennessa kuussa; ja katso, suuri ja kauhistava oli se päivä, jona he tulivat taistelemaan; ja he olivat vyöttäneet itsensä rosvojen tapaan, ja heillä oli lampaannahka lanteillaan, ja he olivat värjänneet itsensä verellä, ja heidän päänsä oli ajeltu, ja heillä oli pääkilvet päässään; ja suuret ja kauhistavat olivat Giddianhin sotajoukot näöltään varusteidensa tähden ja koska he olivat värjänneet itsensä verellä.

4:8 Ja tapahtui, että nähdessään, miltä Giddianhin sotajoukko näytti, nefiläisten sotajoukot lankesivat kaikki maahan ja kohottivat huutonsa Herran Jumalansa puoleen, että hän säästäisi heidät ja pelastaisi heidät heidän vihollistensa käsistä.

4:9 Ja tapahtui, että kun Giddianhin sotajoukot näkivät tämän, ne alkoivat huutaa kovalla äänellä ilonsa tähden, sillä he luulivat, että nefiläiset olivat kaatuneet pelosta heidän sotajoukkojensa kauhistavuuden tähden.

4:10 Mutta tässä asiassa he pettyivät, sillä nefiläiset eivät pelänneet heitä, vaan he pelkäsivät Jumalaansa ja anoivat häneltä suojelusta; sen tähden, kun Giddianhin sotajoukot ryntäsivät heidän kimppuunsa, he olivat valmiina kohtaamaan ne; niin, Herran voimalla he ottivat ne vastaan.

4:11 Ja taistelu alkoi tässä kuudennessa kuussa, ja suuri ja kauhistava oli silloin taistelu, niin, suuri ja kauhistava oli silloin teurastus, niin ettei niin suurta teurastusta ollut koskaan tunnettu koko Lehin kansan keskuudessa, siitä asti kun hän lähti Jerusalemissa.

4:12 Ja huolimatta Giddianhin esittämistä uhkauksista ja valoista, katso, nefiläiset löivät heidät, niin että he perääntyivät heidän edellään.

4:13 Ja tapahtui, että Gidgiddoni käski sotajoukkojensa ajaa heitä takaa aina erämaan rajamaille asti ja olla säästämättä ketään, joka joutuisi heidän käsiinsä matkan varrella; ja niin he ajoivat heitä takaa ja surmasivat heitä erämaan rajamaille asti, kunnes olivat täyttäneet Gidgiddonin käskyn.

4:14 Ja tapahtui, että Giddianhia, joka oli pitänyt puolensa taistellen rohkeasti, ajettiin takaa, kun hän pakeni; ja koska hän oli väsynyt paljosta taistelemisestaan, hänet saatiin kiinni ja surmattiin. Ja sellainen oli rosvo Giddianhin loppu.

4:15 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot palasivat takaisin turvapaikkaansa. Ja tapahtui, että tämä yhdeksästoista vuosi kului, eivätkä rosvot tulleet uudelleen taistelemaan, eivätkä he tulleet uudelleen myöskään kahdentenkymmenentenä vuonna.

4:16 Eivätkä he tulleet kahdentenkymmenentenäyhdentenkään vuonna taistelemaan, mutta he tulivat piirtämään Nefin kansaa joka puolelta, sillä he luulivat, että jos he eristäisivät Nefin kansan maistansa ja sulkisivat sen tiet joka puolelta ja jos he eristäisivät sen sen kaikista ulkopuolisista eduista, niin he saisivat sen antautumaan toiveidensa mukaisesti. {21 jKr.}

4:17 Nyt he olivat nimittäneet itselleen toisen johtajan, jonka nimi oli Semnariha; ja nyt, Semnariha oli käskynyt toteuttaa tämän piirityksen.

4:18 Mutta katso, tämä oli nefiläisille eduksi, sillä rosvojen oli mahdotonta jatkaa piiritystä kyllin kauan, jotta sillä olisi ollut mitään vaikutusta nefiläisiin, koska heillä oli paljon muonavaroja varastoituna.

4:19 Ja koska muonavaroista oli puutetta rosvojen keskuudessa; sillä katso, heillä ei ollut hengissä pysyäkseen mitään muuta kuin lihaa, jota lihaa he hankkivat erämaasta;

4:20 ja tapahtui, että villiriista kävi erämaassa vähiin, niin että rosvot olivat menehtymäisillään nälkään.

4:21 Ja nefiläiset marssivat jatkuvasti ulos, päivällä ja yöllä, ja hyökkäilivät heidän sotajoukkojensa kimppuun ja hävittivät heitä tuhansin ja kymmenintuhansin.

4:22 Ja niin Semnarihan väki alkoi haluta luopua aikeestaan sen suuren tuhon tähden, joka heitä kohtasi yöllä ja päivällä.

4:23 Ja tapahtui, että Semnariha antoi väelleen käskyn, että sen tuli vetäytyä piirityksestä ja marssia pohjoisenpuoleisen maan etäisimpiin osiin.

4:24 Ja nyt, kun Gidgiddoni oli selvillä heidän aikeestaan ja tiesi heidän heikkoutensa ravinnon puutteen ja heidän keskuudessaan tapahtuneen suuren teurastuksen tähden, hän lähetti sen tähden

sotajoukkonsa yöllä katkaisemaan heidän perääntymistiensä ja sijoitti sotajoukkonsa heidän perääntymistielleen.

4:25 Ja tämän he tekivät yöaikaan ja pääsivät marssiessaan rosvojen edelle, niin että kun rosivot seuraavana päivänä aloittivat marssinsa, he kohtasivat nefiläisten sotajoukot sekä edessään että selustassaan.

4:26 Ja myös etelässä olevat rosivot eristettiin piilopaikkoihinsa. Ja kaikki tämä tehtiin Gidgiddonin käskystä.

4:27 Ja monia tuhansia antautui vangiksi nefiläisille, ja loput heistä surmattiin.

4:28 Ja heidän johtajansa Semnariha otettiin kiinni ja hirtettiin puuhun, niin, aina sen latvaan asti, niin että hän kuoli. Ja kun he olivat hirttäneet hänet kuoliaaksi, he kaatoivat puun maahan ja huusivat kovalla äänellä sanoen:

4:29 Herra varjelkoon kansansa vanhurskaudessa ja sydämen pyhydessä, niin että se saisi maahan kaadetuiksi kaikki, jotka yrittävät surmata sitä vallan ja salaliittojen tähden, niin kuin tämä mies on maahan kaadettu.

4:30 Ja he riemuitsivat ja huusivat jälleen yhteen ääneen sanoen: Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala suojelkoon tätä kansaa vanhurskaudessa, niin kauan kuin se huutaa turvaksi Jumalansa nimeä.

4:31 Ja tapahtui, että he puhkesivat kaikki kuin yhdestä suusta laulamaan ja ylistämään Jumalaansa siitä suuresta asiasta, jonka hän oli tehnyt heidän hyväkseen varjellessaan heidät joutumasta heidän vihollistensa käsiin.

4:32 Niin, he huusivat: Hoosianna Korkeimmalle Jumalalle. Ja he huusivat: Siunattu olkoon Herran Jumalan Kaikkivaltiaan, Korkeimman Jumalan nimi.

4:33 Ja heidän sydämensä paisui ilosta, niin että he vuodattivat paljon kyyneliä Jumalan suuren hyvyyden tähden, kun hän oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä; ja he tiesivät, että heidät oli pelastettu ikuisesta tuhosta heidän parannuksensa ja nöyryytensä tähden.

LUKU 5

(Noin 22-26 jKr.)

5:1 Ja nyt katso, koko nefiläisten kansan keskuudessa ei ollut yhtäkään elävää sielua, joka olisi vähääkään epäillyt kaikkien niiden pyhien profeettojen sanoja, jotka olivat puhuneet, sillä he tiesivät, että niiden täytyi toteutua.

5:2 Ja he tiesivät, että Kristuksen oli täytynyt tulla, niiden monien merkkien tähden, jotka oli annettu profeettojen sanojen mukaisesti; ja niiden asioiden tähden, jotka jo olivat tapahtuneet, he tiesivät, että kaiken olisi tapahduttava sen mukaisesti, mitä oli puhuttu.

5:3 Sen tähden he hylkäsivät kaikki syntinsä ja iljetyksensä ja haureutensa ja palvelivat Jumalaa hyvin uutterasti päivin ja öin.

5:4 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat ottaneet kaikki rosivot vangiksi, niin ettei yksikään, joka ei saanut surmaansa, päässyt pakoon, he heittivät vankinsa vankilaan ja käskivät saarnata heille Jumalan sanaa; ja kaikki, jotka tekivät parannuksen synneistään ja tekivät liiton, etteivät enää murhaisi, päästettiin vapaiksi.

5:5 Mutta kaikki, jotka eivät tehneet liittoa ja joilla nuo salamurhat olivat yhä edelleen sydämessään, eli kaikki, joiden havaittiin syytävän uhkauksia veljiään vastaan, tuomittiin ja heitä rangaistiin lain mukaisesti.

5:6 Ja näin he tekivät lopun kaikista noista jumalattomista ja salaisista ja iljettävistä liitoista, joissa oli niin paljon jumalattomuutta ja oli tehty niin monia murhia.

5:7 Ja näin oli kahdeskymmeneskahdes vuosi kulunut, ja samoin kahdeskymmeneskolmas ja kahdeskymmenesneljäs ja kahdeskymmenesviides; ja näin oli kaksikymmentäviisi vuotta kulunut. {21-26 jKr.}

5:8 Ja oli tapahtunut monia asioita, jotka joidenkin silmissä olisivat suuria ja ihmeellisiä, mutta niitä kaikkia ei voi kirjoittaa tähän kirjaan; niin, tämä kirja ei voi sisältää sadattakaan osaa siitä, mitä niin monien ihmisten keskuudessa tapahtui kahdenkymmenenviiden vuoden aikana;

5:9 mutta katso, on olemassa aikakirjoja, jotka sisältävät kaikki tämän kansan tekemiset; ja lyhyemmän mutta toden kertomuksen esitti Nefi.

5:10 Sen tähden minä olen tehnyt aikakirjani näistä asioista Nefin aikakirjan mukaan, joka oli kaiverrettuna levyihin, joita sanottiin Nefin levyiksi.

5:11 Ja katso, minä teen aikakirjaa levyihin, jotka olen omin käsin valmistanut.

5:12 Ja katso, minun nimeni on Mormon ja olen saanut nimeni Mormonin maan mukaan, maan, jossa Alma perusti kirkon kansan keskuuteen, eli ensimmäisen seurakunnan, joka perustettiin sen keskuuteen sen rikkomuksen jälkeen.

5:13 Katso, minä olen Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan opetuslapsi. Hän on kutsunut minut julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se saisi ikuisen elämän.

5:14 Ja on käynyt tarpeelliseksi, että minä Jumalan tahdon mukaisesti -- jotta niiden rukoukset, jotka ovat menneet pois ja jotka olivat pyhiä, toteutuisivat heidän uskonsa mukaisesti -- teen aikakirjan näistä tapahtumista, jotka ovat tapahtuneet --

5:15 niin, pienen aikakirjan siitä, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun Lehi lähti Jerusalemissa, aina tähän hetkeen asti.

5:16 Sen tähden minä teen aikakirjani niistä kertomuksista, joita ennen minua olleet ovat esittäneet, elinaikani alkuun asti;

5:17 ja sitten teen aikakirjan niistä asioista, jotka olen omin silmin nähnyt.

5:18 Ja minä tiedän sen aikakirjan, jonka teen, olevan oikea ja tosi aikakirja; kuitenkin on monia asioita, joita me emme oman kieleemme mukaisesti pysty kirjoittamaan.

5:19 Ja nyt minä lakkaan puhumasta itsestäni ja ryhdyn esittämään kertomustani asioista, jotka ovat olleet ennen minua.

5:20 Minä olen Mormon ja puhdas Lehin jälkeläinen. Minulla on syytä ylistää Jumalaani ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta siitä, että hän toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta (eikä sitä tiennyt kukaan paitsi hän itse ja ne, jotka hän toi pois siitä maasta) ja että hän on antanut minulle ja kansalleni niin paljon tietoa sielumme pelastukseksi.

5:21 Hän on tosiaan siunannut Jaakobin huonetta ja ollut armollinen Joosefin jälkeläisille.

5:22 Ja sikäli kuin Lehin lapset ovat pitäneet hänen käskynsä, hän on siunannut heitä ja antanut heidän menestyä sanansa mukaisesti.

5:23 Niin, ja varmasti hän jälleen johdattaa Joosefin jälkeläisten jäännöksen tuntemaan Herran Jumalansa.

5:24 Ja niin totta kuin Herra elää, hän kokoaa maan neljältä ilmansuunnalta koko Jaakobin jälkeläisten jäännöksen, joka on hajallaan kaikkialla maan päällä.

5:25 Ja samoin kuin hän on tehnyt liiton koko Jaakobin huoneen kanssa, samoin on hänen Jaakobin huoneen kanssa tekemänsä liitto toteutuva hänen hyväksi näkemänensä aikana, niin että koko Jaakobin huone tuntee jälleen sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

5:26 Ja silloin he tuntevat Lunastajansa, joka on Jeesus Kristus, Jumalan Poika; ja silloin heidät kootaan maan neljältä ilmansuunnalta omiin maihinsa, joista heidät on hajotettu; ja niin totta kuin Herra elää, niin tapahtuu. Amen.

LUKU 6 (Noin 26-30 jKr.)

6:1 Ja nyt tapahtui, että nefiläisten kansa palasi kaikki omille maille kahdentenäkymmenentenäkuudentena vuonna, joka mies perheinsä, katrainsa ja laumoinensa, hevosinensa ja karjoinensa ja kaikkienensa, mitä heille kuului. {26 jKr.}

6:2 Ja tapahtui, etteivät he olleet syöneet kaikkia muonavarojansa; sen tähden he ottivat mukaansa kaiken, mitä eivät olleet syöneet, kaiken erilaisen viljansa ja kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, ja he palasivat omille mailleen ja alueilleen sekä pohjoisessa että etelässä, sekä pohjoispuoleisessa että eteläpuoleisessa maassa.

6:3 Ja niille rosvoille, jotka olivat tehneet liiton, että pitäisivät rauhan maassa, ja jotka halusivat pysyä lamanilaisina, he antoivat maita heidän lukumääränsä mukaisesti, jotta heillä olisi, millä pysyä hengissä omalla työllään; ja näin he vakiinnuttivat rauhan koko maassa.

6:4 Ja he alkoivat jälleen menestyä ja tulla mahtaviksi; ja kahdeskymmeneskuudes ja -seitsemäs vuosi kuluivat, ja maassa vallitsi suuri järjestys; ja he olivat laatineet lakinsa tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

6:5 Ja nyt koko maassa ei ollut mikään estämässä kansaa menestymästä jatkuvasti, ellei se lankeaisi rikkomukseen.

6:6 Ja nyt juuri Gidgiddoni ja tuomari Lakoneus ja ne, jotka oli nimitetty johtajiksi, olivat vakiinnuttaneet tämän suuren rauhan maassa.

6:7 Ja tapahtui, että monia uusia kaupunkeja rakennettiin ja monia vanhoja kaupunkeja korjattiin.

6:8 Ja monia valtateitä rakennettiin ja tehtiin monia teitä, jotka johtivat kaupungista toiseen ja maasta toiseen ja paikasta toiseen.

6:9 Ja näin kului kahdeskymmeneskahdeksas vuosi, ja kansalla oli jatkuva rauha.

6:10 Mutta tapahtui, että kahdentenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna kansan keskuudessa alkoi olla joitakin väittelyjä; ja tavattoman suurten rikkauksiensa tähden muutamat ylpistyivät kopeuteen ja kerskailuun, niin, jopa suuriin vainoihin;

6:11 sillä maassa oli paljon kauppiaita ja myös paljon lainopettajia ja paljon virkamiehiä.

6:12 Ja ihmiset alkoivat jakautua luokkiin rikkauksiensa ja oppimismahdollisuuksiensa mukaan, niin, jotkut olivat tietämättömiä köyhyytensä tähden, ja toiset saivat paljon oppia rikkauksiensa tähden.

6:13 Jotkut ylpistyivät kopeudessa, ja toiset olivat tavattoman nöyriä; jotkut vastasivat herjauksella herjaukseen, kun taas toiset ottivat vastaan herjauksen ja vainon ja kaikenlaiset ahdistukset eivätkä kääntyneet herjaamaan vastaan, vaan olivat nöyriä ja katuvia Jumalan edessä.

6:14 Ja niin tuli suuri eriarvoisuus kaikkialle maahan, niin että kirkko alkoi hajaantua, niin että kolmantenkymmenentenä vuonna kirkko oli hajonnut kaikkialla maassa, paitsi muutamien lamanilaisten keskuudessa, jotka olivat kääntyneet tosi uskoon; eivätkä he tahtoneet luopua siitä, sillä he olivat vahvoja ja lujia ja järkkymättömiä, haluten hyvin tarkasti pitää Herran käskyt.

6:15 Nyt tämän kansan pahuuden syy oli tämä: Saatanalla oli suuri valta, niin että hän yllytti ihmisiä tekemään kaikenlaista pahaa ja pöyhisti heidät ylpeydellä, houkutellen heitä tavoittelemaan valtaa ja määräämisasemaa ja rikkauksia ja maailman turhuuksia.

6:16 Ja näin Saatana eksytti ihmisten sydämet tekemään kaikenlaista pahaa; sen tähden he saivat nauttia rauhaa vain muutaman vuoden.

6:17 Ja niin kolmannenkymmenennen vuoden alussa -- kun ihmiset oli pitkäksi aikaa jätetty Perkeleen kiusausten kuljettaviksi, minne ikinä hän halusi heitä kuljettaa, ja tekemään kaikkea pahaa, mitä hän halusi heidän tekevän -- ja niin he tämän kolmannenkymmenennen vuoden alussa olivat kauhean jumalattomuuden tilassa.

6:18 Nyt he eivät tehneet syntiä tietämättään, sillä he tunsivat Jumalan tahdon heitä kohtaan, sillä se oli opetettu heille; sen tähden he kapinoivat tietien tahtoen Jumalaa vastaan.

6:19 Ja nyt tämä tapahtui Lakoneuksen pojan Lakoneuksen aikana, sillä Lakoneus nousi isänsä istuimelle ja hallitsi kansaa sinä vuonna.

6:20 Ja alkoi olla taivaan innoittamia ja lähettämiä miehiä, jotka seisivat ihmisten keskuudessa kaikkialla maassa saarnaten ja todistaen rohkeasti ihmisten synneistä ja pahoista teoista ja todistaen heille lunastuksesta, jonka Herra suorittaisi kansansa puolesta, eli toisin sanoen Kristuksen ylösnousemuksesta; ja he todistivat rohkeasti hänen kuolemastaan ja kärsimyksistään.

6:21 Nyt monet kansasta olivat tavattoman vihoissaan niiden tähden, jotka todistivat näistä asioista; ja ne, jotka olivat vihoissaan, olivat pääasiassa ylituomareita ja niitä, jotka olivat olleet ylipappeja ja lainopettajia; niin, kaikki ne, jotka olivat lainopettajia, olivat vihoissaan niille, jotka todistivat näistä asioista.

6:22 Nyt ei ollut ketään lainopettajaa eikä tuomaria eikä ylipappia, jolla olisi ollut valta tuomita ketään kuolemaan, ellei maan päämies allekirjoittanut heidän tuomiotaan.

6:23 Nyt monia niistä, jotka todistivat Kristukseen liittyvistä asioista ja todistivat rohkeasti, tuomarit ottivat kiinni ja ottivat hengiltä salaa, niin ettei tieto heidän kuolemastaan tullut maan päämiehelle ennen kuin heidän kuolemansa jälkeen.

6:24 Nyt katso, tämä oli vastoin maan lakeja, että joku otettiin hengiltä ilman maan päämieheltä saatua valtaa --

6:25 sen tähden Sarahemlan maahan, maan hallitsijalle tuli valitus näitä tuomareita vastaan, jotka olivat tuominneet Herran profeetat kuolemaan lainvastaisesti.

6:26 Nyt tapahtui, että heidät otettiin kiinni ja tuotiin tuomarin eteen tuomittaviksi rikoksesta, jonka he olivat tehneet, kansan antaman lain mukaisesti.

6:27 Nyt tapahtui, että noilla tuomareilla oli paljon ystäviä ja sukulaisia; ja loputkin, aivan niin, melkein kaikki lainopettajat ja ylipapit kokoontuivat yhteen ja liittyivät niiden tuomarien sukulaisiin, jotka oli määrä tutkia lain mukaisesti.

6:28 Ja he tekivät keskenään liiton, niin, nimittäin sen liiton, jonka ihmiset muinoin antoivat ja jonka liiton Perkele oli antanut ja teettänyt liittoutuakseen kaikkea vanhurskautta vastaan.

6:29 Sen tähden he liittoutuivat Herran kansaa vastaan ja tekivät liiton, että hävittäisivät sen ja vapauttaisivat murhaan syylliset oikeuden otteesta, oikeuden, jota aiottiin jakaa lain mukaisesti.

6:30 Ja he uhmasivat maansa lakia ja oikeuksia, ja he tekivät keskenään liiton, että ottaisivat päämiehen hengiltä ja asettaisivat maalle kuninkaan, niin ettei maa enää olisi vapaa vaan olisi kuninkaiden alainen.

LUKU 7 (Noin 30-33 jKr.)

7:1 Nyt katso, minä osoitan teille, etteivät he asettaneet kuningasta maalle, vaan tänä samana vuonna eli kolmantenakymmenentenä vuonna he ottivat hengiltä eli murhasivat maan ylituomarin tuomaristuintuimella.

7:2 Ja ihmiset jakaantuivat toisiaan vastaan, ja he erottautuivat toisistaan heimoiksi, kukin perheensä ja sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; ja näin he hävittivät maan hallitusmuodon.

7:3 Ja jokainen heimo nimitti itselleen päällikön tai johtajan; ja näin heistä tuli heimoja ja heimojen johtajia.

7:4 Nyt katso, heidän joukossaan ei ollut yhtäkään miestä, jolla ei olisi ollut paljon perhettä ja monia sukulaisia ja ystäviä; sen tähden heidän heimoistaan tuli tavattoman suuria.

7:5 Nyt kaikki tämä tapahtui, eikä heidän keskuudessaan ollut vielä sotia; ja kaikki tämä pahuus oli kohdannut kansaa, koska se antautui Saatanan valtaan.

7:6 Ja hallitusmuodon säännökset tehtiin tyhjiksi profeettojen murhaajien ystävien ja sukulaisten salaliittojen tähden.

7:7 Ja he aiheuttivat suurta kiistaa maassa, niin että kansan vanhurskaammasta osasta oli melkein kokonaan tullut jumalattomia; niin, heidän keskuudessaan oli vain muutamia vanhurskaita ihmisiä.

7:8 Ja niin ei ollut kulunut kuutta vuotta, kun suurin osa kansasta oli kääntynyt pois vanhurskaudestaan niin kuin koira oksennukselleen tai kuin sika rypemään ravassa.

7:9 Nyt tämä salaliitto, joka oli tuottanut niin suurta pahuutta kansalle, kokoontui yhteen ja asetti johtoonsa miehen, jota se kutsui Jaakobiksi;

7:10 ja se kutsui hänet kuninkaakseen; sen tähden hänestä tuli tämän jumalattoman joukon kuningas, ja hän oli ylimpiä niistä, jotka olivat antaneet äänensä Jeesuskesta todistavia profeettoja vastaan.

7:11 Ja tapahtui, etteivät he olleet lukumäärältään niin vahvoja kuin ne kansan heimot, jotka olivat liittyneet yhteen, paitsi että niiden johtajat säätivät niiden lait, kukin heimonsa mukaisesti; kuitenkin he olivat vihollisia; vaikka he eivät olleet vanhurskas kansa, heitä kuitenkin yhdisti viha niitä kohtaan, jotka olivat tehneet liiton hallitusmuodon hävittämiseksi.

7:12 Ja nyt, koska Jaakob näki, että heidän vihollisiaan oli lukuisammin kuin heitä, hän sen tähden käski joukon kuninkaana väkeään lähtemään pakoon maan pohjoisimpaan osaan ja perustamaan sinne

itselleen valtakunnan, kunnes heihin liittyisi luopioita (sillä hän houkutteli heitä sillä, että tulisi monia luopioita) ja heistä tulisi kyllin vahvoja taistelemaan kansan heimoja vastaan; ja he tekivät niin.

7:13 Ja niin nopea oli heidän marssinsa, ettei sitä voitu estää, ennen kuin he olivat menneet kansan ulottuvilta. Ja näin päättyi kolmaskymmenes vuosi, ja näin olivat Nefin kansan asiat.

7:14 Ja tapahtui kolmantenkymmenentenä vuonna, että he olivat jakaantuneet heimoiksi, kukin perheensä, sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; he olivat kuitenkin päässeet sopimukseen, etteivät he ryhtyisi sotaan toisiaan vastaan, mutta heidän lakinsa ja hallintotapansa eivät olleet yhtenäisiä, sillä ne säädettiin niiden mielen mukaisesti, jotka olivat heidän päälliköitään ja johtajiaan. Mutta he säätivät hyvin ankaria lakeja, ettei toinen heimo saanut rikkoa toista vastaan, niin että jossakin määrin heillä oli rauha maassa; kuitenkin heidän sydämensä olivat kääntyneet pois Herrasta, heidän Jumalastaan, ja he kivittivät profeettoja ja karkottivat heidät keskuudestaan.

7:15 Ja tapahtui, että Nefi -- jonka luona enkelit olivat käyneet ja joka myös kuuli Herran äänen ja joka siis oli nähnyt enkeleitä ja oli silminnäkiä ja oli saanut voiman tietää Kristuksen palvelutyöstä ja oli myös omin silmin nähnyt heidän nopean paluunsa vanhurskaudesta jumalattomuuteensa ja iljetyksiinsä;

7:16 ja nyt, joka oli murheissaan heidän sydämensä paatuneisuudesta ja heidän mielensä sokeudesta -- lähti sinä samana vuonna heidän keskuuteensa ja alkoi julistaa rohkeasti parannusta ja syntien anteeksi saamista uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

7:17 Ja hän opetti heille monia asioita, eikä kaikkia niitä voida kirjoittaa, eikä osa niistä olisi kyllin; sen tähden niitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan. Ja Nefi opetti voimalla ja suurella valtuudella.

7:18 Ja tapahtui, että he olivat vihoissaan hänelle, koska hänellä oli suurempi voima kuin heillä, sillä heidän oli mahdotonta olla uskomatta hänen sanoihinsa, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen Kristukseen, että enkelit palvelivat häntä päivittäin.

7:19 Ja Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja saastaisia henkiä, ja herättipä hän veljensäkin kuolleista, kun ihmiset olivat hänet kivittäneet ja hän oli kärsinyt kuoleman.

7:20 Ja ihmiset näkivät sen ja todistivat siitä ja olivat hänelle vihoissaan hänen voimansa tähden; ja hän teki myös monia muita ihmeitä kansan nähden, Jeesuksen nimessä.

7:21 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesyhdes vuosi kului, ja oli vain muutamia, jotka kääntyivät Herraan; mutta kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, johon he uskoivat.

7:22 Ja kaikki, joista ajettiin ulos riivaajia ja jotka parannettiin sairauksistaan ja heikkouksistaan, toivat todella julki kansalle, että Jumalan Henki oli vaikuttanut heihin ja että he olivat parantuneet; ja hekin näyttivät merkkejä ja tekivät joitakin ihmeitä kansan keskuudessa.

7:23 Näin kului myös kolmaskymmeneskahdes vuosi. Ja Nefi huusi kansalle kolmannenkymmenennenkolmannen vuoden alussa, ja hän saarnasi heille parannusta ja syntien anteeksisaamista.

7:24 Nyt minä tahdon teidän myös muistavan, ettei ollut yhtäkään parannukseen saatettua, jota ei olisi kastettu vedellä.

7:25 Sen tähden Nefi asetti miehiä tähän palvelutyöhön, jotta kaikki ne, jotka tulisivat heidän luoksensa, kastettaisiin vedellä, ja tämä todisteeksi ja todistukseksi Jumalan edessä ja kansalle, että he olivat tehneet parannuksen ja saaneet syntinsä anteeksi.

7:26 Ja tämän vuoden alussa oli monia, jotka kastettiin parannukseen; ja näin kului suurin osa vuodesta.

LUKU 8

(Noin 33-34 jKr.)

8:1 Ja nyt tapahtui, että meidän aikakirjamme mukaan -- ja me tiedämme aikakirjamme olevan tosi, sillä katso, aikakirjaa piti oikeamielinen mies, sillä hän totisesti teki monia ihmeitä Jeesuksen nimessä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut tehdä ihmettä Jeesuksen nimessä, ellei häntä ollut puhdistettu joka rahtua myöten pahuudestaan --

8:2 ja nyt tapahtui, ellei tämä mies tehnyt virhettä ajanlaskussamme, että kolmaskymmeneskolmas vuosi oli kulunut;

8:3 ja kansa alkoi odottaa hyvin hartaasti sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel Lamanilainen oli antanut, eli aikaa, jolloin maan päällä olisi pimeys kolmen päivän ajan.

8:4 Ja kansan keskuudessa alkoi olla suuria epäilyksiä ja kiistoja, vaikka niin monia merkkejä oli annettu.

8:5 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäneljantenä vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuun neljantenä päivänä, että nousi suuri myrsky, jollaista ei koskaan tiedetty olleen koko maassa.

8:6 Ja oli myös suuri ja kauhea rajuilma, ja oli kauhea ukonilma, niin että se vavisutti koko maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

8:7 Ja oli tavattoman teräviä salamoita, jollaisista ei ollut koskaan tiedetty koko maassa.

8:8 Ja Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen.

8:9 Ja Moronin kaupunki vajosi meren syvyyksiin, ja sen asukkaat hukkuivat.

8:10 Ja maa nousi ylös Moronihan kaupungin päälle, niin että kaupungin paikalle tuli suuri vuori.

8:11 Ja etelänpuoleisessa maassa oli suuri ja kauhea tuho.

8:12 Mutta katso, vielä suurempi ja kauheampi tuho oli pohjoisenpuoleisessa maassa, sillä katso, koko maan pinta muuttui rajuilman ja pyörretuulien ja ukonilmojen ja salamoiden ja koko maan tavattoman suuren järähtelyn tähden;

8:13 ja valtatie sortuivat ja tasaiset tiet tuhoutuivat ja monet tasaiset paikat tulivat louhikkoisiksi.

8:14 Ja monet suuret ja huomattavat kaupungit vajosivat ja monet paloivat ja monet järkkyivät, kunnes niiden rakennukset olivat sortuneet maahan, ja niiden asukkaat saivat surmansa ja paikat jäivät autioiksi.

8:15 Ja muutamia kaupunkeja jäi jäljelle, mutta niiden vahingot olivat tavattoman suuret, ja monet niissä saivat surmansa.

8:16 Ja muutamit kulkeutuivat pois pyörretuulesa, eikä kukaan tiedä, minne he menivät, paitsi että he tietävät, että he kulkeutuivat pois.

8:17 Ja niin koko maan pinta muutti muotoaan rajuilmojen ja ukonilmojen ja salamoiden ja maan järähtelyn tähden.

8:18 Ja katso, kalliot halkesivat kahtia; ne murtoivat koko maan päällä, niin että niitä tavattiin murtuneina palasina ja halkinaisina ja säröisinä kaikkialla maassa.

8:19 Ja tapahtui, että kun ukonilmat ja salammat ja myrsky ja rajuilma ja maan järähtelyt lakkasivat -- sillä katso, niitä kesti noin kolmen tunnin ajan; ja jotkut sanoivat, että aika oli pitempi; kuitenkin kaikki nämä suuret ja kauheat asiat tapahtuivat noin kolmen tunnin aikana -- ja sitten, katso, maan yllä oli pimeys.

8:20 Ja tapahtui, että kaikkialla maassa oli synkkä pimeys, niin että sen asukkaat, jotka eivät olleet kaatuneet, saattoivat tuntea pimeyden huurun;

8:21 eikä pimeyden tähden voinut olla mitään valoa eikä kynttilöitä eikä soihtuja; eikä heidän hienolla ja tavattoman kuivalla puullaankaan voinut sytyttää tulta, niin ettei voinut olla minkäänlaista valoa;

8:22 eikä näkynyt mitään valoa, ei tulta eikä pilkahdusta, ei aurinkoa eikä kuuta eikä tähtiä, sillä niin vahvat olivat pimeyden sumut, jotka olivat maan yllä.

8:23 Ja tapahtui, että sitä kesti kolmen päivän ajan, niin ettei näkynyt mitään valoa; ja koko kansan keskuudessa oli jatkuvasti suuri suru ja valitus ja itku; niin, suuri oli ihmisten vaikerrus pimeyden ja sen suuren tuhon tähden, joka heitä oli kohdannut.

8:24 Ja yhtäällä heidän kuultiin huutavan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, niin silloin veljemme olisivat säästyneet eivätkä olisi palaneet tuossa suuressa Sarahemlan kaupungissa.

8:25 Ja toisaalla heidän kuultiin huutavan ja surevan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, emmekä olisi tappaneet ja kivittäneet profeettoja emmekä karkottaneet heitä; silloin meidän äitimme ja ihanat tyttäremme ja lapsemme olisivat säästyneet eivätkä olisi hautautuneet tuossa suuressa Moronihan kaupungissa. Ja niin kansan valitus oli suuri ja kauhea.

LUKU 9 (Noin 34 jKr.)

9:1 Ja tapahtui, että maan kaikkien asukkaiden keskuudessa koko tässä maassa kuului ääni, joka huusi:

9:2 Voi, voi, voi tätä kansaa, voi koko maan asukkaita, elleivät he tee parannusta, sillä Perkele nauraa ja hänen enkelinsä riemuitsevat surmattujen, kansani ihanien poikien ja tyttärien tähden; ja pahuutensa ja iljetystensä tähden he ovat kaatuneet!

9:3 Katso, tuon suuren Sarahemlan kaupungin minä olen polttanut tulella, ja sen asukkaat.

9:4 Ja katso, tuon suuren Moronin kaupungin minä olen antanut vajota meren syvyyksiin ja sen asukkaiden hukkuu.

9:5 Ja katso, tuon suuren Moronihan kaupungin minä olen peittänyt maalla, ja sen asukkaat, kätkeäkseni heidän pahuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

9:6 Ja katso, Gilgalin kaupungin minä olen antanut vajota ja sen asukkaiden hautautua maan syvyyksiin;

9:7 niin, ja Onihan kaupungin ja sen asukkaiden ja Mokumin kaupungin ja sen asukkaiden ja Jerusalemin kaupungin ja sen asukkaiden; ja minä olen antanut vesien nousta niiden sijalle peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

9:8 Ja katso, Gadiandin kaupungin ja Gadiomnan kaupungin ja Jaakobin kaupungin ja Gimgimnon kaupungin, kaikkien näiden minä olen antanut vajota ja tehnyt niiden sijoille kukkuloita ja laaksoja; ja niiden asukkaat minä olen haudannut maan syvyyksiin peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todistaisi minulle heitä vastaan.

9:9 Ja katso, tuon suuren Jaakobugatin kaupungin, jossa kuningas Jaakobin kansa asui, minä olen antanut palaa tulessa heidän syntiensä ja jumalattomuutensa tähden, joka ylitti koko maailman kaiken jumalattomuuden heidän salamurhiensa ja salaliittojensa tähden, sillä juuri he tuhosivat minun kansani rauhan ja maan hallitusmuodon; sen tähden minä annoin heidän palaa hävittääkseni heidät kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri todistaisi enää minulle heitä vastaan.

9:10 Ja katso, Lamanin kaupungin ja Josin kaupungin ja Gadin kaupungin ja Kiskumenin kaupungin minä olen antanut palaa tulessa, ja niiden asukkaiden, heidän jumalattomuutensa tähden, kun he karkottivat profeetat ja kivittivät niitä, jotka minä lähetin julistamaan heille heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään.

9:11 Ja koska he karkottivat heidät kaikki, niin ettei heidän keskuudessaan ollut yhtään vanhurskasta, minä lähetin alas tulen ja hävitin heidät, jotta heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olisivat peitetyt kasvojeni edestä, jottei niiden profeettojen ja pyhien veri, jotka minä lähetin heidän keskuuteensa, huutaisi minulle maasta heitä vastaan.

9:12 Ja monien suurten tuhojen minä olen antanut kohdata tätä maata ja tätä kansaa sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

9:13 Oi te kaikki, jotka olette säästyneet, koska olitte vanhurskaampia kuin he, ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käännä, jotta minä voin parantaa teidät?

9:14 Niin, totisesti minä sanon teille, että jos te tulette minun luokseni, te saatte iankaikkisen elämän. Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni.

9:15 Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olin Isän kanssa alusta asti. Minä olen Isässä ja Isä minussa, ja minussa Isä on kirkastanut nimensä.

9:16 Minä tulin omieni luokse, ja minun omani eivät ottaneet minua vastaan. Ja minun tulemistani koskevat kirjoitukset ovat toteutuneet.

9:17 Ja kaikkien, jotka ovat ottaneet minut vastaan, minä olen antanut tulla Jumalan lapsiksi; ja samoin minä annan kaikkien, jotka uskovat minun nimeeni, sillä katso, minun kauttani lunastus tulee, ja minussa Mooseksen laki on täytetty.

9:18 Minä olen maailman valo ja elämä. Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu.

9:19 Eikä teidän enää pidä uhrata minulle verenvuodatusta; niin, teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava, sillä minä en hyväksy mitään teidän teuras- ja polttouhreistanne.

9:20 Ja teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli. Ja jokaisen, joka tulee minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin, minä kastan tulella ja Pyhällä Hengellä, samoin kuin lamanilaiset uskonsa tähden minuun kääntymisensä hetkellä kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, eivätkä he sitä tiensivät.

9:21 Katso, minä olen tullut maailmaan tuomaan lunastuksen maailmalle, pelastamaan maailman synnistä.

9:22 Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tekkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.

LUKU 10

Noin 34 jKr.

10:1 Ja nyt katso, tapahtui, että kaikki maan asukkaat kuulivat nämä sanat ja olivat niiden todistajina. Ja näiden sanojen jälkeen maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan;

10:2 sillä niin suuri oli ihmisten hämmästys, että he lakkasivat valittamasta ja vaikeroimasta niiden sukulaistensa menetystä, jotka olivat saaneet surmansa; sen tähden koko maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan.

10:3 Ja tapahtui, että kansalle tuli jälleen ääni sanoen, ja koko kansa kuuli ja oli sen todistajana:

10:4 Oi, te näiden suurten sortuneiden kaupunkien asukkaat, jotka olette Jaakobin jälkeläisiä, niin, jotka olette Israelin huonetta, kuinka usein olenkaan koonnut teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, ja olen ravinnut teitä.

10:5 Ja vielä, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, joka olet langennut; niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, te, jotka asutte Jerusalemissa, samoin kuin te, jotka olette langenneet; niin, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa, mutta te ette tahtoneet.

10:6 Oi sinä Israelin huone, jonka minä olen säästänyt, kuinka usein minä olenkaan kokoava sinut, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, jos teet parannuksen ja palaat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin.

10:7 Mutta ellet, oi Israelin huone, sinun asuinpaikkasi tulevat autioiksi sinun isiesi kanssa tehdyn liiton täyttymisen aikaan asti.

10:8 Ja nyt tapahtui, että kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, katso, he alkoivat jälleen itkeä ja valittaa sukulaistensa ja ystäviensä menetyksen tähden.

10:9 Ja tapahtui, että näin nuo kolme päivää kuluivat. Ja oli aamu, ja pimeys hälveni maan yltä, ja maa lakkasi vavahtelemasta, ja kalliot lakkasivat halkeilemasta, ja hirvittävä jyrinä lakkasi, ja kaikki melske loppui.

10:10 Ja maa pysyi jälleen koossa, niin että se kesti, ja hengissä säästyneiden ihmisten suru ja itku ja vaikerus lakkasi, ja heidän surunsa muuttui iloksi ja heidän valituksensa ylistykseksi ja kiitokseksi Herralle Jeesukselle Kristukselle, heidän Lunastajalleen.

10:11 Ja tähän asti olivat profeettojen puhumat kirjoitukset toteutuneet.

10:12 Ja vanhurskaampi osa kansasta pelastui, ja se otti vastaan profeetat eikä kivittänyt heitä; ja ne, jotka eivät olleet vuodattaneet pyhien verta, säästyivät --

10:13 ja he säästyivät eivätkä vajonneet ja hautautuneet maahan, eivätkä he hukkuneet meren syvyyksiin, eivätkä he palaneet tulossa eivätkä jääneet alle ja murskautuneet kuoliaiksi; eikä pyörretuuli vienyt heitä pois, eikä savun ja pimeyden huuru tukahduttanut heitä.

10:14 Ja nyt, joka lukee, ymmärtäköön; se, jolla on kirjoitukset, tutkikoon niitä ja nähköön ja katsokoon, eivätkö kaikki nämä tulen ja savun ja rajuilmojen ja pyörretuulien ja heidät vastaanottaakseen aukeavan

maan ja kaiken tämän aiheuttamat kuolemat ja tuhot ole monien pyhien profeettojen profetioiden toteutumiseksi.

10:15 Katso, minä sanon teille: Niin, monet ovat todistaneet näistä asioista Kristuksen tullessa, ja heidät surmattiin, koska he todistivat näistä asioista.

10:16 Niin, profeetta Senos todisti näistä asioista, ja myös Senok puhui näistä asioista, koska he todistivat erityisesti meistä, jotka olemme heidän jälkeläistensä jäännös.

10:17 Katso, meidän isämme Jaakob todisti myös Joosefin jälkeläisten jäännöksestä. Ja katso, emmekö me ole Joosefin jälkeläisten jäännös? Ja eivätkö nämä asiat, jotka todistavat meistä, ole kirjoitettuna pronssilevyihin, jotka meidän isämme Lehi toi Jerusalemissa?

10:18 Ja katso, minä osoitan teille, että kolmannenkymmenenneljän vuoden lopussa tapahtui, että Nefin kansalle, joka oli säästynyt, sekä niille lamanilaisiksi kutsutuille, jotka olivat säästyneet, osoitettiin suuri suosio, ja suuria siunauksia vuodatettiin heidän päällensä, niin että pian taivaaseenousemisensa jälkeen Kristus tosiaan ilmaisi itsensä heille --

10:19 näyttäen heille ruumiinsa ja opettaen heitä; ja kertomus hänen palvelutyöstään esitetään tämän jälkeen. Sen tähden minä tällä kertaa päätän sanani.

Jeesus Kristus näyttäytyi Nefin kansalle väkijoukon ollessa yhteen kokoontuneena Runsaudenmaassa ja opetti sitä; ja tällä tavoin hän näyttäytyi sille. Käsittää luvut 11-26.

LUKU 11 (Noin 34 jKr.)

11:1 Ja nyt tapahtui, että suuri joukko Nefin kansaa oli kokoontunut yhteen Runsaudenmaassa olevan temppelin ympärille; ja he ihmettelivät ja kummastelivat keskenään ja näyttivät toisilleen suurta ja ihmeellistä muutosta, joka oli tapahtunut.

11:2 Ja he keskustelivat myös tästä Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kuolemasta merkki oli annettu.

11:3 Ja tapahtui, että he näin keskenään keskustellessaan kuulivat äänen, ikään kuin se olisi tullut taivaasta; ja he loivat katseensa ympärilleen, sillä he eivät ymmärtäneet kuulemaansa ääntä; eikä se ollut terävä ääni, eikä se ollut kova ääni; kuitenkin ja siitä huolimatta, että se oli vieno ääni, se tunkeutui kuulijoiden sisimpään, niin ettei heidän ruumiissaan ollut mitään jäsentä, jota se ei olisi saanut vapisemaan; niin, se tunkeutui aivan heidän sieluunsa asti ja sai heidän sydämensä palamaan.

11:4 Ja tapahtui, että he kuulivat jälleen äänen eivätkä ymmärtäneet sitä.

11:5 Ja vielä kolmannen kerran he kuulivat äänen ja aukaisivat korvansa kuullakseen sen; ja heidän katseensa kääntyivät sen kuulumisen suuntaan; ja he katsoivat herkeämättä taivasta kohti, mistä ääni tuli.

11:6 Ja katso, kolmannella kerralla he ymmärsivät kuulemansa äänen, ja se sanoi heille:

11:7 Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni -- kuulkaa häntä.

11:8 Ja tapahtui heidän ymmärtäessään, että he loivat jälleen katseensa ylös kohti taivasta, ja katso, he näkivät Miehen laskeutuvan taivaasta; ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan, ja hän tuli alas ja seisoi heidän keskellään; ja koko väkijoukon katseet olivat kääntyneet häneen, eivätkä he uskaltaneet suutaan aukaista, nimittäin toinen toiselleen, eivätkä tienneet, mitä se merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.

11:9 Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle sanoen:

11:10 Katso, minä olen Jeesus Kristus, jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan.

11:11 Ja katso, minä olen maailman valo ja elämä; ja minä olen juonut siitä katkerasta maljasta, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ottamalla päälleni maailman synnit, ja siten olen alistunut Isän tahtoon kaikessa alusta asti.

11:12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, koko väkijoukko lankesi maahan, sillä he muistivat, että heidän keskuudessaan oli profetoitu, että Kristus näyttäytyisi heille taivaaseenousemisensa jälkeen.

11:13 Ja tapahtui, että Herra puhui heille sanoen:

11:14 Nouskaa ja tulkaa minun luokseni voidaksenne pistää kätenne minun kylkeeni sekä voidaksenne tunnustella naulojen jälkiä käsissäni ja jaloissani, jotta tietäisitte, että minä olen Israelin Jumala ja koko maan Jumala ja surmattu maailman syntien tähden.

11:15 Ja tapahtui, että väkijoukko meni pistämään kätensä hänen kylkeensä ja tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät menen yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että se oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan.

11:16 Ja kun he kaikki olivat menneet ja nähneet itse, he huusivat yhteen ääneen sanoen:

11:17 Hoosianna! Siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi! Ja he lankesivat Jeesuksen jalkojen juureen ja palvelivat häntä.

11:18 Ja tapahtui, että hän puhui Nefille (sillä Nefi oli väkijoukossa), ja hän käski hänen tulla luoksensa.

11:19 Ja Nefi nousi ja meni ja kumartui Herran eteen ja suuteli hänen jalkojaan.

11:20 Ja Herra käski hänen nousta. Ja hän nousi ja seisoi hänen edessään.

11:21 Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle vallan kastaa tämän kansan, kun minä jälleen olen noussut taivaaseen.

11:22 Ja vielä Herra kutsui muita ja sanoi heille samoin; ja hän antoi heille vallan kastaa. Ja hän sanoi heille: Tällä tavoin teidän tulee kastaa; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja.

11:23 Totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka tekee parannuksen synneistään teidän sanojenne tähden ja haluaa ottaa kasteen minun nimeeni, teidän tulee kastaa tällä tavoin: Katso, menkää alas veteen seisomaan ja kastakaa heidät minun nimeeni.

11:24 Ja nyt katso, nämä ovat ne sanat, jotka teidän tulee sanoa, puhutellen heitä nimeltä, sanoen:

11:25 Jeesuksen Kristuksen minulle antamalla valtuudella kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

11:26 Ja sitten upottakaa heidät veteen ja tulkaa sitten pois vedestä.

11:27 Ja tällä tavoin teidän tulee kastaa minun nimeeni, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä; ja minä olen Isässä ja Isä minussa, ja Isä ja minä olemme yhtä.

11:28 Ja siten kuin minä olen teitä käsenyt, siten kastakaa. Eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja, kuten tähän asti on ollut; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja minun oppini kohdista, niin kuin on tähän asti ollut.

11:29 Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että se, jossa on kiistelyn henki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka on kiistelyn isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään.

11:30 Katso, minun oppini ei ole yllyttää ihmisten sydämiä vihaisina toisiaan vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on loputtava.

11:31 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille oppini.

11:32 Ja tämä on minun oppini, ja se on oppi, jonka Isä on antanut minulle; ja minä todistan Isästä, ja Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskää kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun.

11:33 Ja jokainen, joka uskoo minuun ja ottaa kasteen, pelastuu; ja he ovat niitä, jotka perivät Jumalan valtakunnan.

11:34 Ja jokainen, joka ei usko minuun ja jota ei kasteta, tuomitaan.

11:35 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja minä tulen Isän luota todistaakseni siitä; ja jokainen, joka uskoo minuun, uskoo myös Isään, ja hänelle Isä todistaa minusta, sillä hän lähettää hänelle tulen ja Pyhän Hengen.

11:36 Ja näin Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa hänelle Isästä ja minusta, sillä Isä ja minä ja Pyhä Henki olemme yhtä.

11:37 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi ja otettava kaste minun nimeeni, tai te ette mitenkään voi saada näitä.

11:38 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja otettava kaste minun nimeeni ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi, tai te ette mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

11:39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja jokainen, joka rakentaa tälle, rakentaa minun kalliolleni, eivätkä helvetin portit voita heitä.

11:40 Ja jokainen, joka julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän ja väittää sitä minun opikseni, on pahasta eikä ole minun kalliolleni rakennettu, vaan hän rakentaa hiekkaperustalle, ja helvetin portit ovat auki ottaakseen sellaiset vastaan, kun tulvat tulevat ja tuulet pieksevät heitä.

11:41 Ja nyt, menkää tämän kansan keskuuteen ja julistakaa sanoja, joita minä olen puhunut, maan ääriin asti.

LUKU 12

(Vertaa Matteus 5. Noin 34 jKr.)

12:1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat Nefille ja niille, jotka oli kutsuttu (nyt niiden lukumäärä, jotka oli kutsuttu ja jotka olivat saaneet vallan ja valtuuden kastaa, oli kaksitoista), niin katso, hän ojensi kätensä väkijoukkoa kohti ja huusi sille sanoen: Siunattuja olette te, jos otatte varteen näiden kahdentoista sanat, jotka minä olen valinnut teidän keskuudestanne opettamaan teitä ja olemaan palvelijoitanne; ja heille minä olen antanut vallan kastaa teidät vedellä, ja sen jälkeen kun teidät on kastettu vedellä, katso, minä kastan teidät tulella ja Pyhällä Hengellä; sen tähden siunattuja olette te, jos te usotte minuun ja otatte kasteen, sen jälkeen kun olette nähneet minut ja tiedätte, että minä olen.

12:2 Ja vielä, siunattumpia ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne, koska te todistatte nähneenne minut ja tietävänne, että minä olen. Niin, siunattuja ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne ja alentuvat nöyryyden syvyyksiin ja ottavat kasteen, sillä heille lähetetään tuli ja Pyhä Henki, ja he saavat anteeksiannon synneistään.

12:3 Niin, siunattuja ovat hengessä köyhät, jotka tulevat minun luokseni, sillä heidän on taivaan valtakunta.

12:4 Ja vielä, siunattuja ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

12:5 Ja siunattuja ovat sävyisät, sillä he perivät maan.

12:6 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät täytetään Pyhällä Hengellä.

12:7 Ja siunattuja ovat armeliaat, sillä he saavat armon.

12:8 Ja siunattuja ovat kaikki puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

12:9 Ja siunattuja ovat kaikki rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

12:10 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden vainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta.

12:11 Ja siunattuja olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teitä vastaan valheellisesti puhutaan kaikenlaista pahaa;

12:12 sillä te saatte suuren ilon ja olette tavattoman iloisia, sillä suuri on teidän palkkanne taivaassa; sillä niin vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

12:13 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät maan suolaksi; mutta jos suola menettää makunsa, millä maa suolataan? Suola ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

12:14 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät tämän kansan valoksi. Ei ylhäällä vuorella oleva kaupunki voi olla kätkössä.

12:15 Katso, sytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan alle? Ei, vaan kynttilänjalkaan, ja se antaa valoa kaikille huoneessa oleville;

12:16 niin loistakoon siis teidän valonne tämän kansan edessä, että se näkisi teidän hyvät tekonne ja ylistäisi Isääne, joka on taivaassa.

12:17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään;

12:18 sillä totisesti minä sanon teille: Ei yhtäkään kirjainta eikä pienintä piirtoa ole laista hävinnyt, vaan minussa se kaikki on täytetty.

12:19 Ja katso, minä olen antanut teille Isäni lain ja käskyt, jotta te uskoisitte minuun ja jotta te tekisitte parannuksen synneistänne ja tulisitte minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin. Katso, teillä on käskyt edessänne, ja laki on täytetty.

12:20 Sen tähden tulkaa minun luokseni ja pelastukaa; sillä totisesti minä sanon teille, että ellette te pidä minun käskyjäni, jotka minä olen tällä hetkellä teille antanut, te ette missään tapauksessa pääse taivaan valtakuntaan.

12:21 Te olette kuulleet, että ihmiset muinaisena aikana ovat sanoneet, ja se on myös kirjoitettuna teidän edessänne, että älä tapa, ja jokainen, joka tappaa, on vaarassa joutua Jumalan tuomittavaksi;

12:22 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on vaarassa joutua hänen tuomittavakseen. Ja jokainen, joka sanoo veljelleen: hölmö, on vaarassa joutua neuvoston eteen; ja jokainen, joka sanoo: Sinä hullu, on vaarassa joutua helvetin tuleen.

12:23 Sen tähden, jos olet tulossa minun luokseni tai haluat tulla minun luokseni ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan --

12:24 mene veljesi luo ja tee ensin sovinto veljesi kanssa ja tule sitten minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, niin minä otan sinut vastaan.

12:25 Sovi vastustajasi kanssa nopeasti, kun olet hänen kanssaan matkalla, ettei hän joskus ota sinua kiinni, ja sinut heitetään vankilaan.

12:26 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Sieltä sinä et mitenkään pääse pois, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin seninen. Ja voitko vankilassa ollessasi maksaa yhtäkään senineä? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Et.

12:27 Katso, ihmiset muinaisena aikana ovat kirjoittaneet, että älä tee aviorikosta;

12:28 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on jo tehnyt aviorikoksen sydämessään.

12:29 Katso, minä annan teille käskyn, ettette salli minkään tällaisten asioiden päästä sydämeenne;

12:30 sillä on parempi, että kiellätte itseltänne nämä asiat, siten ottaen ristinne, kuin että teidät heitetään helvettiin.

12:31 On kirjoitettu, että jokainen, joka eroaa vaimostaan, antakoon hänelle erokirjan.

12:32 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden, ajaa hänet tekemään aviorikoksen; ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.

12:33 Ja vielä on kirjoitettu: Älä vannoo väärin, vaan täytä Herralle valasi;

12:34 mutta totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää vannoko lainkaan; älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin;

12:35 älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa koroke;

12:36 älä myöskään vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi muuttaa ainuttakaan hiusta mustaksi etkä valkoiseksi;

12:37 vaan olkoon teidän puheenne: Kyllä, kyllä; ei, ei; sillä kaikki, mitä näihin lisätään, on pahasta.

12:38 Ja katso, on kirjoitettu: Silmä silmästä ja hammas hampaasta;

12:39 mutta minä sanon teille, ettei teidän pidä tehdä pahalle vastarintaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskellesi, käännä hänelle toinenkin;

12:40 ja jos joku tahtoo haastaa sinut oikeuteen ja viedä paitasi, anna hänelle viittasikin;

12:41 ja jos joku pakottaa sinut kulkemaan virstan, kulje hänen kanssaan kaksi.

12:42 Anna sille, joka sinulta pyytää, ja sille, joka haluaa lainata sinulta, älä käännä selkääsi.

12:43 Ja katso, on myös kirjoitettu, että rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi;

12:44 mutta katso, minä sanon teille: Rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;

12:45 että olisitte taivaallisen Isänne lapsia; sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyvälle.

12:46 Sen tähden se, mikä oli muinaisena aikana, mikä oli lain alla, on kaikki minussa täytetty.

12:47 Vanha on kadonnut, ja kaikki on tullut uudeksi.

12:48 Sen tähden minä tahdon, että te olisitte täydellisiä, niin kuin minä tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

LUKU 13

(Vertaa Matteus 6. Noin 34 jKr.)

13:1 Totisesti, totisesti minä sanon, että minä tahdon teidän antavan almuja köyhille, mutta varokaa antamasta almujanne ihmisten edessä, jotta he näkisivät; muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa.

13:2 Kun siis annatte almujanne, älkää toittako torvea edellänne, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta saisivat kunniaa ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

13:3 Vaan kun annatte almuja, älköön vasen kätenne tietäkö, mitä oikea kätenne tekee;

13:4 jotta almunne olisivat salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, itse palkitsee teidät julkisesti.

13:5 Ja kun rukoilette, älkää tehkö tekopyhien tavoin, sillä he seisovat mielellään rukoilemassa synagogissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

13:6 Vaan kun te rukoilette, menkää sisälle huoneeseenne, ja kun olette sulkeneet ovenne, rukoilkaa Isäänne, joka on salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, palkitsee teidät julkisesti.

13:7 Mutta kun rukoilette, älkää tyhjää hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä kuullaan heidän paljon puheensa tähden.

13:8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne tietää, mitä te tarvitsette, jo ennen kuin häneltä pyydätteään.

13:9 Rukoilkaa siis te tällä tavalla: Isä meidän, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.

13:10 Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.

13:11 Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin me annamme anteeksi meidän velallisillemme.

13:12 Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

13:13 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen.

13:14 Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi;

13:15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

13:16 Edelleen, kun paastotte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he muuttavat kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

13:17 Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi;

13:18 etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset vaan Isäsi, joka on salassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut julkisesti.

13:19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat;

13:20 vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta.

13:21 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

13:22 Ruumiin valo on silmä; jos siis silmäsi on terve, valoa täynnä on koko ruumiisi.

13:23 Mutta jos silmäsi on huono, koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!

13:24 Kukaan ei voi palvella kahta herraa, sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän pitää toista arvossa ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

13:25 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi niihin kahteentoista, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille: Muistakaa sanat, jotka minä olen puhunut. Sillä katso, te olette ne, jotka minä olen valinnut palvelemaan tätä kansaa. Sen tähden minä sanon teille: Älkää huolehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

13:26 Katsokaa ilman lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä korjaa eivätkä kokoa aittoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon parempia kuin ne?

13:27 Kuka teistä voi huolehtimalla lisätä mittaansa yhtäkään kyynärää?

13:28 Ja miksi te vaatetuksesta huolehditte? Katsokaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivät ne aherra eivätkä kehrää;

13:29 ja kuitenkin minä sanon teille, ettei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

13:30 Sen tähden, jos Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, niin samoin hän pukee teidät, ellette ole vähäuskoisia.

13:31 Älkää siis huolehtiko sanoen: Mitä me syömme? tai: Mitä me juomme? tai: Millä me itsemme vaatetamme?

13:32 Sillä teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

13:33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä annetaan teille lisäksi.

13:34 Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, sillä huomispäivä huolehtii itsestään. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.

LUKU 14

Vertaa Matteus 7. Noin 34 jKr.

14:1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kääntyi taas väkijoukon puoleen ja avasi sille taas suunsa sanoen: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

14:2 Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille vuorostaan mitataan.

14:3 Ja miksi näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?

14:4 Tai kuinka sanot veljellesi: Anna minun ottaa roska silmästäsi -- ja katso, omassa silmässäsi on hirsi?

14:5 Sinä tekopyhä, ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet selvästi ottaa roskan veljesi silmästä.

14:6 Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käännä takaisin raatelemaan teitä.

14:7 Pyytäkää, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

14:8 Sillä jokainen pyytävä saa, ja etsijä löytää, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

14:9 Vai kuka teistä antaa pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää?

14:10 Tai jos hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?

14:11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka pyytävät häneltä?

14:12 Sen tähden kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.

14:13 Menkää sisään ahtaasta portista, sillä avara on se portti ja laeva se tie, joka vie tuhoon, ja monta on, jotka menevät siitä sisälle;

14:14 sillä ahdas on se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

14:15 Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lampaan vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.

14:16 Hedelmistään te heidät tunnette. Kootaanko orjantappuroista rypäleitä tai ohdakkeista viikunoita?

14:17 Aivan samoin jokainen hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää, mutta huono puu tuottaa kelvotonta hedelmää.

14:18 Hyvä puu ei voi tuottaa kelvotonta hedelmää eikä huono puu tuottaa hyvää hedelmää.

14:19 Jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen.

14:20 Hedelmistään te siis tunnette heidät.

14:21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivaan valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

14:22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimessäsi ja sinun nimessäsi ajaneet pois riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet monia ihmeellisiä tekoja?

14:23 Ja silloin minä tuon heille julki: Minä en ole koskaan tuntenut teitä; menkää pois minun luotani, te väärydentekijät.

14:24 Sen tähden minä vertaan jokaista, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, järkevään mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle --

14:25 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; eikä se sortunut, sillä se oli rakennettu kalliolle.

14:26 Ja jokaista, joka kuulee nämä minun sanani mutta ei tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle --

14:27 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.

LUKU 15 (Noin 34 jKr.)

15:1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja sanoi sille: Katso, te olette kuulleet asiat, jotka minä opetin, ennen kuin nousin Isäni luokse; sen tähden minä herätän viimeisenä päivänä jokaisen, joka muistaa nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan.

15:2 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän huomasi, että heidän joukossaan oli muutamia, jotka ihmettelivät ja kummastelivat, mitä hän tahtoi Mooseksen laista; sillä he eivät ymmärtäneet sanoja, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

15:3 Ja hän sanoi heille: Älkää ihmetelkö sitä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

15:4 Katso, minä sanon teille, että se laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

15:5 Katso, minä olen se, joka antoi lain, ja minä olen se, joka teki liiton kansani Israelin kanssa; sen tähden laki on minussa täytetty, sillä minä olen tullut täyttämään lain; sen tähden se on päättynyt.

15:6 Katso, minä en kumoa profeettoja, sillä kaikki, mikä ei minussa ole täyttynyt, totisesti minä sanon teille, tulee kaikki täyttymään.

15:7 Ja sillä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha on kadonnut, minä en kumoa sitä, mitä on puhuttu tulevista asioista.

15:8 Sillä katso, liitto, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ei ole kokonaan täyttynyt; mutta se laki, joka annettiin Moosekselle, on minussa päättynyt.

15:9 Katso, minä olen laki ja valo. Turvautukaa minuun ja kestäkää loppuun asti, niin te saatte elää; sillä sille, joka kestää loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän.

15:10 Katso, minä olen antanut teille käskyt; pitäkää siis minun käskyni. Ja tämä on laki ja profeetat, sillä he todella todistivat minusta.

15:11 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän sanoi niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut:

15:12 Te olette minun opetuslapsiani, ja te olette valona tälle kansalle, joka on Joosefin huoneen jäännös.

15:13 Ja katso, tämä on teidän perintömaanne, ja Isä on antanut sen teille.

15:14 Eikä Isä ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa siitä teidän veljillenne Jerusalemissa.

15:15 Eikä Isä myöskään ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa heille niistä muista Israelin huoneen heimoista, jotka Isä on johdattanut pois maasta.

15:16 Tämän verran Isä käski minun kertoa heille:

15:17 Että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

15:18 Ja nyt, uppiniskaisuuden ja epäuskon tähden he eivät ymmärtäneet minun sanaani; sen tähden Isä kielsi minua sanomasta heille enempää tästä asiasta.

15:19 Mutta totisesti minä sanon teille, että Isä on minua käsenyt ja minä kerron sen teille, että teidät erotettiin heidän joukostaan heidän pahuutensa tähden; pahuutensa tähden he siis eivät teistä tiedä.

15:20 Ja totisesti minä sanon teille vielä, että Isä on erottanut heistä muut heimot, ja pahuutensa tähden he eivät niistä tiedä.

15:21 Ja totisesti minä sanon teille, että te olette niitä, joista minä sanoin: Minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

15:22 Eivätkä he ymmärtäneet minua, sillä he luulivat niitä pakanoiksi; sillä he eivät ymmärtäneet, että pakanat käännytettäisiin heidän saarnaamisensa kautta.

15:23 Eivätkä he ymmärtäneet minua, kun sanoin, että ne saavat kuulla minun ääneni; eivätkä he ymmärtäneet minua, etteivät pakanat saisi milloinkaan kuulla minun ääntäni -- että minä en ilmaisi itseäni heille muuten kuin Pyhän Hengen kautta.

15:24 Mutta katso, te olette sekä kuulleet minun ääneni että nähneet minut, ja te olette minun lampaitani, ja teidät luetaan niiden joukkoon, jotka Isä on antanut minulle.

LUKU 16

(Noin 34 jKr.)

16:1 Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä maasta eivätkä Jerusalemin maasta eivätkä missään osissa sitä maata, jossa minä olen ollut palvelemissa.

16:2 Sillä ne, joista minä puhun, ovat niitä, jotka eivät ole vielä kuulleet minun ääntäni, enkä minä ole milloinkaan ilmaissut itseäni heille.

16:3 Mutta minä olen saanut Isältä käskyn, että minun tulee mennä heidän luoksensa, niin että he saavat kuulla minun ääneni ja heidät luetaan minun lampaideni joukkoon, jotta olisi yksi lauma ja yksi paimen; sen tähden minä menen näyttäytymään heille.

16:4 Ja minä käsken teitä kirjoittamaan nämä sanat, sen jälkeen kun minä olen mennyt, niin että jos käy niin, ettei Jerusalemissa oleva kansani, ne, jotka ovat nähneet minut ja olleet minun kansani palvelutyössäni, pyydä Isältä minun nimessäni, että he saisivat Pyhän Hengen kautta tiedon teistä ja myös muista heimoista, joista he eivät tiedä, niin että nämä sanat, jotka te kirjoitatte, säilytetään ja ilmaistaan pakanoille, niin että kun pakanat ovat saaneet täyteen, heidän jälkeläistensä jäännös, joka hajotetaan maan päälle heidän epäuskonsa tähden, voitaisiin tuoda laumaan eli voitaisiin johdattaa tuntemaan minut, Lunastajansa.

16:5 Ja silloin minä kokoan heidät maan neljältä ilmansuunnalta, ja silloin minä toteutan sen liiton, jonka Isä on tehnyt koko Israelin huoneen kansan kanssa.

16:6 Ja siunattuja ovat pakanat uskonsa tähden minuun Pyhän Hengen kautta, joka todistaa heille minusta ja Isästä.

16:7 Katso, heidän uskonsa tähden minuun, sanoo Isä, ja sinun epäuskosi tähden, oi Israelin huone, totuus tulee myöhemmin aikoina pakanoille, jotta näiden asioiden täyteys ilmaistaisiin heille.

16:8 Mutta voi niitä pakanoita, jotka eivät usko, sanoo Isä -- sillä vaikka he ovat tulleet tähän maahan ja hajottaneet minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja minun kansani, joka on Israelin huonetta, on karkotettu heidän keskuudestaan, ja he ovat tallanneet sen jalkoihinsa;

16:9 ja Isän armotekojen tähden pakanoille ja myös Isän tuomioiden tähden minun kansalleni, joka on Israelin huonetta, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaiken tämän jälkeen, ja kun minä olen antanut lyödä ja ahdistaa ja surmata ja karkottaa heidän keskuudestaan kansaani, joka on Israelin huonetta, ja heidän ruveta vihaamaan sitä ja ruveta viheltämään sille ja pilkkaamaan sitä heidän keskuudessaan --

16:10 ja näin Isä käskää minun sanoa teille: Sinä päivänä, kun pakanat tekevät syntiä minun evankeliumiani vastaan ja hylkäävät minun evankeliumini täyteen ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa kaikkien kansakuntien ja koko maan kaikkien kansojen yläpuolelle ja ovat täynnä kaikenlaisia valheita ja vilppiä ja ilkeyttä ja kaikenlaista tekopyhyyttä ja murhia ja pappisvaltaa ja haureutta ja salaisia iljetyksiä, ja jos he tätä kaikkea tekevät ja hylkäävät minun evankeliumini täyteen, katso, sanoo Isä, minä otan evankeliumini täyteen pois heidän keskuudestaan.

16:11 Ja silloin minä muistan liittoni, jonka olen tehnyt kansani kanssa, oi Israelin huone, ja minä tuon evankeliumini sille.

16:12 Ja minä näytän sinulle, oi Israelin huone, ettei pakanoilla ole valtaa sinuun, vaan minä muistan sinun kanssasi tekemäni liiton, oi Israelin huone, ja sinä tulet tuntemaan minun evankeliumini täyteen.

16:13 Mutta jos pakanat tekevät parannuksen ja palaavat minun luokseni, sanoo Isä, katso, heidät luetaan minun kansani joukkoon, oi Israelin huone.

16:14 Enkä minä salli Israelin huonetta olevan kansani kulkea heidän keskeltään ja tallata heitä maahan, sanoo Isä.

16:15 Mutta elleivät he käänny minun puoleeni ja kuule minun ääntäni, minä sallin heidän, niin, minä sallin kansani, oi Israelin huone, kulkea heidän keskeltään ja tallata heidät maahan, ja he tulevat olemaan niin kuin suola, joka on menettänyt makunsa ja joka ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja minun kansani jalkoihin tallattavaksi, oi Israelin huone.

16:16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Näin Isä on käskenyt minua -- että minun tulee antaa tälle kansalle tämä maa sen perinnöksi.

16:17 Ja silloin toteutuvat profeetta Jesajan sanat, jotka sanovat:

16:18 Vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin.

16:19 Puhjetkaa riemuun, laulakaa yhdessä te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

16:20 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalan pelastuksen.

LUKU 17 (Noin 34 jKr.)

17:1 Katso, nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi jälleen ympärilleen väkijoukkoon, ja hän sanoi sille: Katso, minun aikani on käsillä.

17:2 Minä näen, että te olette heikkoja, että te ette voi ymmärtää kaikkia minun sanojani, jotka Isä on käskenyt minun puhua teille tällä hetkellä.

17:3 Menkää sen tähden koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää, ja valmistakaa mieltänne huomispäivää varten, niin minä tulen jälleen teidän luoksenne.

17:4 Mutta nyt minä menen Isän luokse ja myös näyttäytymään Israelin kadonneille heimoille, sillä Isälle ne eivät ole kadonneita, sillä hän tietää, minne hän on ne vienyt.

17:5 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän loi jälleen katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja näki sen olevan kyynelissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytääkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan.

17:6 Ja hän sanoi heille: Katso, minun sydämeni on täynnä sääliä teitä kohtaan.

17:7 Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastuneita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä minun käy teitä sääli; sydämeni on täynnä armoa.

17:8 Sillä minä huomaan, että te haluatte minun näyttävän teille, mitä olen tehnyt teidän veljillenne Jerusalemissa, sillä minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.

17:9 Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivaistensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän paransi heidät joka ainoan, kun heidät tuotiin hänen luoksensa.

17:10 Ja he kaikki, sekä parannetut että terveet, kumartuivat hänen jalkoihinsa ja palvelivat häntä; ja kaikki, jotka väkijoukolta pääsivät tulemaan, suutelivat hänen jalkojaan, niin että he kastelivat hänen jalkansa kyynelillään.

17:11 Ja tapahtui, että hän käski tuoda heidän pienet lapsensa.

17:12 Niin he toivat pienet lapsensa ja panivat heidät maahan hänen ympärilleen, ja Jeesus seisoి keskellä; ja väkijoukko antoi tietä, kunnes heidät kaikki oli tuotu hänen luoksensa.

17:13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli tuotu, ja Jeesus seiso keskellä, hän käski väkijoukon polvistua maahan.

17:14 Ja tapahtui, että kun he olivat polvistuneet maahan, Jeesus huokasi itsekseen ja sanoi: Isä, minä olen murheissani Israelin huoneen kansan jumalattomuudesta.

17:15 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itsekin polvistui maahan; ja katso, hän rukoili Isää, eikä sitä, mitä hän rukoili, voida kirjoittaa, ja väkijoukko, joka häntä kuuli, todisti.

17:16 Ja tällä tavalla he todistavat: Milloinkaan ennen ei silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me näimme ja kuulimme Jeesuksen puhuvan Isälle;

17:17 eikä mikään kieli voi puhua eikä kukaan ihminen kirjoittaa eikä ihmissydän käsittää niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me sekä näimme että kuulimme Jeesuksen puhuvan; eikä kukaan voi käsittää sitä iloa, joka täytti sielumme sillä hetkellä, kun kuulimme hänen rukoilevan Isää meidän puolestamme.

17:18 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta Isää, hän nousi; mutta niin suuri oli väkijoukon ilo, että se oli sen vallassa.

17:19 Ja tapahtui, että Jeesus puhui sille ja pyysi sitä nousemaan.

17:20 Ja se nousi maasta, ja hän sanoi sille: Siunattuja olette te uskonne tähden. Ja nyt katso, minun iloni on täysi.

17:21 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itki, ja väkijoukko todisti siitä, ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

17:22 Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki jälleen;

17:23 ja hän puhui väkijoukolle ja sanoi sille: Katsokaa pienokaisianne.

17:24 Ja kun he katsoivat nähdäkseen, he loivat katseensa taivaalle, ja he näkivät taivaiden aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ympäröivät nuo pienokaiset, ja he olivat tulen ympäröiminä; ja enkelit palvelivat heitä.

17:25 Ja väkijoukko näki ja kuuli ja todisti, ja he tietävät, että heidän todistuksensa on tosi, sillä he kaikki näkivät ja kuulivat, jokainen itse; ja heitä oli luvultaan noin kaksituhatta viisisataa sielua, ja heissä oli miehiä, naisia ja lapsia.

LUKU 18

Noin 34 jKr.

18:1 JA tapahtui, että Jeesus käski opetuslastensa tuoda hänelle vähän leipää ja viiniä.

18:2 Ja heidän ollessaan hakemassa leipää ja viiniä hän käski väkijoukon istuutua maahan.

18:3 Ja kun opetuslapset olivat tuoneet leipää ja viiniä, hän otti leipää ja mursi ja siunasi sen, ja hän antoi opetuslapsille ja käski heidän syödä.

18:4 Ja kun he olivat syöneet ja olivat kylläisiä, hän käski heidän antaa väkijoukolle.

18:5 Ja kun väkijoukko oli syönyt ja oli kylläinen, hän sanoi opetuslapsille: Katso, asetettakoon teidän joukostanne yksi, ja hänelle minä annan vallan murtaa leipää ja siunata sen ja antaa sitä minun kirkkoni väelle, kaikille niille, jotka uskovat ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni.

18:6 Ja pitääkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, niin kuin minä olen murtaut leivän ja siunannut sen ja antanut sitä teille.

18:7 Ja tehkää tämä minun ruumiini muistoksi, jonka minä olen näyttänyt teille. Ja se on todistuksena Isälle siitä, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

18:8 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän käski opetuslastensa ottaa viiniä maljasta ja juoda sitä ja antaa myös väkijoukolle, että se joisi sitä.

18:9 Ja tapahtui, että he tekivät niin ja joivat sitä ja tulivat kylläisiksi; ja he antoivat väkijoukolle, ja se joi, ja se tuli kylläiseksi.

18:10 Ja kun opetuslapset olivat tehneet tämän, Jeesus sanoi heille: Siunattuja olette te tämän tähden, mitä olette tehneet, sillä tämä täyttää minun käskyni, ja tämä todistaa Isälle, että te haluatte tehdä sen, mitä minä olen käskennyt teidän tehdä.

18:11 Ja tehkää tämä aina niille, jotka tekevät parannuksen ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni; ja tehkää se minun vereni muistoksi, jonka minä olen vuodattanut teidän tähtenne, jotta todistaisitte Isälle, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

18:12 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin. Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette minun kalliolleni rakennettuja.

18:13 Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole rakennettu minun kalliolleni, vaan on rakennettu hiekkaperustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksevät heitä, he sortuvat, ja helvetin portit ovat valmiina auki ottamaan heidät vastaan.

18:14 Sen tähden siunattuja olette te, jos te pidätte minun käskyni, jotka Isä on käskennyt minun antaa teille.

18:15 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen.

18:16 Ja kuten minä olen teidän keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskuudessa, joka tekee parannuksen ja joka ottaa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen valo; minä olen antanut teille esimerkin.

18:17 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat opetuslapsilleen, hän kääntyi jälleen väkijoukon puoleen ja sanoi sille:

18:18 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä Saatana haluaa saada teidät seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

18:19 Sen tähden teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni;

18:20 ja mitä tahansa te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on oikein, uskoen saavanne, katso, se teille annetaan.

18:21 Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja.

18:22 Ja katso, kokoontukaa usein yhteen, älkääkää kieltäkö ketään tulemasta luoksenne, kun kokoontutte yhteen, vaan sallikaa heidän tulla luoksenne älkääkää kieltäkö heitä;

18:23 vaan rukoilkaa heidän puolestaan, älkääkää karkottako heitä; ja jos käy niin, että he tulevat teidän luoksenne usein, rukoilkaa heidän puolestaan Isää minun nimessäni.

18:24 Ja nyt, pitäkää valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla -- se, mitä te olette nähneet minun tekevän. Katso, te näette, että minä olen rukoillut Isää, ja te kaikki olette sen todistajina.

18:25 Ja te näette, että minä olen kieltänyt ketään teistä menemästä pois ja sen sijaan olen käskenyt, että te tulisitte minun luokseni voidaksenne tuntea ja nähdä; samoin tehkää te maailmalle; ja jokainen, joka rikkoo tämän käskyn, sallii itsensä johdatettavan kiusaukseen.

18:26 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän käänsi jälleen katseensa opetuslapsiin, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille:

18:27 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä annan teille vielä yhden käskyn, ja sitten minun on mentävä Isäni luokse voidakseni täyttää muut käskyt, jotka hän on antanut minulle.

18:28 Ja nyt katso, tämä on käsky, jonka minä teille annan, ettei teidän pidä tietten sallia kenenkään nauttia minun lihaani ja vertani kelvottomana, kun te siunaatte ja annatte sen;

18:29 sillä jokainen, joka syö ja juo minun lihaani ja vertani kelvottomana, syö ja juo tuomion sielulleen; sen tähden, jos te tiedätte, että joku on kelvoton syömään ja juomaan minun lihaani ja vertani, kieltäkää häntä.

18:30 Älkää kuitenkaan karkottako häntä keskuudestanne vaan palvelkaa häntä ja rukoilkaa hänen puolestaan Isää minun nimessäni; ja jos käy niin, että hän tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, ottakaa silloin hänet vastaan ja antakaa hänelle minun lihaani ja vertani.

18:31 Mutta jos hän ei tee parannusta, häntä ei pidä lukea minun kansani joukkoon, jottei hän hävittäisi minun kansaani, sillä katso, minä tunnen lampaani, ja ne ovat luetut.

18:32 Älkää kuitenkaan karkottako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille.

18:33 Ja nyt, pitäkää nämä sanat, jotka minä olen teidän käskenyt pitää, ettette joutuisi tuomion alaisiksi, sillä voi sitä, jonka Isä tuomitsee.

18:34 Ja minä annan teille nämä käskyt niiden kiistojen tähden, joita teidän keskuudessanne on ollut. Ja siunattuja olette te, jos teidän keskuudessanne ei ole kiistoja.

18:35 Ja nyt minä menen Isän luokse, sillä on välttämätöntä, että minä menen Isän luokse teidän tähtenne.

18:36 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän kosketti yksitellen kädellään opetuslapsia, jotka hän oli valinnut, kunnes hän oli koskettanut heitä kaikkia, ja puhui heille koskettaessaan heitä.

18:37 Eikä väkijoukko kuullut sanoja, jotka hän puhui, sen tähden se ei todistanut; mutta opetuslapset todistivat, että hän antoi heille vallan antaa Pyhän Hengen. Ja minä osoitan teille tämän jälkeen, että tämä todistus on tosi.

18:38 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli koskettanut heitä kaikkia, tuli pilvi ja peitti väkijoukon varjoonsa, niin ettei se nähnyt Jeesusta.

18:39 Ja sen ollessa varjon peittämänä hän lähti heidän luotaan ja nousi taivaaseen. Ja opetuslapset näkivät ja todistivat, että hän nousi jälleen taivaaseen.

LUKU 19 (Noin 34 jKr.)

19:1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli noussut taivaaseen, väkijoukko hajaantui, ja joka mies otti vaimonsa ja lapsensa ja palasi omaan kotiinsa.

19:2 Ja heti, ennen kuin oli vielä pimeää, kansan keskuudessa levitettiin tietoa, että väkijoukko oli nähnyt Jeesuksen ja että hän oli opettanut sitä ja että hän näyttäytyisi väkijoukolle myös seuraavana päivänä.

19:3 Niin, ja koko yönkin ajan levitettiin tietoa Jeesuksesta, ja sanaa levitettiin kansalle niin, että monet, niin, tavattoman monet ponnistelivat tavattomasti koko sen yön voidakseen olla seuraavana päivänä sillä paikalla, missä Jeesus näyttäytyisi väkijoukolle.

19:4 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun väkijoukko oli koolla, katso, Nefi ja hänen veljensä, jonka hän oli herättänyt kuolleista ja jonka nimi oli Timoteus, sekä hänen poikansa, jonka nimi oli Joona, sekä Matoni ja Matoniha, hänen veljensä, ja Kumen ja Kumenonhi ja Jeremia ja Semnon ja Joona ja Sidkia ja Jesaja -- nyt nämä olivat Jeesuksen valitsemien opetuslasten nimet -- ja tapahtui, että he menivät seisomaan väkijoukon keskelle.

19:5 Ja katso, väkijoukko oli niin suuri, että he käskivät sen jakaantua kahteentoista ryhmään.

19:6 Ja ne kaksitoista opettivat väkijoukkoa; ja katso, he käskivät väkijoukon polvistua maahan ja rukoilla Isää Jeesuksen nimessä.

19:7 Ja myös opetuslapset rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä. Ja tapahtui, että he nousivat ja opettivat kansaa.

19:8 Ja kun he olivat opettaneet niitä samoja sanoja, joita Jeesus oli puhunut -- lainkaan poikkeamatta Jeesuksen puhumista sanoista -- katso, he polvistuivat jälleen ja rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä.

19:9 Ja he rukoilivat sitä, mitä he eniten halusivat; ja he halusivat, että Pyhä Henki annettaisiin heille.

19:10 Ja kun he olivat näin rukoilleet, he menivät veden ääreen, ja väkijoukko seurasi heitä.

19:11 Ja tapahtui, että Nefi laskeutui veteen, ja hänet kastettiin.

19:12 Ja hän nousi vedestä ja alkoi kastaa. Ja hän kastoi kaikki ne, jotka Jeesus oli valinnut.

19:13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli kastettu ja he olivat nousseet vedestä, Pyhä Henki laskeutui heidän päälleen, ja he täytyivät Pyhällä Hengellä ja tulella.

19:14 Ja katso, he olivat ikään kuin tulen ympäröiminä, ja se tuli alas taivaasta, ja väkijoukko näki sen ja todisti siitä; ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

19:15 Ja tapahtui, että enkelien ollessa palvelemassa opetuslapsia, katso, Jeesus tuli ja seiso heidän keskellään ja palveli heitä.

19:16 Ja tapahtui, että hän puhui väkijoukolle ja käski sen polvistua jälleen maahan ja myös opetuslastensa polvistua maahan.

19:17 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat polvistuneet maahan, hän käski opetuslastensa rukoilla.

19:18 Ja katso, he alkoivat rukoilla, ja he rukoilivat Jeesusta, kutsuen häntä Herraksensa ja Jumalaksensa.

19:19 Ja tapahtui, että Jeesus lähti heidän keskeltään ja meni vähän matkan päähän heistä ja kumartui maahan, ja hän sanoi:

19:20 Isä, minä kiitän sinua, että olet antanut Pyhän Hengen näille, jotka minä olen valinnut; ja heidän uskonsa tähden minuun minä olen valinnut heidät maailmasta.

19:21 Isä, minä rukoilen sinua, että annat Pyhän Hengen kaikille niille, jotka uskovat heidän sanoihinsa.

19:22 Isä, sinä olet antanut heille Pyhän Hengen, koska he uskovat minuun; ja sinä näet, että he uskovat minuun, koska sinä kuulet heitä ja he rukoilevat minua; ja he rukoilevat minua, koska minä olen heidän kanssaan.

19:23 Ja nyt, Isä, minä rukoilen sinua heidän puolestaan ja myös kaikkien niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että he uskoisivat minuun, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä.

19:24 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin rukoillut Isää, hän tuli opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä yhä edelleen lakkaamatta; eivätkä he toistelleet monia sanoja, sillä heille annettiin, mitä heidän tuli rukoilla, ja he olivat täynnä halua.

19:25 Ja tapahtui, että Jeesus siunasi heitä heidän rukoillessaan häntä, ja hänen kasvonsa hymyilivät heille, ja hänen kasvojensa valo loisti heihin, ja katso, he olivat yhtä valkeita kuin Jeesuksen kasvot sekä vaatteet; ja katso, niiden valkoisuus ylitti kaiken valkoisuuden, eikä maan päällä voisikaan olla mitään niin valkoista kuin niiden valkoisuus.

19:26 Ja Jeesus sanoi heille: Rukoilkaa yhä; eivätkä he lakanneet rukoilemasta.

19:27 Ja hän kääntyi jälleen heistä pois ja meni vähän matkan päähän ja kumartui maahan; ja hän rukoili jälleen Isää, sanoen:

19:28 Isä, minä kiitän sinua, että olet puhdistanut ne, jotka minä olen valinnut, heidän uskonsa tähden, ja minä rukoilen heidän puolestaan ja myös niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että heidät puhdistettaisiin minussa uskon kautta heidän sanoihinsa, niin kuin heidät on puhdistettu minussa.

19:29 Isä, minä en rukoile maailman puolesta vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle maailmasta, heidän uskonsa tähden, että heidät puhdistettaisiin minussa, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä, jotta minut kirkastettaisiin heissä.

19:30 Ja kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän tuli jälleen opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä herkeämättä, lakkaamatta; ja hän hymyili heille jälleen, ja katso, he olivat valkeita niin kuin Jeesus.

19:31 Ja tapahtui, että hän meni jälleen vähän matkan päähän ja rukoili Isää;

19:32 eikä kieli voi puhua niitä sanoja, joilla hän rukoili, eikä ihminen voi kirjoittaa niitä sanoja, joilla hän rukoili.

19:33 Ja väkijoukko kuuli ja todistaa; ja sen sydämet olivat avoinna, ja se ymmärsi sydämässään sanat, joilla hän rukoili.

19:34 Mutta niin suuria ja ihmeellisiä olivat sanat, joilla hän rukoili, ettei niitä voi kirjoittaa eikä niitä voi ihminen lausua.

19:35 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta, hän tuli jälleen opetuslasten luokse ja sanoi heille: Näin suurta uskoa en ole koskaan nähnyt kaikkien juutalaisten keskuudessa; sen vuoksi minä en voinut näyttää heille niin suuria ihmeitä, heidän epäuskonsa tähden.

19:36 Totisesti minä sanon teille: Yksikään heistä ei ole nähnyt niin suuria asioita kuin te olette nähneet, eivätkä he ole kuulleet niin suuria asioita kuin te olette kuulleet.

LUKU 20 (Noin 34 jKr.)

20:1 Ja tapahtui, että hän käski väkijoukon lakata rukoilemasta, ja myös opetuslastensa. Ja hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata rukoilemasta sydämessään.

20:2 Ja hän käski heidän nousta seisomaan jaloilleen. Ja he nousivat seisomaan jaloilleen.

20:3 Ja tapahtui, että hän jälleen mursi leipää ja siunasi sen ja antoi opetuslapsille syötäväksi.

20:4 Ja kun he olivat syöneet, hän käski heidän murtaa leipää ja antaa väkijoukolle.

20:5 Ja kun he olivat antaneet väkijoukolle, hän antoi heille myös viiniä juotavaksi ja käski heidän antaa väkijoukolle.

20:6 Nyt, eivät opetuslapset eikä väkijoukko olleet tuoneet leipää eivätkä viiniä;

20:7 mutta hän totisesti antoi heille leipää syötäväksi ja myös viiniä juotavaksi.

20:8 Ja hän sanoi heille: Se, joka syö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa; eikä hänen sielullaan ole koskaan nälkä eikä jano, vaan se on kylläinen.

20:9 Nyt, kun koko väkijoukko oli syönyt ja juonut, katso, se täyttyi Hengellä; ja se huusi yhteen ääneen ja ylisti Jeesusta, jonka se sekä näki että kuuli.

20:10 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylistäneet Jeesusta, hän sanoi heille: Katso, nyt minä täytän sen käskyn, jonka Isä on antanut minulle tästä kansasta, joka on Israelin huoneen jäännös.

20:11 Te muistatte, että minä puhuin teille ja sanoin, että kun Jesajan sanat toteutuvat -- katso, ne on kirjoitettu, teillä on ne edessänne, tutkikaa sen tähden niitä --

20:12 ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun ne toteutuvat, silloin toteutuu liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone.

20:13 Ja silloin ne jäännökset, jotka hajotetaan laajalle maan päälle, kootaan idästä ja lännestä ja etelästä ja pohjoisesta, ja ne saatetaan tuntemaan Herra Jumalansa, joka on lunastanut heidät.

20:14 Ja Isä on käskenyt minua antamaan teille tämän maan perinnöksenne.

20:15 Ja minä sanon teille, että elleivät pakanat tee parannusta sen siunauksen jälkeen, jonka ne tulevat saamaan, kun ne ovat hajottaneet minun kansani --

20:16 silloin te, jotka olette Jaakobin huoneen jäännös, menette niiden keskuuteen, ja te tulette olemaan niiden keskellä, joita on paljon; ja te tulette olemaan niiden keskuudessa niin kuin leijona metsäneläinten parissa ja niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

20:17 Sinun kätesi kohoaa vastustajiasi vastaan, ja kaikki sinun vihollisesi tuhoutuvat.

20:18 Ja minä kokoan kansani yhteen, niin kuin mies kokoaa lyhteensä puimatantereelle.

20:19 Sillä minä teen kansalleni, jonka kanssa Isä on tehnyt liiton, niin, minä teen sinulle sarvet raudasta ja minä teen sinulle sorkat pronssista. Ja sinä muserrat monta kansaa; ja minä vihin Herralle niiden saaliin ja koko maan Herralle niiden rikkaudet. Ja katso, minä olen se, joka sen tekee.

20:20 Ja tapahtuu, sanoo Isä, että minun oikeudenmukaisuuteni miekka häälyy niiden yllä sinä päivänä, ja elleivät ne tee parannusta, se iskee niitä, sanoo Isä, aivan niin, kaikkia pakanakansakuntia.

20:21 Ja tapahtuu, että minä vahvistan kansaani, oi Israelin huone.

20:22 Ja katso, tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan sen liiton toteuttamiseksi, jonka minä tein teidän isänne Jaakobin kanssa; ja se on oleva Uusi-Jerusalem. Ja taivaan voimat tulevat olemaan tämän kansan keskellä, aivan niin, minä tulen olemaan teidän keskellänne.

20:23 Katso, minä olen se, josta Mooses puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on nostava teille veljienne keskuudesta esiin profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanoo. Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.

20:24 Totisesti minä sanon teille: Niin, ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja siitä seuraavat, kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat todistaneet minusta.

20:25 Ja katso, te olette profeettojen lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te kuulutte siihen liittoon, jonka Isä teki teidän isienne kanssa, sanoen Abrahamille: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.

20:26 Isä on herättänyt minut ensin teille ja lähettänyt minut siunaamaan teitä kääntämällä kunkin teistä pois pahoista teoistanne; ja tämä siksi, että te olette liiton lapsia --

20:27 ja sen jälkeen, kun teitä on siunattu, Isä toteuttaa sen liiton, jonka hän teki Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat -- vuodattaakseen Pyhän Hengen minun kauttani pakanoiden päälle, mikä siunaus pakanoille tekee heistä kaikkia muita mahtavampia, niin että he hajottavat minun kansani, oi Israelin huone.

20:28 Ja heistä tulee ruoska tämän maan kansalle. Mutta kun he ovat saaneet minun evankeliumini täyteyden, niin jos he silloin paaduttavat sydämensä minua vastaan, minä palautan heidän pahat tekonsa heidän itsensä päälle, sanoo Isä.

20:29 Ja minä muistan liiton, jonka olen tehnyt kansani kanssa; ja minä olen tehnyt sen kanssa liiton, että minä kokoan sen yhteen hyväksi näkemänäni aikana, että minä annan sille jälleen sen perinnöksi sen isien maan, joka on Jerusalemin maa, joka on sille luvattu maa ikuisesti, sanoo Isä.

20:30 Ja tapahtuu, että tulee aika, jolloin minun evankeliumini täyteys saarnataan sille;

20:31 ja se uskoo minuun, että minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja rukoilee Isää minun nimessäni.

20:32 Silloin sen vartijat korottavat äänensä, ja yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät.

20:33 Silloin Isä kokoaa sen jälleen yhteen ja antaa sille Jerusalemin sen perintömaaksi.

20:34 Silloin se puhkeaa riemuun: Laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

20:35 Isä on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Isän pelastuksen; ja Isä ja minä olemme yhtä.

20:36 Ja silloin on toteutuva se, mitä on kirjoitettu: Herää, herää jälleen, ja pukeudu voimaasi, oi Siion; pue yllesi kauniit vaatteesi, oi Jerusalemi, pyhä kaupunki, sillä vastedes ei enää tule sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

20:37 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu sijallesi, oi Jerusalemi; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion.

20:38 Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi te olette itsenne myyneet, ja ilman rahaa teidät lunastetaan.

20:39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun kansani on tunteva minun nimeni; niin, sinä päivänä se tietää, että puhuja olen minä.

20:40 Ja silloin se sanoo: Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo heille hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

20:41 Ja silloin kuuluu huuto: Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä, älkää koskeko siihen, mikä on saastaista; menkää pois sen keskeltä, pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat.

20:42 Sillä te ette lähde kiireesti ettekä kulje paeten, sillä Herra kulkee teidän edellänne, ja Israelin Jumala on teidän selustanne suojana.

20:43 Katso, minun palvelijani menestyy; hänestä tulee korotettu ja ylhäinen ja hyvin korkea.

20:44 Niin kuin monet hämmästyivät sinua -- hänen kasvonsa olivat niin runnellut, pahemmin kuin kenenkään ihmisen, ja hänen muotonsa pahemmin kuin ihmisten poikien --

20:45 niin hän on vihmova monet kansakunnat; hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

20:46 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Kaikki tämä on varmasti tapahtuva, niin kuin Isä on minua käskennyt. Silloin tämä liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, toteutuu, ja silloin Jerusalemissa asuu jälleen minun kansani, ja se on oleva sen perintömaa.

LUKU 21 (Noin 34 jKr.)

21:1 Ja totisesti minä sanon teille: Minä annan teille merkin, jotta voitte tietää ajan, jolloin tämä alkaa tapahtua -- että minä kokoan pitkästä hajaannuksestaan kansani, oi Israelin huone, ja perustan jälleen Siionini sen keskuuteen;

21:2 ja katso, tämä on se, minkä minä annan teille merkiksi -- sillä totisesti minä sanon teille, että kun nämä asiat, jotka minä julistan teille ja jotka minä julistan teille myöhemmin itse ja Pyhän Hengen voimalla, jonka Isä teille antaa, ilmaistaan pakanoille, jotta he tietäisivät tästä kansasta, joka on Jaakobin huoneen jäännös, ja tästä minun kansastani, jonka he hajottavat;

21:3 totisesti, totisesti minä sanon teille: Kun Isä ilmaisee nämä asiat heille ja ne tulevat Isän tahdosta heiltä teille,

21:4 sillä on Isän viisauden mukaista, että heidät asetetaan asumaan tähän maahan ja tehdään vapaaksi kansaksi Isän voimasta, jotta nämä asiat tulisivat heiltä teidän jälkeläistenne jäännökselle, jotta toteutuisi Isän liitto, jonka hän on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone;

21:5 sen tähden, kun nämä teot ja ne teot, jotka teidän keskuudessanne myöhemmin tapahtuvat, tulevat pakanoilta teidän jälkeläisillenne, jotka vaipuvat epäuskoon pahuuden tähden;

21:6 sillä näin Isä on tarkoittanut niiden tulevan pakanoilta, jotta hän voi näyttää voimansa pakanoille siitä syystä, että pakanat, elleivät he paaduta sydäntään, voisivat tehdä parannuksen ja tulla minun luokseni ja ottaa kasteen minun nimeeni ja tuntee minun oppini oikeat kohdat, jotta heidät voidaan lukea minun kansaani, oi Israelin huone;

21:7 ja kun tämä tapahtuu, että sinun jälkeläisesi alkavat tietää nämä asiat -- se on heille merkinä, jotta he tietäisivät, että Isän työ on jo alkanut sen liiton toteuttamiseksi, jonka hän on tehnyt Israelin huoneeseen kuuluvien kanssa.

21:8 Ja kun se päivä tulee, tapahtuu, että kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

21:9 Sillä sinä päivänä Isä tekee minun tähteni teon, joka on suuri ja ihmeellinen teko heidän keskuudessaan; ja heidän keskuudessaan on niitä, jotka eivät usko sitä, vaikka mies sen heille julistaa.

21:10 Mutta katso, minun palvelijani henki on minun kädessäni; sen tähden he eivät häntä vahingoita, vaikka häntä heidän tähtensä runnellaan. Mutta minä parannan hänet, sillä minä näytän heille, että minun viisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekkaus.

21:11 Sen tähden tapahtuu, että jokainen, joka ei usko minun, joka olen Jeesus Kristus, sanoihini, jotka Isä käskää hänen tuoda pakanoille julki ja jolle hän antaa voiman tuoda ne pakanoille julki (heille tapahtuu niin kuin Mooses sanoi), erotetaan pois minun kansastani, joka on liiton kansaa.

21:12 Ja minun kansani, joka on Jaakobin jäännös, on oleva pakanoiden joukossa, niin, niiden keskellä niin kuin leijona metsäneläinten seassa, niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

21:13 Heidän kätensä kohoaa heidän vastustajiaan vastaan, ja kaikki heidän vihollisensa tuhoutuvat.

21:14 Niin, voi pakanoita, elleivät he tee parannusta, sillä sinä päivänä tapahtuu, sanoo Isä, että minä hävitän sinun hevosesi keskuudestasi ja tuhoan sinun vaunusi;

21:15 ja minä hävitän sinun maasi kaupungit ja kukistan kaikki sinun linnoituksesi;

21:16 ja minä hävitän noituuden maastasi, eikä sinulla enää ole oleva ennustajia;

21:17 sinun veistetyt kuvasi minä myös hävitän ja kuvapatsaasi keskuudestasi, etkä sinä enää palvele kättesi töitä;

21:18 ja sinun pakanatarhasi minä vedän maasta sinun keskuudestasi; niin minä tuhoan sinun kaupunkisi.

21:19 Ja tapahtuu, että kaikesta valheesta ja petoksesta ja kateudesta ja riitelystä ja pappisvallasta ja haureudesta tehdään loppu.

21:20 Sillä tapahtuu, sanoo Isä, että jokaisen, joka ei tee parannusta ja tule minun rakkaan Poikani luokse, minä sinä päivänä erotan pois kansani keskuudesta, oi Israelin huone;

21:21 ja minä koston heille vihassa niin kuin pakanoille niin, etteivät he ole sellaista kuulleet.

21:22 Mutta jos he tekevät parannuksen ja kuulevat minun sanojani eivätkä paaduta sydäntään, minä perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, ja he tulevat osallisiksi liitosta, ja heidät luetaan tähän Jaakobin jäännökseen, jolle minä olen antanut tämän maan sen perinnöksi;

21:23 ja he auttavat minun kansaani, Jaakobin jäännöistä sekä kaikkia Israelin huoneeseen kuuluvia, jotka tulevat, rakentamaan kaupungin, jota kutsutaan Uudeksi-Jerusalemiksi.

21:24 Ja sitten he auttavat minun kansaani kokoamaan Uuteen-Jeruseleemiin ne, jotka on hajotettu kaikkialle maan päälle.

21:25 Ja silloin taivaan voima on tuleva alas heidän keskuuteensa, ja minäkin olen heidän keskellään.

21:26 Ja silloin Isän työ alkaa sinä päivänä, nimittäin kun tätä evankeliumia saarnataan tämän kansan jäännöksen keskuudessa. Totisesti minä sanon teille: Sinä päivänä Isän työ alkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa, niin, nimittäin niiden kadonneiden heimojen keskuudessa, jotka Isä on johdattanut pois Jerusalemista.

21:27 Niin, työ alkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa Isän raivatessa tien, niin että he voivat tulla minun luokseni, niin että he voivat huutaa avuksi Isää minun nimessäni.

21:28 Niin, ja silloin työ alkaa kaikkien kansakuntien keskuudessa Isän raivatessa tien, niin että hänen kansansa voidaan koota kotiin perintömaahansa.

21:29 Ja se lähtee kaikista kansakunnista, eikä se lähde kiireessä eikä kulje paeten, sillä minä kuljen sen edellä, sanoo Isä, ja minä olen sen selustan suojana.

LUKU 22

(Vertaa Jesaja 54. Noin 34 jKr.)

22:1 Ja silloin tapahtuu se, mistä on kirjoitettu: Laula, oi hedelmätön, sinä, joka et ole synnyttänyt; puhkea lauluun ja huuda ääneen, sinä, joka et ole synnytyksipuja kokenut; sillä enemmän on lapsia yksinäisellä kuin aviovaimolla, sanoo Herra.

22:2 Tee telttasi sija suureksi, ja levitettäköön asumustesi kangasta; älä säästele, pidennä köytesi ja vahvista vaarnasi;

22:3 sillä sinä laajenet oikealle ja vasemmalle, ja sinun jälkeläisesi perivät pakanat ja asuttavat autiot kaupungit.

22:4 Älä pelkää, sillä ei sinua nöyrytetä, äläkä häpeile, sillä ei sinua saateta häpeään; sillä sinä unohdat nuoruutesi häpeän, etkä muista nuoruutesi häpeää etkä muista enää leskeytesi häpeää.

22:5 Sillä sinun luojasi, sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä; ja sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä -- häntä kutsutaan koko maan Jumalaksi.

22:6 Sillä Herra on kutsunut sinut niin kuin hylätyn ja hengessä murheellisen naisen ja nuoruuden vaimon, kun sinä olit hylätty, sanoo sinun Jumalasi.

22:7 Sillä pieneksi hetkeksi minä olen sinut hylännyt, mutta suurilla armoteoilla minä kokoan sinut.

22:8 Vihastuksen hetkellä minä kätkin kasvoni sinulta hetkeksi, mutta ikuisella hyvyydellä minä armahdan sinua, sanoo Herra, sinun Lunastajasi.

22:9 Sillä tämä on minulle niin kuin Nooan vedet, sillä niin kuin minä olen vannonut, etteivät Nooan vedet enää tulvisi maan yli, niin minä olen vannonut, etten sinuun vihastuisi.

22:10 Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun hyvyiteni ei sinusta väisty eikä minun rauhanliiton horju, sanoo Herra, joka sinua armahtaa.

22:11 Oi, sinä ahdistettu, myrskyn heittelemä ja lohdu-ton! Katso, minä rakennan sinut kauniista jalokivistä ja lasken sinun perustuksesi safiireista.

22:12 Ja minä teen sinun ikkunasasi akaateista ja porttisi rubiineista ja kaikki ympärystymuurisi loistavista kivistä.

22:13 Ja Herra on opettava kaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha.

22:14 Vanhurskaudessa sinut vahvistetaan; sinä olet kaukana sorrosta, sillä sinä et pelkää, ja kauhusta, sillä se ei tule lähellesi.

22:15 Katso, sinua vastaan tosin kokoonnutaan yhteen, mutta ei minun tahdostani; jokainen, joka kokoontuu yhteen sinua vastaan, kaatuu sinun tähtesi.

22:16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hehkuvia hiiliä ja joka takoo aseensa työllänsä; ja minä olen luonut tuhoajan tuhoamaan.

22:17 Ei mikään ase, joka taotaan sinua vastaan, tehoa; ja jokaisen kielen, joka herjaa sinua vastaan, sinä tuomitset tuomiolla. Tämä on Herran palvelijoiden perintö, ja heidän vanhurskautensa on minusta, sanoo Herra.

LUKU 23 (Noin 34 jKr.)

23:1 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että teidän tulee tutkia näitä asioita. Niin, käskyn minä annan teille, että te tutkitte näitä asioita ututterasti, sillä suuria ovat Jesajan sanat.

23:2 Sillä totisesti hän puhui käsitellen kaikkea, mikä koskee kansaani, joka on Israelin huonetta; sen tähden hänen täytyy puhua myös pakanoille.

23:3 Ja kaikki, mitä hän puhui, on ollut ja on oleva, aivan niiden sanojen mukaisesti, jotka hän puhui.

23:4 Ottakaa sen tähden varteen minun sanani; kirjoittakaa ne asiat, jotka minä olen teille sanonut, niin Isän ajan ja tahdon mukaisesti ne menevät pakanoille.

23:5 Ja jokainen, joka kuulee minun sanani ja tekee parannuksen ja ottaa kasteen, pelastuu. Tutkikaa profeettoja, sillä on monia, jotka todistavat näistä asioista.

23:6 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän sanoi heille jälleen, selitettyään heille kaikki kirjoitukset, jotka he olivat saaneet, hän sanoi heille: Katso, muitakin kirjoituksia, joita teillä ei ole, minä tahtoisin teidän kirjoittavan.

23:7 Ja tapahtui, että hän sanoi Nefille: Tuo aikakirja, jota te olette pitäneet.

23:8 Ja kun Nefi oli tuonut aikakirjat ja pannut ne hänen eteensä, hän loi katseensa niihin ja sanoi:

23:9 Totisesti minä sanon teille: Minä käskin palvelijani Samuel Lamanilaisen todistaa tälle kansalle, että sinä päivänä, jona Isä kirkastaisi nimensä minussa, olisi monia pyhiä, jotka nousisivat kuolleista ja ilmestyisivät monille ja palvelisivat heitä. Ja hän sanoi heille: Eikö niin ollut?

23:10 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle ja sanoivat: Kyllä, Herra, Samuel profetoi sinun sanojesi mukaisesti, ja ne kaikki toteutuivat.

23:11 Ja Jeesus sanoi heille: Kuinka ette ole kirjoittaneet tätä, että monet pyhät nousivat ja ilmestyivät monille ja palvelivat heitä?

23:12 Ja tapahtui, että Nefi muisti, ettei tätä ollut kirjoitettu.

23:13 Ja tapahtui, että Jeesus käski kirjoittaa sen; sen tähden se kirjoitettiin sen mukaisesti kuin hän käski.

23:14 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli selittänyt kaikki heidän kirjoittamansa kirjoitukset yhdessä, hän käski heidän opettaa niitä asioita, joita hän oli heille selittänyt.

LUKU 24

(Vertaa Malakia 3:1-18. Noin 34 jKr.)

24:1 Ja tapahtui, että hän käski heidän kirjoittaa sanat, jotka Isä oli antanut Malakialle ja jotka hän sanoisi heille. Ja tapahtui, että kun ne oli kirjoitettu, hän selitti ne. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui heille sanoen: Näin sanoi Isä Malakialle: Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän raivaa tietä minun edelläni, ja äkkiä tulee temppeleensä Herra, jota te etsitte, nimittäin liiton sanansaattaja, jota te kaipaatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

24:2 Mutta kuka voi kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka jää jäljelle, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin metallinpuhdistajan tuli ja niin kuin pesijän saippua.

24:3 Ja hän istuu kuin hopean sulattaja ja puhdistaja, ja hän puhdistaa Leevin pojat ja puhdistaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he voivat uhrata Herralle uhrin vanhurskaasti.

24:4 Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on Herralle mieleen niin kuin muinaisina aikoina ja menneinä vuosina.

24:5 Ja minä tulen lähelle teitä tuomitsemaan, ja minä todistan pian taikojen tekijöitä ja avionrikkooja ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa, ja käännättävät pois muukalaisen eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.

24:6 Sillä minä olen Herra, minä en muutu; sen tähden te, Jaakobin pojat, ette pala.

24:7 Aina isienne ajoista asti te olette poikenneet minun toimituksistani ettekä ole noudattaneet niitä. Kääntykää minun puoleeni, niin minä käännyn teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: Missä meidän on käännättävä?

24:8 Riistääkö ihminen Jumalalta? Te olette kuitenkin riistäneet minulta. Mutta te sanotte: Missä me olemme sinulta riistäneet? Kymmenyksissä ja uhreissa.

24:9 Te olette kirouksella kirotut, sillä te, koko tämä kansakunta, olette riistäneet minulta.

24:10 Tuokaa täydet kymmenykset aarrekkamioon, jotta huoneessani olisi ruokaa, ja koetelkaa minua nyt tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot, enkö minä avaa teille taivaan ikkunat ja vuodata teille siunausta, niin ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä vastaan.

24:11 Ja minä nuhtelen syöjää teidän tähtenne, eikä se tuhoa teidän maanne hedelmää; eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla pudota hedelmäänsä ennen aikaansa, sanoo Herra Sebaot.

24:12 Ja kaikki kansakunnat sanovat teitä siunatuiksi, sillä te tulette olemaan ihana maa, sanoo Herra Sebaot.

24:13 Teidän sananne ovat olleet uskaliaita minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?

24:14 Te olette sanoneet: Turha on palvella Jumalaa, ja mitä hyötyä on siitä, että me olemme noudattaneet hänen toimituksiansa ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?

24:15 Ja nyt me sanomme ylpeitä onnellisiksi; niin, ne, jotka tekevät paha, menestyvät; niin, ne, jotka kiusaavat Jumalaa, pelastuvat.

24:16 Silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät, puhuivat usein toisillensa, ja Herra kuunteli ja kuuli; ja muistikirjaa kirjoitettiin hänen edessään niiden hyväksi, jotka pelkäsivät Herraa ja jotka kunnioittivat hänen nimeään.

24:17 Ja he ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kokoan jalokiveni; ja minä säästän heitä, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.

24:18 Silloin te palaatte ja näette eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

LUKU 25

(Vertaa Malakia 3:19-24. Noin 34 jKr.)

25:1 Sillä katso, se päivä tulee, joka palaa kuin tulinen uuni; ja kaikki ylpeät, niin, ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä on jumalaton, ovat oljenkorsia; ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.

25:2 Mutta teille, jotka pelkääte minun nimeäni, nousee Vanhurskauden Poika parantaminen siivissään; ja te astutte ulos ja kasvatte kuin juottovasikat.

25:3 Ja te poljette jumalattomat maahan, sillä he ovat tuhkaa teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo Herra Sebaot.

25:4 Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä annoin hänelle käskynä Horebilla koko Israelia varten, säädöksineen ja tuomioineen.

25:5 Katso, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian;

25:6 ja hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

LUKU 26

(Noin 34 jKr.)

26:1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä asiat, hän selitti ne väkijoukolle; ja hän selitti sille kaikki asiat, sekä suuret että pienet.

26:2 Ja hän sanoi: Nämä kirjoitukset, joita teillä ei ollut mukanne, Isä käski minun antaa teille, sillä oli hänen viisautensa mukaista, että ne annettaisiin tuleville sukupolville.

26:3 Ja hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi kirkkauudessaan -- niin, aivan kaiken, mitä maan päällä tapahtuu, kunnes alkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa ja maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja taivaat ja maa katoavat;

26:4 ja aina suureen ja viimeiseen päivään asti, jolloin kaikki kansa ja kaikki suvut ja kaikki kansakunnat ja kielet seisovat Jumalan edessä tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja --

26:5 jos ne ovat hyviä, ikuisen elämän ylösnousemukseen, ja jos ne ovat pahoja, tuomion ylösnousemukseen, jotka ovat rinnakkaisia, toinen toisella puolen ja toinen toisella puolen, sen armon ja oikeudenmukaisuuden ja pyhyiden mukaisesti, joka on Kristuksessa, joka oli ennen maailman alkua.

26:6 Ja nyt tähän kirjaan ei voida kirjoittaa sadattakaan osaa siitä, mitä Jeesus todella opetti kansalle;

26:7 mutta katso, Nefin levyt sisältävät suurimman osan siitä, mitä hän opetti kansalle.

26:8 Ja minä olen kirjoittanut nämä asiat, jotka ovat vähäisempi osa siitä, mitä hän opetti kansalle; ja minä olen kirjoittanut ne siinä tarkoituksessa, että ne saatettaisiin jälleen tälle kansalle pakanoilta niiden sanojen mukaisesti, jotka Jeesus on puhunut.

26:9 Ja kun he ovat ottaneet vastaan tämän, mikä heidän on hyvä saada ensin, heidän uskonsa koettelemiseksi, ja jos käy niin, että he uskovat nämä asiat, silloin heille ilmaistaan suurempia asioita.

26:10 Ja jos käy niin, etteivät he usko näitä asioita, silloin suuremmat asiat evätään heiltä heidän tuomiokseen.

26:11 Katso, minä aion kirjoittaa ne, kaiken sen, mikä oli kaiverrettuna Nefin levyihin, mutta Herra kielsi sen sanoen: Minä koettelen kansani uskoa.

26:12 Sen tähden minä, Mormon, kirjoitan sitä, mitä Herra on minun käskenyt. Ja nyt minä, Mormon, päätän sanani ja ryhdyn kirjoittamaan sitä, mitä minun on käsketty.

26:13 Sen tähden minä tahdon teidän näkevän, että Herra todella opetti kansaa kolmen päivän ajan; ja sen jälkeen hän näyttäytyi sille usein ja mursi usein leipää ja siunasi sen ja antoi sitä sille.

26:14 Ja tapahtui, että hän opetti ja palveli väkijoukon lapsia, joista on puhuttu, ja hän kirvoitti heidän kielensä, ja he puhuivat isilleen suuria ja ihmeellisiä asioita, vielä suurempia kuin hän oli ilmoittanut kansalle; ja hän kirvoitti heidän kielensä, niin että he osasivat puhua.

26:15 Ja tapahtui, että kun hän oli noussut taivaaseen -- kun hän näyttäytyi heille toisen kerran ja oli mennyt Isän luokse parannettuaan kaikki heidän sairaansa ja heidän rampansa ja avattuaan heidän sokeidensa silmät ja aukaistuaan kurojen korvat ja oli myös tehnyt kaikenlaisia parantamisia heidän keskuudessaan ja herättänyt erään miehen kuolleista ja oli näyttänyt voimansa heille ja oli noussut Isän luokse --

26:16 katso, tapahtui seuraavana päivänä, että väkijoukko kokoontui yhteen, ja se sekä näki että kuuli näitä lapsia; niin, jopa imeväisetkin aukaisivat suunsa ja puhuivat ihmeellisiä asioita; ja niitä asioita, joita he puhuivat, kiellettiin ketään kirjoittamasta.

26:17 Ja tapahtui, että opetuslapset, jotka Jeesus oli valinnut, alkoivat siitä lähtien kastaa ja opettaa kaikkia, jotka tulivat heidän luoksensa; ja kaikki, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, täytyivät Pyhällä Hengellä.

26:18 Ja monet heistä näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita, joita ei ole lupa kirjoittaa.

26:19 Ja he opettivat ja palvelivat toisiaan, ja heillä oli kaikki yhteistä keskuudessaan, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toistansa.

26:20 Ja tapahtui, että he tekivät kaiken aivan niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt.

26:21 Ja niitä, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanottiin Kristuksen kirkoksi.

LUKU 27 (Noin 34-35 jKr.)

27:1 Ja tapahtui, että kun Jeesuksen opetuslapset kulkivat ja saarnasivat sitä, mitä he olivat sekä kuulleet että nähneet, ja kastoivat Jeesuksen nimeen, tapahtui, että opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja yhtyneet voimalliseen rukoukseen ja paastoon.

27:2 Ja Jeesus näyttäytyi heille jälleen, sillä he rukoilivat Isää hänen nimessään; ja Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun antavan teille?

27:3 Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta.

27:4 Ja Herra sanoi heille: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Miksi ihmiset nurisevat ja kiistelevät tämän asian tähden?

27:5 Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä;

27:6 ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja kestää loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä.

27:7 Sen tähden kaikki, mitä teette, tehkää minun nimessäni; sen tähden kutsukaa kirkkoa minun nimelläni, ja huutakaa avuksi Isää minun nimessäni, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.

27:8 Ja kuinka se olisi minun kirkkoni, ellei sitä kutsuta minun nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni, jos on niin, että he ovat rakennetut minun evankeliumilleni.

27:9 Totisesti minä sanon teille, että te olette rakennetut minun evankeliumilleni; sen tähden teidän tulee kutsua kaikkea, mitä kutsutte, minun nimelläni; sen tähden jos te huudatte avuksi Isää kirkon puolesta, jos se tapahtuu minun nimessäni, Isä kuulee teitä;

27:10 ja jos kirkko on rakennettu minun evankeliumilleni, niin silloin Isä ilmaisee siinä omat tekonsa.

27:11 Mutta ellei sitä ole rakennettu minun evankeliumilleni vaan on rakennettu ihmisten teoille tai Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, heillä on iloa teoistansa jonkin aikaa, ja pian tulee loppu, ja heidät kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mistä ei paluuta ole.

27:12 Sillä heidän tekonsa seuraavat heitä, sillä tekojensa tähden heidät kaadetaan maahan; muistakaa sen tähden kaikki se, mitä minä olen teille sanonut.

27:13 Katso, minä olen antanut teille evankeliumini, ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille -- että minä tulen maailmaan tekemään Isäni tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

27:14 Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisni vetää kaikki ihmiset luokseni, niin että niin kuin ihmiset ovat korottaneet minut, samoin Isä korottaisi ihmiset seisomaan minun edessäni tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja --

27:15 ja tästä syystä minut on korotettu; sen tähden minä Isän vallan mukaisesti vedän kaikki ihmiset luokseni, jotta heidät voidaan tuomita tekojensa mukaan.

27:16 Ja tapahtuu, että jokainen, joka tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, täytetään; ja jos hän kestää loppuun asti, katso, häntä minä pidän syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä seison tuomitsemassa maailmaa.

27:17 Ja joka ei kestä loppuun asti, hänet myös kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, josta ei enää voi palata, Isän oikeudenmukaisuuden tähden.

27:18 Ja tämän sanan hän on antanut ihmislapsille. Ja tästä syystä hän toteuttaa sanat, jotka hän on antanut, eikä hän valehtele, vaan toteuttaa kaikki sanansa.

27:19 Eikä mikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen lepoonsa ei pääse mikään paitsi ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti.

27:20 Nyt tämä on käsky: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta te pyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, jotta voitte seisoa tahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.

27:21 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on minun evankeliumini, ja te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä;

27:22 sen tähden, jos te tämän teette, te olette siunattuja, sillä teidät ylennetään viimeisenä päivänä.

27:23 Kirjoittakaa ne asiat, jotka olette nähneet ja kuulleet, paitsi niitä, jotka on kielletty.

27:24 Kirjoittakaa tämän kansan tulevista teoista, samoin kuin on kirjoitettu siitä, mitä on ollut.

27:25 Sillä katso, kirjoista, jotka on kirjoitettu ja jotka kirjoitetaan, tämä kansa tuomitaan, sillä niistä ihmiset tuntevat heidän tekonsa.

27:26 Ja katso, Isä on kirjoittanut kaiken; sen tähden maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan.

27:27 Ja tietäkää, että te tulette olemaan tämän kansan tuomareina sen tuomion mukaisesti, jonka minä teille annan ja joka on oikeudenmukainen. Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.

27:28 Ja nyt minä menen Isän luokse. Ja totisesti minä sanon teille: Mitä tahansa te pyydättekin Isältä minun nimessäni, se annetaan teille.

27:29 Sen tähden pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan; sillä pyytävä saa, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

27:30 Ja nyt, katso, minun iloni on suuri, aina täyteyteen asti, teidän sekä tämän sukupolven tähden; niin, ja samoin Isä riemuitsee ja myös kaikki pyhät enkelit teidän ja tämän sukupolven tähden, sillä yksikään heistä ei ole kadotettu.

27:31 Katso, minä tahdon teidän ymmärtävän, sillä minä tarkoitan niitä, jotka nyt ovat elossa tästä sukupolvesta; eikä yksikään heistä ole kadotettu, ja heidän tähtensä minulla on ilon täyteys.

27:32 Mutta katso, minua murehduttaa neljäs sukupolvi tästä sukupolvesta, sillä hän eksyttää vangeiksi sen, samoin kuin hän eksytti kadotuksen pojan, sillä se myi minut hopeasta ja kullasta ja siitä, minkä koi tuhoaa ja minkä varkaat voivat sisään murtautumalla varastaa. Ja sinä päivänä minä rankaisen sitä kääntämällä sen teot sen itsensä päälle.

27:33 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi opetuslapsilleen: Menkää sisään ahtaasta portista, sillä ahdas on se portti ja kapea on se tie, joka vie elämään, ja harvat sen löytävät; mutta avara on se portti ja laeva se tie, joka vie kuolemaan, ja monet kulkevat sitä, kunnes tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

28:1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän puhui opetuslapsilleen yksitellen, sanoen heille: Mitä sinä tahdot minulta, sen jälkeen kun minä olen mennyt Isän luokse?

28:2 Ja kolmea lukuun ottamatta he kaikki puhuivat sanoen: Me tahdomme, että elettyämme ihmisen iän meidän palvelutyömme, johon sinä olet meidät kutsunut, päättyisi, niin että voimme joutuin tulla sinun luoksesi sinun valtakuntaasi.

28:3 Ja hän sanoi heille: Te olette siunattuja, koska tätä minulta pyysitte; sen tähden, kun te olette seitsemänkymmenen kahden vuoden ikäisiä, te saatte tulla minun luokseni minun valtakuntaani; ja minun luonani te löydätte levon.

28:4 Ja kun hän oli puhunut heille, hän kääntyi niiden kolmen puoleen ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun tekevän teille, kun olen mennyt Isän luokse?

28:5 Ja he murehtivat sydämessään, sillä he eivät uskaltaneet puhua hänelle siitä, mitä he halusivat.

28:6 Ja hän sanoi heille: Katso, minä tunnen teidän ajatuksenne, ja te olette halunneet sitä, mitä Johannes, rakkaani, joka oli kanssani palvelutyössäni ennen kuin juutalaiset minut korottivat, halusi minulta.

28:7 Sen tähden te olette siunattuja, sillä te ette koskaan maista kuolemaa, vaan te saatte elää nähdäkseen kaiken, mitä Isä tekee ihmislapsille, kunnes kaikki on täytetty Isän tahdon mukaisesti, kun minä tulen kirkkaudessaani mukanani taivaan voimat.

28:8 Ettekä te koskaan kärsi kuoleman tuskia, vaan kun minä tulen kirkkaudessaani, teidät muutetaan silmänräpäyksessä kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen, ja silloin te olette siunattuja minun Isäni valtakunnassa.

28:9 Ja vielä, teillä ei ole tuskaa lihassa asuessanne, eikä myöskään murhetta, paitsi maailman syntien tähden; ja kaiken tämän minä teen sen tähden, mitä te olette minulta halunneet, sillä te olette halunneet, että voisitte tuoda ihmissieluja minun luokseni, niin kauan kuin maailma pysyy.

28:10 Ja tästä syystä te saatte ilon täyteen, ja te saatte istua minun Isäni valtakunnassa; niin, teidän ilonne on oleva täysi, samoin kuin Isä on antanut minulle ilon täyteen, ja te tulette olemaan niin kuin minä olen, ja minä olen niin kuin Isä, ja Isä ja minä olemme yhtä;

28:11 ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja Isä antaa Pyhän Hengen ihmislapsille minun tähteni.

28:12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kosketti sormellaan heitä jokaista, paitsi niitä kolmea, joiden oli määrä jäädä, ja sitten hän meni pois.

28:13 Ja katso, taivaat aukenivat, ja heidät temmattiin ylös taivaaseen, ja he näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita.

28:14 Ja heitä kiellettiin puhumasta, eikä heille myöskään annettu voimaa, että he olisivat voineet puhua siitä, mitä he näkivät ja kuulivat;

28:15 ja sitä, olivatko he ruumiissa vai poissa ruumiista, he eivät osanneet sanoa, sillä se näytti heistä ikään kuin he olisivat kirkastuneet, niin että he muuttuivat tästä lihallisesta ruumiista kuolemattomaan tilaan voidakseen katsella sitä, mikä on Jumalasta.

28:16 Mutta tapahtui, että he opettivat jälleen maan päällä; kuitenkin he eivät opettaneet niitä asioita, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sen kiellon tähden, joka heille taivaassa annettiin.

28:17 Ja nyt, minä en tiedä, olivatko he kirkastumisensa päivästä lähtien kuolevaisia vai kuolemattomia;

28:18 mutta tämän verran minä tiedän sen aikakirjan mukaan, joka on annettu: He kulkivat maan päällä ja palvelivat kaikkia ihmisiä, liittäen kirkkoon kaikki, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa, kastaen heitä, ja kaikki, jotka kastettiin, saivat Pyhän Hengen.

28:19 Ja ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, heittivät heidät vankilaan. Eivätkä vankilat voineet pidättää heitä, sillä ne halkesivat kahtia.

28:20 Ja heidät heitettiin alas maan sisään, mutta he löivät maata Jumalan sanalla, niin että he hänen voimallansa vapautuivat maan syvyyksistä; ja sen tähden ei voitu kaivaa sellaisia kuoppia, jotka olisivat riittäneet pidättämään heitä.

28:21 Ja kolmesti heidät heitettiin palavaan uuniin, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

28:22 Ja kahdesti heidät heitettiin villipetojen luolaan; ja katso, he leikkivät petojen kanssa, niin kuin lapsi imevän karitsan kanssa, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

28:23 Ja tapahtui, että he kulkivat näin kaiken Nefin kansan keskuudessa ja saarnasivat Kristuksen evankeliumia kaikelle kansalle koko maassa; ja he kääntyivät Herraan ja liittyivät Kristuksen kirkkoon, ja niin sen sukupolven ihmiset olivat siunattuja, Jeesuksen sanan mukaisesti.

28:24 Ja nyt minä, Mormon, lakkaan joksikin aikaa puhumasta näistä asioista.

28:25 Katso, minä aion kirjoittaa niiden nimet, jotka eivät koskaan maistaisi kuolemaa, mutta Herra kielsi; sen tähden minä en kirjoita niitä, sillä ne salataan maailmalta.

28:26 Mutta katso, minä olen nähnyt heidät, ja he ovat palvelleet minua.

28:27 Ja katso, he tulevat olemaan pakanoiden keskuudessa, eivätkä pakanat tunne heitä.

28:28 He tulevat olemaan myös juutalaisten keskuudessa, eivätkä juutalaiset tunne heitä.

28:29 Ja tapahtuu, kun Herra viisautessaan näkee hyväksi, että he palvelevat kaikkia Israelin hajotettuja heimoja ja kaikkia kansakuntia, sukuja, kieliä ja kansoja ja tuovat niiden joukosta monia sieluja Jeesuksen luokse, niin että heidän halunsa toteutuu ja myös sen vakuuttavan Jumalan voiman tähden, joka heissä on.

28:30 Ja he ovat kuin Jumalan enkelit, ja jos he rukoilevat Isää Jeesuksen nimessä, he voivat näyttäytyä kenelle tahansa ihmiselle, kenelle hyväksi näkevät.

28:31 Sen tähden he tekevät suuria ja ihmeellisiä tekoja ennen sitä suurta ja tulevaa päivää, jolloin kaikkien ihmisten totisesti täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä;

28:32 ja myös pakanoiden keskuudessa he tekevät suuren ja ihmeellisen teon ennen sitä tuomiopäivää.

28:33 Ja jos teillä olisi kaikki kirjoitukset, jotka kertovat kaikista Kristuksen ihmeellisistä teoista, Kristuksen sanojen mukaisesti te tietäisitte, että näiden asioiden täytyy varmasti tapahtua.

28:34 Ja voi sitä, joka ei kuule Jeesuksen sanoja eikä niitäkään, jotka hän on valinnut ja lähettänyt heidän keskuuteensa; sillä joka ei ota vastaan Jeesuksen sanoja ja niiden sanoja, jotka hän on lähettänyt, ei ota vastaan häntä, ja sen tähden hän ei ota heitä vastaan viimeisenä päivänä;

28:35 ja heille olisi parempi, etteivät he olisi syntyneet. Sillä luuletteko te voivanne välttyä loukatun Jumalan oikeudenmukaisuudelta, Jumalan, joka on poljettu ihmisten jalkoihin, jotta pelastus siten voisi tulla?

28:36 Ja nyt katso, kun minä puhuin niistä, jotka Herra oli valinnut, niin, nimittäin niistä kolmesta, jotka temmattiin taivaisiin, etten tiennyt, oliko heidät puhdistettu kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen --

28:37 mutta katso, kirjoitettuani minä olen kysynyt Herralta, ja hän on ilmoittanut minulle, että heidän ruumiissaan täytyi tapahtua muutos, tai muuten heidän täytyisi maistaa kuolemaa;

28:38 sen tähden, jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui muutos, jotteivät he kärsisi kipua eivätkä murhetta, paitsi maailman syntien tähden.

28:39 Nyt tämä muutos ei ollut samanlainen kuin se, joka tapahtuu viimeisenä päivänä; mutta heissä tapahtui muutos, niin ettei Saatana voinut saada heihin valtaa, ettei hän voinut kiusata heitä; ja heidät pyhitettiin lihassa, niin että he olivat pyhiä, eivätkä maan vallat voineet heitä estää.

28:40 Ja tähän tilaan heidän oli määrä jäädä Kristuksen tuomiopäivään asti; ja sinä päivänä heidän oli määrä kokea suurempi muutos ja tulla vastaanotetuiksi Isän valtakuntaan, eivätkä he enää lähtisi sieltä vaan asuisivat Jumalan luona taivaissa iankaikkisesti.

LUKU 29 (Noin 34-35 jKr.)

29:1 Ja nyt katso, minä sanon teille, että kun Herra näkee viisaudessaan hyväksi, että nämä sanat tulevat pakanoille hänen sanansa mukaisesti, silloin te voitte tietää, että liitto, jonka Isä on tehnyt Israelin lasten kanssa heidän palauttamisestaan heidän perintömaihinsa, alkaa jo toteutua.

29:2 Ja te voitte tietää, että Herran sanat, joita pyhät profeetat ovat puhuneet, toteutuvat kaikki; ettekä voi sanoa, että Herra viivyyttää tuloaan Israelin lasten luokse.

29:3 Ettekä te voi kuvitella sydämessänne, että ne sanat, jotka on puhuttu, ovat turhia, sillä katso, Herra muistaa liittonsa, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kansansa kanssa.

29:4 Ja kun te näette näiden sanojen tulevan ilmi keskuudessanne, silloin te ette voi enää ylenkatsoa Herran tekoja, sillä hänen oikeudenmukaisuutensa miekka on hänen oikeassa kädessänsä, ja katso, sinä päivänä, jos te ylenkatsotte hänen tekojansa, hän antaa sen pian voittaa teidät.

29:5 Voi sitä, joka ylenkatsoo Herran tekoja; niin, voi sitä, joka kieltää Kristuksen ja hänen tekonsa!

29:6 Niin, voi sitä, joka kieltää Herran ilmoitukset ja joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen tai profetian tai lahjojen tai kielten tai parantamisten tai Pyhän Hengen voiman kautta!

29:7 Niin, ja voi sitä, joka hyötyäkseen sanoo sinä päivänä, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään ihmettä; sillä siitä, joka näin tekee, tulee kadotuksen pojan kaltainen, hänen, jolle ei ollut armoa Kristuksen sanan mukaan!

29:8 Niin, eikä teidän pidä enää viheltäen ivata eikä ylenkatsoa eikä pilkata juutalaisia eikä ketään Israelin huoneen jäännöksestä, sillä katso, Herra muistaa heidän kanssaan tekemänsä liiton, ja hän on tekevä heille sen mukaan kuin hän on vannonut.

29:9 Sen tähden teidän ei pidä luulla, että te voitte kääntää Herran oikean käden vasemmaksi, ettei hän antaisi tuomiota toteuttaakseen sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa.

LUKU 30 (Noin 34-35 jKr.)

30:1 Kuunnelkaa, oi te pakanat, ja kuulkaa Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan sanat, jotka hän on käskenyt minun puhua teistä, sillä katso, hän käskee minun kirjoittaa sanoen:

30:2 Kääntykää, kaikki te pakanat, jumalattomilta teiltänne ja tehkää parannus pahoista teoistanne, valheistanne ja petoksistanne ja haureudestanne ja salaisista iljetyksistänne ja epäjumalien palvonnastanne ja murhistanne ja pappisvallastanne ja kateudestanne ja riidoistanne ja kaikesta jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta saisitte syntinne anteeksi ja täytyisitte Pyhällä Hengellä, jotta teidät luettaisiin minun kansaani, joka on Israelin huonetta.

NELJÄS NEFI NEFIN KIRJA

Jonka Tekijä On Nefin Poika -- Yksi Jeesuksen Kristuksen Opetuslapsista

Kertomus Nefin kansasta hänen aikakirjansa mukaan.
(Noin 35-321 jKr.)

1:1 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesneljäs vuosi kului, ja myös kolmaskymmenesviides, ja katso, Jeesuksen opetuslapset olivat muodostaneet Kristuksen kirkon kaikkiin ympäröiviin maihin. Ja kaikki, jotka tulivat heidän luoksensa ja tekivät todella parannuksen synneistään, kastettiin Jeesuksen nimeen, ja he saivat myös Pyhän Hengen.

1:2 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäkuudentena vuonna, että kaikki ihmiset koko maassa olivat kääntyneet Herraan, sekä nefiläiset että lamanilaiset, eikä heidän keskuudessaan ollut mitään riitoja eikä kiistoja, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

1:3 Ja kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta.

1:4 Ja tapahtui, että myös kolmaskymmenesseitsemäs vuosi kului, ja maassa jatkui yhä rauha.

1:5 Ja Jeesuksen opetuslapset tekivät suuria ja ihmeellisiä tekoja, niin että he paransivat sairaita ja herättivät kuolleita ja saivat rammatt kärelemään ja sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan; ja kaikenlaisia ihmeitä he tekivät ihmislasten keskuudessa; eivätkä he tehneet ihmeitä muutoin kuin vain Jeesuksen nimessä.

1:6 Ja näin kului kolmaskymmeneskahdeksas vuosi ja myös kolmaskymmenesyhdeksäs ja neljäskymmenesyhdes ja neljäskymmeneskahdes, niin, kunnes neljäkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, ja myös viideskymmenesyhdes ja viideskymmeneskahdes, niin, ja kunnes viisikymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut.

1:7 Ja Herra antoi heidän menestyä tavattomasti maassa, niin että he rakensivat jälleen kaupunkeja sinne, missä oli kaupunkeja palanut.

1:8 Niin, jopa tuon suuren Sarahemlan kaupungin he rakennuttivat uudelleen.

1:9 Mutta monia kaupunkeja oli uponnut, ja vedet nousivat niiden sijaan; sen tähden näitä kaupunkeja ei voitu jälleenrakentaa.

1:10 Ja nyt, katso, tapahtui, että Nefin kansa vahvistui ja lisääntyi tavattoman nopeasti, ja siitä tuli tavattoman kaunis ja ihastuttava kansa.

1:11 Ja he menivät naimisiin ja heitä naitettiin, ja heitä siunattiin niiden paljojen lupauksen mukaisesti, joita Herra oli heille antanut.

1:12 Eivätkä he vaeltaneet enää Mooseksen lain menojen ja toimitusten mukaan, vaan he vaelsivat niiden käskyjen mukaan, jotka he olivat saaneet Herraltaan ja Jumalaltaan, jatkaen paastoa ja rukoilemista ja kokoontuen usein yhteen sekä rukoilemaan että Herran sanaa kuulemaan.

1:13 Ja tapahtui, ettei koko kansan keskuudessa ollut kiistaa koko maassa; mutta Jeesuksen opetuslasten keskuudessa tehtiin voimallisia ihmeitä.

1:14 Ja tapahtui, että seitsemäskymmenesyhdes vuosi kului ja myös seitsemäskymmeneskahdes, niin, ja sanalla sanoen, kunnes seitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, niin, itse asiassa sata vuotta oli kulunut, ja Jeesuksen opetuslapset, jotka hän oli valinnut, olivat kaikki menneet Jumalan

paratiisiin, lukuun ottamatta niitä kolmea, joiden piti jäädä; ja muita opetuslapsia asetettiin heidän sijaansa; ja myös monet siitä sukupolvesta olivat kuolleet.

1:15 Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

1:16 Eikä ollut kateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista irstautta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.

1:17 Ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat yhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.

1:18 Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.

1:19 Ja tapahtui, että Nefi, hän joka piti tätä viimeistä aikakirjaa (ja hän kirjoitti sitä Nefin levyihin), kuoli, ja hänen poikansa Aamos piti sitä hänen jälkeensä, ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin.

1:20 Ja hän piti sitä kahdeksankymmentäneljä vuotta, ja maassa oli yhä rauha, lukuun ottamatta pientä osaa kansasta, joka oli eronnut kirkosta ja ottanut itselleen lamanilaisten nimen; sen tähden maassa alkoi jälleen olla lamanilaisia.

1:21 Ja tapahtui, että Aamoskin kuoli (ja se tapahtui satayhdeksänkymmentäneljä vuotta Kristuksen tuleamisen jälkeen), ja hänen poikansa Aamos piti aikakirjaa hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin, ja sekin kirjoitettiin Nefin kirjaan, joka on tämä kirja.

1:22 Ja tapahtui, että kaksisataa vuotta oli kulunut, ja toinen sukupolvi oli muutamia lukuun ottamatta kokonaan kuollut.

1:23 Ja nyt minä, Mormon, tahdon teidän tietävän, että ihmiset olivat lisääntyneet, niin että he olivat levittäytyneet koko maahan, ja että heistä oli tullut tavattoman rikkaita menestyksensä tähden Kristuksessa.

1:24 Ja nyt, tänä kahdentenasadantenayhdentenä vuonna heidän keskuudessaan alkoi olla niitä, jotka olivat ylpistyneet kopeudessa, niin että he käyttivät kalliita vaatteita ja kaikenlaisia hienoja helmiä ja maailman hienouksia.

1:25 Ja siitä lähtien he eivät enää pitäneet tavaroitaan ja omaisuuttaan yhteisenä keskuudessaan.

1:26 Ja he alkoivat jakaantua luokkiin, ja he alkoivat perustaa itselleen kirkkoja etua saadakseen ja alkoivat kieltää Kristuksen tosi kirkon.

1:27 Ja tapahtui, että kun kaksisataakymmenen vuotta oli kulunut, maassa oli monia kirkkoja; niin, oli monia kirkkoja, jotka väittivät tuntevansa Kristuksen ja silti ne kielsivät suurimman osan hänen evankeliumistaan, niin että ne sallivat kaikenlaista jumalattomuutta ja antoivat sitä, mikä oli pyhää, sellaiselle, jolta se oli kielletty kelvottomuuden tähden.

1:28 Ja tämä kirkko lisääntyi tavattomasti pahuuden tähden ja Saatanan voiman tähden, joka sai vallan heidän sydämissään.

1:29 Ja oli vielä yksi kirkko, joka kielsi Kristuksen; ja se vainosi Kristuksen tosi kirkon jäseniä heidän nöyryytensä tähden ja heidän uskonsa tähden Kristukseen, ja se halveksi heitä niiden monien ihmeiden tähden, joita heidän keskuudessaan tehtiin.

1:30 Sen tähden se käytti valtaansa ja määräämisvaltaansa niihin Jeesuksen opetuslapsiin, jotka olivat jääneet heidän luoksensa, ja se heitti heidät vankilaan; mutta heissä olevan Jumalan sanan voimasta vankilat halkesivat kahtia, ja he menivät pois tehden voimallisia ihmeitä heidän keskuudessaan.

1:31 Kuitenkin ja kaikista näistä ihmeistä huolimatta ihmiset paaduttivat sydämensä ja yrittivät tappaa heidät, samoin kuin juutalaiset Jerusalemissa yrittivät tappaa Jeesuksen, hänen sanansa mukaan.

1:32 Ja he heittivät heidät tulisiin uuneihin, ja he tulivat ulos vahinkoa kärsimättä.

1:33 Ja he heittivät heidät myös villipetojen luoliin, ja he leikkivät villipetojen kanssa niin kuin lapsi karitsan kanssa, ja he tulivat pois niiden keskeltä vahinkoa kärsimättä.

1:34 Kuitenkin ihmiset paaduttivat sydämensä, sillä monet papit ja väärät profeetat johdattivat heitä perustamaan monia kirkkoja ja tekemään kaikenlaista pahaa. Ja he löivät Jeesuksen kansaa, mutta Jeesuksen kansa ei lyönyt takaisin. Ja niin he vaipuivat epäuskoon ja jumalattomuuteen vuosi vuodelta, kunnes kaksisataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

1:35 Ja nyt tapahtui tänä vuonna eli kahdentenasadantenakolmantenkymmenentenäyhdenä vuonna, että kansan keskuudessa oli suuri hajaannus.

1:36 Ja tapahtui, että tänä vuonna syntyi kansa, jota kutsuttiin nefiläisiksi, ja he olivat Kristukseen todella uskovia; ja heidän joukossaan oli niitä, joita lamanilaiset kutsuivat jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi;

1:37 sen tähden Kristukseen todella uskovia ja Kristusta todella palvelevia (joiden joukossa olivat ne kolme Jeesuksen opetuslasta, joiden piti jäädä), kutsuttiin nefiläisiksi ja jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi.

1:38 Ja tapahtui, että niitä, jotka hylkäsivät evankeliumin, kutsuttiin lamanilaisiksi ja lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi; eivätkä he vaipuneet epäuskoon vaan he kapinoivat tietien tahtoen Kristuksen evankeliumia vastaan; ja he opettivat lapsiaan olemaan uskomatta, samoin kuin heidän isänsäkin alusta alkaen olivat vaipuneet.

1:39 Ja se johtui heidän isiensä jumalattomuudesta ja iljetyksistä, samoin kuin oli alussa. Ja heitä opetettiin vihaamaan Jumalan lapsia, samoin kuin lamanilaisia opetettiin vihaamaan Nefin lapsia alusta asti.

1:40 Ja tapahtui, että kaksisataaneljäkymmentäneljä vuotta oli kulunut, ja näin olivat kansan asiat. Ja jumalattomampi osa kansasta vahvistui ja tuli tavattoman paljon lukuisammaksi kuin Jumalan kansa oli.

1:41 Ja he perustivat yhä edelleen kirkkoja itselleen ja koristelivat niitä kaikenlaisilla kalleuksilla. Ja näin kului kaksisataaviisikymmentä vuotta ja myös kaksisataakuusikymmentä vuotta.

1:42 Ja tapahtui, että kansan jumalaton osa alkoi jälleen vahvistaa Gadiantonin salaisia valoja ja liittoja.

1:43 Ja myös se kansa, jota kutsuttiin Nefin kansaksi, alkoi olla ylpeää sydämiltään tavattomien rikkauksiensa tähden ja tulla yhtä turhamaiseksi kuin veljensä lamanilaiset.

1:44 Ja tästä lähtien opetuslapset alkoivat murehtia maailman syntien tähden.

1:45 Ja tapahtui, että kun kolmesataa vuotta oli kulunut, sekä Nefin kansa että lamanilaiset olivat käyneet tavattoman jumalattomiksi, toinen toisensa kaltaisiksi.

1:46 Ja tapahtui, että Gadianonin rosvot levittäytyivät kaikkialle maahan; eikä ollut ketään muita vanhurskaita kuin Jeesuksen opetuslapset. Ja kultaa ja hopeaa he kokosivat varastoon runsaasti ja kävivät kauppaa kaikenlaisella kauppatavaralla.

1:47 Ja tapahtui, että kun kolmesataaviisi vuotta oli kulunut (ja kansa pysyi yhä jumalattomuudessa), Aamos kuoli, ja hänen veljensä Ammaron piti aikakirjaa hänen jälkeensä.

1:48 Ja tapahtui, että kun kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, Ammaron Pyhän Hengen vaatimuksesta kätki aikakirjat, jotka olivat pyhiä -- niin, aivan kaikki pyhät aikakirjat, jotka olivat siirtyneet perintönä polvesta polveen ja olivat pyhiä -- aina kolmanteensadanteenkahdenteenkymmenenteen vuoteen Kristuksen tulemisesta.

1:49 Ja hän kätki ne Herran huomaan, jotta ne tulisivat jälleen Jaakobin huoneen jäännökselle Herran profetioiden ja lupauksen mukaisesti. Ja näin päättyy Ammaronin aikakirja.

MORMONIN KIRJA

LUKU 1 (Noin 321-326 jKr.)

1:1 Ja nyt minä, Mormon, teen aikakirjan siitä, mitä olen sekä nähnyt että kuullut, ja annan sille nimeksi Mormonin kirja.

1:2 Ja niihin aikoihin kun Ammaron kätki aikakirjat Herran huomaan, hän tuli minun luokseni (minä olin noin kymmenen vuoden ikäinen ja aloin saada jonkin verran opetusta kansani opetustavan mukaan), ja Ammaron sanoi minulle: Minä huomaan, että sinä olet vakavamielinen lapsi ja olet nopea havaitsemaan;

1:3 sen tähden, kun olet noin kahdenkymmenenneljän vuoden ikäinen, minä tahdon sinun muistavan sen, mitä olet havainnut tästä kansasta; ja kun olet sen ikäinen, mene Antumin maahan kukkulalle, jonka nimi on Sim; ja sinne minä olen tallettanut Herran huomaan kaikki tätä kansaa koskevat pyhät kaiverruukset.

1:4 Ja katso, ota Nefin levyt itsellesi ja jätä loput siihen paikkaan, missä ne ovat; ja kaiverra Nefin levyihin kaikki se, mitä olet havainnut tästä kansasta.

1:5 Ja minä, Mormon, joka olen Nefin jälkeläinen (ja minun isäni nimi oli Mormon), minä muistin sen, mitä Ammaron oli käskenyt minun tehdä.

1:6 Ja tapahtui, että kun minä olin yksitoista vuotta vanha, isäni vei minut etelänpuoleiseen maahan, aina Sarahemlan maahan asti.

1:7 Koko maa oli tullut täyteen rakennuksia, ja kansa oli melkein yhtä lukuisa kuin meren hiekka.

1:8 Ja tapahtui, että tänä vuonna alkoi sota nefiläisten välillä, joihin kuuluivat nefiläiset ja jaakobilaiset ja joosefilaiset ja soramilaiset; ja tämä sota oli nefiläisten ja lamanilaisten ja lemuelilaisten ja ismaelilaisten välillä.

1:9 Nyt lamanilaisia ja lemuelilaisia ja ismaelilaisia kutsuttiin lamanilaisiksi, ja kaksi osapuolta olivat nefiläiset ja lamanilaiset.

1:10 Ja tapahtui, että sota alkoi heidän keskuudessaan Sarahemlan rajoilla, Sidonin vesien lähellä.

1:11 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat koonneet yhteen suuren joukon miehiä, jopa yli kolmekymmentätuhatta. Ja tapahtui, että heillä oli tänä samana vuonna joukko taisteluita, joissa nefiläiset löivät lamanilaiset ja surmasivat monia heistä.

1:12 Ja tapahtui, että lamanilaiset luopuivat aikeestaan, ja maahan saatiin aikaan rauha; ja rauha pysyi noin neljän vuoden ajan, niin ettei ollut verenvuodatusta.

1:13 Mutta jumalattomuus vallitsi koko maassa, niin että Herra otti pois rakkaat opetuslapsensa, ja ihmeiden teko ja parantaminen lakkasivat kansan pahuuden tähden.

1:14 Eikä Herralta tullut lahjoja, eikä Pyhä Henki tullut kenenkään päälle heidän jumalattomuutensa ja epäuskonsa tähden.

1:15 Ja minä olin viidentoista vuoden ikäinen ja olin melko vakavamielinen; sen tähden Herra tuli minun luokseni ja minä sain maistaa ja tuntea Jeesusksen hyvyyttä.

1:16 Ja minä yritin saarnata tälle kansalle, mutta minun suuni suljettiin ja minua kiellettiin saarnaamasta sille, sillä katso, se oli tieteen tahtoen kapinoinut Jumalaansa vastaan; ja rakkaat opetuslapset otettiin pois maasta kansan pahuuden tähden.

1:17 Mutta minä jäin sen keskuuteen, mutta minua kiellettiin saarnaamasta sille sen sydänten paatumuksen tähden; ja sen sydänten paatumuksen tähden maa kirottiin kansan tähden.

1:18 Ja nämä Gadiantonin rosvot, jotka olivat lamanilaisten keskuudessa, olivat vitsauksena maassa, niin että sen asukkaat alkoivat kätkeä aarteitaan maahan; ja niistä tuli liukkaita, koska Herra oli kironnut maan, niin etteivät he voineet pitää niitä eivätkä saada niitä takaisin.

1:19 Ja tapahtui, että oli taikuutta ja noituutta ja magiaa; ja Paholaisen valta vaikutti koko maassa, niin että kaikki Abinadin ja myös Samuel Lamanilaisen sanat toteutuivat.

LUKU 2

(Noin 327-350 jKr.)

2:1 Ja sinä samana vuonna tapahtui, että nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkoi jälleen sota. Ja vaikka minä olin nuori, olin isokokoinen; sen tähden Nefin kansa nimitti minut johtajakseen eli sotajoukkojensa johtajaksi.

2:2 Sen tähden tapahtui, että kuudentenatoista vuotenani minä lähdin nefiläisten sotajoukon johdossa lamanilaisia vastaan; kolmesataakaksikymmentäkuusi vuotta oli siis kulunut.

2:3 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakahdentenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna lamanilaiset kävivät kimppuumme tavattoman suurin voimin, niin että he pelästyttivät minun sotajoukkoni; sen tähden ne eivät tahtoneet taistella, ja ne alkoivat perääntyä kohti pohjoisia seutuja.

2:4 Ja tapahtui, että me tulimme Angolan kaupunkiin, ja me otimme kaupungin haltuumme ja valmistauduimme puolustautumaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me linnoitimme kaupunkia kaikin voimin, mutta kaikista meidän linnoituksistamme huolimatta lamanilaiset kävivät meidän kimppuumme ja ajoivat meidät pois kaupungista.

2:5 Ja he ajoivat meidät myös pois Daavidin maasta.

2:6 Ja me marssimme eteenpäin ja tulimme Joosuan maahan, joka oli lännessä merenrannikon rajamailla.

2:7 Ja tapahtui, että me kokosimme väkemme niin nopeasti kuin mahdollista saadaksemme sen kokoon yhdeksi joukoksi.

2:8 Mutta katso, maa oli täynnä rosvoja ja lamanilaisia, ja huolimatta siitä suuresta tuhosta, joka häälyi kansani yllä, se ei tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maahan, sekä nefiläisten puolella että lamanilaisten puolella; ja kautta koko maan oli täydellinen vallankumous.

2:9 Ja nyt, lamanilaisilla oli kuningas, ja hänen nimensä oli Aaron; ja hän tuli meidän kimppuumme neljäntuhannen neljäntuhannen sotajoukolla. Ja katso, minä pidin puoleni häntä vastaan neljälläkymmenelläkahdellatuhannella. Ja tapahtui, että minä löin hänet sotajoukoillani, niin että hän pakeni edeltäni. Ja katso, kaikki tämä tapahtui, ja kolmesataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

2:10 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat tehdä parannusta pahuudestaan ja alkoivat huutaa, niin kuin profeetta Samuel oli profetoanut; sillä katso, kukaan ei voinut pitää sitä, mikä oli hänen omaansa, niiden varkaiden ja rosvojen ja murhaajien ja sen magian ja noituuden tähden, joita maassa oli.

2:11 Niin koko maassa alkoi olla suru ja valitus näiden asioiden tähden, ja etenkin Nefin kansan keskuudessa.

2:12 Ja tapahtui, että kun minä, Mormon, näin heidän valituksensa ja surunsa ja murheensa Herran edessä, minun sydämeni alkoi riemuita sisimmässäni, koska tunsin Herran armoteot ja pitkämielisyyden; sen tähden luulin, että hän olisi heille armollinen, niin että heistä tulisi jälleen vanhurskas kansa.

2:13 Mutta katso, tämä minun iloni Jumalan hyvyyden tähden oli turha, sillä heidän murheensa ei johtanut parannukseen, vaan se oli pikemminkin tuomittujen murehtimista, koska Herra ei tahtonut aina sallia heidän saavan onnea synnistä.

2:14 Eivätkä he tulleet Jeesuksen luokse särkynein sydämin ja murtunein mielin, vaan he kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa. Kuitenkin he taistelivat miekalla henkensä edestä.

2:15 Ja tapahtui, että minun murheeni palasi minuun jälleen, ja minä näin, että armonaika oli heiltä ohitse sekä ajallisesti että hengellisesti, sillä minä näin tuhansittain heitä lyötävän maahan avoimessa kapinassa Jumalaansa vastaan ja kasattavan kuin lantaa maan päälle. Ja näin oli kulunut kolmesataaneljäkymmentäneljä vuotta.

2:16 Ja tapahtui, että kolmantenasadantaneljäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna nefiläiset alkoivat paeta lamanilaisia, ja heitä ajettiin takaa, kunnes he tulivat aina Jasonin maahan asti, ennen kuin oli mahdollista pysäyttää heidän perääntymisensä.

2:17 Ja nyt, Jasonin kaupunki oli lähellä sitä maata, minne Ammaron oli tallettanut aikakirjat Herran huomaa, jotta ne eivät tuhoutuisi. Ja katso, minä olin mennyt Ammaronin sanan mukaisesti ottamaan Nefin levyt ja tein aikakirjaa Ammaronin sanojen mukaisesti.

2:18 Ja Nefin levyihin minä tein täydellisen kertomuksen kaikesta jumalattomuudesta ja iljetyksistä, mutta näihin levyihin minä pidätyin tekemästä täydellistä kertomusta heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, sillä katso, jatkuva jumalattomuuden ja iljetysten näky on ollut silmiäni edessä siitä asti, kun olen ollut kyllin vanha ihmisen teitä katselemaan.

2:19 Ja voi minua heidän jumalattomuutensa tähden, sillä minun sydämeni on ollut täynnä murhetta heidän jumalattomuutensa tähden koko elinaikani; kuitenkin minä tiedän, että minut ylennetään viimeisenä päivänä.

2:20 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefin kansaa jälleen metsästettiin ja ajettiin. Ja tapahtui, että meitä ajettiin takaa, kunnes olimme tulleet pohjoiseen maahan, jonka nimi oli Seem.

2:21 Ja tapahtui, että me linnoitimme Seemin kaupungin ja kokosimme sinne väkeämme niin paljon kuin mahdollista, voidaksemme kenties pelastaa heidät tuholta.

2:22 Ja tapahtui, että kolmantenasadantaneljäntenäkymmenentenäkuudentena vuonna he alkoivat jälleen käydä meidän kimppuumme.

2:23 Ja tapahtui, että minä puhuin väelleni ja kannustin sitä voimakkaasti, että se pitäisi rohkeasti puolensa lamanilaisten edessä ja taistelisi vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensa puolesta.

2:24 Ja minun sanani antoivat heille jonkin verran pontta, niin etteivät he paenneet lamanilaisia vaan pitivät rohkeasti puolensa heitä vastaan.

2:25 Ja tapahtui, että me taistelimme kolmenkymmenentuhannen sotajoukolla viidenkymmenentuhannen sotajoukkoa vastaan. Ja tapahtui, että me pidimme niin lujasti puolemme heitä vastaan, että he pakenivat meidän edeltämme.

2:26 Ja tapahtui, että kun he olivat paenneet, me ajoimme heitä sotajoukkoinemme takaa ja kohtasimme heidät jälleen ja löimme heidät; Herran voima ei kuitenkaan ollut meidän kanssamme; niin, me jäimme yksin, niin ettei Herran Henki pysynyt meissä; sen tähden meistä oli tullut yhtä heikkoja kuin veljemme.

2:27 Ja minun sydämeni murehti tämän minun kansani suuren onnettomuuden tähden, sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden. Mutta katso, me lähdimme lamanilaisia ja Gadiantonin rosvoja vastaan, kunnes olimme jälleen ottaneet haltuumme perintömaamme.

2:28 Ja kolmassadasneljäskymmenesyhdeksäs vuosi oli kulunut. Ja kolmantenasadantenaviidentenäkympmenentenä vuonna me teimme lamanilaisten ja Gadiantonin rosvojen kanssa sopimuksen, jossa jaoimme perintömaamme.

2:29 Ja lamanilaiset antoivat meille pohjoisenpuoleisen maan, niin, aina siihen kapeaan kulkuväylään asti, joka johti etelänpuoleiseen maahan. Ja me annoimme lamanilaisille koko etelänpuoleisen maan.

LUKU 3

(Noin 360-362 jKr.)

3:1 Ja tapahtui, että lamanilaiset eivät tulleet uudelleen taistelemaan, ennen kuin oli kulunut vielä kymmenen vuotta. Ja katso, minä olin pitänyt kansani, nefiläiset, työssä valmistamassa maitaan ja aseitaan taistelun ajan varalta.

3:2 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Huuda tälle kansalle -- Tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste ja rakentakaa jälleen minun kirkkoani, niin te säästytte.

3:3 Ja minä huusin tälle kansalle, mutta se oli turhaa; eikä se käsittänyt, että Herra sen oli säästänyt ja suonut sille mahdollisuuden parannukseen. Ja katso, se paadutti sydämensä Herraa Jumalaansa vastaan.

3:4 Ja tapahtui, että kun tämä kymmenes vuosi oli kulunut eli kaikkiaan kolmesataakuusikymmentä vuotta Kristuksen tulemisesta, lamanilaisten kuningas lähetti minulle kirjeen, josta sain tietää, että he valmistautuivat jälleen tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

3:5 Ja tapahtui, että minä käskin kansani kokoontua Hävityksenmaahan erääseen kaupunkiin, joka oli rajamailla lähellä etelänpuoleiseen maahan johtavaa kapeaa kulkutietä.

3:6 Ja sinne me sijoitimme sotajoukkomme, jotta voisimme pysäyttää lamanilaisten sotajoukot, niin etteivät he saisi haltuunsa mitään meidän maistamme; sen tähden me linnoitauduimme heitä vastaan kaikkiin voimin.

3:7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenäkympmenentenäyhdyntenä vuonna lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupungin luo taistelemaan meitä vastaan; ja tapahtui, että sinä vuonna me löimme heidät, niin että he palasivat jälleen omille maille.

3:8 Ja kolmantenasadantenakuudentenäkympmenentenäkahdentena vuonna he tulivat jälleen alas taistelemaan. Ja me löimme heidät jälleen ja surmasimme suuren määrän heistä, ja heidän kuolleensa heitettiin mereen.

3:9 Ja nyt, tämän suuren asian tähden, jonka minun kansani, nefiläiset, olivat tehneet, he alkoivat kerskua omasta voimastaan ja alkoivat vannoa taivaiden edessä, että he kostaisivat niiden veljiensä veren, jotka heidän vihollisensa olivat surmanneet.

3:10 Ja he vannoiivat taivaiden kautta sekä Jumalan valtaistuimen kautta, että he lähtisivät ylös taistelemaan vihollisiaan vastaan ja hävittäisivät heidät maasta.

3:11 Ja tapahtui, että minä, Mormon, kieltäydyin tästä lähtien kokonaan olemasta tämän kansan komentajana ja johtajana sen jumalattomuuden ja iljetyksen tähden.

3:12 Katso, minä olin johtanut sitä, sen jumalattomuudesta huolimatta minä olin monta kertaa johtanut sen taisteluun ja olin rakastanut sitä Jumalan rakkauden mukaisesti, joka oli minussa, koko sydämestäni; ja sieluni oli vuodatettu rukouksessa Jumalalleni kaiken päivää sen puolesta; mutta se tapahtui ilman uskoa sen sydänten paatumuksen tähden.

3:13 Ja kolmesti minä olen pelastanut sen sen vihollisten käsistä, eikä se ole tehnyt parannusta synneistään.

3:14 Ja kun se oli vannonut kaiken sen kautta, minkä meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus oli siltä kieltänyt, että se lähtisi vihollisiansa vastaan taistelemaan ja kostaisi veljiensä veren, katso, Herran ääni tuli minulle sanoen:

3:15 Kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan; ja koska tämä kansa ei tehnyt parannusta, sen jälkeen kun minä olin pelastanut sen, katso, se hävitetään maan päältä.

3:16 Ja tapahtui, että minä kieltäydyin kokonaan lähtemästä vihollisiani vastaan; ja minä tein niin kuin Herra oli käskenyt minua; ja minä olin toimettona todistajana tuodakseni julki maailmalle kaiken sen, mitä näin ja kuulin, sen Hengen ilmoitusten mukaisesti, joka oli todistanut tulevista asioista.

3:17 Sen tähden minä kirjoitan teille, pakanat, ja myös sinulle, Israelin huone, kun työ alkaa, että sinä valmistautuisit palaamaan perintömaahasi;

3:18 niin, katso, minä kirjoitan kaikille maan äärille; niin, teille Israelin kahdelletoista heimolle, jotka ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi opetuslapsiksensa Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan teidän tekojenne mukaan.

3:19 Ja minä kirjoitan myös tämän kansan jäännökselle, jonka myös ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi tässä maassa, tulevat tuomitsemaan; ja ne toiset kaksitoista, jotka Jeesus valitsi Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan heidät.

3:20 Ja nämä asiat Henki ilmoittaa minulle; sen tähden minä kirjoitan teille kaikille. Ja tästä syystä minä kirjoitan teille, jotta tietäisitte, että teidän kaikkien on seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä, niin, jokaisen sielun, joka kuuluu Aadamin koko ihmiskuntaan; ja teidän on seistävä tuomittavina teoistanne, olivatpa ne hyviä tai pahoja;

3:21 ja myös, jotta te uskoisitte Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, joka teillä on oleva keskuudessanne; ja myös, jotta juutalaisilla, Herran liittokansalla, olisi toinenkin todistus hänen lisäksensä, jonka he näkivät ja kuulivat, siitä, että Jeesus, jonka he surmasivat, oli todella Kristus ja todella Jumala.

3:22 Ja minä toivon, että voisin taivuttaa kaikki teidät maan ääret tekemään parannuksen ja valmistautumaan seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.

LUKU 4

(Noin 363-375 jKr.)

4:1 Ja nyt tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäkolmantena vuonna nefiläiset lähtivät sotajoukkoineen Hävityksenmaasta ylös taistelemaan lamanilaisia vastaan.

4:2 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot ajettiin jälleen takaisin Hävityksenmaahan. Ja kun ne olivat vielä väsyneitä, veres lamanilaisten sotajoukko kävi niiden kimppuun; ja niillä oli ankara taistelu, jossa lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin ja surmasivat monia nefiläisiä ja ottivat monia vankeja.

4:3 Ja loput pakenivat ja liittyivät Teankumin kaupungin asukkaisiin. Nyt Teankumin kaupunki oli merenrannikon rajamailla, ja se oli myös lähellä Hävityksenkaupunkia.

4:4 Ja sen tähden, että nefiläisten sotajoukot lähtivät lamanilaisia vastaan, ne alkoivat tulla lyödyiksi; sillä ilman sitä lamanilaiset eivät olisi voineet saada mitään valtaa heihin.

4:5 Mutta katso, Jumalan tuomiot voittavat jumalattomat, ja jumalattomien välityksellä jumalattomia rangaistaan; sillä juuri jumalattomat yllyttävät ihmisten sydämiä verenvuodatuksiin.

4:6 Ja tapahtui, että lamanilaiset valmistautuivat hyökkäämään Teankumin kaupunkia vastaan.

4:7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäneljäntenä vuonna lamanilaiset hyökkäsivät Teankumin kaupunkia vastaan voidakseen ottaa haltuunsa myös Teankumin kaupungin.

4:8 Ja tapahtui, että nefiläiset löivät heidät takaisin ja ajoivat heidät pois. Ja kun nefiläiset näkivät, että he olivat ajaneet lamanilaiset pois, he kerskuivat jälleen omasta voimastaan; ja he etenivät omaan voimaansa turvautuen ja ottivat takaisin haltuunsa Hävityksenkaupungin.

4:9 Ja nyt tämä kaikki oli tapahtunut, ja molemmiin puolin oli surmattu tuhansia, sekä nefiläisiä että lamanilaisia.

4:10 Ja tapahtui, että kolmassadaskuudeskymmeneskuudes vuosi oli kulunut, ja lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan nefiläisiä vastaan; eivätkä nefiläiset silti tehneet parannusta tekemästään pahasta, vaan pysyivät jatkuvasti jumalattomuudessaan.

4:11 Ja kielen on mahdotonta kuvata tai ihmisen kirjoittaa täydellistä kuvausta siitä hirvittävästä veren ja verilöylyn näystä, joka oli kansan, sekä nefiläisten että lamanilaisten, keskuudessa; ja jokainen sydän paatui, niin että he nauttivat jatkuvasta verenvuodatuksesta.

4:12 Eikä niin suurta jumalattomuutta ollut koskaan ollut kaikkien Lehin lasten keskuudessa eikä edes koko Israelin huoneen keskuudessa, Herran sanojen mukaan, kuin oli tämän kansan keskuudessa.

4:13 Ja tapahtui, että lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin, ja tämä siksi, että heidän lukumääränsä ylitti nefiläisten määrän.

4:14 Ja he marssivat eteenpäin myös Teankumin kaupunkia vastaan ja ajoivat asukkaat pois siitä ja ottivat monia vankeja, sekä naisia että lapsia, ja uhrasivat heidät uhreina epäjumalillensa.

4:15 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna nefiläiset vihoissaan siksi, että lamanilaiset olivat uhranneet heidän naisiaan ja heidän lapsiaan, lähtivät lamanilaisia vastaan tavattoman suuren vihan vallassa, niin että he löivät lamanilaiset jälleen ja ajoivat heidät pois mailtaan.

4:16 Eivätkä lamanilaiset enää tulleet uudestaan nefiläisiä vastaan ennen kuin kolmantenasadantenaseitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna.

4:17 Ja tänä vuonna he hyökkäsivät alas nefiläisiä vastaan kaikkine voiminensa; eikä heitä laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden.

4:18 Ja tästä lähtien nefiläiset eivät saaneet mitään valtaa lamanilaisiin, vaan alkoivat hävitä näiden tieltä kuin kaste auringon edeltä.

4:19 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupunkia vastaan, ja Hävityksenmaassa käytiin tavattoman ankara taistelu, jossa he löivät nefiläiset.

4:20 Ja he pakenivat jälleen heidän edeltään, ja he tulivat Boasin kaupunkiin; ja siellä he pitivät tavattoman rohkeasti puolensa lamanilaisia vastaan, niin että lamanilaiset eivät lyöneet heitä, ennen kuin he olivat tulleet toisen kerran.

4:21 Ja kun he olivat tulleet toisen kerran, nefiläisiä ajettiin ja teurastettiin tavattoman suuressa teurastuksessa; heidän naisiaan ja lapsiaan uhrattiin jälleen epäjumalille.

4:22 Ja tapahtui, että nefiläiset pakenivat jälleen heidän edeltään ottaen kaikki asukkaat mukaansa sekä kaupungeista että kylistä.

4:23 Ja nyt minä, Mormon, näin, että lamanilaiset olivat kukistamaisillaan maan, ja sen tähden minä menin Simin kukkulalle ja otin esiin kaikki aikakirjat, jotka Ammaron oli kätkenyt Herran huomaan.

LUKU 5

(Noin 380-384 jKr.)

5:1 Ja tapahtui, että minä menin nefiläisten keskuuteen ja peruutin sen valan, jonka olin tehnyt, etten enää auttaisi heitä; ja he antoivat jälleen sotajoukkonsa minun komentooni, sillä he katsoivat minuun, ikään kuin minä voisin vapauttaa heidät heidän ahdingoistaan.

5:2 Mutta katso, minä olin vailla toivoa, sillä minä tiesin ne Herran tuomiot, jotka kohtaisivat heitä, sillä he eivät tehneet parannusta pahoista teoistaan vaan taistelivat henkensä edestä huutamatta avuksi sitä Olentoa, joka heidät oli luonut.

5:3 Ja tapahtui, että lamanilaiset hyökkäsivät meitä vastaan, kun me olimme paenneet Jordanin kaupunkiin; mutta katso, heidät ajettiin takaisin, niin etteivät he vallanneet kaupunkia sillä kertaa.

5:4 Ja tapahtui, että he hyökkäsivät taas meitä vastaan, ja me pidimme kaupungin hallussamme. Ja oli myös muita kaupunkia, joita nefiläiset pitivät hallussaan, ja nämä linnoitukset katkaisivat heidän tiensä, niin etteivät he päässeet edessämme olevalle seudulle surmaamaan maamme asukkaita.

5:5 Mutta tapahtui, että kaikilla seuduilla, joiden kautta olimme kulkeneet ja joiden asukkaita ei ollut koottu turvaan, lamanilaiset surmasivat heidät, ja heidän pienet kaupunkinsa ja kylänsä ja suuret kaupunkinsa poltettiin tulella; ja näin oli kulunut kolmesataaseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta.

5:6 Ja tapahtui, että kolmantenasadantahdeksantenkymmenentenä vuonna lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan meitä vastaan, ja me pidimme rohkeasti puolemme heitä vastaan; mutta se oli kaikki turhaa, sillä heidän lukumääränsä oli niin suuri, että he tallasivat nefiläisten väen jalkoihinsa.

5:7 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen pakoon, ja ne, jotka pakenivat nopeammin kuin lamanilaiset, pääsivät pakoon, ja ne, joiden pako ei ollut lamanilaisia nopeampaa, hävitettiin ja surmattiin.

5:8 Ja nyt katso, minä, Mormon, en halua raastaa ihmisten sielua panemalla heidän eteensä sellaisen kauhean veren ja verilöylyn näkymän, jollainen oli minun silmiäni edessä; mutta tietäen, että nämä asiat täytyy varmasti ilmaista ja että kaikki salatut asiat täytyy ilmoittaa katoilta --

5:9 ja myös, että tiedon näistä asioista täytyy tulla tämän kansan jäännökselle ja myös pakanoille, joiden Herra on sanonut hajottavan tämän kansan, eikä tätä kansaa pidettäisi minkään arvoisena heidän keskuudessaan -- sen tähden minä kirjoitan pienen lyhennelmän, uskaltamatta esittää täydellistä kertomusta näkemästäni sen käskyn tähden, jonka olen saanut, ja myös jottei teillä olisi liian suuri murhe tämän kansan jumalattomuuden tähden.

5:10 Ja nyt katso, tämän minä puhun heidän jälkeläisilleen ja myös pakanoille, joilla on huoli Israelin huoneesta ja jotka käsittävät ja tietävät, mistä heidän siunauksensa tulevat.

5:11 Sillä minä tiedän, että sellaiset tulevat murehtimaan Israelin huoneen onnettomuutta; niin, he tulevat murehtimaan tämän kansan tuhoa; he tulevat murehtimaan sitä, ettei tämä kansa ollut tehnyt parannusta, niin että se olisi päässyt Jeesuksen syleilyyn.

5:12 Nyt nämä asiat on kirjoitettu Jaakobin huoneen jäännökselle, ja ne kirjoitetaan tällä tavalla, koska Jumala tietää, ettei jumalattomuus tuo niitä heille julki; ja ne on määrä kätkeä Herran huomaan, jotta ne tulisivat julki hänen itse hyväksi näkemänään aikana.

5:13 Ja tämä on käsky, jonka minä olen saanut; ja katso, ne tulevat julki Herran käskyn mukaisesti, kun hän viisauudessaan näkee hyväksi.

5:14 Ja katso, ne menevät epäuskoisille juutalaisille; ja tätä tarkoitusta varten ne menevät -- että he tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika; että Isä voi Rakkaimpansa kautta toteuttaa suuren ja iankaikkisen tarkoituksensa palauttamalla juutalaiset tai kaikki Israelin huoneeseen kuuluvat heidän perintömaahansa, jonka Herra, heidän Jumalansa, on antanut heille, toteuttaakseen liittonsa;

5:15 ja myös, että tämän kansan jälkeläiset voivat täydellisemmin uskoa hänen evankeliuminsa, joka on tuleva pakanoilta heille julki; sillä tämä kansa hajotetaan, ja siitä tulee tumma, saastainen ja inhottava kansa, sanoin kuvaamattomasti pahempi kuin on koskaan ollut meidän keskuudessamme, niin, jopa kuin on ollut lamanilaisten keskuudessa, ja tämä heidän epäuskonsa ja epäjumalien palvontansa tähden.

5:16 Sillä katso, Herran Henki on jo lakannut kiistelemästä heidän isiensä kanssa, ja he ovat ilman Kristusta ja Jumalaa maailmassa; ja heitä ajetaan ympäriinsä kuin akanoita tulessa.

5:17 He olivat kerran ihastuttava kansa, ja heillä oli Kristus paimenenaan; niin, heitä johdatti tosiaankin Isä Jumala.

5:18 Mutta nyt, katso, heitä johdattaa Saatana, niin kuin tuuli kuljettaa akanoita tai niin kuin alus heittelehtii aalloilla ilman purjetta tai ankkuria tai ilman mitään, millä sitä ohjata; ja he ovat samanlaisia kuin se.

5:19 Ja katso, Herra on varannut heidän siunauksensa, jotka he olisivat voineet tässä maassa saada, pakanoille, jotka ottavat maan haltuunsa.

5:20 Mutta katso, tapahtuu, että pakanat ajavat ja hajottavat heitä; ja kun pakanat ovat ajaneet ja hajottaneet heitä, katso, silloin Herra muistaa liiton, jonka hän teki Abrahamin ja koko Israelin huoneen kanssa.

5:21 Ja Herra muistaa myös vanhurskaiden rukoukset, jotka hänelle on esitetty heidän puolestaan.

5:22 Ja silloin, oi te pakanat, kuinka te voitte kestää Jumalan voiman edessä, ellette tee parannusta ja käänny pois pahoilta teiltänne?

5:23 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan käsissä? Ettekö tiedä, että hänellä on kaikki valta, ja hänen suuresta käskystänsä maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö?

5:24 Tehkää sen tähden parannus ja nöyrytkää hänen edessään, ettei hän kävisi oikeudenmukaisesti teitä vastaan -- ettei Jaakobin jälkeläisten jäännös kulkisi teidän keskuudessanne kuin leijona ja repisi teitä kappaleiksi, eikä ketään ole pelastamassa.

LUKU 6 (Noin 385 jKr.)

6:1 Ja nyt minä päätän aikakirjani kansani, nefiläisten, tuhosta. Ja tapahtui, että me marssimme eteenpäin lamanilaisten edellä.

6:2 Ja minä, Mormon, kirjoitin kirjeen lamanilaisten kuninkaalle ja pyysin häneltä, että hän sallisi meidän koota kansamme yhteen Kumoran maahan kukkulan luo, jota kutsuttiin Kumoraksi, ja siellä me voisimme ryhtyä taisteluun heitä vastaan.

6:3 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas soi minulle sen, mitä pyysin.

6:4 Ja tapahtui, että me marssimme Kumoran maahan, ja me pystytimme telttamme Kumoran kukkulan ympärille; ja se oli monien vesien, jokien ja lähteiden maa; ja täällä me toivoimme saavamme ylliotteen lamanilaisista.

6:5 Ja kun kolmesataakahdeksankymmentäneljä vuotta oli kulunut, me olimme koonneet kaikki kansastamme jäljelle jääneet Kumoran maahan.

6:6 Ja tapahtui, että kun me olimme koonneet kaiken kansamme Kumoran maahan yhteen, katso, minä, Mormon, aloin olla vanha; ja koska tiesin, että se olisi kansani viimeinen taistelu, ja koska olin saanut Herralta käskyn, ettei minun pitänyt sallia isiltämme periytyneiden aikakirjojen, jotka olivat pyhiä, joutuvan lamanilaisten käsiin (sillä lamanilaiset tuhoaisivat ne), minä sen tähden tein tämän aikakirjan Nefin levyistä ja kätkin Kumoran kukkulaan kaikki aikakirjat, jotka Herran käsi oli minun haltuuni uskonut, paitsi näitä muutamia levyjä, jotka annoin pojalleni Moronille.

6:7 Ja tapahtui, että minun väkeni vaimoineen ja lapsineen näki nyt lamanilaisten sotajoukkojen marssivan heitä kohti; ja sen kauhean kuolemanpelon vallassa, joka täyttää kaikkien jumalattomien rinnan, he odottivat ottaakseen ne vastaan.

6:8 Ja tapahtui, että ne tulivat taistelemaan meitä vastaan, ja jokainen sielu täyttyi kauhusta niiden lukumäärän suuruuden tähden.

6:9 Ja tapahtui, että ne hyökkäsivät minun väkeni kimppuun miekoin ja jousin ja nuolin ja kirvein ja kaikenlaisin sota-asein.

6:10 Ja tapahtui, että minun mieheni lyötiin maahan, niin, nimittäin minun kymmenentuhattani, jotka olivat kanssani, ja minä kaaduin haavoittuneena heidän keskelleen; ja minut ohitettiin, niin ettei minun elämäni päätetty.

6:11 Ja kun ne olivat päässeet loppuun ja lyöneet maahan kaiken väkeni, paitsi kahtakymmentäneljää meistä (joiden joukossa oli minun poikani Moroni), ja me, jotka olimme jääneet eloon väkemme kuollessa, näimme seuraavana päivänä, lamanilaisten palattua leireihinsä, Kumoran kukkulan laelta ne kymmenentuhatta väestäni, jotka oli lyöty maahan ja joita minä olin kärjessä johtanut.

6:12 Ja me näimme myös ne kymmenentuhatta väestäni, joita poikani Moroni oli johtanut.

6:13 Ja katso, Gidgiddonan kymmenentuhatta olivat kaatuneet, ja myös hän heidän keskellään.

6:14 Ja Lama ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Gilgal ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Limha ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Jeneum ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Kumeniha ja Moroniha ja Antionum ja Siblom ja Seem ja Jos ja heidän kunkin kymmenentuhattansa olivat kaatuneet.

6:15 Ja tapahtui, että oli vielä kymmenen muuta, jotka kaatuivat miekasta ja heidän kunkin kymmenentuhattansa; aivan niin, koko minun kansani, lukuun ottamatta niitä kahtakymmentäneljää, jotka olivat minun kanssani, sekä muutamia, jotka olivat paenneet eteläisiin maihin, ja muutamia, jotka olivat loikanneet lamanilaisten puolelle, oli kaatunut, ja heidän lihansa ja luunsa ja verensä virui maan pinnalla,

koska ne olivat jääneet heidän surmaajiensa käsistä lahoamaan maan päällä ja hajoamaan ja palaamaan äitiinsä maahan.

6:16 Ja minun sieluani raastoi piina kansani surmattujen tähden, ja minä huusin:

6:17 Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä! Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seiso i avoinna ottaakseen teidät vastaan!

6:18 Katso, ellette olisi tätä tehneet, te ette olisi kaatuneet. Mutta katso, te olette kaatuneet, ja minä suren teidän menetystänne.

6:19 Oi te kauniit pojat ja tyttäret, te isät ja äidit, te miehet ja vaimot, te kaunoiset, kuinka saatoitte kaatua!

6:20 Mutta katso, te olette mennyttä, eivätkä minun murehtimiseni voi tuoda teitä takaisin.

6:21 Ja pian tulee päivä, jolloin teidän kuolevaisenne on pukeuduttava kuolemattomuuteen ja näiden ruumiiden, jotka nyt lahoavat katoavaisuudessa, on pian tultava katoamattomiksi ruumiiksi; ja silloin teidän on seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä tuomittavina tekojenne mukaan; ja jos on niin, että te olette vanhurskaita, silloin te olette siunattuja isienne kanssa, jotka ovat menneet ennen teitä.

6:22 Oi kunpa olisitte tehneet parannuksen, ennen kuin tämä suuri tuho oli kohdannut teitä. Mutta katso, te olette mennyttä, ja Isä, niin, taivaan iankaikkinen Isä tuntee teidän tilanne; ja hän menettelee teidän suhteenne oikeudenmukaisuutensa ja armonsa mukaisesti.

LUKU 7

(Noin 385 jKr.)

7:1 Ja nyt, katso, minä haluan puhua jonkin verran tämän kansan jäännökselle, joka säästyy, jos Jumala antaa heille minun sanani, jotta he voisivat tietää isiensä asioista; eli minä puhun teille, te Israelin huoneen jäännös; ja nämä ovat ne sanat, jotka minä puhun:

7:2 Tietäkää, että te olette Israelin huonetta.

7:3 Tietäkää, että teidän on tultava parannukseen, tai te ette voi pelastua.

7:4 Tietäkää, että teidän on laskettava sota-aseenne, ettekä te saa enää nauttia verenvuodatuksesta ettekä enää tarttua niihin, paitsi jos Jumala käskee teitä.

7:5 Tietäkää, että teidän on tultava tuntemaan isänne ja tehtävä parannus kaikista synneistänne ja pahoista teoistänne ja uskottava Jeesukseen Kristukseen, että hän on Jumalan Poika ja että juutalaiset surmasivat hänet, ja Isän voimalla hän on noussut ylös, minkä kautta hän on saanut voiton haudasta; ja hänessä on myös kuoleman pistin nieltä.

7:6 Ja hän saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, jonka kautta ihminen on herätettävä seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä.

7:7 Ja hän on saanut aikaan maailman lunastuksen, jonka kautta sen, joka havaitaan syyttömäksi hänen edessään tuomiopäivänä, annetaan asua Jumalan edessä hänen valtakunnassaan laulamassa lakkaamatonta ylistystä ylhäisten kuorojen kanssa Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala, onnen tilassa, jolla ei ole loppua.

7:8 Tehkää sen tähden parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen nimeen ja tarttukaa kiinni Kristuksen evankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne, ei vain tässä aikakirjassa vaan myös siinä aikakirjassa, joka tulee pakanoille juutalaisilta, joka aikakirja tulee pakanoilta teille.

7:9 Sillä katso, tämä on kirjoitettu sitä tarkoitusta varten, että te uskoisitte siihen; ja jos te usotte siihen, te usotte tähänkin; ja jos te usotte tähän, te saatte tietää isistänne sekä niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumalan voimasta tapahtui heidän keskuudessaan.

7:10 Ja te saatte myös tietää, että te olette Jaakobin jälkeläisten jäännös; sen tähden teidät luetaan ensimmäisen liiton kansaan, ja jos te usotte Kristukseen ja teidät kastetaan, ensin vedellä, sitten tulella ja Pyhällä Hengellä, Vapahtajamme esimerkkiä noudattaen, sen mukaisesti kuin hän on meitä käsenyt, teidän käy hyvin tuomion päivänä. Aamen.

LUKU 8

(Noin 400-421 jKr.)

8:1 Katso, minä, Moroni, päätän isäni Mormonin aikakirjan. Katso, minulla on vain muutamia asioita kirjoitettavana, joista asioista isäni antoi minulle käskyn.

8:2 Ja nyt tapahtui, että Kumoran suuren ja hirvittävän taistelun jälkeen, katso, lamanilaiset metsästäivät etelänpuoleiseen maahan paenneita nefiläisiä, kunnes heidät kaikki oli hävitetty.

8:3 Ja myös minun isäni he tappoivat, ja minä olen tosiaan yksin jäljellä kirjoittamassa murheellista tarinaa kansani tuhosta. Mutta katso, se on mennyt, ja minä täytän isäni käskyn. Ja surmataanko minut, en tiedä.

8:4 Sen tähden minä kirjoitan ja kätken aikakirjat maahan; ja minne minä menen, sillä ei ole väliä.

8:5 Katso, minun isäni on tehnyt tämän aikakirjan, ja hän on kirjoittanut, miksi hän sen teki. Ja katso, minä kirjoittaisin siitä myös, jos minulla olisi levyissä tilaa, mutta minulla ei ole; eikä minulla ole yhtään metallia, sillä minä olen yksin. Minun isäni on surmattu taistelussa, ja kaikki minun sukulaiseni, eikä minulla ole ystäviä eikä minne mennä; ja kuinka kauan Herra sallii minun elää, en tiedä.

8:6 Katso, neljäsataa vuotta on kulunut meidän Herramme ja Vapahtajamme tulemisesta.

8:7 Ja katso, lamanilaiset ovat metsästäneet minun kansani, nefiläisiä, kaupungista toiseen ja paikasta toiseen, kunnes heitä ei enää ole; ja suuri on ollut heidän sortumisensa; niin, suuri ja ihmeellinen on minun kansani, nefiläisten, tuho.

8:8 Ja katso, Herran käsi on sen tehnyt. Ja katso vielä, lamanilaiset ovat sodassa keskenään, ja koko tämä maa on täynnä yhtä jatkuvaa murhaa ja verenvuodatusta; eikä sodan loppua tiedä kukaan.

8:9 Ja nyt, katso, minä en sano enempää heistä, sillä maassa ei ole ketään muita kuin lamanilaisia ja rosvoja.

8:10 Eikä ole ketään, joka tuntee tosi Jumalan, paitsi Jeesusken opetuslapset, jotka jäivät maahan, kunnes kansan jumalattomuus oli niin suuri, ettei Herra sallinut heidän jäädä kansan pariin; ja ovatko he maassa, sitä ei tiedä kukaan.

8:11 Mutta katso, minun isäni ja minä olemme nähneet heidät, ja he ovat palvelleet meitä.

8:12 Ja jokainen, joka ottaa vastaan tämän aikakirjan eikä tuomitse sitä niiden vajavaisuuksien tähden, joita siinä on, saa tietää suuremmista asioista kuin nämä. Katso, minä olen Moroni, ja jos olisi mahdollista, minä ilmaisisin teille kaikki asiat.

8:13 Katso, minä lakkaan puhumasta tästä kansasta. Minä olen Mormonin poika, ja minun isäni oli Nefin jälkeläinen.

8:14 Ja minä olen sama, joka kätkee tämän aikakirjan Herran huomaan; sen levyillä ei ole mitään arvoa, Herran käskyn tähden. Sillä hän totisesti sanoo, ettei kenenkään pidä saada niitä hyötyäkseen, mutta sen kertomus on suuriarvoinen; ja sitä, joka tuo sen valoon, Herra siunaa.

8:15 Sillä kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda sitä valoon, ellei Jumala sitä hänelle anna; sillä Jumala tahtoo, että se tehdään silmämääränä vain hänen kunniansa eli Herran ikivanhan ja kauan hajallaan olleen liittokansan parhaaksi.

8:16 Ja siunattu olkoon se, joka tuo tämän valoon, sillä se tuodaan pimeydestä valoon Jumalan sanan mukaisesti; niin, se tuodaan esiin maasta, ja se loistaa pimeydestä ja tulee kansan tietoon; ja se tapahtuu Jumalan voimasta.

8:17 Ja jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisen virheitä. Mutta katso, me emme tiedä yhtään virhettä; Jumala kuitenkin tietää kaiken; sen tähden se, joka tuomitsee, varokoon, ettei ole vaarassa joutua helvetin tuleen.

8:18 Ja se, joka sanoo: Näytä minulle tai sinua lyödään, varokoon, ettei käske sellaista, minkä Herra on kieltänyt.

8:19 Sillä katso, joka tuomitsee pikaisesti, hänet vuorostaan tuomitaan pikaisesti, sillä hänen palkkansa on hänen tekojensa mukainen; sen tähden sitä, joka lyö, Herra vuorostaan lyö.

8:20 Katso, mitä kirjoituksissa sanotaan: ihminen ei saa lyödä eikä hän saa tuomita, sillä tuomio on minun, sanoo Herra, ja myös kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan.

8:21 Ja joka uhkuu vihaa ja riitoja Herran työtä vastaan ja Herran liittokansaa vastaan, joka on Israelin huone, ja sanoo: Me hävitämme Herran työn, eikä Herra muista liittoaan, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa -- hän on vaarassa joutua kaadetuksi maahan ja heiteteksi tuleen;

8:22 sillä Herran iankaikkiset tarkoitukset etenevät, kunnes kaikki hänen lupauksensa täyttyvät.

8:23 Tutkikaa Jesajan profetioita. Katso, minä en voi niitä kirjoittaa. Niin, katso, minä sanon teille, että ne pyhät, jotka ovat menneet ennen minua ja jotka ovat pitäneet tätä maata hallussaan, huutavat, aivan niin, tomusta he huutavat Herran puoleen; ja niin totta kuin Herra elää, hän muistaa sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

8:24 Ja hän tietää heidän rukouksensa, että ne olivat heidän veljiensä puolesta. Ja hän tietää heidän uskonsa, sillä hänen nimessään he saattoivat siirtää vuoria; ja hänen nimessään he voivat saada maan järisemään; ja hänen sanansa voimalla he saivat vankilat sortumaan maahan; niin, ei edes tulinen uuni voinut heitä vahingoittaa, eivätkä villipedot eivätkä myrkkyykäärmeet, hänen sanansa voiman tähden.

8:25 Ja katso, heidän rukouksensa olivat myös hänen puolestaan, jonka Herra sallisi tuoda nämä asiat julki.

8:26 Eikä kenenkään tarvitse sanoa, etteivät ne tule, sillä varmasti ne tulevat, sillä Herra on näin puhunut; sillä maasta ne tulevat Herran käden kautta, eikä kukaan voi sitä estää; ja se tapahtuu aikana, jolloin sanotaan, että ihmeet ovat lakanneet; ja se tapahtuu, ikään kuin joku puhuisi kuolleista.

8:27 Ja se tapahtuu aikana, jolloin pyhien veri huutaa Herran puoleen salaliittojen ja pimeyden tekojen tähden.

8:28 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin Jumalan voima kielletään ja kirkot tulevat saastutetuiksi ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa; aivan niin, aikana, jolloin kirkkojen johtajat ja opettajat nousevat sydämensä kopeudessa jopa kadehtien niitä, jotka kuuluvat heidän kirkkoihinsa.

8:29 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin kuullaan tulipaloista ja rajuilmoista ja savupilvistä vieraisissa maissa;

8:30 ja kuullaan myös sodista, sotahuhuista ja maanjäristyksistä monin paikoin.

8:31 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin maan päällä on suurta saastaisuutta; on murhia ja ryöstämistä ja valhetta ja petoksia ja haureutta ja kaikenlaisia iljetyksiä; jolloin on monia, jotka sanovat: Tee tätä tai tee tuota, eikä sillä ole väliä, sillä Herra tukee sellaisia viimeisenä päivänä. Mutta voi sellaisia, sillä he ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa.

8:32 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin perustetaan kirkkoja, jotka sanovat: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte rahojanne vastaan syntinne anteeksi.

8:33 Oi teitä jumalattomia ja kieroutuneita ja uppiniskaisia ihmisiä, miksi olette perustaneet itsellenne kirkkoja etua saadaksenne? Miksi olette muuttaneet Jumalan pyhää sanaa voidaksenne tuottaa tuomion sielullenne? Katso, turvautukaa Jumalan ilmoituksiin, sillä katso, sinä päivänä tulee aika, jolloin kaiken tämän täytyy toteutua.

8:34 Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahduttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne.

8:35 Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.

8:36 Ja minä tiedän, että te vaellatte sydämenne kopeudessa; eikä ole kuin vain muutamia, jotka eivät ylpisty sydämensä kopeudessa, mikä saa teidät käyttämään hyvin hienoja vaatteita ja johtaa kateuteen ja riitoihin ja pahansuopaisuuteen ja vainoihin ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; ja teidän kirkkonne, niin, aivan joka ainoa, ovat saastuneet teidän sydämenne kopeuden tähden.

8:37 Sillä katso, te rakastatte rahaa ja omaisuuttanne ja hienoja vaatteitanne ja kirkkojenne koristeita enemmän kuin te rakastatte köyhiä ja tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja.

8:38 Oi te saastaiset, te tekopyhät, te opettajat, jotka myytte itsenne siitä, mikä turmelee, miksi olette saastuttaneet Jumalan pyhän kirkon? Miksi häpeätte ottaa Kristuksen nimen päällenne? Miksi ette ajattele, että suurempiarvoinen on loputon onni kuin se kurjuus, joka ei koskaan kuole -- maailman ylistyksenkö tähden?

8:39 Miksi te koristatte itseänne sellaisella, missä ei ole elämää, ja silti annatte nälkäisten ja tarvitsevien ja alastomien ja sairaiden ja ahdistettujen kulkea ohitsenne ettekä huomaa heitä?

8:40 Niin, miksi te perustatte salaisia iljetyksiänne etua saadaksenne ja saadaksenne lesket suremaan Herran edessä ja myös orvot suremaan Herran edessä ja myös heidän isiensä ja heidän aviomiestensä veren huutamaan maasta Herran puoleen kosta teidän päällenne?

8:41 Katso, koston miekka häälly teidän yllänne, ja pian tulee aika, jolloin hän kosta pyhien veren teille, sillä hän ei kärsi heidän huutojaan kauemmin.

LUKU 9

(Noin 401-421 jKr.)

9:1 Ja nyt, minä puhun myös niistä, jotka eivät usko Kristukseen.

9:2 Katso, uskotteko te rangaistuksenne päivänä -- katso, kun Herra tulee, niin, nimittäin sinä suurena päivänä, jolloin maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja alkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa, niin, sinä suurena päivänä, jolloin teidät viedään seisomaan Jumalan Karitsan eteen -- sanotteko silloin, ettei Jumalaa ole?

9:3 Kiellättekö vielä silloinkin Kristuksen, tai voitteko katsella Jumalan Karitsaa? Luuletteko voivanne asua hänen kanssaan tietoisina syyllisyydestänne? Luuletteko, että voisitte olla onnellisia asuessanne tuon pyhän Olennon kanssa, kun sieluanne kiduttaa syyllisyydentunto siitä, että olette aina rikkoneet hänen lakejaan vastaan?

9:4 Katso, minä sanon teille, että teidän olisi onnettomampaa asua pyhän ja oikeudenmukaisen Jumalan kanssa, tietoisina saastaisuudestanne hänen edessään, kuin teidän olisi asua tuomittujen sielujen kanssa helvetissä.

9:5 Sillä katso, kun teidät saatetaan näkemään alastomuutenne Jumalan edessä sekä Jumalan kirkkaus ja Jeesuksen Kristuksen pyhyys, se syyttää teissä sammumattoman tulen liekkiä.

9:6 Oi siis te epäuskoiset, kääntykää Herran puoleen; huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin tahrattomiksi, puhtaiksi, ihaniksi ja valkoisiksi, Karitsan veren puhdistamiksi, sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

9:7 Ja vielä minä puhun teille, jotka kiellätte Jumalan ilmoitukset ja sanotte, että ne ovat lakanneet, ettei ole ilmoituksia eikä profetioita eikä lahjoja eikä parantamista eikä kielillä puhumista ja kielten tulkitsemista;

9:8 katso, minä sanon teille: Se, joka nämä asiat kieltää, ei tunne Kristuksen evankeliumia; eli hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei ymmärrä niitä.

9:9 Sillä emmekö me lue, että Jumala on sama eilen, tänään ja ikuisesti eikä hänessä ole vaihtelevaisuutta eikä muuttumisen häivää?

9:10 Ja nyt, jos te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka vaihtelee ja jossa on muuttumisen häivää, niin silloin te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei ole ihmeiden Jumala.

9:11 Mutta katso, minä näytän teille ihmeiden Jumalan, nimittäin Abrahamin Jumalan ja lisäksi Jumalan ja Jaakobin Jumalan; ja se on se sama Jumala, joka loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on.

9:12 Katso, hän loi Aadamin, ja Aadamin kautta tuli ihmisen lankeemus. Ja ihmisen lankeemuksen tähden tuli Jeesus Kristus, nimittäin Isä ja Poika; ja Jeesuksen Kristuksen tähden tuli ihmisen lunastus.

9:13 Ja ihmisen lunastuksen tähden, joka tuli Jeesuksen Kristuksen kautta, heidät tuodaan takaisin Herran kasvojen eteen; niin, tässä on kaikki ihmiset lunastettu, koska Kristuksen kuolema saa aikaan ylösnousemuksen, joka saa aikaan lunastuksen loputtomasta unesta, josta unesta kaikki ihmiset herätetään Jumalan voimasta, kun pasuuna soi; ja he tulevat esiin, sekä pienet että suuret, ja kaikki tulevat seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä lunastettuina ja päästettyinä tästä iankaikkisesta kuoleman siteestä, joka kuolema on ajallinen kuolema.

9:14 Ja silloin heitä kohtaa Pyhän tuomio; ja silloin tulee aika, jolloin se, joka on saastainen, on yhä saastainen; ja se, joka on vanhurskas, on yhä vanhurskas; se, joka on onnellinen, on yhä onnellinen; ja se, joka on onneton, on yhä onneton.

9:15 Ja nyt, oi te kaikki, jotka olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei voi tehdä ihmeitä, minä tahtoisin kysyä teiltä, ovatko kaikki nämä asiat mennyttä, joista olen puhunut? Onko loppu jo tullut? Katso, minä sanon teille: Ei; eikä Jumala ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala.

9:16 Katso, eikö kaikki se, mitä Jumala on tehnyt, ole ihmeellistä meidän silmissämme? Niin, ja kuka voi käsittää Jumalan ihmeellisiä tekoja?

9:17 Kuka voi sanoa, ettei se ollut ihme, että hänen sanastaan taivas ja maa luotiin; ja hänen sanansa voimalla ihminen luotiin maan tomusta; ja hänen sanansa voimalla on tehty ihmeitä?

9:18 Ja kuka voi sanoa, ettei Jeesus Kristus tehnyt monia voimallisia ihmeitä? Ja monia voimallisia ihmeitä tehtiin apostolien kätten kautta.

9:19 Ja jos ihmeitä tehtiin silloin, miksi Jumala on lakannut olemasta ihmeiden Jumala mutta on silti muuttumaton Oleno? Ja katso, minä sanon teille: Hän ei muutu; jos muuttuisi, hän lakkaisi olemasta Jumala; eikä hän lakkaa olemasta Jumala ja on ihmeiden Jumala.

9:20 Ja syy siihen, miksi hän lakkaa tekemästä ihmeitä ihmislasten keskuudessa, on se, että he vaipuvat epäuskoon ja poikkeavat oikealta tieltä eivätkä tunne Jumalaa, johon heidän tulisi turvata.

9:21 Katso, minä sanon teille, että joka uskoo Kristukseen, mitään epäilemättä, mitä ikinä hän pyytää Isältä Kristuksen nimessä, se annetaan hänelle; ja tämä lupaus on kaikille, aina maan ääriin asti.

9:22 Sillä katso, näin sanoi Jeesus Kristus, Jumalan Poika, opetuslapsilleen, joiden oli määrä jäädä, ja myös kaikille opetuslapsilleen, väkijoukon kuullen: Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia jokaiselle luodulle;

9:23 ja joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan;

9:24 ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä; he nostavat käärmeitä; ja jos he juovat jotakin tappavaa, se ei vahingoita heitä; he panevat kädet sairaiden päälle, ja he paranevat;

9:25 ja jokaiselle, joka uskoo minun nimeeni, mitään epäilemättä, minä vahvistan kaikki sanani, aina maan ääriin asti.

9:26 Ja nyt, katso, kuka voi vastustaa Herran tekoja? Kuka voi kieltää hänen sanansa? Kuka nousee Herran kaikkivaltiaasta voimaa vastaan? Kuka halveksii Herran tekoja? Kuka halveksii Kristuksen lapsia? Katsokaa, te kaikki, jotka olette Herran tekojen halveksijoita, sillä te saatte ihmetellä ja hukkuu.

9:27 Oi älkää siis halveksiko älkääkään ihmetelkö, vaan kuulkaa Herran sanoja ja pyytäkää Isältä Jeesuksen nimessä, mitä tahansa tarvitsetekin. Älkää epäilkö vaan olkaa uskovia, ja alkakaa niin kuin muinaisina aikoina ja tulkaa Herran luokse koko sydämestänne ja tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten hänen edessään.

9:28 Olkaa viisaita koetusaikananne; riisukaa pois päältänne kaikki epäpuhtaus; älkää pyytäkö mitään kuluttaaksenne sen himoissanne, vaan pyytäkää horjumattoman lujina, ettette antaudu mihinkään kiusaukseen vaan että palvelette todellista ja elävää Jumalaa.

9:29 Katsokaa, ettette ota kastetta kelvottomina; katsokaa, ettette nauti Kristuksen sakramenttia kelvottomina, vaan katsokaa, että teette kaiken kelvollisina ja teette sen Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan nimessä; ja jos te tämän teette ja kestätte loppuun asti, teitä ei suinkaan ajeta pois.

9:30 Katso, minä puhun teille ikään kuin puhuisin kuolleista; sillä minä tiedän, että te saatte minun sanani.

9:31 Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden älkääkään minun isääni hänen vajavaisuutensa tähden, älkääkään niitä, jotka ovat kirjoittaneet ennen häntä, vaan antakaa sen sijaan kiitos Jumalalle siitä, että hän on ilmaissut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan viisaampia kuin me olemme olleet.

9:32 Ja nyt, katso, me olemme kirjoittaneet tämän aikakirjan tietomme mukaan kirjoitusmerkein, joita meidän keskuudessamme kutsutaan uudistetuiksi egyptiläisiksi, koska ne ovat meillä periytyneet ja muuttuneet meidän puhetapamme mukaisesti.

9:33 Ja jos meidän levymme olisivat olleet kyllin suuret, olisimme kirjoittaneet hepreaksi; mutta myös heprea on meillä muuttunut; ja jos olisimme voineet kirjoittaa hepreaksi, katso, teillä ei olisi ollut mitään vajavaisuutta aikakirjassamme.

9:34 Mutta Herra tietää sen, mitä me olemme kirjoittaneet, ja myös, ettei mikään muu kansa osaa meidän kieltämme; ja koska mikään muu kansa ei osaa meidän kieltämme, sen tähden hän on valmistanut keinon sen tulkitsemiseksi.

9:35 Ja nämä asiat on kirjoitettu, jotta voisimme puhdistaa vaatteemme epäuskoon vaipuneiden veljijemme verestä.

9:36 Ja katso, tämä, mitä me olemme veljillemme halunneet, niin, nimittäin heidän palauttamisensa Kristuksen tuntemiseen, on kaikkien tässä maassa asuneiden pyhien rukousten mukaista.

9:37 Ja suokoon Herra Jeesus Kristus, että heidän rukouksiinsa vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti; ja muistakoon Isä Jumala sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja hän siunatkoon sitä ikuisesti, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen nimeen. Aamen.

ETERIN KIRJA

Jerediläisten aikakirja, otettu niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi kuningas Moosian aikana.

LUKU 1

1:1 Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn kertomaan niistä muinaisista asukkaista, jotka Herran käsi hävitti tässä pohjoisessa maassa.

1:2 Ja minä otan kertomukseni niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi, ja sitä kutsutaan Eterin kirjaksi.

1:3 Ja koska minä arvelen, että tämän aikakirjan ensimmäinen osa, joka puhuu maailman sekä Aadamin luomisesta ja sisältää kertomuksen siitä ajasta aina suureen torniin asti ja kaikesta, mitä ihmislasten keskuudessa tapahtui siihen aikaan asti, on juutalaisilla --

1:4 sen tähden minä en kirjoita niitä asioita, jotka tapahtuivat Aadamin ajoista siihen aikaan asti, mutta ne ovat levyissä; ja joka ne löytää, hänellä on valta saada täydellinen kertomus.

1:5 Mutta katso, minä en esitä täydellistä kertomusta, vaan osan kertomuksesta minä esitän, tornilta aina siihen asti, kun he tuhoutuivat.

1:6 Ja tällä tavalla minä esitän kertomuksen. Tämän aikakirjan kirjoitti Eter, ja hän oli Koriantorin jälkeläinen.

1:7 Koriantor oli Moronin poika.

1:8 Ja Moron oli Etemin poika.

1:9 Ja Etem oli Ahan poika.

1:10 Ja Aha oli Setin poika.

1:11 Ja Set oli Siblonin poika.

1:12 Ja Siblon oli Komin poika.

1:13 Ja Kom oli Koriantumin poika.

1:14 Ja Koriantum oli Amnigaddan poika.

1:15 Ja Amnigadda oli Aaronin poika.

1:16 Ja Aaron oli Hetin jälkeläinen, ja Het oli Heartomin poika.

1:17 Ja Heartom oli Libin poika.

1:18 Ja Lib oli Kisin poika.

1:19 Ja Kis oli Koromin poika.

1:20 Ja Korom oli Leevin poika.

1:21 Ja Leevi oli Kimin poika.

1:22 Ja Kim oli Moriantonin poika.

1:23 Ja Morianton oli Riplakisin jälkeläinen.

1:24 Ja Riplakis oli Sesin poika.

1:25 Ja Ses oli Hetin poika.

1:26 Ja Het oli Komin poika.

1:27 Ja Kom oli Koriantumin poika.

1:28 Ja Koriantum oli Emerin poika.

1:29 Ja Emer oli Omerin poika.

1:30 Ja Omer oli Sulen poika.

1:31 Ja Sule oli Kibin poika.

1:32 Ja Kib oli Orihan poika, ja Oriha oli Jeredin poika;

1:33 joka Jered tuli veljensä ja heidän perheidensä kanssa ja muutamien muiden ja heidän perheidensä kanssa suurelta tornilta siihen aikaan, kun Herra sekoitti ihmisten kielen ja vannoi vihassaan, että heidät hajotettaisiin kaikkialle maan päälle; ja Herran sanan mukaisesti ihmiset hajotettiin.

1:34 Ja koska Jeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, hänen veljensä Jered sanoi hänelle: Huuda Herran puoleen, ettei hän sekoita meitä, niin ettemme ymmärtäisi sanojamme.

1:35 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra sääli Jerediä; sen tähden hän ei sekoittanut Jeredin kieltä, eikä Jerediä ja hänen veljeään sekoitettu.

1:36 Silloin Jered sanoi veljelleen: Huuda jälleen Herran puoleen, niin kenties hän kääntää pois vihansa niistä, jotka ovat ystäviämme, niin ettei hän sekoita heidän kieltään.

1:37 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra sääli heidän ystäviään ja näiden perheitäkin, niin ettei heitä sekoitettu.

1:38 Ja tapahtui, että Jered puhui jälleen veljelleen sanoen: Mene ja kysy Herralta, ajaako hän meidät pois maasta, ja jos hän ajaa meidät pois maasta, huuda hänen puoleensa, minne meidän on mentävä. Ja kenties Herra vie meidät maahan, joka on oivallisempi kuin mikään muu koko maailmassa. Ja jos niin käy, olkaamme uskollisia Herralle, jotta saisimme sen perinnöksemme.

1:39 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sen mukaisesti, mitä Jeredin suu oli puhunut.

1:40 Ja tapahtui, että Herra kuuli Jeredin veljeä ja sääli häntä ja sanoi hänelle:

1:41 Mene ja kokoa yhteen kaikenlaiset katraasi, sekä urokset että naaraat, ja myös kaikenlaista maan siementä, ja perheesi, ja myös veljesi Jered ja hänen perheensä, ja myös ystäväsi ja heidän perheensä, ja Jeredin ystävät ja heidän perheensä.

1:42 Ja kun olet tehnyt tämän, mene heidän edellään alas laaksoon, joka on pohjoisessa. Ja siellä minä kohtaan sinut, ja minä kuljen sinun edelläsi maahan, joka on oivallisempi kuin mikään muu maa maailmassa.

1:43 Ja siellä minä siunaan sinua ja jälkeläisiäsi ja nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi ja veljesi jälkeläisistä ja niiden jälkeläisistä, jotka lähtevät kanssasi, suuren kansakunnan. Eikä koko maan päällä tule olemaan suurempaa kansakuntaa kuin se, jonka minä nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi. Ja näin minä teen sinulle, koska olet näin pitkän aikaa huutanut minun puoleeni.

LUKU 2

2:1 Ja tapahtui, että Jered ja hänen veljensä ja heidän perheensä sekä Jeredin ja hänen veljensä ystävät ja heidän perheensä menivät alas laaksoon, joka oli pohjoisessa (ja laakson nimi oli Nimrod, ja sille oli annettu nimi mahtavan metsästäjän mukaan), kaikenlaisine katraineen, jotka he olivat koonneet yhteen, urokset ja naaraat.

2:2 Ja he asettivat myös ansoja ja pyydystivät ilman lintuja; ja he valmistivat myös astian, jossa he kuljettivat mukanaan vesien kaloja.

2:3 Ja heillä oli mukanaan myös deseret, joka käännettynä on hunajamehiläinen; ja niin he kuljettivat mukanaan mehiläisparvia ja kaikenlaista, mitä maassa oli, kaikenlaisia siemeniä.

2:4 Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet alas Nimrodin laaksoon, Herra tuli alas ja puhui Jeredin veljen kanssa; ja hän oli pilven sisässä, eikä Jeredin veli nähnyt häntä.

2:5 Ja tapahtui, että Herra käski heidän mennä erämaahan, nimittäin sille seudulle, missä ihminen ei ollut koskaan ollut. Ja tapahtui, että Herra kulki heidän edellään ja puhui heidän kanssaan seisoen pilven sisässä ja antoi heille ohjeita, minne heidän tuli kulkea.

2:6 Ja tapahtui, että he kulkivat erämaassa ja rakensivat laivoja, joissa he kulkivat suurten vesien poikki, ja Herran käsi ohjasi heitä alati.

2:7 Eikä Herra sallinut heidän pysähtyä meren tuolle puolen erämaahan, vaan hän tahtoi heidän tulevan aina lupauksen maahan asti, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi ja jonka Herra Jumala oli säilyttänyt vanhurskaalle kansalle.

2:8 Ja hän oli vannonut vihassaan Jeredin veljelle, että jokaisen, joka pitäisi tätä lupauksen maata hallussaan siitä vastedes ja ikuisesti, tuli palvella häntä, todellista ja ainoaa Jumalaa, tai heidät hävitettäisiin, kun hänen vihansa täyteys kohtaisi heitä.

2:9 Ja nyt, me voimme nähdä Jumalan tätä maata koskevat säädökset, että se on lupauksen maa; ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, sen on palveltava Jumalaa, tai se hävitetään, kun hänen vihansa täyteys kohtaa sitä. Ja hänen vihansa täyteys kohtaa sitä, kun se on kypsynyt pahuudessa.

2:10 Sillä katso, tämä on maa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; niinpä sen, joka pitää sitä hallussaan, on palveltava Jumalaa, tai hänet hävitetään, sillä se on Jumalan ikuinen säädös. Eikä heitä hävitetä ennen pahuuden täyteyttä maan lasten keskuudessa.

2:11 Ja tämä tulee teille, oi te pakanat, jotta te tietäisitte Jumalan säädökset -- jotta te tekisitte parannuksen ettekä jatkaisi pahuudessanne täyteen tulemiseen asti, jotta ette vetäisi Jumalan vihan täyteyttä päällenne, niin kuin maan asukkaat ovat tähän asti tehneet.

2:12 Katso, tämä on oivallinen maa, ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, se on oleva vapaa orjuudesta ja vankeudesta ja kaikista muista kansakunnista taivaan alla, jos se vain palvelee maan Jumalaa, joka on Jeesus Kristus ja joka on ilmoitettu siinä, mitä me olemme kirjoittaneet.

2:13 Ja nyt minä jatkan aikakirjaani; sillä katso, tapahtui, että Herra toi Jeredin ja hänen veljensä aina sen suuren meren rannalle asti, joka erottaa maat toisistaan. Ja kun he tulivat meren rantaan, he

pystyttivät telttansa; ja he antoivat paikalle nimeksi Moriankumer; ja he asuivat teltoissa, ja asuivat teltoissa merenrannikolla neljän vuoden ajan.

2:14 Ja tapahtui neljän vuoden kuluttua, että Herra tuli jälleen Jeredin veljen luokse ja seisoi pilven sisässä ja puhui hänen kanssaan. Ja kolmen tunnin ajan Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja nuhteli häntä, koska hän ei ollut muistanut huutaa avuksi Herran nimeä.

2:15 Ja Jeredin veli teki parannuksen pahasta, jota hän oli tehnyt, ja huusi avuksi Herran nimeä veljiensä puolesta, jotka olivat hänen kanssaan. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan anteeksi sinulle ja veljillesi teidän syntinne, mutta älkää enää syntiä tehdä, sillä teidän tulee muistaa, ettei minun Henkeni ainaisesti kiistele ihmisen kanssa; jos te siis teette syntiä, kunnes olette täysin kypsiä, teidät erotetaan pois Herran edestä. Ja nämä ovat minun ajatukseni maasta, jonka minä annan teille perinnöksi, sillä se on oleva kaikkia muita maita oivallisempi maa.

2:16 Ja Herra sanoi: Ryhtykää työhön ja rakentakaa laivoja samaan tapaan kuin olette tähän asti rakentaneet. Ja tapahtui, että Jeredin veli ryhtyi työhön ja myös hänen veljensä, ja he rakensivat laivoja samaan tapaan kuin olivat rakentaneet, Herran ohjeiden mukaisesti. Ja ne olivat pieniä, ja ne olivat kevyitä veden pinnalla, aivan yhtä kevyitä kuin lintu veden pinnalla.

2:17 Ja ne rakennettiin sillä tavalla, että ne olivat tavattoman tiiviitä, niin että ne pitivät vettä niin kuin astia; ja niiden pohja oli tiivis kuin astia; ja niiden kyljet olivat tiiviit kuin astia; ja niiden päät olivat suipot; ja niiden kansi oli tiivis kuin astia; ja niiden pituus oli puun pituus; ja niiden ovi, kun se oli kiinni, oli tiivis kuin astia.

2:18 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, minä olen tehnyt sen työn, jonka sinä olet käskenyt minun tehdä, ja olen tehnyt laivat sen mukaan kuin sinä olet neuvonut minua.

2:19 Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa; minne me ohjaamme? Ja sitä paitsi me menehdymme, sillä emme voi hengittää niissä, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on; sen tähden me menehdymme.

2:20 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, tee reikä kanteen sekä pohjaan; ja kun tarvitset ilmaa, aukaiset reiän ja saat ilmaa. Ja jos vettä tulee sisään päällesi, katso, sulje reikä, ettette hukkuisi vedenpaljouteen.

2:21 Ja tapahtui, että Jeredin veli teki niin, sen mukaisesti kuin Herra oli käskenyt.

2:22 Ja hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen: Oi Herra, katso, minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä olet minua käskenyt, ja minä olen valmistanut alukset väkeäni varten, mutta katso, niissä ei ole valoa. Katso, oi Herra, annatko meidän kulkea tämän suuren veden poikki pimeässä?

2:23 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne? Sillä katso, teillä ei voi olla ikkunoita, sillä ne murskautuvat kappaleiksi; eikä teidän myöskään pidä ottaa tulta mukaanne, sillä teidän ei pidä kulkea tulen valossa.

2:24 Sillä katso, te tulette olemaan niin kuin valas meren keskellä, sillä vuorenkorkuiset aallot syöksyvät päällenne. Kuitenkin minä nostan teidät meren syvyyksistä, sillä tuulet ovat lähteneet minun suustani, ja myös sateet ja vedenpaljoudet minä olen lähettänyt.

2:25 Ja katso, minä valmistan teidät tämän varalle, sillä te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden poikki, ellen minä valmista teitä meren aaltojen ja liikkeelle lähteneiden tuulten ja tulevien vedenpaljouksien varalle. Mitä sinä sen tähden tahdot minun valmistavan teille, jotta teillä olisi valoa, kun olette nieltynä meren syvyyksissä?

LUKU 3

3:1 Ja tapahtui, että Jeredin veli (nyt niiden alusten lukumäärä, jotka oli valmistettu, oli kahdeksan) meni vuorelle, jota he nimittivät Selevinvuoreksi sen tavattoman korkeuden tähden, ja sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoisia ja kirkkaita, ikään kuin läpinäkyvää lasia; ja hän vei ne käsissään vuoren huipulle ja huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

3:2 Oi Herra, sinä olet sanonut, että me joudumme vedenpaljouksien keskelle. Katso nyt, oi Herra, äläkä ole vihainen palvelijallesi hänen heikkoutensa tähden sinun edessäsi, sillä me tiedämme, että sinä olet pyhä ja asut taivaissa ja että me olemme ansiottomia sinun edessäsi; lankeemuksen tähden meidän luontomme on tullut jatkuvasti pahaksi; kuitenkin, oi Herra, sinä olet antanut meille käskyn, että meidän on huudettava avuksi sinua, jotta me sinulta saisimme toiveidemme mukaan.

3:3 Katso, oi Herra, sinä olet lyönyt meitä meidän pahuutemme tähden ja ajanut meitä eteenpäin, ja nämä monet vuodet me olemme olleet erämaassa; kuitenkin sinä olet ollut meille armollinen. Oi Herra, katso minuun säälien ja käännä vihasi pois tästä kansastasi äläkä anna sen kulkea tämän raivoavan syvyyden poikki pimeässä, vaan katso näitä kiviä, jotka minä olen sulattanut kalliosta.

3:4 Ja minä tiedän, oi Herra, että sinulla on kaikki valta ja voit tehdä mitä tahansa tahdot ihmisen hyväksi; kosketa sen tähden näitä kiviä, oi Herra, sormellasi, ja valmista ne sellaisiksi, että ne voivat loistaa pimeässä; ja ne loistavat meille aluksissa, jotka olemme valmistaneet, jotta meillä olisi valoa kulkiessamme meren poikki.

3:5 Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä pystyt osoittamaan suurta voimaa, joka näyttää pieneltä ihmisten ymmärrykselle.

3:6 Ja tapahtui, että kun Jeredin veli oli sanonut nämä sanat, katso, Herra ojensi kätensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan. Ja verho otettiin pois Jeredin silmien edestä, ja hän näki Herran sormen; ja se oli kuin miehen sormi, kuin lihaa ja verta; ja Jeredin veli lankesi maahan Herran eteen, sillä hän pelästyi.

3:7 Ja Herra näki, että Jeredin veli oli langennut maahan; ja Herra sanoi hänelle: Nouse, miksi olet langennut maahan?

3:8 Ja hän sanoi Herralle: Minä näin Herran sormen ja pelkäsin, että hän löisi minua, sillä minä en tiennyt, että Herralla on lihaa ja verta.

3:9 Ja Herra sanoi hänelle: Uskosi tähden sinä olet nähnyt, että minä olen pukeutuva lihaan ja vereen; eikä koskaan ole ihminen tullut minun eteeni niin suuresti uskoen kuin sinä olet, sillä ellei niin olisi, sinä et olisi voinut nähdä minun sormeani. Näitkö sinä enemmän kuin tämän?

3:10 Ja hän vastasi: En, Herra, näyttäydä minulle.

3:11 Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?

3:12 Ja hän vastasi: Kyllä, Herra, minä tiedän, että sinä puhut totta, sillä sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella.

3:13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, katso, Herra näyttäytyi hänelle ja sanoi: Koska sinä tiedät nämä asiat, sinä olet lunastettu lankeemuksesta; sen tähden sinut on saatettu takaisin minun eteeni; sen tähden minä näyttäydyn sinulle.

3:14 Katso, minä olen se, joka olin valmistettu maailman perustamisesta asti lunastamaan kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. Minä olen Isä ja Poika. Minussa on koko ihmiskunta saava elämän, ja sen ikuisesti, nimittäin ne, jotka uskovat minun nimeeni; ja heistä tulee minun poikiani ja tyttäriäni.

3:15 Enkä minä ole koskaan näyttäytynyt ihmiselle, jonka olen luonut, sillä koskaan ei ole ihminen uskonut minuun niin kuin sinä olet. Näetkö, että sinut on luotu minun oman kuvani kaltaiseksi? Aivan niin, kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan.

3:16 Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis, ja ihmisen minä olen luonut henkeni ruumiin mukaan; ja sellaisena, kuin minä sinusta näytän olevan hengessä, minä ilmestyn kansalleni lihassa.

3:17 Ja nyt, kuten minä, Moroni, sanoin, etten voisi esittää täydellistä kertomusta näistä asioista, jotka on kirjoitettu, sen tähden minusta riittää, kun sanon, että Jeesus näyttäytyi tälle miehelle hengessä samaan tapaan ja saman ruumiin kaltaisena kuin hän näyttäytyi nefiläisille.

3:18 Ja hän palveli häntä samoin kuin hän palveli nefiläisiä; ja kaikki tämä, jotta tämä mies tietäisi, että hän oli Jumala, niiden monien suurten tekojen tähden, joita Herra oli hänelle näyttänyt.

3:19 Ja sen tiedon tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; ja hän näki Jeesuksen sormen, jonka nähdessään hän lankesi maahan pelosta, sillä hän tiesi, että se oli Herran sormi; eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, mitään epäilemättä.

3:20 Niinpä hänen saatuaan tämän täydellisen tiedon Jumalasta häntä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; sen tähden hän näki Jeesuksen, ja hän palveli häntä.

3:21 Ja tapahtui, että Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, älä anna näiden asioiden, jotka olet nähnyt ja kuullut, mennä maailmalle, ennen kuin tulee aika, jolloin minä kirkastan nimeni lihassa; säilytä siis ne asiat, jotka olet nähnyt ja kuullut, äläkä näytä niitä kenellekään ihmiselle.

3:22 Ja katso, kun sinä tulet minun luokseni, kirjoita ne ja sinetöi ne, ettei kukaan voi niitä tulkita; sillä sinun on kirjoitettava ne sellaisella kielellä, ettei niitä voida lukea.

3:23 Ja katso, nämä kaksi kiveä minä annan sinulle, ja sinun on sinetöitävä nekin yhdessä sen kanssa, mitä kirjoitat.

3:24 Sillä katso, minä olen sekoittanut sen kielen, jota sinä kirjoitat; sen vuoksi minä itse hyväksi näkemänäni aikana annan näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille nämä asiat, jotka sinä kirjoitat.

3:25 Ja kun Herra oli sanonut nämä sanat, hän näytti Jeredin veljelle kaikki maan asukkaat, jotka olivat olleet, ja myös kaikki, jotka tulisivat olemaan; eikä hän salannut heitä hänen näkyvistään, aina maan ääriin asti.

3:26 Sillä hän oli sanonut hänelle aikaisemmin, että jos hän uskoisi häneen, että hän voisi näyttää hänelle kaiken -- se näytettäisiin hänelle; sen tähden Herra ei voinut salata häneltä mitään, sillä hän tiesi, että Herra voisi näyttää hänelle kaiken.

3:27 Ja Herra sanoi hänelle: Kirjoita nämä asiat ja sinetöi ne; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana ihmislapsille.

3:28 Ja tapahtui, että Herra käski hänen sinetöidä kaksi kiveä, jotka hän oli saanut, näyttämättä niitä ennen kuin Herra näyttäisi ne ihmislapsille.

LUKU 4

4:1 Ja Herra käski Jeredin veljen mennä alas vuorelta Herran edestä ja kirjoittaa, mitä hän oli nähnyt; eikä se saanut tulla ihmislasten tietoon, ennen kuin hänet olisi korotettu ristille; ja tästä syystä kuningas Moosia säilytti sen, ettei se tulisi maailman tietoon, ennen kuin Kristus näyttäytyisi kansalleen.

4:2 Ja sen jälkeen kun Kristus todella oli näyttäytynyt kansalleen, hän käski ilmaista sen.

4:3 Ja nyt, sen jälkeen, he kaikki ovat vaipuneet epäuskoon; eikä ole muita kuin lamanilaisia, ja he ovat hylänneet Kristuksen evankeliumin; sen tähden minun on käsketty kätkeä se jälleen maahan.

4:4 Katso, minä olen kirjoittanut näihin levyihin sen, mitä Jeredin veli näki; eikä koskaan ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle.

4:5 Sen vuoksi Herra on käskenyt minun kirjoittaa ne; ja minä olen ne kirjoittanut. Ja hän käski minun sinetöidä ne, ja hän on käskenyt minun sinetöidä myös niiden käännöksen; niinpä minä olen sinetöinyt kääntäjät, Herran käskyn mukaisesti.

4:6 Sillä Herra sanoi minulle: Ne eivät saa joutua pakanoille ennen kuin sinä aikana, jolloin he tekevät parannuksen pahuudestaan ja tulevat puhtaksi Herran edessä.

4:7 Ja sinä aikana, jolloin he osoittavat sellaista uskoa minuun, sanoo Herra, kuin Jeredin veli osoitti, niin että he voivat tulla pyhitetyiksi minussa, silloin minä ilmaisen heille sen, mitä Jeredin veli näki, vieläpä paljastan heille kaikki ilmoitukseni, sanoo Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan Isä.

4:8 Ja se, joka taistelee Herran sanaa vastaan, olkoon kirottu; ja se, joka kieltää nämä asiat, olkoon kirottu; sillä heille minä en näytä mitään suurempia asioita, sanoo Jeesus Kristus; sillä minä olen se, joka puhuu.

4:9 Ja minun käskystäni taivaat aukenevat ja sulkeutuvat; ja minun sanastani maa järisee; ja minun käskystäni sen asukkaat kuolevat ikään kuin tulella.

4:10 Ja se, joka ei usko minun sanojani, ei usko minun opetuslapsiani; ja ellen minä puhu, tuomitkaa te; sillä te tulette tietämään viimeisenä päivänä, että minä olen se, joka puhuu.

4:11 Mutta sille, joka uskoo nämä asiat, jotka minä olen puhunut, minä lähetän Henkeni ilmoitukset, ja hän on tietävä ja todistava. Sillä minun Henkeni tähden hän on tietävä, että nämä asiat ovat totta, sillä ne saavat ihmiset tekemään hyvää.

4:12 Ja mikä tahansa, mikä saa ihmiset tekemään hyvää, on minusta, sillä hyvä ei tule kenestäkään muusta kuin minusta. Minä olen se, joka johdattaa ihmisiä kaikkeen hyvään; joka ei usko minun sanojani, ei usko minua -- että minä olen -- ja joka ei usko minua, ei usko Isää, joka minut lähetti. Sillä katso, minä olen Isä, minä olen maailman valo ja elämä ja totuus.

4:13 Tulkaa minun luokseni, oi te pakanat, niin minä näytän teille suurempia asioita, tiedon, joka on kätkeyty epäuskon tähden.

4:14 Tule minun luokseni, oi sinä Israelin huone, niin sinulle ilmaistaan, kuinka suuria asioita Isä on sinulle varannut maailman perustamisesta asti; eikä se ole tullut sinulle epäuskon tähden.

4:15 Katso, kun sinä repäiset sen epäuskon verhon, joka saa sinut pysymään kauheassa jumalattomuuden ja sydämen paatumuksen ja mielen sokeuden tilassasi, silloin ne suuret ja ihmeelliset asiat, jotka ovat olleet sinulta kätöksessä maailman perustamisesta asti -- eli kun sinä huudat avuksi Isää minun nimessäni, särkynein sydämin ja murtunein mielin, silloin sinä tiedät, että Isä on muistanut sen liiton, jonka hän teki sinun isiesi kanssa, oi Israelin huone.

4:16 Ja silloin minun ilmoitukseni, jotka minä olen käskenyt palvelijani Johanneksen kirjoittaa, paljastetaan kaikkien ihmisten nähtäville. Muista, että kun näet nämä asiat, tiedät, että aika on käsillä, jolloin ne todella ilmaistaan.

4:17 Sen tähden, kun sinä saat tämän aikakirjan, voit tietää, että Isän työ on alkanut kaikkialla maassa.

4:18 Tehkää sen tähden parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja uskokaa minun evankeliumiini ja ottakaa kaste minun nimeeni; sillä joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, tuomitaan; ja merkit seuraavat niitä, jotka uskovat minun nimeeni.

4:19 Ja siunattu on se, joka havaitaan uskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, sillä hänet yllennetään asumaan valtakunnassa, joka on ollut hänelle valmistettuna maailman perustamisesta asti. Ja katso, minä olen näin puhunut. Aamen.

LUKU 5

5:1 Ja nyt minä, Moroni, olen kirjoittanut ne sanat, jotka minun käskettiin, muistini mukaan; ja minä olen kertonut sinulle ne asiat, jotka olen sinetöinyt; älä sen tähden koske niihin kääntääksesi, sillä se on sinulta kielletty, kunnes se aikanaan on Jumalan viisauden mukaista.

5:2 Ja katso, sinulla on oikeus näyttää levyt niille, jotka auttavat tämän kirjan julki saattamisessa;

5:3 ja kolmelle ne näytetään Jumalan voimasta; sen vuoksi he tulevat varmasti tietämään, että nämä asiat ovat totta.

5:4 Ja kolmen todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan; ja kolmen todistus ja tämä kirja, jossa ilmenee Jumalan sekä hänen sanansa voima, josta Isä ja Poika ja Pyhä Henki todistavat -- ja kaikki tämä on oleva todistuksena maailmaa vastaan viimeisenä päivänä.

5:5 Ja jos he tekevät parannuksen ja tulevat Isän luokse Jeesuksen nimessä, heidät otetaan vastaan Jumalan valtakuntaan.

5:6 Ja nyt, tuomitkaa te, eikö minulla ole valtuutta näihin asioihin; sillä te saatte tietää, että minulla on valtuus, kun te näette minut ja me seisomme Jumalan edessä viimeisenä päivänä. Aamen.

LUKU 6

6:1 Ja nyt minä, Moroni, jatkan kertomusta Jeredistä ja hänen veljestään.

6:2 Sillä tapahtui, että sen jälkeen kun Herra oli valmistanut kivet, jotka Jeredin veli oli vienyt ylös vuorelle, Jeredin veli tuli alas vuorelta, ja hän pani kivet aluksiin, jotka oli valmistettu, yhden niiden kumpaankin päähän; ja katso, ne antoivat valoa aluksiin.

6:3 Ja näin Herra pani kivet loistamaan pimeydessä, antamaan valoa miehille, naisille ja lapsille, jotteivät he kulkisi suurten vesien poikki pimeydessä.

6:4 Ja tapahtui, että kun he olivat varanneet kaikenlaista ravintoa pysyäkseen siten hengissä vesillä, ja myös ravintoa katrailleen ja laumoilleen ja kaikille suurille ja pienille eläimille ja linnuille, joita he kuljettivat mukanaan -- ja tapahtui, että kun he olivat tehneet kaiken tämän, he nousivat aluksiinsa eli laivoihinsa ja lähtivät merelle jättäytyen Herran Jumalansa huomaan.

6:5 Ja tapahtui, että Herra Jumala antoi raivoisan tuulen puhaltaa vesillä kohti luvattua maata, ja niin he ajautuivat meren aalloilla tuulen mukana.

6:6 Ja tapahtui, että he hautautuivat monta kertaa meren syvyyksiin niiden vuorenkorkeisten aaltojen tähden, jotka sortuivat heidän päälleen, sekä niiden suurten ja kauheiden rajuilmojen tähden, jotka johtuivat tuulen ankaruudesta.

6:7 Ja tapahtui, että kun he olivat hautautuneina syvyyteen, vesi ei voinut vahingoittaa heitä, koska heidän aluksensa olivat tiiviitä kuin astia, ja ne olivat myös tiiviitä kuin Nooan arkki; kun he siis olivat suurten vesien ympäröimänä, he huusivat Herran puoleen, ja hän toi heidät jälleen esiin vesien pinnalle.

6:8 Ja tapahtui, ettei tuuli koskaan lakannut puhaltamasta luvattua maata kohti heidän ollessaan vesillä; ja niin tuuli kuljetti heitä eteenpäin.

6:9 Ja he lauloivat ylistystä Herralle; niin, Jeredin veli lauloi ylistystä Herralle, ja hän kiitti ja ylisti Herraa kaiken päivää; ja kun yö tuli, he eivät lakanneet ylistämisestä Herraa.

6:10 Ja näin he ajalehtivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö voinut murskata heitä eikä valas vahingoittaa heitä; ja heillä oli jatkuvasti valoa, olivatpa he veden päällä tai veden alla.

6:11 Ja niin he ajautuivat eteenpäin kolmesataaneljäkymmentäneljä päivää vesillä.

6:12 Ja he nousivat maihin luvatus maan rannassa. Ja kun he olivat laskeneet jalkansa luvatus maan rannoille, he kumartuivat alas maahan ja nöyryivät Herran edessä ja vuodattivat ilon kyyneleitä Herran edessä hänen lempeiden armoitekojensa paljouden tähden heidän hyväkseen.

6:13 Ja tapahtui, että he menivät edemmäs maahan ja alkoivat viljellä maata.

6:14 Ja Jeredillä oli neljä poikaa, ja heidän nimensä olivat Jakom ja Gilga ja Maha ja Oriha.

6:15 Ja myös Jeredin veljelle syntyi poikia ja tyttäriä.

6:16 Ja Jeredin ja hänen veljensä ystävien lukumäärä oli noin kaksikymmentäkaksi sielua, ja heillekin syntyi poikia ja tyttäriä, ennen kuin he tulivat luvattuun maahan; ja sen tähden heitä alkoi olla paljon.

6:17 Ja heitä opetettiin vaeltamaan nöyrästi Herran edessä, ja heitä opetettiin myös korkeudesta.

6:18 Ja tapahtui, että he alkoivat levitä maassa ja lisääntyä ja viljellä maata; ja he vahvistuivat maassa.

6:19 Ja Jeredin veli alkoi olla vanha ja näki, että hänen on pian mentävä hautaan; niinpä hän sanoi Jeredille: Kootkaamme kansamme yhteen, jotta voimme laskea sen, jotta saamme tietää siltä, mitä se haluaa meiltä, ennen kuin me menemme hautoihimme.

6:20 Ja sen mukaisesti kansa koottiin yhteen. Nyt Jeredin veljen poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksikymmentäkaksi sielua, ja Jeredin poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksitoista, ja hänellä oli neljä poikaa.

6:21 Ja tapahtui, että he laskivat kansansa; ja kun he olivat laskeneet sen, he kysyivät siltä, mitä se halusi heidän tekevän, ennen kuin he laskeutuisivat hautoihinsa.

6:22 Ja tapahtui, että kansa halusi heidän voitelevan yhden heidän pojistaan kuninkaakseen.

6:23 Ja nyt katso, tämä oli heille raskasta. Ja Jeredin veli sanoi heille: Tämä johtaa varmasti vankeuteen.

6:24 Mutta Jered sanoi veljelleen: Salli heidän saada kuningas. Ja sen tähden hän sanoi heille: Valitkaa meidän poikiemme joukosta kuningas, kenet vain tahdotte.

6:25 Ja tapahtui, että he valitsivat nimenomaan Jeredin veljen esikoisen, ja hänen nimensä oli Pagag. Ja tapahtui, että hän kieltäytyi eikä tahtonut ruveta heidän kuninkaaksensa. Ja kansa tahtoi, että hänen isänsä pakottaisi hänet, mutta hänen isänsä ei tahtonut; ja hän kielsi heitä pakottamasta ketään kuninkaakseen.

6:26 Ja tapahtui, että he valitsivat kaikki Pagagin veljet, eivätkä he tahtoneet.

6:27 Ja tapahtui, etteivät Jeredinkään pojat tahtoneet, tosiaankaan ei kukaan yhtä lukuun ottamatta; ja Oriha voideltiin kansan kuninkaaksi.

6:28 Ja hän alkoi hallita, ja kansa alkoi menestyä; ja heistä tuli tavattoman rikkaita.

6:29 Ja tapahtui, että Jered kuoli, ja samoin hänen veljensä.

6:30 Ja tapahtui, että Oriha vaelsi nöyrästi Herran edessä ja muisti, kuinka suuria Herra oli tehnyt hänen isälleen, ja opetti myös kansalleen, kuinka suuria Herra oli tehnyt sen isille.

LUKU 7

7:1 Ja tapahtui, että Oriha tuomitsi maassa vanhurskaasti koko elinaikansa, joka elinaika oli tavattoman pitkä.

7:2 Ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; niin, hänelle syntyi kolmekymmentäyksi, joista kaksikymmentäkolme oli poikia.

7:3 Ja tapahtui, että hänelle syntyi myös Kib hänen vanhalla iällään. Ja tapahtui, että Kib hallitsi hänen jälkeensä; ja Kibille syntyi Korihor.

7:4 Ja kun Korihor oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, hän kapinoi isäänsä vastaan ja meni asumaan Nehorin maahan; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, ja heistä tuli tavattoman kauniita, minkä vuoksi Korihor veti paljon ihmisiä mukaansa.

7:5 Ja kun hän oli koonnut yhteen sotajoukon, hän tuli ylös Moronin maahan, missä kuningas asui, ja otti hänet vangiksi, mikä toteutti Jeredin veljen sanat, että he joutuisivat vankeuteen.

7:6 Nyt Moronin maa, jossa kuningas asui, oli lähellä sitä maata, jota nefiläiset sanovat Hävitykseksi.

7:7 Ja tapahtui, että Kib asui vankeudessa väkensä kanssa poikansa Korihorin alaisuudessa, kunnes hän tuli tavattoman vanhaksi; kuitenkin Kibille syntyi Sule hänen vanhalla iällään, hänen ollessaan vielä vankeudessa.

7:8 Ja tapahtui, että Sule oli vihoissaan veljelleen; ja Sule kasvoi vahvaksi, ja hänestä tuli väkevä, mitä miehen voimaan tulee, ja hän oli myös arvostelukyvyltään voimallinen.

7:9 Ja nyt, hän tuli Efraimin kukkulalle ja sulatti kukkulasta malmia ja teki miekkoja teräksestä niille, jotka hän oli vetänyt mukaansa; ja aseistettuaan heidät miekoilla hän palasi Nehorin kaupunkiin ja ryhtyi taisteluun veljeään Korihoria vastaan, ja sillä tavoin hän sai valtakunnan haltuunsa ja palautti sen isälleen Kibille.

7:10 Ja nyt sen vuoksi, mitä Sule oli tehnyt, hänen isänsä antoi hänelle kuninkuuden; sen tähden hän alkoi hallita isänsä sijaan.

7:11 Ja tapahtui, että hän tuomitsi vanhurskaasti; ja hän levitti valtakuntansa kaikkialle maahan, sillä kansasta oli tullut tavattoman lukuisa.

7:12 Ja tapahtui, että Sulellekin syntyi monia poikia ja tyttäriä.

7:13 Ja Korihor teki parannuksen niistä monista pahoista teoista, joita hän oli tehnyt; niinpä Sule antoi hänelle valtaa valtakunnassaan.

7:14 Ja tapahtui, että Korihorilla oli monia poikia ja tyttäriä. Ja Korihorin poikien joukossa oli yksi, jonka nimi oli Nooa.

7:15 Ja tapahtui, että Nooa kapinoi kuningas Sulea sekä isäänsä Korihoria vastaan ja veti mukaansa veljensä Kohorin ja kaikki muutkin veljensä ja monia kansasta.

7:16 Ja hän ryhtyi kuningas Sulea vastaan taisteluun, jossa hän sai haltuunsa heidän ensimmäisen perintömaansa, ja hänestä tuli kuningas tuohon osaan maata.

7:17 Ja tapahtui, että hän ryhtyi jälleen taisteluun kuningas Sulea vastaan, ja hän otti kuningas Sulen kiinni ja vei hänet vankina Moroniin.

7:18 Ja tapahtui, että hänen aikoessaan ottaa hänet hengiltä, Sulen pojat hiipivät yöllä Nooan taloon ja surmasivat hänet ja mursivat vankilan oven ja toivat isänsä ulos ja asettivat hänet hänen valtaistuimelleen hänen omassa valtakunnassaan.

7:19 Ja nyt, Nooan poika vahvisti hänen valtakuntaansa hänen jälkeensä; kuitenkin he eivät enää saaneet kuningas Sulea valtaansa, ja kuningas Sulen hallitsema kansa menestyi tavattomasti ja tuli suureksi.

7:20 Ja maa oli jaettu, ja oli kaksi valtakuntaa, Sulen valtakunta ja Nooan pojan Kohorin valtakunta.

7:21 Ja Nooan poika Kohor käski kansansa ryhtyä Sulea vastaan taisteluun, jossa Sule löi heidät ja surmasi Kohorin.

7:22 Ja nyt Kohorilla oli poika, jota kutsuttiin Nimrodiksi, ja Nimrod luovutti Kohorin valtakunnan Sulelle, ja hän pääsi suosioon Sulen silmissä; sen vuoksi Sule soi hänelle suuresti suosiotaan, ja hän teki Sulen valtakunnassa halunsa mukaan.

7:23 Ja Sulen hallituskaudella kansan keskuuteen tuli myös profeettoja, jotka olivat Herran lähettämiä, profetoimaan, että kansan jumalattomuus ja epäjumalien palvonta oli tuomassa kirouksen maalle ja että heidät hävitettäisiin, elleivät he tekisi parannusta.

7:24 Ja tapahtui, että kansa herjasi profeettoja ja pilkkasi heitä. Ja tapahtui, että kuningas Sule tuomitsi kaikki ne, jotka herjasivat profeettoja.

7:25 Ja hän sääti koko maahan lain, joka antoi profeetoille vallan mennä, minne ikinä he tahtoivat; ja tällä tavoin kansa saatettiin parannukseen.

7:26 Ja koska ihmiset tekivät parannuksen pahoista teoistaan ja epäjumalien palvonnastaan, Herra säästi heidät, ja he alkoivat jälleen menestyä maassa. Ja tapahtui, että Sulelle syntyi poikia ja tyttöjä hänen vanhalla iällään.

7:27 Eikä Sulen elinaikana ollut enää sotia; ja hän muisti ne suuret asiat, joita Herra oli tehnyt hänen isilleen tuodessaan heidät suuren syvyyden poikki luvattuun maahan; sen vuoksi hän tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa.

LUKU 8

8:1 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Omer, ja Omer hallitsi hänen jälkeensä. Ja Omerille syntyi Jered, ja Jeredille syntyi poikia ja tyttöjä.

8:2 Ja Jered kapinoi isäänsä vastaan ja tuli asumaan Hetin maahan. Ja tapahtui, että hän sai houkutelluksi monia ihmisiä viekkaiden sanojensa tähden, kunnes oli saanut puolet valtakunnasta.

8:3 Ja saatuaan puolet valtakunnasta hän ryhtyi taisteluun isäänsä vastaan, ja hän vei isänsä vankeuteen ja pani hänet palvelemaan vankeudessa;

8:4 ja nyt, Omer oli hallitus kautensa aikana vankeudessa puolet elinajastaan. Ja tapahtui, että hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, joiden joukossa olivat Hesron ja Koriantumr;

8:5 ja he olivat tavattomasti vihoissaan veljensä Jeredin tekojen tähden, niin että he kokosivat sotajoukon ja ryhtyivät taisteluun Jerediä vastaan. Ja tapahtui, että he ryhtyivät taisteluun häntä vastaan yöllä.

8:6 Ja tapahtui, että surmattuaan Jeredin sotajoukon he aikoivat surmata hänetkin, ja hän vetosi heihin, etteivät he surmaisi häntä, ja hän luovuttaisi valtakunnan isälleen. Ja tapahtui, että he antoivat hänen pitää henkensä.

8:7 Ja nyt Jered tuli tavattoman murheelliseksi valtakunnan menetyksen tähden, sillä hän oli kiinnittänyt sydämensä valtakuntaan ja maailman kunniaan.

8:8 Nyt Jeredin tytär, joka oli tavattoman taitava ja joka näki isänsä murheet, ajatteli laatia suunnitelman, jolla hän voisi lunastaa valtakunnan isälleen.

8:9 Nyt Jeredin tytär oli tavattoman kaunis. Ja tapahtui, että hän puhui isänsä kanssa ja sanoi hänelle: Minkä tähden isälläni on niin paljon murhetta? Eikö hän ole lukenut aikakirjaa, jonka isämme toivat suuren syvyyden poikki? Katso, eikö siinä ole kertomus muinaisista ihmisistä, että he salaisilla suunnitelmillaan saivat kuninkuuden ja suurta kunniaa?

8:10 Ja nyt, sen tähden isäni lähettäköön hakemaan Kimnorin pojan Akisin; ja katso, minä olen kaunis, ja minä tanssin hänen edessään ja miellytän häntä, niin että hän haluaa minut vaimoksi; ja nyt, jos hän pyytää sinulta, että sinä annat minut hänelle vaimoksi, niin sano silloin: Minä annan hänet, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

8:11 Ja nyt Omer oli Akisin ystävä; ja nyt, kun Jered oli lähettänyt hakemaan Akisin, Jeredin tytär tanssi hänen edessään miellyttäen häntä, niin että hän halusi hänet vaimoksi. Ja tapahtui, että hän sanoi Jeredille: Anna hänet minulle vaimoksi.

8:12 Ja Jered sanoi hänelle: Minä annan hänet sinulle, jos tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

8:13 Ja tapahtui, että Akis kokosi Jeredin taloon kaikki sukulaisensa ja sanoi heille: Vannotteko minulle, että olette uskollisia minulle siinä, mitä minä teiltä pyydän?

8:14 Ja tapahtui, että he kaikki vannoiivat hänelle taivaan Jumalan kautta sekä taivaiden sekä maan kautta ja päänsä kautta, että jokainen, joka poikkeaisi siitä avusta, jota Akis halusi, menettäisi päänsä; ja jokainen, joka paljastaisi, mitä Akis heille ilmaisisi, menettäisi henkensä.

8:15 Ja tapahtui, että he sopivat näin Akisin kanssa. Ja Akis vannotti heillä valat, joita valtaa samoin tavoitelleet ihmiset muinoin olivat tehneet ja jotka olivat periytyneet aina Kainilta saakka, joka oli murhaaja alusta asti.

8:16 Ja ne säilyivät Perkeleen voimalla vannotettaviksi ihmisillä, pitämään heidät pimeydessä ja auttamaan valtaa tavoittelevia saamaan valtaa ja murhaamaan ja rosvoamaan ja valehtelemaan ja harjoittamaan kaikenlaista jumalattomuutta ja haureutta.

8:17 Ja Jeredin tytär pani hänen sydämeensä ajatuksen etsiä esiin nämä muinaiset asiat, ja Jered pani sen Akisin sydämeen; sen tähden Akis vannotti sen sukulaisillaan ja ystäväillään, johdattaen heidät kauniilla lupauksilla tekemään, mitä vain halusi.

8:18 Ja tapahtui, että he muodostivat salaliiton, samoin kuin ihmiset muinoin, joka liitto on kaikkea muuta iljettävämpi ja jumalattomampi Jumalan silmissä;

8:19 sillä Herra ei toimi salaliitoissa, eikä hän tahdo ihmisen vuodattavan verta, vaan on kaikessa kieltänyt sen ihmisen alusta asti.

8:20 Ja nyt minä, Moroni, en kirjoita, minkälaisia heidän valansa ja liittonsa olivat, sillä minulle on ilmoitettu, että niitä on kaikkien ihmisten keskuudessa ja niitä on lamanilaisten keskuudessa.

8:21 Ja ne ovat aiheuttaneet tämän kansan tuhon, josta minä nyt puhun, ja myös Nefin kansan tuhon.

8:22 Ja mikä tahansa kansakunta, joka tukee tällaisia salaliittoja vallan ja rikkauden saamiseksi, kunnes ne leviävät koko kansakuntaan, katso, se tuhoutuu; sillä Herra ei salli pyhiensä veren, jonka ne vuodattavat, aina huutavan hänelle maasta kosta niille, hänen kuitenkaan kostamatta.

8:23 Sen vuoksi, oi te pakanat, on Jumalan viisauden mukaista, että nämä asiat näytetään teille, jotta te siten tekisitte parannuksen synneistänne ettekä sallisi näiden murhaliittojen, jotka on perustettu vallan ja rikkauden saamiseksi, saada teistä ylivaltaa ja työn, niin, nimittäin, tuhotyön kohdata teitä, niin, nimittäin, iankaikkisen Jumalan oikeudenmukaisuuden miekan iskeä teitä teidän kukistumiseksenne ja tuhoksenne, jos te sallitte näiden asioiden olla.

8:24 Sen vuoksi Herra käskyy teitä, kun näette näitä asioita tulevan keskuuteenne, että heräätte tiedostamaan kauhean tilanteenne tämän keskuudessanne olevan salaliiton tähden; tai voi sitä niiden veren tähden, jotka on surmattu, sillä he huutavat tomusta kosta sille sekä niille, jotka sen perustivat.

8:25 Sillä tapahtuu, että jokainen, joka sen perustaa, pyrkii hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien vapauden; ja se saa aikaan kaikkien ihmisten tuhon, sillä sen perustaja on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä; nimittäin se sama valehtelija, joka petti meidän ensimmäiset vanhempamme, niin, nimittäin se sama valehtelija, joka on pannut ihmisen tekemään murhia alusta asti; joka on paaduttanut ihmisten sydämet, niin että he ovat murhanneet profeetat ja kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä alusta asti.

8:26 Sen vuoksi minun, Moronin, on käsketty kirjoittaa näistä asioista, jotta paha voitaisiin poistaa ja jotta tulisi aika, jolloin Saatanalla ei ole valtaa ihmislasten sydämiin, vaan heidät saataisiin tekemään alati hyvää, niin että he voivat tulla kaiken vanhurskauden lähteelle ja pelastua.

LUKU 9

9:1 Ja nyt minä, Moroni, jatkan aikakirjaani. Ja nyt, katso, tapahtui, että salaliittojensa tähden Akis ja hänen ystävänsä, katso, he kukistivat Omerin valtakunnan.

9:2 Kuitenkin Herra oli armollinen Omerille ja myös hänen pojilleen ja tyttärilleen, jotka eivät yrittäneet tuhota häntä.

9:3 Ja Herra kehotti Omeria unessa lähtemään maasta; niinpä Omer lähti maasta perheineen ja kulki monta päivää ja tuli Simin kukkulan luo ja kulki sen ohitse ja tuli sen paikan kautta, missä nefiläiset tuhottiin, ja sieltä itään päin, ja tuli paikkaan, jota sanottiin Ablomiksi, meren rannikolle, ja sinne hän pystytti telttansa ja myös hänen poikansa ja tyttärensä ja koko hänen perhekuntansa, lukuun ottamatta Jerediä ja hänen perhettään.

9:4 Ja tapahtui, että Jeredin voiteli kansan kuninkaaksi jumalaton käsi; ja hän antoi Akisille tyttärensä vaimoksi.

9:5 Ja tapahtui, että Akis tavoitteli appensa henkeä; ja hän kääntyi niiden puoleen, joille hän oli vannonut muinaisten ihmisten valan, ja he hankkivat hänen appensa pään, kun hän istui valtaistuimellaan kansaansa kuulemassa.

9:6 Sillä niin paljon tämä jumalaton ja salainen seura oli levinnyt, että se oli turmellut kaikkien ihmisten sydämen; sen tähden Jered murhattiin valtaistuimellaan, ja Akis hallitsi hänen jälkeensä.

9:7 Ja tapahtui, että Akis alkoi olla kateellinen pojalleen; sen tähden hän sulki hänet vankilaan ja piti häntä vähällä ravinnolla tai ravinnotta, kunnes hän kärsi kuoleman.

9:8 Ja nyt kuolleen veli (ja hänen nimensä oli Nimra) vihastui isälleen sen tähden, mitä hänen isänsä oli tehnyt hänen veljelleen.

9:9 Ja tapahtui, että Nimra kokosi yhteen pienen joukon miehiä ja pakeni maasta ja tuli asumaan Omerin kanssa.

9:10 Ja tapahtui, että Akisille syntyi muita poikia, ja he voittivat kansan sydämet siitä huolimatta, että he olivat vannoneet hänelle tekevänsä kaikenlaista pahaa sen mukaan kuin hän halusi.

9:11 Nyt Akisin kansa halusi rikkautta samoin kuin Akis halusi valtaa; sen vuoksi Akisin pojat tarjosivat heille rahaa, jolla keinolla he vetivät suurimman osan kansasta mukaansa.

9:12 Ja Akisin poikien ja Akisin kesken alkoi sota, jota kesti monen vuoden ajan, eli kunnes lähes koko valtakunnan kansa oli tuhoutunut, niin, jopa kaikki, paitsi kolmekymmentä sielua ja ne, jotka pakenivat Omerin perhekunnan mukana.

9:13 Sen vuoksi Omer sai takaisin perintömaansa.

9:14 Ja tapahtui, että Omer alkoi olla vanha; kuitenkin hänelle syntyi hänen vanhalla iällään Emer, ja hän voiteli Emerin kuninkaaksi hallitsemaan hänen sijaansa.

9:15 Ja voideltuaan Emerin kuninkaaksi hän näki rauhan maassa kahden vuoden ajan, ja hän kuoli nähtyään tavattoman monia elinpäiviä, jotka olivat täynnä murhetta. Ja tapahtui, että Emer hallitsi hänen jälkeensä ja seurasi isänsä askeleita.

9:16 Ja Herra alkoi jälleen ottaa kirousta pois maasta, ja Emerin perhekunta menestyi tavattomasti Emerin hallituskaudella; ja kuudenkymmenen kahden vuoden aikana heistä oli tullut tavattoman vahvoja, niin että heistä tuli tavattoman rikkaita --

9:17 ja heillä oli kaikenlaisia hedelmiä ja viljoja ja silkkejä ja hienoa pellavaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia;

9:18 ja myös kaikenlaista karjaa, härkiä ja lehmiä ja lampaista ja sikoja ja vuohia sekä monia muunlaisia eläimiä, jotka olivat hyödyllisiä ihmisen ravinnoksi.

9:19 Ja heillä oli myös hevosia ja aaseja, ja oli elefantteja ja kurelomeja ja kumomeja, jotka kaikki olivat ihmiselle hyödyllisiä, ja varsinkin elefantit ja kurelomit ja kumomit.

9:20 Ja niin Herra vuodatti siunauksiaan tähän maahan, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi; ja hän käski, että jokaisen, joka pitäisi maata hallussaan, olisi pidettävä sitä hallussaan Herralle, tai heidät hävitettäisiin, kun he olisivat kypsyneet pahuudessa; sillä sellaisille sanoo Herra: Minä vuodatan vihani täyteyden.

9:21 Ja Emer tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi Koriantum, ja hän voiteli Koriantumin hallitsemaan sijaansa.

9:22 Ja voideltuaan Koriantumin hallitsemaan sijaansa hän eli neljä vuotta, ja hän näki rauhan maassa; niin, ja hän näki jopa Vanhurskauden Pojan ja iloitsi ja riemuitsi hänen ajastaan; ja hän kuoli rauhassa.

9:23 Ja tapahtui, että Koriantum seurasi isänsä askeleita ja rakensi monta mahtavaa kaupunkia ja antoi kansalle sitä, mikä oli hyvää, koko elinaikansa. Ja tapahtui, ettei hänellä ollut lapsia, ennen kuin hän oli tavattoman vanha.

9:24 Ja tapahtui, että hänen vaimonsa kuoli sadankahden vuoden ikäisenä. Ja tapahtui, että Koriantum otti vaimon vanhalla iällään, nuoren neidon, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä; ja nyt hän eli, kunnes oli sataneljäkymmentäkaksi vuotta vanha.

9:25 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Kom, ja Kom hallitsi hänen jälkeensä; ja hän hallitsi neljäkymmentäyhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi Het; ja hänelle syntyi myös muita poikia ja tyttöjä.

9:26 Ja kansa oli jälleen levinnyt kaikkialle maahan, ja maassa alkoi jälleen olla tavattoman suurta jumalattomuutta, ja Het alkoi jälleen omaksua muinaisia salaisia suunnitelmia tuhotakseen isänsä.

9:27 Ja tapahtui, että hän syöksi isänsä valtaistuimelta, sillä hän surmasi tämän tämän omalla miekalla; ja hän hallitsi hänen jälkeensä.

9:28 Ja maahan tuli jälleen profeettoja huutamaan parannusta heille -- että heidän oli raivattava Herralle tietä, tai kirous kohtaisi maata; niin, nimittäin tulisi suuri nälänhätä, jossa he tuhoutuisivat, elleivät he tekisi parannusta.

9:29 Mutta ihmiset eivät uskoneet profeettojen sanoja vaan karkottivat heidät; ja joitakin heistä he heittivät kuoppiin ja jättivät menehtymään. Ja tapahtui, että he tekivät kaiken tämän kuningas Hetin käskyn mukaan.

9:30 Ja tapahtui, että maassa alkoi suuri nälänhätä, ja asukkaita alkoi tuhoutua tavattoman nopeasti nälänhädän tähden, sillä maan päällä ei satanut.

9:31 Ja maahan tuli myös myrkkykäärmeitä, ja ne myrkyttivät monia ihmisiä. Ja tapahtui, että heidän katraansa alkoivat paeta myrkkykäärmeiden edellä etelänpuoleista maata kohti, jota nefiläiset kutsuivat Sarahemlaksi.

9:32 Ja tapahtui, että monet niistä menehtyivät matkalla, mutta oli muutamia, jotka pääsivät pakoon etelänpuoleiseen maahan.

9:33 Ja tapahtui, että Herra kielsi käärmeitä enää ajamasta niitä takaa vaan käski niiden tukkia tien, niin etteivät ihmiset pääsisi kulkemaan ohitse, niin että jokaisen, joka yrittäisi kulkea ohitse, myrkkykäärmeet kaataisivat.

9:34 Ja tapahtui, että ihmiset seurasivat eläinten reittiä ja söivät matkan varrelle kaatuneiden raatoja, kunnes olivat syöneet ne kaikki. Nyt, kun ihmiset näkivät, että heidän täytyy menehtyä, he alkoivat tehdä parannusta pahoista teoistaan ja huutaa Herran puoleen.

9:35 Ja tapahtui, että kun he olivat kyllin nöyrytyneet Herran edessä, hän lähetti sateen maan päälle; ja kansa alkoi jälleen elpyä, ja pohjoisissa maissa ja kaikissa ympäröivissä maissa alkoi olla hedelmiä. Ja Herra näytti heille voimansa varjelemalla heidät nälänhädältä.

LUKU 10

10:1 Ja tapahtui, että Ses, joka oli Hetin jälkeläinen -- sillä Het oli menehtynyt nälänhätään, ja koko hänen perhekuntansa Sesiä lukuun ottamatta -- niin, Ses alkoi jälleen rakentaa murtunutta kansaa.

10:2 Ja tapahtui, että Ses muisti isiensä tuhon, ja hän rakensi vanhurskaan valtakunnan, sillä hän muisti, mitä Herra oli tehnyt tuodessaan Jeredin ja hänen veljensä syvyyden poikki; ja hän vaelsi Herran teitä, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

10:3 Ja hänen vanhin poikansa, jonka nimi oli Ses, kapinoi häntä vastaan; mutta Ses sai surmansa rosvon kädestä suurten rikkauksiensa tähden, mikä toi jälleen rauhan hänen isälleen.

10:4 Ja tapahtui, että hänen isänsä rakensi monia kaupunkeja maahan, ja kansa alkoi jälleen levitä kaikkialle maahan. Ja Ses eli tavattoman vanhaksi, ja hänelle syntyi Riplakis. Ja hän kuoli, ja Riplakis hallitsi hänen jälkeensä.

10:5 Ja tapahtui, että Riplakis ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, sillä hänellä oli monta vaimoa ja sivuvaimoa, ja hän pani ihmisten harteille sellaista, mikä oli raskasta kantaa; niin, hän verotti heitä raskailla veroilla, ja veroilla hän rakensi monia avaria rakennuksia.

10:6 Ja hän pystytti itselleen tavattoman kauniin valtaistuimen; ja hän rakensi monia vankiloita, ja jokaisen, joka ei tahtonut alistua veroihin, hän heitti vankilaan; ja jokaisen, joka ei pystynyt maksamaan veroja, hän heitti vankilaan; ja hän pani heidät tekemään jatkuvasti työtä elannokseen; ja jokaisen, joka kieltäytyi tekemästä työtä, hän käski ottaa hengiltä.

10:7 Ja nyt, hän hankki kaikki hienot työnsä, niin, hienon kultansakin hän puhdistutti vankilassa; ja kaikenlaista hienoa työtä hän teetti vankilassa. Ja tapahtui, että hän vaivasi kansaa haureudellaan ja iljetyksillään.

10:8 Ja kun hän oli hallinnut neljänkymmenen kahden vuoden ajan, kansa nousi kapinaan häntä vastaan; ja maassa alkoi jälleen sota, niin että Riplakis tapettiin ja hänen jälkeläisensä ajettiin pois maasta.

10:9 Ja monen vuoden kuluttua tapahtui, että Morianton (joka oli Riplakisin jälkeläinen) kokosi yhteen sotajoukon hylkiöistä ja meni ja ryhtyi taistelemaan kansaa vastaan, ja hän sai valtaansa monta kaupunkia; ja sodasta tuli tavattoman ankara, ja se kesti monen vuoden ajan; ja hän sai koko maan valtaansa ja asettui koko maan kuninkaaksi.

10:10 Ja asetuttuaan kuninkaaksi hän helpotti kansan kuormaa, ja sillä hän pääsi suosioon kansan silmissä, ja se voiteli hänet kuninkaakseen.

10:11 Ja hän teki oikeutta kansalle mutta ei itsellensä paljon haureutensa tähden; sen vuoksi hänet erotettiin pois Herran edestä.

10:12 Ja tapahtui, että Morianton rakensi monia kaupunkeja, ja kansa rikastui tavattomasti hänen hallituskaudellaan, sekä rakennuksista että kullasta ja hopeasta ja viljan kasvatuksesta ja katraista ja laumoista ja sellaisesta, mitä heille oli palautettu.

10:13 Ja Morianton eli tavattoman korkeaan ikään, ja sitten hänelle syntyi Kim; ja Kim hallitsi isänsä sijaan, ja hän hallitsi kahdeksan vuotta, ja hänen isänsä kuoli. Ja tapahtui, että Kim ei hallinnut vanhurskaasti, minkä vuoksi hän ei ollut Herran suosiossa.

10:14 Ja hänen veljensä nousi kapinaan häntä vastaan, jolloin hän pani hänet vankeuteen; ja hän pysyi vankeudessa koko elinaikansa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä vankeudessa, ja hänen vanhalla iällään hänelle syntyi Leevi; ja hän kuoli.

10:15 Ja tapahtui, että Leevi palveli vankeudessa isänsä kuoleman jälkeen neljänkymmenen kahden vuoden ajan. Ja hän kävi sotaa maan kuningasta vastaan ja sai siten kuninkuuden itselleen.

10:16 Ja saatuaan kuninkuuden itselleen hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä; ja kansa menestyi maassa; ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Korom, jonka hän voiteli kuninkaaksi jälkeensä.

10:17 Ja tapahtui, että Korom teki koko elinaikansa sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä; ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja monia elinpäiviä nähtyään hän kuoli, samoin kuin muutkin maasta tulleet; ja Kis hallitsi hänen jälkeensä.

10:18 Ja tapahtui, että myös Kis kuoli, ja Lib hallitsi hänen jälkeensä.

10:19 Ja tapahtui, että myös Lib teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä. Ja Libin aikana myrkkykäärmeet hävitettiin. Niinpä he menivät eteläpuoleiseen maahan metsästämään syötävää maan kansalle, sillä maa oli täynnä metsän eläimiä. Ja Libistä itsestäänkin tuli suuri metsästäjä.

10:20 Ja he rakensivat suuren kaupungin kapean maakannaksen lähelle, lähelle sitä paikkaa, missä meri jakaa maan kahtia.

10:21 Ja he säilyttivät eteläpuoleisen maan erämaana saadakseen riistaa. Ja koko pohjoisenpuoleinen maa oli täynnä asukkaita.

10:22 Ja he olivat tavattoman ahkeria, ja he ostivat ja myivät ja kävivät kauppaa keskenään saadakseen voittoa.

10:23 Ja he käsittelivät kaikenlaista malmia ja tekivät kultaa ja hopeaa ja rautaa ja pronssia ja kaikenlaisia metalleja; ja he kaivoivat sitä maasta; niinpä he kasasivat mahtavia maakasoja saadakseen kulta- ja hopea- ja rauta- ja kuparimalmia. Ja he tekivät kaikenlaisia hienoja töitä.

10:24 Ja heillä oli silkkejä ja kerrattua pellavaa; ja he tekivät kaikenlaista kangasta vaatettaakseen alastomuutensa.

10:25 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja maan viljelemiseen, sekä kyntämiseen että kylvämiseen, korjaamiseen ja kuokkimiseen ja myös puimiseen.

10:26 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja, joita he käyttivät eläintensä työllä.

10:27 Ja he tekivät kaikenlaisia sota-aseita. Ja he tekivät kaikenlaisia sangen taidokkaita töitä.

10:28 Eikä mikään kansa ole koskaan voinut olla siunatumpi kuin se oli ja saada enemmän menestystä Herran kädestä. Ja he olivat maassa, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi, sillä Herra oli näin puhunut.

10:29 Ja tapahtui, että Lib eli monta vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Heartom.

10:30 Ja tapahtui, että Heartom hallitsi isänsä jälkeen. Ja kun Heartom oli hallinnut kaksikymmentäneljä vuotta, katso, kuninkuus otettiin häneltä pois. Ja hän palveli monta vuotta vankeudessa, niin, jopa koko lopun elinaikansa.

10:31 Ja hänelle syntyi Het, ja Het eli vankeudessa koko elinaikansa. Ja Hetille syntyi Aaron, ja Aaron asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Amnigadda, ja myös Amnigadda asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantum, ja Koriantum asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Kom.

10:32 Ja tapahtui, että Kom sai puolet valtakunnasta puolelleen. Ja hän hallitsi puolta valtakunnasta neljäkymmentäkaksi vuotta; ja hän lähti taistelemaan kuningasta, Amgidia, vastaan, ja he taistelivat monen vuoden ajan, jona aikana Kom pääsi voitolle Amgidista ja sai lopun valtakunnan valtaansa.

10:33 Ja Komin aikana maassa alkoi olla rosvoja, ja he ottivat käyttöön vanhat suunnitelmat ja vannottivat valoja kuten ihmiset muinoin ja pyrkivät jälleen hävittämään valtakunnan.

10:34 Nyt Kom taisteli paljon heitä vastaan; kuitenkin hän ei voittanut heitä.

LUKU 11

11:1 Ja myös Komin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat tuon suuren kansan tuhosta, ellei se tekisi parannusta ja kääntyisi Herran puoleen ja hylkäisi murhiaan ja jumalattomuuttaan.

11:2 Ja tapahtui, että kansa hylkäsi profeetat, ja he pakenivat Komin luo turvaan, sillä kansa yritti hävittää heidät.

11:3 Ja he profetoivat Komille monia asioita; ja hän oli siunattu koko lopun elinaikansa.

11:4 Ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi Siblom; ja Siblom hallitsi hänen jälkeensä. Ja Siblomin veli kapinoi häntä vastaan, ja koko maassa alkoi tavattoman suuri sota.

11:5 Ja tapahtui, että Siblomin veli käski, että kaikki profeetat, jotka profetoivat kansan tuhosta, oli otettava hengiltä;

11:6 ja koko maassa vallitsi suuri onnettomuus, sillä he olivat todistaneet, että suuri kirous kohtaisi maata ja myös kansaa ja että heidän keskuudessaan tapahtuisi suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty, ja heidän luunsa olisivat kuin maakasat siinä maassa, elleivät he tekisi parannusta jumalattomuudestaan.

11:7 Eivätkä he kuulleet Herran ääntä jumalattomien liittojensa tähden; sen tähden koko maassa alkoi olla sotia ja kiistoja ja myös monia nälänhätiiä ja ruttotauteja, niin että oli suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty; ja kaikki tämä tapahtui Siblomin aikana.

11:8 Ja kansa alkoi tehdä parannusta pahuudestaan, ja siinä määrin kuin he tekivät, Herra armahti heitä.

11:9 Ja tapahtui, että Siblom surmattiin, ja Set pantiin vankeuteen, ja hän eli vankeudessa koko elinaikansa.

11:10 Ja tapahtui, että hänen poikansa Aha sai kuninkuuden, ja hän hallitsi kansaa koko elinaikansa. Ja hän teki elinaikanaan kaikenlaista pahaa, jolla hän aiheutti paljon verenvuodatusta; ja lyhyt oli hänen elinaikansa.

11:11 Ja Etem, joka oli Ahan jälkeläinen, sai kuninkuuden; ja hänkin teki elinaikanaan sitä, mikä oli jumalatonta.

11:12 Ja tapahtui, että Etemin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat jälleen kansalle; niin, he profetoivat, että Herra hävittäisi heidät kokonaan maan päältä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistaan.

11:13 Ja tapahtui, että ihmiset paaduttivat sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla heidän sanojaan; ja profeetat surivat ja vetäytyivät pois kansan keskuudesta.

11:14 Ja tapahtui, että Etem tuomitsi jumalattomasti koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Moron. Ja tapahtui, että Moron hallitsi hänen jälkeensä, ja Moron teki sitä, mikä oli jumalatonta Herran edessä.

11:15 Ja tapahtui, että kansan keskuudessa nousi kapina sen salaliiton tähden, joka oli perustettu vallan ja edun saamiseksi; ja sen keskuudesta nousi pahuudessa mahtava mies ja ryhtyi Moronia vastaan taisteluun, jossa hän kukisti puolet valtakunnasta; ja hän piti puolta valtakunnasta hallussaan monta vuotta.

11:16 Ja tapahtui, että Moron kukisti hänet ja sai kuninkuuden jälleen haltuunsa.

11:17 Ja tapahtui, että nousi toinenkin mahtava mies; ja hän oli Jeredin veljen jälkeläinen.

11:18 Ja tapahtui, että hän kukisti Moronin ja sai kuninkuuden; sen vuoksi Moron asui vankeudessa koko lopun elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantor.

11:19 Ja tapahtui, että Koriantor asui vankeudessa koko elinaikansa.

11:20 Ja Koriantorin aikana tuli myös monia profeettoja, ja he profetoivat suurista ja ihmeellisistä asioista ja huusivat parannusta kansalle, ja elleivät he tekisi parannusta, Herra Jumala antaisi tuomion heitä vastaan heidän täydelliseksi tuhokseen;

11:21 ja että Herra Jumala lähettäisi tai toisi voimallaan toisen kansan pitämään maata hallussaan, samalla tavalla kuin hän toi heidän isänsä.

11:22 Ja he hylkäsivät kaikki profeettojen sanat salaseuransa ja jumalattomien iljetystensä tähden.

11:23 Ja tapahtui, että Koriantorille syntyi Eter, ja hän kuoli asuttuaan vankeudessa koko elinaikansa.

LUKU 12

12:1 Ja tapahtui, että Eter eli Koriantumrin aikana; ja Koriantumr oli koko maan kuningas.

12:2 Ja Eter oli Herran profeetta; ja nyt, Eter tuli Koriantumrin aikana ja alkoi profetoida kansalle, sillä häntä ei voitu estää hänessä olleen Herran Hengen tähden.

12:3 Sillä hän huusi aamusta aina auringonlaskuun asti kehottaen kansaa uskomaan Jumalaan parannukseksi, ettei sitä hävitettäisi, sanoen sille, että uskon voimalla kaikki toteutuu --

12:4 sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti toivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti hyviä tekoja ja johdattaa heitä kirkastamaan Jumalaa.

12:5 Ja tapahtui, että Eter profetoi kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita he eivät uskoneet, koska he eivät nähneet niitä.

12:6 Ja nyt minä, Moroni, tahtoisin puhua jonkin verran näistä asioista; minä tahtoisin näyttää maailmalle, että usko on sellaista, mitä toivotaan mutta ei nähdä; älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu.

12:7 Sillä uskon tähden Kristus näyttäytyi meidän isillemme noustuaan kuolleista; eikä hän näyttäytynyt heille, ennen kuin heillä oli uskoa häneen; joillakuilla täytyi siis olla uskoa häneen, sillä hän ei näyttäytynyt maailmalle.

12:8 Mutta ihmisten uskon tähden hän on näyttäytynyt maailmalle ja kirkastanut Isän nimen ja valmistanut tien, jotta sen kautta muut voisivat päästä osallisiksi taivaallisesta lahjasta, jotta he voisivat toivoa niitä asioita, joita eivät ole nähneet.

12:9 Niinpä teilläkin voi olla toivo ja voitte olla osallisia lahjasta, jos teillä vain on uskoa.

12:10 Katso, uskon tähden ihmiset muinoin kutsuttiin Jumalan pyhän järjestyksen mukaan.

12:11 Uskon tähden siis Mooseksen laki annettiin. Mutta Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut verrattomasti paremman tien; ja uskon tähden se on täytetty.

12:12 Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole uskoa, Jumala ei voi tehdä mitään ihmettä heidän keskuudessaan; sen vuoksi hän ei näyttäytynyt, ennen kuin he uskoivat.

12:13 Katso, Alman ja Amulekin usko sai vankilan sortumaan maahan.

12:14 Katso, Nefin ja Lehin usko sai aikaan muutoksen lamanilaisissa, niin että heidät kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä.

12:15 Katso, Ammonin ja hänen veljiensä usko sai aikaan niin suuren ihmeen lamanilaisten keskuudessa.

12:16 Niin, ja samoin kaikki ne, jotka tekivät ihmeitä, tekivät ne uskon voimalla, nekin jotka olivat ennen Kristusta, ja samoin ne, jotka olivat hänen jälkeensä.

12:17 Ja uskon tähden kolme opetuslasta saivat lupauksen, etteivät he maistaisi kuolemaa; eivätkä he saaneet lupausta, ennen kuin uskoivat.

12:18 Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä, ennen kuin ovat uskoneet; he ovat siis ensin uskoneet Jumalan Poikaan.

12:19 Ja oli monia, joiden usko oli niin tavattoman vahva, jopa ennen Kristuksen tulemista, ettei heitä voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen, vaan he todella näkivät silmillään sen, mitä olivat nähneet uskon silmin, ja he olivat iloisia.

12:20 Ja katso, me olemme nähneet tästä aikakirjasta, että yksi näistä oli Jeredin veli, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Jumalaan, että kun Jumala ojensi sormensa, hän ei voinut kätkeä sitä Jeredin veljen näkyvistä sanansa takia, jonka hän oli puhunut hänelle, jonka sanan hän oli saanut uskon tähden.

12:21 Ja sen jälkeen kun Jeredin veli oli nähnyt Herran sormen sen lupauksen tähden, jonka Jeredin veli oli saanut uskon tähden, Herra ei voinut salata mitään hänen näkyvistä; sen vuoksi hän näytti hänelle kaiken, sillä häntä ei voitu enää pitää väliverhon tällä puolen.

12:22 Ja uskon tähden minun isäni ovat saaneet lupauksen, että nämä asiat tulisivat heidän veljillensä pakanoiden välityksellä; sen vuoksi Herra on minua käskenyt, niin, nimittäin Jeesus Kristus.

12:23 Ja minä sanoin hänelle: Herra, pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän kirjoittamisemme heikkouden tähden, sillä sinä Herra olet tehnyt meistä voimallisia puheessa uskon tähden, mutta sinä et ole tehnyt meistä voimallisia kirjoittamisessa; sillä sinä olet antanut koko tälle kansalle kyvyn puhua paljon sen Pyhän Hengen tähden, jonka sinä olet heille antanut;

12:24 ja sinä olet antanut meille vain vähäisen kirjoittamisen kyvyn käsiemme kömpelyyden tähden. Katso, sinä et ole tehnyt meistä voimallisia kirjoittamisessa, niin kuin Jeredin veljestä, sillä sinä teit hänestä sellaisen, että hänen kirjoittamansa asiat olivat yhtä voimallisia kuin sinä olet, saaden ihmisen lukemaan niitä.

12:25 Sinä olet myös tehnyt meidän sanamme voimakkaiksi ja suuriksi, niin ettemme voi kirjoittaa niitä; sen vuoksi me kirjoittaessamme näemme heikkoutemme ja kompastelemme sanojemme asettelussa; ja minä pelkään, että pakanat tulevat pilkkaamaan meidän sanojamme.

12:26 Ja kun minä olin sanonut tämän, Herra puhui minulle sanoen: Mielettömät pilkkaavat, mutta he saavat surra; ja minun armoni riittää sävyisille, niin etteivät he käytä teidän heikkouttanne hyväkseen;

12:27 ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoaa, heissä vahvaksi.

12:28 Katso, minä näytän pakanoille heidän heikkoutensa ja minä näytän heille, että usko, toivo ja rakkaus tuovat minun luokseni -- kaiken vanhurskauden lähteelle.

12:29 Ja kuultuani nämä sanat minä, Moroni, sain lohtua ja sanoin: Oi Herra, sinun vanhurskas tahtosi tapahtukoon, sillä minä tiedän, että sinä teet ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti;

12:30 sillä Jeredin veli sanoi Serininvuorelle: Siirry, ja se siirtyi. Ja ellei hänellä olisi ollut uskoa, se ei olisi siirtynyt; sinä siis toimit, kun ihmisillä on uskoa.

12:31 Sillä näin sinä ilmaisit itsesi opetuslapsillesi; sillä kun heillä oli usko ja he puhuivat sinun nimessäsi, sinä näyttäytyit heille suuressa voimassa.

12:32 Ja minä muistan myös sinun sanoneen, että sinä olet valmistanut kodin ihmiselle, aivan niin, Isäsi huoneiden joukkoon, missä ihmisellä voi olla verrattomasti parempi toivo; ihmisen täytyy siis toivoa, tai hän ei voi saada perintöä siinä paikassa, jonka sinä olet valmistanut.

12:33 Ja vielä, minä muistan sinun sanoneen, että sinä olet rakastanut maailmaa, jopa niin että olet antanut henkesi maailman edestä, jotta ottaisit sen jälleen valmistaaksesi sijan ihmislapsille.

12:34 Ja nyt minä tiedän, että tämä rakkaus, jota sinulla on ollut ihmislapsia kohtaan, on aitoa rakkautta; ellei siis ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi huoneisiin.

12:35 Minä siis tiedän tämän perusteella, mitä olet sanonut, että ellei pakanoilla ole rakkautta, meidän heikkoutemme tähden, niin sinä koettelet heitä ja otat pois heidän talenttinsa eli senkin, mitä he ovat saaneet, ja annat niille, joilla on runsaammin.

12:36 Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille armon, että heillä olisi rakkautta.

12:37 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.

12:38 Ja nyt minä, Moroni, jätän jäähyväiset pakanoille, niin, ja myös veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen tuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun vaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamia.

12:39 Ja silloin te tiedätte, että minä olen nähnyt Jeesuksen ja että hän on puhunut minun kansani kasvoista kasvoihin ja että hän kertoi minulle vaatimattoman nöyrästi, niin kuin mies kertoo toiselle, omalla kielelläni, näistä asioista;

12:40 ja vain muutamia niistä minä olen kirjoittanut kirjoitustaitoni heikkouden tähden.

12:41 Ja nyt, minä tahtoisin kehottaa teitä etsimään tätä Jeesusta, josta profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, jotta Isän Jumalan sekä Herran Jeesuksen Kristuksen ja heistä todistavan Pyhän Hengen armo olisi ja pysyisi teissä ikuisesti. Aamen.

LUKU 13

13:1 Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn päättämään aikakirjaani sen kansan tuhosta, josta olen kirjoittanut.

13:2 Sillä katso, se hylkäsi kaikki Eterin sanat, sillä hän kertoi sille tosiaan kaikista asioista ihmisen alusta asti, ja että sen jälkeen kun vedet olivat vetäytyneet tämän maan pinnalta, siitä tuli kaikkia muita

maita oivallisempi maa, Herran valittu maa; sen vuoksi Herra tahtoo, että kaikki ihmiset, jotka siinä asuvat, palvelevat häntä;

13:3 ja että se on sen Uuden-Jerusaleminkin paikka, joka tulisi alas taivaasta, ja Herran pyhä pyhäkkö.

13:4 Katso, Eter näki Kristuksen ajan, ja hän puhui Uudesta-Jerusalemistä tässä maassa.

13:5 Ja hän puhui myös Israelin huoneesta ja siitä Jerusalemissa, josta Lehi tulisi -- sen jälkeen kun se hävitettäisiin, se rakennettaisiin uudelleen pyhäksi kaupungiksi Herralle; niinpä se ei voisi olla uusi Jerusalem, koska se oli ollut muinaisinkin aikoina, vaan se rakennettaisiin uudelleen, ja siitä tulisi Herran pyhä kaupunki, ja se rakennettaisiin Israelin huoneelle --

13:6 ja että Uusi-Jerusalem rakennettaisiin tähän maahan Joosefin jälkeläisten jäännökselle, mistä on ollut olemassa malli.

13:7 Sillä koska Joosef toi isänsä Egyptin maahan, niin hän kuoli siellä; ja nyt, Herra toi Joosefin jälkeläisten jäännöksen Jerusalemin maasta ollakseen armollinen Joosefin jälkeläisille, jotta he eivät menehtyisi, samoin kuin hän oli armollinen Joosefin isälle, jotta hän ei menehtyisi.

13:8 Ja nyt, Joosefin huoneen jäännös vahvistetaan tässä maassa, ja se on oleva heidän perintömaansa; ja he rakentavat pyhän kaupungin Herralle, muinaisen Jerusalemin kaltaisen; eikä heitä enää sekoiteta, ennen kuin tulee loppu, jolloin maa katoaa.

13:9 Ja on oleva uusi taivas ja uusi maa, ja ne tulevat olemaan vanhojen kaltaiset, paitsi että vanhat ovat kadonneet ja kaikki on tullut uudeksi.

13:10 Ja silloin tulee Uusi-Jerusalem, ja siunattuja ovat ne, jotka siellä asuvat, sillä he ovat niitä, joiden vaatteet ovat valkoisia Karitsan veren tähden; ja he ovat niitä, jotka luetaan Joosefin jälkeläisten jäännökseen, joka oli Israelin huonetta.

13:11 Ja silloin tulee myös vanha Jerusalem; ja sen asukkaat, siunattuja he ovat, sillä heidät on pesty Karitsan veressä; ja he ovat niitä, jotka hajotettiin ja koottiin maan neljältä ilmansuunnalta ja pohjoisista maista ja jotka osallistuvat sen liiton täyttämiseen, jonka Jumala teki heidän isänsä Abrahamin kanssa.

13:12 Ja kun nämä asiat tapahtuvat, toteutuu se kirjoitusten kohta, joka sanoo: On niitä, jotka olivat ensimmäisiä ja jotka tulevat viimeisiksi, ja on niitä, jotka olivat viimeisiä ja jotka tulevat ensimmäisiksi.

13:13 Ja minä aion kirjoittaa enemmän, mutta minua on kielletty; mutta suuria ja ihmeellisiä olivat Eterin profetiat; mutta häntä ei pidetty minkään arvoisena, ja hänet karkotettiin, ja hän piileskeli kallioluolassa päivisin, ja öisin hän kulki katsellen sitä, mikä kansaa kohtaisi.

13:14 Ja kallioluolassa asuessaan hän teki tämän aikakirjan lopun katsellen öisin niitä tuhoja, jotka kohtasivat kansaa.

13:15 Ja tapahtui, että sinä samana vuonna, jona hänet karkotettiin kansan keskuudesta, alkoi suuri sota kansan keskuudessa, sillä oli monia mahtavia miehiä, jotka nousivat yrittäen tuhota Koriantumrin salaisilla jumalattomuuden suunnitelmillaan, joista on puhuttu.

13:16 Ja nyt Koriantumr, joka itse oli perehtynyt kaikkiin sotataitoihin ja kaikkeen maailman viekkautteen, ryhtyi sen vuoksi taistelemaan niitä vastaan, jotka yrittivät tuhota hänet.

13:17 Mutta hän ei tehnyt parannusta, eivätkä hänen kauniit poikansa ja tyttärensä; eivätkä Kohorin kauniit pojat ja tyttäret; eivätkä Korihorin kauniit pojat ja tyttäret; eikä sanalla sanoen yksikään koko maan kauniista pojista ja tyttäristä tehnyt parannusta synneistään.

13:18 Sen vuoksi tapahtui, että ensimmäisenä vuonna, jona Eter asui kallioluolassa, monet ihmiset saivat surmansa niiden salaliittojen miekasta, jotka taistelivat Koriantumria vastaan saadakseen kuninkuuden.

13:19 Ja tapahtui, että Koriantumrin pojat taistelivat paljon ja vuodattivat paljon vertansa.

13:20 Ja toisena vuonna Eterille tuli Herran sana, että hänen oli mentävä profetoimaan Koriantumrille, että jos hän ja koko hänen perhekuntansa tekisivät parannuksen, Herra antaisi hänelle hänen kuninkuutensa ja säästäisi kansan --

13:21 muuten heidät hävitettäisiin ja koko hänen perhekuntansa, häntä itseään lukuun ottamatta. Ja hän saisi elää vain nähdäkseen niiden profetioiden toteutumisen, jotka oli puhuttu toisesta kansasta, joka saisi maan perinnökseen; ja se hautaisi Koriantumrin, ja jokainen sielu tuhoutuisi, Koriantumria lukuun ottamatta.

13:22 Ja tapahtui, ettei Koriantumr tehnyt parannusta, eikä hänen perhekuntansa eikä kansa; eivätkä sodat lakaneet; ja Eter yritettiin tappaa, mutta hän pakeni heidän tieltään ja piiloutui jälleen kallioluolaan.

13:23 Ja tapahtui, että Sared nousi ja ryhtyi hänkin taistelemaan Koriantumria vastaan; ja hän löi hänet, niin että hän kolmantena vuonna pani hänet vankeuteen.

13:24 Ja Koriantumrin pojat löivät neljäntenä vuonna Saredin ja hankkivat kuninkuuden jälleen isälleen.

13:25 Nyt alkoi sota kaikkialla maassa jokaisen miehen taistellessa joukkoineen sen puolesta, mitä halusi.

13:26 Ja oli rosvoja ja sanalla sanoen kaikenlaista jumalattomuutta kaikkialla maassa.

13:27 Ja tapahtui, että Koriantumr oli tavattoman vihoissaan Saredille, ja hän lähti sotajoukkoineen taistelemaan häntä vastaan; ja he kohtasivat suuren vihan vallassa, ja he kohtasivat Gilgalin laaksossa, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

13:28 Ja tapahtui, että Sared taisteli häntä vastaan kolmen päivän ajan. Ja tapahtui, että Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Heslonin tasangoille.

13:29 Ja tapahtui, että Sared ryhtyi jälleen taisteluun häntä vastaan tasangoilla; ja katso, hän löi Koriantumrin ja ajoi hänet takaisin Gilgalin laaksoon.

13:30 Ja Koriantumr ryhtyi jälleen taisteluun Saredia vastaan Gilgalin laaksossa, ja siinä hän löi Saredin ja surmasi hänet.

13:31 Ja Sared haavoitti Koriantumria reiteen, niin ettei hän enää lähtenyt taistelemaan kahteen vuoteen, minä aikana kaikki ihmiset maassa vuodattivat verta, eikä kukaan estänyt heitä.

LUKU 14

14:1 Ja nyt koko maassa alkoi olla kansan pahuuden tähden suuri kirous, jonka tähden, jos mies pani työkalunsa tai miekkansa hyllylleen tai paikkaan, jossa hän sitä säilytti, katso, seuraavana päivänä hän ei löytänyt sitä, niin suuri kirous oli maassa.

14:2 Sen vuoksi joka mies piti käsin kiinni omastaan eikä tahtonut ottaa eikä antaa lainaksi; ja joka mies piti oikean kätensä miekkansa kahvassa puolustaakseen omaisuuttaan ja omaa ja vaimojensa ja lastensa henkeä.

14:3 Ja nyt, kahden vuoden kuluttua ja Saredin kuoleman jälkeen, katso, Saredin veli nousi ja ryhtyi Koriantumria vastaan taisteluun, jossa Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa Akisin erämaahan.

14:4 Ja tapahtui, että Saredin veli ryhtyi taisteluun häntä vastaan Akisin erämaassa; ja taistelusta tuli tavattoman ankara, ja monet tuhannet kaatuivat miekasta.

14:5 Ja tapahtui, että Koriantumr piiritti erämaan; ja Saredin veli marssi pois erämaasta yöllä ja surmasi osan Koriantumrin sotajoukosta sen ollessa juovuksissa.

14:6 Ja hän tuli Moronin maahan ja asettui Koriantumrin valtaistuimelle.

14:7 Ja tapahtui, että Koriantumr asui erämaassa sotajoukkoineen kahden vuoden ajan, jona aikana hän sai suurta voimaa sotajoukkoonsa.

14:8 Nyt Saredin veli, jonka nimi oli Gilead, sai myös suurta voimaa sotajoukkoonsa salaliittojen tähden.

14:9 Ja tapahtui, että hänen ylipappinsa murhasi hänet hänen istuessaan valtaistuimellaan.

14:10 Ja tapahtui, että eräs salaliittoihin kuuluvista murhasi hänet salaisessa kulkupaikassa ja sai kuninkuuden itselleen, ja hänen nimensä oli Lib; ja Lib oli isokokoinen mies, kookkaampi kuin kukaan muu mies koko kansan keskuudessa.

14:11 Ja tapahtui, että Libin ensimmäisenä vuonna Koriantumr tuli Moronin maahan ja ryhtyi taisteluun Libiä vastaan.

14:12 Ja tapahtui, että hän taisteli Libin kanssa, jolloin Lib iski häntä käsivarteen, niin että hän haavoittui; kuitenkin Koriantumrin sotajoukko ahdisti edelleen Libiä, niin että hän pakeni merenrannikon rajamaille.

14:13 Ja tapahtui, että Koriantumr ajoi häntä takaa; ja Lib ryhtyi taisteluun häntä vastaan merenrannikolla.

14:14 Ja tapahtui, että Lib löi Koriantumrin sotajoukon, niin että se pakeni jälleen Akisin erämaahan.

14:15 Ja tapahtui, että Lib ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Agosin tasangoille. Ja Koriantumr oli ottanut kaiken kansan mukaansa, kun hän pakeni Libin edellä siihen maan kolkkaan, minne hän pakeni.

14:16 Ja kun hän oli tullut Agosin tasangoille, hän ryhtyi taisteluun Libiä vastaan, ja hän löi häntä, kunnes hän kuoli; mutta Libin veli tuli Koriantumria vastaan hänen sijastaan, ja taistelusta tuli tavattoman ankara, niin että Koriantumr pakeni jälleen Libin veljen sotajoukon edeltä.

14:17 Nyt Libin veljen nimi oli Sis. Ja tapahtui, että Sis ajoi takaa Koriantumria, ja hän kukisti monta kaupunkia, ja hän surmasi sekä naisia että lapsia ja poltti kaupungit.

14:18 Ja kautta koko maan levisi Sisin pelko; niin, kautta maan kuului huuto: Kuka voi kestää Sisin sotajoukon edessä? Katso, hän hävittää maan edeltään!

14:19 Ja tapahtui, että kansa alkoi kerääntyä yhteen sotajoukoiksi kautta koko maan.

14:20 Ja he olivat jakaantuneita, ja osa heistä pakeni Sisin sotajoukkoon, ja osa heistä pakeni Koriantumrin sotajoukkoon.

14:21 Ja niin suuri ja pitkäaikainen oli sota ollut, ja niin kauan oli verenvuodatusta ja verilöylyä nähty, että koko maan pinta oli kuolleiden ruumiiden peitossa.

14:22 Ja niin joutuista ja nopea oli sota, ettei ketään jäänyt hautaamaan kuolleita, vaan he marssivat eteenpäin verenvuodatukselta verenvuodatukseseen jättäen sekä miesten, naisten että lasten ruumiit hajalleen maan pinnalle, niin että niistä tuli lihan matojen saalista.

14:23 Ja niiden löyhkä levisi maahan, aivan kaikkialle maahan; sen vuoksi niiden löyhkä vaivasi ihmisiä päivin ja öin.

14:24 Mutta Sis ei lakannut ajamasta takaa Koriantumria, sillä hän oli vannonut kostavansa Koriantumrille surmatun veljensä veren ja osoittavansa vääräksi Eterille tulleen Herran sanan, että Koriantumr ei kaatuisi miekasta.

14:25 Ja näin me näemme, että Herra rankaisi heitä vihansa täyteydessä, ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olivat raivanneet tien heidän ikuiselle tuholleen.

14:26 Ja tapahtui, että Sis ajoi Koriantumria takaa itään päin aina merenrannikon rajamaille asti, ja siellä hän taisteli Sisiä vastaan kolmen päivän ajan.

14:27 Ja niin kauhea oli tuho Sisin sotajoukkojen keskuudessa, että väki alkoi olla peloissaan ja alkoi paeta Koriantumrin sotajoukkojen edeltä; ja he pakenivat Korihorin maahan ja hävittivät asukkaat tieltään, kaikki ne, jotka eivät tahtoneet liittyä heihin.

14:28 Ja he pystyttivät telttansa Korihorin laaksoon, ja Koriantumr pystytti telttansa Surrin laaksoon. Nyt Surrin laakso oli lähellä Komnorin kukkulaa; niinpä Koriantumr kokosi sotajoukkonsa yhteen Komnorin kukkulalle ja soitti torvea Sisin sotajoukoille kutsuakseen ne taisteluun.

14:29 Ja tapahtui, että ne tulivat, mutta ne ajettiin takaisin; ja ne tulivat toisen kerran, ja ne ajettiin takaisin toisen kerran. Ja tapahtui, että ne tulivat kolmannen kerran, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

14:30 Ja tapahtui, että Sis löi Koriantumria aiheuttaen hänelle monta syvää haavaa; ja Koriantumr taintui menetettyään vertansa, ja hänet kannettiin pois ikään kuin kuolleena.

14:31 Nyt miehiä, naisia ja lapsia oli molemmin puolin menetetty niin paljon, että Sis kielsi väkeään ajamasta Koriantumrin sotajoukkoja takaa; niinpä he palasivat leiriinsä.

LUKU 15

15:1 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli toipunut haavoistaan, hän alkoi muistaa sanoja, jotka Eter oli puhunut hänelle.

15:2 Hän näki, että jo lähes kaksi miljoonaa hänen kansastaan oli saanut surmansa miekasta, ja hän alkoi murehtia sydämessään; niin, kaksi miljoonaa väkevää miestä sekä heidän vaimonsa ja lapsensa oli surmattu.

15:3 Hän alkoi katua sitä pahaa, mitä hän oli tehnyt; hän alkoi muistaa sanoja, jotka oli puhuttu kaikkien profeettojen suulla, ja hän näki niiden toteutuneen siihen asti, jokaisen rahdunkin; ja hänen sielunsa suri eikä huolinut lohdutuksesta.

15:4 Ja tapahtui, että hän kirjoitti Sisille kirjeen pyytäen häntä säästämään kansan, niin hän luopuisi kuninkuudesta ihmisten hengen tähden.

15:5 Ja tapahtui, että kun Sis oli saanut hänen kirjeensä, hän kirjoitti Koriantumrille kirjeen, että jos hän antautuisi, niin että hän voisi surmata hänet omalla miekallaan, niin hän säästäisi ihmisten hengen.

15:6 Ja tapahtui, että kansa ei tehnyt parannusta pahuudestaan; ja Koriantumrin väki yltyi vihaan Sisin väkeä vastaan, ja Sisin väki yltyi vihaan Koriantumrin väkeä vastaan; niinpä Sisin väki ryhtyi taisteluun Koriantumrin väkeä vastaan.

15:7 Ja kun Koriantumr näki, että hän oli kukistumaisillaan, hän pakeni jälleen Sisin väen edeltä.

15:8 Ja tapahtui, että hän tuli Riplitankumin vesille, mikä käännettynä on suuri tai kaiken ylittävä; kun he siis tulivat näiden vesien äärelle, he pystyttivät telttansa; ja Sis pystytti myös telttansa heidän lähelleen, ja niinpä he seuraavana päivänä tulivat taistelemaan.

15:9 Ja tapahtui, että he taistelivat tavattoman ankaran taistelun, jossa Koriantumr haavoittui jälleen, ja hän taintui verenhukasta.

15:10 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukot ahdistivat Sisin sotajoukkoja, niin että ne löivät ne ja saivat ne pakenemaan edellään; ja ne pakenivat etelään päin ja pystyttivät telttansa paikkaan, jota kutsuttiin Ogatiksi.

15:11 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukko pystytti telttansa Raman kukkulan luo; ja se oli sama kukkula, johon minun isäni Mormon kätki Herran huomaa aikakirjat, jotka olivat pyhiä.

15:12 Ja tapahtui, että he kokosivat yhteen koko maan kaikki ihmiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, Eteriä lukuun ottamatta.

15:13 Ja tapahtui, että Eter näki kaikki ihmisten tekemiset, ja hän näki, että Koriantumrin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Koriantumrin sotajoukkoon, ja Sisin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Sisin sotajoukkoon.

15:14 Ja nyt, neljän vuoden ajan he kokosivat väkeä yhteen saadakseen kaikki, jotka olivat maan päällä, ja saadakseen kaiken sen voiman, mikä heidän oli mahdollista saada.

15:15 Ja tapahtui, että kun he olivat kaikki kokoontuneet yhteen, jokainen haluamaansa sotajoukkoon, vaimoineen ja lapsineen -- niin miehet, naiset kuin lapsetkin oli aseistettu sota-asein, kilvin ja rintakilvin ja pääkilvin ja puettu sodan tapaan -- he marssivat toisiaan vastaan taisteluun; ja he taistelivat koko sen päivän, eivätkä voittaneet.

15:16 Ja tapahtui, että kun oli yö, he olivat väsyneitä ja vetäytyivät leireihinsä, ja vetäydyttyään leireihinsä he ryhtyivät vaikeroimaan ja valittamaan väkensä surmattujen menetystä; ja niin suuri oli heidän huutonsa, vaikeruksensa ja valituksensa, että se halkoi ilmaa hirveästi.

15:17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät jälleen taistelemaan, ja se päivä oli suuri ja kauhea; kuitenkin he eivät voittaneet, ja kun yö jälleen tuli, ilmaa halkoivat heidän huutonsa ja vaikeruksensa ja valituksensa heidän väkensä surmattujen menetyksen tähden.

15:18 Ja tapahtui, että Koriantumr kirjoitti jälleen kirjeen Sisille pyytäen, ettei hän enää tulisi taistelemaan vaan että hän ottaisi kuninkuuden ja säästäisi ihmisten hengen.

15:19 Mutta katso, Herran Henki oli lakannut kiistelemästä heidän kanssaan, ja Saatanalla oli täysi valta ihmisten sydämiin, sillä heidät oli jätetty sydämensä paatumukseen ja mielensä sokeuteen, jotta he tuhoutuisivat; niinpä he menivät jälleen taistelemaan.

15:20 Ja tapahtui, että he taistelivat koko sen päivän, ja kun yö tuli, he nukkuivat miekkojensa päällä.

15:21 Ja seuraavana päivänä he taistelivat, kunnes tuli yö.

15:22 Ja kun yö tuli, he olivat juopuneita vihasta, niin kuin mies, joka on juopunut viinistä; ja he nukkuivat jälleen miekkojensa päällä.

15:23 Ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen; ja kun yö tuli, he olivat kaikki kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta viittäkymmentäkahta Koriantumrin väestä ja kuuttakymmentähdeksää Sisin väestä.

15:24 Ja tapahtui, että he nukkuivat miekkojensa päällä sinä yönä, ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen, ja he kamppailivat kaikin voimin miekoillaan ja kilvillään koko sen päivän.

15:25 Ja kun yö tuli, Sisin väkeä oli kolmekymmentäkaksi ja Koriantumrin väkeä kaksikymmentäseitsemän.

15:26 Ja tapahtui, että he söivät ja nukkuivat ja valmistautuivat kuolemaan seuraavana päivänä. Ja he olivat isoja ja väkeviä miehiä, mitä ihmisvoimaan tulee.

15:27 Ja tapahtui, että he taistelivat kolmen tunnin ajan, ja he taintuivat verenhukasta.

15:28 Ja tapahtui, että kun Koriantumrin miehet olivat saaneet sen verran voimia, että pystyivät kävelemään, he aikoivat paeta henkensä edestä; mutta katso, Sis nousi, ja myös hänen miehensä, ja hän vannoi vihassaan, että hän surmaisi Koriantumrin tai menehtyisi itse miekasta.

15:29 Sen vuoksi hän ajoi heitä takaa, ja seuraavana päivänä hän sai heidät kiinni; ja he taistelivat jälleen miekoin. Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta Koriantumria ja Sisiä, katso, Sis oli taintunut verenhukasta.

15:30 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli nojannut miekkaansa levähtääkseen vähän, hän iski Sisin pään poikki.

15:31 Ja tapahtui, että kun hän oli iskenyt Sisin pään poikki, Sis nousi käsiensä varaan ja vaipui maahan; ja ponnisteltuaan vetääkseen henkeä hän kuoli.

15:32 Ja tapahtui, että Koriantumr kaatui maahan ja kävi aivan kuin elottomaksi.

15:33 Ja Herra puhui Eterille ja sanoi hänelle: Lähde liikkeelle. Ja hän lähti ja näki, että Herran sanat olivat kaikki toteutuneet; ja hän päätti aikakirjansa (enkä minä ole kirjoittanut sadattakaan osaa), ja hän kätki ne sillä tavalla, että Limhin kansa löysi ne.

15:34 Nyt viimeiset sanat, jotka Eter kirjoitti, ovat nämä: Tahtooko Herra, että minut muutetaan vai että kärsin Herran tahdon lihassa, sillä ei ole väliä, jos minä pelastun Jumalan valtakuntaan. Aamen.

MORONIN KIRJA

LUKU 1

(Noin 401-421 jKr.)

1:1 Nyt minä, Moroni, otaksuin, että saatuani lyhennetyksi kertomuksen Jeredin kansasta en kirjoittaisi enempää, mutta minä en ole vielä kuollut; enkä minä ilmaise itseäni lamanilaisille, etteivät he hävitä minua.

1:2 Sillä katso, heidän keskinäiset sotansa ovat tavattoman ankaria, ja vihansa tähden he ottavat hengiltä jokaisen nefiläisen, joka ei tahdo kieltää Kristusta.

1:3 Ja minä, Moroni, en tahdo kieltää Kristusta; sen vuoksi minä vaellan minne voin oman henkeni turvaksi.

1:4 Sen vuoksi minä kirjoitan vielä muutamia asioita vastoin sitä, mitä olin otaksunut, sillä minä en otaksunut kirjoittavani enää enempää; mutta minä kirjoitan vielä muutamia asioita, jotta niillä kenties olisi arvoa veljilleni lamanilaisille jonakin tulevana aikana, Herran tahdon mukaan.

LUKU 2

(Noin 401-421 jKr.)

2:1 kristuksen sanat, jotka hän puhui opetuslapsilleen, niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut, pannessaan kätensä heidän päällensä --

2:2 ja hän kutsui heitä nimeltä, sanoen: Huutakaa avuksi Isää minun nimessäni voimallisessa rukouksessa; ja tämän tehtyänne teillä on valta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette kätenne; ja antakaa se minun nimessäni, sillä niin tekevät minun apostolini.

2:3 Nyt Kristus puhui heille nämä sanat ensimmäisen ilmestymisensä aikana, eikä väkijoukko kuullut sitä, mutta opetuslapset kuulivat sen; ja niin monen päälle kuin he panivat kätensä, laskeutui Pyhä Henki.

LUKU 3

(Noin 401-421 jKr.)

3:1 Tapa, jolla opetuslapset, joita kutsuttiin kirkon vanhimmiksi, asettivat pappeja ja opettajia --

3:2 rukoiltuaan Isää Kristuksen nimessä he panivat kätensä heidän päällensä ja sanoivat:

3:3 Jeesuksen Kristuksen nimessä minä asetan sinut papiksi (tai jos hänestä oli tuleva opettaja, minä asetan sinut opettajaksi) saarnaamaan parannusta ja syntien anteeksiantoa Jeesuksen Kristuksen kautta pysymällä kestäväenä uskossa hänen nimeensä loppuun asti. Aamen.

3:4 Ja tällä tavalla he asettivat pappeja ja opettajia Jumalan ihmisille antamien lahjojen ja kutsumusten mukaisesti; ja he asettivat heidät Pyhän Hengen voimalla, joka oli heissä.

LUKU 4

(Noin 401-421 jKr.)

4:1 Tapa, jolla heidän vanhimpansa ja pappinsa antoivat Kristuksen lihan ja veren seurakunnalle; ja he siunasivat ja antoivat sen Kristuksen käskyjen mukaan; sen vuoksi me tiedämme tavan olevan oikea; ja vanhin tai pappi siunasi sen.

4:2 Ja he polvistuivat seurakunnan kanssa ja rukoilivat Isää Kristuksen nimessä, sanoen:

4:3 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat; jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.

LUKU 5

(Noin 401-421 jKr.)

5:1 Tapa, jolla viini siunataan ja annetaan. -- Katso, he ottivat maljan ja sanoivat:

5:2 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän viinin kaikkien niiden sieluille, jotka sitä juovat, jotta he tekisivät sen Poikasi veren muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä; jotta he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he muistavat hänet aina, jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa. Aamen.

LUKU 6

(Noin 401-421 jKr.)

6:1 Ja nyt minä puhun kasteesta. Katso, vanhimmat, papit ja opettajat kastettiin; eikä heitä kastettu, elleivät he tuottaneet hedelmää, josta näkyi, että he olivat sen arvoisia.

6:2 Eivätkä he päästäneet ketään kasteelle, elleivät he tulleet särkynein sydämin ja murtunein mielin ja todistaneet seurakunnalle, että he olivat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään.

6:3 Eikä ketään päästetty kasteelle, elleivät he ottaneet päällensä Kristuksen nimeä päättäen palvella häntä loppuun asti.

6:4 Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati valppaina rukoilemaan, luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä.

6:5 Ja seurakunta kokoontui usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan keskenään sielujensa parhaasta.

6:6 Ja se kokoontui usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi.

6:7 Ja se piti tarkoin huolen siitä, ettei sen keskuudessa olisi pahuutta; ja kenen havaittiinkin tekevän pahaa, ja kolme kirkkoon kuuluvaa todistajaa tuomitsi heidät vanhinten edessä, ja elleivät he tehneet parannusta eivätkä tunnustaneet, heidän nimensä pyyhittiin pois eikä heitä luettu Kristuksen kansaan.

6:8 Mutta niin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa vakain aikein, heille annettiin anteeksi.

6:9 Ja seurakunta johti heidän kokouksiansa Hengen vaikutuksen mukaisesti ja Pyhän Hengen voimalla, sillä niin kuin Pyhän Hengen voima johdatti heitä joko saarnaamaan tai kehottamaan tai rukoilemaan tai anomaan tai laulamaan, juuri niin tehtiin.

LUKU 7

(Noin 401-421 jKr.)

Moroni ojentaa Mormonin opetuksia uskolla, toivolla, ja hyväntekeväisyydellä.

7:1 Ja nyt minä, Moroni, kirjoitan muutamia isäni Mormonin sanoja, jotka hän puhui uskosta, toivosta ja rakkaudesta, sillä tällä tavoin hän puhui kansalle opettaessaan sitä synagogassa, jonka se oli rakentanut jumalanpalveluspaikaksi.

7:2 Ja nyt minä, Mormon, puhun teille, rakkaat veljeni; ja Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta ja hänen pyhästä tahdostaan, häneltä saamani kutsumuksen lahjan tähden, minä saan puhua teille tällä hetkellä.

7:3 Niinpä minä tahtoisin puhua teille, jotka kuulutte kirkkoon, jotka olette rauhaisia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, jonka kautta voitte käydä Herran lepoon, tästä vastedes aina kunnes saatte levätä hänen luonaan taivaassa.

7:4 Ja nyt, veljeni, minä päättelen teistä näin teidän rauhaisan vaelluksenne tähden ihmislusten parissa.

7:5 Sillä minä muistan Jumalan sanan, joka sanoo, että heidän teoistaan te tunnette heidät; sillä jos heidän tekonsa ovat hyviä, silloin hekin ovat hyviä.

7:6 Sillä katso, Jumala on sanonut, ettei ihminen, joka on paha, voi tehdä sitä, mikä on hyvää, sillä jos hän antaa uhrilahjan tai rukoilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein.

7:7 Sillä katso, sitä ei lueta hänelle vanhurskaudeksi.

7:8 Sillä katso, jos ihminen, joka on paha, antaa lahjan, hän tekee sen vastahakoisesti; sen vuoksi se katsotaan hänelle samaksi kuin jos hän olisi pitänyt lahjan; sen vuoksi hänet luetaan pahaksi Jumalan edessä.

7:9 Ja samoin ihmiselle myös luetaan pahaksi, jos hän rukoilee, eikä vakain sydämen aikein; niin, eikä se hyödytä häntä lainkaan, sillä Jumala ei ota vastaan sellaisia.

7:10 Niinpä ihminen, joka on paha, ei voi tehdä sitä, mikä on hyvää; eikä hän anna hyvää lahjaa.

7:11 Sillä katso, karvas lähde ei voi tuottaa hyvää vettä, eikä hyvä lähde voi tuottaa karvasta vettä; sen vuoksi ihminen, joka on Perkeleen palvelija, ei voi seurata Kristusta; ja jos hän seuraa Kristusta, hän ei voi olla Perkeleen palvelija.

7:12 Niinpä kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalasta, ja se, mikä on pahaa, tulee Perkeleestä, sillä Perkele on Jumalan vihollinen ja taistelee jatkuvasti häntä vastaan ja kutsuu ja houkuttelee syntiin ja tekemään sitä, mikä on pahaa, jatkuvasti.

7:13 Mutta katso, se, mikä on Jumalasta, kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää jatkuvasti; sen tähden kaikki, mikä kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan innoittamaa.

7:14 Ja nyt, varokaa, rakkaat veljeni, ettette katso sellaisen, mikä on pahaa, olevan Jumalasta tai sellaisen, mikä on hyvää ja Jumalasta, olevan Perkeleestä.

7:15 Sillä katsokaa, veljeni, teille on annettu arvostelukyky, jotta voisitte erottaa hyvän pahasta; ja arvostelutapa on yhtä selvä -- jotta voisitte tietää täysin varmasti -- kuin päivänvalo eroaa pimeästä yöstä.

7:16 Sillä katso, Kristuksen Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi erottaa hyvän pahasta; ja nyt, minä osoitan teille, kuinka on arvosteltava; sillä kaikki, mikä kutsuu tekemään hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen vuoksi te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta.

7:17 Mutta mikä tahansa saa ihmiset tekemään pahaa ja olemaan uskomatta Kristukseen ja kieltämään hänet ja olemaan palvelematta Jumalaa, silloin te voitte tietää täysin varmasti, että se on Perkeleestä, sillä tällä tavalla Perkele toimii, sillä hän ei kehota ketään tekemään hyvää, ei yhden yhtäkään, eivätkä hänen enkelinsäkään eivätkä ne, jotka alistuvat hänen valtaansa.

7:18 Ja nyt, veljeni, koska te tunnette sen valon, jonka mukaan voitte arvostella ja joka valo on Kristuksen valo, katsokaa, ettette arvostele väärin, koska sillä samalla tuomiolla, jolla te tuomitsette, teidätkin tuomitaan.

7:19 Sen vuoksi minä pyydän teiltä hartaasti, veljet, että tutkisitte ututterasti Kristuksen valossa, jotta voitte erottaa hyvän pahasta; ja jos te tartutte kaikkeen hyvään ettekä sitä tuomitse, te olette varmasti Kristuksen lapsia.

7:20 Ja nyt, veljeni, kuinka on mahdollista, että te voitte tarttua kaikkeen hyvään?

7:21 Ja nyt minä tulen siihen uskoon, josta sanoin tahtovani puhua; ja minä kerron teille, millä tavalla te voitte tarttua kaikkeen hyvään.

7:22 Sillä katso, Jumala, joka tietää kaiken ja on ikuisuudesta ikuisuuteen, katso, hän lähetti enkeleitä palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan Kristuksen tulemisesta; ja Kristuksen kautta tulisi kaikki hyvä.

7:23 Ja Jumala myös julisti profeetoille omalla suullaan, että Kristus tulisi.

7:24 Ja katso, erilaisin tavoin hän ilmoitti ihmislapsille sitä, mikä oli hyväksi; ja kaikki, mikä on hyvää, tulee Kristuksesta; muuten ihmiset olisivat langenneita, eikä mikään hyvä voisi tulla heidän osakseen.

7:25 Sen vuoksi, enkelien palveluksen kautta ja jokaisesta sanasta, joka lähti Jumalan suusta, ihmiset alkoivat osoittaa uskoa Kristukseen, ja niin he uskon kautta tarttuivat kaikkeen hyvään; ja näin oli Kristuksen tulemiseen asti.

7:26 Ja hänen tultuaan ihmiset myös pelastuivat uskon kautta hänen nimeensä, ja uskon kautta heistä tulee Jumalan lapsia. Ja niin totta kuin Kristus elää, hän puhui nämä sanat meidän isillemme, sanoen: Mitä tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se annetaan teille.

7:27 Ja nyt, rakkaat veljeni, ovatko ihmeet lakanneet, koska Kristus on noussut taivaaseen ja on istunut Jumalan oikealle puolelle, anoakseen Isältä oikeuttansa osoittaa armoa, jota hänellä on ihmislapsiin nähden?

7:28 Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, joilla on usko häneen; ja ne, joilla on usko häneen, pitävät kiinni kaikesta hyvästä; sen vuoksi hän puolustaa ihmislasten asiaa; ja hän asuu iankaikkisesti taivaissa.

7:29 Ja koska hän on tehnyt tämän, rakkaat veljeni, ovatko ihmeet lakanneet? Katso, minä sanon teille: eivät, eivätkä enkelit ole lakanneet palvelemasta ihmislapsia.

7:30 Sillä katso, he ovat hänen alamaisiaan palvellakseen hänen käskynsä sanan mukaisesti, näyttäytyen niille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikessa jumalisuudessa.

7:31 Ja heidän palvelutyönsä virkana on kutsua ihmisiä parannukseen ja täyttää Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tehdä niiden työ, raivata tietä ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.

7:32 Ja niin tekemällä Herra Jumala raivaa tien, niin että muutkin ihmiset voivat uskoa Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämessään voimansa mukainen sija; ja tällä tavalla Isä toteuttaa ne liitot, jotka hän on tehnyt ihmislasten kanssa.

7:33 Ja Kristus on sanonut: Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi.

7:34 Ja hän on sanonut: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta voitte pelastua.

7:35 Ja nyt, rakkaat veljeni, jos näin on, että nämä asiat, jotka olen teille puhunut, ovat totta -- ja Jumala näyttää teille voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat totta -- ja jos ne ovat totta, onko ihmeiden aika lakannut?

7:36 Tai ovatko enkelit lakanneet ilmestymästä ihmislapsille? Tai onko hän evännyt heiltä Pyhän Hengen voiman? Tai epääkö hän, niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai sen päällä on yksikin ihminen pelastettavana?

7:37 Katso, minä sanon teille: ei, sillä ihmeet tehdään uskon tähden, ja uskon tähden enkelit ilmestyvät ja palvelevat ihmisiä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, voi ihmislapsia, sillä se johtuu epäuskosta, ja kaikki on turhaa.

7:38 Sillä kukaan ihminen ei voi Kristuksen sanojen mukaan pelastua, ellei hänellä ole uskoa hänen nimeensä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, silloin uskokin on loppunut, ja kauhea on ihmisen tila, sillä hän on ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu.

7:39 Mutta katso, rakkaat veljeni, teidän tilanne minä näen paremmaksi, sillä minä näen, että teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden; sillä ellei teillä ole uskoa häneen, silloin te ette ole arvollisia hänen kirkkonsa kansaan luettaviksi.

7:40 Ja vielä, rakkaat veljeni, minä tahtoisin puhua teille toivosta. Kuinka te voitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole toivoa?

7:41 Ja mitä teidän on toivottava? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.

7:42 Sen vuoksi, jos ihmisellä on uskoa, hänellä täytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.

7:43 Ja vielä, katso, minä sanon teille, ettei hänellä voi olla uskoa ja toivoa, ellei hän ole sydämeltään sävyisä ja nöyrä.

7:44 Muuten hänen uskonsa ja toivonsa on turhaa, sillä kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sydämeltään sävyisät ja nöyrät; ja jos ihminen on sydämeltään sävyisä ja nöyrä ja tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta.

7:45 Ja rakkaus on pitkämielinen ja lempeä eikä kadehdi eikä pöyhkeile, ei etsi omaansa, ei vihastu helposti, ei ajattele pahaa eikä iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuudesta, kaiken se kestää, kaiken se uskoo, kaiken se toivoo, kaiken se kärsii.

7:46 Jos siis, rakkaat veljeni, teillä ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan katoa. Pitäkää sen vuoksi kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy kadota --

7:47 mutta aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se kestää ikuisesti; ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin.

7:48 Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan

lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Amen.

LUKU 8 (Noin 401-421 jKr.)

8:1 Isäni Mormonin kirje, kirjoitettu minulle, Moronille; ja se on kirjoitettu minulle pian sen jälkeen, kun minut oli kutsuttu palvelutyöhön. Ja tällä tavoin hän kirjoitti minulle, sanoen:

8:2 Rakas poikani Moroni, minä riemuitsen tavattomasti, että sinun Herrasi Jeesus Kristus on muistanut sinua ja on kutsunut sinut palvelukseensa ja pyhään työhönsä.

8:3 Minä muistan sinua aina rukouksissani, jatkuvasti rukoillen Isää Jumalaa hänen Pyhän Lapsensa Jeesuksen nimessä, että hän äärettömällä hyvydellään ja armollaan varjelee sinua kestävässä uskossa hänen nimeensä loppuun asti.

8:4 Ja nyt, poikani, minä puhun sinulle siitä, mikä murehuttaa minua tavattomasti; sillä minua murehuttaa se, että teidän keskuudessanne syntyvät kiistoja.

8:5 Sillä jos kuulemani on totta, teidän keskuudessanne on ollut kiistoja pienten lastenne kastamisesta.

8:6 Ja nyt, poikani, minä haluan sinun tekevän uutterasti työtä, jotta tämä karkea erhe saataisiin poistetuksi teidän keskuudestanne; sillä tätä tarkoitusta varten minä olen kirjoittanut tämän kirjeen.

8:7 Sillä heti kuultuani nämä asiat teistä minä kysyin asiaa Herralta. Ja Herran sana tuli minulle Pyhän Hengen voimasta, sanoen:

8:8 **Kuuntele Kristuksen, Lunastajasi, Herrasi ja Jumalasi, sanoja. Katso, minä en tullut maailmaan kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen; eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat; ja nyt, pienet lapset ovat terveitä, sillä he eivät kykene tekemään syntiä; sen tähden Aadamin kirous on minussa otettu heiltä pois, niin ettei sillä ole heihin valtaa, ja ympärileikkauksen laki on päättynyt minussa.**

8:9 Ja tällä tavalla Pyhä Henki ilmoitti Jumalan sanan minulle; sen vuoksi, rakas poikani, minä tiedän sen olevan vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia.

8:10 Katso, minä sanon sinulle, että tätä teidän tulee opettaa -- parannusta ja kastetta niille, jotka ovat vastuullisia ja kykeneviä tekemään syntiä; niin, opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyryä pienten lastensa tavoin, niin he kaikki pelastuvat pienine lapsineen.

8:11 Eivätkä heidän pienet lapsensa tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Katso, kaste on parannukseksi, jotta käskyt täytettäisiin syntien anteeksisaamiseksi.

8:12 Mutta pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa maailman perustamisesta asti; ellei niin ole, Jumala on puolueellinen Jumala ja myös muuttuvainen Jumala ja erottelee ihmisiä, sillä kuinka monet pienet lapset ovatkaan kuolleet ilman kastetta!

8:13 Ja nyt, jos pienet lapset eivät voisi pelastua ilman kastetta, näiden olisi täytynyt mennä loputtomaan helvettiin.

8:14 Katso, minä sanon sinulle, että se, joka luulee pienten lasten tarvitsevan kastetta, on katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa, sillä hänellä ei ole uskoa, toivoa eikä rakkautta; sen vuoksi, jos hänet otettaisiin pois hänen näin ajatellessaan, hänen olisi mentävä alas helvettiin.

8:15 Sillä kauheaa jumalattomuutta on luulla, että Jumala pelastaa yhden lapsen kasteen tähden ja toinen hukkuu, koska hän ei ole saanut kastetta.

8:16 Voi niitä, jotka vääristelevät Herran tiet tällä tavoin, sillä he hukkuvat, elleivät tee parannusta. Katso, minä puhun rohkeasti, koska olen saanut valtuuden Jumalalta, enkä minä pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon.

8:17 Ja minä olen täynnä aitoa rakkautta, joka on ikuista rakkautta; sen vuoksi kaikki lapset ovat minulle yhdenvertaisia; sen vuoksi minä rakastan pieniä lapsia täydellisellä rakkaudella, ja he ovat kaikki yhdenvertaisia ja pelastuksesta osallisia.

8:18 Sillä minä tiedän, ettei Jumala ole puolueellinen Jumala eikä muuttuvainen olento, vaan hän on muuttumaton kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

8:19 Pienet lapset eivät voi tehdä parannusta; sen vuoksi on kauheaa jumalattomuutta kieltää heiltä Jumalan puhtaat armoteot, sillä he ovat kaikki eläviä hänessä hänen armonsa tähden.

8:20 Ja se, joka sanoo pienten lasten tarvitsevan kastetta, kieltää Kristuksen armoteot eikä pidä minkään arvoisena hänen sovituksiaan ja hänen lunastuksensa voimaa.

8:21 Voi sellaisia, sillä he ovat kuoleman, helvetin ja loputtoman piinan vaarassa. Minä puhun siitä rohkeasti; Jumala on käskenyt minua. Kuunnelkaa näitä sanoja ja ottakaa varteen, tai ne ovat teitä vastaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.

8:22 Sillä katso, kaikki pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa, ja samoin kaikki ne, jotka ovat ilman lakia. Sillä lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; sen vuoksi se, joka ei ole tuomittu, eli se, joka ei ole tuomion alainen, ei voi tehdä parannusta, eikä sellaisia kaste hyödytä lainkaan --

8:23 vaan se on pilkkaa Jumalan edessä, koska se kieltää Kristuksen armoteot ja hänen Pyhän Henkensä voiman ja panee turvan kuolleisiin tekoihin.

8:24 Katso, poikani, tällaista ei pidä olla, sillä parannus on niille, jotka ovat tuomion alaisia ja rikitun lain kirouksen alaisia.

8:25 Ja parannuksen ensi hedelmä on kaste; ja kaste tulee uskosta käskyjen täyttämiseksi; ja käskyjen täyttäminen tuo syntien anteeksiannon;

8:26 ja syntien anteeksianto tuo sydämen sävyisyyden ja nöyryyden; ja sydämen sävyisyyden ja nöyryyden tähden tulee Pyhä Henki, joka Lohduttaja täyttää toivolla ja täydellisellä rakkaudella, joka rakkaus kestää uutteran rukouksen avulla, kunnes tulee loppu, jolloin kaikki pyhät saavat asua Jumalan luona.

8:27 Katso, poikani, minä kirjoitan sinulle vielä, ellen pian lähde lamanilaisia vastaan. Katso, tämän kansakunnan eli Nefin kansan ylpeys on koitunut sen tuhoksi, ellei se tee parannusta.

8:28 Rukoile sen puolesta, poikani, että parannus tulisi sen osaksi. Mutta katso, minä pelkään, että Henki on lakannut kiistelemästä sen kanssa; ja tässä osassa maata he yrittävätkin tukahduttaa kaiken Jumalalta tulevan voiman ja valtuuden, ja he kieltävät Pyhän Hengen.

8:29 Ja hylättyään niin suuren tiedon, poikani, heidän täytyy pian menehtyä, jotta profeettojen puhumat profetiät, samoin kuin Vapahtajamme itsensä sanat toteutuisivat.

8:30 Jää hyvästi, poikani, kunnes kirjoitan sinulle tai tapaan sinut jälleen. Aamen.

Mormonin toinen kirje pojalleen Moronille. Käsittää luvun 9.

LUKU 9
(Noin 401-421 jKr.)

9:1 Rakas poikani, minä kirjoitan sinulle jälleen, että tietäisit minun olevan vielä elossa; mutta minä kirjoitan jonkin verran sellaista, mikä on murheellista.

9:2 Sillä katso, minulla on ollut lamanilaisten kanssa ankara taistelu, jossa me emme voittaneet; ja Arkeantus on kaatunut miekasta, ja samoin Luram ja Emron; niin, ja me olemme menettäneet suuren määrän oivallisia miehiämme.

9:3 Ja nyt katso, poikani, minä pelkään, että lamanilaiset hävittävät tämän kansan, sillä se ei tee parannusta, ja Saatana yllyttää sitä jatkuvasti vihaan toisiaan vastaan.

9:4 Katso, minä teen jatkuvasti työtä heidän kanssaan; ja kun minä puhun Jumalan sanaa ankarasti, he vapisevat ja vihoittelevat minua vastaan, ja kun en ole ankara, he paaduttavat sydämensä sitä vastaan; sen vuoksi minä pelkään, että Herran Henki on lakannut kiistelemästä heidän kanssaan.

9:5 Sillä niin tavattomasti he vihoittelevat, että minusta näyttää, ettei heillä ole kuolemanpelkoa; ja he ovat kadottaneet rakkautensa toinen toistaan kohtaan, ja he janoavat verta ja kostoa jatkuvasti.

9:6 Ja nyt, rakas poikani, heidän paatumuksestaan huolimatta tehkäämme uutterasti työtä, sillä jos me lakkaisimme tekemästä työtä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, sillä meillä on työ tehtävänä tässä tomumajassa ollessamme, jotta voisimme voittaa kaiken vanhurskauden vihollisen ja antaa sielumme levätä Jumalan valtakunnassa.

9:7 Ja nyt minä kirjoitan jonkin verran tämän kansan kärsimyksistä. Sillä Amoronilta saamani tiedon mukaan, katso, lamanilaisilla on monia vankeja, jotka he ottivat Serrisan tornilta; ja siellä oli miehiä, naisia ja lapsia.

9:8 Ja noiden naisten ja lasten aviomiehet ja isät he ovat surmanneet; ja he ruokkivat naisia heidän aviomiestensä lihalla ja lapsia heidän isiensä lihalla; eivätkä he anna heille vettä kuin vähän.

9:9 Ja tästä lamanilaisten suuresta iljetyksestä huolimatta se ei voita meidän väkemme iljetystä Moriantumissa. Sillä katso, he ovat ottaneet vangiksi monia lamanilaisten tyttäriä, ja riistettyään heiltä sen, mikä oli kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa, mikä on siveys ja hyveellisyys --

9:10 ja tämän tehtyään he murhasivat heidät mitä julmimmalla tavalla, kiduttaen heidän ruumistaan aina kuolemaan asti; ja tämän tehtyään he ahmivat heidän lihaansa kuin villipedot sydämensä paatumuksen tähden, ja he tekevät sen urheuden osoitukseksi.

9:11 Oi rakas poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on vailla sivistystä --

9:12 (ja vain muutamia vuosia on kulunut siitä, kun se oli sivistynyt ja ihastuttava kansa)

9:13 mutta, oi poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on mieltynyt niin paljoon iljetykseen --

9:14 kuinka me voimme odottaa, että Jumala estää kätensä tuomiosta meitä vastaan?

9:15 Katso, minun sydämeni itkee: Voi tätä kansaa. Langeta tuomio, oi Jumala, ja kätke sen synnit ja jumalattomuudet ja iljetykset kasvojesi edestä!

9:16 Ja vielä, poikani, on monia leskiä ja heidän tyttäriään, jotka ovat yhä Serrisassa; ja sen osan muonavarjoista, jota lamanilaiset eivät vieneet pois, katso, Senefin sotajoukko on vienyä pois ja jättänyt

heidät vaeltamaan minne vain voivat ravintoa etsimään; ja monet vanhat naiset nääntyvät matkan varrelle ja kuolevat.

9:17 Ja minun kanssani oleva sotajoukko on heikko, ja lamaanilaisten sotajoukot ovat minun ja Serrisan välissä; ja kaikki, jotka ovat paenneet Aaronin sotajoukon luo, ovat joutuneet heidän kauhean raakuutensa uhreiksi.

9:18 Oi minun kansani turmelusta! Se on vailla järjestystä ja vailla armoa. Katso, minä olen vain ihminen, ja minulla on vain ihmisen voima, eikä minun käskyjäni enää totella.

9:19 Ja heistä on tullut voimakkaasti kieroutuneita, ja he ovat yhtä raakoja eivätkä säästä ketään, eivät vanhoja eivätkä nuoria; ja he iloitsevat kaikesta muusta paitsi siitä, mikä on hyvää; ja meidän naistenme ja lastemme kärsimys koko tässä maassa ylittää kaiken; niin, kieli ei voi kertoa, eikä sitä voi kirjoittaa.

9:20 Ja nyt, poikani, minä en viivy pitempään tässä kauheassa näyssä. Katso, sinä tiedät tämän kansan jumalattomuuden; sinä tiedät, että se on vailla periaatteita ja käynyt tunnottomaksi, ja sen jumalattomuus ylittää lamaanilaisten jumalattomuuden.

9:21 Katso, poikani, minä en voi puhua sen puolesta Jumalalle, ettei hän löisi minua.

9:22 Mutta katso, poikani, sinun puolestasi minä puhun Jumalalle, ja minä luotan Kristuksessa siihen, että sinä pelastut; ja minä rukoilen Jumalaa, että hän säästäisi sinun henkesi, jotta olisit näkemässä hänen kansansa paluun hänen luoksensa tai sen täydellisen tuhon, sillä minä tiedän, että sen täytyy menehtyä, ellei se tee parannusta ja palaa hänen luoksensa.

9:23 Ja jos se menehtyy, sille käy niin kuin jerediläisille, oman sydämensä halun tähden, koska se tavoittelee verta ja kosta.

9:24 Ja jos se menehtyy, me tiedämme, että monet veljistämme ovat loikanneet lamaanilaisten puolelle ja monet muutkin loikkaavat heidän puolelleen; kirjoita sen vuoksi vielä jotakin, jos sinä säästyt ja minä menehdyn enkä näe sinua; mutta minä luotan siihen, että saan nähdä sinut pian, sillä minulla on pyhiä aikakirjoja, jotka tahdon luovuttaa sinulle.

9:25 Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä olen kirjoittanut, murehduttako sinua niin, että se painaisi sinut kuolemaan, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysykööt hänen kärsimyksensä ja kuolemansa ja se, että hän näytti ruumiinsa meidän isillemme, ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo mielessäsi ikuisesti.

9:26 Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuin on korkealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, joka istuu hänen voimansa oikealla puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisekseen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi ikuisesti. Aamen.

LUKU 10 (Noin 421 jKr.)

10:1 Nyt minä, Moroni, kirjoitan jonkin verran niin kuin hyväksi näen, ja minä kirjoitan veljilleni lamaanilaisille; ja minä haluan heidän tietävän, että yli neljäsataakaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.

10:2 Ja minä sinetöin nämä aikakirjat, sen jälkeen kun olen puhunut muutamia sanoja kehotuksena teille.

10:3 Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne -- jos on Jumalan viisauden mukaista, että saatte ne lukea -- muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelamaan sitä sydämessänne.

10:4 Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.

10:5 Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.

10:6 Ja kaikki, mikä on hyvää, on oikeaa ja totta; niinpä mikään, mikä on hyvää, ei kiellä Kristusta, vaan tunnustaa, että hän on.

10:7 Ja Pyhän Hengen voimasta te voitte tietää, että hän on; sen tähden minä tahdon kehottaa teitä olemaan kieltämättä Jumalan voimaa, sillä hän toimii voiman kautta ihmislasten uskon mukaan, samana tänään ja huomenna ja ikuisesti.

10:8 Ja vielä minä kehotan teitä, veljeni, olemaan kieltämättä Jumalan lahjoja, sillä niitä on monia, ja ne tulevat samalta Jumalalta. Ja näitä lahjoja annetaan eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaiken kaikissa; ja niitä annetaan Jumalan Hengen ilmentymänä ihmisille heidän hyödykseen.

10:9 Sillä katso, Jumalan Henki antaa yhden opettaa viisauden sanaa;

10:10 ja sama Henki antaa toisen opettaa tiedon sanaa;

10:11 ja sama Henki antaa toiselle tavattoman suuren uskon; ja toiselle parantamisen lahjat;

10:12 ja toisen taas tehdä voimallisia ihmeitä;

10:13 ja toisen taas profetoida kaikesta;

10:14 ja toisen taas nähdä enkeleitä ja palvelevia henkiä;

10:15 ja toiselle taas kaikenlaisia kieliä;

10:16 ja toiselle taas kielten ja erilaisten puhetapojen tulkinnan.

10:17 Ja kaikki nämä lahjat tulevat Kristuksen Hengen kautta, ja ne tulevat kullekin ihmiselle erikseen, niin kuin hän tahtoo.

10:18 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että jokainen hyvä lahja tulee Kristukselta.

10:19 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti ja etteivät mitkään näistä lahjoista, joista olen puhunut ja jotka ovat hengellisiä, koskaan lakkaa, niin kauan kuin maailma pysyy, paitsi ihmislasten epäuskon tähden.

10:20 Sen vuoksi täytyy olla uskoa; ja jos täytyy olla uskoa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa, täytyy olla myös rakkautta.

10:21 Ja ellei teillä ole rakkautta, te ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ettekä te voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä voi, ellei teillä ole toivoa.

10:22 Ja jos teillä ei ole toivoa, teidän täytyy olla epätoivossa; ja epätoivo tulee pahuuden tähden.

10:23 Ja Kristus totisesti sanoi meidän isillemme: Jos teillä on uskoa, te voitte tehdä kaiken, mikä minusta on tarpeen.

10:24 Ja nyt minä puhun kaikille maan äärille -- että jos tulee päivä, jolloin Jumalan voima ja lahjat lakkaavat teidän keskuudestanne, se tapahtuu epäuskon tähden.

10:25 Ja voi ihmislapsia, jos näin tapahtuu, sillä teidän keskuudessanne ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään. Sillä jos teidän keskuudessanne on yksikin, joka tekee hyvää, hän toimii Jumalan voiman ja lahjojen avulla.

10:26 Ja voi niitä, jotka lakkaavat näin tekemästä ja kuolevat, sillä he kuolevat synneissään, eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ja minä sanon sen Kristuksen sanojen mukaisesti, enkä minä valehtele.

10:27 Ja minä kehotan teitä muistamaan nämä asiat, sillä joutuin tulee aika, jolloin te tulette tietämään, että minä en valehtele, sillä te tulette näkemään minut Jumalan tuomioistuimen edessä, ja Herra Jumala sanoo teille: Enkö minä julistanut teille sanojani, jotka tämä mies kirjoitti kuin kuolleista huutava, aivan niin, kuin tomusta puhuva?

10:28 Minä julistan näitä asioita, jotta profetiat toteutuisivat. Ja katso, ne lähtevät ikuisen Jumalan suusta, ja hänen sanansa kuuluvat vihellyksenä polvesta polveen.

10:29 Ja Jumala on näyttävä teille, että se, mitä minä olen kirjoittanut, on totta.

10:30 Ja vielä minä tahdon kehottaa teitä tulemaan Kristuksen luokse ja tarttumaan jokaiseen hyvään lahjaan ja olemaan koskematta pahaan lahjaan tai siihen, mikä on epäpuhdasta.

10:31 Ja herää ja nouse tomusta, oi Jerusalemi; niin, ja pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi tytär Siion; ja vahvista vaarnasi ja laajenna rajasi ikuisesti, ettei sinua enää sekoitettaisi, jotta iankaikkisen Isän liitot, jotka hän on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, toteutuisivat.

10:32 Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsä riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa; ja jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.

10:33 Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, silloin te olette pyhitettyjä Kristuksessa Jumalan armosta, Kristuksen veren vuodattamisen kautta, mikä kuuluu Isän liittoon teidän syntienne anteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee pyhiä, tahrattomia.

10:34 Ja nyt minä jätän kaikille jäähyväiset. Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, kunnes minun henkeni ja ruumiini yhdistyvät jälleen ja minut saatetaan voitokkaana ilman halki kohtaamaan teidät iloiten suuren Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen Tuomarin, tuomioistuimen edessä. Amen.